

کتیبخانەی دیجیتالی

www.rabari.org

• عەبدوڵلای حەسەن زادە
کردووێ بە کوردی

حەمەدووک

بەشەرکەمان

• عەبدوڵلای حەسەن زادە
کردووێ بە کوردی

حەمەدووک

بەشەرکەمان

• عوسمان نێسماعیلی (ناشق)
کردووێ بە کوردی

حەمەدووک

بەشەرکەمان

پايىزى سالى ۱۹۸۶ بەرگى يەكەمى داستانى "حەمەدۆك" شاكارى نووسەرى بەناوبانگى توركى نووس "يەشار كەمال" وەرگىپرانى نووسەرى ئەم دىپرانە لەسەر ئەركى "دەزگای رۆشنبىرى و بلاوكردنه وهى كوردى" - كە زۆر سوپاسى دەكەم - بلاو كرايه وه .

لەو كاتە وه تا ئىستا هەم بۆخۆم بە ئاواتە وه بووم كە هەلم بۆ پرەخسى و بتوانم بەرگى دووهەمى ئەو داستانە شىرنەش بەكەمە كوردى و بيخەمە بەر دەستى خوينەرە بەرپىزە هاو زمانە كانم, هەم بە شىكى يەكجار زۆر لەو كەسانەى بەرگى يەكەمىان خويندووتە وه, بە نامە و رووبەروو لەبارەى بەرگى دووهەمە وه پرسىار كوتيان كردووم: "حەمەدۆك كەنگى دىتە وه؟", بەرگى دووهەمى حەمەدۆك خەبەرى چىه؟". "خەبەروباسى حەمەدۆك چىه؟" و زۆر پرسىارى لەو بابەتە .

ئىستا خۆشحالم كە دەبينم دووسال پاش بلاو بوونە وهى بەرگى يەكەم توانيومە ئاواتە كەى خۆم و داوايەكەى ئەو خوشك و برا رووناكبىرە كوردانەم "نيوانيو" بەجى بىنم و بەرگى دووهەمى "حەمەدۆك" بەكەم بە كوردى. ئاواتم ئەو يە لە دواپۆژىكى نيزىك دا بەكويتە ژىر چاپ و "بىتە بەر چرايه" و بگاتە دەستى ئۆگرانى چاره نووسى "حەمەدۆك".

لەسەر وەرگىپرانى بەرگى دووهەم دەمەوى هيندى شتى پىويست روون بەكەمە وه:

هەم بەرگى يەكەم و هەم بەرگى دووهەم - بە شىوہى سەرەكى - لە فارسى يە وه كراون بە كوردى و زمانە كوردى يەكەيان يەكە. بەلام ئەو دوو بەرگەى رۆمانى "ئىنجەمەد" لەلايەن دوو كەسە وه بە دوو سەلىقەى جياواز كراون بە فارسى. لە كاتىك دا مامۆستا "ئىمىن باغچەبان" لە وەرگىپرانى بەرگى يەكەم دا بەشى زۆرى ناوہكانى نيو ئەو رۆمانەى كردوہ بە فارسى, "دكتەر ايرج نوبخت" لەگەل وەرگىپرانى بەرگى دووهەم زۆربەى ھەرەزۆرى ناوہكانى - كە زۆرىش زياتر بوون - ھەرۆك خويان ھىشتووتە وه. ئەوانەش كە كردوونى بە فارسى, كەمىان لەگەل فارسى يەكەى بەرگى يەكەم وەك يەكن.

ئەمىش بەش بە حالى خۆم لە وەرگىپرانى بەرگى يەكەم دا بەشىكى زۆرى ناوہكانم كردووتە كوردى و بۆ ئەوہى داستانەكە لەگەل "مىزاجى كوردەوارى" يەك بگرى, بەرگىكى خۆمالم بە بەر قارەمانەكانى دا كردوہ و تەنانەت شاخ و كىوہكانىش بە رەنگى كوردەوارى كىشاوتە وه.

بەلام چونكە لە توركى دا دەستم زۆر كورتە لە بەرگى دووهەم دا ئەو كارەم لە دەست نەھاتوہ. ھەربۆيە بە ناچار ناوى قارەمانەكان و جىگاكەيان لە بەرگى دووهەم دا "دوو تۆو" ن. ئەو ناوانەى لە بەرگى يەكەم دا ھاتوون, لە بەرگى دووهەمىش دا ھەرۆك بەرگى يەكەمى كوردى يەكە دانراونە وه بۆ ئەوہى خوينەر بيان ناسىتە وه بەسەريان بەكاتە وه.

زۆربەى نيزيك به ته‌واوى ناوه تازه‌كانيشم هەر به‌و جۆره كه له فارسى‌يه كه‌دا هاتوون - دياره به رينووسى كوردى - هيناون و ده‌ستم لى‌نه‌داون.

ئه‌وهى ئه‌من بزانه تا ئىستا ئه‌م رۆمانه چوار به‌رگى به توركى لى‌بلاو بوونه‌وه, به‌لام ئاگام له‌وه نيه كه به‌رگه‌كانى سى و چوارى بوونه فارسى يان نا؟ به ئاواته‌وه‌م له ده‌ستم بى له‌دواپۆژ دا ئه‌و دوو به‌رگه‌ى ديكه‌شى بکه‌مه كوردى و كاره‌که‌م به‌نيوه‌چلى نه‌هيلمه‌وه.

خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌منيش ئاواته‌که‌م وه‌ك زۆر ئاواتى ديكه برده بن گل, ئه‌وه "ده‌ست نيه له‌گۆزه‌ى مابى", با يه‌كى ديكه قولى لى هه‌ل‌مالى و كاره‌که‌ى من ته‌واو بکا. ئاره‌زوومه به‌رگى دووه‌مى "حه‌مه‌دۆك" بتوانى جيگای خۆى له كتيبخانه‌ى كوردى و له دلى گه‌وره‌ى خوينده‌وارانى كورد دا بکاته‌وه.

پاييزى ١٩٨٨ وه‌رگير

چۆمى جەيهان به جنوبى دهشتى ئاناوارزا دا تى دەپەرپى. له كىوى ھەمىتە را ھەتا دەگاتە بەردە لاندەكانى ئاناوارزا راستەپى و بى ئەو ھى قورت و پىچىكى زۆرى بىتە پىش، دەپواتە خوارى. له ھىندى جىگا ئاوەكە زۆرى عەرز دادپىوھ. جار جار خاكي ليوارەكان تى دەپووخى و شلپە له ئاوەكە ھەل دەستىنى و براوايى يەكان كە دەلىي بە شمشىر برپويانن ددانە بوون و له ليوارى چۆمەكە ھىندى چىزىكى چووكە لەى خىزيان دروست كرده.

له ھىندى شوپن، چۆمەكە وردە خىزى خوى پان دەكاتە و ھەو دەشتە دا داوینی لى بلاو دەكاتە و ھە. لەو جۆرە جىگایانە لەنىو تەنكاو دا ھەزاران ماسى سووفى گەورە كە له تىشك دا ون بوون، بە دواى يەك دا دەخزن و شەپۆل دەدەنە و ھە. قەراخەكانى رووبار پىرن لە قامىشە لانی چووكە لە كە لەو قامىشە لاندەكانە دا بۆقە شىنكەى گەورە گەورە و ماسى خۆركەى مل درىژو رەنگ خۆلە پۆتىنە دەسوورپىنە و ھە.

دارى گەزىچار، بركە ئالەتى كىوى، دارى بى، سنۆبەرى كىوى و دەوھنە تووتىك بست بە بست ليوارەكان دادەپۆشن. زەرگەتە و ژەنگە سوورە و مېشە شىنكە لەبەر گەرما خەرىكن ھىلانەى خۆيان دروست دەكەن“ بە جۆرىك كە بېشەكە لەبەر وزە وزى مېش و مەگەز ئارامى لى ھەل گىراوھ. پەپەسىلكەكان بەو بالى نەخشىن و مۆنج مۆنج و بەو دەندووكە درىژو ھەو كە و ھەك پىشتى جىرچانە و ھەرىكى پىشت رەق دەچى دەگەنە جى“ و لە دابراوايى قەراخ چۆمەكە دا كە دەلىي بە شمشىر برپويانە ماوھى چەند رۆژ خەرىكى ھەلقەندى قوولكە يەكى بارىك و قوول دەبن. ئەوان ھىلانەى خۆيان لەنىو جەرگى زەوى و لە قوولایى دا دروست دەكەن.

گوندەكانى ھەمىتە، ئورھانىە، سەلىمىە، ئەندەل و كەسىك كلى لە قەراخ چۆمى و لە نىوان كىوى ھەمىتە و قەلاى ئاناوارزا دا، واتە لەسەر رىگای قەلاى ئاناوارزا ھەل كەوتوون. چۆمەكە بە گۆرپىنى رىبازەكەى، جاروبار لەم گوندانە دوور دەكەوتتە و ھەو روو لە ھىندىك دىي دىكە دەكاو جارى واشە ھىندە نىزىك دەبىتە و ھە كە دىتە نىو مالان. زۆر جار رى كەوتتە كە لافاوى گەورە نىوئىكى گوندەكانى بردوھ.

جەيهان لە نىزىك ئاناوارزا گۆمىكى گەورە دروست دەكاو بن قەلاى ئاناوارزا و ھەك گۆلىكى لى دى كە ھەمىشە دەسوورپى. ئاوى ئەو گۆمە لە سەدان جىگە و ھەك گىژاوىكى چووكە لە ھەل دەقوولئى، بەرز دەبى، قوول دەبىتە و ھەو بە بلقى ورد وردو بە خىرايى يەكى سەرسوورپىنەر بى و ھەستان دەسوورئى و دەسوورپى بە جۆرىك ئەگەر لكە دارىك يان گەلايەك بەكەوتتە نىو گۆمەكە بى ئەو ھى بچىتە جىگایەكى دىكە لەم گىژاو بۆ ئەو گىژاو بەسەر ئاوەكە و ھە خولپتە و ھە.

و ھەختىك پەپوولە پەلامار دىننە سەر ئەم ئاوانە، بە فرپىنى سەدان ھەزار پەپوولە، ماسى سىلوپىرى گەورەتر لە بنىادەم زارە گەورە و سمىل دارەكە يان لىك دەكەنە و ھەو شالو بۆسەر رووبەرى ئاوەكە دىنن و

پاش قوت دانى كۆمايەك پەپوولە لوور دەبنەوہ نىو ئاۋەكە . لەو كاتانەدا ئاۋەكە پەر دەبىي لە بلقى رەنگ زەرد .

بەردەلانەكەى قەلاى ئاناوارزا وەك گەمىيەك دەچى كە لە جنوبەوہ بو شىمال لەنگەرى گرتبى . ئەو گەمىيە بە وىرانە تىك تەپيو و لەمىژىنەكانىەوہ , ھەر ساتىك لە دەريايەكى مەندو ئارام دا بەسپايى و بە بى ھىچ تەكانىك بەرھوپيش دەرواۋ ئەگەر لە شاخە بەرزو بنەوش و رژدەكانى سەرکەوين و روو بکەينە رۆژھەلات , لە پيش دا كىوى ھەمىتە بە لووتكە تەماۋىيەكەيەوہ دەبينىن " و ئەگەر بەيان بنگوئى و ئەگەر مژ ھەل كشى بو بەرزايىيەكان , لەو لووتكەيە گلكۆى پياوچاكيك لەگەل كۆرپەوہ دارىك دەبينىن . لە پاش كىوى ھەمىتە تەپۆلكەكان تەخت و پان دەبنەوہ . دەوروبەرى گوندى "بووزكويو" روتەنە " خاكىكى بوورەو بەيارە كە لە دوورەوہ سىپى سىپى دەچى " بەلام لە دەوروبەرى گوندى "جىجىك" خاكەكە دەگۆرئى . رەنگى خاكەكە رەش دەچى و سەوزايى دارستان دەست پى دەكا . لىرە دەوروبەر بە گول داپۆشراوہ . لەنىو كىلگەكانى جىجىك دا مەزرايەك لە موزايىكى بيزانس دروست بووہ كە لە نىو دەشتەكەدا وەك باخىكى گەورە لە گلووكى كىوى خوى دەنوئى .

"قەدىرلى" لە جنوب و تەپۆلكەى "سوولەمىش" لە قەدىرلىيە... لە سوولەمىش تاك و تەرا دارى مۆرد بە بۆنى قورسيانەوہ رواون . تەپۆلكەى سوولەمىش دارى لى نىە , بەلام يەك پارچە سەوزە . چۆمى ساووران لە خوار تەپۆلكەكە ھەل دەقولئى و بەسەر دەشتەكەدا دەپواتە خوار .

جادەى "كووزان" لەجنوبى رۆژئاۋى ئاناوارزايە... چۆمى "سوومباس" ئەم جادەيە دوولەت دەكاو ھەتا بن گابەردەكانى ئاناوارزا درىژەى ھەيە . گوندى "حاجىلار" لەوبەرى سوومباس , لە رۆژئاۋى قەلاى ئاناوارزايە... و كەمىك ئەولاتر گوندى "ئەسلانلى" يە... ئەم گوندە كوردى لەكى لى دەژىن كە پيشتر پىيان دەگوتن "تەيرى راۋئى" . دوورتر لەوئىش "دووملى قەلا" دەبينى كە دەلىيى بالەكانى لىك كروونەوہ بو ئەوہى زۆر بە خىرايى بەرەو دەرياي مەپمەرە ھەل فېرئى . دووملى قەلا ھەمىشە لەنىو مژ دايەو لەگەرمادا شاخە سوورەكانى ھەلميان لى ھەل دەستى .

ئەم دەشتە , دەشتى بە پىت و بەرەكەتى ئاناوارزايە , و لەنىو ئاناوارزاش دا گۇلاۋى لىل , پەرھراو دەنگ و بى برانەوہى "ئاكچاساز" بەو قامىشەلانى وەك بيشەيەوہ ھەل كەوتوہ كە نە بالندەى لى دەردەچى و نە مارى تى دەچى . گوندە توركەن نشىنەكان بەو كەويلاانەوہ كە لە قامىشى وشك و جەگەن ساز كراون لە دەوروبەرى ئەو گۇلاۋەن... گۇلاۋى ئاكچاساز لە شىمال لەو جىگايە دەست پى دەكا كە چۆمى ساووران لەگەل جەيھان تىكەل دەبىتەوہو لە جنوبىش راست لە خوار گوندى "وايوئى" كۆتايى دئ .

خاكى بەرپژەوى ئاناوارزا سالى سى جار بەرھەم دەدا . لە سايەى ئەم خاكە تەپو تازەو تورت و چەورەوہ لە ھەر رۆژىكى سال دا جۆرە گيايەك لە زەوى دەپوئى . ھەرچى لەم دەشتە دەپوئى دوو , سى و تەنانەت پىنج ھىندەى رووہكى جىگاي دىكە دەبئ . رەنگى گولەكان , رەنگى گيا سەرسەوزەكان و رەنگى دارەكانىشى

شتیکی دیکه یه. ئەم رووه کانه ئەگەر سهوز بن وهك بلووری سهوز وان و ئەگەر زهر د بن زهر د یکی کاره بایین. سووره که ی وهك گری ئاگر سووره و شینه که ی هه زار جار شین تره. بالی بالنده و په پووله کانی، توژیو پشته میرووله و جروجانه وهره که ی له نیو هه زارو یهك رهنگی ئەفسووناوی دا دهره وشینه وه. له م دهشته دار، جروجانه وهر، په پووله کان، په له وهره کان و کولله کان وهك توفان وهری ده که ون. روژیک ده بینی له دهشتی ئاناوارزا توفانیك له و په پوولانه که به هه زارو یهك رهنگ دهره وشینه وه، بهرپا ده بی. داره کان، گیاکان، بهرد، خاک، سهرزهی و ژووره وهی ئاسمان له په پووله دا ون ده بی. په پووله ی زه لام زه لام به رهنگی زهر د، سوور، سهوز، شین و سپی هه ریه که ی به قه دهر بالنده یهك تیکه ل ده بن، ده بنه یهك و ده بنه گیژاویکی گه وهی په پووله، وهك شه هابیکی تیژپه و به ره و ئاسمان وهری ده که ون، شه پۆل ده دن، به سه ر بیابان دا بلاو ده بنه وه و پاشان به هه لفرینیکی له نه کاو له کاتیك دا وهك په له هه ور بهرز بوونه وه بو ئاسمان، دنیای دهر و بهری خویان ده که نه دنیایه کی بی وینه، سه رسورپهینه ر، نا ئاسایی و ئەفسووناوی. روژیک دیکه ده بینی میرووله سووره زه لامه کان به ته کانی وهك فه نه ر له سه ر لاقه دریزه کانیان روو ده که نه دهشت و به په له له م سه ری ده شته وه ده پۆن بو ئەوپه ری. رهنگه روژیکیش دیتبیتت که بایه که له زهرگه ته و ژهنگه سووره ی جزوو ه شین هه ل ده کا.

ئەم دهشته گوله ئەستیره کانیسی زۆر گه وهرن. شهوانه دهشتی ئاکچاساز به فه رشیك له ئەستیره ی پرشنگذار ده رازیتته وه. گیاکان، داره کان، گوله کان، گه لاکان و لکه کان تا به یانی له بهر گوله ئەستیره له تیشک دا نوقمن. ئەندازه که یان له ژماره نایه و به پال یه که وه هه ل ده فرین. ئەو ده م توفانیك له ئەستیره ی په رش و بلاو هه ل ده ستی و ئەستیره ی عه رزو عاسمان سه رپژ ده که ن، ده بنه یهك و تیکه ل ده بن. له م دهشته دا میشه شینه که کانی، کولله کانی و جروجانه وهره که ی به توژی رهق و بنه وشنی ترووسکه داره وه، هه موو تیگرا له یهك توفان دا ده که ونه جم وجۆل.

له دهشتی ئاناوارزا هه موو شتیك: گیا، دار، بالنده و جروجانه وهر بی راوهستان له جووت بوون و زه وو زۆ دان. گیاندارو ئافه ریده کانی ئاناوارزا شتیکی دیکه ن. گیاندارو ئافه ریده ی دنیایه کی پر پیت و به ره که ت، ساغ، پرشنگذارو ئەفسووناوی.

قه راخه کانی گولاوی ئاکچاساز هه تا گولاوه که خوی، نیرگزه جا ره. نیرگزه کانی ده گنه پشتین و به ئەندازه ی گوله باخیك ده پیشکون. قه راخه کانی ئەو گولاوه ده وران ده رو له نیرگز دا زهر د هه ل گه پاون و هه ربویه به هاران گولاوی ئاکچاساز بونی گولاوی لی نایه. بونی نیرگز شیرن و له بهر دلان له خاکی نه رم بهرز ده بیته وه، له گه ل هه وای گه رم، له گه ل بهردو گیا، له گه ل داران و له گه ل ئاده میزادو بالنده و جروجانه وهر تیکه ل ده بی و کاریان تی ده کا...

هه ر له بهر ئەوهش به هاران له ئاناوارزا هه موو شتیك: میش، جروجانه وهر، بالنده و پی پۆ بونی نیرگزی لی دی. له بهر هه تاوی مه یله و گه رمی به یانان نیرگز جا ره بونیکی خوشی لی هه ل ده ستی. له بهر دارا

دانیشتوانی ئاکچاساز به بۆنی نیرگز سه‌رخۆشن و وهك سه‌رخۆشان به لادا دین. له دهشتی ئاناوارزا هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌كان له بالنده‌و پێ‌پۆ به‌و بۆنه سه‌رخۆشن.

سی ئاسکی چاوپه‌ش - پاشماوه‌ی هه‌زاران ئاسك كه له رۆژگاری زۆر كۆن دا له بیابانه‌وه هاتبوونه دهشتی ئاناوارزا و ده‌شته‌یان پێ‌كردبوو - له حالیک دا وهك بریسكه ده‌پۆن, به‌نیو تۆفانی په‌پوله‌و كوله‌و جروجانه‌وه‌رو می‌ش و به‌نیو تۆفانی بالنده‌و به‌نیو بۆنی نیرگز دا تێ‌ده‌په‌پن. له‌کیوی هه‌میته تا قه‌لای ئاناوارزا, له قه‌لای ئاناوارزا تا خواره‌وه‌ی گوندی وایوای, له وایوای تا حاجی‌لارو خواره‌وه‌ی دووملی و له‌ویوه هه‌تا لیواره‌کانی جه‌یهان ده‌پۆن و شه‌وو رۆژ ده‌گه‌پین. بی‌شه‌کانی گۆلاوی ئاناوارزا ئه‌وه‌نده پێ‌ن كه گولله‌یان لێ‌تیپه‌ر نابێ و ماریان تێ‌ناچێ. له هیندی جیگا ئاوی گۆلاوه‌كه قووت قووت ده‌كولێ و كه‌ف ده‌كا“ به جۆریك كه ناتوانی قامکی تێ‌نیی, وهك گپی ئاگر ده‌سووتینێ. له هیندی جیی دیکه ئاوه‌كه جۆریکی دیکه‌یه و هیچ وهك ئه‌و ئاوه گه‌رمه ناچێ“ بنه‌كه‌ی پێ‌ له ورده به‌رده‌و روونه‌و وهك سه‌هۆلاو فینكه“ و تیشکی خۆر كه له‌و ورده به‌ردانه هه‌تا دووری ره‌نگ ده‌داته‌وه. له هیندی شوینیش ئاوه‌كه لیل و قوراوی‌یه‌و بۆنی لێ‌دی.

عه‌رزه باتلاغه‌كه‌ش له هه‌موو جێ‌یه‌ك وهك یه‌ك نیه“ هیندیك به‌شی قامیشه‌لان و قامیشه‌کانی به‌قه‌ده‌ر دارێك هه‌ستاون, هیندیك به‌شی گیاجارن به‌گیایه‌کی وردیله‌و گلووکی لاسك كورتی ترووسكه‌داره‌وه, و شوینییکی دیکه‌ی چیمه‌نیکی ساف و به‌ربالو و یه‌كسه‌ر شینه‌و جیگیایه‌کی دیکه‌ی داره‌کانی هه‌ل‌چوون بۆ ئاسمان و لێ‌په‌وارێکیان پێك هیناوه كه ئه‌وه‌نده چپو پیه‌ ئاسمانی تێ‌را دیار نیه. جۆراوجۆر ره‌نگاوپه‌نگ, گیاکان, مالوێچه كه به‌هه‌لاتنی خۆر گوله‌ شینه‌کانی به‌ئهن‌دازه‌ی دوو له‌په‌ ده‌ست ده‌م ده‌كه‌نه‌وه, قامیشه‌لانی پێ‌و پال و پێ‌ داو, گوله‌زه‌رده, ئه‌و له‌یلوو‌په‌رانه كه هه‌ركامی‌کیان له‌نیو ئاودا وهك باوه‌شێك تیشك مه‌له ده‌كا“ ماسیی سووف, ماسیی سیلویر, کیسه‌له‌كان و بۆقه شینه‌كه زه‌لامه‌كان... ئه‌و هه‌وره‌ی له كۆمای می‌شوه‌له‌كان دروست ده‌بێ, ره‌شماره‌كان, ماری ئاوی, ریوی‌یه‌ كلك سووره‌كان, چه‌قه‌له ترسه‌نۆكه‌كان, هه‌زاران مه‌لی ئاوی به‌ره‌نگیی خۆله‌می‌شی مه‌یله‌و سه‌وزو لاقی بلیندو ملی درێژه‌وه.

وه‌ختیک له چیاکانی توورپوسه‌وه شوپ ده‌بیه‌وه بۆ ده‌شتایی, ده‌شت له بێ‌ده‌نگی دا نوقمه“ نه‌ ده‌نگی بالنده‌یه‌ك دیته به‌ر گوێ, نه‌ خورپه‌ی ئاویك و نه‌ ورته‌ی ئینسانیک - ده‌شت هه‌میشه هه‌موو ده‌نگه‌كان قووت ده‌دا - به‌تایبه‌تی كاتیك خۆر به‌ده‌ره‌وه‌یه. وه‌ختیک هه‌وا گه‌رمه, چووكترین ده‌نگ له‌و ده‌شته به‌رز نابیته‌وه و ئه‌م بێ‌ده‌نگی‌یه هه‌تا نیزیك ئاکچاساز هه‌روا درێژه‌ی هه‌یه. له پاشان ته‌قینه‌وه‌ی له‌نه‌كاوی ده‌نگه‌كان ئینسانی تووشی سه‌رسورمان ده‌كاو خوین له‌ده‌ماره‌کانی دا ده‌به‌ستێ. له گۆلاوه‌كه ده‌نگی جۆراوجۆر تیکه‌ل و نامۆ دینه به‌رگوێ. زیق و هۆپی په‌له‌وه‌ران, قه‌ه‌قپی بۆقان, ده‌نگی قووته‌قووتی ئاوی گۆلاو, ده‌نگی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ی جروجانه‌وه‌ر, هاشه‌ی لێ‌په‌وارو خشه‌خشی قامیشه‌لان, قوو‌قووی كه‌له‌باب,

حه په حه پي سه گان و لوورهي چه قلان له قاميشه لان دا ده بيته يهك و وهك گولله توپيك له روبرو دا ده ته قيتته وه. ناكچاساز پياوي ده تر سينئ و هربويه شه كه كهس به ناساني ناويړئ بچيته ناكچاساز. خاكي ناناوارزا شاري مردوي هه زاران سالهي ناناوارزا، به قه لا قايمه كانيه وه، به بهرده لانه كانيه وه، به جه بهانه كه يه وه كه وهك شيتان هه لده چئ، به چومه كاني ساووران و سوومباسه وه، به بالنده كانيه وه، به هه لو كانيه وه، له فه سلي گولان دا به گوله كانيه وه، له وهرزي جموجولي جروجانه وهردا به جروجانه وهره كه يه وه، به و كيلگانه وه كه له هه ر دنكيك هه زار دنك به ره هم ده دن، به ناكچاسازيه وه كه له ژير هه تاوي گه رمي دا چه ندين چومي زولالي وهك به فراوتئ ده پهن، به جاده خاكي يه كانيه وه، به ماسي يه خو هاويژه كانيه وه به زه وو زوي بي پسانه وه يه وه له باوه شي چوكووراوا حه ساوه ته وه و له شي داوه ته بهر گه رماكه ي و به له زهت و هه وه سه وه خه ريكي ئيسراحه ته.

ئه ودهم كه هه تاو له پشت شاخه كاني ناناوارزاوه روو ده كاته روژئاوا، په پوهله يه كي هينده ي بالنده يهك به نه خش و نيگاري پرته قالي يه وه، به و بالانه وه كه له سه ر پشتي جووتي كردون، لاقه كاني به سه ر سه روچاوي دا دينئ و له حالتيك دا په يكه ري ناسكي له رزه يه كي شيرن ده ي گري، نو قمي تيشكي هه تاو له سه ر لكيك به ره وپروي هه تاوي دمه و ئاوا بون، هه لده نيشي و جووله له خو ي ده بري، و راست له له حزه ي خوژئاوا بون دا كه سه رانسري ده شتي ناناوارزا: دار، ئاو، عه رزو عاسمان ره نغيان شين هه لده گه پري، په پوهله كه ش ره نغي شين به خو يه وه ده گري.

خاكي ناناوارزا خاك نيه، زيړه و ئه مه ته نيا "عه لي سه فابه گ" باشي ده زاني و تام و له زه تي ئه م خاكه ته نيا عه لي سه فابه گه كه له قوولايي دلي دا هه ستي پي ده كا. هه ركه سه سه ودايه كي چاك يان خه راپي له سه ر دايه، هه ركه سه ته ماعي له شتيك دا هه يه. به لام سه وداي عه لي سه فابه گ له هه مووان خه راپترو له چاره نه ها تو تره. عه لي سه فابه گ چاوي ته ماعي له خاكي ره ش و به ره هم دارو به پريژه وي ناناوارزاوه بريوه. هه موو روژي وه ختيك هه تاو سه ر وه دهر ده ني، عه لي سه فابه گ پي ده نيته سه ر ئه م خاكه ره شه و له كاتي ك دا له تاوان ده له رزي، هه تا هه موو دنيا وه خه بهر دي، چاو له ده شتي ناناوارزاوه ده بري.

ئه و، ئه م بيداري يه، ئه م هه زاران جروجانه وهره كه تي كه وه داوين، ئه و ماره ساغ و قه له وانهي راده خزن، بو قه شينكه زه لامه كان كه كه وتونه ته سه ر يهك و له نيو گه شترين ره نغي سه وزدا ده دره وشينه وه، كيسه له چوست و توندره وه كان و ئه و جانه وهرانه ي تو يژه ره قه كه ي پشتيان به هه زارو يهك ره نغ ده دره وشيته وه، زه رگه ته كان، بالنده كان، ناسكه كان، له وه ختي گولان دا گوله كان، كيلگه به ربلاوه كان، مه ره زه جاره سه ر سه وزه كان، په پوهله كان، ئاوه كان، گولاوه كان، به فراوه كان، جاده كان، گيژه لوو كه كان، ئه و هه وره سپي يانه كه ده سوورپين و ده بارينن، ئه م دنيا سه رسورپينه ره پراپه پو به ربلاوه كه بي راوه ستان له جووت بوون و زه وو زودايه و سامي روژي قيامه ت دينيته بهرچاو و هه روه ها له دايك بووني دنيا يه كي ديكه، به سه ره گيژه وه ته ماشا ده كاو ئاگاي له خو ي ده بري و ده يه وي ده شتي ناناوارزا بينيته نيو هه ردوو باسكي و

له باوه‌شی بگری. ئەو که جارن تەنانەت بستیک خاکیشی له ئاناوارزا نەبوو، ئیستا که بوو تە خاوه‌نی کێلگه‌کانی ئاناوارزا، بۆچی هەموو زه‌وی‌یه‌کانی ئاناوارزا نەکاته هی خۆی؟ بۆچی زه‌وی‌یه‌ له راده‌به‌ده‌ره‌کانی دیسانیش پهره‌ پێ نەدا؟ به‌ باوه‌ری عه‌لی‌سه‌فابه‌گ ژیان یانی شه‌ر" شه‌ر بۆ وه‌ده‌ست هینانی زه‌ویی زیاترو دیسان زیاتر. ئەگەر ژیان مانای ئەو شه‌ره‌ نەبێ، هیچ مانای نیه‌. شه‌ر بۆ ئەستاندن زه‌وی پیرۆزترین و به‌جێ‌ترین شه‌ره‌. بنیاده‌م له‌م دنیا‌یه‌دا ئەگەر شه‌ر نەکا، ئیدی به‌ که‌لکی چی دی؟ فه‌رقی له‌گه‌ڵ پووش و په‌لاش و درک و دال چیه‌؟

به‌لام شه‌ر له‌سه‌ر زه‌وی به‌ره‌ به‌ره‌ خه‌ریک بوو دژوارتر ده‌بوو" چونکه‌ ئەو تورکه‌مانه‌ی به‌ پێچه‌وانه‌ی ویستی خۆیان و به‌ زۆر له‌م خاکه‌دا، له‌ ئاناوارزا، له‌ چوکوراواو له‌ گه‌رماو می‌ش و مه‌گه‌زو خانووی قامیش دا نیشه‌ته‌جێ کرابوون، ورده‌ ورده‌ تێ‌ده‌گه‌یشتن که‌ جگه‌ له‌ زه‌وی په‌ناگایه‌کی دیکه‌یان نیه‌. زۆر له‌و رۆژانه‌ تێ‌په‌ریبوو که‌ ده‌کرا پارچه‌ زه‌وی‌یه‌کی چوارپینچ هه‌کتاری به‌ پینچ کیلۆ خۆی، به‌ بزنیك، به‌ ده‌ لیره‌ پوول، به‌ جه‌والیک یان به‌ لینگه‌ گایه‌ک بکری. پارزه‌ بیست ساڵ پێشتر دی‌یه‌ک به‌ هه‌موو هۆبه‌و هه‌واریه‌وه‌ به‌ سی هه‌زار لیره‌ کرپین و فرۆش ده‌کراو ده‌کرا ره‌عه‌یه‌ته‌کانی ئاوی بنی‌یه‌کی دیکه‌" به‌لام ئیستا وه‌زعه‌که‌ به‌ ته‌واوی گۆرپوو و دانیشه‌توانی ئەو ما‌له‌ قامیشه‌نه‌ حازر بوون له‌سه‌ر زه‌وی تەنانەت خۆینیش برێژن. مه‌سه‌له‌یه‌ک که‌ زۆری عه‌لی‌سه‌فابه‌گ ئازار ده‌دا، ئەوه‌ بوو که‌ ئەو ده‌یتوانی له‌وه‌ختی خۆی دا کاره‌کانی له‌ بنه‌وه‌ راپه‌رپینی بێ ئەوه‌ی تورکه‌مانه‌کان شتیکیان ده‌ست که‌وی. به‌لام به‌و بایه‌خه‌ که‌ ئەو بۆ زه‌ویی داناوو - که‌ ئەویش له‌ ته‌ماعاری‌یه‌که‌یه‌وه‌ هاتبوو - به‌ ده‌ستی خۆی چاوو گوێی دی‌نشینه‌کانی کردبووه‌وه‌. شه‌ر له‌گه‌ڵ دی‌نشینه‌ی چاووگوێ‌کراوه‌وه‌ زۆر دژوارو هه‌ر له‌و کاته‌دا شیرن بوو. ئەو له‌و باوه‌ره‌ دابوو که‌ ئەم شه‌ره‌ شه‌رپیکه‌ شیاوی ئینسان" چونکه‌ خاک، ئەم شته‌ به‌نرخه‌ نابێ زۆر هاسان ده‌ست که‌وی.

وايوای یه‌کیک له‌ گونده‌کانی ئاناوارزیه‌" که‌می‌ک له‌ دی‌یه‌کانی دیکه‌ گه‌وره‌تره‌. خه‌لکی وایوای گه‌وره‌ترین کۆسپی سه‌ر ریگای عه‌لی‌سه‌فابه‌گ بوون" نه‌ له‌ چه‌ته‌کان ده‌ترسان و نه‌ له‌ پیاوانی حکومه‌ت" نه‌ قسه‌ی خۆش به‌ لای وانه‌وه‌ قیমে‌تی هه‌بوو نه‌ قسه‌ی ناخۆش. ئەوان وه‌ک فریزوو به‌ زه‌وی‌یه‌وه‌ چه‌سپابوون و چنگیان لێ‌گیرکردبوو و به‌رامبه‌ر به‌ هه‌موو به‌لایه‌ک سنگیان کردبووه‌ قه‌لغان و شه‌ریان ده‌کرد. ئەگەر عه‌لی‌سه‌فابه‌گ توانیبای هه‌ر به‌م گوندی وایوایه‌ بویری، ئەوی دیکه‌ی ئاسان بوو و سه‌رانسه‌ری ئاناوارزا له‌ ده‌ستی خۆی دابوو.

وايوای له‌ لای سه‌رووی ده‌شتی ئاناوارزا، و له‌ خوارووی "تۆپراخ ته‌په‌" که‌ هه‌تا وی‌ نیزیکه‌ی نیوسه‌عات ری‌یه‌، واته‌ له‌لای راستی گوندی "ده‌ده‌فاکلی" له‌و جیگایه‌ که‌ چۆمی ساوران به‌ده‌شتی دا بلاو ده‌بیته‌وه‌، هه‌ل‌که‌وتوه‌. هه‌موو ما‌له‌کانی ئاوی که‌وی‌لیکن له‌ قامیش و جه‌گه‌ن و چرپی. ئاناوارزا له‌و جێ به‌رزهی خۆیه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌شته‌ هه‌مواره‌که‌دا ده‌پوانی.

له چۆمى جه يهان هه تا ته پۆلكه ي سوله ميش، ئاناوارزا ئه وهنده ريك و هه مواره كه دهشت به هه موو گولاوه كانى، دئيه كانى، به هه موو جموجۆل و قۆرت و پيچ و ته نانه ت به هه موو ميشه و دارستانه چره كانيه وه وهك ده ريبا يهك ديه پيش چاو. له پيش خوره لات دا دهشتى ئاناوارزا يه كسه ر سپى ده بئى و ئه وه دهشته دهنگى لئى هه ل ناستى. ئه م خاكه، ئه م زهوى يه كه هه ر دهنگىك ده كاته هه زار دهنگ له م سه عاته دا نوقمى بئى دهنگى يه.

له كاتيك دا دهشت هيشتا سپى ده چئى، په پوله يه كى به قه د بالنده يهك به رهنگى نارنجى به باله كراوه وه وه رزوكه كانيه وه له سه ر لكىك هه ل نيشته وه لاقى پيشه وه ي به سه ر سه رى دا دئى و رووبه پووى ئه وه خوره كه خهريكه هه ل دئى خوى خاوكيش ده كا.

زىيەگەرمىنى لەباشترىن و بەپىژەوترىن خاك دا دەپوئى. بەرزايىيەكەى لە بالاپياويك زياتر نىيە، بەلام كۆرەو زۆر دەكاو بە جۆرىك كە لە تاقە ريشەيەك باوەشيك چەقل دەردەكا. زىيەگەرمىنى بە ساوايى، رەنگى ھەنگوئىنىيەو ئەو چەقلە ھەتا پىرتەر دەبى، رەنگى بەرەو تاريكايى دەپوا“ لە ھەنگوئىنىپرا ھەتا رەش رەنگ دەگۆپى. زىيەگەرمىنى بەھاران پيش ھەموو شتيك چرۆ دەردەكاو شين دەبى و گولە زەردەكانى دەپشكoon. رەنگى گەلاى زىيەگەرمىنى لە پيش دا سەوزيكي كاله، گولە زەردەكانيشى كەم رەنگن، بەلام وردە وردە گەلاكان دەبنە سەوزيكي پىر رەنگ“ سەوزيكي مەيلەپرەش... و گولە زەردەكانيشى لاي ھاوئىنى رەنگيان دەبىتە پرتەقالى.

لە چوكورواو لە دەشتى ئاناوارزا سەدان ھەكتار لىپرەوارى زىيەگەرمىنى ھەيە. ئەم لىپرەوارە مەيدانىكە لەگەل تەور بىگانە كە نە بالندەى پيدا دەفپى و نە كاروانىكى پيدا رادەبرى.

زىيەگەرمىنى دارىكە كە رەقتىن چەقلى ھەيە. قەدەكەى لەسەرى تا خوارى، ھەتا بارىكتىن لكەكانيشى بە چەقلىكى سىسوچ داپوشراو. ھەرچەندى رەنگى زىيەگەرمىنى لە ھەنگوئىنىيەو بەرەو رەشايى دەپوا، بەو ئەندازەيەش چەقلەكانى رەق تەردەبن و دەبن بە بزمارىكى ئاسنين. ئەم چەقلە رەگەيەكى سەيرو بە قۆرت و پىچى ھەيە كە بەقولايى زەوى دا دەپواتە خوار. ھەلكەندى زىيەگەرمىنى كارىكى زۆر ئەستەمە، بەخاكەو چەسپاوو لىي جيا نابىتەو.

ئەسپ، ولاغ، گا، بەرازو گورگ ناوئىن وەنىو زىيەلئىن بكەن. سەگيش ناچنە نىوى و ئەگەر بە ھەلە وەنىوى كەون، خوئناوى و دارپوشاو لىي وەدەر دەكەون. زىيەلئىن جىخەوى كەرويشك و گۆرپەلكەنەو چەقلە چووكەلەيە. جاروباريش دەتوانى سوورە رىوىيان ببىنى كە كلكيان رووتاووتەو.

لەمانگەكانى بەھار دا زىيەلئىن كۆگاي زەرگەتەو ژەنگەسوورەيە. ھىلانەى ھەزاران زەرگەتەو ژەنگەسوورەو شەمەتريلكە بە لك و پۆپ و چەقلەكانى زىيەگەرمىنىيەو نووساون... مېشەنگوئىنەكانيش كە لە خەلىفەكانيان دىنەدەر و ھىرش دەكەن، دەلئى بە دواى شارنەكەى خوئيان دا دەفپن بە ھەزاران و بە ملىوئ بەو بالە ترووسكە دارانەيانەو بەسەر زىيەلئىن دا بلاو دەبنەو.

جالجالووكەش داوھەكەى خوئى بەسەر زىيەلئىنەو دەتەنى“ و بەيانىيان كاتىك خۆر سەر دەردىنى دەلئى تۆرپىكى تەنكى سىپى بەسەر زىيەلئىن ھەل كشاوھ كە لەگەل شووباي بەيانى ئەو داوانەى لە چلە زىيەكەوھ بۆ چلە زىيەكى دىكە رايەل كراون، دەكەونە راژان.

بارانىكى زۆر ورد، نم نم دەبارى“ وەك تۆزىكى ورد و بەحال و بال تىي دەگەيشتى. باى نەدەھات و ئاناوارزا لەنىو مژىكى وەك ھەلم دا بوو.

خهريك بوو هه تاو ده كه وت. له رۆژه لات، رووناكاييه كه ليّل جاروبار له پشت مژه وه خوی نیشان دهاو ون ده بووه وه. كابرا سه ربه رگه گولډوډزی كراوه كه ی له خویه وه پیچابوو، تفهنگه كه ی له بن چله درپكك دريژ كړدبوو، سه ری وی كړدبوو، ئه ژنوی به زگيه وه نووساندبوون و خوی كوشم هه لينا بوو و نووستبوو. دهسته يه ك بالنده كه به هه راو هه نكامه ی خویان قیامه تيكيان وه پری خستبوو، له ژور سه ری وی و راست به سه ر لكه كانی زیه گه رمینی دا تی په پین. كابرا چاوی هه لینان و له سه ری یه كه دانانه وه. تاویك دواتر هه لستا دانیشته، چاوه كانی هه لگلو فین. خه والوو بوو. ته ماشایه كه چپ و راستی كړد. له شی سپر ببوو و ئه ژنوی شل بوون. راست بووه وه، خوی خاوكیش كړد. تامی زاری تال بوو. تفی روكړد. تفه كه ی داوی جالجالو كه ی كون كړدو كه وته سه ر لقه چه قلیك. داهاته وه، تفهنگه كه ی هه لگرت و له شانی كړد. خه نجه ریكي ده سك زیوی چه ركه سی به سه ر رانیه وه هه ل و اسرابوو كه هه تا سه ر ئه ژنوی دهاته خوار. له په نای خه نجه ره كه ده مانچه ناگانته كه ی له قه دی به ستبوو. له سه ر كراسه هه وریشمه ره نگاوپه رنك و ده ستچنه كه ی سی ریز فیشه كدانی له خوی دابوون. دووربینیكي ره شی گه وره ی له ملی دا بوو“ ئه وهنده نوی بوو ده تگوت دهستی لی نه دراوه. پیلاوه كه شی كه له چه رمیكي ئه ستوورو نه رم دروست كرابوو، نوی بوو. گوره وی یه كه خوری پر نه خش و نیگاری به سه ر پانتولّه گوشاده كه ی هه لكیشابوو كه ده گه یشته ئه ژنوی. ئه پانتولّه ی له پیی دا بوو، تایبه تی دی نشینه كانی كیوپاره ی تووړووس بوو، له خوری دروست كرابوو و به توپكله گوپز به رهنگیكي كالی قاوه یی رهنگ كرابوو.

دهنگی كه له شیرو چه په ی سه گه ل له سی لاره دههاته بهرگوئ. كابرا رووی وه رگیپرا بو لای جنوب، هیچ نوخته یه كه نه ناسی، نه ی توانی شوینی خوشی ساغ بكاته وه. له جنوب دهنگیكي به رده وامی كه له باب دههات. لای رۆژئاوا پر هه راو هه نكامه بوو و بوقه كان له دوی شه ویوه، هیشتا یه ك بین دهیان قپاند. له رۆژه لات وه دهنگیكي دلگر دههات و كپ ده بووه وه. له دووری، له دهره وه ی زیه لین فیکه یه كه به رز دريژ بووه وه. هه وا گه رم و شه دار بوو و هه تاو كه له ئاسمان به قه د مناره یه ك هه لكشابوو له پشت مژه وه نه ده بینرا، ته نیا رووناكاييه كه لیّل و وهك هه لم له پشته وه ی نم نه می بارانه وه دهره وشایه وه.

كابرا به ره و رۆژه لات وه پری كه وت. هیزی له بهر دا نه بوو. ئه ژنوی دوولا دههاتنه وه. چوار رۆژ بوو به ریگاوه بوو. هه رچه ند له دوینی نیوه پویه وه تویشووی لی بپرابوو، ههستی به برسایه تی نه ده كړد. چوار رۆژ پیشت له سه رچاوه ی ساوران سه ربازان گه مارویان دابوو. ژماره یان یه كجار زور بوو. گولله وهك بارانه به سه ری دا ده بارین. به خوشی یه وه وه ختیك گه مارویان دا هه م ئیواره بوو و هه م باران ده باری“ و ئه و، لای نیوه شه وی توانی وهك پشيله به نه رمی و بی هه ست و خوست له و دیواره كه سه ربازه كان به ده وریان دا كیشابوو تی په پری. به لام ئیدی كیوپاره بو مانه وه نه ده بوو“ کیو و دهشت پر له سه رباز بوون. جگه له وهش، ژماره یه كه زور له دی نشینان داربه دهست و چه كدار ره گه ل سه ربازه كان كه وتبوون و له هه ر كه لین و

قوژبنیک و له نیو هر دهوه نیک دا له "چه ته کان" ده گه پان. هر چه وتوو یه ک پیشتو بوو که هه زاران لادیی و هسهر کیوی که وتن و "عه لی یه زله" یان گرت که له لووتکه ی بلندو قایمی چیادا خوئی چه شار دابوو. ته نیا یه ک روژنه ی هیواو یه ک ریگای رزگاری ده مایه وه "ئه ویش گوندی وایوای و له ویش "وه سمانه زله" بوو. به لام ئه و دوودل بوو" له وانه بوو هر که پیی نایه نیو گوندی وایوای خه لکی گوندی بیده نه دهستی پیواه کانی ده ولت، له وانه ش بوو وه ک برا، به باوه شی ئاوه لآوه پیشوازیی لی بکن. وه سمانه زله زور پیر بوو و لاقیکی له سهر لیوی قه بری بوو. زور له میژ بوو لیی بی خه بهر بوو. ئه گه ر ئه و مردبی له وایوای ناسیاویکی دیکه ی نیه. وه ختیك ده هات سه ریکی ئوممه ته زهردی داو شه ویکی له کن مایه وه. به لام ئه و له ترسان زراوی چوو بوو. نه کا وه سمانه زله ش بترسی. به لام نا، وه سمانه زله ساردو گه رمی چیشتبوو" پیره پیواویک بوو ئازاو جوامیر به دلکی پاک و مندالانه وه. به و حاله ش، پیش بینی ناکری" بنیاده م شیری خاوی خواردوه.. لله

به دانیشتن و خه یال پلاو کردن دهر دیک دهرمان ناکری. هرچی ده بی با بی، ناچار ده بوو بچینه وایوای. ئه گه ریگا چاره یه کی دیکه شی بووایه، ئه گه ر په نایه کی دیکه شی شک بردبایه، دیسان ههستی ده کرد ئاشقانه به ره و وایوای ده کیشری. زور به وه وه ماندوو بوو، حه زی ده کرد بزانی هه لویستی وه سمانه زله که هینده ی له گه ل دوست و یه ک گیان بوو، هه روه ها هه لویستی خه لکی وایوای چون ده بی. به لام هر له و کاته دا نه ده کرا چاره نووسی عه لی یه زله ی بی که س و کاریشی له بهرچاو نه بی" که سیك که نه ک هر ئازاریکی بو دیهاتی یه کان نه بوو، به لکوو به که لکیشیان ده هات، ئه و، دوستی فه قیرو هه ژارو دوژمنی ده وله مه ندان بوو. کاتیک دیهاتی یه کان له سهر لووتکه ی کیوی گرتیان، له حالیک دا لییان ده داو تفیان له روو ده کوتا، هینایان و دایانه دهستی فه رمانده رو گوتیان: "جه نابی فه رمانده ر، عومری هه موو دوژمنانت وا کورت بی!" پاشانیش سی شه وو روژان جیژنیان کرد. ده ی هینایه بهرچاوی خوئی، هر که پیی نایه نیو ئاوی، وه سمانه زله ده ست و لاقی ده بهستی و ده ی داته دهستی عه لی سه فابه گ. به راستی ئه و عه لی سه فابه گه چ جوړه بنیاده میکه؟

دوی شه و که وه نیو زی یه لین که وتبوو، دړک ودال لاق و له ته ری یان هه لدر هه لدر کردبوو. جی برینه کانی ده برژانه وه. باران ورده ورده، به لام به رده وام ده باری. زهرگه ته له نیو هیلانه خووساوه کانیان دا خوئیان مات دابوو و له سه ری که که له که ببوون.

چه قلله کان پرو ئه ستور بوون، بویه نه ی ده توانی توند برپوا، هه تا نیزی که نیوه پویه رویش و گه یشته بهستی نیک. ئه م بهستی نه سهرانسه ری زی یه لینه که ی دوولت ده کرد. له ته نیشته ته پولا که گلک که چوار لافاوه یه کیان ده گرت هوه، سی داری ئه ستوری دیتن. قه دی داری نیوه راستی گه نده ل ببوو" ببوووه قولکه یه ک که جی دوو که سانی تیدا ده بووه وه. چوو ه نیو کلوره داره که. دانیشت و پالی دایه وه. باران نه ی توانیبوو له چوغه که ی رت بی و له شی ته پر بکا. ته نیا لاق و له ته ری ته پر ببوون. چوغه باش ته نراوه گولدوژی کراوه که ی ده گه یشته ئه ژنوی. تفه نگه که ی له شانی دهر هیناو هه لی په سارد. دووربین و خه نجه رو

ده مانچه که ی له په نا تفهنگه که ی دانان و چاوی له سهر یه ک دانان. زوری برسی بوو، به لام گوئی نه دایه. وه ختیك ئوممه ته زهره نیشانه کانی گوندی "وایوای" ی دابوویه گوتبووی: "نه گهر له زییه لینه که وه سهر که وتی، ده گه یه ته پوله گلئیک. له کن ته پوله که سی داران ده بینی. له وی پرا تا وایوای دوو سه عاته پری یه. ده بی به شه و بچی نیو دی. له نیوه پراستی گوندی داریکی بلیند ه یه. له بن داره که تابلویه کی زور سپی مه پمپ ده بینی که له تاریکاییش دا ده ترووسکیته وه" وه ک گری ئاگر تیشکی لی ده بیته وه. نه گهر گه یشتیه داره که پشتی وی ده ده ی، ده سوورپی بو لای جنوب. پاشان وه پری ده که وی. نه گهر دنیا هینده تاریک بی چا و چاوی نه بینی، دیسان برؤ. ده گه یه ده رگایه ک. وه ختیك گه یشتیه وی، بانگ که "وه سمانه زله!" ... ده سبه جی ده رگا ده کریتته وه. "له دلی خوئی دا بیر ی کرده وه: "نه دی نه گهر نه کرایه وه؟" ه روا به دلی داهات: "نه ی نه گهر ده رگا کرایه وه وه موو پیاوه کانی ئاوه دانی له و ماله بوون؟"

له کلوره داره که نیوه به خو و نیوه به بیداری روژی ئاوا کرد. کاتیك له کلوره که هاته دهر، ه و نه ختیك فینک ببوو. ئیدی باران نه ده باری. په له په له روونا کایی دیار بوو و شه ویکی مژاوی به سهر زییه لینه که دا ده کشا. گولی زییه گه رمینی بوئیکی شیرن و سهر خو شکه ری لی ه ل دستا.

تفهنگه که ی و خه نجه ره که ی و دووربینه که ی و هرچی ه یبوو و نه یبوو له بن سهر به رگه که ی دا شارد نیه وه "به جوریک نه گهر که سینک ته ماشاشی کردبایه ههستی به هیچ نه ده کرد" ته نیا سهر به رگه که ی که میك ناقولا دیار بوو. له چوکووراواش که س سهر به رگی له بهر نه ده کرد، سهر به رگ لیباسی خه لکی کیوپاره ی بوو. پاشان که س به وه شی نه ده زانی، چونکه به نیاز بوو به شه و بچی بو نیو دی. روو به پرووی، روونا کایی یه ک دیار بوو. لاقه زور ماندوو ه کانی به زه حمه ت به سهر زه وی دا راده کیشان. باران نم نم ده باری، هه رکه بوئی په نی هاته بهر لووتی، وشیار بووه وه. زییه لینه که ی به جی هیشتبوو و گه یشتبووه یه که م ماله کانی ئاوی. سه گیک به ده نگیکي ته ستوره وه، به هه ژاوی وه پی. دنیا زور تاریک بوو. کابرا بیر ی له هیچ نه ده کرده وه "به لام له بهر هرچی بوو دلی خیرا خیرا لیی ددها. هه رکه پیی له نیو ئاوه دانی نا، پیاویکی دی که بهر وه پرووی ده هات. نیگه ران نه بوو. بو لای چوو. سلأوی لی کردو تی په پی. نه ویش سلأوه که ی نه ستانده وه.

کابرا که دهنگه که ی نه ناسیبوو، گوتی: "نوغر بی ریوار! به و شه وه ی له کوئی پرا دیی و بو کوئی ده چی؟" وه لامی دایه وه: "له چیای پرا دیم و ده چمه نارلی قشلا."

کابرا له سهره خو و بی وه شک که وتن گوتی: "به خیرچی، خوات له گه ل!" نه ویش له حالیک دا ده ی گوت: "بژی"، به خوئی نه بوو له رزی.

له نیوه پراستی دیی ریگا که ده بوو به دوو" له جاده ی لای راست داریکی گه وره رهش ده چوو. گه یشته بن داره که و راوه ستا. که میك نه ولاتر تابلؤ مه پمپه سپی یه که ده ترووسکایه وه. تاریکی ته واو بوو و جگه له مالیک چرای هه موو ماله کان کووژابووه وه. بی دهنگی بوو" بی دهنگی یه کی مه رگ هینه ر... پالی وه داره که دا.

ئەوئەندە ماندوو بوو چەند دەقیقە ھەروا بئى جوولە لە جىيى خووى رەق بوو. دللى بە توندى لىيى دەدا. جنوب لە کام لا بوو؟ کامە لا شىمال بوو؟ نەى دەتوانى رۆژھەلات و رۆژئاوا لىك بکاتەوہ. سەرى دەگىژەوہ دەھات. باران دەبارى و لك و پۆپى دارە بەرزەكە لە ژوور سەرى دەیان نەپاند. قەدى راست کردەوہ. لەدللى خووى دا گوتى: "ھەرچى دەبئى بلأ ببئى" و وەرپئى كەوت... كەمىك دواتر لووت و بزووت لە پەرژىنى مالىك ھەلئەنگوت. بە كۆمە كۆم دەرگا كەى دۆزىەوہ:

"مام وەسەمان, مام وەسەمان, ھۆى مام وەسەمان!!!"

دەنگى ئەستوورى پىاوئىك بە خەوالووى وەلامى دایەوہ:

"كئى يە؟"

"مىوانى خوا."

دەسبەجئى دەرگا كرايەوہ و پىاوئىك بە توئى كراس و دەرپئىيان پەيدا بوو: "فەرموو برام, فەرموو ژوورى با چرايەكە ھەل كەم."

"ئەمن لە مالى مام وەسەمان دەگەرئىم. ئىرە مالى وەسەمانەزلە نىە؟"

"كاكە راوہستە جلەكانم لەبەر كەم و بت بەمە وئى, فەرموو بۆ ژوورى. باران دەبارئى؟"

"ورده ورده دەبارئى."

كابرا دەسبەجئى ھات, وەپىش كەوت و بئىئەوہى قسەيەك پىكەوہ بکەن گەيشتنە مالى وەسەمانەزلە:

"مام وەسەمان, مام وەسەمان مىوانت ھاتوہ, لەگەل خۆم ھىناوہ."

دەرگا دەسبەجئى كرايەوہ. دەنگى ژنىك گوتى: "مىوانى خواى بەخىر بئى, خىرو بەرەكەتى ھىنا." و لىيى

زىاد كرد: "ئەتۆش وەرە ژوورى" وەلى "ھىشتا زوويە, وەسەمانەزلە خەرىكە كورتانى پىنە دەكا."

كابرا گوتى:

"ئەمن خەوم دئى." و رۆيشت.

ژنەكە لە دوايەوہ گوتى: "زۆر سوپاس وەلى", و مىوانەكەى بانگ كرده ژوورى: "فەرموو كاكە!"

دەنگى زىرو ئەستوورى وەسەمانەزلە لەبەر ئاگردان بەرز بووہوہ: "كئى ھاتوہ؟"

ژنەكە گوتى: "ناىناسم, مىوانى خوايە, سەربەرگى لەبەر دايە, واديارە خەلكى كىوپارە بئى."

وەسەمانەزلە پرسى: "چيانشىنە؟ كەوايە چيانشىنە, ھا؟ باشە, بەخىر بئى, بەرەكەتى ھىنا, وەرە بەر

ئاورى, وەرە, وەرە ئىرە دانىشە. باران دەبارئى؟"

"نم نم دەبارئى."

وەسەمانەزلە كورتانەكەى لەولا دانابوو و لە تەپلى سەرى ھەتا بەرى پىي تەماشاي مىوانەكەى دەكرد كە

بە تەپو بپرى بە پىوہ راوہستابوو:

"براله بۆچی ههروا لهو نيوه پاسته رهق راوهستاوی؟ دانیشه ئیدی، ئه دی بابه. یاللا دانیشه ئیدی، چت بووه؟"

ئو نهی دهتوانی دانیشتی. ئه گهر دانیشتبایه چه که که ی له بن سه ربه رگه که یه وه درده که وت. وه سمانه زله له جیی خوی ههستا، دهستی له سه ر شانی میوانه که دانا، و به چۆکه وه دانیشت: "ده دانیشه کورم!" دیسان دانه نیشته.

"قه مەر دۆشه کیك بۆ میوانه به پیزه که مان بینه رای خه."

ژنه که له وسه ری مائی وه لآمی دایه وه: "ئه وه دینم."

"کورم زۆر ته ر بووی. له کوئی را هاتووی و بۆ کوئی ده چی؟" دهنگیکی خوشحالانه گوتی:

"له کیوپاره ی را هاتووم، دهمه وی بچمه لای وه سمانه زله."

"ئاوا، ده چیه لای وه سمانه زله؟"

میوانه که ش دووپاتی کرده وه: "ئاوا...!"

دایه قه مەر دۆشه که که ی هیئا له لای چه پی ئاگردانه که رای خست:

"فه رموو دانیشه کا که!"

وه سمانه زله نه راندی: "دانیشه ئیدی کورم، ئه وه عه بایه ت دانئ و دانیشه. له ژیانم دا ئه وه یه که م جار ه بیینم میوان دانه نیشتی."

دوودل بوو. به هیچ جو ر رازی نه بوو سه ربه رگه که ی دانئ.

دایه قه مەر به گوئی وه سمانه زله ی دا چپاند: "ئه م کور ه زۆر تیك چوو!" وه سمانه زله به دلسۆزی یه وه گوتی: "ئاخر بۆچی؟" پاشان دلسۆزانه پرسی: "میوان! له شتیك نار ه حه ت بووی؟" میوان به پیکه نین و به دهنگیکی پر له خوشه ویستی گوتی:

"نام ناسیه وه مام وه سمان؟"

وه سمانه زله لیی نیزیک بووه وه، دهستی له سه ر شانی میوانه که دانا، ته ماشای سه روچاوی کردو گوتی: "ئای میوان! ئه تو وهك جگه گۆشه که ی من ده چی، وهك شه هیینی من ده چی. ئه تو حه مه دۆکی ئه ری؟ جگه رگۆشه که م! شه هیینه که م!" و باوه شی به حه مه دۆک دا کرد. له خوشی بیان ته واوی له شی ده لهرزی: "ئه وه ئه تو ی؟ میوانی خوا ئه تو بووی؟ شه هیینه که م! ئه وه ئه تو ی؟"

حه مه د له حالیک دا نه بوو که بتوانئ یه ک قسه ش بکا" له جیی خوی رهق ببوو و له ئاسمانی خه ونیکی دلگر دا هه لده فپی.

"قه مەر! خوا بت گری وهره! وهره بزانه کی هاتوه. ده وهره قه مەر وهره!"

پیریژن له دووره وه هاواری کرد: "ده لیی چی وه سمان؟ چ باسه؟"

وہسمانہ زلہ گوتی: "وہرہ وہرہ. وہرہ وہرہ. وہرہ بزانہ کئی ہاتوہ. بزانہ کئی ہاتوہ!؟"

قہمەر گوتی: "کئی ہاتوہ وہسمان؟"

وہسمانہ زلہ ہاواری کرد: "شہہینہ کہم ہاتوہ, شہہینہ کہم, شہہینہ کہم."

قہمەر گوتی: "مہنہ پینہ شیتتی ماخولیا, مہنہ پینہ! کورہ کہ قاچاغہ. حہمہ دؤک ئہ تۆی کورپی خۆم؟"

حہمہ د گوتی: "ئہ منم, دایہ!"

"زۆر بہ خیر بیی کورم! ئہ گەر ئہم شیتتہ لہ کۆلت بووہوہ, دانیشہ! خوا دہ زانی لہ کامہ کیوی دور

دورہوہ ہاتووی!"

وہسمانہ زلہ یەك بین دەی گوت: "بی دەنگ بہ کچی! بہری نادہم, بہری نادہم. ہہتا تیر تیر بۆن بہ

شہہینمہوہ نہ کہم بہری نادہم" و بۆنی بہمل و شان و پشتیہوہ دہ کرد.

دایہ قہمەر گوتی: "کورہ کہ ماندوویہ, کورہ کہ ماندوویہ زۆری کویرہوہری چاشتوون." و باسکی وی گرت

و لہ حہمہ دی جیا کردہوہ.

وہسمانہ زلہ ماوہیەك راماو و حەیران راوہستاو تہ ماشای حہمہ دؤکی کردو دایہ قہمەریش ہەولی دەدا

سہر بہرگہ کہی حہمہ دؤک لہ بہری دا کہنی کہ حہمہ د و ہۆش خۆی ہاتوہو دہسبہ جی سہر بہرگہ کہی

دا کہند. تہفہ نگہ کہی, دہمانچہ کہی, دوربینہ کہی و نیژہ کہی لہ خۆی کردنہوہو بہ دیواریہوہ ہەل پەساردن

و بۆخۆشی دہمہ ساتیک دواتر لہ سەر دۆشہ کیك کہ دایہ قہمەر رای خستبوو, دانیشت.

وہسمانہ زلہ ش چوو بہ رامبہری دانیشت. لہ حہمہ دہوہ راماو چاوہ سہرسورمان لئ دراوہکانی لہ

روخساری و ہرنہ دہ گیڑا.

حہمہ د پئ دە کہنی. دایہ قہمەر قسہی دہ کردو وہسمانہ زلہ ش ہەروا بی دەنگ و بی جوولہ تہ ماشای

حہمہ دی دہ کرد.

"ئەری ئەوہی دەی بینم راستہ؟ ئەوہی دەی بیسم راستہ؟ ہەر بہ راست ئەوہ ئەتۆی شہہینہ کہم؟

بەلئ؟ تۆم دووبارہ بہم چاوانہم دیتہوہ؟... ئەری دیمیہوہ, ئەری دیمیہوہ... ئی... یاخوا بہ خیر بیی!"

وہسمانہ زلہ خەریك بوو بہرہ بہرہ دہ ہاتوہ سہرخۆی:

"باشہ ئاوا؟ قیسمت و نسیب ئەوہ بوو کہ دیسان تۆ ببینمہوہ. ئای وہسمانہ زلہ ئەتۆ بنیادہ میکی

خۆش شانسی. کورہ, کورہ! دایکت ئەتۆی لہ شہوی قہردا بووہ. کورہ وہسمانہ زلہ ئەتۆ بۆ قہبریش بہ

دایرہو دہمبہ گہوہ دہرۆی..."

ہہستا, دہستی بہ سہر سہری حہمہ ددا ہینا. راوہستا, تہ ماشای کردو بہ دہنگی بہرز گوتی: "بہ خوا تۆ

راست حہمہ دؤکی. ئەتۆ شہہینی خۆمی!"

دایہ قہمەر لہ حالیک دا دەی گوت: "خۆت شیتتہ مہ کہ, مہیکہ ماخولیا بازاری" بہ رقہوہ لیی زیاد

کرد: "شیتتی پەتیارہ! کورہ کہ قاچاغہ, جاریکی دیکہ ناوی حہمہ دؤکت بہ دہم دا نہیہ, مہنہ پینہ!"

وہ سمانہ زلہ ہاواری کرد: "ئاخ، ئاخ، ئاخ!"

قہ مہ رو حہ مہ د ہہ ردووک تیئک رابوون.

"کوہہ کہ خہریکہ لہ برسان دہ مرئ. شہ ہیئہ کہ م خہریکہ لہ برسان دہ مرئ. زووبہ قہ مہ رزووبہ!"

دایہ قہ مہ ر گوتی: "خو زراوت بردم" ئیستا پلاوی دہ م دہ کہ م.

حہ مہ د بہ پیئکہ نینہ وہ گوتی: "مہ ترسہ مام وہ سمان. لہ برسان نامرم."

"زووبہ! شہ ہیئہ کہ م خہریکہ لہ برسان دہ مرئ. لہ پیش دا نہ ختیئک پەنیر بیئہ، ماستی بیئہ،

ہہ نگوینیشمان ہہ یہ. وہ نا؟ روئہ کہ رەشمان ہہ یہ؟ روئی تازہ یہ، نا؟"

حہ مہ دوک گوتی: "دایہ قہ مہ ر بہ و نیوہ شہ وہ پلاو پیویست نیہ" شتی حازر ہہ رچی ہہ بی باشہ...

"پیم گوتی شہ ہیئہ کہ م خہریکہ لہ برسان دہ مرئ، نا؟"

پاشان دہستی بولای مہ نجه لیئک کہ لہ سہر ئاورگہ کہ بوو راداشت و گوتی: "دوینہ کہ ی گہرم بکہ وہ."

دایہ قہ مہ ر دہ سبہ جی سہ راورہ ی وہ سہر ناو ئاوری لہ بن مہ نجه لہ کہ دا کردہ وہ.

"ئہ م پیاوہ ہوش و گوئی لئ برپیوم، گیژی کردووم."

وہ سمانہ زلہ گوتی: "شہ ہیئہ کہ م، نہ ختیئک راوہ ستہ، ئیستا گہرم دہ بیئہ وہ، دوینہ یہ کی خوشہ."

ئاگرہ کہ ی خوشتر کرد. چہ ند بر داری خستہ سہ رو گریان لئ بہ رز بووہ وہ.

دایہ قہ مہ ر بہ پارانہ وہ گوتی: "دہ بہ رت مر م وہ سمان نہ ختیئک ئارام بہ... کہ میئک وہ رہ وہ سہ رخوت!" و

سفرہ کہ ی لہ پیش حہ مہ دی راخست.

تاویئک دواتر چیشتہ کہ گہرم بووہ وہ. دایہ قہ مہ ر دوینہ کہ ی لہ قاپیئکی گہورہ کردو لہ پیش حہ مہ دی

دانا. ہہ لمیئکی بلندو ہیئدی لہ چیشتہ کہ ہہ ل دہ ستا. بوئیئکی خوشیشی لئ دہ ہات. حہ مہ د دہ سبہ جی و

بیئہ وہ ی قسہ یہ ک بکا، خیرا خیرا چیشتہ کہ ی خواردو تہ واوی کرد. دایہ قہ مہ ر ماست و ہہ نگوینیشی

لہ سہر سفرہ کہ دانا. حہ مہ د خیرا خیرا ئویشی خہ لاس کرد.

دایہ قہ مہ ر ہہ رچی خواردہ مہ نیی لہ مالئ دا ہہ بوو، تاق تاق و جووت جووت دہ ی ہیئان و لہ سہر سفرہ ی

دادہ نان. روئہ کہ رہ، شہ کر، پەنیر، کاکلہ گوئز، سیوو قہ یسی و تووی وشک...

سہرہ نجام حہ مہ د گوتی: "خوایہ شوکور، خوایہ شہ کر، خوا بہرہ کہ تی سفرہ ی ئیبراہیمی خہ لیل باویئہ

سفرہ تان!"

دایہ قہ مہ ر ہہ ر دہ ی گوت: "بخو کوہم، بخو کوہ، لہ ریئ دوورہ وہ ہاتووی، لہ چیا بہ رزہ کانہ وہ

ہاتووی..."

حہ مہ د بہ پیئکہ نینہ وہ دہ ی گوت: "خوا بہ زیادی کا دایہ، خوا بہ زیادی کا، ئیدی خہریکہ دہ تہ قم. چاوت

لئ یہ زگم بووہ تہ دہ هوئ."

له نهكاو شه پۆلئىكى شادى حه مه دى داگرت. به و پيشوازيه گهرمه ي له مالى وه سمانه زله لى كرا هه موو
كوپره وه رى به كانى له بير چوونه وه. هه ستيكى مندا لانه ي بو پهيدا بوو:
"مام وه سمان له مالى تو وهك بالنده يه كى سووك بالم لى هات."

دايه قه مه ر سفره كه ي كو كرده وه و قاوه جو شه تور كمه نى به كه ي كه زور له ميژ بوو ده سكى شكابوو له سه ر
ئاگر داناو پرسى: "رۆله گيان قاوه كه ت چون بى؟"

حه مه د سه رى لى شيوا. هه تا ئه و رۆژه زور كه م قاوه ي خوار دبو وه. به خو دا شكايه وه و سوور هه ل گه را.
پاشان ده ستي بو هه وا به رز كرده وه و گو تى: "هه ر جو ريك بى."

وه سمانه زله گو تى: "وهك هى من بى" هه ر دوو كيان پيكه وه ساز بكه. "پاشان بى ئه وه ي قسه يه ك پيكه وه
بكه ن, چاوه پروانى ساز بوونى قاوه كه مان. حه مه د له خو شى يان چاوى پى داچر ابوون و پى ده كه نى.
وه ختيك دايه قه مه ر قاوه كه ي له فنجان ده كرد, قاوه كه بو نئىكى خو شى لى هه ل ده ستا. حه مه د بو نى
قاوه كه ي زور پى خو ش بوو. كاتي ك ده سكى فنجانه كه ي گرت, ده ستي له رزى و كه مي ك قاوه رزايه نيو
ژير پياله كه. حه مه د ته ماشا ي وه سمانه زله ي كرد تا بزائى ئه و چون قاوه كه ي هه ل ده گرى و چو نى
ده خواته وه. ده ستي ئه و يش له رزى, به لام قاوه كه نه پزايه نيو ژير پياله كه. ئه وه ي لى ده رچى, ده ستي
وه سمانه زله زياتر ده له رزين" ده تگوت بال ليك ده دن. وه سمان به ده سته له رزو كه كانى, يه ك ته كان
فنجانه كه ي گه يانده ليوانى و يه كه م قومى قاوه كه ي به ده نگ و هه رايه كى زوره وه هه ل قوو راند. حه مه ديش
هه ر واى كرد, به لام هه م زارى سووتا و هه م نه ي توانى وهك وه سمانى هه لى لووشى. قاوه كه تامي كى تالى
سه يرى هه بوو. پاش ئه وه ي كه مي ك سارد بو وه وه, وهك وه سمانه زله ورده خوار ديه وه. له و ساته به
دواوه, هه رگيز له ژيانى دا, قاوه يه كى وا خو شى نه خوار ده وه و له گه ل خوار دنه وه ي هه ر قاوه يه ك, قاوه ي
دايه قه مه رى وه بير ده هاته وه. هه چ قاوه يه ك هه رگيز ئه و تامه بى وي نه يه و ئه و بو نه بى وي نه يه ي نه بوو. حه مه د
له سه رانسهرى ژيانى خو ي دا تامى ئه و قاوه يه ي هه ر له بنى ددانى دا بوو و له گه ل خوار دنى هه ر قاوه يه ك,
ئاره زوى قاوه يه كى واى ده كردو هه موو قاوه يه كى بو يه ده خوار ده وه كه به لكوو ئه و تامه ي لى بكا ته وه.

وه سمانه زله پاش ئه وه ي قاوه كه ي ته واو كردو فنجانه كه ي له ته نيشت ئاورگه كه دانا, گو تى: "ده رى
سارده؟ سه رمامه."

دايه قه مه ر گو تى: "ورده ورده باران ده بارى."

وه سمانه زله گو تى: "باش بو هاتى كورم. له خه راپترين رۆژه كانى ژيانمان دا فريامان كه وتى. له ده ست
ئه م عه لى سه فابه گه رۆژگارمان لى تال بووه. دياره به نياز نيه ده ست له م دى يه هه ل گرى. رۆله, بو م
ته حه ممول نا كرى. حه مه د, شه هينه كه م, كورپى خو م, به راستى غيره تم قبول ناكا. به لاي ناخيرم, ده كورم
گه وره كردوون, به لام چى؟ ده كه رويشكى سل و ترسه نو ك! بو خو شم زور پيرم. ديها تى به كانيش له
عه لى سه فابه گ ده ترسن, ترسه نو كى به لايه كى خه راپه" هه رچى ترسه نو كه, خوا بى بپرى!"

گولمه يهك ريشى سپى و دريژ له سهر چه نه گه ي ده له رزى. روخسارى كه چرچ و لوچى زور قوولى تى كه وتبوون، له به رامبه رگرى ئاگردا وهك مس سوور ده چوو و له خه م و خه فه ت دا نو قم ببوو. چاوه شينه چو كه له كانى كه له ژير برو سپى و پرپشته كانى دا شارر ابوونه وه، له پيش دا بريسكه يه كيان ده داو پاشان له نيو گنج و لوچى ده و روبه ريان دا ون ده بوون. له هه موو ئاكارو كردارى وه سمانه زله دا حاله تىكى مندا لانه هه بوو" له قاقاي پي كه نيني دا وه ختيك شتيكى پي سه ير ده بوو، له روانيني سه رسورپما وانه ي دا وه ختيك برو كانى هه ل ده ته كاندن، له ئه وينى قوولى ده رهه ق به ئينسان و گيانداران و چرو جانه وه رو پي رو و بالنده دا، له ته واوى هه ستان و دانيشتنى و له هه موو هه لس و كه وتى دا حاله تىكى مندا لانه هه بوو. هه ر بو يه بوو ديها تى يه كان چ له كاتى لاو يتى داو چ ئه و كاته كه به سال دا چوو بوو، پي يان ده گوت وه سمان مندا ل! كه س نازانى چو ن "مندا ل" بوو به زله ". وه سمانه زله خو شى نه ي زانى ئه و رو دا وه چو ن پيش هات " هيچ كه س نه ي زانى، له نيو ئاوايى كه س له بيرى نه ما بوو كه روژي ك به وه سمانه زله يان گوتوه وه سمان مندا ل، بي جگه له يه ك كه س، ئه ويش دا يه قه مه ر بوو كه وه ختيك رقى هه ل ده ستا ها وارى ده كرد: " وه سمان مندا ل! "

دا يه قه مه ر به رق هه ستاوى له وه سمانى نيزي ك بو وه وه گوتى: " وه سمان مندا ل، هو ي وه سمان مندا ل! ئه تو چ به م لا وه ده ليى، بو نا يه لي پي لا وه كه ي دانى، هه ناسه يه ك بدا و تو زى ري گا له خو ي بته كي ني؟ وه سمان مندا ل ئه تو عومرت ببينه سه د سالي ش ئا قل نابى! كو ره كه خو ي به ئاو و ئاوران دا دا وه هاتوه ته ئيره، به هه زار زه حمه ت گياني خو ي نه جات دا وه. ئه تو ش يه ك بين... بر وانه كو ره كه ي! چما نابيني به سته زمانه تا ووه ته وه. ئه مه بالنده يه كي برينداره كه هاتوه له نيو درك و دا ل دا خو ي شار دو ه ته وه " له وانه يه هه ر ئيستا هه زار سه ر بازو هه زار ئاغاي به دا ووه بن. ئيستا ش كه ئيستا يه ناوى حه مه دو ك ئا غا كان زرا و تو قي ن ده كا. پي ت وا يه كه س فكر نا كاته وه كه كو ره كه له چيا ي را هاتوه ته چو كو روا و كه سيش ناتوانى بزانى كه وه ختيك ها ته چو كو روا و راسته ري دي ته مالى تو؟ ئه تو ش ري گا نا ده ي به سته زمانه پشوويه ك بدا. هه ر ده ليى، حال و وه زعمان، روژگار مان... با شتيك ت پي بل يم وه سمان مندا ل! ئه من تو باش ده ناسم، ئافه ريم! ئه تو به م ئه قله ته وه حه مه دو كى ده ده يه ده ستي ئا غا كان. ئا غا كان يش حه مه دو كى ده بن، ده ي ده نه ده ستي حكوومه ت و ئه وانيش له دارى ده دن. له پاشانى ش ئه تو وه سمان مندا ل هه ر بچوو به بن داره كه بگري و له خو بد... "

وه سمانه زله ده رفه تىكى بو قسه كردن ده ست كه وت و گوتى: " قسه ي تو يه قه مه ر، قسه ي تو يه، بي ده نگ به كچى، بي ده نگ به! "

" كاره كان ت هي چيان راست نين " دى يه كه ت به سه ردا كا ول بي، عه لى سه فابه گيش خوا بي برى. نه رى و شو ينى پيا و ه تى ما وه، نه ئينسانه تى... نا يه لي كو ره كه پشو و بدا... ئيوه ي تر سه نو ك، هه قى خو تانه ئه گه ر عه لى سه فابه گ بي هه ويى ده ربه ده رتان بكا. "

وه سمانه زله به ده نكيكى به رز نه راندى: " وست به قه مه ر، وست به! لى وه بره پير ژن! "

حه مه د به ئىشتياو به ئوگرى يه وه ته ماشاى ئو ژن و ميړده پيره ي ده كرد كه پيكه وه ده مه قالى يان بوو.
"بى دهنگ به پيريژن! وست به! حه مه د, هه م كورمانه هه م شه هينمانه. ئاخ قه مه ر! ئاخ ر باشت ر نيه
حه مه د وه زعى دى يه كه مان بزاني؟"

دايه قه مه ر كه نه ختيك هيدي ببووه وه گوته: "بوچى, به لام ئيستا كه وايه باسى زهينه لى بو بكه.
گه وره ترين به لاي گونده كه مان زهينه له, زهينه له كه چهل."

وه سمانه زله به ليوى داچوراو و خه فته باره وه گوته: "شه هينه كه م, وه زع زور خه راپه! نه تو ئه م روژانه له
كيوى ناحه وييه وه. عه شيره ته چيان شينه كان خه لكى سهرين! نه م روژانه ش به جاريك هار بوون! نه
حه مه دوكى ده ناسن, نه "گزيك دووران". ته نانه ت بابى خوشيان راو ده نين و ده ي ده نه ده ستى حكومه ت.
ئه گه ر پى له ئاناوارزا بنى, به دوو روژان ده گير ده كه وي. جارى ده بى ليړه له لاي ئيمه وه مينى, جگه له م
پيريژنه, نابى هيچ كه س بزاني نه تو ليړه ي? ته نانه ت كورپه كانيشم. خو جگه له وه لى كه سى ديكه توى نه دى
كه هاتيه ئيره?"

"كه س نه ي ديم."

"ئه گه ر و بى باشه. ته نانه ت كورپه كانى نه م پيريژنه ش نابى پى بزاني. يه كه نه تو ده زانى و يه كه نه من" و
يه كه نه م پيريژنه و يه كيش خواى گه وره ..."

دايه قه مه ر سه رى راوه شانده. زيړه كانى سه ر نيوچاوانى كه له ژير چارشيوه كه ي ده ركه وتبوون, زرينگه يان
لى هات:

"نه تو وه سمان مندا! نه من تو ده ناسم. سبه ينى به يانى ده چى نيو دى پر ده كه ي. ئاناخ. نه من تو
باش ده ناسم."

وه سمانه زله به رقه وه له جى خوى راست بووه وه گوته: "سه رم مه خه سه ر پيريژنى بى نه قل, سه رم
مه خه سه ر. چما نه من گيژم, چما نه من شيتم, بچم به يه كيك بللم, نه ويش به يه كى ديكه بللى و نه ويش به
يه كى ديكه هه تا به گوپى زهينه لى ده گاته وه. زهينه ليش خو كه سى له ده ست ده رباز نابى. زهينه ليش بچى
به ئاغا سه گبا به كه ي بللى كه حه مه د له مالى وه سمانه زله يه له گوندى وايواى و دوايه ش حه مه دى بگرن و له
دارى بدن. وه ختيك حه مه ديش مرد, ئاغا كان له نيو دى دار, رمبازين بكن" ديهاتى يه كان ده ربه ده ر بن و
ديهاته كه ش ويړان? ..."

"وه سمان مندا! نه من مردوو و نه تو زيندوو" نه گه ر وا نه بوو?"

"حه مه د, شه هينه كه م! به خيرى خوت به و ژنه بللى به و نيوه شه وه ده هريم نه كا, مه يه له هينده م چه قه
له گه ل بكا!"

دايه قه مه ر وه ختيك ديتى وه سمانه زله زور تووره بووه, بى دهنگ بوو. به بى دهنگ بوونى وي
وه سمانه زله ش لى بريه وه."

دایه قه مەر گوتی: "ئیسنا وەرە جیگایەك بۆ ئەم كۆرە بدۆزینەو." "

"ئەری، جی یەکی بۆ پەیدا بکەین کەس نەیبینی، جیگایەك کە شەهینە کەم لەوی بخاواو بنوی و قەلەو بی. بەژنیشی بەرزتر. پێمە کە نە قە مەر، راستە ئەو حەمە دۆکە، بەلام هیشتا مندالە."

دایه قه مەر هەناسە یەکی درێژی هەل کیشا و گوتی: "خوا بی پارێزی!"

دەیه ویست بلی: "بۆ دایک و بابی... پاشان وەبیری هاتەو کە دایک و بابی مردوون، گوتی: "خوا ئەوی بە میلیت و دەوڵەت بیلێ!" بەلام ئەم قسە یە خۆی پێ خۆش نەبوو" دەوڵەت و ئاگا کەن لە گەلی دۆژمن بوون" ئەگەر وەگیران کە وتبا خۆینی یان لە جیاتی ئاو دەخواردەو. سەرەنجام گوتی: "...بەو فەقیرو هەژارانە کە خۆشی یان لە ژیا نی خۆیان نەدیو و زولمیان لێ دەکری."

وەسمانە زلە چرا فەتیلە یەکی کە لە پشتەو هە ئاگردان لە سەر پێ چراکە دانرابوو دەست دایەو چوو و سووچیکی دیکە ی ماله کە و بانگی کرد:

"وەرە حەمە د، وەرە شەهینە کەم! وەرە ئێرە جیگایەکت بۆ ساز کەین. پاشان تا بەیانی دادەنیشین و قسان دەکەین."

هەم حەمە دو هەم دایه قه مەر چوونە لای و رووبە رووی دۆلابی یەکی گەرە کە نوینیان لێ دادەنان راوستان. جی نوینە کە ئەم سەر و ئەوسەری ژوورە کە درێژ بوو. دۆلابی یەکی گەرە ی پێر نەخش و نیگار بوو کە بە دووکە لێ داران رەش هەل گە پابوو. بەرزایی یە کە ی دەگە یشتە هۆلە ی ژوورە کە. وەسمانە زلە دەرگای گەرە ی جی نوینە کە ی کردەو، دۆلابی یە کە تازە نیو ی پێر بوو لە جەوال کە بە ریز لە سەر یە ک دانرابوو. لە سەر جەوالە کە نەو تەختە یەکی تەنکیان راکیشابوو کە سەرەو هە کە ی پێر بوو لە لیفە ی تووکە مریشک.

وەسمانە زلە گوتی: "حەمە د، وەرە، ئەمەش مالی تو! بەلام لە بارە ی ماله کە ی دیکە تەو... ئەم پیرێژنە نایە لێ ئاگام لە خۆم بی... زەوی یە کە شت... دیهاتی یە کەن زەوی یان بۆ کپی بووی... راوستانە جاری جیگاکە ساز کەین، دوا یە قسان دەکەین. پیرێژن دووبارە دە ی کاتە هەرا! شەهینە کەم! دەبی ئەم جەوالانە بینینە دەری. کچی وەرە ئەم چرایە بگرە!" چرایە کە ی بۆ لای دایه قه مەر کە راوستان بوو تەماشای دەکردن، راداشت و ئەویش بە پەلە لێی وەرگرت.

پینچ جەوالی پێر لە گەنمیان لە جی نوینە کە هینانە دەری و بە دیواریان هەل پەساردن.

دایه قه مەر گوتی: "ئێو ئیدی راوستان" ئیسنا نۆرە ی منە. حەمە د گیان، ئەو دۆشە کە بینە خوارێ! دەبووری ها، ئەمن تاقەتم پێی ناشکی!"

وەسمانە زلە دەسبە جی گوتی: "پیرە ئیدی!"

قه مەر گوتی: "چ بکەم رۆلە، پیر بووم! ئەتو دۆشە کە ی بینە خوار!"

حەمە د دۆشە کە ی هینایە خوار. قه مەر دۆشە کە ی لە نیو دۆلابی یە کە دا راخست: "ئەم لیفە و بالنجانەش

بینە خوار...!"

نوینہ کان لہ بہر بونی سابوون وەك مسك بۆن خۆش بوون، وەك بە فر سپی بوون. حەمەد دللی بوورایەوہ“
ئەگەر لئی گەرابان سئی شەو و روژان دەخەوت. لە بی خەوییان خەریك بوو شیت بی.
وہ سمانەزلە گوئی: "یاللا، ئیستا بچینە بەر ئاوری دانیشین!"
دایەقەمەر گوئی: "دەبەرت مرم وەسمان، لە کۆل کورەکە ی بەوہ. نابینی بەستە زمانە خۆی بەسەر پیوہ
راناگری؟"
وہ سمانەزلە گوئی: "یاللا شەھینە کەم! ئیستا کەوا یە بنوو، بە یانی قسان دەکەین."

وه سمانه زله كه تا به يانی خهوی لی نه كه وتبوو، له گه ل كه له باب خویندانان له جیی هاته دهر. ئاوره كه ی هه ل کردو قاوه كه ی له ته نیشته ئاوری دانا. ئه وه نده به كه یف بوو كه ئوقره ی لی هه ل گیرابوو، له كه ولی خوی دا نه ده گونجا. دوو جار چوو دهر گای جی نوینه كه ی کرده وه و ته ماشای حه مه دۆکی کرد كه جاری هه ل نه ستابوو. به لام له تاریکی دا نه ی توانی باشی ببینی. پاش قاوه خواردنه وه چهنه جاری دیکه سه ری حه مه دی داو هه موو جاری دلی ته پ ته پ لیی دهاو تووشی هه ژانیکی ئه وه نده خووش و شیرن ده بوو كه بوی تازه بوو.

له سندووچه دارگوپزه نه خشاوه كه، چاكه ت و پانتۆلیکی شینی توخی دهرهینان كه ته نیا له زه ماوه ندو روژانی جیژن دا له به ری دهر کردن. جله كان كۆن بوون، به لام له بهر خاوینی دهر بریسكانه وه. سه ر گیرفانه كان و ده لینگه كان و په راویزی پانتۆله كه ی گولدۆزی كرابوون. چاكه ته كه شی پر به به ری له شه ره ق و ته قه كه ی بوو. دیار بوو له بن دهستی خه یاتیکی وه ستاكار هاتوونه دهر. جله كانی له بهر کردن: چاكه ت و پانتۆل له گه ل كراسیکی خه ت خه تی یه خی حوسهینی كه له ئاوریشمی خالیس بوو و له گه ل سوخمه یه کی شین... زنجیرسه عاته زیوه قه له مکاری كراوه كه ی به سه ر سوخمه كه یه وه هه ل واسی. له جیاتی پشتین، قایش شمشیره قه له م کاری و زیپر كفت كراوه كه ی یادگاری باپیری به ست كه نوئ نوئ بوو. کیسه بارووته چه رمه زیپر كفت كراوه كه ی وه ته نیشته خست و له په نای ویش ده مانچه ساچمه زنه ده سك سه ده ف و بریسكه داره كه ی له قه دی به ست. چه كمه ره شه كانی پاش ئه وه ی ماوه یه کیان تیوه راماو بویاخی کردن، له پی کردن و كلاوه كه ی، كه له لبادیکی ناسك دروست كرابوو و دهوران دهوری قه یسانی ئاوریشمی تی گیرابوو، له سه ری نا. چه ندین جار به هه نگاوی قایمه وه له م سه ری ژووره كه وه چوو ه ئه وسه ری. كه هه تاو كه وت دهر گای ئه و دۆلابی یه ی کرده وه كه حه مه دی تییدا خه وتبوو. حه مه د وه ك گلۆله خوی خر کردبووه وه و خه وی لی كه وتبوو. تفه نكه كه شی له بن سه ری بوو.

وه سمانه زله له دلی خوی دا گوئی: "ئه م كورپه سه گبابیکی سهیره! ئه و تفه نكه ی كه نگی هیئا له بن سه ری نا؟ له مایی منیش متمانه به كه س ناكا. بسته مندالیک! لووتی بگرم، روحی دهر ده چی." پاشان زهرده یه کی هاتی و له دلی خوی دا گوئی: "كورپه كه مان له و ئینسانه به وه زن سووك و به قیمه ت گرانا نه یه، هیوامانه، نووری چاومانه، به سته زمانه له چیاو به نده نان هیچی ده ست نه كه وتوه بیخواو به ژن بكا... وه ختیك لیره خواردی و ته سه ل بوو، له وانیه به ژنی بكا، قه له و بی، بیته پاله وان." دیسان به ئوگری و میهره بانیه وه ته ماشای روخساریی کردو پی كه نی: "یاخوا بژی، ئه گه ر به ژنی نه کردو قه له ویش نه بوو گرنگ نیه، خو ئه مه عیب نیه... شه هیئیش چوو كه له یه، به لام نیچیری له ده ست دهر باز نابی." ئه مجار به

دهنگى بهرز پئى كه نى: "هه موو كه س پئى وايه حه مه دۆك پياويكى زه لاهه به قه د دوو كه سان, به قه د غوليك! دياره ئاوا باشتره" چونكه هيج كه س باوه ر ناكا ئه م كورپيژگه مه زلوومه حه مه دۆك بئى. ته نانه ت سوئنديشيان بۆ بخوين, كه س باوه ر ناكا. ئاسوده دهى شارينه وه هه تا مشوورى هه موو ئاغاكان ده خواو ده چيئه وه عه لى كو كه يه ك پارچه نووره. پاشانيش ده چيئه لووتكه ي به به فرى كيوى "دولدول", ده روا هه تا دوندى سه رى كيوى. پياو ورديلانه بئى باشه " وه ك شه هين كه وردو چالاكه. " دللى پر بوو له شادمانى يه كى دلگر. به سپايى داهاته وه مووى سه رى حه مه دى ماچ كردو ده ركه ي دۆلابى يه كه ي پئوه دا. دوايه ديسان ده ستى كرده وه به راويچكه كردن له م سه رى ژوره كه وه بۆ ئه وسه ر. له و به ينه دا دايه قه مه ر وه خه به ر هات, كترى يه كه ي هه ل گرت و چووه ده رى. ئه ويش چارشپوه سپى و گه و ره و گولدۆزى كراوه كه ي له سندووق هينابووه ده رو به خووى دا بوو. كاتيک وه سمانه زله ي دى, راوه ستا. پيکه نينى هات, پاشان به ترسه وه گوتى:

وه سمان! وه سمان! ئه تو هه ميشه جلكى وا له بهر ناكه ي" پيئت وا نيه خه لك بۆن ده كه ن كه خه به ريک هه يه ؟"

وه سمان به توورپه ي نه پاندى: "به گوپى بابى خه لكه وه! ئه گه ر خه لك ئه قلپان له ميشك دا بايه نه ده بوونه گالته جارى ده ستى دووسى ئاغيان. برۆ ته ماشاى كه! له و ژوره, له نيو دۆلابى يه كه دا, بنياده ميک خووى قانگله كرده وه خه وتوه" وه ك منداليكى شيره خوړه ليوى هه لچنيون و چلمى هه ل ده لووشى... به رواه ت منداليكى ورديلانه يه, به لام نازايه, ئاقله, ئينسانه! ئه و ئينسانى كى ته واوه وه هر بويه ش ئاغاكان و پياوه كانى حكومه ت وه ك سه گ ليى ده ترسن" له ترسى وى زراويان ده چئى. هه تا دوينيى ئه و كيوه پينسه د دزو ريگرى پئوه بوو, كه چى حكومه ت وه سه ر خووشى نه ديئا. ده زانى بۆ؟ چونكه ئه و ريگرانه ئينسانه تى يان نه ده زانى. به لام بپوانه, بۆ حه مه دۆكيك كيو و ده شت پر بووه له سه رباز. بپوانه, بپوانه! ته واوى ئاغا مل ئه ستوره كان! حكومه تى كى وا گه و ره و گران, به سه ربازه بئى ئه ژماره كانيه وه له م به سته زمانه وه خو كه وتوون..."

وه سمان به په له روښت. له كاتيک دا چه كمه كانى ته ق و تووقيان ده هات, چوو ده رگاى دۆلابى يه كه ي كرده وه:

"بپوانه! وه ك منداليكى شيره خوړه وايه... ئه گه ر حكومه ت ئه مه ي به م وه زعه وه ببينيى هه م له شه رمان ده بيئه دلۆپه ئاويك و هه م له بهر پيکه نينى ده درى."

ده رگاى دۆلابى يه كه ي پئوه دا. قه لافه تى جيدى تر بوو, ده ستى له سه ر شانى قه مه ر داناو به راويژيى زور گه رم گوتى: "قه مه ر, جوانكيله كه م! ئه گه ر پياوانى حكومه ت شه هينى من به م قه لافه ته وه ببينن, ئه گه ر ئاغاكان حه مه دى من به و شيوه يه ببينن رهنگه زياتر ش ترس بيانگرى. ئه وده م بير ده كه نه وه كه كاله ك به

رهنگی نیه... ده لاین ته گهر ته م کورپیزگه یه راپه پری و ته وانی دیکه ش نه ختیك غیره تیان هه بی چ کاریك ناتوانن بکه ن؟ ته دی قه مهره جوانکیله که م، ناوایه. پیاو بوون شتیکه و ئینسان بوون شتیکی دیکه. "

دوباره له نیو ژورده که دا دهستی کرده وه به راویچکه کردن:

"ئینسانه تی... ئینسانه تی، ئینسانه تی، کچی قه مهر! ئینسانه تی... بزانه لاقیکم له سهر لیوی قه بری یه. ته گهر زوری دیکه بژیم ده سالی دیکه ده ژیم. پاشان فاتیحه م بو ده خوینن. مه لی گیانم له قه وه زی له شم هه ل ده فری و ده روا. کچی قه مهر! ئینسانه تی، ئینسانه تی بنج و بناخه ی هه موو کاریکه. ته مه ترسه که بنیاده می خویری ده کاو ئینسانه تی لی ده ستینیتته وه. ته من ته وه ی باش ده زانم و ته وه پیشته ده لیم... "

دایه قه مهر له تکه نانیک و پیاله شیریکی هیناو دانیه دهستی وه سمان. وه سمانه زله به پوکه بی ددانه کانی نانه که ی جوی و پیاله شیره که ی به سهر دا کردو خیرا خه لاسی کرد.

"کچی قه مهر، ته من ده چمه نیو دی. ته گهر شه هیئ وه خه بهر هات، مه یه له بچیته ده ری. شوربا وه که ی بو بهر نیو دولابی یه که. ته نه که یه کیشی له په نا دانئ، ههر له وی ده ست به ناو بگه یه نی. دوایه بی پریژه " به جوریک که که س پی نه زانی. سبه ی نی ههر له وی را ده رگایه ک بو دیوی ته ویله ی ده که یه وه. "

ورده بارانه که لی کرد بو وه وه. په له هه وریک به ئاسمانه وه نه بوو. ته و شنه با ئارامه ی ده هات له دووره وه، له ده شتی، له ئاکچا سازه وه شه پۆل شه پۆل بوئی نیرگزی به ره هتاو، بوئی په یین، بوئی گیاو گۆل، بوئی گولاو و زهرگه ته و په پووله و قامیش و بوئی لیته ی گولاوه که ی له گه ل خوی دینا.

وه سمانه زله له بهر ده رگا هه ل تروشکا، قه لنه که ی به تووتنی قاچاغی زهردی کاره بایی داگرته وه و ئاوری دا. سی جار وا کوخی که دهنگی کوخه ی گه یشته ته وسهری ناوایی. ته وانه ی گوئی یان له دهنگی بوو، گوتیان: "ته مرؤ له و روژانه یه که وه سمانه زله که یفی سازه. "

وه سمانه زله له جیی خوی هه ستا، قه لنه که ی به لای راستی زاری یه وه گرت و به شه ویلاکه بی ددانه کانی گرتی، دهستی له پشته وه گری دان، و هه تا توانی هه ولی دا پشتی راست بکاته وه و قایم رای گری، به لام نه ختیك چه ماوه و کوم بوو. وه پری که وت. دت گوت سواری ته سپیکی جوان و خوش رهوتی عه ره بی بووه. حاله تیکی هه بوو دت گوت له بهر زایی لووتکه کانه وه ده پروانیتته جیهان و هه رچی له جیهان دا هه یه " دت گوت به زمانی بی زمانی ده لی: "ته گهر گه وره ترین نه یینی دنیام له سنگم دا راگرتبی، له لای هیچ که س باسی ناکه م،... " مه ودای نیوان مالی خوی و مالی " سیلویرگلین " ی - که له وپه پری ناوایی بوو - به و حاله ته وه بری " به سهرمهستی و سهرخوشی، به ئیراده و دم به پیکه نین. دت گوت ده لی: "ته ی خه لکینه ! ته م کیوه چوکه لانه ته من دروستم کردوون. " هه رکه س وه سمانه زله ی ده دی پی و ابوو بو کاریکی گرنگ ده چیته مالی سیلویرگلین. به لام که گه یشته بهر ده رکی سیلویرگلین ههر به و حاله تی پیشوو یه وه له بهر ده رگاوه گه رایه وه و

که و ته پری. سیلوپرگلین که چاوی لئ بوو و هسمانه زله هات و گه پرایه وه، له مالئ هاته دهر: "مام وه سمان، مام وه سمان! چۆن هه تا بهرده رکی مالئ دئی و نایه ژووری ده گه پریه وه؟"

سیلوپرگلین، هاوته مه نی وه سمانه زله بوو. میرده که ی و کورپه کانی چووبوونه سه ربازی و ئیدی نه هاتبوونه وه. که س و کاریکی نه بوو، له که ویلئیکی نه وسه ری ئاوه دانی دا به تا قی ته نیا ده ژیا. ته نیا نه وه یه کی هه بوو که ئه ویش له گوندیکی زور دور ده ژیا.

"مام وه سمان، فنجانیک قاوه بخووه، جا برؤ!"

وه سمانه زله راوه ستا، زهرده خه نه یه کی کردو هه ر به و له خو بای بوونه وه و به حاله تی که وه که ئه گه ر دنیا یه که نه ئینی له سنگی دا بی، نای درکینی، گوتی: "سلامه ت بی، سیلوپرگلین! ئیستا وه ختی قاوه خواردنه وه نیه!"

له حالیک دا به ژنی راست ده کرده وه وه پری که وت. له بنانگویی یان پی ده که نی. ئه وانه ی وه سمانه زله یان له و حاله داو به روخساری گه ش و جلکی جیژنانه وه دی، تی گه یشتن که شتی که روی داوه. دانیش توانی ئاوه دانی له ژن و مندال و پیرو نه خو ش که له بهر ده رگا کانیان دانیش تبوون، کاتیک وه سمانه زله یان دی که له نیوه پاستی ئاوه دانی قه لنه ده کی شئ و به بهرگی جوانه وه فیز ده فرو شئ و پیاسه ده کا، له بهر خو یانه وه گوتیان: "یانی چ بووه؟ له نیو دی دا شتیکی نائاسایی نه قه وماوه!"

وه سمانه زله هه تا نویژی نیوه پریه هه روا له نیو دئی دا هات و چوو، هات و چوو. که س نه ی ده ویرا پرس یاری لئ بکا. ئه گه ر که سیکی ش غیره تی وه بهر خو ی نابایه، له وه لام دا له گه ل سه ری کی پر هه وا، چاویکی پر له بریسکه ی شادمانی و زهرده خه نه یه کی شیرین و دلگیر به ره و پرو ده بوو. وه سمانه زله ده سستی له پشته وه ی ده گرتن، و ده پویش ت و یه که بین دوو که لی قه لنه که ی به با ده کرد.

"حسام" کورپه گه وره ی وه سمانه زله ده سبه جئ رای کرده وه مالئ و چوو له لای دایکی: "چ بووه دایه؟ بابم چیی لئ قه وماوه؟"

دایه قه مه ر گوتی: "نازانم. ئه من چووزانم ئه و شی ت و ماخولیا یه چ ده کا! چه تمه ن دووباره شی تی یه که ی سه ری هه ل داوه ته وه، له خو را خه ریکه عه رزی ده پیوی. خو ناکرئ هیچی شی پی بلئی، چونکه هه ربینا له سه ری دا."

دایه قه مه ریش وه زعیکی نائاسایی هه بوو، ئه مه ش حسامی زیاتر خسته گومانه وه:

"به لام دایه ده بی شتی که هه بی. ئه تو له بابم زار قایم تری، که س نه ئینیت لئ نابیسی! به هه رحال بابم ده یلئ. قسه ی له دلئ دا بمینئ دلئ ده توقی... دوو روژان قسه له دلئ خو ی دا راگری دیقی مه رگ ده کا. که وایه بوخوت بیلئ و له نیگه رانی رزگارمان که! بابم چه ند سال ده بی ئاوی لیباس له بهر نه کرده و له نیو ئاوی دا نه گه پراوه. ئه و ته نیا کاتیک ده چوو له لای چه مه دوک ئه و جو ره خو ی پو شته ده کرده وه."

به بیستنی ناوی حه مه دۆك دایه قه مه رهنگی به روانه وه نه ما. دهست و لیوی دهستیان کرد به له رزین و ئه و حاله ته له بهر چاوی حسامیش ون نه بوو.

حسام چوه بن داره ئه ستوره که ی نیو ئاوه دانی. دیهاتی یه کان کۆ ببونه وه و به تامه زوی چاوه پروانی خه به ریک بوون که ده بوو حسام له گه ل خوی بیئی. حسام له دووره وه هاواری کرد: "هیچم دهست نه که وت. وهختیک بابم شتیک نه لئ، چما ده کری قسه له ده می دایکم ده رکیشی؟ ناره حه ت مه بن، دووسی رۆژ زیاتری پی ناچی. بابم خوی پی راناگیری و ئاخره که ی وه قسه دی. به لام ئیستا که س گوئی نه داتی، هه روا بزنان چاویشتان پی ناکه وی. ئه وده م ده هری ده بی و زمانی ده کریته وه... یاللا! ئیستا هه رکه س وه دوا ی کاری خوی بکه وی..."

لای نیوه پویه وه سمانه زله چوه وه مائی و چوه لای دۆلابی یه که، سه ریکی حه مه دی داو دوا یه دانیشته، خیرا خیرا نانه که ی خواردو دووباره وه ده ر که وته وه. سه ره له نو ی دووکه لی قه لنه که ی به با کرده وه و دهستی کرده وه به راویچکان. له گه ل پیاسه کردن به سیله ی چاو ده ی پروانیه چاوی به پرسیری دیهاتی یه کانیش. وهختیک دیتی که س له و ده و روبه ره نیه، به پیکه نینه وه له دلی خوی دا گوتی: "ده زانم فیلبازینه! خۆتان شارده وته وه و به دزی یه وه ته ماشام ده که ن و ده لئین ئیستا نا ئیستا زمانم ده کریته وه و هه موو شتیک هه ل ده ریژم. ئه من ماندوو بوونم نیه، ته نانه ت ئه گه ر دلیشم بتوقی ئه مه له و قسانه نیه بدرکی، نه خه یر، ئه و هه وایه نیه."

سی رۆژی ته واور، وه سمانه زله له هه وه لی به یانی یه وه هه تا خۆرئا و ابوون هاته نیو دی و به و شکل و شیوه یه وه پیاسه ی کرد. ئیواره ی رۆژی سیهه م شه که ت و ماندوو خوی به ژووری مائی دا کرده وه. حالی شپرزه بوو و که قه لنه که ی به دهسته وه ده گرت، دهستی ده له رزی: "ماندوو بووم کوره! مردم کوره! ئه مه سیهه م رۆژه! سی رۆژ، له به یانی یه وه تا ئیواری، گالته نیه کچی قه مه ر. کی ته حه ممولی ده کا؟ که س وه ده ر ناکه وی. به لام ئه من ده زانم. ئیستا ئه وان خه ریکن به ته قن."

گوئی نه دایه حه مه دۆك "ته نانه ت قاوه که شی نه خواره وه. له بهر ئاگردان دانیشته، خه و بریدی وه و دهستی کرد به پرخه پرخ. ده می لیک کرد بووه وه، ده ت گوت قوولکه یه کی تاریکه.

له قهراخ چۆمى ساووران به دواى يهك دا دهنگى چهند گولله بهرز بووه وه. هيشتا كه له باب نه يان خویندبوو كه له نه كاو ته قينه وهى نه پره و گورپه و ههراو هوریا گوندى پر كرد. سه گهل ليكرا دهستيان كرد به وه پين، ولاغ زه پانديان، گاجووت هوراندیان، ئه سپان حیلانديان و هات و هاوارو زيړه هه مو جئ يهكى گرته وه. شهو له باران دا خووسابوو، تاريكايى خووساو شله ژاو هه موو به تويى كراس و ده رپئ يان له مالان وه دهر كه وتن.

به لام وه سمانه زله خوى نه دؤراندو به سپايى گوتى: "كچئ قه مەر، قه مەر! وه زعه كه شره" ديسان ئه و گه وواده كه تنيكي كرد، ديسان به لايه كى به سهر كه سيك هينا.

حه مه د خيرا تفهنگه كهى تاودايه، له جئ خه وه كهى ده رپه پى و هه تا بن دهرگا رويشت، دوودل بوو: "بجم يان نا؟" وه ختيك چرا هه ل كراو وه سمانه زله حه مه دى به و وه زعه وه دى، به چاويكى تيكه ل به گالته پئ كردنه وه موره يه كى لئ كردو گوتى: "چ بووه حه مه دوك؟ چ بووه شه هينه كه م؟ چ بووه؟ خوت بو شه پ ساز كردوه؟" پاشان نه پاندى: "برؤ جيى خوت دانيشه، برؤ، برؤوه سهر جيت! ئه م مه سه لانه پيوه ندى يان به توه نيه. ديسان ئه و پيره كه متياره گه وواده كه تنيكي كردوه. ديسان وه جاخى فه قيرى كى به سته زمان و بئ دهست و لاقى كو پير كردوه ته وه. له م دئ يه دا هه موو شه وئ ئه م جوړه پيشهاتانه روو ده دن" برؤوه سهر جئ يه كه ت. ئه گهر شتيكى گرنگ بوو خه بهرت پئ ده دم.

وه سمانه زله به دم جل له بهر كردنه وه يهك بين قسهى ده كرد. حه مه دوك كه ئارام ببووه وه، تفهنگه كهى له شانى هينا يه خوار، لووله كهى گرت و چووه بهر ئاگردان. يهك دوو پؤلووى ئاگرى شه وئ له نيؤ خو له ميشه كه دا دهره وشانه وه.

دايه قه مەر له وه سمانه زله ي - كه به هه ناسه بركه وه هه ژانه وه له شتيك ده گه را - پرسى: "تووبى ئه و خوايه له چ ده گه رپئ؟"

وه سمانه زله به توورپه يى يه وه گوتى: "له گوپى بابت ده گه رپم قه مەر، له گوپى بابت! له چ ده گه رپم؟ خه ريكم له سه عاته كه م ده گه رپم، له سندانى كيش ده گه رپم بو سهرى تو! نابينى له دهرئ چ قيامه تيكه! هه ر ده بئ واش بئ" ئه م ديها تى يانه، ئه و خه لكه نه فامه حه قى خو يانه، هه زار جار هه قى خو يانه! حالى بووى؟

"ها ئه وه سه عاته كه ت! به م نيوه شه وه، له و قيامه ته دا سه عاتت بو چيه؟"

"ده مه وئ بيخه مه گوپى بابت قه مەر گيان، گوپى بابت!" به خوى نه بوو زه رده يه كى هاتئ.

ده مه ته قهى پر له خو شه ويستى ئه م دووانه، بئ نه وهى ليك دلگير بن، جوړيک هه ستي به خته وه رپى له حه مه دوك دا پيک هينا بوو. دنيا يه كه ئه و دوو ئينسانه پيره دروستيان كردبوو، دنيا يه كى بئ برانه وه له

خۆشه‌ويستی و سۆزو خۆش بينی بوو. هه‌راو هۆریای ده‌ری پهره‌ی ده‌گرت و حه‌مه‌دیش هه‌ر بیری له‌و ژن و می‌رده ده‌کرده‌وه که ده‌ت گوت دوو مندالن: "ئه‌گه‌ر هه‌موو ئینسانه‌کان وه‌ک ئه‌م دووانه‌ بوونایه، ئه‌گه‌ر هه‌موو ئینسانه‌کان ئاوا بوونایه... خوا ده‌زانێ دنیا چهند جوان ده‌بوو، مرۆف چهند به‌خته‌وه‌ر ده‌بوو!"

وه‌سمانه‌زله که سه‌عاته‌که‌ی له‌ گیرفانی هاویشتبوو، گه‌رایه‌وه ته‌ماشایه‌کی چه‌که‌کانی و قوڵی چاکه‌ته‌که‌ی کرد. پاشان پۆلوییه‌کی له‌ ئاگره‌که ده‌ره‌یناو قه‌لنه‌که‌ی پێ داگیرساند. ده‌نگ و هه‌رای ده‌ری هه‌ر زیادی ده‌کردو له‌ مائی وه‌سمانه‌زله نیزی که ده‌که‌وته‌وه. وه‌سمانه‌زله له‌ هۆده‌که‌ی هاته‌ده‌ری. له‌ حه‌وشه‌ی دا راوه‌ستاو هاواری کرد: "ئاوری دا! سه‌گبابی گه‌وواد ئاوری دا! وه‌ختیک ئیمه‌ پیاو نه‌بین، دیاره ئاوری ده‌دا... ده‌کوژی و ده‌بپێ و ره‌حمیش به‌ که‌س نا‌کا... سه‌گبابه ئاخره‌که‌ی قسه‌ی خۆی برده سه‌ری! ئاوری له‌ مائی حه‌سه‌نی به‌ردا... له‌وانه‌یه حه‌سه‌نیشی کوشتبێ!... دیاره ده‌ی‌کوژی، ئای حه‌سه‌ن!... حه‌سه‌نی جوامی‌رم! پیاوماقووله‌که‌م! قزلباشه‌که‌م! حه‌سه‌ن! به‌سته‌زمانه‌یان کوشت! دایکی جوامی‌ران زوو تازیه‌دار ده‌بێ... دایکی جوامی‌ران... ئه‌م دێیه‌ پیاویکی جوامی‌ری تیدا بوو، ئه‌ویشیان کوشت، دایکی جوامی‌ران..."

له‌گوتنی "دایکی جوامی‌ران زوو تازیه‌دار ده‌بێ" په‌ژێوان بووه‌وه. داخوا حه‌مه‌د گویێ له‌م قسه‌یه‌ ببوو؟" ئه‌گه‌ر گویێ لێ بووبێ، به‌راستی خه‌راپ ده‌بێ. به‌سته‌زمانه وه‌ک بالنده‌یه‌کی بریندار په‌نای هیناوه‌ته به‌ر مائی تو، ئه‌تۆش راست ده‌بیه‌وه ده‌لێی دایکی جوامی‌ران زوو تازیه‌دار ده‌بێ! هه‌ی وه‌سمانه‌زله‌ی نه‌فام! ئه‌وه که ده‌لێن گورگ ئه‌گه‌ر پیر بوو، ده‌بیته‌ سودره‌ی سه‌گان به‌ هه‌یچ جو‌ر راست نیه. وه‌سمانه‌زله، گورگ ئه‌گه‌ر پیر بوو، بو‌خۆشی ده‌بیته‌ سه‌گ! خوا بکا گویێ لێ نه‌بووبێ!"

وه‌سمان ده‌رگای جێ‌نوینه‌که‌ی کرده‌وه تا بزانی حه‌مه‌د گویێ له‌ قسه‌کانی بووه‌یان نا" و دوايه بانگی کرد: "کو‌رم میوان! سه‌ر بینه‌ ده‌ری، ته‌ماشاکه! گپی ئاگر چووه‌ته ئاسمان." حه‌مه‌د هاته‌ده‌ری. له‌ شپانه‌ی ده‌رکه‌ی دا راوه‌ستا.

"پێویست نیه له‌ مائی بچیه‌ده‌ر. ته‌نیا ته‌ماشای ئه‌و بلێسانه بکه که ده‌چنه ئاسمان شه‌هینه‌که‌م! میوانه‌که‌م! بلێسه‌کان ببینه‌و پاشان بچۆوه سه‌ر جیی، خه‌ویکی حیسابی بکه! ئه‌گه‌ر پێشت خۆش بوو بچۆ ده‌ری میزی بکه! ره‌نگه‌ حه‌ز بکه‌ی له‌ ده‌ری میزی بکه‌ی. به‌لام له‌م قورپه‌یه به‌ولاوه‌تر مه‌چۆ. پاشان رووی کرده لای ئه‌و خانووه که ئاوری گرتبوو، و گوتی:

"وه‌ختیک ئه‌من قاچاغ بووم، شه‌ش مانگان له‌ یه‌ک مال دا مامه‌وه. رۆله ده‌زانی له‌و ماوه‌یه‌دا به‌ ئه‌زره‌ت چی‌یه‌وه بووم؟ به‌ ئه‌زره‌ته‌وه بووم له‌ ده‌ری، له‌به‌ر ئه‌ستێران، به‌ خه‌یالی ئاسووده‌وه میزیکی حیسابی بکه‌م. یه‌که‌م شه‌و که له‌ ماله‌که چوومه‌ده‌ر له‌ هه‌وه‌لێن ده‌رفه‌ت دا یه‌که‌م کاری کردم ئه‌وه بوو که چووم له‌به‌ر ئه‌ستێران میزم کرد. هه‌ل به‌ ده‌رفه‌ت بزانه! ئه‌تۆش برۆ هه‌ل‌میزه! میزیکی به‌ که‌یفی خۆت بکه به‌ خه‌یالی ئاسووده! به‌لام لێره دوورتر مه‌رۆ!"

حه مه د به سپایی له ده رگا چوه ده ری.

سی ژووری به سه ر یه که وهی حه سه نی یوبازئوغللی له ئاگر دا ده سووتان. ژووری یه که م مالله که ی بوو،
ئوی به ره ژیرتر ته ویله و ئوی خوارتریش کادی نی بوو. له یه ک سات دا ئاگره که گیشتبوه مالی "ده لی
دوراک" ی دراوسیشی. مالی دؤراکیش له نیو بلیسه ی ئاگر دا ده سووتا. هرچه ند بای زور به قه وه تی
نه ده هات، به لام با، بلیسه ئاگره کانی به ئه ندازه ی مناره یه ک بلیند ده کرد. ئاگر بلیسه ی ده داو بلیسه کان له
شه ودا بلاو ده بوونه وه.

هموو خه لکی ئاوه دانی مندال و پیرو لاو و ساغ و نه خووش رژابوونه ده ری. هیندیکیان جلیان له به ر
کردبوونه وه و ده سته یه کیش هر له وی، له به ر رووناکایی گری ئاگره که خه ریک بوون له به ریان ده کردنه وه و
ژماره یه کیش به توپی کراس و ده ری یان ده ری په پیوون.

حه سه نی یوبازئوغللی، ده سته کانی له بن هه نگلی گرتبوون، له شی به راست و چه پ دا ده سوورانو چاوی
له مالله سووتا وه که ی وهر نه ده گیرا. ژنه که شی منداله کانی له ده وری خوئی هالاندبوون و به ده نگلی به رز
ده گریا.

ئه وانه ی ئه و سووتمانه یان ساز کردبوو، هر له پیش دا ده رگای هه رسی ژوره که یان ئاور دابوو. بویه
یوبازئوغللی نه ی توانیبوو پرمؤلیکیش که ل و په لی نیومال بینیته ده ری" ته نیا توانیبوی به زه حمه ت گیانی
خوئی و ژن و منداله که ی نه جات بدا. ئه گه ر له حزه یه ک دره نگتر جوولابا، ئه وانیش له نیو ئاگر دا ده سووتان و
ده بوونه خوئه مییش.

له ته ویله ی حیه ی ئه سپیک ده هاته به رگوئی، که عه رزو عاسمانی ده له رزاند. ئه سپه که له سووچیکی
ته ویله وه ده چوه سووچیکی دیکه و به رده وام به شیوه یه کی دلته زین ده ی حیلاند که زیاتر وه ک ده نگلی ناله و
هاوار ده چوو تا حیه ی ئه سپ. ئه و بزوته ئاگرانه که له هۆله ی داگیرساوی خانووه که به سه ر پشتی دا
به رده بوونه وه، ئه سپه که یان شیت کردبوو. که س نه ی ده توانی بو رزگار کردنی کاریک بکا. لاوه کان و
پیاوه کان هه روا راوه ستابوون و گوئی یان له حیه حیلی به ژان و ئوفی ئه سپه که بوو.

سه فچه کاهیای پیر به پارانه وه به یه ک یه کی دیهاتی یه کانی ده گوت: "ئینسانیک په یدا نابی ئه م ده رگایه
بکاته وه، جوامیریک، پیاویک په یدا نابی ئه م ده رگایه بکاته وه؟ ئه و ئه سپه ئه سپیکی ره سه نه، ئه گه ر
ده رگای لی بکه نه وه بوخوئی دیته ده ری. زگم پیی ده سووتی! ئه سپیکی ره سه نه" ئه سپی ره سه ن وه ک
بنیاده م وایه" ده گری، پی ده که نی، بیر ده کاته وه، ته نیا ناتوانی قسه بکا. ئه و جووره ئه سپانه باشترین
دوستی بنیاده م! جوامیریک، پیاویک په یدا نابی؟ ئانائای پیری مالت خه رابی! حه یف که بوخوم له خوم را
نابینم ده رگا که بکه مه وه، بوخوم ناتوانم..."

حیه ی ئه سپه که به ره به ره زیاتر په ره ی ده گرت و دلته زین تر ده بوو.

له نهكاو حهسهنى يۆباز ئوغلى له جيى خوى دهرپهپى و وهك فرپه به دهورى خوى دا سووپا پاشان خهرايىكى تهپر كه چهند لاوى ئاوهدانى به دهستيانه وه گرتبوو بۆ ئهوهى بهسهر خانوى تهنيشت خانوه سووتاهكهى دا دن و نهيه لن ئاور بگرى، له دهستى ئهستاندن. خهراوهكهى له خويه وه پيچاو له چاوليك نانيك دا له بليسه ئاگرهكان تىپهپى، خوى به ژورى تهويله دا كردو ههوسارى ئهسپهكهى گرت و ههر بهو خيرايبه هاته وه دهري. ئهسپهكه ههر كه گهيشته دهري، هاته سهر پاشووان، ههوسارى له دهستى حهسهنى دهرهيناو غارى دا بۆ مهيدانى نيو ئاوايى و لهوي وهك حهسهنى، كه ماويهك پيشتر به دهورى خوى دا سووپابوو، دهستى كرد به سووپان به دهورى خوى دا "ماويهك سووپا پاشان بۆ لاي دهشتى دهخوى نووساو لهگه ل تاريخايى شهو تيكه ل بوو و له بهر چاو ون بوو.

به ره به ره هۆله كان له گرپ ئاگر دا ون ده بوون و ده بوونه خه رمانىكى ئاگر له ته نيشتى ئاوه دانى.

يۆباز ئوغلى خهراوهكهى له سه ر شانى هه ل گرت و ديسان دهستى له بن ههنگلى نانه وه دووباره چاوى برپه بليسه ئاگرهكان و تى يانه وه راما.

ئهوانى ديكه ش راوه ستابوون و بى جووله، ته ماشاى سووتمانه كه يان ده كرد. له هۆده كان دهنگى قرچه قرچى شكاني داره كان ده هات" و ديواره كان تيك ده پرووخان. دهنگى دوا گوپه كه - كه له تهويله دا گيرى كردبوو - به ره به ره بيدهنگ ده بوو.

هه موو له جيى خويان رهق ببوون، هيج كه س جوولهى نه ده كرد. روخسارى هه مووان باريك و رهنگ زهرد بوو. له و نيوه دا ته نيا وه سمانه زله وه زعيكى ديكهى هه بوو. ده هات و ده چوو، قسهى ده كردن، قه لنه به ليوه وه، و زه رده خه نه له سه ر ليوان، دهستى له پشته وه گرتبوون و قه لنهى به با ده كرد. هه ر تاوه ناتاويك ده هاته لاي يۆباز ئوغلى و دهى گوت: "سه رت سلا مه ت بى، براله هه ر ئه قله له خه ساريكى" پاشان ده گه رايه وه وه ده رويشت و گوپى نه ده دا يه ئه وه كه يۆباز ئوغلى گوپى له قسه كانى هه يه يان نا. دووباره ده هاته وه وه دهى گوت: "دوستى خۆم، ئه تو كاريكى چاكت نه كرد! كاره كه ت ناشيرن بوو" راست و ره وان پيت بليم ئه تو هه موو دى يه كه ت خسته مه ترسى يه وه. دياره سزايه كه شت وه رگرت! موسيبه ت له وه خراپتر ده بى؟ خهريك بوو ژن و منداله كه ت و بوخوشت له و ژوره دا بسووتين. شوكرى خوا بكه هاوړى! شوكرانه بژير به، موسيبه تيك له هه زار نه سيحه ت باشتره. ئه من ئيدى له مرؤ به دواوه له تو دلنيام. كه سيك له گه ل مردن به ره وروو بى، باشتر ده بى، پياوتر ده بى، له راستى دا ئه تو پياويكى ئازابووى، به لام هه ر له و كاته دا بابايه كى كه لله شهق بووى" وانيه؟

چهند سيبه ريك ده چوونه ماله كان و ده هاتنه وه ده ر. چهند سيبه ريكيش ده چوونه نيو بليسه ئاگره كان و ده هاتنه وه ده ر. بۆنى گوشتى سووتاو ده هات. بۆكپووزو بۆزوروو ده هات. بۆنى سووتان له گه ل بۆنى به هارى ساوا تيكه ل ده بوو.

سه ره نجام وه سمانه زله له پياسه كردن ماندوو بوو. چوو له بهر رووناكايي ئاگره كه راوه ستا. پشتي له ماله سووتاوه كه كرد بوو و گهرماي ئاگر له پشتيي دهدا. سه ري هه ليناو به پيكه نينه وه چاوي به سه ري كه يه كي ديها تي يه كان داگي را. به زن و پياو و پيرو لاوه وه له هه موواني پرواني. كاتي ك و هرسوورا بولا ي راست، لووت و بزوت له سه فچه كاھيا هه لئه نگووت كه دهاته لاي. وه سمانه زله گو تي: "بروانه دؤستي خوشه ويست! سه فچه كاھيا، بروانه! ئه م بليسانه چهند جوانن! له تاريكايي شه وي به هاردا چهند جوانن!" ئه مجار قاقا پيكه ني. هه موو خه لك ي ئاوه داني گو ي يان له پيكه نينه كه ي بوو و به سه رسوپرمانه وه ته ماشايان كردو كرديانه پرته وبؤ له.

"بروانه سه فچه كاھيا، بليسه بو شه و چهند چا كه! گولله بو سنگ چهند باشه! ده ست و لاق به ستراومانه وه بو مه مانان چهند باشه! شيوه ن و گريان بو دل مان چهند چا كه! له چكي ژنان له جياتي كلاو به سه رمانه وه چهند جوانه! ئينسان بوون بو ئيمه چهند باشه! بروانه سه فچه گيان بزانه! ئه م بليسانه چهند سوورن، چهند جوانن! كه با لي يان دهدا، بليند تر دهن، پان تر دهن جوان تر دهن. كه بليسه كان به رزتر دهن، دلي منيش گه وره تر ده بيته وه، زياتر ده كر يته وه. دل م وه ك ده زگاي ئاسنگه راني لي دي. ويك چووني دل و ده زگا چهند باشه! عه لي سه فابه گيش بو تر سنوكيي مه مانان چهند باشه! ئينسانه تيش بو مه مانان چهند باشه! بروانه براله، سه فچه، بروانه! ته ماشاي ئه م بليسانه بكه! بليسه بو شه وه كانمان چهند باشه!"

سه فچه كاھيا ته ماشايه كي روخساري به پيكه نين و خوشحالي وه سمانه زله ي كرد. گو يي له قسه كان ي بوو وه ك و پينه ي شي تي ك بي مانا بوون. سه ري راوه شان و لي ي دوور كه وته وه. ده رپويشت و له بهر خويه وه ده ي گو ت: "خوايه، خوايه، خوايه، خوايه، په نا به خوا. خه ري كه به ره به ره ئه قلي ده گو ر ي" جار ان وانه بوو. دي ئاگري تي به ربووه، ئه و له بهر ئاگره كه راوه ستاوه، پيس پيس، پيده كه ني. ئاي وه سمانه زله، ئاي! پير بووي ها! پشتت كوم بووه ته وه، سو ماي چاوه كان ت رو يشتوه ها! ئاي وه سمانه زله ي كوم ئاي! ئه ي ها و ر يي به هي ممه تم، ئاي! ئه توش پير بووي! بنياده م وه ختي ك پير بوو، وه ك مندالاني لي دي" ته نانه ت وه ك مندالي شيره خو ره. ئه ي به سته زمان! خوايه، خوايه، خوايه په نا به تو!"

سه فچه كاھيا دووسال له وه سمانه زله گه وره تر بوو. پشتي چه ما بووه وه" به ته واوي دوولا هاتبووه وه. وه سمانه زله و سه فچه كاھيا له دي ي دا، جووتي ك بوون كه ئه خلاقي سه ير و سه مه رهيان هه بوو. خاوه ني داب و ري وشو يني كي جيا له خه لك ي دي كه بوون و ري وشو يني وايان به رپا ده كرد كه ديها تي يه كان نه سه ريان لي ده رده كرد و نه قه تيشيان دي بوو، هه ردوو كيشيان له گه ل ئه م ري وشو ينانه ري ك ده كه وتن. هه ردوو كيان جل كي وه ك يه كيان له بهر ده كرد، هه ردوو كيان ده مانچه ي "كو بوور" يان له خو ده به ست و هي چيشيان مومكين نه بوو له خو به ستن ي ده مانچه ي سا چه زه ني قه دي ميان له بير بچي. هه ردوو كيان - له مندالي يه وه - سه ريان به گو يزان ده تاشي، به لام راست له ني وه راس تي ته پله سه ريان به پانايي دوو قامك موويه كي دري ژيان

ده هیښته وه. مووی که لله سهری سه فچه کاهیا ئه وهنده دريژ بوو که ئه گهر بهری دابايه وه، وهک پرچی ژنان ده گه یشته سهر پښتینی.

شه، به نارامی ده پړه وی و له گونده کانی دراوسیښه وه هاوار و هه راو هوریا یه که ده هاته بهرگوئی. له نیو ناکچاساز دهنگی که وهک ته قینه وهی گولله توپ ده بیسرا. وهک دهنگی گولله توپیک که له بن زهوی دا به قیته وه - بونی باتلاغ و بونی گول و نیرگزو بونی به هار له گه ل بونی سووته مه پړو تیکه ل ببوو... ده مه ساتیک بیدهنگی یه کی قوول بهرپا بوو. هه موو دهنگه کان له پر کپ بوون. ئه سپیک له دووری به تالی دهی هیلاند. پاشان بیدهنگ بوو. قرچه قرچی ناگر له میژ بوو به رهو بیدهنگ بوون چووبوو. بونی گوشتی سووتاو فهزای پر ده کرد. کونه لووتی دیهاتی یه کان پر بوون له دووکه ل و چه وریای گوشتی سووتاو. هه موویان دهستیان کردبوو به کوخین.

بلیسه کان ورده ورت تر بوونه وه، چووکتر بوونه وهو لای بهیانی هوده سووتاوه کان ته نیا کوما ناگریکیان لی به جی مابوو و وهختیک هه تاو ده رکه وت، ماله کان ته پولاکه خه لووزیک ری رهش بوون که دووکه لیان لی هه ل ده ستا. له نیو ئه و ته پولاکه خه لووزه دا هیندی ده فری مسی خوارو خپچ و تواوه، چه ند پارچه ئاسنی نیرو ئاموورو کوپه که به رد ئه ستی دیار بوون که ببوونه قسل... هه یوانه سووتاوه کان کوته نیسکیکیشیان لی نه مابوو وه. له ته ویله که وه هه تا قوولکه که ی پښته وهی، روئیک ری رهش وه پړی که وتبوو.

ژن و مندال به خه والووی، پیره کان به دوش داماری و ماندووی و جارزی و لاهه کان و تازه به سالداچووه کان ماندوو و ئاره ق کردوو له سهر عه رزی ته پر، به رهو هه تاویک که خه ریک بوو سهر ده ربینی، هه ل ترووشکابوون، سه ریان داخستبوو و روخساریان خه ماوی و ناهومیډ بوو. ئه م سه رانه که به ریان دابوونه وه، نه ده جوولان و ئاورپیان وه راست و چه پ نه ده دایه وه. شتیکی وهک شه رم له فهزا دا شه پوولی ده دا، ده ت گوت ئه گهر سهر هه ل برن و ته ماشای روخساری یه کتری بکه ن زراویان ده توقی. که س چووکترین دهنگی لیوه نه ده هات. بیجگه له وزه وزی ئه و زه رگه ته و میشه نگوینانه که له گولیکه وه ده چوونه گولیک و له چلیکه وه ده فرینه سهر چلیک، دهنگیکی دیکه نه ده هاته بهرگوئی.

له و نیوه دا ته نیا وه سمانه زله به رهو ئه و خوړه که خه ریک بوو سهر ده ربینی، راوه ستابوو. سیبه ره دريژه که ی به ده شتی دا پان ببوو وه. وهک په یکه ریکی به سام، زه رده خه نه له سهر لیو، له بن یه که مین تیشکه کانی به ره به یان دا بی جوول ره راوه ستابوو. ماوه یه که ئاوا راوه ستاو دووکه لی قه لنه که ی بو لای ئه و خوړه ی هه ل ده هات، به بادا کردو شنه بایه کی نه رمی ده هات دووکه له که ی له گه ل خوئی بو دووری برد. پاشان وه سمانه زله جوولیه کی کرد که ده ت گوت سه ریکی غولیک ری هه زار سهر جوولاه، دهستی کرد به راویچکه کردن به رامبه ر به و ئاپورایه که له سهر عه رز دانیشتبوون. له نیو ئه و خانووه سووتاوانه دا که هیشتا دووکه لیان لی هه ل ده ستا، دهستی له پشت خوئی گرتبوون، قه لنه که ی به ده مه وه گرتبوو، گه ردنی راست راگرتبوو، ده گه را... دیهاتی یه کان سه ریان هه ل بری و ته ماشایان کرد. ئه و که یف و ده ماغ و پیاسه کردنه ی

به نيو خانووه سووتاووه كان دا بو وان جيگاي سه رسوپمان بوو. هه تا خوړه تاو به رز بوو، وه سمانه زله هه روا پياسه ي كړدو دووكه لي قه لنه ي دايه بهر با. سه ره نجام رووبه پرووي هه سه نه يوبازنوغلې كه وشك ببوو، راوه ستا. ده ستي راستي هه سه ن سووتاو و هه لمساو و پر بلوق بوو، ده ستي چه پي له بن هه نگلي نابوو، روخساري وهك زه رده چيوه زه رد هه لگه رابوو و به شه ويك ده سال پير ببوو. وه سمان به ده نكيكي ره وان ، خوشحالانه و زه نگو له دار گوتي:

"هه سه نه يوبازنوغلې، هه سه نه يوبازنوغلې! بابي خوا لي خو ش بووت قزلباش بوو، به لام كورديكي قاره مان بوو" پياويك بوو "هيچ كه س و كاري نه بوو. به لام كه س نه ي ده ويړا پيي بلي پشتي چاوت برويه. هه سه ن! نه م روژانه منداليك دي" به ياني، ئيواري، شه وي، وهك خوړه تاو گه ش بوو" بسته منداليك وهك مندالان دلپاك، به لام سه رانسهر غيرت و نازايه تي. نه و بسته منداله حكومه تيكي به ده سه لات، ته نانه ت "مسته فاكه مال پاشا" ش لي ده ترسي، هه ر نه و مسته فا پاشا چاوشينه كه يونان و دنياي به پاروويه ك خوارد. ناغاكان له ترساني وهك بي ده له رزين. هه سه نه يوبازنوغلې، ناغاكان نه و نه ده ي له بهر ده له رزين كه له ترساني پاتوليان به گه ركه كي خواري وه به ند نه ده بوو. حالي بووي يوبازنوغلې؟ دوو كه ليمه قسم له گه لت هه يه. با عه لي سه فابه گ بي خانووه كه ت بسووتيني" هه روهك سووتانديشي! كاري چاكيشي كرد" كاريكي به جيي كرد، كاريكي جواني كرد، ده ستي نه رزي... با بي ئيمه ش بكورزي، هه ق خومانه براله! ئيمه بوخومان بي نابرووييمان كړيوه هاوپي! كاريكي زور باش و به جي ده كا. با نه و عه لي سه فابه گه سه گبابه بي و هه ر كاريك له ده ستي دي، بيكا. زور باشه، ته نيا يهك شتت له بير بي. قه ت مه ترسه! به هيچ جوړ مه ترسه! مه يه له دل ت بترسي! دلي ترسه نوك به كه لك نايه" زوو ده نكي له بهر ده برپي. يوبازي من! نه تو مه ترسه براله، مه ترسه! نه و لامه زه به هه مو نه و به لايانه ت بويه به سه ر ديني كه بترسي. مه ترسه. برا نازايه كه م، مه ترسه! نه تو پياويكي به غيره تي، مه ترسه! هاوپي، نه من پيت ده ليم مه ترسه! چونكه پياويك بترسي هيچ وهخت و له هيچ جي يهك رووي رزگاري نابيني. - چ بچيته ناسمان و چ بيته وه سه ر عه رزوچ خوي به ده ريادا بدا. مه ترسه! نه سپه راكردووه كه ت دووباره ديته وه جي خوي. عه لي سه فاي سه گبابيش سزاي خوي ده بيني. نه و نه سپه ي له ناورت نه جات دا دووباره ديته وه، ديته وه نه و ده سته بلوق كرده ي تو كه بو نه جاتي نه وت سووتاند، ده بيني. ده ستت ده برزيته وه كورم؟ دياره ده برزيته وه، با ببرزيته وه. ده ستي سووتاو چاك ده بيته وه، نه سپي رويشتوو ديته وه، به لي ديته وه. نه سپي كه له سووتمان رابكا ئيدي ناگه رپته وه، به لام نه سپي تو ديته وه. براله، يوبازنوغلې! هه سه ن قزلباش، هه سه نه كورده، پيت ده ليم، پيت ده ليم، پيت ده ليم... "ده نكي به رزتر كرد، ده نكي، ده نكيكي ناسايي بوو" ده نكيكي نه ستور بوو ده ت گوت له ده مي غوليك ديته ده ر" ده نكيكي به هيژ بوو: "نه سپه كه ت ديته وه، براله يوبازنوغلې، نه سپه كه ت ديته وه، له پشت هه ر ته پولكه يهك هه تاويك هه ل دي!"

وه سمانه زله به پيکه نينه وه چاوه کانی که جووته برۆيه کی پر پشت دای پۆشیبوون به سهر ئاپۆرایه که دا گيړا. له پاشان به دهنگيکی پر له متمانه وه، به پي داگرتن له سهر يه که به يه کی وشه کان گوتی: "له پشت هر ته پۆلکه يه که هه تاويک هه ل دى، هه تاويک، هه تاويک، هه تاويک." و پاشان به قامکی گه وره ی که ده تگوت ره گه ی زی به گه رميني يه، هه تاوی نیشان دان و گوتی: "هه تاويکی ئاوا هه ل دى، هه تاويکی ئاوا جوان! هه م جوان و هه م گه رم... به لى، هه تاويکی ئاوا، هه تاويکی ئاوا. له پشت هر ته پۆلکه يه که هه تاويک هه ل دى. ئه سپه که ت ديته وه، روژيک ديته وه، روژيک..."

پاشان پشتی تى کردن و خيرا بو لای مالى وهرى که وت، و هه تا ئه و کاته ی گه يشته وه مالى و توند ده رگای له سهر خوی پيوه دا، ئاپۆرایه که هه روا چاویان تيوه بریبوو.

خهريك بوو خوږه تاو بكه وئ. ئه سږي يو بارتوغلې به پيوه و بئ جووله له نيوه پراستي ده شتئ راوه ستابوو. سږبه ره كه ي به لاي به رده لانه كاني ئاناوارزادا كه وتبوو. هه زاران بالنده يه كدهنگ به رامبه ر به هه تاويك كه خه ريكي هه لاتن بوو، ده يان خوږندو دنيايان پر كړدبوو له ههنگامه يه كه وهك ههنگامه ي روژي قيامه ت. ئه سږه كه ملي راكيشابوو“ ده ت گوت بون به گيايه كي ته پو تازه وه ده كا. سږيايي چاوه ره شه كاني پر له خوږن بوو. بلوقيك له سهر كه فله لاي راستي هه ل مسابوو. چهند له حزه دواتر ميش و مه گه ز له ده وري بلوقه كه ده ستيان به گه پان كړد. ئه سږ بؤ ده ركردي ميشه كان كلكي راوه شانده ... ئه مجار ميشووله ورتكه و دوايه ميشه ره شه كي چووكه له له سهر چاوه كاني كه له كه بوون. هه يوان كه ره ق راوه ستابوو، به رده وام سه ري راده وه شانده ماوه يه كيش بئ ئه وه ي گوي بداته ئه و ميشانه ي له جياتي بلوقه كه له چاوي نيشتبوون، بئ هه ست و خوست راوه ستا.

هه تاويكي مه يله وگه رم دنياي پر كړد. دهنگي بالنده كان كپ بوو، و زه رگه ته كان له هه واي گه رم دا كه وتنه فرين. وه ختيك گه رما قايم بوو، زه رگه ته ئاره ق كړدوه كانيش له نيو گوله گه وره كان دا خوږيان شارده وه. ئيدي شوږنه واريك له و زه رگه تانه نه ده بينرا كه له گه رما دا باليان ليك ده داو دنيايان پر كړدبوو له وزه وزي خوږيان. ته نيا ژهنگه سووره و ميشه شينكه به رهنگي سوورو شينه وه دريژه يان به سوورانه وه ي خوږيان دا. پاشان ئه وانيش ملي ريگايان گرت و له دووري وهك پارچه هه تاويك ليرو له وئ دره وشانه وه وون بوون. گه رما توندتري كړد، هه وا شه دار بوو، گياوگول و دارو بالنده هه موويان له و گه رما شه داره به هاري يه روچوون. هه وريك له په پوله به هه وادا بلاو بووه وه و تي په ري. هه وريكي ميشه نگوينه وهك توفان هات و به سهر دارچناريكي به رزه وه نيشت. هه موو شتيك بوئي تازه يي يه كي هه تاو لي دراوي لي ده هات، گولي تازه پشكووتووي هه تاو لي دراو، گياشيني هه تاو لي دراو، خاكي تازه ي هه تاو لي دراو. له م گه رما هه ل ماوي يه دا، خاكي ئاناوارزا كه ده ت گوت هه ر ئيستا پاك و خاوين ئافه ريده كراوه بوئي تازه يي لي ده هات.

چاوي ئه و ئه سږه كه بئ جووله به سهر پيوه راوه ستابوو، پر بوون له ميشه ره شه كه، و بلوقی سهر كه فله ليشي له نيو ميش و مه گه زدا وون بوون. په پوله يه كه له نيو يالي دريژو ئاره ق كړدووي ئه سږه كه هه ل نيشتبوو، باله شينه كاني ليك ده كړدنه وه و ويكي ده نانه وه.

ره نگدانه وه ي رووناكايي ئاوي گولوي ئاكاچاساز كه وتبووه سهر ديوي چه پي ملي ئه سږه كه. له نه كاو به هوپه كي نه زانراو، ئه سږ جوولا، سه ري راوه شانده، چهند جار جووته ي هاويشت، ميش و مه گه زه كه ي له

خۆی دەرکردو له لایهکی دهشتهکهوه بو لایهکهی دیکه دهخۆی نووسا. له خوار وایوایهوه ههتا مهزراکانی "تارسووسلی" لینگى دا. ئەوهنده توندی غاردهدا که لاقى نهدهببیران.

وهختیک ئەسپهکه له زهوییهکانی تارسووسلی تیپهپری و گهیشته دهوروبهرى نارایقشلا، ئیواره دادهات. ئاوی گۆلاوی نارایقشلا له پهستا کهفی دهکرد، ههلهقهولی و بلقی دهدان. رهشماریکی درێژو زهلام ئارام ئارام لهنیو میرگهکهرا دههات بو قهراخی گۆلاههکه. تازه له کونی هاتبووهدهرو هیدی هیدی سپری و سستی خهوی زستانی له لهشی خۆی دهردهکرد.

ههتا له تیشکی ههتاو نیزیکتر دهکهوتهوه پیسته رهشهکهی سهوزی دهکردهوهو دهدرهوشایهوه. مارهکه راست به بن لاقى ئەسپهکهدا تیپهپری، به جوړیک که لهشی له سمى ئەسپهکه درا. جانهوهریکی بالدارى زهلام به دهنگیکی له گوئیگرانهوه له دهوروبهرى سهرى ئەسپهکه - که له پهناى داریکی بهرههتاو راوهستاوو - دهخولایهوهو خهرومانهیهکی دهکیشایهوه. ئەسپهکه هیچ موبالاتی پی نهدهکرد. له دوور، له پشت ئاکچاسازوه له نهکاو بلێسه ئاگریک درهوشایهوهو کووژایهوه. له م لهحزهیهدا ئەسپهکه ههروهک بالی گرتی، خۆی ههلاویشته. لاقى لیك کردنهوهو ملی راکیشاو پاشان هاته سهراپاشووون و ئەمجار دهستی کرد به غاردان و له کاتیک دا خهرومانهیه گهوره گهوهیه دهکیشان، دهستی کرد به سووران به دهوری خۆی دا. پاشان هاتهوه جیی پیشووی راوهستاو چند لهحزه بوئی به ئاسمانهوه کرد. دیسان جوولای له خۆی بری به جوړیک که دهت گوت ئەگه رهردوو گوئی و تهنانهت گۆشتی لهشیشی لی بکهیهوه، نیازی جوولانی نیه.

لهدووری، زۆر دوور، لهسهرا جادهی "کووزان" را پیاوێک بهرهو ئەسپهکه دههات. ئەسپهکه ئەوی دی و به دیتنی وی توند سهری راوهشاندو وهک شیتان حیلاندی و کهوته لینگدان. وا دهفپری که بهرزگی له زهوی دهخشا. ههتا روژتاوا لینگى دا. خهریک بوو تاریک دهبوو ئەسپهکه به زاری بهکهفهوه ههروا لینگى دهدا. له بهردهلانهکانی ئاناوارزا تیپهپری و رووی کرده لای دووملیقهلا. لهوی له دهوروبهرى گوندی حاجی لار له دوورهوه تارمایی پیاوێکی دی که بو لای دههات. ههرا بهو خیرایییه گهراپیهوهو دهخۆی نووسا. چراکانی گوندی حاجی لار ههلهکراووون. به دیتنی چراپهکان به حيلهیهکی مهراگ هینهرهوه تارمایی شهق کرد. لای بهیانی بوو که شهکهت و ماندوو گهیشته توپراخ تهپه. لهبهرا ئارهق و ماندووپی هیزی لهبهرا برابوو، سنگی وهک کوورهی ئاسنگهراو دهدهمی "توانای ههلینانهوهی تاقه ههنگاوێکی دیکهشی نهبوو. بهری بهیانی، له یهکه م رووناکایی روژدا دیتیانوه که گوئی بهردابوونهوه، سهری شوپ کردبووهوه، لاقى چهپی به بهرزگیهوه نووساندوو و بیوازو حهبهساو و ترساو بوو.

ئەسپی حهسهنی یۆبازئوغلای بوو، ئەسپیکی رهسهنی عهرهبی "خهنهیی، راکشاو، باریک و درێژو زهلام، خهنهیییهکی مهیلهو پرهش، ئەسپی خهنهیی مهیلهو پرهش زۆر کهمهو ههرا لهو کاتهدا به جوانترین نهوعی رهگهزی خۆی دهژمیردی.

ئەم ئەسپە خەنەييە ھەتا سالتىك لەمەوبەر ھى عەلىسەفابەگ بوو. ئەم ئەسپە، وەختىك كە جوانوويەكى دووبر بوو، دۆستىكى زۆر خۆشەويستى بە شەجەرەنامەوہ لە ئۆرفەوہ بۆى ناردبوو. شەجەرەنامەكە ئافەرىم نامەيەكىشى لەگەل بوو كە باسى كردهوہى نائاسايى باب و باپىرانى ئەو ئەسپەى دەكرد. ئەم ئەسپە ھەر كە ھاتە مالى عەلىسەفابەگ كەوتە سەر زارو زمانان و ژمارەيەكى زۆر لە ئاغاكانى كووزان، ئەدەنەو تارسووس ھەر بۆ چاوليكردى بە ميوانى ھاتنە مالى عەلىسەفابەگ. ھەربۆيە عەلىسەفابەگ زۆرى ئەو ئەسپە خەنەييە خۆش دەويست.

عەلىسەفابەگ بۆ ئاگادارى و تيماركردى ئەو ئەسپە مەيتەريكى پىرى لە ئۆرفەوہ بەكرى ھىنا كە لە راگرتنى ئەو ئەسپە خەنەييەيانەدا ئەزموونيكى زۆرى ھەبوو. بە باوہرى ئاغا ئەم ئەسپە لە ئىنسانيش ئاقلترو بەھۆشتر بوو. تەنيا نەى دەتوانى قسان بكا، چەند خۆش دەبوو ئەگەر زمانيشى ھەبايەو قسەشى كردهبان... ئەو لەھەموو نيازىك حالى دەبوو، لەبەرامبەر ميہرەبانى و خۆشەويستى دا وەك دۆستىك و بەرامبەر بەناخۆشى و خەراپە وەك دۆزمنىك دژكردهوہى بەرى و جيى نیشان دەدا. وەختىك عەلىسەفابەگ خەمبار دەبوو، ئەويش خەمبار دەبوو و چاوہ زەلامەكانى كە وەك گابەردىك سەخت و لەشكان نەھاتوو بوون تۆزى خەم و خەفەت داى دەگرتن" ئەوكاتەش كە عەلىسەفابەگ خۆشحال دەبوو، ئەسپەكە وەك تۆفانىكى خۆشى و شادمانى وەكەيف دەكەوت و لە چاوہكانى دا برىسكەى خۆشحالى دەدرەوشايەوہ. عەلىسەفابەگ ھەميشە دەىگوت: "ئەوم لە گيانى خۆم خۆشتر دەوى."

ئەگەر دارو نەدارى خۆى لە كيشەيەك دا لە دەست دابايە، وەختىك سوارى ئەو ئەسپە دەبوو، دەھاتەوہ سەرەخۆو ھەستى دەكرد دنيا ھەمووى ئى خۆيەتى. وەختىكيش دەىبيستەوہ كە دەيان گوت عەلىسەفابەگ تەنيا سوارچاكي ئەو ئەسپە خەنەييەيە، سەرانسەرى گيان و لەشى پىر دەبوو لە خۆشى و لەزەت. ئەوينىك كە دەرھەق بەو ئەسپە ھەيبوو، بۆخۆشى پىسى سەير بوو. ھەميشە بىرى دەكردەوہ: "كەوابى ئەو خويئە وەحشىيەى توركەمان ھەر بەو خىرايىيە كە لە دەمارەكانى باب و باپىرانم دا دەجووللا، ھىشتا لە دەمارەكانى منيش دا دەجوولئى. بەلئى. دەجوولئى. ئەسپى عەرەبى شەجەرەنامەيان ھەيە، بۆ ئىنسان ئەسل و نەسەب گرنگ نىە" لە جياتى ئەوہ، ئىنسانەكان ھىندئى تايبەتمەندى دىكەيان ھەيە، جيا لە تايبەتمەندى ئەسپەكان. بەلئى ئىنسان ئەسپ نىە. ئەدى سەرچاوہى ئەو ئەويئە بئىئەندازەيەى من دەرھەقى ئەم ئەسپە لە كوئىيە؟"

ئاخرەكەى رۆژىك ھات كە ئەوينى زەوى و ئەوينى ئەو ئەسپە كەوتنە رووبەرووى يەكترو ئەو خويئە وەحشىيەى توركەنەكان كە لە دەمارەكانى دا دەبزوت، لەم بەملە لەگەل زەوى دا تىك شكا. ئەو، پىويستى بە پارچە زەوىيەكى ھەرچەند چووكيش لەنيو گوندى وايواى يان دەوروبەرى وايواى ھەبوو" پارچە زەوىيەك كە بتوانئى ببىتە كليلى زەوىيەكانى گوندى وايواى. فەرمانبەرى تاپۆى شار پاش ماوہيەكى زۆر ھەول و تەقەلا، پارچە زەوىيەكى ئەوجۆرەى بۆ دۆزيەوہ" زەوىيەك كە سنوورەكەى

دهی توانی به که یفی خوی بالّ پراهوی. له هه مووش گرنگتر ئه وه بوو که ملکه که له نیو گوندی وایوای دا بوو. زهوی یه که بوو به پانایی حه قده هه زار میتری چوارگوشه که ملکی حه سه نی یوبازئوغلّی بوو. ئه گهر قه بالّه ی ئه م زهوی یه یه هه بایه, دهی توانی, پیسنه د, هه زار, هه زارو پیسنه د و ته نانه ت پینج هه زار هه کتار زهوی له نیو گوندی وایوای زهوت بکا. عه لی سه فابه گ هه ر که له بوونی ئه وه زهوی یه ئاگادار بوو, له خووشی یان بالّی گرت. ده سبه جی پیسنه د لیره به خششی دا به فه رمانبه ری تاپۆ. له خووشی یان سیّ شه و و پوژان خهوی لی نه که وت. به یانی روژی سیّه م ئاغا ناردی له دوا ی حه سه نی یوبازئوغلّی و پیی گوت: "حه سه ن ئه و پارچه زهوی یه بده به من!"

حه سه ن ده سبه جی وه لّامی دایه وه: "به چاوان, ئاغا!"

"حه سه ن! ئه من و ئه تو له باب و باپیرمانه وه دوستین" بابمان پیکه وه دوست بوون" بابی توو بابی من بی پرسى یه کتر ئاویشیان نه ده خوارده وه. ئیمه ش پیکه وه براین, پیکه وه خزم و خویشین. ئه گهر نینۆکی تو بشکی, هه روا بزانه دلّی من شکاوه حه سه ن! گوشت و نینۆک لیك جیا ناکرینه وه..."

"به لّی, ئاغا!"

"بروانه! راسته ئه من و تو پیکه وه دوستین, براین, خزم و خویشین, به لّام برامان برایه تی و کیسه مان جودایه تی... بلّی بزانه بو ئه و زهوی یه حه قده هه زار میتری یه چه ندت بده می باشه" یان له جیاتى یان چت له من دهوی؟"

"سلامه تی یه کی سه ری تووم دهوی ئاغا! هه مووی مسته گلّیکه, بسته زهوی یه کی قیمه تی چه یه؟ سلامه تی یه کی سه ری تووم دهوی ئاغا! ئیستا که پیت لازمه سبه نیی ده چین دهی خهینه سه ر ناوی تو. ئیستا که بابمان پیکه وه دوست بوون, مسته خاکیک قیمه تی نیه! له به رامبه ر دوستایه تی دا زهوی پوولّه ره شکه یه کیش ناهینّی, ئاغا! سه ری توو سلامه ت بی, ئاغا! خوا راوه ستاوت کا!"

عه لی سه فابه گ که له خووشی یان پی ده که نی, گوتی: "نا, وانابّی. ئه گهر شتیکت نهوی نابّی. له جیاتى یان که م یان زور ده بی شتیکم لی وه رگری."

حه سه ن به شه رمه وه سه ری داخستبوو و هیچی نه ده گوت.

"نا حه سه ن! ئه گهر وای, هه ر نامه وی. پیم بلّی چیت دهوی؟ له پیش دا ئه تو شتیك بلّی, دوا یه بوخوم ده زانه چ ده که م. شتیك داوا بکه, له قرۆشیکه وه تا گایه ک, بزنیك, مه ریک, شتیك بلّی... ئه سپیک..."

حه سه ن سه ری هه ل نه ده بری و ئه لف تا بی قسه ی نه ده کرد.

عه لی سه فابه گ له دلّی خوی دا گوتی: "یوبازئوغلّی وه ک کچیک به شه رمه" وه ک کچیک! سه ری هه ل نایه نی. ته ماشام ناکا. هه رچه ند گه یوه ته ئه م ته مه نه, به لّام دیسان وه ک کچی جحیلّ له شه رمان ره نگان دینّی و ده باو بو ئه وه ی پارهم لی وه رنه گری, کیشم له گه ل ده کا. دابی تورکه مه نانه که له لای گه وره تر له خویان

زمانیان ناگه پری. به لام ئەمن دەبی به زۆر شتیکی پی وەرگرم. ئەم کاره پیشی قسه و قسه لۆکی پاشه پۆژ دهگری.

له پشت ئەو زهوییه که شتیك له ههکتارو نیویک زیاتر بوو، زۆر بهرنامه خهوتبوون. به خۆپایی وەرگرتنی ئەو زهوییه کاریکی دروست نه بوو.

عهلیسه فابهگ به گهرمترین و میهره بانانه ترین دهنگ گوتی: "جواب بدهوه یۆبازنۆغلی، قسه بکه! چاوهراسته کهم، براكه م، بلێ، باشترین کهس و کارم، قسه بکه. ئەو پیاووتهییهی تۆم ههگیز له بیر ناچیته وه. دهسپیرم ئەو چاکه یهت له سه ر بهردی قه بره که شم بنووسن. ئیستا قسه بکه!"

یۆبازنۆغلی سه ری هه ل بپری. چاوه کانی بریسکه یان ده دا. روخساره چووکه لانه که ی وه ک روخساری مندالیکی قومار بازی لی هاتبوو که بیه وی زۆله تییه ک بکا. ده ت گوت ده یه وی بلێ: "ده زانم چۆنت پی ده فرۆشم!..." کاتیك یۆبازنۆغلی سه ری هه لئینا، عه لیسه فابهگ خۆشحال بوو. له دلی خۆی دا گوتی: "سه ره نجام کوپه که رام بوو. روخساری وه ک مندالیکی هه وت ساله یه. ئەوه نده ی ئەمن بزانه ده بی ته مه نی زۆر بی. لانی که م هاوته مه نی خۆمه."

ئیستا هه سه ن به شه رمیونی زه رده ی ده هاتی. به لام له حزه یه ک چاوی له چاوی عه لیسه فابهگ وهرنه گیپرا: "ئاغا، ئیستا که هه ر پی ده چه قینی..."

"ئه ری، زۆر پی ده چه قینم، هه سه ن... ئەگه ر له جیاتییان شتیك وهرنه گری، خوا ده زانی زه وییه که م ناوی. زه وی که هه یچ، زیپیش بی نامه وی."

"ئاغا ئیستا که هه ر پی داده گری..."

ئاغا هه ناسه یه کی دریزی هه ل کیشاو به راویژیک که ده ت گوت باریکی قورسیان له سه ر شانی لابرده وه، گوتی: "بلێ هه سه ن! قسه بکه، گیانه که م! هه رچی ده ته وی بلێ!"

"ئاغا، ئەمن ئەسه په خه نه یییه که تم ده وی، یان ئەسه په که، یان هه یچ! ئەسه په که م بده یه و زه وییه که بو تۆ. به لام ره خت و زینی تاییه تی خۆشتم ده وی."

ئاغا ره نگی په ری، به لام قسه ی نه کرد... له راستی دا زمانی گیرابوو. سه ره نجام توانی بلێ: "ئاوا هه سه ن! که وابی، ئەسه په خه نه یییه عه ره بییه که مت ده وی!"

هه سه ن هه ستایه سه رپی و گوتی: "ببوره ئاغا، یان ئەسه په که یان هه یچ." و بی ئەوه ی ئاوړ وه دوا ی خۆی بداته وه ملی ریگای گرت و رویشتم.

پاش رویشتمی وی ماوه یه کی پی چوو هه تا ئاغا هاته وه سه رخۆی. به لام له رقان شیت ببوو. له پیشخانه که دا ده هات و ده چوو و راده وه ستا. فکری ده کرده وه. داواکه ی یۆبازنۆغلی هیند گرانی بو ته واو ببوو که ئەگه ر له و کاته دا وه ده ستی که وتبایه له ت و کوتی ده کرد. ده ستی کرد به نه راندن: "مندالیکی

لادیی، تووتکهسهگیکی لادیی، چۆن دهویری داوای ئەسپی من بکا، چۆن، چۆن؟ چۆن دهویری، به چ روویهکهوه دهتوانی قسهی وا بکا؟"

چەند رۆژیک هەروا توورە بوو. چەند رۆژیک لە رقان ئارام و ئوقرەیی لێهەڵگیرابوو. ژمارەیهك لە پیاوماقوولانی شار کهوتنه نیوان. ئاگاکی دیهاتی دراوسی نیوژییان کرد، هەموو لیکرا بوونه تاکار. عەلیسەفابەگ پوولیکی زۆری به حەسەن پێشنیار کرد. چەندین هەکتار زەویی لە جیگای جۆراوجۆر وەپیش کرد. بەلام حەسەن پێی لێدەکهوشی کردو گوتی: "یان ئەسپی خەنەیی ئاغا، یان هیچ شتیکی!"

عەلیسەفابەگ هیچ چارهە دیکەیی بۆ نەمابوون "رۆژیکیان بەیانی ئەسپەکهی به زین و رهختی گۆلدۆزی و زیوکاری کراوه وه ناردە دەرکی حەسەنی یۆبازنۆغلی و ئەورقەیی لە حەسەنی یۆبازنۆغلی داگرتبوو، چەند بەرابەر زیادی کرد. دوو رۆژی پێ نەچوو که تاپۆی زەوییهکەش بەناوی عەلیسەفابەگ کرا.

هەرکه قەباله که کهوته دەستی عەلیسەفابەگ، لە پێش دا پێکەنی و پاشان لە حالیک دا ددانی لە چیرەوه دەبردن، به چاویکی پر بلیسهوه تەماشای گوندی وایوی و حەسەنی یۆبازنۆغلی و دیهاتییهکانی کردو گوتی: "ئێستا ئیدی لە دەستم دەرناچن! ئیوه ئەسپەکه م، ئەسپیک که لە گیانی خۆم خوشتر دهوی، له من دەستین؟ ئەسپم لە دەست دەرین هەتا ئەو بیچوووه قەرەجه وه کورپی بابی خۆی سواری بی؟"

حەسەن و دیهاتییهکانی دیکە نەیان دەزانی که ئاغا بۆچی وا رقی هەستاوه، ترسیان پێ نیشته. بەلام ئەو ترسە ریگای هیچ پێشهاییکی نەگرت. حەسەن، پاش وەرگرتنی ئەسپەکه شار به شارو دی به دی وەرپێ کهوت و گەیشته هەر جێیهک گوتی: "ئەمە ئەسپی عەلیسەفابەگە. زەوییهکی بی ئاو و گیای دوو هەکتاریم دا به و نەفامه و ئەم ئەسپم لێ وەرگرت."

یۆبازنۆغلی، پاشان بەره بەره شووی لێهەڵکیشا: "کابرا بۆ ئەو شۆرەکاته دووهەکتارییه ئەسپەکهی هیچ، حازر بوو ژنه که شیم بداتی. زۆرم پیاوهتی له گەل کرد که له جیاتی ژنه کهی داوای ئەسپەکه م کرد. که سیك حازر بی ئەسپەکهی بدا، ژنه کهی نادا؟ تۆخوا، به ویزدانان بلین راست ناکه م؟" به سووکایهتی و گالتهی جۆراوجۆرهوه عەلیسەفابەگی دەرکده گەپجاری خەلک. عەلیسەفابەگیش هەموو رۆژی ئەم قسانەیی دەبیستنهوه و شیت تر دەبوو. چەندین جار به پیاوهکانی خۆی دا وهلامی بۆ حەسەن نارد که پێی بلین: "ئاگای له زاری خۆی بی" ئەگەر دەمی لیک نەئی، دەزانم چۆنی پێ لیک دەنیم!" حەسەن مێشیکیشی لێ میوان نەبوو.

"هیچ زاری خۆم نابهستم. ئەم لە خۆی که هیچ، له فریشته کهی سەرشانیشی ناترسم، هەرچی له دەستی دی کوتایی نەکا. له چاک و پیرهکانیشی ناترسم. با بزنام چ پیاویکه! چهتهیهکی ههیه ناوی کالایجییه. ئەگەر کیویش بی باکم لێی نیه. چما ئەو بۆ پارچه زەوییهکی دووهەکتاری، بۆ کوته کاغه زیك، بۆ مسته خاکیکی مهزرا ئەسپیکی وا جوانی نەدا؟ پیاوی وا له کن من قیمهتی پووله رهشکهیهکی نیه، ئەگەر ویستی بم کوژی، با بمکوژی، باکم نیه، وازانه سهگیك لهت و پهتی کردووم. پارچه کیلگهیهکی

دیکه شم هه یه به قه باله وه، سالیکی دیکه ئه م دووانه ش ده دم و ژنه که ی عه لی سه فابه گ وهرده گرم و سواری پاشکوی ئه م ئه سپه عه ره بی یه ی ده که م و دی به دی ده ی گیرم. با بم کوژی، ئه و له لای من تو زقالتیک ئا برووی نیه.

رۆژیکیان کاتیک حه سه ن به دپروه لان دا تی ده په پی، پینج جار ته قه یان لی کرد، به لام وه بهر نه هات“ چونکه سواری ئه سپ بوو و ئه سپه که وه ک با بوی ده رچوو. گولله کانی وی نه که وتن“ چونکه حه سه ن هه می شه و له هه موو جی یه ک زور توند ئه سپی لینگ ده دا. چه ند جاری دیکه ش ده سرپژیان لی کرد“ دیسان زیانیکی پی نه گه یشت. وه ک با به نیو لافاوی گولله کان دا تی په پی و رۆیشت. ئه م پيشهاتانه چووکتیرین شوینه واریان له سه ر ره فتاری دانه نا، بگره خه راپتیران کردو ئیستا ئیدی له هه موو شوینیک، له شین و شادی دا بی په رده قسه ی ده کرد.

بردیانه مه خفه ری پۆلیس، هیندیان لی دا خوینی به زارو تفنکان دا ده هات. پاش ئه وه ی له مه خفه ر گه رایه وه پازده رۆژی ته واو خوینی میست“ به لام دیسان گۆرانیکی له ئاکارو کرداری دا پیک نه هات. ده ی گوت: “ژنه که شی ده کرم. درهنگ یان زوو ژنه که شی دینم“ له پاشکوی ئه سپی عه ره بیم سواری ده که م و کوستان به کوستان ده ی گیرم، ئیستاش قه باله ی زه وی یه کی دیکه م هه یه.”

سی جاریان ئه سپه که دزیه وه هه موو جارێ حه سه ن ده چوو ده ی دزیه وه: “تازه ئه گه ر ئه سپه که شم بمری پیم هه یج نیه. چما ئه سپیک که له گیانی خوی خوشتر ده ویست نه ی دا به من؟ چما وه ختیکی ئه سپه که ی ده دا شه ره فیشی نه دا؟ چما به مردنی ئه سپه که، شه ره فی دیته وه جیی خوی؟”

ئاسمان خه ریک بوو رهنگی لاجیوه ردیی به خویه وه ده گرت و ئه ستیره کان له ئاسمان راده خزین، ده ت گوت ده یانه وی برژینه سه ر زه وی. ئه سپی خه نه یی پر مه پر می ده هات، لینگ ده داو جاروبار راده وه ستا، تاویکی چاک بونی به ئاسمانه وه ده کردو ئه وده م له خه رمانه یه کی گه ورده با به ده وری خوی دا ده سوورا. مه ی دانیکی به قه ده ر جی خه رمانیک له بن پیی دا ده شیلراو گیاوگۆل و جروجانه وه ره کانی ده پلیشانه وه.

ئه سپی خه نه یی پاش سوورانیکی زور، له گه ل ئه ستیره یه ک چوه نیو نیرگزار پی ئاکچاسان. نیرگزاره کان ده گه یشتنه نیوقه دی ئه سپه که و له هه وای مه یله و گه رمی به هاری دا، بۆنیکی قورسیان بلاو ده کرده وه. ئه ستیره یه کی گه وره که به پریشک هاویشتن به ئاسمانه وه ده خزی، شوقی خسته سه ر که فه لی رووتی ئه سپه که. مووی که فه لی پان و به هیزو هه وه س بزوینی بوونه نه شته ر. ئه سپی خه نه یی خوی به ئاوی زولالی گولاوی ئاکچاسازدا دا. له سه ر ئاوه که له یلووپه پی درشتی رهنگ شین به گه لا پانه کانیانه وه مه له یان ده کرد.

وهختيک له دهرکەيان دا، عەلەيسەفابەگ له نهۆمی سەرەوهی بالەخانەکەى خۆى دا بەدڵەخورپەوه چاوه‌پروان بوو.

ئەو دوو پیاوهی له ئەسپ دابەزیبوون، هەموو ئەندامی له‌شيان قورپاوى بوو. ئەسپەکانیشیان نوڤمی قورپو زەله‌ق بوون.

عەلەيسەفابەگ بە پەله‌ راى‌کرده‌ خوارى و گوتى: "خەبەر چیه؟ سووتمانەکەم دى. جوان دەسووتا. خەبەرى حەسەنى چیه؟ خەبەرى ئەسپەکەى چیه؟"

مورته‌زا گوتى: "کاتیک ئادەم له‌ دەرگای دا، حەسەن دەرگاکی کردەوه. وانەبوو ئادەم؟..."
ئادەم که ئەندامیكى وردو پەیکەریكى خواروخیچی هەبوو، وه‌لامى دایه‌وه: "ئەرى، راستە." "پاشانىش بە ئادەم گوت وه‌لاکه‌وه. ئادەم وه‌لا کهوت و هەر که ئەو کشایه‌وه پینچ گولەم له‌ حەسەنى دان. وانەبوو ئادەم؟"

ئادەم سەرى له‌سەر مله‌ خواره‌کەى راست کردەوه‌و گوتى: "با!"
"... حەسەن کهوتە سەر زه‌وى، وه‌ک گا دەى‌هۆراند. دەسبەجى دەرگام له‌سەر داخست. وانەبوو ئادەم؟..."

"بەلى، دەرکەى له‌سەر پێوه‌دا."

مورته‌زا له‌سەرى رۆيشت: "... ئەمن ئەو پەرۆ کۆنه‌ نه‌وتاوى‌يانەى بەدەستمه‌وه‌ بوون، ئاگرم دان. نيوه‌يانم له‌سەر دەرگا که راکردو نيوه‌کەى دیکەم له‌ بن میچی خانوه‌که‌ پاکرد. له‌ پریک گری ئاگر بەرز بووه‌وه. پاشان چوومه‌ ته‌ويله‌که‌. دەرگای ته‌ويله‌که‌شم ئاور تى‌به‌ردا. گر چووه‌ ئاسمان. ئەسپەکه‌ له‌ ژوورى ته‌ويله‌دا دەى‌حیلاند. با لى‌ دا، بلێسه‌کان له‌شه‌ودا بلاو بوونه‌وه. دیهاتى‌یه‌کان به‌م لاو به‌ولادا رایان ده‌کردو هات و هاواریان وه‌پى‌ خستبوو. ئیمه‌ بۆى دەرچووین. سى‌که‌س هەتا قامیشه‌لان وه‌دوامان کهوتن. ئەسپەکه‌ له‌نیو ته‌ويله‌دا وه‌ک شیتان دەى‌حیلاند. وا دەى‌حیلاند دت گوت ده‌پارێته‌وه. حیلەکەى دلى‌ به‌ردى ده‌کرد به‌ ئاو. ئەو سى‌ که‌سه‌ى وه‌دوامان کهوتبوون هەتا په‌ناى قامیشه‌لانەکه‌ هاتن، نه‌يان وێرا وه‌نیو کهون، سى‌ گولله‌شمان له‌و سى‌يانە خەسار کرد. وانەبوو ئادەم؟..."

ئادەم گوتى: "بەلى راستە. سى‌ گولله‌که‌ ئەمن لیم خەسار کردن. به‌لام شه‌و بوو، دنیا تاريک بوو، وى‌يان نه‌که‌وت."

مورته‌زا گوتى: "... ئەسپەکه‌ وای ده‌حیلاند که دەنگى ده‌گەيشته‌ ده‌شتى. دەنگى ئیستاش له‌ گویم دا دەرزینگیته‌وه. وه‌ختیک دەسووتا، ده‌گریا..."

ئادەم ھەناسەيەكى ھەل كېشاو گوتى: "سووتا، بەستە زمانە سووتا" راست ۋەك بىيادەم دەگريا. پياو زگى پىي دەسووتا... ئىمە خۇمان بە قامىشە لآن دا كىردو گيانمان دەربىرد. پاشان گويمان لە حىلەيەكى زۆر درىژى ئەسپەكە بوو "دەت گوت قەت لىي ناپرېتە ۋە دەت گوت نيازى ھەيە سى شە ۋو رۇژان بحىلېنى. بە لام لە نەكاو بىدەنگ بوو."

عەلى سەفابەگ حالەتتىكى خەمناك و قىناويى بە خۆيە ۋە گرت: "با بسووتى! با بسووتى و ببىتە خۆلەمىش، ئەو ئەسپە!"

پاشان ھەناسەيەكى رەحەتى ھەل كېشا: "ياللا! بچن ئەسپەكان بشون، جەكانتان بگوپن. زەينەل لە كوئىيە؟ خەبەرى راست و دروست لە لاي ئەو. ھەتا ئەو نەيە ھىچ ساغ ناپىتە ۋە." "ئەو دووانەش دووپاتيان كىردە ۋە: "ھىچ ساغ ناپىتە ۋە" ۋە ۋە پى كە وتن.

ھەتا ۋە ھەل كىشىبوو. ئارام ئارام ھەل لە زەوى ھەل دەستا. بالندەكان لە قاووقىژ كە وتبوون. شوينى تايەيەك لە سەر گياشىنى ئاناوارزا درىژەي ھەبوو. دىھاتىيەك تەويلەي دەردەدا ۋە يەكى دىكە كە سەربە رگىكى خورى قاوھى ئەستورى لە بەردا بوو، ئەسپىكى رەش كوئى شال و پىنەك دەكرد. ھەورىكى پەپولە بە درەوشانە ۋەي رەنگەكانە ۋە كەوتە فېرىن، لە پىش ئەو دووانە نىشتە ۋە پاشان ھەستا رۇيشت. لە بەردە لآنە شىنەكانى ئاناوارزا كە سەربە رگىكى مژى سىپىيان بە خۇدا دابوو، ھەورىكى شىن و ساف بەرە ۋە ئاسمان بلېند بوو.

مورپتە زاو ئادەم پاش ئەو ۋەي سەرگوئىلاكى خۇيان رىك و پىك كىرد، ھاتنە ۋە بى ئەو ۋەي قسەيەك بىكەن، رووبەرووى ئاغا دەستە ۋە نەزەر پادەستان و لە قسوورىك كە لەوانە بوو تووشى ھاتن دەترسان و بى ئەو ۋەي تەماشاي روخسارى ئاغا بىكەن، سەريان داخستبوو. عەلى سەفابەگ لە سەر ئەو نىوتەختە كە قالچەي توركەنىي لە سەر راخرابوو و جاروبار لە سەرى دادەنىشت، ھەستا بوو، و لە حالىك دا قەمچىيەكەي لە لاسكى چەكەمە چىن دارە زەردەكانى رادەكېشا، بە رىق ھەستاوى و بى ئارامى ئەم سەر ئەوسەرى ژوورەكەي دەپىوا.

مورپتە زا گوتى: "بىرۋانە ئاغا! ئەو ۋەي لە خوارە ۋە دى، زەينەل نىە؟"

ئاغا دەستى بۇ چاوى كىردە سىبەرۋ پوانى. لە بەرە ۋە زەينەل ئىدى كە لە دىرۋوكەكان دەھاتە سەرى.

نىوچاوانى كرايە ۋە. گوتى: "زەينەلە. يانى ئەسپەكە چىي بوو؟"

مورپتە زا بە راوئىژىكى سەر كە وتوانە ۋە، گوتى: "ئەسپەكە مرد، وانىە ئادەم؟"

"بەلى، مرد. تەنانەت ئىسكەكانىشى بوونە خەلووز. داو ھەمىيەكىشى نەماوە."

تاوئىك دواتر، زەينەل بە ھەناسە بىر كە ۋە رەنگى پەپىو و لىچ و لىوى داچوراو ۋە گەيشتە جى. لاقى بە

ئاشكرا دەلەرزىن.

عەلى سەفابەگ كە نەختىك تىك چووبوو، گوتى: "رۆلە زەينەل وەرە دانىشە! دانىشە بەسئۆه!" و بە پوانىنىكى پەر لە پرسىياره وه له روخسارى يه وه پاما. خەريك بوو سەبرو حەوسە لەى تەواو دەبوو. چەنەگەى خواروخيچى زەينەل بە جارئك يەك لا ببوو، بە جارئك بە لای راستى دەم و چاوى دا خوار ببوو.

"مورتهزا، هينديك ئاو بو زەينەلى بينە با بىخواته وه نەختىك بينه وه سەرەخۆ."

زەينەل دانىشت. مورتهزا ئاوى هينا. زەينەل وەختىك پيالە ئاوەكەى وەرگرت، دەستى لەرزى و ئاوەكە رزا.

"زەينەل، بلێ بزەنم چ بوو، ئاخەرەكەى؟"

زەينەل گوتى: "هېچ نەبوو. هېچ شتىك نەبوو، تەنيا مال و تەويلە و كادىنى حەسەنى سووتان. هېچ نەبوو."

"بوخوى چى؟"

"لووتيشى لە خوین نەهات!"

"ئەسپەكە چى؟"

ئەسپەكە خەريك بوو بسووتى. دەرگای تەويلەكە پيوە درابوو. حەسەن ئەسپەكەى نەجات دا. هيندەى نەمابوو لەسەر ئەسپەكەى، خووشى بە سووتان بدا. خووى لە تەويلە پاكرد كە نوقمى ئاگر بوو. ئەسپەكەى هينايە دەر.

"ديهاى يەكان چۆن بوون زەينەل؟ ترسابوون يان نا؟ سام گرتبوونى يان نا؟"

"ترسانى چى، رەق ببوون" وەك دارى بئگە لا لە جيى خويان وشك ببوون. سامىك دىيەكەى داگرتبوو كە ترس تەنانەت كارى كردبوو سەر زهوى و دارو بەرد و تەيرى ئاسمانيش. هەناسە پراوەستابوو.

"ئا... خ حەيف، ئەسپەكە نەمرد! بەلام ئەوه كە ديهاى يەكان ترساون، زۆر باش بوو، زۆر..."

"تەنيا يەكيكىان، وەسمانەزلە، دەت گوت ميشىكى لىميوان نيه. قەلنەكەى بە لالئوى يه وه نابوو و دووكەلى بە باده كرد. قزقز پى دەكەنى."

"ديسان دەيهوى ئوينان دەر بينى؟ يانى ئەتۆ دەلئى نايە تە لای ئيمه؟ نايە قسەمان لەگەل بكا؟ ها زەينەل؟"

"ئەمن باشى دەناسم. لىباسەكانى گورپيوون. دەمانچەى ساچمە زەنى هەزار سال لە مەوبەرى لە قەدى بەستبوو. شتىكى لە بن سەريه وه هەيه، بەلام جارئ كەس سەرى لى دەرناكا."

"لەوانەشە خەرفابى. لەميژە تەمەنى لە هەشتا تىپەريوه، جارئ با پراوەستين بزەنين دەبيتە چى؟"

زەينەل گوتى: "ئەقلم ناى بېرى هېچ خەرفابى. وەك هەوريكى پەش لە نيو دى دا دەهات و دەچوو. هات لەپيش من پراوەستا. لەبەرى پيم هەتا تۆقى سەرم ليم ورد بوو وه. بە باقە، دووكەلى قەلنەكەى بە بادا

کرد. سى جار لاقى به زهوى دا. ئو خه به ريكي هه يه، خه ريكه خوئ بو شه پ تاماده ده كا. سى روژ له مه و بهر وانه بوو" له ترسان وهك مردووانى لى هاتبوو. لاقى به دواى خوئ دا راده كيستان."

عه لى سه فابه گ گوتى: "ئو م زهوى يانه هى ئيمه ن. پيى ده ويري ن. وه سمانه زله ش هه ر ئوينيك پيى خوشه، با ده رى بي نى. ئو من ده سه لاتم هه يه. هه م ده سه لاتم هه يه وه هه م هه قم به ده سه ته. ته نيا يه ك شتم پي خوش نه بوو، ئو و يش ده رچوونى ئه سه په كه يه كه وهك داخي ك له سه ر دل م ماوه. ده بي ئه سه په كه وه بي نى و به تفه نك ليى به دى."

ئادهم گوتى: "ئاغا، ئو من كو نه راوچيم. ئه سه په كه له بن به رديش بى، به دوورؤژ ده ي بينمه وه و ده ي كوژم، يان ده ي گرمه وه و ده ي ده مه وه ده ستي جه نابت."

"مه ي هينه لاي من! به تفه نك بى كوژه. هه تا ئو ئه سه په نه كوژى، نه يه وه ئيره! ياللا برؤ ئو ئه سه په بكوژه، به تفه نك بى كوژه با ئو و يش له كو ل بي ته وه."

زه ينه ل گوتى: "ئو من نه خشه يه كى باشم هه يه. كار يك ده كه م كه دي هاتى يه كان مال و ژيانى خو يان به جى به ي ل ن و هه تا ده ر ياي مه ر مه ره رابكه ن و ته نانته ئاو رپيش له دواى خو يان نه ده نه وه! وا ده كه م له ترسان زراويان بتوقى."

عه لى سه فابه گ گوتى:

"زه ينه ل، ئو تو هه ميشه نه خشه ي باش ده كي شى! هه موو كار يكت له ده ست دى! ئو تو ش روژيك ده بى به خاوه نى مه زرايه كى چووكه له ي جوانكي له ي به رپيژهو. ئيس تا وه ره نانه كه مان بخوين، پاشان باسى نه خشه كه تم بو بكه."

زه ينه ل گوتى: "به چاوان. زور باش بو تان شى ده كه مه وه."

خه لکی ئاوه دانی به بی دهنگی به رامبهر به ماله دامردووه که ی حه سهنی یوبازئوغللی دانیشتبوون، سهریان داخستبوو و سهرو له شیان شه ونمی له سهر که وتبوو. خه لکه که له سه رمان کوشم هه لاتبوون. که س له جیی خوی نه ده بزوت " هه موویان ده تگوت قالبه سه هوئن.

هه تاو که وت، هه تاویکی پرشنگذار و شادی به خش. په له وهری دهشتی یه که دهنگ دهستیان کرد به خویندن، و میشه نگوینه به باله ناسکه کانیاں به وزه وز که وتنه هه لفرین و گه پان. له چه ند مالی دووری ئاوی دهنگی مندالی ساوا به رز بوو، و به دوی ئه ودا چه ند مندالی چووکه له ش بویان ئه ستانده وه و گریان. راست له و کاته دا له پشت دووکه لی خانوو سووتاوه که وه دوو چه ندرمه ده رکه وتن، که سیبه ری دریزیان به دویان دا راده کشا. هاتنه پیش و پاش ئه وهی سلاویان له ئاپورا بی دهنگه که کرد، یه کیکیان گوتی:

"وه کیل باشی، حه سهن یوبازئوغللی دهوی، هه ر ئیستا."

"سه یفه لی" به و ده م و چاوی له پرو تیک ته پیوه وه که هه میشه گریانی پیوه دیار بوو، هه ستاو گوتی:

"فه قیره ماله که ی سووتا. ئیستاش دووکه لی لی هه ل دهستی. سووتاو بوو به خو له میش."

پاشان ملی وه که گو له شلییره به لاهه ناو گوتی: "پروانه براله، هوئی ببینه، خوا پیی خوشه؟ ته نانه ت هه یوانه کانیشی سووتان. ته قه یان له خوشی کرد. زوری نه مابوو منداله کانی، ژنه که ی و ئه سپه که ی، ئه و ئه سپه عه ره بی یه جوانه شی ببنه خه لووز. با بچیته لای وه کیل باشی ده ردی خوی بلئی. به لکوو وه کیل باشی بتوانی ده ردی ده رمان بکا. ته نانه ت رۆن و برویشه که شی سووتاو له به یں چوو. مریشک و که له باب و نوینه کانیشی بوونه خو له میش، پروانن ئیستاش دووکه لیان لی هه ل دهستی. با وه کیل لیی پرسی که کی فه رمانی داوه ماله که ی بسووتینن؟ که س نیه بزانی مالی حه سهنی یوبازئوغللی به قسه ی کی سووتاوه. حه سهنی هه ل گرن، له گه ل خوتانی به رن. چاک بوو هاتن. ئه سپه عه ره بی یه که ی خه ریک بوو بسووتی. یوبازئوغللی خوی به ئاوره که دا کردو نه جاتی دا. ئه سپه که ش گیانی ده ربردو سه ری خوی هه ل گرت و چوووه بیابان. رویشت و رویشت."

یوبازئوغللی له حالی سپی و سه رسورماوی هاته ده رو له جیی خوی هه ستا. هه لمیکی نه رم له پشتی هه ل ده ستا. چوو بۆلای جه ندرمه کان. یه کی که له جه ندرمه کان به په له که له پچه یه کی له و جانتایه که له ملی دا بوو ده ره یئاو دهستی حه سهنی یوبازئوغللی له که له پچه کرد.

سه یفه لی پرسی:

"ئه وه چ ده که ن؟"

جه ندرمه که به توورپی گوتی:

"موختار ئەتۆ خۆت لەم کارە ھەل مەقوتینە."

سەیفەلی گوتی:

"ئەمنیش لەگەڵتان بێم؟ بێم؟"

جەندرمە کە نەپراندی:

"نا، پێویست نیە. خۆ ناچینە سەر شایى کە ئەتۆش بێی."

یۆبازئوغلایان وەپیش خۆیان داو وەرپێ کەوتن. بەنیۆ کێلگە ساواکان دا رویشتن و گەیشتنە جادە خۆلە کە. خەلکە بێ دەنگە کە ھەتا حەسەنى یۆبازئوغلای لە چاویان نەدیو بوو لە پشتە وەرپا تەماشایان کرد. لەو بەیانى یە گەرمە بە ھاری یە دا لەشى خەلکە کە ھەلمیکى لى ھەل دەستا کە بۆترشى ئارەقەى لەشى لى دەھات.

وھکیل باشى پێشوازی یە کى خەراپى لە یۆبازئوغلای کرد. کەفى ھەل دەخراندو وەك وەحشى یان دەى نەپراند:

"نە پێز دەناسن، نە حورمەت. نە لە ئینسانەتى حالى دەبن، نە لە براىەتى! نە گەورەى دەزانن چى، نە چووکەى! نە ئاغا دەخویننەو، نە کوپخاى. نە خواى دەناسن، نە پێغەمبەر و نە لە جەندرمە دەترسن و نە لە حکومەت..."

وھکیل باشى بێ ئەندازە توورە بوو. لە رقان دەلەرزى و ددانى لە چىرەو دەبردن. سەرو چاو و زگى یۆبازئوغلای دابوو بەر مست و پى لەقە. یۆبازئوغلای جینگلی دەدان. وھکیل باشى بەو دەستە زەلامانەى پشت ملی حەسەنى گرت و لەگەل خۆى بردیە ژورپیکى چۆلى مەخفەر و دەسبەجى جەندرمە کانیش بە دواى دا ھاتن و باتوومە کە یان دایە دەست.

وھکیل باشى بێ ئەوئى گوی بداتە سەرو چاو و پشت و زگ بە ھەموو توانایەو بە باتووم بەر ببوو گىانى ئەو پیاو کە لە بن پى دا جینگلی دەداو دەى نالاند. لە حالیک دا لەگەل ھەر زەبریک ھارتەر دەبوو، دەى گوت:

"مالە کەت دەسووتینى! بە دەستى خۆت ئاور لە مالئى خۆت بەردە دەى، بەلئى؟ بە فکرى خۆت فیلمان لى دەکەى؟ ئەرى؟ ھەتیوہ و لاغە! ئاخىر چ کەریک بە دەستى خۆى ئاور لە مالئى خۆى بەردە دا؟ ھەتیوہ و لاغە چما میشتکت جوولآوہ. پیت خۆشە لیرەوہ مەخفەر بە مەخفەر بت نیرمە شیتخانە؟ ھا... ئەگەر لەو مالە دا ژن و مندالە کەشت سووتابایە، نە دەچوو بە بن دار؟ چت ھە یە بلئى؟ بۆ لال بووى؟ مالە کەتت بۆ سووتاند؟ ئەگەر لەم ولات و دیھاتانە دا ئەوانى دیکەش چاو لە تۆ بکەن و خانووہ کانیان بسووتینن، ئاخىر کارى ئەم ولاتە چ دەبى. دە بلئى. بلئى چ دەبى؟ بە ئاگردانى مالە کەت دەتەوئى ئەو میللە تە فیرى سەك و سەگبابى بکەى؟"

وهكيل باشى به روخسارى سووره لگه پراو و داگيرساوه وهو به ئاره ق رشتن ئه وهندهى له يو بازئوغللى دا كه بوخوى هه ناسه لى پرا. پاشان باتوومه كه لى بو ئه و جه ندرمه يه راداشت كه له روبه پرووى وه ستابوو، و پيى گوت:

"بگره، ئيسكى له شى بهاره. ئه مانه خه ريكن ده بنه نموونه يه كى خه راپ بو ديهاتى يه كان. روژيك دى ئه مانه له پيش ئاغاو خواو حكومهت راوهستن. لى ده، توخوا لى ده! به شمشيرت سويند ده دم لى ده و لى ده. لى ده و لى ده. لى ده با ئه مانه ئه ده ب گرتوو بن و ئيدى نه و پرن مالى خويان بسووتين و ژن و منداليان ئاور تى به ردهن. لى ده، لى ده، با ريگاي سهك و سه گبابى به خه لكى ديكه نيشان نه دا. لى ده، لى ده!"

جه ندرمه كه ش ده ستى كرد به ليدانى، راست وهك وهكيل باشى. لى ده داو دهى نالاند. ددانى له چيره وه ده بردن و به روخسارىكى داگيرساوه وهو به زاراوهى ته رابوزانى دهى گوت:

"هه تيوه تووتكه سه گه، ئاخوچ كه ريك به ده ستى خوئى مالى خوئى، ته ويله لى خوئى، ئه و ئه سپه عه ره بى يه له گوين ئاسكه لى، له گه ل ئه و منداله جوانانه لى ئاور تى به رده دا؟ هه تيوه سه گبابه، سه گباب..."

يو بازئوغللى بيدهنگ بوو. ده ت گوت له تهرميكى بى گيان ده دن. جه ندرمه ته رابوزانى يه كه ش ماندوو بوو. جه ندرمه لى سيه م باتوومه كه لى وه رگرت. يو بازئوغللى بى هوش بوو. هه موو له شى سڤ ببوو، خوئنى له زارى ده هات. ده ست و لاق و پشتى خوئنيان لى ده چورا. هه موو له شى خوئنى لى ده چورا.

وهكيل باشى فه رمانى دا:

"ئه م سه گه لى هه ل گرن فرپى ده نه سه ر ريگا. ئه گه ر مرد بلين خه ريك بوو رابكا، به تفهنگ ليمان دا، يان بلين له تيكه له چوونيكى چه كدارانه دا كوژرا. ئاغا بوخوى جى به جى ده كا. ئه گه ريش هاته وه سه ر خوئى پيى بلين دى وايواى به جى به لى و پروا. عه لى سه فابه گ له دى يه كى ديكه زه وى و خانووى بو داناوه. ئه گه ر له وايواى بمينى ته وه و ديسان مل به مله له گه ل ئاغا بكا، جاريكى ديكه تهرمه كه لى له م مه خفه ره ده چي ته ده رى. پيى بلين له مه و دوا خوئى شيت نه كاو خانووى خوئى نه سووتينى."

وهكيل باشى خه ريك بوو قاوه كه لى هه ل ده قووراند كه خه به ريان پى دا:

"يو بازئوغللى خه ريكه وه هوش ديه ته وه. ديسان لى ده ين يان نا؟"

"لى مه ده ن، بى هيننه ئيره."

له سه ر ميژيك كه له ته خته لى رهنده نه كراو و ئه ستوور دروست كرابوو، ماهووتيكى سه وزى كوئيان راخستبوو كه جى جى لى سووتابوون، له پشت سه ريه وه له سه ر ديواره كه شه ش تيرى برنجه يى يان له سه ر خاميكى سوور چه سپ كردبوون. تيره برنجه يى يه كان به مانه وه لى زور ره ش ببوون. به شى ساف و بريسكه دارى تيره كان پى له گووميش بوو كه نه خش و نيگاريكى سه يرى پى به خشيوون. له سه ره وه لى تيره كان وي نه يه كى ته واوقه دى "مسته فاكه مال پاشا" به جل و به رگى مارشالى يه وه و قه مچى به ده ست به

چاوه شینه خه مباره کانیه وه، ده بینرا. له م تابلوییه دا سه ری ئه سپیکی ره ش کویت و له پشت سه ره ئه سپه که شه وه گولایکی کال و دوور، خوین ده نواند.

"وهره پیشم، خه به ردار راوهسته، ئاها، ئاوا! ئیستا بچوه ئاوی پیلی ژن و مندالت بگره و بار بکه بو نارلی قشلا. ئاغا له وی خانووی بو پهیدا کردووی. مه زرایه کیشی بو داناوی. گویا بابی توو بابی ئاغا پیکه وه دوست بوون. هه ربویه ش خانووی بو داناوی. ئاغا وه لامی داوه که ئه گهر له وایوی بمینیتته وه، جاریکی دیکه تهرمه که ت له م مه خفه ره ده به نه دهر. ئه گهر جاریکی دیکه ش خانووی خو ت ئاور تی به ردا هه رچی به سه رت هات، هوبالی خو ت به ستوی خو ت. قانون ده لی که سیك مالی خو ی بسووتینی، سزای ئیعدامه. ئه م جاره له به ر خاتری عه لی سه فابه گ ئازاد ت ده که م. جاریکی دیکه کاری وا بکه ی ئیعدام ده ستت ماچ ده کا. به لی! ئه م جاره له گوناخت خو ش بووم. دوویات بیته وه ده ت کوژم. ده یاللا برۆ، لاچو له پیش چاوم."

سه روچاوی حه سه ن یه ک به ر خوینیان لی ده تکا. نه ی ده توانی چاو هه لینی. جله کانی له ت له ت و ریشال ریشال ببوون. مه لی حه سه ن، بلی په رۆکوئیکی ری ک نووشتاوی خویناوی. به لاته لات وه پری که وت. نه ی ده توانی فکریش بکاته وه. ته نیا به زه یی به خو ی دا ده هات. ئه گهر پیی عه یب نه بایه وه ک ژنان زۆر زۆر بو حالی خو ی ده گریا. له گوندی "یالینزدوت" تی په ری و به دۆله که دا سه ره ره ژیر بووه وه. دوو سوار چاوه پری بوون.

دهنگیکی ناسیاو گوتی: "عه لی سه فابه گ سلاوی ده گه یاندى." به لام حه سه ن خاوه نی دهنگه که ی وه بیر نه هاته وه.

چاوی هه لینان. به پارانه وه ته ماشای خاوه ن دهنگه که ی کردو گوتی:

"چی دیکه م لی مه دن. ئاغا هه رچی بفرموی، به قسه ی ده که م."

"عه لی سه فابه گ ده ی گوت بچیته نارلی قشلاو له وی بمینیتته وه. له وی خانوویه کی سازو ئاماده چاوه پروانیه تی. ئاغا گوتی: به لام ئامۆژگاری یه کی ده که م. ئیدی سواری ئه وه ئه سپه عه ره بی یه نه بی و جاریکی دیکه ش خانووی خو ی نه سووتینی. له قانونی جومهووری دا که سیك خانووی خو ی بسووتینی، ئیعدام ده کری. تی بگه یه نن که حکومه تی جومهووری هه رگیز ریگا نادا که سیك مالی خو ی بسووتینی. که می مابوو خو ت و منداله کانیش ت بسووتین. ئاغا گوتی: "لیی بپرسن چما میشکی تی ک چووه؟ ئاغا گوتی: ئه و ته نانه ت خه ریک بوو ئه وه ئه سپه ی به دیاریشتم داوه تی، بسووتینی. لیی بپرسن چما ئه قلی تی ک چووه؟ ئیستا گویت لی بی، ئه گهر گه یشتیه وه ئاوه دانی، پیلی ژن و مندالت بگره و بچوو بو نارلی قشلا، و هه تا هه ی دوعا بو عومرو مالی ئاغا بکه که خانووی داویه ی. باشه؟" حه سه ن به نالاندنه وه گوتی:

"باشه، حالی بووم کا که! ئیوه لی م مه دن، باشه ئیدی نه سواری ئه سپی عه ره بی ده بم و نه خانووش

ئاور تی به رده ده م!"

"دەنا ئاغا دەت كوژى."

"پىيى بلين نەم كوژى."

كە گەيشتەو دە دىيى كەلەبابى نيوەشەوئ دەى خوئندو خەلكى ئاوەدانى بئئەو دەى چاۋ لىك نىن، لە مالى سەيفەلى موختار كۆببونەو دە بە بئسەبرى چاۋەروانى ھاتنەو دەى بوون. وەختىك يۆبازئوغللى دىتى چراي مالى سەيفەلى دايسى، يەكسەر رووى لەوئى كرد. ھەر كە گەيشتە ژوورئ بئئەو دەى قسەيەك بكا، لەبەر پىيى ئەو دوو كورە جھىللەدا كە بە پىريەو دە چووبوون، كەوت و لە ھۆش خۆى چوو. كاتىك وەھۆش ھاتەو دە، خۆى لەنيو جئ دا دى. بەيان ئەنگوتبوو. دىھاتىيەكان ھەتا بەيانى بەخەبەر ببوون و ئاگادارىيان لئى كردبوو. دايقەمەر مەلھەمى لەسەر برىنەكانى دادەناو دوعاى بەسەردا دەخوئند. وەسمانەزلە لە نيوان مالى خۆى و مالى سەيفەلى دا ھات و چۆى دەكردو بەسەرھاتەكەى بۆ ھەمەدۆك دەگىرايەو دە. لە پاش ھەوتويەك، ئەمجار يۆبازئوغللى تۈانى لە جىيى بىتە دەرى. ھەموو گيانى نوقمى خۆشحاللى نەجات بوون لە مردن بوو. رۆژىكيان بەيانى چوۋە بەردەركى يەك يەكى ئاۋمالەكان و گەردن ئازايى خواست. ھەركەسى دەدى، پىر يان لاو، دەىگوت:

"براگان ناچارم برۆم. حكومەت دوورى خستوومەو دە. چما كەس بە حكومەت دەوئىرى؟. حكومەت پىيى گوتووم بچمە ناراي قشلا لەوئى بمىنمەو دە. حكومەت منى كوشت! كوشتىمى. دە ئيوە پىم بلين ئىمە بە حكومەت دەوئىرىن؟ ديارە كەس پىيى ناوئىرى. ئىدى سواری ئەسپى عەرەبى نابم. ھىچ وەخت سواری نابم. ئىدى خانووى خۆشم ناسووتىنم. براينە! ئەمن رۆيشتم. گەردنم ئازا كەن!

لاى نيوەرپوئە بوو. يۆبازئوغللى وەك گورانىيەكى دل ئىشاۋى و دل شكاۋى لە دىيى بارى كرد. ژن و مندالەكەشى بە دوايەو دە بوون و رۆيشتن و لە دوورى لەبەر چاۋ ون بوون. ھەتا و تەواۋىك بليند ببوو.

وه سمانه زله توندو فه رمانده رانه و سه ربازی یانه فه رمانی به دایه قه مەر دا: "ئەمپۆ دەرکه له هیچ کهس ناکه یه وه. ئەمپۆ ئیمه له مال نیین. دهمه وی دەرگایه که به دیوی ته ویله ی دا بکه مه وه هه تا شه هینه که م بتوانی به ئاسووده یی ده ست به ئاو بگه یه نی. ئەمن باش ده زانم که خه راپ ترین دهردی قاچاغیک ئەوه یه که ته نگاو بی. ئەو دهم ئەگەر پیاو نه توانی به ئاسووده یی ده ست به ئاو بگه یه نی, دنیا له بهر چاوی ده بیته زیندان و به سه ری دا دهرپووخی. دایه قه مەر! دهمه وی دەرگایه که به دیوی ته ویله ی دا بکه مه وه. با شه هینه که م به ئاسووده یی ده ست به ئاو بگه یه نی."

دایه قه مەر دەرگای پیوه داو له پشته وه را دای خست.
وه سمانه زله گوئی:

"وه ره حه مه د, وه ره یارمه تیمان بده ئەم دەرگایه بکه یه وه هه تا بتوانی وه ک گول میز بکه ی. ئیدی ناچار نه بی, له ژووری و له قه لشتان و له ته نه که ی بکه ی."
تیشکی هه تاو وه ک په یکانی زیڕین له قه لشتی دەرگاو له قه لشتی په نجه ره کانه وه ده که وته ژووری هۆده نیوه تاریکه که. له و جاده تیشکانه دا هه زاران دانه خاکی وردی رووناک هه ل ده قولین و ده سووران.
وه سمانه زله رووی کرده حه مه د که خه ریک بوو نیزیک ده که وته وه, و له حالیک دا تیغه ی په نا ئاگردانه که ی نیشان ده دا گوئی:

"ئا لیڤره وه دەرگا که ده که یه وه."
حه مه د پرسى:

"مشارتان هه یه؟"

دایه قه مەر هاته نیو قسان و گوئی:
"هه مانه, هه مانه."

حه مه د گوئی:

"ژۆر باشه, کاره که ئاسانتر بوو."

حه مه د مشارو ته ورو ته ورداسی له دایه قه مەر وه رگرتن و له په نا تیغه دیواره که له سه ر زهوی داینان.

وه سمانه زله ده ستی له بهر پشتینی نابوو, له تاو و سیبهری ژووره که دا ته ماشای وی ده کرد:

"شه هینه که م! به هیچ جوړ نابی ده نگمان ده رچی. ئەگینا خه لک ده زانن له مالین, هه رچه ند وادیاره بوئی

شتیکیان کردوه. کوپه گوره که م دایکی خستوه ته ژیر پرسیارو وه لام و گوتوویه: بام شتیکی ده بی."

حه مه د پي كهنى. ته وره كه ي له عه رزى هه ل گرت و له حالتيك دا ده ستي بالا پياويك له سه ر تيغه كه راگرتبوو، پرسى:

"مام وه سمان! ئه وه نده باشه؟"

وه سمانه زله وه لامي دايه وه:

"جاري ئه م ده رگايه به ره با ئه من چاكي بكه م. ئه گه ر پيشت خو شه ده رگا كه ئه ن دازه بگره، جيگاي ده ركه كه به قه ده ر وي بكه وه."

حه مه د داها ته وه. پاش ئه وه ي ده رگا كو ن و قه لشيوو كال بووه وه كه ي ئه ن دازه گرت، به ته وريك كه به ده ستيه وه بوو، ته رازي كردو پاشان به ته ورداس ليك و لووسي كرد. تاويك دواتر له سه ر تيغه كه جي ده ركه يه كي باش و حيسابي كرايه وه. وه سمانه زله ده ركه كو نه كه ي كه ريك و پي ك كرابوو، وه جي ده رگا كه خست. چه ندين جار ده رگا كه ي پيوه داو لي ي كرده وه و كاره كه دروست بوو.

نيوه رو داها ت. كه له باب تاك و ته را ده يان خو يند. وه ختيك ئه وان سه رگه رمي كار بوون، دوو جار له ده رگايان دا... حه مه د ئاره قه ي كردبوو. ته ور، مشار، ته ورداس و جامه پر له بزماره كه ي بو لاي دايه قه مه ر را داشت. وه سمانه زله له حالتيك دا ده ستي به پشتي حه مه د دا دي نا، گوتي:

"ده ست نه رزي كورم. شه هي نه كه م، زور باش بوو."

وه ختيك ده ستي به پشتي حه مه دي دا دي نا، ده ستي ده له رزي. له خو شي يان مووي له شي ببوونه نه شته ر. داها ته وه و به سه رته به حه مه دي گوت:

"نيستا برو ته وي له ي به ئيشتيا خو ت سووك بكه. دايه قه مه ر ئه و مه سي نه يه بده به كورپه كه م. خو ت سووك بكه، دوايه ش وه ره پي كه وه نانيكي حيسابي بخوين. كورم، زور له ميژه ئاواتمه چوكت وه چوكي ده م و نانت له گه ل بخوم."

حه مه د مه سي نه كه ي له دايه قه مه ر وه رگرت. چو له سووچيكي ته وي له ي دانيشت و به خه يالي ئاسووده خو ي سووك كرد. وه سمانه زله هه قى بوو. ده ست به ئاو گه يان دن له ته نه كه ي دا پرزه ي لي بريبوو! هي ندي روژان هه ر ده ستي به ئاو نه ده گه يان دو راده وه ستا هه تا شه و دابي، كه ئه مه ش زور سه خت بوو.

حه مه د پاش ئه وه ي له ته وي له گه رايه وه به ده ستيك ئاوي به ده سته كه ي دي كه ي دا كردو له سه ر ته ندوره كه شتي. دايه قه مه ر ويستي ئاوي به ده ستي دا كا، به لام حه مه د نه ي هيشت و دايه قه مه ريش زوري پي دانه گرت. پاشان به عوزرخوايي به وه گوتي:

"ئاگرم هه ل نه كرده، به لام فروي مانگايه مان هه يه، شه كرى به سه ردا ده كه م. ئه گه ر پي ت خو ش بي، هه نگويني شمان هه يه."

وه سمانه زله گوتي:

"فرو هه نگويني بي نه، به قه وه ته. كورپه كه م پي خو ش ده بي."

هه موو فکرو خه یالی وه سمانه زله ئه وه بوو که به لکوو بتوانی به خواردن و خوراک ئه م کوپه ریوه له یه بکاته پیاویکی به سام و به قه لافهت. ئه و پیی وابوو ئه گهر نه ختیك وه خو که ویتته وه و ئه گهر که میك به ژنی بلندتر بی، وهك پاله وانان نیوشانی پان دهن و ملی ئه ستور ده بی، و ئه ودهم ئه گهر که سیك چاوی پی که وت لیی ده ترسی! ... پیاو پیی شهرم بوو ئه م منداله کزه لۆکه یه به ریته لای خه لك و بلئی ئه مه حه مه دۆکه. پیاو سویندی خواو پیغه مبه ریش بخواو ده ست به قورئانیش دا بدار، دیسان که س باوه پ ناکا که حه مه دۆکه. بیری کرده وه: "ئه من پاریزگاریی لی ده که م و ئه م بسته پیاوه له شه ری جه ندرمه ده پاریزم. ئیستا وه ره ئه م کوپیزگه یه وه پییش خو بدو به خه لکی بلئی: "فه رمون ئه وه ش حه مه دۆک که هاتوه ته وه. که س باوه پ ناکا، ته نانته دایه قه مبه ریش باوه پ ناکا، یانی ناش توانی باوه پ بکا که ئه م منداله حه مه دۆک بی، نا. جارنا جاریک که ته ماشای من ده کا، به زمانی بی زمانی ده لی: وه سمانه زله باوه پ ناکه م، ناتوانم باوه پ بکه م که ئه مه شه هینه که ی تو بی، خوا بکا لیته نه گورابی. له چاوه کانی دایه قه مهر دا شک و گومان به دی ده کری. بوخوشم ئه گهر پیشت نه م دیبایه، باوه پم نه ده کرد. ئاخر حه مه دۆک چۆن وا ده بی؟ ... خوا شوکور که که س نای بیئی. ... چاکه شوکور که س ناتوانی له وه ختی خه ودا بی بیئی که چۆن وهك مندالی قونداغه لچ و لیوان هه ل ده چنی و چلمی هه ل ده لووشی."

رۆژیکیان دایه قه مهر دیتبووی که له خه ودا وهك مندالان ده گری:

"وه سمان! کوپه که له خه وی دا ده گری."

"مه یه له بگری."

"وهك مندالی شیره خوره وایه."

"باشه دایه قه مهر."

"به هیچ جور تفهنگی لی ناوه شیته وه. بسته مندالیکه."

"مه به ستت چیه، ده ته وی بلئی چی دایه قه مهر؟"

"مه به ستیکم نیه. هه ر ده مه وی بلیم بسته مندالیکه. هه ر مندال له خه وی دا ده گری."

وه سمان له دلی خوی دا گوتی:

"دایه قه مهر باوه پ ناکا. بوخوشم ئه گهر به چاوی خوم نه م دیبایه باوه پم نه ده کرد که ئه وه یه عه بدی خانی کوشت، ئه مه ئه م که سه یه که چوه نیو شاری. له پییش چاوی حکومهت کالایجی کوشت. هه زار به لای به سه ر وه کیل باشی عاصم هیناو له رزه ی خسته کیوه کانی توپووسه وه! ..."

"باش بخو، پارووی گه وره تر بکه شه هینه که م! فرۆ هه نگوین باشه. سی رۆژ له سه ری که ده بی هه نگوین و

فرۆ بخوی ... پاشانیش خواردن چه ورو چۆل ... ئه تو زورت بی خوراک کیشاوه. دایه قه مهر! قه مهر ..."

حه مه د وپرای پیکه نین له بهر خاتری وه سمانه زله پارووه کانی گه وره تر دروست کرد.

"ده زانی شه هیڼه که م! دهر فته نه بو پیت بلیم. ئه زه وی یه که دیهاتی یه کان بویان کړیوی، عه ای سه فابه گ دهستی به سهر دا گرتوه. ئه تو ئیدی مه زرایه کت نیه. به لام خانووه که ت له جیی خویه تی. "سهیران قیز" ی تیدایه. زور تو وره یه، له گه ل که س قسه ناکا. ته نیا له گه ل دایه قه مهر قسه ده کا. ئه وی خوش ده وی. وه ختی که هه موو خه لک ده چنه وه ماله کانیا ن و هاتو چو دهر پری و بالنده و پی رو هه ل دهورن، ده ست ده کا به گریان، ده نگی که هیه هه مه پرسه، دلی به ردی بو ده بی به ئاو... دیهاتی یه کان ده زانن که ئه و که نگی گورانی یان ده لی، بویه ناخه ون، چاوه پروان ده بن هه تا ده ست پی بکاو گوئی یان له ده نگی بی. هه مه دی من، شه هیڼه که م، سهیران قیز له جوانی دا لینگی نیه. ئه و به لایه ی به سه ری هاتوه له گه رانه وه نایه... ئه و به لایانه ی به سه ر وی هاتوون، خوا به نسیب دوژمنیشتیان نه کا. به لام هه مووی ئه مانه ته حه ممول ده کا. روخساری که می که سیس بووه. ته می خه می له سه ر نیشتوه، به لام هه میشه سه ری به رزه. له رقان ده م و چاوی گول ده کا. رق هه ستان جوانتری ده کا. ئه وه نده جوانه دل ت نایه تیر سهیری بکه ی."

حه مه د هه ناسه یه کی هه ل کیشا. ئه ویش وه که هه موو خه لکی چوکوراوا ئاگاداری ئه و به لایانه بوو که به سه ر سهیرانی هاتوون.

"ئه توش به سه ر هاته که یه بیست کورم؟"

حه مه د به چاوی کی فرمی سکاوی و روخساری کی خه ماوی یه وه جوابی دایه وه:

"بیستم مام وه سمان بیستم."

"وه ختی که ئیمه زه ویمان بو تو کړی و خانوومان بو ساز کردی، عه ای سه فابه گ به لایه کی به سه ر هیڼان هه مه پرسه. چاکت کرد له چیا ی نه هاتیه خوار. ئه گه ر فریوی لی بووردنت خوار دباو له کیوی هاتبا یه وه، ئاگاکانی چوکوراوا هه زارویه که به لایان به سه ر دینای. نه یان ده هیشت زیندوو بی. ئه تو چه قلی چاوی وانی، چه قلی کی تیژی پولا یین. ئه گه ر له ده شتی بی، ئه گه ر بچی چیا ی، ئه گه ر برویه به ندیخانه، ئه گه ر بی سه روشوین بچی و ئه گه ر بمری، دیسان ئه تو چه قلی کی تیژی پولا یینی که له چاویان راچووی. ئه گه ر بچی له ماله کانیا ن دا نوکری بکه ی، دیسان له تاوانت خوش نابن. پارووی گه وره بکه کورم، هه نگوین و فروی بخو."

حه مه د سه ری هه ل بری. ده م و چاوی زور جیددی بوون. پاروویه کی گه وره ی له ده می خست، بریسکه یه کی پولا یین هاته چاوه کانیه وه. ئه وده م به راویژیک که وه تیغی جه وه ردار تیژو به سام بوو پرسی:

"یوباز تو غلی چیی به سه ر هات؟"

دایه قه مهر له دلی خوی دا گوتی: "که وایی ئه و سامه ی خه لک ده لیڼ حه مه دوک هیه تی، له ده نگی که ی

دایه؟ وه جاخت روشن بی کوره، چه ند نیره، ئه مه چ ده نگی که؟"

وه سمانه زله گوتی:

"چو گهردنی خوئی به هه مووان ئازا کردو رویشته. نارپه حهت و سام گرتوو و خه فه تبار بوو، دهت گوت ده چپته سه فه ری مردن."

حه مه د له سه ری رویشته:

"بریا دی یه که ی به جی نه هیشتبا..."

وه سمانه زله ملی به لاهه ناو گوتی:

"بریا نه رویشته... پارووی گه وره بکه کورم!"

پاشان هه ستا، چووه په نای ئه و روونا کای یه که له په نجه ره وه ده هاته ژوو. ده مانچه که ی له بهر گه که ی هینا یه ده رو دهستی کرد به خاوین کردنه وه ی. پاش ماوه یه کی زور که خه ریکی خاوین کردنه وه و چه ورکردنی ده مانچه که ی بوو، دهستی به قسه کرد:

"ئه تو وه ک بلیسه ئاگریک له ئاسیاب چه شمه رویشته. بالته گرت و رویشته. له بهر چاوان ون بووی. هه ر که ئه تو چوویه سه ره عه لی کوو، نوو ریکی گه وره، به قه د مناره یه که ته قیه وه. سی شه وو سی پوژان بلیسه ی دا. هه موو دیهاتی یه کان سه ریان سو پرما بوو. سی شه وو سی پوژان نه خه وتن و ته ماشایان کرد. ئه منیش ته ماشام کرد. له و روژه به دواوه هه موو سالی راست شه وی ئه و روژه که تو رویشته، ئه و نووره هه ل دهستی و سی شه وان دنیا وه ک روژ روونا که ده بی، باشه ئه تو دوایه چوویه کوئی؟"

حه مه د له حالیک دا دهنگی ژهنگی خه می لی نیشته بوو گوتی:

"پاشان وه ری که وتم، سواری ئه و ئه سپه بووم که ئه تو دابووتمی. شه ویک له سه ر کیویکی بلیند مامه وه، روژه که ی دیکه تووشی هوبه ی تورکه مه نان بووم. ده سبه جی ناسیانم که حه مه دوکم... پيشوازی یه کیان لی کردم هه ر مه پرسه... سو راغی که ریم ئوغلیم پرسی..."

وه سمانه زله له حالیک دا ده مانچه که ی ده خسته وه کیفه که ی گوتی:

"پیاویکی پیاوه. که ریم ئوغللی زور جوامیره."

حه مه د له سه ری رویشته:

"سه روکی هوبه ی تورکه مه نه کان پیره پیاویکی وه ک که ریم ئوغللی بوو. وه ختیک منی ده برده ره شماله که ی، سی فیشه کی هه ل توقانندن. پاشانیش ده سبه جی هه ر له وی ده ستووری دا به رانیکیان سه ر بری."

"ناوی "موسلیم بهگ" بوو. جیژنیان هه بوو... فهرمانی دا هه تا به یانی له پیښ چادره که ی ناگریان کرده وه. ئەو ناگره ی له پیښ چادره که هه ل کرابوو، چوار هینده ی چادره که بهرز بوو. بلیسه ی ناگر دهگه یشته ئاسمان..."

"کورم! چما ئەقل دە ی گرت موسلیم بهگ ئازاریکت پی بگه یه نی. چما ئیستا ئەمن ده توانم خه راپهت له گه ل بکه م؟ وه ختیك ئەتو چوو یه چادری ئەو، ئەمه بو وی شانازی یه که بوو. له خوشیی ئەو شانازی یه له ئاسمانان دا ده گه را. ئاخه ر پیاو له پیاو ی وا ده ترسی؟ ده کری پیاو باوه ر به پیاو ی وا نه کا؟ ئەم کۆچه ری یانه خه لکیکی ئازاو به زیپکن، ئەم نیشته جی یانه که ده یان بین ی، هه موویان دیلی داب و شوینی خویانن. ئەو لسه مووه درێژه که له سه ر ته پله سه ری ئیمه، من و سه فچه... هه یه، بوته گه پجاری ئەو بیژوانه. هه ر ئەو بیژوانه که به گه ره کی خواره وه یان ده لێن وه دوام مه که وه بو نت لی دی! هه موو پیره پیاو نی تورکه من ئاوان. ته نانه ت لاوه جوامیره کانیشیان لسه پیک کاکو لیان له نیوه راستی سه ریان دا هه یه. له نیو تورکه منان دا تاقه یه که داب هه یه، ئەویش داب و شوینی ئینسانه تی و ئینسان بوون. ئەگه ر یه کیك په نات بو بین ی. بلی پشت و په نام ئەتوی، قه لاو پالپشتم ئەتوی، یارمه تیم بده، ئەتو چ ره فتاریکی له گه ل ده که ی؟ پشتیوانی لی ده که ی یان لی ده گه ری به ته ما ی خوا؟ کاریکی باشت نه کرد، ده بوو متمانه ی پی بکه ی. پیاو ده بی متمانه ی به پیاو ان هه بی."

"شه ویکی تاریک بوو. وه که دیواریکی ره ش. نیو چادره که پر ده بوو له بو نی گیاوگۆل و بو نی توندی گولان. بالهجه که بو نی نه عنای کیوی لی ده هات... دوو روژ ده بوو میوانی موسلیم بهگ بووم. دوو شه و بوو خه و نه چوو بووه چاوم. هه ر له فکری ئەوه دا بووم که ئەگه ر بخه وم، موسلیم بهگ له خه وی دا ده م کوژی، هه ستم ده کرد له مه ترسی دام. هه تا ئەو روژه به لای وام به سه ر نه هاتبوو، قهت وا تووشی بی متمانه یی نه ببووم. سه ری شه وی ورده بارانه یه که ده باری. له جی یه که م هاتمه ده ری، به لیبا سه وه نوستبووم. تفه نگه که م و فیشه کدانه کانم و دوورینه که م و کلاوه که م و به کورتی دارونه دارم هه رچی بوو، به جیم هیشت، ئەسه په که م له به رده رکی چادره گه وره که به سترابوو وه، ئەویشم به جی هیشت و رویشتم..."

"ئەتو پیت وابوو بهگ بو ئەسه پیک تو ده کوژی؟ تورکه منیک هه رچه ندیش ناپیاو بی بو ئەسه پیک که سیک که په نای بو چادری وی هینا بی، نا کوژی. چه تمه ن ئەو شه وه تا سبه نی ئیواری له و ئەشکه وته که خوت تیدا شار دبووه وه، نه هاتیه ده ری. له نیو ئەم دنیا یه دا خوت بی پشت و په نا ده هاته به رچاو وانه بوو؟ هه ر که ده ستت له چه ته یی هه لگرت پیت وابوو بن پیت به تال بووه، به لی؟ له ته نگانه دا گیرت کردبوو، نا؟ له و ئەشکه وته دا که خوت لی شار دبووه وه وه که میژۆکه ده له رزی. ئەمنیش به لای وام به سه ر هاتوه. هه موو

ئىنسانىك لهوانه يه به سهرى بى. پياو هرچه ندى به غيرت و نازا بى، ئه وهنده ترسه نۆكه، يان هرچه ندى ترسه نۆك بى، ئه وهندهش نازاو به غيرته. پياو وهختىك دهگاته ئه و ناكامه كه تهمهنى له ههشتا تى په پىبى.

"ئەشكەوتەكە جۆرە بەردىكى سوورى هەبوون. بەردىكى سوورى پوواو كە هەر دەستت لى دابايە، هەل دەوهرى. لەسەر ئه و بەردە سوورە گولكى خواروخىچى ناحەز روابوو كە رهنگىكى سەيرو سەمەرەى هەبوو، نە گەلای وهك گەلای گولى دىكە بوو، نە بوخوى. دەرکی ئەشكەوتەكە بە بیژان گیرابوو، تازە بوئی خوڤ دەبوو.

پياو هەر پىي وايه زۆر نازايه، وهختىكيش ترس به سهرى دا زال دەبى، ديسان باوهر ناکا. له خهفته تان دىق دهكا. شىت دەبى و به خوى دەلى: بو خهريکه بترسم؟ ترس كه وتوه ته دلى بنیادهم، به لام به خوى نازانى. بنیادهم تووى ترسه. به لام ئەوهى نازانى. نایزانی و ناشى هەوى بزانی. گولە بیژان بۆن خوشترين و تەپو تازەترین گولە... بوئی ئەو گولە کار دەکاتە سەر پىست و موو و ئىسكى بنیادهم. بوئی گولە بیژان دەتوانى بى حالترین ئىنسانەکان بىنیتەوه سەر حال...

له خوار خوارى هور دهشتىكى دادهگرت كه به مىرگ و مىرغوزارىكى سهوز، به گولى سوورو سپى و بنهوشى به عهترى توندیانەوه، به میگه له مەرى زۆرو زهوهند، به لافاوهگەکان، به تاقه داره قوله بنهکان به برکه چه قلى پرپو به پشت ههزار به هه زارىكى پىك دینا. قازو قولینگ تىپه تىپه ن له نیو مژهكه دا چه رخیان دەدان. له دوورى دهنگى تهقه دههات، واديار بوو له جىگایهك شه پ ساز بووه.

وهختىك ههتاو ئاوا بوو، دهشت رهنكى بلىسهى ئاوری گرت. ئاسمان، كیوهکان، جى لافاوهکان و چومه گه ورهكهى ئەوپه پى دهشتى وهك بلىسهى ئاگر درهوشانه وه. پاشان له حزه يهك لافاویك له رهنكى سوورى ئاگرین دهشتهكهى پر کردو ئەمجار كیوهکان و دارهکان و خاکی سوورو میگه لهکان و قازو قولینگهکان هه موویان شین هه لگه ران.

ئەمن شتى وام نه دىبوو. له نیو ئاگرى تاو له رزدا دهسووتام. خوڤ له ئەشكەوتەكە فرى دایه دەر. كیو و دهشت لهسەر سهرم دهسووران. سى رۆژان به نۆبه تى داری برسى و ماندوو به رى دا ده پویشتم. شوانىك جورىك لیم مۆر بووه وه، دت گوت دهیهوى هەر ئىستا سهرم بېرى. ناومی پرسى. گوتم مسته فارهش. پىكهنى. له تکه نانىك و پیااله شىرىكى دامى. وهك شىتان به قومىك شیرهكه م هه ل قووراندو نانهكه شم به پاروویهك قووت دا. پاشانىش غارم دا رۆیشتم. شوانهكه هه روا له پشتمه وه پى دهكهنى و بانگى دهکرد: حه مه دۆك، حه مه دۆك!... هینده هه لاتم تا دنیا تارىك بوو. شه و داها. شه و وهك دیوار بوو. سهرى شهوى باران دهبارى...

"حه تمه ن حه یوانى كیوى شالاویان بو هینای؟ وانیه؟ گیاوگول، دارودرهخت، جروجانه وه... ئەتۆ قهت دیوته مار چۆن تویرى داوى؟ كاریكى سهخته، مار شهكهت دهبى. مار له پىش دا گیا جارىكى نهرم بوخوى

ده دۆزیتته وه. له وی ماوه یه كه هه روا له سه ر گيا ده سووپی. پاشان دووسی جار وه كه فه نه ر خوی خر ده كاته وه, له شی خوی خر ده كاته وه و به ره لالی ده كا, خری ده كاته وه و به ره لالی ده كا. جاری ئاخر خوی خر ده كاته وه و ماوه یه كه زور هه روا ده مینیتته وه. وه گلوله یه كه لی دی. پاشان ده كریتته وه, له نه كا و ده بینی له و وه زعه دا تویتته كه ی له بهر دارناوه. تویتته دریتته كه ی له ته نیشته چله دركیک به جی دیلی. مار وه ختیك تویتتی داوی, هه تا ماوه یه كه ورو كاسه, نازانی چ بكا" بچیتته كوی. ماوه یه كه هه ر له وی له نیو گيا و گول گیترو حول ده سووپیته وه. ئەمنیش وه ختیکی خزمه تی سه ربازیم ته واو كرد, ئاوا بووم. هه تا سالیك ته نانه ت نه م ده زانی ده سته كانیشم له كوی دابنیم! ئیستاشی له گه ل بی, هه موو روژی وه ختی شه پیووری له خه وه هه ستان, له خه وه له ده ستم."

"بوخوم, به م گوی یانه م گویم لی بوو كه شوانه كه له پشتمه وه هاواری ده كرد:" حه مه دوك, حه مه دوك! بو كوی ده چی?"

"هه موو كه س وه ختیك تویتتی باوی, هاوار ده كا. هه موو كه س ده زانی ئه تو حه مه دوكی."

"به چ را ده زانن?"

"ده زانن ئیدی, قسه كه ت بكه."

"ئاویك هه یه پیی ده لاین" فورات", رهنگی سه وزه. هه میشه خه نه تیلکه ی له بن دایه. به هاواری هاوین وه كه ده ریا یه. وه كه ده ریا كه ف ده كا. ئه و دی یه له په نای ئه و ئاوه له داوینی کیویك بوو كه گاشه به ردی سه وزی هه بوون. سه ربانی خانوو ده كانیان به گلکی سه وز گله بان كردبوو."

"ناوت چیه?"

"مسته فاره شه."

"شوانی یه ده كه ی?"

"به لی."

"خه لكی كوی?"

"ئووزون یا یلا."

"ئه سپی جوان جوانی لاین. دوو جیگا ئه سپی چاکیان هه یه, ئورفه و ئووزون یا یلا. ئه سپه كانی ئووزون یا یلا بین دریتن, به تایبه تی ئه سپه ره شه کویتته كانی."

"ناوم مسته فاره شه."

"زه ماوه ندیان هه بوو. له سه ر تلوفکی دوو سپیدار كه به په نای یه كه وه بوون, له سه ر سه ری په رچه میکی رهنگا و ره نگیان قایم كردبوو, هه مووان تفه نگیان داویشته گولینگه كه ی سه ری. هه موو, چ پیرو چ لاو, چ ئه وانه ی سه ربازی یان كردبوو, چ ئه وانه ی چه ته ببوون و ته نانه ت راوچی یه به ناوبانگه كانیشیان ده یانه ویست بی پیکن و له سه ر سپیداره كه وه به ری ده نه وه و خه لاتی جیژنه كه وه رگرن. زوریان تفه نگ هاویشتن, سوودی

نه بوو. زور تووړه بېوون. گولینگه که زور چوک بوو. گولله نه ی دهنگوت. نه گهر نه یان توانیبا بهری دهنه وه، فه پری باش نه بوو. بؤ زه ماوه نده که ئوغری نه بوو. هه موو چاوه کان برابوونه نیشانه که. بووک به جلکی بووکینی یه وه، زاوا، کچه کان و ژنه جحیله کان هه موویان چاویان له نیشانه که بوو... گولله کان به هر چوارلای دا به ویزه ویز تی دپه پین. پووله که ی گولینگه که له بهر تیشکی هه تاو وهک زیر ده بریسکانه وه...

"حه مه د! نه م سهر بهرگه له سهر شانت فری ده. له قورښنیک کوشم هه لاتووی، ته نانه ت چاویش له هیچ کهس ناکه ی. پیاویکی نابووته له ی، نه ویش ترسه نؤک! چاوه کانت له کالانه دا وهک چاوی سموره له ترسان بز ده چن. نه م سهر بهرگه له بهر خوت داکه نه، حه مه شوان، مسته فا شوان!"

"تفهنگی نه لمانیم له کوره جحیله یه که وهرگرت. به موره وه سهری کردم. هه موو نه و پیاوانه ی له وی بوون، موره یان لی کردم. ژنه کان و کچه کان پیم پی که نین. ده ستم وهک بی ده له رزین. تفهنگه که به ده ستمه وه وا ده له رزی ده ت گوت خه ریکه هه ل فری. هی نامه سهر ده ستم و سپرهم گرت. نیشانه هه ل که ندر او به خول دان که وته خوار.

"ناوت چیه؟"

"هه مووان گوتیان نه تو حه مه دؤکی. ناسیانیه وه. نه تو ده ت گوت ناوم مسته فاره شه. نه وان پی یان ده گوتی حه مه دؤک. له ویش پات کرد. هه روا بزانه به رووتی و پیخواسی له نیو دی دا ما بوویه وه. هه موویان هه موو شتیکیان ده زانی: دایکت مردوه، خه جیج تفهنگی وی که وتوه، وه کیل باشی عاصم له نه شکه وته که تو ی گرت، به لام پاشان به ره لالی کردیه وه. وه ختیک عه بدی خانت کوشت. هه موو دارو نه داری خوت له چادری موسلیم به گ به جی هیشت و بوی ده رچووی. هه موویان هه موو شتیکیان ده زانی... سووتاندنی دپووه لانه که، به سهرهاته که ی گوندی ناک تووزلوو، مه سه له ی نایب ره جه ب... هه موویان هه موو شتیکیان ده زانی..."

"های... حه مه دؤک... راوچی شووره کانی شاخه سه خت و حه ستمه کان حه مه دؤک!"

تاریکایی وهک دیواریک له سهر ریگی پاره ستابوو. خوناوکه بارانی که به سهر شه ودا ده باری. ناوی فورپات چووکتین بزووتنی نه بوو، ته نانه ت شنه بایه کیش نه ده هات. شه و بوو، بارانیکی گهرم ده باری و هه لمی ده کرد. خوی رووت کرده وه. چوه نیو ناو. له حالیک دا جلکه کانی به دهستی چه پیه وه گرتبوون، به دهستی راستی مه له ی کرد. سه عاتیک و رهنکه دوو سه عاتیش له گه ل فورپات مل به مله ی کرد. وه ختیک گه یشته نه و بهری ناوه که خه ریک بوو کازیوه دهنگوت. شه که ت و ماندوو بوو. نه و ناوه ی مه له ی تیدا کرد بوو، له شی که ده برژایه وه، و نه و خیزه لانه ی له سهری پراکشابوو، بونی نه عنای کیوی یان لی ده هات. جلکه کانی له بهر کردنه وه و که وته پری.

خەلكى ھەموو گوندەكان ئەويان دەناسى. لە ھەر دىيەك زياتر لە مانگىك نەى دەتوانى ۋەمىنى. ۋەختىك چوو گوندىك گوتى: "ھەمەدۆك. بەخوا ھەمەدۆك خۆم" بەلام كەس باوهرى پىنە كرد. ھىنديان گالته پى كرد، ناچار بوو ئەوئىش بەجى بهيلى.

"ناوت چىه؟"

"مستەفا رەش."

"ھەھە... ئەمجار ھەمەدۆك بوو ھەتە مستەفارەش؟"

"چاكت گىر كردبوو كورپەكەم. تەنانەت لە دىھاتى لىوارەكانى فوړات، لەنيو كوردەكانى ۋەك ھەلۆى" دەرسىم" ۋە لەنيو توركەمەنەكانى "بىرەجىك" ىش دا كەس نەبوو تۆ نەناسى. دەيان گرتى ۋە ديان دايە دەستى ھكۆمەتى خوينخور. ئەوانىش لەجياتى خوينى عەبدىخان خوينيان دەپرشتى. ئەدى خوينى خەجىج، خوينى دايكت، خوينى پوورە ئىراز ۋە نايب رەجەب چى؟ خوينى ئەوانە دەبىتە چى؟ ھكۆمەت تۆلەى خوينى ۋان ناستىنى. تۆلەى خوينى عەبدىخان لە تۆ دەستىن. لەم دنيايەدا كەس نىە تۆ نەناسى. ھەمىشە ۋابوو. چاوت نىگەرانى كىوھكانە. ناوى ھەمەدۆك لە كۆلت نابىتە ۋە. بريا ۋەختىك دەھاتى ۋە خۆت بە موسلىم بەگ نىشان دابايە. بريا لەجياتى ئەوھى بەشە ۋە بچى سوراغى تەنگەكەت بكەى، بە رۆژى رووناك چووباي... ئاخىر پياو بە شە ۋە چى تەنگى خۆى لە مالى موسلىم بەگ بدزى؟ باش بوو بوخۆت دىتت كە تەنگەكەت ھەر لە ۋەجىيە بوو كە لىت دانا بوو. چما لە مالاكەى ژنان كەمىان رىز بو داناى كە لىت دا رۆيشتى؟ چما پىيان نەگوتى بەگ نەى ھىشتوھ كەس پى لە ركىفى ئەسپەكەت نى؟ ھەتا مردن موسلىم بەگ نەى دەھىشت كەس سواری ئەسپەكەت بى. ئەگەر دە سالى دىكەش نەچووبايە ۋە سەر چەكەكانت، كەس دەستى لىنە دەدان. ئەگەر گوتبات ئەسپەكەم بۆيە بەجى ھىشتوھ موسلىم بەگ سواری بى ۋە كەيفى پىبكا، پىت وايە ئەو سواری ئەسپى ئەمانەتى تۆ دەبوو؟"

"گەيشتمە گەلى" مەريەم جىل"، تەنگ ۋە فىشەكدانەكەم بە دەستە ۋە بوون. "تەمىر" ھاتە لام. پياويكى وردىلانەى ئازا ۋە غىرەت بوو. پياويكى زۆر چاك بوو. دەرۆستى لەشكرىك دەھات. ھەتا گەيشتمە" كىرانلى" ۋە سەر چىاكانى دولدول، ھەموو جىيەك پىبوو لە سەرباز. رووم كردە عەلىكۆ. سەرباز ۋەك خىزو خۆل بە ۋلاتى ۋەربوون. ژن ۋە مندال ۋە دىھاتىيەكانىش سەرباز..."

"ئەمە دىھاتىيەكان بوون كە پىشى" ھىزارجى" يان گرت ۋە بە چل گوللە لەشيان كردە كۆلەكەى كە ۋباران، نەك سەربازەكان. ئەو سەربازەكان نەبوون كە پەتيان خستە مىلى" ھەمەزلە" ۋە بەسەر زەوى دا رايان كىشا... ئەگەر ئەوانە گرتبايانى، لەگەل تۆش ھەروايان رەفتار دەكرد. ياپەتيان لە مل دەخستى، يان لە چل جىگاۋە لەشيان بە گوللە كۆن كۆن دەكردى. باكىشيان نەدەبوو كە ئەو ھەمەدۆكە. پشت ۋە پشتىوانى فەقىر ھەژارە. ئەمانە ئەگەر ياوهر فارووق، يان فەرمانبەرىكى دىكەى دەولەتەشيان چنگ كە ۋى،

به لایه کی خه راپتر له وهی به سهه دینن که به سهه هیزارجی و حه مه زله یان هیئا . هه مووی ئه وانه فریو
ده دن ... به لام ده زانن ئه تو به هیزی ... ئه گینا کارت ته واو بوو ."
"له کیوی ته نیا مایه وه . وانیه ؟ له م دنیا یه دا ، له سهه لووتکی ئه و چیا یه هه روا بزانه رووت و پیخواسی
وانیه ؟"

"به لای مام وه سمان تاق و ته نیا مابوومه وه . ده ت گوت رووت و قووتم ."
تاریکی وه ک دیوار داهاتبوو . باران به سهه شه ودا ده باری ، بارانیکه گهرم و هه لماوی ...

وه سمانه زله يهك ته كان ليوى ده بزوتن. ده چوو ته ويله وه هاته وه دهر، برؤ دريژه كانى هل ده كيشان و ده ستى پيدا دينان. دهر گوت له شتيك ده گه پي. ته ماشايه كي ده وروبه ري خوى ده كرد. جاروباريش داده هاته وه ده ستى كي به سهر چه كمه كانى دا دينا. پاش ئه وهى ماويه كي زور له ته ويله دا ده ستى به سهر يالى ئه سپه كهى دا دينا، ده چوو وه لاي حمه د و له حالتيك دا هه ولى ده دا پي بكه ني، به راويژيكي كه دهر گوت ده يه وي بگري بانگى ده كرد: "حه مه د كورم" ده نكه كهى په يامى تازيه ي تيدا بوو و زور دلسوزانه بوو. هيشتا هه تاو نه كه وتبوو، دنيا بوليل بوو، گاوگول ده چوونه له وه پگه. به رده لانه كانى ئاناوارزا هيدى هيدى هه لميكي ليلىان لي هل ده ستا. ئه سپى خه نيه ي له سهر دوندى گاهه رديك وهك پارچه به رديك وشك و بي جووله راوه ستابوو، نه سهرى ده بزوت نه كلكى.

موختار سه يفه لى له پشت كه ويلىك هاته دهر، روخسارى گرژى وه سمانه زله كرايه وه و پاشان دووباره نيوچاوانى تيك نايه وه. كه ميك دواى سه يفه لى، سه فچه كاهياش په يدا بوو. ده سكيكي نيرگزه به ده سته وه بوون، هه ركام له گوله نيرگزه كان هيندى گوله باغيك ده بوون. له كاتيكي دا نيرگزه كانى بولاى دايه قه مهر كه شيرى ده دوشي، راده داشت، گوتى: "ها دايه قه مهر، نيرگزم بو هيناوى." دايه قه مهر له حالتيك دا وهك گه وره كچان له شهرمان سووره هل گه رابوو، گوتى: "ده ستت نه رزى كاك سه فچه" و پاشان به پيكه نينه وه گوتى: "منت له بير بوو؟"

سه فچه وه لامى دايه وه.

"شه وي چاوم له سهر يهك دانه ناون. هه موو شه وي له قه راغ قاميشه لان هاتووم و چووم. ئه سپه شيىتى يو بازئوغللى هه تا به يانى له وه ده شته دا چه رخي ده دان. نيرگزه كان ده گه يشتنه ئه ژنوى پياوى."

له په نا په رژينى كو بوونه وه. وه سمانه زله به رقه وه گوتى:

"راسته قه ولم داوه، به لام ناچم. ئه گه ر ئه و ئا غايه، ئه گه ر حكومه تى له پشته، ئه من پياويكى هه شتا سالا م. له پشت منيش... " قسه كهى ته واو نه كرد. پاشان جاريكى ديكه ش دووپاتى كرده وه: "له پشت منيش... " جه رگى جه رگى ده خوارد. له وه كه نهى توانى قسه ي دلى خوى بكا، به ئازار بوو. سه ره نجام گوتى: "له پشت منيش خواى گه وره هه يه." و له گه ل گوتنى ئه م رسته يه ئاو پيكي وه سهر ئه وگوشه يه دا كه دولابى يه كهى تيدا بوو و حه مه دى تيدا خه وتبوو. ئه مجار ليى زياد كرد: "له پشت ئيمه كى هه يه؟ ئه مه يان ئيدى كه س ناي زانى. كالايجى چون به سزاي خوى گه يشت، عه لى سه فابه گيش ئاوا به سزاي خوى ده گا. وه ختيك ئيمه هاتين لي ره مائنه وه، عه لى سه فابه گ له زگى دايكى خوشى دا نه بوو... ئيمه ش..."

لهو بهینه دا حسام کوپرہ گہورہی و ہسمانہ زلہ گہیشته وی " به دوی وی دا رهشید هات. هه موو دیهاتی به کان یهك یهك و دوو دوو دههاتنه مالی و هسمانہ زلہ و له وی کو دهبوونه وه، ژنه کانیش هاتن و له سووچیکی حه وشه ی له دوری دایه قه مهر کو بوونه وه. هه موو بی دهنگ بوون. قه مهر شیره که ی دوشیبوو وده فری شیره که ی له په نای دهرگا دانابوو.

وه سمانه زله راست دهبوو وه، به دهنگی به رز هیندی شتی دهگوت و دووباره داده نیشته وه و بی دهنگ ده ما. جاروباریش کلاوه که ی له سه ری هه ل دهگرت، کاکولہ دریزه که ی نیوه پراستی سه ری له دهستی ده هالاندو دووباره به قینه وه کلاوه که ی له سه ر دنایه وه. دهستی توند به دهسکی ده مانچه ساچمه زنه که یه وه گرتبوو:

" نه حله ت لهو یوبازئو غلی یه. بو خونواندن، به خاتری ئه سپیک، بو خاتری ئه وه ی دوو جنیو به عه لی سه فابه گ بدا دی یه که ی به ... دا. ئیستا وهره و چاره سه ری بکه داخوا ده توانی؟ نه حله ت لهو یوبازئو غلی یه، ئاخره که شی لی دا رویشته و هه لات."

خه لکه که ش به نیوچاوانی گرژه وه گوتیان: " نه حله ت لهو."

" ئه م کاره ی، پراکردنه که ی پشتی ئیمه ی شکاند. ئیستا ئیدی عه لی سه فابه گ وه غیره ت که وتوه. ده مارمان دهر دینئ."

هه مووان یهك دهنگ گوتیان: " ده مارمان دهر دینئ."

" یوبازئو غلی ده بی بیته وه."

به تیگرا په سندیان کرد:

" چاره یه کی دیکه نیه، ده بی بیته وه."

سه فچه کاهیا گوتی:

" کوپرہ وه سمان! ئه تو ته نیا جاریکیش بی بچوو له لای ئه و به رازه. بزاین قسه ی چیه؟"

هیندیک له ئاوماله کان گوتیان:

" سه فچه کاهیا! ئه توش له گه ل مام وه سمان بچو، رهنگه قسه یه کی هه بی."

وه سمانه زله گوتی:

" چ قسه یه کی هه یه؟ ده یه وی بلئ چی؟ هیچ، هه ول دها من بترسینئ. دووباره ده لی دی یه که م بو

به جی بیلن، ئه گینا واده که م، وا بچی. باشه ده تانه وی ئه م دی یه به جی بهیلین؟ ده تانه وی دی یه کی دیکه ساز

بکه یین؟ زه ینه ل که له سووچیک له سه ر به ردیکی مه رمه ری چوارگوشه دانیشته بوو که به خه تی کوئی یونانی

نه خشابوو، گوتی:

" ئیمه خیر له م دی یه نابینین، پینج جار قایمقامان هیئا، یاوهرمان هیئا، هه ر پینج جاره که گوتیان جی

دی یه که ملکی عه لی سه فابه گه."

له نیو ئاپورا که که س سهری هه لانه بری چاو له چاوی زهینه ل بکا. ئه و له سهر قسه کانی رویشته:

"پیش ئه وهی وه زعه که خه راپتر بی، برۆین باشه. هه موو خه لک خه ریکن ده ست له چوکورواو گیر ده کن. با له دیی عه لی سه فابه گ برۆین و بچین جی یه کی باش بوخومان بگرینه وه."

وه سمانه زله گوئی:

"ئه تو بی ده نگ به توو تکه سه گ، ئه تو سه گی رسته کراوی عه لی سه فابه گی."

زهینه ل که نارعه حه ت ببوو، گوئی:

"قسه ی وا مه که مام وه سمان. ئه من سه گی که س نیم. به لام له مه ودوا ئیمه خیریکمان له م زهوی یانه پی نابری. قه باله ی به ده سه وه یه، حکومه تیشی له پشته. له کیوه کان چه ته ی هه ن، پری دی یه کی که وره ش خزم و تایه فه ی هه یه. ئیمه له م گونده ده رده کا. دره نگ، یان زوو ده رمان ده کا. هه تا دره نگ نه بووه، هه تا چوکورواویان دابه ش نه کرده، له فکری چاره سه ردا بین باشه. له گه ل عه لی سه فابه گمان پی ناکری. جاران هه ر خوت نه بووی ده ت گوت ئه م زهوی یانه بو ئیمه خیر ناده نه وه؟ چما هه ر خوت نه بووی ده ت گوت ده چم له گه ل عه لی سه فابه گ قسه ده که م بوخومان دی یه کی دیکه په یدا ده که یین؟ چما هه ر خوت نه بووی ده ت گوت ئیستا که عه لی سه فابه گ زوری دل به ئاناوارزا دا چوو، با ئه م باتلاغه و ئه م تاوله رزه و ئه م به لایه به جی بهی لاین و برۆینه ده وره بری گوندی "مه مه دقولی" که پره له هه نار. بچینه بناری چیاکان؟"

سه فچه کاهیا پشتی قسه که ی زهینه لی گرت و گوئی:

"پیره وه سمان، راست ده کا، ئه تو بوخوت ئه م قسانه ت ده کرد، ئه وه ی ئه م قسانه ی ده کرد هه ر خوت بووی. ئیستا په ژیوان بوویه وه."

"عارفه که چه ل" که خه ریک بوو چیلکه ی له خو لئ وه رده داو خه تی سه یرو سه مه ره ی ده کی شان گوئی:

"مام وه سمان، راستت ده وی ئه تو قسه کانت یه کتر ناخویننه وه. با یان لی ده یین برۆین، یان پیاوانه راوه ستین و شه پر بکه یین. چه ندین ساله له م گومان و دوو دلای یه دا مردین و له نیو چووین. نیوه ی خه لکی دی رویشتون. چونه پشتی دوو ملی قه لا نیو زهوی یه به یاره کان. به به دبه ختی گوزه ران ده کن. ئیمه قسه مان له سه ریه ک نین."

موختار سه یفه لی گوئی:

"دوو به دوو جاریکی دیکه ده چینه وه لای عه لی سه فابه گ قسه ی له گه ل ده که یین. ده بی ئه م کاره یه ک لا بکه یین. ئه م دوو دلای یه ئیمه ی کوشت. ئیمه ی کوشت..."

وه سمانه زله به قینه وه هه ناسه یه کی هه ل کیشا. زوری رق هه ستا بوو. قه لنه که ی داگیرساند. له جی خوی هه ستاو له حه وشه ی دا ده ستی کرد به راویچکه کردن:

"عه لی سه فابه گ له گه ل حکومه ت ری که وه توه. زولم و زور روژ به روژ زیاتر ده بی. ئیمه ش روژ به روژ بی غیره ت تر ده بین. وه ختی ک کالاجی کوژرا، پیان وابوو به دبه ختی یه که مان کو تایی هات. وانیه؟ به لام عه لی

سه فابهگ بیکار دانه نیشته، هه زار جور فیل و ته له که ی لئ کردین. وه ختیك دیتم دهستمان به هیچ کوئ راناگا، پیشنیارم کرد لیله برۆین. هه ر که کالاجی مرد، عه لی سه فابهگ حکومته، ئه و کیوی زولمه ی له سه ر ریگمان شین کرده وه. ئه و، ئه و کیوی مردنه ی له سه ر ریگمان قوت کرده وه. حکومته دهستی له رۆژه لاته وه بو رۆژئاوا دریزه. دهستی له هه موو جئیه ک ئاوه لایه. ئه گه راستان دهوئ ئیمه ش بئ کیفایه ت و دهست و پئ سپیلکه یین. ئه من دم توانی چ بکه م؟ گوتم واز لیله بینین و برۆین. گوتم ئه و خاکه ی باب و باپیرانمان، ئه م خاکه پر پیت و به ره که ته که له هه ر دنکیك سه د دنك به ره م ده دا، که باقه باقه نیرگری زهردی لئ شین ده بی، که پنگه که ی به گو له وه نه وشه که یه وه ده گاته رکیفی سواری، به جئ بهی لئین و برۆین. دم دی چاره یه کمان نیه. ئه وانه ی له ئاوی رایان کردو رۆیشتن، نیوه یان له ترسان بوو، نیوه شیان جارز ببوون و له بهر ناهومی دی لئ یان دا رۆیشتن. عه لی سه فابهگ به ژماره یه کی زور که م، به ئه ندازه ی قامکی دهستان شتیکی که می دا. ژماره یه کیش که لیله ده رۆیشتن، پئ یان وابوو ده توانن زهوی یه کی زور باش و پر به ره که ت بوخویان پهیدا بکه ن. به لام ئیستا مه سه له که گورپاوه، به ته واویش گورپاوه. ئیوه خه بهرتان نیه مه سه له که گورپاوه. بش مری له چوکورواوا بسته زهوی یه که ت ده ست ناکه وئ که سه ری وئ بکه ی."

حسام هه رچه ند ده ی زانی، ئه گه ر بیرو پای خوئ بلی، بابی چه ند هینده تووره ده بی، گوئی:

"ئیستا چ گورپاوه بابه؟ ئاخه هه ر دوینئ نه بوو که عه لی سه فابهگ خانووی به سه ر یوباز ئوغلی چاره ره ش دا خه راپ کردو ئه و به ده بخته شی دوور خسته وه، چما هه ر ئه و حه سه نی یوباز ئوغلی یه نه بوو جه ندرمه هیندیان لئ دا له بن خو یه وه میست؟ چ فره قی کردوه بابه؟ هه ر ئه وه؟ بچوو ئه گه ر توانیت یوباز ئوغلی بینه وه ئاوه دانی، با عه لی سه فاش بی کوژی..."

حسام پئی وابوو بابی جنیو و قسه ی سووکی پئ ده لئ. به لام وا نه بوو. وه سمانه زله نه تووره بوو، نه جنیوی دان.

نه ختیك راویچکه ی کردو بیری کرده وه. له کاتیك دا مژئ توندی له قه لنه که ی ده دان بیری کرده وه. ته ماشای دم و چاوی یه ک یه کی ئاوما له کانی کرد. راوه ستاو ماوه یه کی زور چاوی له چاوی دیهاتی یه کانه وه بری. ده ت گوت له شتیك ده کوئیته وه. له بن په رژینه که چله گه زگه سکیکی هه لکه ند، له نیو دهستی دا پلیشان دیه وه فرپی دا. وا ده هاته به رچاو که له به رخویه وه قسه ده کا. چونکه گنجی نیوچاوانی جار جار گرژ ده بوون و جاروباریش ده کرانه وه. لیوه کانی و مووی ریشی ده بزوتن. له قوولایی چاوه چوکه شینه کانی دا له پشت برۆ پر پشته کانیه وه بریسکه یه ک لئی داو کووژایه وه. زور چاک دیار بوو که له نیو دوودلئ یه کی بئ ئه ندازه دا په له قازیه تی. جوریک بوو ده ت گوت راست ئه و وه خته که ده یه وئ قسه بکا، له دم لیک کردنه وه په ژیوان ده بیته وه. بئ گومان وه سمانه زله هیندی قسه ی له سه ر زاری بوون. به لام چ قسه یه ک...

هه رکه س فکری بو شتیك ده چوو، هه موویان به بئ سه بری چاوه روانی بیستنی بوون.

سهره نجام وه سمانه زله بئ دهنگی یه که ی شکاند:

"ئه من ناچمه لای ئه و سه گه. بزائم چۆن ده توانی ئیمه له دئی خۆمان دهر بکا. ههرچی له دهستی دئی با درئخ نه کا. ئه گهر ئه و حکومه تی هه یه، چه ته کانی هه ن، ئیمه ش که سیکمان هه یه."

یه کیك پرسى: "ئیمه کیمان هه یه؟"

وه سمانه زله قه دی راست کرده وه، پشتته چه ماوه که ی قایم راگرت و به نه پاندنی که وه گوتی:
"یه کیك هه یه."

دیسان دهستی کرده وه به راویچکه. زۆر دوودل دیار بوو. به ره به ره خه ریک بوو ماندوو ده بوو. له شی پیری توانای هه لگرتنی ئه و هه موو کیشه کیشه ده روونی یه ی نه بوو.

لاقی راستی هیئایه پییش. یه ک دوو جار قورسایى له شی خۆی خسته سهر، ئه وده م دهستی راستی له بهر پشتینیی ناو زه رده خه نه یه کی هاتئ. رهنگی دهم و چاوی که میك تاریک بوو. دووباره زه رده یه کی کردو ئه م جار قسه کانی داگیرساند:

"رۆژیک بوو، رۆژگارێک بوو، لووتکه کیویک بوو. ئه م لووتکه یه دوندی کیوی هه زار به هه زاری قاف بوو. تاریکایی یه کی ئه نگوسته چاو بوو که گولله ی تی نه ده چوو. ریبواران ری یان ون کرد. له هیچ شوینیک ته نانه ت دلۆپیکیش رووناکایی نه ده تکاو هه رگیز رۆژ نه ده بووه. کیوی قاف ده خرۆشاو هه رگیز رۆژ نه ده بووه. ریبواره کان له تاریکایی دا نه یان ده توانی برۆن. نه یان ده توانی هه ناسه هه لکیشن. هیوایان له لا برابوو. هه مووان ده یان گوت: "له چیاکانی قاف هه رگیز رۆژ نابیتته وه... و هه ر له وی له ده وری یه کتر کۆ ببوونه وه. هه ر له وی مابوونه وه. چل چه ته به سه رکرده یه که وه به دوايانه وه بوون... ئه وانیش هاتبوون سه ریان له دیواری تاریکایی درابوو. ئه ری، سه ریان لئ درابوو... و راست وه ک ئیمه یان لئ هاتبوو، و گوتبوویان: "با چی دیکه له کیوی قاف نه مینینه وه." و وه ک ئیمه ترسیان ری نیشتبوو..."

خه لکه که گوئی یان هه ل خستبوو، چاوه پروان بوون داخوا وه سمانه زله ده لئ چی و قسه که ی ده باته وه کوئ. هه رجارێک که وه سمانه زله ناوی کیوی قافی دینا، له نیو ژنه کان دا دهنگی ورده پیکه نینی گالته پی هاتن بهرز ده بووه وه، و وه سمانه زله ش وادیار بوو نیازی نیه سه روبنی داستانه که ی له کن یه ک دابنئ. له په ستا باسی کیوی قافی ده کردو باسی تاریکایی یه که ی که گولله کاری لئ نه ده کردو به شمشیر شه ق نه ده کرا. قسه کانی بئ سه روبه ر بوون: "تاریکایی به قورسایى تاته به رده کان که وتبووه سه رشانیان، راست وه ک خۆمان..."

سهره نجام وه سمانه زله ماندوو بوو و قسه کانی به م چه ند رسته یه ته واو کرد:

"به لئ، تۆپه له نووری که وته سه ر ئه و تاریکایی یه. له و کاته وه ریبوارانی کیوی قاف ریی خویان ده دۆزنه وه و له دیواری تاریکایی تی ده په رن. تاریکایی ئیمه ش تۆپه له نووریکی تی که وتوه."

هه ناسه ی له سنگی دا راگرت:

"قسه که م ته واو بوو. هه ربوئیه شه ئه من بۆ پارانه وه ناچمه لای عه لای سه فابه گ. هه رکه س ده یه وی بجی با بجی، ئه من به ش به حالی خۆم ناچم. چونکه له نیو تاریکایی دا... زمانی به لیوه کانی دا گیرا - له نیو تاریکایی دا تۆپه له نووریك پهیدا بووه. شه وی تاریکمان بووه ته رۆژی رووناك."

سه فچه کاهیا داها ته وه به سپایی به گوئی حسامی دا چپاند:

"رۆله، حسام! وادیاره بابت زۆر پیر بووه. ده لای چی؟ ئه تۆ هیچ له قسه کانی تی گه یشتی؟"

حسام گوئی:

"هیچ تی نه گه یستم. بام شتیکی به سهر دی. زۆر پیر بووه."

خه لکه که بی نه وه ی هیچیان ده ست که وی، یه که یه که و دوو دوو مالی وه سمانه زله یان به جی هیشت.

وه سمانه زله دواقسه شی کرد:

"بچن به و سه گه که ناوی سه فایه و پیی ده لاین به گ، بلین که ئه من قسه یه کم نیه له گه لی بکه م. پیی بلین

هه موو هه ورازیک سهره وژیکی هه یه. بچن ئه مانه ی پی بلین."

چوه وه مالی. به قینه وه ده رگای هۆده که ی له سهر خوی پیوه داو به په له چوه لای هه مه دو پرسى:

"کورم، گویت له قسه کانم بوو؟"

"گویم لی بوو، مام وه سمان!"

"باشم قسه کرد، وه نا؟"

هه مه د گوئی:

"زۆر باش بوو."

"به باوه ری تۆ تی گه یشتن مه به ستم له و نووره که که وتوه ته نیو تاریکایی، چ بوو؟"

هه مه د له کاتیك دا هه ناسه یه کی هه ل ده کیشا، گوئی:

"رهنگه، کی ده زانی؟ به لکوو تیش گه یشتن."

وهسمانه زله به دهنگی ته قه ی له خه وراپه ری و ده سبه جی چووه ده ر. دهنگی تفهنگه کان وهك ده سرپژیک هات و بی دهنگ بوو. له هر چوار سوچی ئاوه دانی دهنگی سمی ئه سپان ده هات. دهنگی سمی ئه و ئه سپانه که به لینگدان و ژور خیرا له دهوری گوندی هه ل ده سووران. تاویک دواتر دیسان ده سرپژیک دیکه له ئاوه دانی کرا. هر که دهنگی ده سرپژیک گولله به رز بووه وه، له پشت به رده نووسیکی سپی یه وه که راست به رامبه ری وهسمانه زله بوو، پینج جار دهنگی ته قه وه لامی دایه وه. وهسمانه زله به دهنگی گولله یه که که راست له په نای هاویژرابوو سله میه وه و له حالیک دا سی ههنگاو ده کشایه وه، گوتی:

"حه مه د، کورم ئه توی؟"

ده سبه جیش لی زیاد کرد:

"ئه منت تۆقاند."

حه مه د به دهنگیک که به زه حمه ت ده بیسترا، گوتی:

"مام وهسمان! ئه منم."

"ئیستا بچووه ژووری و جاریکی دیکه ش هه تا ئه من پیته نه لیم، مه یه ده ری. خۆت نارپه حه ت مه که. ئه گه ر دی یه که شیان وه بهر تۆپ دا گوئی مه ده یه. باشه کورم؟ جارێ تۆ نه هاتوه."

حه مه د له بن به رده سپی یه که هه ستاو چووه وه ژووری. وهسمانه زله له دایه وه گوتی: "راسته پێ برۆ نیو دۆلابی یه که. برۆ ره حه ت لی بخه وه."

ئه مجار به میهره بان یه کی بی ئه ندازه وه له کاتی که دا زگی به حه مه د ده سووتا، له بهر خۆیه وه گوتی: "به سته زمانه له به یانی هه تا شه وی له بسته جی یه که دا به سه ر ده با. ماله که ی من بوی بووه ته زیندانیک له هه موو زیندانان خه راپتر. شه هی نی من، حه مه دۆکی من به میوانی هاتوه ته مالی من. پروانه ئه منیش چۆنی میوانداری لی ده که م. وهسمانه زله! ئه وه که ده لێن گورگ ئه گه ر پیر بوو ده بیته سو دره ی سه گان، راست نیه. گورگ ئه گه ر پیر بوو هه ر ده بیته سه گ. ئافه ریم بۆ تۆ، چاکت پێشوازی له حه مه دۆک، له شه هی نی چیاکان، له هه لۆی سه ر دونده کان کرد. ئافه ریم بۆ تۆ ئافه ریم. ئه گه ر بیست سال له مه وه بهر بوایه، ئه تۆ ئاوات میوانداری له جگه رگۆشه که ت، له شه هی نه که ت ده کرد؟ ئاخ... گورگه کان... سه گ... ئافه رین بۆ تۆ کورمه..."

چاوه ته ره کانی پاک کردنه وه. سواره کان به غار به دهوری دی دا ده سووران و هه ر تاوه نا تاویک چه ند تفهنگیکیان به ئاوه دانی یه وه ده نان. له تاریکیی دا، نم نم باران به سه ر شه و دا ده باری. وهسمانه زله هاتوه ژووری. دایه قه مه ر ئاگری هه ل کردبوو. له بهر ئاگر هه ل کورما بوو:

"دایه قه مەر ئه وه چیه ، ناره حه تی ؟ بۆچی وا دانیشته وی ؟"

"چ رووی داوه وه سمان ، چیمان به سه ر دی ؟"

"هیچ نه بووه . عه لی سه فابه گ ده یه وی دیهاتی یه کان چاوترسین بکا . ئه مه فیلیکی زۆر کۆنه ."

"دیهاتی یه کان چ ده که ن ؟"

"دیهاتی یه کان خه ویان گرانه . که س نه هاتوه ته ده ری ."

وه سمانه زله خۆی له بهر کرده وه . له بهر ئاگر دانیشته و خه ریکی پر کردنه وه ی هه ردوو لوله ی ده مانچه ساچمه زنه که ی بوو . ئه وده م له حالیک دا خۆی ئازا نیشان ده دا ، گو تی :

"دایه قه مەر ، هه ردوو لوله ی ده مانچه که م داگرتووه ته وه . خوا ده زانی له هه رکه س بدری دیواوده ری ده کا . قور به سه ری ئه و که سه ی له راستم را دی . هاوار به حالی . دایه قه مەر ! ته ماشاکه ، ئیدی ده ستم ناله رزی . راست وه ک ئه و روژانه ... " ده سته راست به ده مانچه که وه هه لئینا و چاوی لیک ناو سی ره ی گرت . هه ر به راستی ده سته نه ده له رزی .

زۆر نیزیک ، له پشت مائی وه ده نگی ته قه هات .

وه سمانه زله له حالیک دا ده ی گو ت : "به نیو دیی وه ربوون" ، ده رپه ری . له ده ری ، له و تاریکایی یه دا له پشته وه ی ئاوه دانی ئه سپه کانیا ن لینگ ده دان . جار جار ده نگی سمیا ن کپ ده بوو و ریژنه یه ک گولله ده با ری .

وه سمانه زله له بهر خۆیه وه گو تی : "له هه وشه ی مائی دا نابی . ئه گه ر یه کیک له و سه گانه له م هه وشه یه دا بکوژم ، جه ندرمه کان داده بارن و ماله که سه ره وبن ده که ن . وه سمانه زله ، پیره وه سمان ! ئاوا بکه ی به چاکی کاره که تی ک ده ده ی . ئیستا زۆرمان میوانداری لی کردوه ، به سته زمانه کوره که مان له دۆلابی کردوه و ئیستاش به هه ردوو ده ستان ده ی ده ی نه ده سته جانه کانه ..."

له هه وشه ی مائی هاته ده ری ، چوه هه وشه ی مائی حسامی کو ری . له دلای خۆی دا گو تی : "ئه گه ر یه کیک له و سه گانه له م هه وشه یه ش دا بتوپییم ، هه م مائی حسامی ده گه ریپن و هه م مائی خۆمان . " بازی دایه مائی "قۆرت که ریم" که دراوسی دیوار به دیواریان بوو . سواره کان به تاو به کۆلانه کانی ئاوی دا تی ده په رین . وه سمانه زله له بن به ردیک دامه زراو لوله ی ده مانچه که ی له کۆلانی کردو چاوه ری ما . باوه رپه خۆبوونیکی سه یری له خۆی دا هه ست پی ده کرد : "ئه گه ر یه کیک له مانه له له وه ر بخرم ، خوا ده زانی هه مه دۆکم ، کوره که م چه ندی پی خۆش ده بی . ئه وده م تی ده گا که مام وه سمان له و گورگانه نیه که ئه گه ر پیر بوون ده بن به سه گ . هه موو گورگیک ئه گه ر پیر بوو ، نابی به سه گ . گورگی ئازا به پیرییش هه ر ئازایه . با یه کیان بی ره دا تی په ری ... مانای رمبازی نی نیو دیان تی ده گه یه نم ، تی یان ده گه یه نم که چۆن ئاوی وه بهر گولله ده دن ... " گولله کان به ویزه ویز به سه ر مائی قۆرت که ریم دا تی په رین . ده نگی پیی ئه سپه کان نیزیکتر بووه وه .

وهسمانه زله له كاتيک دا ددانی له چیره وه ده بردن، له دلی خوئی دا بیری کرده وه: "ئهی دادو بی داد! به و کولانه هی دیکه دا رویشتن." تاویک دهنگی پیی ئه سپه کان کپ بوو. دهنگی ته قهیه کیش نه هات و بئ دهنگی یه کی ته واو دی یه که هی داگرت. وهسمانه زله گوئی به ده ورو به ردا گرت، دهنگی نه ده هات و جو له یه که نه ده بینرا: "خه لکی دیی هه موویان مردوون براله! خوینی هه مووانیان وشک بووه. سبه ینی به یانی ئه مانه پیشیان پی ناگیرئ. دی یه که هی به جئ دیلن و هه ل دین. پاشانیش ئه م گوندی وایوایه به نیرگزه زه رده کانیه وه به پنگه شینه کانیه وه وه که به ری دهستی لی دی. بروانه، توخوا بزانه که س جیکه هی لی دی، که س هه ناسه هه ل ده کی شی؟ براله! ده لیی خوله میشیان له سه ر دابیژتوون. ئه گه ر بزانه، ئه گه ر بزانه، هه مه دۆک له نیو دی یه، هه موویان وه غیره ت ده که ون. نه علی سه فابه گی به پیاو ده زانن نه هیچ که س، ئه گه ر بزانه... " پیکه نینی هات: "ئه م سه گانه چی یان لی هات؟ لیباسه جوانه کانم خه ریکه ته ر ده بن. با بین تا ئیمه کاری خو مان بکه یین. ناکا دی یه که یان به جئ هیشتبی و رویشتن؟ نا، مومکین نیه برؤن. هه تا به یانی لی رهن."

تاویک دواتر دووباره له سه ره وه هی ئاوه دانی دهنگی ته قهیه کی به رد ریژ هه لستا. ئه سپه کان حیلان دیان و ره شایی سواره کان به خیرایی به پیش وهسمانه زله دا تی په ری. سواره کان ئه وه نده خیرا تی په رین که وهسمانه زله ده رفه تی چوو کترین دژ کرده وه هی نه بوو. دهستی و ته واوی ئه ندای له شی ده له رزین. له دلی خوئی دا گوتی: "دووباره دینه وه." و زور زوو پیش بین یه که هی وه دی هات و راست له و له حزه یه دا که سواره کان لیی نیزیک بوونه وه هه ستایه سه ری. هه ستان و ده مانچه ته قانندی یه که بوو. به دوا ی دهنگی به سامی ده مانچه که دا هاواری شوی قه لاشته وه. ره شایی سواره کان له چاولیک نانیک دا له ئاوه دانی وه ده ر که وت و هاواری ئه و کابرایه ی وهسمانه زله لیی دابوو جاریکی دیکه له دووری، له نیزیک گولاوه که وه هاته به رگوئی.

وهسمانه زله به خو شحالی یه وه گه رایه وه مالی. هه ر که گه یشته وه له گه ل هه مه دۆکی به ره ورو بوو، که جلکی له به ر کردبوون و هه موو چه ک و چوله یه کی له خوئی دابوو. ته نانه ت دووربینه که شی له ئه ستوی کردبوو:

"گویت له دهنگه که هی بوو هه مه دی خوم!"

"گویم لی بوو دهستت نه رزی."

"وه که گا دهی هه وړاند. پی ت وایه وه کوئی که وتبی."

هه مه د گوتی:

"له کلاوه ی ئه ژنوی دراوه. زوری ئیش هه یه. پیاوی شپرزه ده کا. که سانیک ئاوا هاوار ده که ن که گولله،

یان له کلاوه ی ئه ژنویان بدری، یان له شانیان."

وهسمانه زله له سه رتاپای هه مه ده وه پاماو گوتی:

"چ بووه کورم، جوړيکت لیباس له بهر کړوون ده لئی به سه فه ر ده چی."

حه مه د وهك داواى لى بووردن بكا گوتى:

"ببووره مامه، عاده تى خو مه. وه ختيك ته قه بى، ده بى حازرو ناماده بم."

وه سمانه زله به دم هه ناسه هه لكيشانه وه گوتى:

"ماندوو بووم كورم، پير بووم. نه مه م نه مړو به ته واوى بو دركه وتوه كورم. كه مى مابوو كابرلى نه پيكم.

كه مى مابوو... زورم پى خو شه بزائم، حه مه د، پيټ وايه كى بووبى؟"

حه مه د له بهر خو يه وه گوتى: "ده بى كى بى؟ ناكړى بللى كى يه. چه ند خوش ده بوو عه لى سه فابه گ خو ي

بووايه."

وه سمانه زله كه چووبووه بهر ناگردان، گوتى:

"كورپه باش ته پ بووم. نه م جلكانه ت چاو لى يه شه هينه كه م؟ نه م جلانه له و روژه وه كه له بهر گدرووم

وه رگرتوونه وه، هه ميشه بارانيان وى كه وتوه. بيست و پينج ساله."

له پاشان رووى كرده حه مه دو گوتى:

"شه هينه كه م، عه لى سه فا نايه ته نه م جوړه جى يانه. بو نه م جوړه جيگايانه سه گه كانى ده نيړى. ديسان

زورم پى خوش بوو زانيبام كى يه بهر كه وتوه."

جله كانى دانان. دانيه دايه قه مه رو گوتى:

"دايه قه مه نه مانه بگره به ناوريان راډيره با باش وشك بنه وه."

حه مه د پرسى:

"نه مشه و ديسان دينه وه؟"

"ده ته وى چ بكه ي؟"

حه مه د گوتى:

"هيچ، هه روا پرسيم."

"نه مانه ويستيان هه تا به يانى له نيو دى دا بگه رين. له ده وروبه رى دى و له ده ره وه ي دى بسوورپينه وه.

به لام به و كار هى من كردم، نه مشه و ئيدى نايه نه وه. ئيستاش كابرا ده نه رينى، حه وتوويه ك ده بى هاوار بكا.

نه و ساله ت له بيره كه نه تو له كالايجيت دا. عه لى سه فا تا به يانى دى يه كه ي وه بهر گولله دابوو. به لام هه ر كه

كالايجيت كوشت، له گوو خوار دنه كه ي په ژيوان بووه وه. نه مشه و يش هه روايه. سبه ي شه و دووباره پياوه كانى

ده نيړى دى يه كه ي وه بهر گولله بدن... نه گه ر ئيمه له پيشى راوه ستين و به لام ليشى بترسيين، نه و هه زار

جوړ سه گ و سه گبابى وه پى ده خا... به لام نه گه ر هه م له پيشى راوه ستين و هه م لى نه ترسيين،

عه لى سه فا ده ترسى و له سه ر په ت و سينگى خو ي راده وه ستى. نه گه ر يش له گه ل نه وه ي پيشى پى ده گرين

لى بترسيين... سبه ينى يه كى ديكه شيان لى ده نگووم."

وہسمانہ زلہ ویڑای ئہوہی وەك مندالی خۆشحال دەستی رێك دەخشاندن، درێژەیی بە قسەکانی دا:

"راستە پیر بووم. بەلام لەگەڵ ئەوہی لە تاریکی دا تەنیا تارمایی یەكەم دی، دیسان ھەنگاوتەم. ھەنگاوتەم برالە! سبەینی یەکی دیکەشیان دەپێکم، دووسبەش یەکی دیکە... چەند رۆژان بێن، رۆژی یەکیکیان لێکەم دەکەمەوہ. ھیندانیان لێ دەپێکم ھەتا خەلاس دەبن، ھیندانیان لێ دەنگیۆم ھەتا شپریۆ دەبن. ئەوہی ئەمپۆ لەکلاوہی ئەژنۆیم داوہ. ئەوانی دیکە راست لەسەر دلێان دەدەم. وانیه کورم؟ لە دەستانیان فرمیسکی خوین گریاوین. ئەم دیھاتی یانە ترسەتۆکن. ئەگەر نیوہیان نەدەچوونە دووملیقە لا ئەم بەلایەمان بەسەر نەدەھات، ئەگەر ئەوان دی یەکیان چۆل نەکردبا، ئەگەر یۆبازنۆغلی نەپۆشتبا، ئەم بەلایانەمان بەسەر نەدەھات. دەبێ بچم یۆبازنۆغلی بێنمەوہ. دەبێ بچم دەوروبەری دووملی، بەو دیھاتی یانەیی دور خراونەوہ بلیم بێنەوہ ئاوەدانی. نابێ؟"

ھەمەد کە کەوتبووہ فکریکی زۆر قوولەوہ سەری بە نیشانەیی سەلماندن بۆ راوہشانند.

دایەقەمەر کە روخساری لەبەر بێخەوی سیس ببوو، خەریک بوو لەبەر ئاگر پانتۆلی مام وەسمانی وشک دەکردوہ. وەسمانەزلە رووی تێکردو گوتی:

"دایە زۆر ماندووم. ئەو دەمانچە یەم وی دە. تیسقەو فەلاسقەکانیشم وی دەو نەختیکیش کۆنە پەپۆی وشک بۆ بێنە با ئەو بیچووہ شێرەیی داگرەوہ. ئیمە سبەیی شەو دیسان پئویستیمان پئی دەبێ."

وہسمانەزلە بە وردی دەمانچەکەیی داگرەوہ.

ئیدی نە دەنگی تەقەھات و نە دەنگی پئی ئەسپان. ھەتا سبەینی لەگەڵ ھەمەد چۆکیان وەچۆکی یەکتەر دا. وەسمانەزلە قسەیی کردو ھەمەدیش گوئی بۆ راگرت.

هیشتا هه تاو نه که وتبوو، وه سمانه زله هاته مائی موختار سه یفه لی. سه یفه لی له بهر ئاگردان له نیزیك ئاگره که هه ل تروشکا بوو بیری ده کرده وه. هه رکه وه سمانه زله ی دی، راست بووه وه. دیار بوو زوری بی خه وی کیشاوه. هه ر به لا دا ده هات. له حالیک دا زور خه فه تبار دیار بوو گوتی:

"فه رموو دانیشه مام وه سمان!" و به دهنگیکی نووساو و شه رماوی یه وه له سه ری رویشت: "دیتت چمان به سه ر هات؟ دیسان دهستی پی کرده وه."

وه سمانه زله له قاقای پیکه نینی داو گوتی:

"چاوه پروانی چ بووی؟ دانیشی دوعای خیرمان بو بکا؟ وه ختیك ئیمه وهك ژنان ده چین له قوژبنی مائی دا خو ده شارینه وهو جیکه شمان ده رنایه. نیوهی دیهاتی یه کان له ترسان هه ل دین ده چنه دووملی و ده چنه "یوره گیر"، وه ختیك یوبازئوغلای پاش ئه وهی سالیك سواری ئه سپی کابرا بووه و گووکاری کردوه، هه ر که خانووه که ی سووتاو دوو داری لی درا، رای کرد، هه ر ده بی عه لی سه فابه گیش ئه م به لایانه مان به سه ر بیئی."

"ئیسنا فه رموو دانیشه مام وه سمان، فه رموو ئیره."

وه سمانه زله له بهر ئاوری له سه ر دوشه ک هه ل تروشکا، زه رده خه نه ی له لیوان نه ده که وت:

"ناپه حه ت مه به موختار!"

پاشان له کاتیك دا به پۆلوی ئاوره که قه لنه ی داده گیرساند، لی زیاد کرد:

"هیچ ناپه حه ت مه به. ئه و نووره ی که وته سه ر شه وی کیوی قاف له شه وی ئیمه شی داوه. به قودره تی خواوه ندی میری مه زن له پشت هه ر ته پۆلکه یه وه هه تاویك ده رده که وی. خوا یه که، به لام ده رگای هه زارو یه ک... هه تا به نده ی خوا تووشی ته نگانه نه بی، خدری زینده فریای ناکه وی. حه زره تی خدریش له شکلی کوتریک دا دیته ئیره. خه فه ت مه خو سه یفه لی، هه تا ئیسنا چ شه ویکت دیوه، روژ نه بووبیته وه؟"

سه یفه لی به بی باوه ری ته ماشایه کی دم و چاوی وه سمانه زله ی کرد. وه سمانه زله له و ته ماشا کردنه حاللی بوو و دلی ئیشا. له حالیک دا له سه ر هه موو وشه کانی راده وه ستا، گوتی:

"کورپی خوّم! هه تا ئیسنا چه ند شه وت دیون به یانی یان نه بووبی؟"

پاشان به هه موو دهنگی خوئی هاواری کرد:

"رۆله موختار، ئه م جوّره م چاوی لئمه که."

سه یفه لی به خو دا شکایه وهو به نه رمی گوتی:

"مامه، بن زمانه یه کت هه یه. هه موو، هه موو خه لکی ئاویی گه وره و چووک له تاوان خه ریکه دیق ده که ن."

وه سمانه زله نه پراندی:

"با ديق بكن، با بته قن. دياره شتيك له بن زمانى دا هه يه، بۆ نه بى؟ ئەمن دەستى خدرى زيندهم گرت، بۆ نه ي گرم؟ دوينى شه و گولله يه ك هاويژرا. بۆ ناويژرى؟ سوارىك وهك گا هۆراندى، بۆ نه هۆرپينى؟ بپروانه ئەم دى. ده لى گۆرستانىكى هه زار ساله يه، بۆ وا نه بى؟ بهم وه زعه وه چيمان له دەست دى. ئەتۆ پيم بلئى، ريش سپى ئەم دى يه ي، بۆ نه بى؟"

له و به ينه دا "مه لافه رهاد" هاته ژوور. پياويك بوو كه سى ساله ديار بوو. بالابه رز بوو. دەم و چاوى دريژوباريك، روومه تى سوورو سپى و برژانگى زۆر دريژ بوون. چهند سال له وه پيش هاته وايواى و له وى مايه وه. هه رله ويش ژنى هينا. ژنه كه ي "ئايشه" دوو كورپو دوو كچى لى هه بوون. كهس نه ي ده زانى له پيش دا چ كاره بووه و له كوئى را هاتوه. زۆر شتيان له باره ي دا ده گوت.

سه يفه لى به ديتنى مه لافه رهاد يه ك پى هه ستاو گوتى:
"مامۆستا فهرموو بۆ ئيره."

وه سمانه زله به هاتنى "مامۆستا" نه ختيك دامركايه وه. له جيى خوى دانيشته وه و به راويژىكى نه رمتر دووپاتى كرده وه:

"ده كرى نه بى؟"

مه لافه رهاد به دەم دانيشته وه پرسى:

"وه سمان ئاغا چ ده كرى نه بى؟"

وه سمانه زله ته ماشاى مه لافه رهادى كردو گوتى:

"ئه وه ي له بن زمانم دايه."

مه لافه رهاد به سه رسورماوى گوتى:

"ئه تۆ چهند رۆژىكه گۆراوى. وادياره شتيك له بن زمانى دا هه يه."

وه سمانه زله كه ميك له جي يه كه ي خوى هه ستاو گوتى:

"به لئى هه يه. شه ويكيان نووستبووم. له خه ويم داگويم له دهنگي بوو. يه كيك بانگى ده كردم وه سمان، وه سمانه زله. ده رپه رپم و ده رگام كرده وه. كو تريك هاته ژوور. چاوه كانى وهك دوو دلۆپه نوور بوون. كو تر له و پيشته هاته ده رى. چه زره تى خدر بوو. ريشه سپى يه كه ي وهك هه تاو ده دره وشا. دەستى گرتم. نه له خه ودا بووم، نه ته واو ویش به خه بهر بووم. تۆپه له نوورى كيش كه وته سه ر شه وى ريبواره كانى كيوى قاف. و مه لا، ئەتۆ باوه ر به مه ناكه ي. تۆ باوه رت به مۆجيزه نيه، وانيه؟"

مه لافه رهاد گوتى:

"نا، باوه رپم پى نيه."

وه سمانه زله هه ناسه يه كى هه لكيشاو گوتى:

"ئا... خ مه لا ئاخ. خۆزگه دەم توانى ئەوهى له دلم دايه بىهينمه سهر زمانم. موسولمانى خواى ئەم رۆژانه له كوئى بووى؟ ديسان خۆت ون كرد. شهوى رابردوو ليره بووى؟"

"ئەرى، ليره بووم."

"چیت كرد؟"

"هیچ، له جیى نه هاتمه دەر."

وه سمانه زله خهريك بوو بتهقى. ئەم خهلكه چهند نازيره كن. په نا بۆ هه موو فيلئيك ده بهن تا مه به سته كه يان ده ست كه وى. كه چى هه ر تى ناگه ن. ته نانه ت پياويكى به هوشى وه ك مه لافه ر هاديش حالى نابى. چهند پيى ده گوت: "خدرى زينده له مالى منه. توپه له نوورئيك كه وتوه ته نيو تاريكى و نا هو ميدي يه كانمان، نهينى يه كه له دلم دايه." , ديسان كه س حالى نه ده بوو. ئاخ له وهى بى په رده تر ده كرا بلئ؟ چما ده كرا راست و ره وان بلئ چهند شه و له مه و بهر حه مه دوك هاته مالى ئيمه؟ ده كرا بلئ؟ بى گومان ئەگه ر واى گوتبايه ديها تى يه كان غيره تيان ده هاته بهر، دلان قايم ده بوو. به لام ئەگه ر له و نيو هدا سه گي ك پهيدا بايه و چووبا راپورتى به ئاغايه ك يان به حكومه ت دابايه، ئەوه دم چ رووى ده دا؟ چما حكومه ت و ئاغاكان هه رچى سه ر بازو به كرى گيراويان هه يه نه يان ده نارده نيو ديى؟ له شى بريندارو جه سته ي مندالانه و ري ك هاتووى حه مه دى هاته بهرچاو كه به چل گولله له شى نازهنين و دلى پر ئاواتى كون كون بووه... ده يه ينايه پيش چاوى خوى پاش ئەوهى ليباسه كانيان له بهر حه مه د ده كردو چك و چۆله كه شيان ده دايه ده ست، له په ناى ديوار وي نه يان ده گرت. ديها تى يه كانيشى ده دى كه به گريان و تازيه بارى وه ك هه تيان ده وره ي ته ر مه كه يان داوه و ئاغاكانيش به خو شحالى پى ده كه نن. له باره ي حه مه ده وه نه ده بوو باوه ر به چاوى خو شى بكا. به لام بى ده نكي ش مومكين نه بوو. داخوا با شتر نه بوو پاش ئەوهى سويندو قورئانى دا، مه لافه ر هادى له مه سه له كه حالى بكا؟ مه لا له گه ل خه لكى دى فرقى هه بوو. مه لافه ر هاد پياويكى پياو بوو، ساردو گهرمى چاشتبوو. ئاخ خۆ ده بى كه سيك هه ر بزائى كه... ئا... خ ئاخ خۆ ده بى كه سيك هه ر بزائى...

وه سمانه زله له جىى خوى هه ستاو به راويژيكي برپارده رانه وه گوتى:

"مه لا، با چهند ده قيقه يه ك بچينه ده رى."

مه لافه ر هاد ده سبه جى هه ستا، ده ستى دايه بن پيلى وه سمانه زله و پي كه وه چوونه ده رى.

وه سمانه زله ده ي نا لاندو ده ي گوت:

"ئاخه كه ي ئەم ديها تى يانه دى يه كه ي چۆل ده كه ن و ده رۆن. ناتوانن خۆ رابگرن."

"ئەمنيش هه ر پيم وايه. ئەگه ر چهند مالى ديكه ئاور تى به رده ن و ئەگه ر چهند شه وى ديكه سوار به نيو

ديى وه ربن و دى يه كه وه بهر گولله بده ن، كه س له ئاوه دانى دا گير نابى، هه موو هه ل دين... ئەوانه ي رويشتن ترسه نو ك بوون، له و جى يه ي بوى چوون هيج حال و گوزه رانيكيان نيه، زور ناخوشيان

لئى دەگوزەرى. ئەوان لە دەستى عەلى سەفابەگ رايان كرد، چما ئەو جى يەى بۆى چوون عەلى سەفابەگى نىه؟ مام وەسمان! لە بن ھەموو بەردىك عەلى سەفابەگىك نووستوھ. دىھاتى يەكان يان دەبى لەگەل ئەم عەلى سەفابەگانە شەپو بەر بەرەكانى بكەن، يان دەبى ببنا نۆكەرى ئەلقە لەگوئىيان و وەدواى كارى خۆيان بكەون. خوا عەبدى خۆى خەلق كردوھ، بۆ ئەوھى خەلق نەكردوھ كە ببىتە نۆكەرى خەلكى دىكە. پىاو ئەگەر دژى زولم شەپ نەكا، وەك لەگەل خوا بەشەپ ھاتبى وايە. باشە، ئىستا پىم بلئى ئەوھ چىھ لە دلئى خۆت دا شار دووتە تەوھ؟"

وەسمانەزلە وەلامىكى نەدايەوھ. ھەر فكرى دەكردوھ. ھەرچەند زۆر تامە زۆرى دركاندى بوو، بەلام لەوھ كە ھەر خۆى ئاگای لەو نەيىنى يە ھەيە، ھەستى بە لەزە تىكى بى ئەندازە دەكرد. ھەروا رۆيشتن ھەتا لە دىى وەدەر كەوتن. گەيشتنە دارە عەپە پەكان. ھەرچەند لەسەر خۆ بەپى دا دەپۆيشتن، بەلام وەسمانەزلە پشووئى سوار ببوو و لە ئاورى دوولئى دا دەسووتا. مەلافە رھاد سات بە سات ئال وگۆپى دەروونى ئەوھ لە سىماى دا دەخوئندەوھ: "بپيارى داوھ بى دركىنى، ئىستا دەيلئى...". و چاوەر وان دەماو پاش تاويك لە گۆرپانى سىماى را ھەستى دەكرد كە لە دركاندى پەژىوان بوو تەوھو ئەودەم تووشى ھەستىكى سەپرى كون پشكنين دەبوو. سەرەنجام مەلافە رھاد كە ھەسەلەى تەواو ببوو، گوتى:

"خۆت ماندوو مەكە وەسمانەزلە! لە ھەل و مەرجى ئىستا دا ئەتۆ ئەم نەيىنى يە لەلاى كەس نادركىنى. ئەتۆ دلئ نايە بەخۆشتى بلئى! خۆت ماندوو مەكە."

راست دەكەى مەلا، تەنانەت بۆخۆشمم پى ھەيفە."

لە پاشان راوہستاو ماوہ يەكى دريژ لە چاوى مەلاوہ راما:

"مەلا، سوئندو قورئان دەخۆى بە كەسى نەلئى؟"

مەلافە رھاد گوتى:

"سوئند دەخۆم."

وەسمانەزلە بى دەنگ بوو، و ديسان چاوى لە چاوى مەلاوہ بپى و ماوہ يەكى زۆر تەماشای كرد. وەك كەسىك دەچوو كە لەخەوئى دا بە ريگادا بپوا.

پاش تاويك گوتى:

"ببووہ. پەژىوان بوومەوھ. ناتوانم بيلئىم. تەنيا ئەوہندە بزانه كە ھەزرتى خدر لە دىى خۆمانە. تۆپەلە تۆپەلە نوور رژاوہ تە نيو تاريكايى و ھىندى مۆجيزەى گەورەش روويان داوھ."

قۆلى بە قۆلى مەلا دا كردو وەپى كەوتن. وەسمانەزلە دوول بوو و سەرتاپا شەلالئى ئارەق بوو. كاتىك گەيشتنەوھ ئاوايى و چوونە ژوورى مالئى سەيفەلى خەريك بوو ھەتاو دەكەوت و خاكى بەھارى ھەلمى لئى ھەل دەستا.

که چوونه ژووری، سهیغه لی چاوه پریان بوو. حسام و زهینه ل و دایه قه مورو چهند دیهاتی په ریشان که شوینه واری بی خه ویی سه رانسهری شه وی رابردوو له روخساریان دا دیار بوو له په نای دانیشتبون و چاوه پری بوون.

سهیغه لی گوتی:

"ئیستا پینج شه ش که سمان سوار ده بین ده چینه مه خفه ر شکایه ت ده که ین، له پاش مه خفه ر ده چینه لای قایمه قام، پاش قایمه قام برووسکه بو والی و ئەمجار بو مسته فاکه مال پاشا لی ده ده ین." "وه سمانه زله به بیستنی ئەم قسانه دلی خوئی گرت و پاش ئەوه ی به قاقایه کی به ردریژی تیکه ل به کوخه سوار بوون تیرو پر پی که نی، گوتی:

"کورپه سهیغه لی، ئەمن دم زانی ئەتو کورپکی ساف و ساویلکه ی، به لام پیم وانه بوو هینده خوش باوه ر بی. کورپه سهیغه لی! ئەو که سه ی جهرگت به کوچکه وه ده دا قازی به!" "مه لافه رهاد به راویژکی جیددی به وه گوتی:

"پی مه که نه مام وه سمان، ئەگه ریش ئەو که سه ی جهرگمان به کوچکه وه ده دا قازی بی، دیسان ده بی له لای قازی شکایه ت له قازی بکه ین، په لامار دیننه سهر دی به کی وا گه وره، هه تا به یانی دی و به ر تفه نگان ده دن و خانووه کان ئاور تی به رده دن، ئەوه ئەرکی ئیمه به که شکایه ت بکه ین. با ئەوان لی نه پرسنه وه." "وه سمانه زله به پیکه نینه وه گوتی:

"باشه با بیکه ین. با شکایه ت بکه ین بزاین ئەو قازی به ی جهرگمان به کوچکه وه ده دا، چ وه لامیکمان ده داته وه! چ فتوایه ک ده دا"

که میک دواتر سوار بوون. وه سمانه زله له پیشه وه مه لافه رهاد، سهیغه لی و سی که س له ریش سپی یانی ئاوه دانی به دوی دا چوونه مه خفه ر. مه خفه ر له خانووبه ره یه کی چوکی زور به رزدا بوو که به خستی سوور له دهره وه ی گوندیکی سه رجاده دروست کرابوو. له سهر بانه که ی، ئالایه کی کال بووه وه ی شپو شول راده ژا. له به ر دهرگای مه خفه ر دابه زین. ئەسپه کانیا ن له په رژینی په نای خانووه که خستن، دوگمه ی چاکه ته کانیا ن داخستن و له دهرواز ه که وه چوونه ژووری. له به ر دهرگا سه رجووخه دورسوون به خیراتنی کردن. موختار سهیغه لی به ئەده به وه پرسى:

"وه کیل باشی له مال نیه؟"

سه رجووخه که میک تی ک رابوو، نه ختیکیش تی ک چوو، و ده سبه جی وه لامی نه دایه وه. به لکوو دوی که میک بیرکردنه وه جوابی دایه وه:

"وه کیل باشی دوینی شه وی بریندار بووه. چه ته لی یان داوه."

بروکانی وه سمانه زله هه لکشین، و چاوه کانی له بن بروکانیه وه دهرکه وتن. بریسکه یه کیان تی دا دره وشایه وه به راویژکی زور کون پشکنانه وه پرسى:

"زۆر برينداره؟ گولله له كوئي دراوه؟"

"گولله كه، گولله ي "وه رهنديل" بووه، هي راوه به راز. كلاوه ي ئه ژنوي له بهر يه كه هه لته كاندوه."

وه سمانه زله به پيكه نينه وه پرسى:

"دويني شهوي وه كيل باشي له كوئي له گه ل چه تان تي ك هه ل چو بوو كه بريندار بوو؟"

سه رجوخه به م پرسياره به ته واوي گيژ بوو. هه تا ماوه يه كه وه لامى پي نه درايه وه. پاشان له حالتيك دا له بهر نارچه ته دهنگي ده له رزي، گوتي:

"دويني شهوي خه بهر هات كه تا قمي ك چه ته به ئاناوارزا وه ربوون. گويا له چي اي له دهستي ياوه ر فارووق رايان كردوه وه هاتوونه خوار بو ده شتي. ئه وان تفهنگيان لي داوه."

وه سمانه زله چاويكي له مه لافه رهاد كرد. مه لافه رهاد له حالتيك دا له رقان رهنگي شين هه ل گه رابوو، گوتي:

"ياللا با بچينه شاري، لاي قايمه قام. پاشان برووسكه بو "ئه نكه ره" ش لي ده دهين."

سه رجوخه پرسى:

"چما شتيك بووه؟"

حاله تيكي وهك گالته پي هاتن له روخساري دا هه بوو كه نه ي ده تواني بي شاريتته وه.

وه سمانه زله گوتي:

"هيچ نه بووه كورم. چما قه رار بوو شتيك رووبدا. هه موومان له ژير سايه ي ئيوه دا له ئه من و ئه مان داين.

ته نيا دويني شهوي چه ند گولله يه كيان پيوه ناين... دياره ئيمه پيمان وابوو ته قه له ئيمه ده كه ن، به لام

وادياره وه كيل باشي له گه ل ريگره كان پي ك هه ل پرژاون. باشه. خواحافيز."

وه سمانه زله له پيشه وه وه ئه واني ديكه به دواي دا له مه خفه ر چوونه ده ري. سوار بوون و رويشتن بو لاي

شاري.

له ري يه دا وه سمانه زله به مه لافه رهادي گوت:

"نه ختيك وه ره ئه م لا."

ئه و دوو سواره نه ختيك له واني ديكه به جي مان.

وه سمانه زله گوتي:

"حالي بووي مه سه له چيه. هيچ زانيت ئه و گولله به رازكوژه كه كلاوه ي ئه ژنوي وه كيل باشي له بهر يه كه

هه لته كاندو بووه هو ي ئه وه وهك گا بهورپيني، له كوئي وه هاويژراوه؟"

"تي گه يشتم. ده ست نه رزي."

"ئه گه ر ئه و كارهي دوي شه و ئه من كردم، هه موومان كردبامان و وهك كه رويشك له كونان دا خو مان

نه شار دبايه وه، پيت وايه عه لي سه فابه گ پي له ئاوه داني ده نا؟ ئه گه ر ئه و شه وه ي خانووي يوبازنو غلي

سووتا، بۆ به يان يه كه ي خانووي عه لى سه فا ئاگرى گرتبايه، چ ده بوو؟ تازه كه س ده ويرا نار هه تمان بكا؟

"ئاشكرايه كه نا."

"باشه، كه وايه بۆ له پيشى راناوه ستين و خهريكين دى يه كه چۆل ده كه ين و هه ل دى ين؟ ئه وان هه ش كه رايان نه كردوه هه موو شه وى به ده ست به س تراوى له ژير ريزنه بارانى گولله دان؟ به باوه رى تو هۆيه كه ي چيه مه لا؟ بۆ واى لى هاتوه؟"

مه لاي ئاوه دانى گوتى:

"پياوى ترسه نوک له لاي خواش خو شه ويست نيه. خه راپترين مه خلووقاتى خوا كه سانى بى غير هت و ترسه نوک. بنياده مى ترسه نوک له ئاگرى جه هه ننه م رزگار نابى. ئه به ده ل ئه به د له ئاگر دا ده سووتى. ئه دنا به نده ي خوا به نده ي ترسه نوک. ئينسانى ترسه نوک مايه ي ريسوايى به شه رييه ته. له باره ي وه كيل باشى يه وه زۆر خو شحالم. چۆن ده كرى ئه م مه سه له يه به قايمه قام بلى ين؟ چۆنى حالى كه ين كه ئه وه ي په لامارى گونده كه مانى داوه، وه كيل باشى خو ي بووه؟"

وه سمانه زله له وه لام دا گوتى:

"هيج پيوست نيه تى بگه يه نين و هيج نابى به كه سيش بلى ين كه ئه من گولله م له وه كيل باشى داوه. ئه مشه و ديسان هيرش دى نن و ديسان يه كى كيان لى له كار ده خه م."

مه لافه رهاد گوتى:

"زۆر كارى چاك ده كه ي."

"خدرى زينده پى گوتم: ئه گه ر ده ته وى له م شه ربه دا سه ركه وى، هه موو ئه وان هه ل له م دى يه رو يشتون ده بى بينه وه." ئه من ده مه وى جار يكى ديكه بچه لايان و پى يان بلى يم بينه وه دى خويان. پى يان ده لى م وه زع له گه ل جار ان فه رقى كردوه."

مه لافه رهاد هه ناسه يه كى قوولى هه ل كيشاو گوتى:

"ئا...خ، ئا...خ مام وه سمان ئاخ كه ناتوانى بيان هينيه وه. ئه وان حازرن له وى بمرن، له نيو بچن، به لام حازر نين بينه وه. ئا...خ، ئا...خ مام وه سمان. هه زره تى خدر به منيشى گوت باشته هه موويان بينه وه. ئاخ ئاخ مام وه سمان..."

گه يشته شارى، "خه ليل تيلكى ئوغلى" دوژمنى ژماره يه كى عه لى سه فابه گيان وه پيش خست و له پليكانه كانى قايمه قام وه سه ر كه وتن. بۆ قايمه قاميان باس كرد كه چۆنيان هيرش كردوه ته سه ر ديه اتى يه كان و چۆن هه تا به يانى دى يان ئاورباران كردوه. قايمه قام گوتى كه فكر يكيان بۆ ده كا. برووسكه يه كيان به "فه تحى كووزان ئوغلى" عه ريزه نووس ئاماده كردو به رى يان كرد بۆ ئه نكه ره.

شار همووی هه ژابوو. داستانی هیڙشی تازهی به کریگیراوانی عه‌لی سه فابه‌گ بۆ سه‌ر گوندی وایوای که وه‌کیل باشی ره‌مزیشیان له‌گه‌ل بووه، ته‌قه کردنه‌وه‌ی وه‌سمانه‌زله‌ی هه‌شتاساله‌ که هه‌رچه‌ند تاریک ببوو به ده‌مانچه‌ی ساچمه‌زن کلاوه‌ی ئه‌ژنۆی وه‌کیل باشی ره‌مزی له‌به‌ر یه‌ک هه‌ل‌ته‌کاندبوو، بوو به بنیشته خوشه‌ی سه‌ر زاران.

هه‌ر ئه‌و رۆژه ده‌سبه‌جی وه‌کیل باشی ره‌مزی‌یان نارده نه‌خوشخانه‌ی سه‌ربازی له‌ ئه‌ده‌نه. وه‌ختیک وه‌سمانه‌زله له‌ پیشه‌وه‌و ئه‌وانی دیکه به‌ دوای دا به‌ بازار دا تی‌ده‌په‌رین، دوکانداره‌کان، پارچه‌فرۆش، مسگه‌ر، که‌وش دروو، ئاسنگه‌رو به‌ کورتی هه‌رچی کاسبکار بوو هاتبوونه ده‌رکی دوکانه‌کانیان و به‌ سه‌رسوپرمانه‌وه ته‌ماشای وه‌سمانه‌زله‌یان ده‌کرد. ته‌نانه‌ت ژن و مندالیش بۆ دیتنی له‌ مالان هاتبوونه‌ده‌ر. وه‌سمانه‌زله هه‌تا له‌ شاری وه‌ده‌ر نه‌که‌وتن، سه‌ری هه‌ل‌نه‌ب‌ری. له‌ ژیر روانینی سه‌دان چاو دا که تی‌یه‌وه برابوون، خۆی چووکه‌له‌ ده‌هاته به‌رچاو. ئه‌و رۆژه شار زۆری ئه‌و شه‌رمه‌نده کردبوو.

ئادەم پياويكى زۆر كورته بالا بوو به دەم و چاويكى خړو نيوچاوانيكي هەميشه گرژەوه. چاويكى سىگۆشه و ليويكى تەنك و مليكى كورتى هەبوون. تەواوى ئەندامانى لەشى لە مىلى پرا بىگره هەتا دەست و لاق و نينوگ و بەژنى، هەموويان كورتيله بوون. هەميشه "فيلينتا" يەكى ئەلمانى زۆر جوانى بە دەستهوه بوو. مووه زەرەدە مەيله و خەنەيى يەكەنى وەك چەقلى پشتى ژووشك هەميشه ببوونە نەشتەر.

ئادەم دەيتوانى چەند رۆژان بىئەوهى دەم لە خۆراك بەدا لە قوربنيك دا بچيته بۆسەوه و جوولە نەكا. شەش سال پيشتر بوو كە بوو بە پياوى عەلىسەفابەگ. پيشتر كە رويشك و كەو و قازو قولينگ و سويسكەى راو دەكردن و دەىبەردن بۆ خان و ئاگاكانى دەشتى ئاناوارزاو لەو ريگاىه وه گوزەرانى خۆى بەرپۆه دەبرد. كارى هەر ئەمە بوو. سال دوازده مانگ لە دەشتى ئاناوارزا دەخولايەوه. باران و قورپو شەوو رۆژ بۆ وى فەرقيان نەبوو. بالئەدى سەيرو نايابى دەگرتن و بۆ عەلىسەفابەگى دەبەردن. عەلىسەفابەگيش هەرچەندى پياويكى چرووك و پارەپيس بوو، بە ديتنى ئەو بالئەدى سەيرو سەمەرانه كە ئادەم بۆى ديان، خۆشحال دەبوو و سەرى كيسەكەى دەكردهوه.

رۆژيكيان ئادەم لە حالىك دا چەند دانە لەو بالئەدى سەيرانەى پى بوو، هاتە مەزراكەى عەلىسەفابەگ. تووكى ئەو بالئەدى شينىكى مەيله و سەوز بوو. دەندووك و لاقيان زۆر بارىك و دريژ بوو. عەلىسەفا بە ديتنى ئەو بالئەدى جوانانه كە تا ئەو رۆژه نەى ديبوون زۆر خۆشحال بوو و گوتى:

"بريا يەكيكيان زيندوو بايه."

بانگى شيوان بوو. ئادەم تەفەنگەكەى لەسەر شانى داناو چوو بۆ ئاكاچاساز. بەيانى وەختىك تاريك و روونى دەهاتەوه، يەكيك لەو بالئەدى لى لە بن هەنگاى دا بوو. بالئەدى كە لە بن هەنگاى ئادەم دا ئەوهەندە بە رەحەتى خەوتبوو، دەت گوت لە هيلانەى خۆى دايە. چاوهكەنى وەك ياقووت سوور دەچوون و سەريشى نەخشين بوو. لەو رۆژه بەدواوه ئادەم لە مەزراى عەلىسەفابەگ دا مايەوه.

نە ئادەم بە عەلىسەفابەگى گوت: "ئەمن دەمەوى لەلای تۆ بمينمەوه، رازى يان نا؟" و نە عەلى سەفابەگيش بەوى گوت: "ئەمن ليرە پيوستيم بە تۆ هەيه، لە لای من بمينەوه." ئادەم لە كيگەى عەلىسەفادا مايەوه. دەت گوت دەركەزايەكە هەر لەوى لە دايك بووه و هەر لەویش گەرە بووه. لە پشت خانوبەرە ئاغاىانەكەى كيگەوه كەويليک كە دوو ژوورى هەبوون، بەتال ببوو. ئادەم هەرودە بۆخۆى دروستى كەردى، دەسبەجى چوو تىي دا دانىشت و لە دىي دا مايەوه. چەند مانگ دواتريش بە خۆى و ژنيكەوه سەروكەللەى پەيدا بوو. ژنەكە لەگەل خۆى دەت گوت سيويكن لەتت كەردوون. راست وەك خۆى

کورتەبالا بوو. ژنيک بوو بيدهنگ و چاوپرهش و چاوزهق. ژنيک بوو دت گوت هميشه له خه ودا به ريگادا دهرواو ئادهم يه کجار زوري نهو ژنه خوښ دهويست.

بهم جوړه ئادهم بوو به يه کيک له باوه پي کراوترين پياوه کاني عه لي سه فابه گ. عه لي سه فابه گ دژوارترين نه رکه کاني به ئادهم ده سپارد. له پيک هيناني ترس و سام له دلي جووتياره کان دا بگره هه تا هيرش بو سه ر ديها ت و چه ته يي و نار دني په يام و وه لام.

ئادهميش وه لامی نه متمان ه يه ي ئاغای زور به باشی ده دايه وه وه هر کاريکی پي سپيرابا به رووسووری نه نجامي ده دا. زوري پي نه چوو که ئادهمی راوچی بوو به به لای گيانی خه لکی ديها تي ده شتي ئاناوارزا، و له نيو نهو دي يانه ش دا گونديک که له هه مووان زياتر داری ده ستي ئادهمی وي که وتبوو و له ده ستانی هه راسان و جاز ببوو، گوندي وايواي بوو.

فيلينتايه کی زور جوانی نه لمانی به ده سته وه بوو. گولله ي به خه سار نه ده دا. تفهنگه که ي به قه د ژنه که ي خوښ دهويست و مووه زه رده مه يله و خه نه يي په کاني وه که نه شته ر و ابوون.

نه م روژانه ئادهم زور قه لس و قول بوو. چه ندين روژ بوو به دواي نه سپي خه نه يي دا ده گه را. به لام له و ماوه يه دا نه ي توانيبوو نه وه نده له نه سپه که نيزيک بيته وه که تفهنگي بگاتي. نه م نه سپه دت گوت هه زار چاو و هه زار گو يي هه يه. چوو کترين جموجول و تارمايی له دووره وه ده دي و به سپايي ترين دهنگي له دووره وه ده بيست. ماوه يه کی زور بوو له نيو پوله جه گه نيک دا خو ي حه شار دابوو، به و هيوايه که نه سپه که به وي دا تي په ري. به لام نه سپ نه ده هات و نه ده چوو و نه ده رده که وت. ئادهم خووی به م جوړه مه سه لانه وه گر تبوو، به حه وسه له بوو، ده ي تواني پينج روژ، حه وتوويه ک و ته نانه ت ده روژيش له نيو نهو جه گه نه دا چاوه ري بي. به لام نه م نه سپه سه برو سيکه دانه ي پي نه هيش تبوو.

له ده شتي دوو جار تووشي نه سپه که بوو، به لام هه ردووجاره که پيش نه وه ي تفهنگه که ي له شانی قايم کا، نه سپه که ون بوو. چي ببوو، بو کوي رويش تبوو؟ غه يب بووني نه سپه که، نه ويش له چاو ترووکانديک دا نهو گومانه ي بو ئادهم پيک دينا که ده بي نه يني يه که له کاری نه م نه سپه دا هه بي. نه م نه سپه شتيکی نائاسايي بوو. ته نانه ت نه خلای بنياده ميشی نه بوو، به لکوو بوونه وه ريکی نه فسووناوی بوو، ... شتيک بوو وه ک جنو په ري شتيکی جادوويي... به ره به ره ترس هه لي گرت.

لای نيوه شه وي گو يي له دهنگي نه سپيک بوو که له نيو قاميشه کان هاته ده ري. له دوور تارمايی نه سپه که ي دی که خه ريک بوو له توپراخ ته په وه سه ر ده که وت. دووباره گه رايه وه قاميشه لانه که. چه ندين شه و بوو خه و نه چووبوو چاوه کاني. هه ر که سه ري وه سه ر بنه قاميشيک کرد ده سبه جي خه وي لي که وت.

خه ريک بوو هه تاو بکه وي، وه خه به ر هات. مژيکی وه ک هه ور له سه ر ئاکچاساز راوه ستابوو و ئاناوارزا له پشت په رده ي مژه که وه به حال و بال ديار بوو. نهو مژه ي به سه ر زه وي دا کيش رابوو، به ره به ره نه ستوور ترو قورس تر ده بوو. هه ر که ئادهم له قاميشه لان وه ده رکه وت، شتيکی دی که پي و ابوو چاوی

رهشکه و پیښکه دهکا. کهمیک له ولای خوی ئه سپه که له سهر ته پوله که یه کی چوکه له له نیو ته م و مژیکي خهست دا راوه ستابوو و چورته ی له خوی بریبوو. له نیو ئه و مژه ئه ستووره دا جار جار دهرده کهوت و جار جار ون ده بووه وه. دلای داخوړپا. یه که م جار بوو ئه سپه که ئه وهنده ی لی نيزیک بی که تفهنگی بگاتی. دهسبه جی تفهنگه که ی راست کرده وه، سیړه ی لی گرت و دهستی لی کیښا. دهنگی ویزه ی گولله بهرز بووه وه و ده مه ساتیک ه موو شتی که له پشت په رده ی مژه وه ون بوو. ئا دم غاری دایه ئه و ته پوله که یه که ئه سپه که ی له سهر راوه ستابوو: تاویک دواتر چاوی له په له قاژه ی ئه سپه که ده بی. پاش ئه وه ی هر له وی ئه سپه که ی سهر بری، ده ی با ته لای عه لی سه فابه گ و ده لی: "ئاغا! عومری دوژمنانت، عومری گوندی وایوای ش هه روه ک عومری ئه م ئه سپه کورت بی!" و ئاغاش بو ی تی ه ل دینیتته وه. ئاغا له زهوی یه وه بگره تا پول و سامان و دارایی ه موو شتی کی ده داتی. ده بی پازده هه زار میتر زهوی له ئاغا وهرگری. نای دا؟ ده ی دا؟ بو ده بی نه ی دا؟" وهختیک گه یشته سهر ته پوله که یه که، به سهر هه واری خالی دا کهوت! ئه سپ له دووری به سهر بهستی نی دا به ره و به رده لانه کانی ئاناوارزا ده ی کوتا. ئه وهنده خیرا لینگی ده دا که به رزگی له زهوی ده خشا. ئا دم هه ر له وی وشک بوو. چهند له حزه یه که ته ماشای ئه و ئه سپه ی کرد که وه ک لافاو به بهستی نی دا تی ده په ری. ئه سپ به جوړیک لینگی ده دا که دت گوت بالی گرتوه. مژه که ش ورده ورده لاده چوو. ئا دم ئه وهنده چاوی ده دووی ئه سپه که نا هه تا له بن گابه رده کانی ئاناوارزا بوو به نوخته یه کی ره شی چوکه له. وهختیک ئه سپه که ی له بهر چاو ون بوو، هه ر له وی له سهر ته پوله که یه که چوکی دادا. ددانی له سهر یه ک روگرتن. له داخان شیت بوو. ئه مجار ترسی سوار بوو. بیر ی کرده وه: "نه کا ئه م ئه سپه حیسابیک ی هه بی؟ نه کا جندو په ری بی و چووبیتته که ولی ئه سپه وه؟ ئه مه شتی کی نا ئاسای یه که ئا دم له و نيزیکه وه ئه سپیک نه نگوی، چاره نیه ده بی ئه سپیک په یدا بکه م که هه ر نه بی به قه د ئه سپی خه نه یی توند بی. پاشان به سواری وی وه دوی ده کهوم و هه ر که نيزیک ی بوومه وه به تفهنگ لی ده دم. ئه گینا به هیچ فیلیک ئه م ئه سپه ناکوژری. ده بی بچمه وه لای به گ، ئه سپیک ی توند په وی لی وه رگرم. به لام به راستی چو ن ئاغام تی بگه یه نم که نه م توانیوه ئه سپیک به و زه لامی یه وه بنگیوم؟ هیچ ریگی دیکه م نین..."

به ره پی ئا دم هه ل مسابوون. زی یه گه رمینی پانتو له که ی له ئه ژنویانی به ره ژیر له ت و په ت کرد بوو. ده لینگ ی پانتو له که ی ریشال ریشال و سه روچاوی به درک و دال خویناوی بوون.

به بی وازی به ره و کیلگه وهری کهوت. که گه یشته مال ه ئاغا وه تی یه که، عه لی سه فابه گ تازه له خه و هه ستابوو، خه ریک بوو له پیښخانه که دا به ئاویک که کچیک جیل به مه سینه له دهستی ده کرد، دست و چاوی ده شوتن. ئا دم دوورتر راوه ستاو له جی خوی چه قی بو ئه وه ی ئاغا خوی بی بینی و بپرسی که: "باشه، ئا دم! چ باس، چ خه بهر!" به لام ئاغا ئه وی نه دی. پاش ئه وه ی دست و چاوی به خاوی وشک کرده وه، چوه سالونه که. ئا دم به دوی دا رویشته، له پلیکانه کان وه سهر کهوت و هه ر له وی له سهر

پلیکانه کان راوه ستا. بهگ له سهر میژیکى دريژ دانیشتبوو، خهريك بوو له گهل چه ند که سى دیکه بهرچایی ده خوارد. وه ختیک ئاده می له سهر پلیکانه کان دی، بانگی کرد:

"بو له وئى راوه ستاوى ئاده م! وهره ژوورئ بزانه."

ئاده م بئى ئه وهى ته ماشای چاوى ئاغا بکا، چوو له لای میزه که. بهگ که ههستی به داستانی ئه سپه که کردبوو، رووى کرده ده وروبهره که ی و گوتی:

"ئه و میرشکاره ی باسم ده کرد ئه مه یه، نه بالنده ی له ده ست دهرده چی و نه پی پو. به لام ئیستا له چاوانی دا ده خوینمه وه که ئاده م، ئه م سهرده سته ی راوچی یانه نه ی توانیوه ئه سپه که بکوژئ. ئاده م بئى بزانه چوون بوو که نه ت توانی بی کوژئ؟"

ئاده م سهری هه ل بری. فرمیسک له چاوانی دا قه تیس مابوو و بو هاتنه خوار له بیانوییه که به ند بوو. به ده نگیکی له رزۆکه وه گوتی:

"ئه و ئه سپه هه زار چاوو هه زار گوئی هه یه. ئه سپیکى سهیره. ده بیته باو شنه ی دی، ده بیته مه لی ئاسمان و ده فری. ته نیا جاریک لئى نیزیک بوومه وه، ئه و جارده ش ئه و به پی خوی هات. تفه نگم هاویشتی، هه موو شتی که به سهر یه که دا که وت. گوتم لیم دا. به لام دوژمن له مالیت نائومید بئى ئاغا" له پر دیتم، چه ندین فرسه قم لئى دووره و خه ریکه ده چیته لای ئاناوارزا. ئه من سهر له کارى ئه و ئه سپه دهرناکه م. بهگ! پیم وایه له جئ دا ئه و ئه سپ نیه."

عه لی سه فابهگ هه ناسه یه کی به ژانی هه ل کیشاو گوتی:

"ئه و، ئه سپه ئاده م. ئه سپه. به لام له بنیاده میس ئاقل تره."

"بهگ! ئه گهر ئه و ئه سپ بئى، ئه گهر سیحرو جادوو نه بئى، ئه گهر جندو په ری نه بئى که هاتبیته که ولئى ئه سپه وه، دلنیابه که رۆژیک هه ر ده ی کوژم."

بهگ له جیاتی وه لام دانه وه له گهل براده رانی که له سهر میژ دانیشتبوو، قاقا دهستی کرد به پیکه نین و سهره نجام گوتی:

"چت لئى قه و ماوه ئاده م! ئه و ئه سپه به جاریک سهری لئى شیواندووی، شپرزهی کردووی."

ئاده م وه لامی دایه وه:

"ده ردی داومئ. ئه و ئه سپه جندو په ر..."

بهگ قسه که ی پی بری و گوتی:

"نا ئاده م."

"بهگ! گولله نای گریته وه."

"ئاده م، ئه و ئه سپیکى چالاکه. ئه م جووره ئه سپانه به ئاسانی وه بهر نایه ن."

ئاده م دیسان سهری داخست و گوتی:

"بهگ! ئهسپيكم وئ ده كه بتوانم به سواری ئه وه دوای كه وم. به لكوو به گيري بيئم..."

"بچؤ تهويلهئ، ههركاميكيانت به دل بوو ههئى گره. به لام دلم ئاو ناخواته وه. ئه وه ئهسپه وا ده گير ناكه وئ. ديسانيش مه يلى خؤته."

ئادهم به شه رمه زارى گه رايه وه مائى.

نه رمى و ميهره بانىي ئاغا زياترى شپرزه كردبوو. دياره راويژه كه ئى نه ختيك گالته پئ كردنيشى له گه ل بوو. كه وايه به سواری ئهسپيش ئه م به رازه ده گير ناكه وئ؟" نا، نا. ئه وه ئهسپ نيه پهرى يه. ئه گه ر جندو پهرى نه بئ... ئاغام باوه رپى به جندو پهرى نيه... ئه گه ر ئه وه ئهسپه سيحرو جادوو نه بئ... سيحرو جادوو..."

له تهويلهئ دا ئهسپيكي بين دريژو زهلامى بؤره هه بوو. ده بئ به سواريى ئه وه دوای ئهسپى خه نه يى بكه وئ. نه حله تى خوا له وه ئهسپه خه نه يى يه..."

ترسى ئه وه ئهسپه خه نه يى يه له دلئ دا جيگير ببوو. ئه وه ئهسپه ته نيا بوونه وه رى ئه م جيهانه بوو كه ئه وه ده يه ويست تفهنگى لئ دا وه نه ي ده توانى لئى بدا.

ئه وه شه وه هه تا به يانى نه خه وت. يه ك قسه شى له گه ل ژنه كه ئى نه كرد. له جئ دا ژنه كه شى له وه جؤره وه ختانه دا قه تى هيچ لئ نه ده پرسى.

ریشی رهش و تیک ئالقاوی مه لافه رهاد دهستی به له رزین کرد. سیبهری خه فه تیکی قوول به چاوه گه شه کانی دا تی په پی. روخساری جوان و کزه لۆکه ی کرترو ماسولکه کانی دهم و چاوی گرژ بوون. روخساری پر گنج و لونجی وه سمانه زلهش به ئازارو داگیرساو بوو. حه سه نی یۆ بازئوغللی له وسهری گوندی نارای قشلا له که ویلیک دا نیشه ته جی ببوو. که ویلیک بوو نیوه ویران به چه په ری شهق و شپرو بی که لکه وه. بانه که شی به قامیش داپوشرا بوو، تیک ته پیبوو.

که ل و په لی نیو ماله که ی بریتی بوو له ئاوخوره وه یه کی دار، ده ستیک نوین، سی چوار ده وری مس و مه نجه لیک. هه رسی منداله که ی نه خووش که وتبوون، له سووچیکی که ویله که له سه ر کوه حه سیریک ده یان نالاند. حه سه نی یۆ بازئوغللی بوخووشی له پو لاواز و شکاوه وه بوو، به جاریک توابوو وه. برینه کانی ده ست و دهم و چاوی قوولتر ببووون. حه سه ن دیسان وه ک جاران دهم به پیکه نین بوو و ده یه ویست وا نیشان بدا که له وه زعی تازهی رازی یه. به لام ژنه که ی که نه ی توانی بوو خو به و ماله نیوه ویرانه یه وه بگری، وه ک ماته میکی سه رلی شیواو له نیو که ویله که دا ده هات و ده چوو و به هیچ جور نه ی ده توانی پیشهاتی سووتمانه که له بیر به ریته وه.

وه سمانه زله که کۆله گرووی له ئه وکی مابوو، به ده نگیکی له رزۆکه وه گوتی:

"رۆله حه سه ن، له گه ل مه لافه رهاد هاتووینه لات که له مه زیاتر له ولاتی غه ربیایه تی دا نه سوورپییه وه. ته ماشایه کی ئه م خانوو به که که تی دا دانیشه تووی. داهات و گوزه رانیکیشت نیه. بوچی هاتوویه ئیره، ئاو ماله کانت چی یان بو کردوو؟ لیره بمینی له برسان ده مری. بینا دهم ئه گه ر بیهه وی بژی، ته نانه ت ئه گه ر بیهه وی بش مرئ، دیسان باشتره له نیو خزم و قهومی خوئی دا بی. هاتووین له گه ل خو مانته به رینه وه. لیره عاره بانه یه که به کری ده گرین، ژن و منداله که تی تی داوین و ده پۆین."

حه سه ن سه ری به ردابوو وه و ته ماشای مه لافه رهاد و وه سمانه زله ی نه ده کرد. هیچ گۆرانیکی له روخساری دا به دی نه ده کراو پیاو تی نه ده گه یشت بیر له چی ده کاته وه.

پاش وه سمانه زله، مه لافه رهاد دهستی به قسان کردو به گوتنی رسته ی: "حه سه ن با پیکه وه بچینه وه" قسه که ی کورت کرده وه.

وه ختیک حه سه ن سه ری هه ل بپی، روخساری نه ده ناسرایه وه، چاوی پر له فرمی سک بوون. وه ک مندالیکی بی په نا ده چوو. گوتی:

"ئه من ئیدی ناچمه وه ئه و دی یه."

وه سمانه زله نه راندی:

"دەچپەو. بەخۆشیی خۆشت نەپەو، وەك و لاغ بە راکیش راکیش دەت بەینەو. "

مەلافەرھاد پشتی قسەكەى وەسمانەزەلى گرت و گوتى:

"دەچپەو ەيان بە زۆر بت بەینەو؟"

حەسەن وەك مندالئىكى بەستەزمان دەستى لەبن ەنگلئى نان و گوتى:

"ناتوانم بئەو. "

وەسمانەزەلى گوتى:

"لەبارەى وەكىل باشىپەو نىگەران مەبە. وەكىل باشى لەنيو گوندى خۆمان گوللەيان لئىدا. گوللەپەكى بەرازكوژيان لئىخەسار كرد بە ئەستورايى قامكئىك. ئەویش بە دەمانچەى ساچمەزەنى دووسەدو پەنجا سال لەمەوبەر. بەلئى، شەوئى پەلامارى گوندەكەمانى دابوو كە لئىيان دا. كالاوئى ئەژنۆيان لەبەرىك ەل وەشاندا، كارئىكيان بەسەر ەئنا وەك گا دەى ەۆراند.

ئىستا لە نەخۆشخانەى ئەدەنە بەرەو قىبلە كەوتەو "ياقدوس، ياقدوس" يەتى. دەپرسى چۆن و بە چى پرا دەزانم؟ تەنيا كەسئىك وەختى برىندار بوون وەك گا دەهۆرپئى كە بە گوللەى بەرازكوژ لئى دەن و كالاوئى ئەژنۆى لەبەر يەك ەل تەكئىن. برووسكەمان بۆ مستەفا كەمال پاشاش لئىدا، برووسكەپەكى جوان و رىك و پىك. ئەتۆ بئى مەلافەرھاد، بە دىن و ئىمانت كە بەندەپەكى دىندارو نىزىكى خاوى، تۆ پئى بئى ەرىزەپەك كە فەتخى كووزان ئوغلئى نووسىبووى چۆن بوو. تۆ دىن و ئىمانت فەتخىبەگ پىاوئىكى زانا نىە؟ لەگەل ئەوئى پىاوئىكى باش و لەسەرەخۆپە، نووسراوئەكەى لەسەر بەرد دابئى كونى ناكا؟ فەتخىبەگ پىاوئىكى لەسەرەخۆپە، بەلام ەرچىپەك بئى لە بنەمالئى كووزان ئوغلئىپە. ەرچى لە مشكى بئى ەمبانەى دەبپرى. بئى مەلا بئى، با حەسەن بزائى چى بۆ مستەفا كەمال پاشا نووسىو. نووسىوئەتى: "ئەتۆ كە دەلئى نىشتمان نەجات داو، نەجات دان ئاوا دەبئى؟ ئەتۆ نىشتمانت نەجات دا ەتا جەندرمەكان و وەكىل باشىپەكان و پاشماوئەى دەرەبەگەكان بە شەو ەئرش بكەنە سەر گوندەكانمان، دئىپەكەمان وەبەر تەفەنگان بەن و دەستدرئىزى بۆ سەر مال و نامووسمان بكەن؟" ئەمانە كئى نووسىونى؟ كووزان ئوغلئى چى دىكەى نووسىو؟ نووسى كە: "زۆر ناشىرن و جىگائى شەرمە كە حكومەت پارئىزگارى لە ئاگان بكاو دئەتاتى وەبەر تەفەنگان بدا. دەبئى رىگا چارەپەك بدۆزئەو. " دەبئى چى نووسىو؟ دەزانى كئى نووسىوئە؟ فەتخى كووزان ئوغلئىبەگ نووسىوئە! حەسەن وەرەو. ئەتۆ كۆرە كوردئىكى. بابىشت پىاوئىكى ئازا بوو. جگە لەوئەش ئەتۆ كۆرپى شىعەپەكى. شىعەكان چاونەترسن. وەك گورگى لووتكە بەرزەكان، گۆرانئى بەسۆزىان ەن، خەلكى دنيا وەختئىك گوىيان لە گۆرانئى توركى شىعەكان دەبئى، سەريان سوپ دەمئىنى... "

وەسمانەزەلى ئەوئەندەى قسە كرد كە ئىدى پشووئى لئىبرا. لەگەل قسەكانى تفى لە زارى دەرەپەرى.

پاشان داستانى كئوى قافى باس كرد. باسى شەو نەمرەكەى كئوى قافى گئراپەو، باسى ئەو رىبوارە

ناھومیدانهی کرد که له کیوی قاف سهریان له دیواری شهو درابوو، ئەو نوورەیی باس کرد که وهك شمشیرێك تاریکایی کیوی قافی قهلاشتهوه. و له ئاخری دا پرسى:

"دهی، دهلیی چی حهسەن!"

وهسمانهزله شهلالی ئارهق بوو. دوگمەیی کراسهکهی کردهوه. به دهست ئارهقهی مووه درێژو سپییە تهپهکانی سنگی سپی. قامکی دهستانی بۆترشی ئارهقیان گرت. پاشان دووباره لهسەر قسهکانی رویشت:

"پیت وا نیه ئەو خوییهی یوسفی له چالووئ نهجات دا روژیکیش ئاورپک وهسەر ئیمه بداتهوه؟ هه. هه. ها. دهلیی چی حهسەن!"

مهلافههاد قسهکهی له وهسمانهزله وهرگرت و درێژهی پێدا:

"ئەو خوییهی یوسفی له چالووئ نهجات دا، هه رگیز بهندهکانی خوی له تهنگانه دا ناهیلێتهوه. حهتمەن ئیمه شتیك دهزانین که پیت دهلیین وهرهوه. وهسمانهزله چیی پێ گوتی؟ لهبارەیی ئەو ریوارانهوه که له کیوی قاف رییان لێون ببوو و سهریان له دیواری شهو درابوو، و له پاش دیواری ناھومیدی مابوونهوه. نه جئیهکیان ههبوو بۆی بچن و نه ریگای گهپانهوهیان ههبوو. باشه، ئەتۆ پیت وایه له ههه و مهرجیکی وادا تۆپه له نووریک ناکه ویتته سەر ئەو دیواره تاریکه که شمشیر کاری لێ نه ده کردو هه ناسهیی له سنگی خه لکی دا رادهگرت؟ مام وهسمانهزله که گه یوه ته ئەم ته مه نه، دهزانی ئەم نووره چ نووریکه و ئیمان و باوه پری بهو نووره ههیه... بۆبان ئوغلی با به سه رهاتیکیش بۆ بگێرمه وه. سی ریوار بوون، سی پیاو له چۆل و دهشتیکی پان و بهرین دا... سه رگهردان و تینوو. له تینوو خه ریک بوو بمرن. ئەو سی پیاوه له تینوو بستیکیان زمان پێ ده رکیشرا بوو... دهشتیک بوو که له وی دا هه تاو نیازی ئاوابوونی نه بوو. له و دهشته دا که تی دا سه رگهردان بوون، له نیو سه وزایی دا چالووئ هه بوو که ئاویکی وهك ده نکی ته رزه ی هه بوو، به لام ئەوان چالووئ که یان پێ نه ده زانی. چالووئ که له م بهر بوو، ئەوان به و بهر دا ده رویشتن. له پاشان له نه کاو ته یریکی سپییان له ئاسمان دا دی. یه کیک له و ریوارانه پیاویک بوو وهك مام وهسمانهزله ساردو گهرم چیشتوو. گوتی با بچینه ئەو به ره که ته یره که ی پێدا ده روا. وه پێ که وتن. ته یره که پاسته پێ ده چوو ه سەر ئاو ه که. پیاوه پیره که ده لئ ته ماشای بالی ئەو ته یره بکه ن، ماندوویه، ئەویش خه ریکه له تینوو ده خنکی. وه دوا ی ته یره که ده که ون، ده پۆن ده گه نه سه وزایی سەر چالووئ که. ئاو ه که ده خۆنه وه و له مه رگ رزگار ده بن..."

به لئ، مام وهسمانهزله ئەو پیاوه یه که ته یره سپییه که ی دیوه. هاتوه پیت ده لئ ته یره که ده چیتته سەر چالووئ که. ئەتۆ چیی جواب ده ده یه وه حه سەن؟ دئییه وه یان نا؟"

وهسمانهزله له حالیک دا له خووشی یان پێ ده که نی گوتی:

"مەلا، مەسەلى ئەو تەيرە سىپىيە مەسەلىكى بەجى بوو. ئىدى مەسەلى لەو جۈانتر نابىنرئەتەو. بزانە
حەسەن، تەيرە سىپىيەكە بالى گرتوون، بپوانە حەسەن، بپوانە شىعەى خۆم، تەيرە سىپىيەكە خەرىكە
دەچىتە سەر ئاوى ژيان، لە گەلمان وەرەو بە دىي."

زۆريان قسە كرد. زۆريان شىرو رىوى ھىنايەو. بەلام حەسەنى يۇبارئوغللى خەراپ چاوترسىن ببوو. بە
ھىچ جۆرىك نەيان تۈانى بىھىننەو. بە خەفەت و نارەحەتىيەو كەويلا ويرانەكەى حەسەنى
يۇبارئوغللىيان بەجى ھىشت.

لە رىگا دا بىئەوھى قسەيەك بکەن، ركىف بە ركىفى يەكتر دەپوشتن. لە خوار ئاناوارزاو دەچوونە لاي
دووملىقەلا.

مەلافەرھاد دەىگوت:

"نايەنەو، لەترسى گيانيان نايەنەو. مام وەسمان، وەختىك ترسى گيان چووه كلىشەى كەسىكەو
ناكرى چاوپوانىي ھىچت لىي ھەبى."

وەسمانەزلە لە تەواوى رىگاكەدا بىدەنگ بوو. ھەر مەلافەرھاد قسەى دەکرد.

ئەو شەو لە گوندى حاجىلار مانەو. مەلافەرھاد يەك بىن قسەى دەکردو وەسمانەزلە بىدەنگ بوو.
خەرىك بوو كازيوە دەنگوت كە بەرەو دووملى قەلا وەرپى كەوتن. ھەر كە لاقيان لە حاجىلار بىرە دەرى،
مەلافەرھاد پرسى:

"مام وەسمان چتە؟ ھەر بىدەنگى."

"ھەر بىر لەو دەكەمەو كە ئەتۆ لەكەنگىو دەزانى ئەو تەيرە سىپىيە لە مالى منە."

"ئەتۆ بۆخۆت گوتت مام وەسمان."

"چۆنت دىت؟"

"نەم ديوە مام وەسمان. بەلام ئەتۆ ئومىدت ھەيە، ئەمنىش بە ئومىدم. كەوايە، ئەتۆ شتىك دەزانى؟"

"راستە مەلا، جا چ زانىنىك! "

وەسمانەزلە لەبەر ئەوھى كە نەىدەتۈانى ئەوھى لەدلى داىە بە زمان بىللى زۆر نارەحەت بوو. دلى
نىگەران بوو. لەدلى خۆى دا دەىگوت: برىا تۈانىبام. لەبەر نارەحەتىيان جىنگلى دەدان. گنجەكانى دەم و
چاوى جار جار رىك دەھاتن و جاروبارىش دەكرانەو. تاويك خۆشحال دەبوو و ساتىك خەفەتبار. سەرەنجام
گوتى:

"بەللى مەلا تەيرىكى سىپى ئا... خ مەلا ئەویش چ تەيرىك! بالندەيەك كە بۆيە دەبى بىبىنى، شەھىنى
سىپى."

پاشان لە قسەكەى خۆى پەژيوان بوو. ئەگەر مەلافەرھاد كەمىك بىرى لە وشەى شەھىن كىرەبەو،
بىگومان لە مەسەلەكە حالى دەبوو و تىدەگەيشت كە مەبەست لە تەيرى سىپى چ كەسىكە.

مه لافه رهاد له خووه دووپاتی کرده وه:

"بۆیه ده بی بی بینی."

وه سبه بینی را گه یشتنه "ساری چام" دییه که له شوره کاتیکی پر له بهرده لان دا هه لکه وتبوو. خه لکه که ی چه ند که ویلی شه ق و شکاویان له قورپو بهرد دروست کردبوو، تی یان دا ده ژیان. هیندیکیان له چادری موویین و هیندیکیشیان له که پری شه ق و شرپ دا دانیشتبوون. دیهاتییه کان به روویه کی خوشه وه پیشوازی بیان لی کردن. هه موویان رهش و روت بوون، هه موویان هینده کز بوون ته نیا چنگیک ئیسک و پیستیان لی مابووه وه. منداله کانیاں لیکرا نۆبه تی یان بوو.

وه سمانه زله وه ختیکی کۆنه ئاوماله کانی خووی له و رۆژره شییه دا دی، کولی هه ستا. نه ی توانی پیشی فرمیسیکی خووی بگری. مه لافه رهادیش هه ر زور په شیو و نارپه حه ت بوو.

وه سمانه زله که تۆزیک به سه ر خووی دا زال ببووه وه، یه کسه ر دهستی به قسان کرد:

"ئه من وه ختیکی باسی حال و گوزه رانی ئیوه م بیست ئاورم تی به ربوو. مه لافه رهاد، ئه و پیاوه باشه م له گه ل خووم هیئا که ئیوه له گه ل خوومان به رینه وه دیی خوومان."

هه تا ده مه ساتیک که س دهنگی له بهر ده رنه هات. سه ره نجام عبدالرحمن گوتی:

"بۆچی هاتوون ئیمه له گه ل خووتان به رنه وه. بیینه وه خانووه کانمان؟ چما ئاوریاں تی به رنه دان؟ بیینه وه سه ر که ردو کیلمان، چما ویرانیاں نه کردن؟ چما کچه کانمانیاں هه ل نه گرتن؟ چما حه یوانه کانمانیاں سه ر نه برین؟ چما که س و کارمانیاں نه کوشت؟ وه سمانه زله! له و دییه چیمان ماوه هه تا له گه ل تان بیینه وه؟ له و دییه چ گۆراوه که ده تانه ویی ئیمه له گه ل خووتان به رنه وه؟ عه لی سه فا مردوه؟ ناکا بیهه ویی له گه ل مان بیی به برا؟ حکوومه ت لایه نی ئیمه ی گرتوه؟ حه مه دۆک هاتوه ته وه؟ چ گۆراوه وه سمانه زله چ گۆراوه؟ که نیازت هه یه ئیمه له گه ل خووت به ریه وه؟"

به بیستنی ناوی حه مه دۆک گوتی... ئا... خ و راست له و له حزه یه دا چاوی له چاوی مه لافه رهاد هه ل نه نگوت. چاوی لیک کردنه که یان به مانا بوو. دیسان دلی وه سمانه زله که وته لیدان: "پیی بلیم؟"

وه سمانه زله زۆری قسه کرد، له به ریاں پاراپیه وه، هه ره شه ی کرد، بۆلاندی، ریگه چاره ی نیشان دان، به قوربان و سه ده قه یان بوو، باسی ئه و نووره ی کرد که دیواری تاریکی شه ق کرد، داستانی کیوی قافی چه ند جار، هه ر جاره ی به جۆریک بۆ گێرانه وه، به سه رهاتی تهیره سپییه که ی به شاخ و باله وه بۆ باس کردن و زور مه سه لی دیکه شی هیئانه وه.

ئه مجار مه لافه رهاد دهستی به قسه کردو گێرپیه وه که چۆن وه کیل باشی وه ختی هیرش بۆ سه ر ئاواپی بریندار بووه و تازه ش ناگه رپته وه مه خفه ر. هیندیکی مه سه لی دیکه شی هیئانه وه. مه لافه رهاد "مه ولوودی خوینه وه" بوو. دهنگیکی زور خووشی هه بوو. دهنگی ئه وه نده به سۆز بوو که گوئیگره کانی دینایه گریان. مه لا

بهو دهنګه خوښه ی چهند نایه تیکی قورئانی به عهره بی خویندن و پاشان بوی لیک دانه وه. نیوه روکی نایه ته کان پشتیوانی له گه پاره وهی جو تیاره کان بو سهر زهوی به کانیاں ده کرد. هه تا نیواری زوریان هه ول دا نه یان توانی دیهاتی به کان رازی بکن که بگه پینه وه وایوای. شیویان هینا. وه سمانه زله له کاتیک دا حازر نه بوو نانی وان بخوا، نه پراندی:

"نه حلهت له پیوای وه ک نیوه."

هه موو نازای له شی له رقان ده لرزی. روخساری وه ک کاغز سپی ببوو. مه لافه رهاد هه ولی دها نارامی بکاته وه، ده ترسان له رقان خوینی راوه ستی. پاش نه وهی نه ختیک وه سمانه زله ی نارام کرده وه، سواری نه سپه که ی کرده وه، بوخوښی سوار بوو. پاشان نه سپه که ی بو لای نه و دیهاتی یانه که له رق هه ستانی مام وه سمان سهریان سورمابوو، لی خوړی و به دهنګی نارام و به سپایی له کاتیک دا له سهر هه موو وشه یه ک راده وه ستا، گوتی:

"نیوه توووشی نه حلهتی خوا بوون. نه وه پیتان ده لیم توووشی به لای خواش ده بن. لی ره بن و له نیو نه و به رده لانه بی ناو و گیایه دا سه قهت بن، لی ره بن هه تا سه قهت ده بن. نیوه وایوای تان ویران کرد."

تاریکه شه و بوو. له تاریکایی دا نه سپیان لی ده خوړی و هه تا نیوه شه وی بی دهنګ و رکیف به رکیف لی یان خوړی. وه سمانه زله هه ر له فکری نه وه دابوو که داخوا مه لافه رهاد ناگای له هاتنه وهی حه مه دوک هه یه یان نا. فکری ده کرده وه: "نه گه نه ی زانیبا هاتوه ته وه، مومکین نه بوو نه وه نده ی هیواو هومید هه بی."

و به م جوړه هه ستی متمانهی خو ی دهره قی مه لافه رهاد به هیتر ده کرد. نه ختیک دواتر له برپاره که ی په ژیوان بووه وه و له دلی خو ی دا گوتی: "بنیاده م شیر ی خاوی خواردوه، ناکری متمانهی پی بکه ی."

ده هاته سهر زمانی و دووباره په ژیوان ده بووه وه. سهره نجام که خو ی پی رانه گیرا، گوتی:

"حه مه دوک... و بی دهنګ بوو. مه لافه رهاد هاته نیو قسه که ی و گوتی: "حه مه دوک چی به سهر هاتوه؟"

وه سمانه زله پاش ساتیک دوودلی گوتی:

"مه لافه رهاد... و دیسان بی دهنګ بوو. دووباره گوتی:

"مه لافه رهاد... به راستی نه م مه لافه رهاده کئی یه، له کو ی را هاتوه، چ کاره یه؟ ژنی له وایوای هیناوه. کچی یه کیک له قوم و خویشه کانی هیناوه، به لام کئی یه؟ چی باوه ره؟ چاوی راسته نابی متمانه به چاوی چه په بکا. مه لافه رهاد!"

"فه رموو مام وه سمان."

"مه لافه رهاد ده لیم نه گه نیستا حه مه دوک مابایه..."

"مام وه سمان! یانی ده لیمی حه مه دوک مردوه؟"

"قسان ده که یین، نه گه حه مه دوک وه ک جاران له چیاکان بووایه، نه تو پیئت وایه یاریده ی نه ده داین؟"

مه لافه رهاد به باوه پریکی قایمه وه گوتی:

"دياره كه ياريدەى دەداين. ئەو كورپىكى پاك و شەريف و ئازايە."

وہسمانہزلہ گوتى:

"بريا لەم ھەل و مەرجەدا ھەمەدۆك لە چياكان بووايە, يان ئەگەر لە بەين نەچووبى لە لای ئىمە بووايە.

بە باوەرى تۆ ئەودەم بۆ ئىمە نەدەبووہ ئەو تۆپەلە نوورە كە كەوتە نىو تاريكايى؟"

"بۆچى, دەبوو."

"يان وەك تەيرە سپىيەكە؟"

"ئەم جۆرە ئينسانانە راست وەك ئەو تەيرە سپىيەن. ئەمانە كاريان ھەر ئەوہيە. ديتت چۆنى كالايجى

كوشت" ديتت چۆن بە كوشتنى وى عەلىسەفابەگى تەزاند؟ وانەبوو؟"

وہسمانہزلہ گوتى:

"بريا ھەمەدۆك پەيدا بايەوہ. جاريكى ديكە بە چاكى ژيانى لە عەلىسەفابەگ تال دەکرد, بە جۆريك كە

ئىدى نەتوانى راست بيئەوہ..."

"خانووہ کہ بیان دا بہ سہیران قیز۔ بہ لایہ ک کہ بہ سہر وی ہات، خوا بہ سہر دوژمنی کہ سی نہ ہیئی۔ مالہ کہ چۆنہ؟" حەزی دە کرد بچئ و ئەو خانووہ لە نزیکەوہ ببینی. زەوی یە کہ چۆن زەوی یە ک بوو؟ لە کوئی ئاوە دانی بوو؟ مەزراکە عەلی سە فابەگ زەوتی کردبوو. عەلی سە فا چ جۆرە پیاویکە، چیی دەوی؟ ئەم ھەموو زەوی یە ی بۆ چیە؟

چما نیازی ھە یە لە دەشتی ئاناوارزا پاشایەتی بکا؟ وە سمانە زلە دە ی گوت لە ژوور بەردە لانەکانی ئاناوارزاوہ قە لایە ک ھە یە کہ جیگای ئیمپراتۆرەکانی ئەرمەنی بوو. ئەو دەم سەرانسەری چوکورواوا لە ژیر فەرمانرەوایی ئیمپراتۆرانی ئەرمەنی دا بەرپۆہ دەچوو. داخوا عەلی سە فابەگیش دە یە وی ئیمپراتۆری یەکی وا دامە زینئ؟ عەلی سە فابەگی زالم و بی ئینساف کاری وای کرد کہ لە ئینسانەتی بەدوور بوو. حکومەتیش پشتیوانیی لەو دە کرد. وە سمانە زلە سی شەو و سی رۆژان چۆکی بە چۆکی حەمە دۆکەوہ دابوو و لە بارە ی خان و ئاغاکانی چوکورواواوہ زۆر شتی بۆ باس کردبوو. دیارە حەمە دۆک بۆخۆی ھەمووی دە زانین، بە لام وە سمانە زلە لە سیرئ ھەتا پیواری ھەموو شتیکی بۆ شی کردبووہ. ئەو ئیستا بە باشی لە ھەموو شتیکی خە بەردار بوو و ھەمووی ھەست پی دە کرد و رۆژ بە رۆژ پق و قینی دەرھەق بە ئاغاگان زیاتر دە بوو. ئەوان ھەموویان یە ک بە یە ک لە عەبدی خان خراپتر بوون. ھەر ئەم عەلی سە فابەگە. بە بیستنی ئەم ناوہ ھەموو مووی لە شی لە بەر بیزاری دەبوونە نەشتەر. ھەموو ئاغاگان لە بنی پرا لە گەل وی دوژمن بوون. ھەر ئەم عەلی سە فابەگە بوو کہ عەبدی خانی لە بنبالی خۆی گرتبوو. ئەمانە، ئەم خان و ئاغاگانە، ھەرچە ندیش پیکەوہ دوژمن بن، ھەر بەو ئەندازە یە ھاوی پۆہندی یان پیکەوہ ھە یە.

مردنی عەبدی خان شیتی کردبوون. چەندین دەستە ی چە کداریان پی ک ھینابوون و چیا ی گەورە ی توورپووس کون بە کون و دی بە دی گەرابوون. ئەگەر نە ی توانیبا رابکا، بی گومان دە یان کوشت. ھەزاران لادیی و سەدان جەندرمە لە کیوو بەندەنان بەدوای حەمە دە زلە و حاجی دۆران و چەتە دورمووش دا نە دە گە پان، بە لکوو شتیکی ئەوانی گە یاندبووہ سنووری شیت بوون، ئەوہ بوو کہ دەستیان بە حەمە دۆک رانە دە گە یشت. چووبایە ھەر کوئی یە ک سەرەنجام دە یان دیتەوہو دە یان کوشت. چونکە ئەو، عەبدی خانی نە کوشتبوو، بە لکوو ھەموو ئاغاکانی کوشتبوون. لە راستی دا ئەو لە قالبی عەبدی خان دا ھەموو ئاغاکانی کوشتبوون، ھەربۆیە ش ئەوان ھەرگیز لیی خۆش نە دە بوون.

بۆچی لە گەل ئەو ھەموو زولمە ی عەلی سە فابەگ لە دیھاتی یەکانی کردبوو، یەکی لە وان راست نە دە بووہوہ گوللە یەکی دە زاری کا؟ ھەموویان چاوترسین ببوون؟ ئەو رۆژانە زیاتر لە نیوہ ی خە لکی

چوکورواوا له ژیر ته وژمی زولم و زور دا باریان کړدبوو و له دهشته کان دا بو بسته عه رژیک ده گه پان که له سه ری بژین. نیوهی زیاتری گوندی وایوای چول ببوو.

به جوریک چاویان له عه لیس فابه گ ترسابوو که دور نه بوو روژیک به یانی که چاوت هه ل دینا، دیتبات هه مووان دی په که یان چول کړدوه و رویشتون. دیهاتی په سام گرتووه کان له بیرى راکردن دا بوون و وه سمانه زله تی مابوو که چون پیشی راکردنی جووتیاره کان بگری. وه سمانه زله له باره ی گوندی "ئاک مه زار"، "ئیدریس به گ" هوه که بوخوی خه لکی وی بوو، ده ی گپرایه وه و ده ی گوت: "سه برده ی ئیدریس به گ دلی ئینسانی بو دهرژی. هو ی هه موو به دبه ختی په کانی وی خانیک بوو به ناوی "عارف صائم به گ" که له دوستانی نیزیکی مسته فاکه مال پاشا بوو، ته نانه ت ترؤمبیلیشى هه بوو. له ریگا خاکى په کانی ئاناوارزادا هه میشه به ترؤمبیل هاتوچوی ده کرد. حه مه د تا ئیستا ترؤمبیلی نه دیبوو. زور تامه زروی دیتنی بوو. له سه رانسه ری چوکورواوا ته نیا په ک که س ترؤمبیلی هه بوو، ئه ویش عارف به گ بوو. دیهاتی په کان و ئاگانان هه موویان حیسابیان بو عارف به گ ده کرد. عه لیس فابه گیش زوری لی ده ترسا.

له حالیک دا حه مه د له سووچیکى که ویله تاریکه که ده تفهنگ له سه ر کوش دانیشتبوو، ئه و فکره تی که ل پیکه ل و شیواوانه ی به می شک دا راده بووردن.

به قه لشتی په نجره دارینه پیوه دراوه که ی هوده که ده جاده په کی باریکی تیشک راکشابوو، که هه تا سه ر خاکی نیو هوده که دریژه ی هه بوو. له م جاده تیشکی په ده ه زاران وردیله ی دره وشاوه ی تو زوخول له جوولان دا بوون. حه مه د چه ندین جار ده ستی له بهر ئه و تیشکه راگرت، ئه و ده ستی له نیو تیشکه که بوو گه وره ترو به هیتر دیار بوو. هه ستیکى سه یری بو په یدا بوو، به ره به ره ترس و ناهومیدی دیهاتی په کان کاری ده کرده سه ر ئه ویش و هینده ی نه مابوو ئه ویش وه ک جووتیاره کان سه ر له دیواری تاریکایى بدا.

حه مه دؤک دوو جار له قه لشتی ده رگاوه مه لافه رهادی دیبوو. هیچ وه ک مه لایان نه ده چوو. ریشیکى تی ک ئالقاوی وه ک عه به نووسی ره ش، کاکولیکى ره شى بادراوو چاویکی ره شى وه ک گری ئاگر تروسکه دارى هه بوون. ئه و به و لوو ته قه پوز به رانی په یه وه وه ک پیاویکی جیگای متمانه ده هاته به رچاو. وه ک وه سمانه زله ده ی گپرایه وه، روژیکى مانگی ره مه زان مه لافه رهاد که له ئاناوارزاه هاتبوو، به هه مبانه یه که وه که کتیب و جلکه کانی تی نابوون، شه که ت و ماندوو هاته وایوای و ده سبه جی بو ئیواره ی ئه و روژه خانوو چولیکى ئاوه دانى کرد به مزگه وت و خه لکی بانگ کرد بو نویژی جه ماعت و بوخوشی پیش نویژی بو کردن. له و روژه به دواوه ببوو به ئیمامی ئاوه دانى. له باره ی مه سه له ئایینى په کانه وه زور نه ده دوا، نویژی جه ماعتی ده کردو خه ریکى کارو گوزه رانی خوی ده بوو. هه ر له م دی په کچیکى هیئا. ژنه که ی زه وى په کی زور چووکه له ی هه بوو. مه لافه رهاد له جیاتى پیش نویژی په که به راتیکى وه رنه ده گرت. زه وى په چووکه له که ی خیزانى ره نیو دینا و گوزه رانی پی ده کرد.

له سهره تادا ديهاتي يه كان هه موويان ليى به گومان بوون و دوورى يان لى ده كرد. پاشان بهره بهره له گه لى ريك كه وتن به جورىك كه ئىستا به يه كيك له خه لكى وايواى حيسابى ده كه ن. به لام ئىستاش له ژير ته ئسپرى شه خسيه تي ئه فسووناويى ئه ودا بوون، و وه كه سيكى نائاسايى و جيگاي سه روسورمان چاويان لى ده كرد. ته نانهت وه سمانه زلهش له گه ل ئه وهى خوښى ده ويست و متمانەى پى ده كرد، خوى لى دوور راده گرت و نامويى لى ده كرد.

ئاغاكانى چوكووراواش وه ختيك بيستيان پيش نويژيكي هاتوه ته وايواى له پيش دا زورى لى به شك بوون، به لام دوايه كه ديتيان پياويكى بى ئازاره، له بير خويان برده وه. به وحالهش ناوبانگى لى وه شاوهيى مه لافه رهاد له چوكووراوا گه رابوو و روژبه روژيش زيادى ده كرد. به تايبه تي بووه بنيشته خوښه ي سه رى زارى ژنان. ژنان و كچان به بيانويى نووسيني نوشته ي چاوه زار له گونده دووره كانه وه، له ئه دهنه، كووزان، تارسوس و ته نانهت ميړسين و ئه سكه نده روونه وه ده هاتنه سهردانى. مه لافه رهاد بو ئه و نوشته و دوعايانه ي ده ي نووسين پاره و پووليكي وهرنه ده گرت و روژ به روژ زياتر له چوكووراوا دا ناوبانگى ده رده كرد.

حه مه د له نيو هه زاران هه ستي شيواو و ئالوزدا په له قاژه ي ده كردو له م كه ويكه تاريكه دا فكري جوراوجورى يه كه له دواى يه كه به ميښك دا ده هاتن.

داخوا له م دى يه ده نيژرى؟ ئه گه ر بريندار بوو، گولله له كويى ده درى. مردنه كه ي چون ده بى، وه ختيك مردن ميوانى بوو، چوني ميوان ده بى. داخوا مردن وه كه تاريكايى يه؟ ئه م تاريكايى يه چون ده بى، داخوا مردن وه كه خه و وايه؟ داخوا ئه و برينه ي مروقى پى ده مرى زور به سوويه؟ جار جار ترسى مردن ده چوو ده ليه وه. ترسى مردنى له قوولايى هه ناوى دا هه ست پى ده كردو له وه هه ست پى كردنه ده له رزى و له ترسان ته واوى مووى له شى ده بوونه نه شته ر. ئه و، زور له وه پيشتر به خوښيى خوى حوكمى مردنى خوى دابوو. به لام نه ي ده توانى بزاني مردن چونه و زور زوريشى هه ز ده كرد بزاني. به لام ئه وه نده هه بوو بريارى دابوو نه يه لى بى گرن و ده ستي جه ندرمه ي بگاتى، بى خه نه زيندان و له لاي قازى راي بگرن. خه جيچ له باره ي جه ندرمه و به نديخانه و قازى يه وه زور شتى بو گيرابوو وه و پى گوتبوو: "حه مه د مردن هه زار جار له مانه كه گوتم شيرن تره. خوا بم كا به قوربانى مردن!"

حه مه د جاروبار له ده ستي رقيكى بى ئه نداز جارز ده بوو و له دلى خوى دا هاوارى ده كرد: "له شه ر دا ده مرم." له ده روونى دا هه ستيكى سامناكى تو له ئه ستاندىن ده بزوت. ئه و هه سته به كوشتنى عه بدى خان دانه مركابوو. ئه و هه سته مه زنه ي تو له ئه ستاندىن له وه زياتر بوو كه له سنوورىكى ديارى كر او دا راي بگرى. رقه كه ي رووى كرده سه روكى مه خفه ر، ئه و وه كيل باشى يه كه يو باز نوغلى و به ر پى له قه دابوو... رووى كرده حكومه ت... عه لى سه فابه گ و عارف صائم به گ... هه ستي رق و تو له ئه ستاندىن وه ي له يه كيكه وه ده چوو سه ر يه كيكى ديكه.

هينديك جاريش همه د هروا به خيال له گه ل عه اى سه فابه گيك كه قهت نهى ديبوو و نهى ناسيبوو به شهر دهات و دهى كوشت و پاش نه وهى كه كه لله سهره كهى ديناو خلورى ده كرده وه بونيو گوندى وايواى، ملى ريگاي ده گرت و ده پويشته وه چياو وه سمانه زلهى دهى كه به گريانه وه دهى گوت: "شه هينه كه م، نه تو نيمهت نه جات دا، نه تو گيانىكى تازهت به بهر ديهاتى يه كان دا كرد." و باو هشى پيدا ده كرد. ديسان هر به خيال عارف به گى ده كوشت و جووتياره كانى گوندى ناك مزار له خوشيى مهرگى وي جيژنيان ده كرد. همه د له كيشه و گيرهى نه و شهره خه يالى يانه دا له حالىك دا شه لالى نارهق بوو، گولله بارانى ده كردو دهى كوشت و دهى برى.

پاشان له نه كاو سهرى له ديوارى ناهوميدى ده درا. وه سمانه زلهش ئيدى سه برو سيكه دانهى نه ده ما. هر كه همه د دهاته نيو دى، نه و به زمانى بي زمانى هه موو خه لكى ئاوه دانى تى ده گه ياند كه هاتوه له مالى نه وانه.

سهره نجام روژيكيش له زمانى ده رده چوو و نهينى يه گه وره كهى به ده هو ل و زورناوه له لاي هه مووان ده دركاند. نه وده م ئاغاكان و خانه كان و حكومهت له داستانه كه ئاگادار ده بوون و نه وهى نه ده بوو، پووبدا، پرووى ده دا. مانه وهى له مالى وه سمانه زله زورى كيشابوو. ديسانيش وه سمانه زله هر چه ند زور تامه زروى دركاندى نه م نهينى يه بوو، پياو هتى كرد بوو و نهى هيشته بوو كه س هه ستى پى بكا. به لام ئيدى له وه زياتر مانه وه به سه لاح نه بوو.

له جيى خوى هه ستا، چوو به رده رگا. له درزى ده رگاوه ته ماشاى ده رپى كرد. له هه وشه ي پازده بيست جوو جيله وهك گلولى زهردى كولكن به دواى مريشكه كوركيك دا به نيو خو ل دا خلور ده بوونه وه. كچيكي ججىلى كورته بالا كه پرچه په خشانه كانى پشتينى يان داپوشيبوو، به كولانه كهى نه وديو هه وشه ي دا رابورد. سه گيك كه كلكى له گه لوزى گرتبوو و خوى خر كرد بووه وه هه ولى ده دا له بن ديوارى بخزيته قورنه يه ك و په ناى تيدا بگرى. همه د كه وته سهر يادى كوړئو غلى. پاش كوړئو غلى بىرى له داىكى و خه جيجى كرده وه. دايه خوړى چه ند ژنيكى ئازا بوو.

نه گه ر له سهرانسه رى چوكوراوا هه موو دى يه ك ژنيكى وهك دايه خوړى لى بووايه هه م عه اى سه فاو هه م عارف صائم به گ هه قى خويان ده نرايه مستيان... پاشان دورمووش عه لى پىرو دلپاكي وه بىر هاته وه... نه مجار عه لى يه شه ل، دوستى كارزانى... و دوايه نايب ره جه ب... جه بار... جه بار ئيستا هر به بىريشى نه ماوه كه روژيك ياغى بووه. ئيستا له دى نيشته جى بووه، ماوه ته وه، بووه ته خاوهنى زهوى يه كى گه وره كه كر دوويه ته گه نمه شامى، ژنى هيناوه و دوو منداليشى بوون.

خه جيج، داىكى، عه بدى خان، كيوه كان، نه شكه وت، كالاجى هه مووى نه وانه له بىرو ميشكى دا وهك دنيايه ك له تارمايى پووناك، تاريك، ئاشكرا، وهك سيپه ر، تال و شيرين و ناسك و له بار، رهق وه كوو به رد هه موويان به تيكه ل پيكه لى دهاتن و ده سووران و ده جوولان. جاريك خو شحال ده بوو، جاريك غه ميكي

قول دای ده گرت. له بهر ده رگا، داریکی نه قاقیا بونه گرم و قورسه که ی له هه وادا بلاو ده کرده وه. ئاپورای هه زاران زهرگه ته و میشه نگوینه له ده ورو به رو له سهر گوله کانی نه قاقیا به بونی توندو قورسی نه قاقیا سه رخوش ببوون و ده خولانه وه.

داره چناره به رزه که ی هاته وه بهرچاو. گه لاکانی به بایه کی توند لیک ده خشان و ده نگیان ده هات. له نیو گابه رده بنه وش یه کان دا گولاله به به په رنگی سووری خوینه وه پشکووت ببوون، دت گوت کووره یه کی سووری ئاگرین و له دووره وه وهک بلیسه یه که ده چون که له نیو گابه رده بنه وش یه کان هه ستابی. نه وه نده زور بوون ئامیزیان لی نه ده گه یشته وه.

سوورایی یه کی توند له بهر چاوانی بلیسه ی دا. دی یه که به ئاوو ورتکه به رده وه، به سه ربانه گلینه کان و منداله ورتکه کانیه وه، به گول و گیاو میشه نگوینه کانیه وه، به کیو و گابه رده کانی و به ئینسان و په له وه ره کانیه وه له پیش چاوانی راوه ستابوو و پوخساری په پوخساری ده خشان. ئاره زوویه کی پیش پی نه گراو له ده روونی دا سهری هه ل دا. له دلی خو ی دا بیری کرده وه که هه رچی بی، به زوویی ده کوژی. که وابوو ده بی جاریکی دیکه به چاوی خو ی نه م دی یه ببینی.

جه ندرمه و دیهاتی یه کان وهک شاره میرووله کیو و به ندهن و سه رانسه ری چیا ی توو پووسیان پرکرد بوو. کون به کون و نه شکوت به نه شکوت به دوا ی نه م "چه ته" یه وه بوون. داخوا هه ر له م دی یه پی تی نه ده چوو یه کی بچی و راپورتی لی بد؟ یان هه ر لی ره به هه موو که س بلی؟ هه ردووکیان ری یان تی ده چوو. یاغی یه که هه رچی بی، درهنگ یان زوو سه روکاری له گه ل گولله یه. زور باشه. به لام نه گه ر قه رار بی مردن میوانی بی، ده بی مردنیکی شیرن و ئینسانی و پرشانازی بی... له و کاته دا که نه و له بن لیوانه وه ده ی گوت: "نه گه ر وه سمانه زله هاته وه ئیزنی لی ده خوازم و هه ر نه مشه و وه ری ده که وم"، دایه قه مه ر به غاردان هاته وه لای مالی و به کليله ده رگای کرده وه. وه ختی که حه مه دی له پشت ده رگا دی، گوتی:

"چ بووه کوړم، بو لی ره راوه ستاوی؟"

حه مه د گوتی:

"دایه، بی تاقه ت بووم، ته ماشای ده ری م ده کرد."

دایه قه مه ر هاته بن گوئی و به سپایی گوتی:

"دیهاتی یه کان زانیویانه. هه ستیان کرده ده بی له مالی نیمه خه به ری که هه بی. به فکریان دا نایه که نه تو لی ره بی. به لام هه موو ته ماشای مالی نیمه ده کن. ئاخ نه م وه سمان منداله چونی سه رنجی هه مووان بولای مالی خو مان راکیشا. کو ره کانم تینیان بو هی ناوم. هه ر ده لی ن له مالی چ باسه؟ بابمان قسه یه کی له سه ر زاره و نالی.

ئەمن ھېندىك شتم تىك كردوھتەو، بەلام ئەوان باوھېريان نەكردوھ. پىم وايە ئەمپۆيان دىن مالەكە دەپشكنن، يان مالەكە دەخەنە ژىر چاوه دپرى و ئىشكى لى دەگرن. ئەتۆ ھەتا وەسمان دپتەوھ لە جى نوپنەكە مەيە دەرى. باشە؟"

ھەمەد گوتى: "باشە." بەلام ھەر لەو كاتەدا دلى ترسا. ئەگەر لەو دەشتە ھەموارەى چوكووراوا تووشى جەندرمە بووايە، ھىچ كارىكى لە دەست نەدەھات. بى ئەم لاو ئەولا دەكوژا.

ھىچ رىگا نەمابوون جگە لەو چاوه پى بى ھەتا تاريك دادى، تا بتوانى بە كەك وەرگرتن لە تاريكايى لە ئاوەدانى وەدەرکەوى: چەند سەعاتى رۆژ مابوو؟ لە قەلشتى دەرگاگەوھ تەماشای ھەتاوى کرد. ھەتاو ئاوا ببوو. خۆشحال بوو لەوھى زۆرى نەماوھ تاريك دابى. بەلام ھەر لەو كاتەدا بەرەبەرە ھەستى بە غەم و خەفەت دەکرد. چۆن دەىتوانى بى خواحافىزى و گەردن ئازايى لە كەسيك كە بە گيان و دل خۆشى دەويست" لە ئاوايى وەدەرکەوى؟ وەسمانەزلە بەقەد داىكى، بەقەد خەجىچ ئەوى خۆش دەويست.

عەلىسە فابەگ بە قەلسى له پيشخانەى خانووبەرەكە دا هاتوچۆى دەکرد. له بەر خۆيه وه قسهى دەکردو دەى بۆلاند و به داخ و كەسەر وه دەى گوت:

"كارەكان هېچ جوور نابن. ديار نيه ئەم مەملانئيه به كوئ دەگا! زهوى يه كان به يارو بئى كەك ماونه وه. ئەم ديهاتى يه بئى قىمه تانه نه بۆخويان ئەم زهوى يانه ئاوه دان دەكەنه وه، نه دەش هيلن ئيمه ئاوه دانيان بكهينه وه."

زهينه ل به كزى لسەر ته خته داره كەى ئەوسەرى دالانە كه دانيشتبوو. له گەل هەموو گۆرانيكى قەلسى يه كەى عەلىسە فابەگ وه زعى ويش دەگۆرا. ئەم وه زعه هەتا كاتيک عەلىسە فابەگ هات و رەق بەرامبەرى راوهستا، دريژەى هەبوو.

عەلىسە فا له ژوور سەرى زهينه له وه به تانوته وه گوتى:

"چ بوو زهينه ل؟ دەت گوت هەر ئەم به هاره ديهاتى يه كان بار دەكەن و وايواى به جئ ديئن، زۆرى لئى حالى بووى ها؟! بەراستى هەموو شتيكت له پيش دا دەزانی!! چى بوو؟ هەتا ئيستا خە بەريک نيه. دەزانی چ بووه زهينه ل؟ دەزانی؟ وه سمانه زله و مەلافه رهاد له پيش دا چوونه لای يۆباز ئوغلى كه بىهيننه وه وايواى... دوايه ش چوونه سارى چام له بەر خەلكه كەى پاراونه وه كه بينه وه وايواى... ئەتۆ دەت گوت هەتا به هارى كەس له ديئى نابئى. ها؟ چ بوو؟ بۆ نارۆن؟"

"وه لالا نازانم ئاغا، نازانم بۆ وای لئى هاتوه. هەرچى بىر دەكە مه وه، هەرچى مەسه له كه ليك دەدە مه وه هېچ دەست ناکه وئى. ئەم پيم وابوو پاش ئە وهى خانووى يۆباز ئوغلى سووتاو هەموو شه وئى وهك بارانه گولله به سەر ديئى دا بارين، ديهاتى يه كان ئيدى له ديئى دا بهند نابن. به لام نازانم چ بووه؟ له پير وه زعه كه گۆرا. له پيش دا وه سمانه زله له نيۆ ديئى دا قيت بووه وه و دوايه ش مەلافه رهاد... ديهاتى يه ترسا وه كانيش غيرە تيان پهيدا كرده وه و گيانيان هاته وه بهر ئاغا، به خوا نازانم ئاغا، شتيك رووى داوه، به لام نازانم مەسه له چيه. ده ليم نه كا غەيرى ئەم قائمه قامه بئى كيفايه ته، ياوه ريان حكومەت، يه كيک ئەمانهى له دژى ئيمه هان دابئى؟ به لام دەبئى كئى بئى؟ هەموويان بۆ ئيمه كار دەكەن، هەموويان له ئيمه دەستور وه رده گرن. نه كا عارف صائم به گ بئى. ئەگەر ئەو بئى، حالمان شپه. هەر خوابكا عارف صائم به گ چاوى له م خاکه وه نه بئى! نه كا ئەو ئەمانهى هان دابئى؟"

"له بارهى عارف صائم به گ وه زۆرم بىر كرده ته وه. زۆرم لئى كۆليوه ته وه. ته نيا ده سال پيش ئيستا جاريك له گەل وه سمانه زله قسهى كرده. جگه له و تا ئيستا چاوى به هېچ كام له خەلكى ئاوايى نه كه وتوه."

"به مەلافه رهاد چى؟"

"به هیچ جور..."

"ئەم مەلەفەرھادە چیی بوو، جارن خۆی دەو جورە کارانە ھەل نەدەقوتاند؟"

"دەلین ئەم رۆژانە زۆر قەلس و قۆلە. بەتایبەتی لە بەسەرھاتی ئەسپەکە زۆر توورپەییە، یەکیش لەو کە ھەموو شەوئ دئیەکە وەبەر تەفەنگان دەدەن. یەکیش دەربارەیی یۆبازنۆغلی، لەو ش زۆر قەلسە. دەلین وەختیک لە دەشتی ئەسپەکەیی دیوہ وەک باران فرمیسکی بە چاودا ھاتوہ. دەلین ئەوہی تەفەنگی لە وەکیل باشی داوہ، وەسمانەزلە بووہ. جارن وەسمانەزلە وا نەبوو. وەختیک دئیەکەیان دەدایە بەر گوللە سەری لە ژووئ نەدەھینایەدەر، ھەتا دەگا بەوہی تەفەنگ لە وەکیل باشی بدا.

ئەمن پیم وایە ھەرچی ھەییە لەبن سەری وەسمانەزلە دایە. عارف صائم بەگ ئەوہندە خۆی چووک ناکاتوہ. پاشان پیوستی یەکیشی بە زەوی یەکانی وایوای نیە. ئەمنیشی خۆش دەوئ. ئەگەر دلێشی بە زەوی یەکانی وایوایوہ بووایە، بە خۆمی دەگوت. نا، نا... فکرم بۆ کەس ناچئ. لەوانەشە مەلەفەرھاد ئەمانەیی وەغیرەت خستبئ."

"رەنگە، بەلام ئەمن ھیچ دەست نەکەوتوہ. ئەوہندە دەزانم کە مەسەلەکە لە وەسمانەزلەوہ دەستی پئ کرد."

ئەمجار زەینەل بە درییی باسی ئەو ئال و گۆرانی کرد کە بەسەر وەزە و حاللی وەسمانەزلەدا ھاتبوون و باسی کرد کە چۆن لیباسی رۆژانی جیژنی لەبەر کردبوو و قەلنەیی بە لیوہوہ گرتبوو و بی ئەوہی قسە لەگەل کەس بکا سئ رۆژی تەواو لەنیو ئاوی دا پراویچکەیی کردن و ھەمیشەش پیکەنیی لەسەر لیوان بوو، کە چۆن بەرامبەر بە خانووی ئاگرتی بەربووی یۆبازنۆغلی پئ دەکەنی و قەلنەیی دەکیشا. بە کورتی لە سیری ھاتا پیوایی ھەموو شتیکی بۆ عەلی سەفابەگ باس کرد.

عەلی سەفابەگ لە حاللیک دا لەسەر نیوتەختیک ھەل دەترووشکا گوتی:

"ئەمن ھیچ سەر لە کاری ئەم وەسمانەزلەیی دەرناکەم."

زەینەل وەلامی دایەوہ:

"پیاویکی زۆر ئازیە، زۆر نەترسە. لە پازدە شەپان دا بەشدار بووہ... ھەموو گیانی جئ برینە. پیم وایە نەختیک تیک چووہ. ھیندیک جار ترسەتۆک دەبئ، لە سەری بدن، نانی لە دەستی دەربینن قسە ناکا. ھیندی جاریش زۆر بویر دەبئ. وەختیک توورپە دەبی لی نزیک بوونەوہی ناکرئ. شتیکی دیکەشی ھەییە. پیاویکە کە گیانی خۆی زۆر خۆش دەوئ. ئەوہی پاست بئ ئەمنیش سەر لە کاری دەرناکەم."

عەلی سەفابەگ لە حاللیک دا چەنەگە و پشت ملی دەخوراند گوتی:

"نیمەش لە زۆر شەپان دا بووین. بەلام وەک ئەم سەقەت بووہ یاریمان بە مافەکانی خەلک نەکردوہ، دەستمان بەسەر عەززی کەس دانەگرتوہ. وەک ئەم پیرە سەگە گالتمان بەسەر بەخۆیی مەملەکەت نەکردوہ. وەکیل باشیی میللەتمان نەداوہ تەبەر گوللە. جارئ با قەرز بئ لەسەرمان، ھەتا لە وەختی خۆی دا

ههقی ئەم پیرهسهگه دەنیمه مستی. بۆ ئەوهی دیکهشیان که کهس نازانی کۆیه و له کۆی پرا هاتوه، ئەم کاره گران تهواو دهبی. ئەو کابرایهی دهلیم، ئەو پیش نوێزه که کهس نازانی چ کارهیه و له کۆی پرا هاتوه. نازانم مهلايه، چهتهیه چیه. ئی ههردوکیان با قهرز بی له سه زمان.

مشووریان دهخۆم زهینهل، مشووریان دهخۆم. به لایهکیان به سه ر دینم ئەو شیریهی له مه مکی دایکی خۆیانیان خواردوه، به کونه تفنکانیان دا بیتهوه. ههتا له گیانی خۆیان وه ر هز دهبن، ههتا وایویان لی ده بیته جهه ننه م. یان دهست له زهوییهکانی من هه ل ده گرن، یان دنیا یان لی ده که مه جهه ننه م. زهینهل ئیستا پیم بلێ له کۆی وه دهست پی بکهین؟

زهینهل گوتی :

"ئاغا نه خشه یه کم هه یه. ده چینه لای" یه غموورئاغا " پی ده لێین هه موو ئەسه په کانی ئاوه دانی بدزی. "

عه لی سه فا به خۆشحالی یه وه گوتی:

"فکری چاکه. بۆ هه ر ئەسه پیکیش که بیدزی لیره یه کی ده ده می، پاشان کاریکی وا ده که م پیاوه کانی خۆشمان یاری ده ی بدن. زهینهل، ئەتۆش هاوکاری یان له گه ل بکه. "

"باشه، ئاغا. "

"ئەم بهرنامه یه سه ره تای کاره. یان به چۆک دا دین و دی یه که به خوا ده سپین و ده پۆن، یان ئەوه... یان ئەوه که ده بی چاوه پروان بن هه زار جو ره به لایان به سه ر بی.

زهینهل چاوی پیکه وه نان، به ئیشتیاوه لیچ و لیوی خۆی لستنه وه و گوتی:

"به لێ ده بی چاوه پروان بن هه زار جو ره به لایان به سه ر بی. "

"ئەمشه و ئەمن ده چمه لای یه غموورئاغا. ئەتۆش بچووه گوندی "مه مه دین لی" و "چیک چیک لار" به خزمه کانیان بلێ بۆ شوینه ونکه ئەمشه و دی یه که وه بهر تفهنگان بدن، با دیهاتی یه کان نه زانن وه کیل باشی بوو که شه وانه دی یه که ی وه بهر گولله ده دا.

"ئەمن پۆیشتم ئاغا. "

زهینهل له پلیکانی خانووبه ره و باله خانه که هاته خوارو سوار بوو، پۆیشت.

عه لی سه فا بیری ده کرده وه که ئەگه ر دیهاتی یه کان به پشتیوانی عارف صائم به گ لی پاست بووبنه وه و ئەگه ر عارف صائم به گ چاوی له و زهوی یانه بی، کاره که دژوار ده بی. چونکه ئەو عارف به گی باش ده ناسی. پیشتەر مولازیمی جه ندرمه بوو. له شاری خزمه تی ده کرد. پیاویک بوو ئازا، ئازا وه گیپ، چا و چنۆک و به ته ماع و بی په روا له عه شیره تی کورده کانی "بین گوللی". وه ختیکی فه رانسه یی یه کان ئەده نه یان داگیر کرد، له گه ل هیزه کانی خۆلاتی و فه رانسه یی یه کان ته ون و به ستی هه بوو. زۆلیکی زینگ و به هۆش بوو. ئەو رۆژانه حکومه تی ئەنکه ره له سه ر قامکی عارف صائم به گ ده سوپا، چونکه نزیکترین کهس له مسته فا که مال پاشا بوو و به چاو و گوپی وی له نیو حکومه ت دا ده ژمی دردا. خوابکا هان دانی وه سمانه زله ده ستی

وی تیدا نه بی. جگه له عارف بهگ هرکه س بایه پیی دهویرا. ته نیا ئه وهنده بهس بوو که عارف بهگ دهستی له و کاره دا نه بایه، هرکه سی دیکه بایه گرنگ نه بوو... به لام نا، عارف بهگ که سیك نیه بیهه وی له بنه وه دیهاتی به کان دنه بدا. ئه و راست و رهوان دیته مهیدان. بو وینه وه لام دها که " زور سهر مه خه سهر دیهاتی به کان و مودارایان له گه ل بکه. " قایمه قام... ناکا ئه م کاره فیتی قایمه قام بی! هرچه ند ئه و غیره تی ئه و کاره ی نیه، به لام وا دیته به رچاو ئاوری بن کایه بی. ده بوو هر ئه م روژانه بو سهری قایمه قامی لی دابایه هه تا که سیکی جیگای باوهر بنیرنه جیگاکه ی. یاوهری فه رمانده ری جه ندرمه... ئه و له جی دا کاری به سهر ئه و کارانه وه نیه. هیچی تی ناگا. به سته زمانه هه میشه ده لئی له خه وی دا به پری دا ده پروا... ئه و نابی دهستی لی بده ی. له و باشتره ده سته موتر په یدا نابی.

به ره به ره دلّی پر ده بوو له خو ش حالّی به کی بی ئه ندازه. خه لکی وایوای روژیک به یانی که له خه وه ل ده ستن ده بینن که بو نمونه ش ئه سپیک له ئاوه دانیدا نه ماوه. ته نیا چه ند سهر گوئی دریزیان بو ماوه ته وه و خه لکی وایوایش که ئه وه ند هیان ئه سپ خوش ده وی... به لام ته نیا ئه سپیکی خه نه یی له ده شتی ئانا وارزادا ده مینئی. داخوا ئا دم توانی به تفهنگ لیی دا یان نا؟

به وه بیر هاتنه وه ی ئه سپی خه نه یی هه سستی به برژانه وه یه که له دلّی خوی دا کرد... پاشان ئه وه ند ه به لا به سهر دیهاتی به کان دینئی که به پیی خو یان بین و بلین: "ئاغا، ئیمه کردمان ئه تو نه ی که ی. فه رموو، ئه مه زه وی به کان هه مووی بو جه نابت. ئیمه ده ره قی تو خه راپه مان کرد. ته نیا دوو روژمان مؤله ت بده جی یه که بو خو مان په یدا بکه ین، ئیره به جی دیلین و ده روین."

له دنیای خه یال دا له به ره هیوانی باله خانه که وه ته ماشای دیهاتی به کان ی ده کرد که ژن و مندال و پیرولاو هاتبوون له بهر ده رگای ماله که ی کو بو ونه وه و پیی ده گو تن:

"زور باشه، لاجن له پیش چاوم. دوو روژتان مؤله ت ده دم. به لام ته نیا دوو روژ. پاش دوو روژان ئیدی که س له م دی یه تان نه بینئی. ئیوه کاریکتان کرد ئه من له سهر زه وی به کان ی خو م خوین بگریم! ئاخر براینه خوا هه ل ده گری ئه وه ند ه زولم ده ره قی که سیك بکری! ئاخر ئه و زه وی یانه که ره نیویان ناهینن به که لکی چیتان دین؟..."

پاش وایوای ده بوو زی یه لینه که له درک و دال پاک بکریته وه... پینسه ده هکتار ده بوو... پاشان ورده ورده نوره ده گه یشه زه وی به کان ی ئا کچاساز... پاشانیش کیلگه کان... چونکه ئه گه ر که سیك له ئا کچاساز و ئانا وارزاو چوکورواو زه ویی کشتوکالی هه بی و خاوه نی که ردو کیل بی، هه روا بزانه گه نجینه یه کی گه وره ی هه یه...

"کورپه! دیهاتی به کان ی وایوای، هه ی چه په لینه هاتوون وه ک کیوی ئالاداغ"، وه ک ئه م کیوه بلینده ی دولدول پیشتان پی گرتووم... وه لاکه ون، ریگا بده ن... ئه م مه سه له یه بو من شه ری مان و نه مانه، بو ئیوه چی؟ هیچ، هیچ مانای نیه... لاجن له سهر ریگام... چوکورواو پر له عه رزه! عه رزی چول و هول... هه ر

بژی یۆبارنۆغلی! ئەتۆ گەورەترین خزمەتت پێکردم!... "قەبالە ی ئەو حەق دە هەزار میتەری کە
یۆبارنۆغلی دابوویە، بە دەستەوه گرت و ماوێهەکی زۆرتی یەوه پامای و پێکەنی. ئەگەر ئەم تاپۆیە
بە دەستەوه نەبا کارەکە ی زۆر دژوار دەبوو...

لە نھۆمی خواری "وەلی" ی بانگ کرد. لایکی رەشتالە و بالابەرز بە پانتۆلیکی گوشاد و شپوشپۆلەوه لە
پلیکانەکان وەسەرکەوت.

"وەلی کەنگی دین لە وەزعی زەوی یەکانی ئاوەدانی بکۆلنەوه؟"

"هەژدە ی ئەم مانگە."

"شاهیدەکان باش حالی بوون؟"

"بەلێ ئاغا"

هەرچەند بە دەستی بەتال گەرابوونەوه، بەو حالەش وەسمانەزلە خۆشحال بوو. لە بەستینە وشکەکه دا لایان دەخوپی و بەرەوپیش دەچوون. ئەسپی وەسمانەزلە لە پێشتر بوو، ئەسپی مەلافەرهاد لە دواي ئەوهوه دەپۆشت. روخساری موسولمانانەي مەلافەرهاد بەو ریشی تیک ئالقاوی رەشەوه که لەبەر تیشکی هەتاو مەیلەوسەوز دیاربوو، زۆر دەرفەر دیاربوو. چاوه نیوههەل هینراوهکانی لە بیرکردنەوهیەکی قوول دا نوqm ببون. بە بەستینەکه دا خەریک بوون لە هەورازیک سەردەکهوتن.

چاو و گوپی ئەسپەکان لە میشولەیهکی رەشی چووکەلەدا ون ببوون.

لە قەراخی گۆلاوهکه لەسەر ئەو نیرگزانە که هەتا بەرسنگی ئەسپەکان دەهاتن، بەسەر پنگەکان، دێدووکهکان و گۆلە زەردەو خەلەنگەکانەوه ئاپۆرای میشه جۆراوجۆرهکان، زەرگەتە، میشه رەشکە، ژەنگەسوورەو میشهنگوینە بە جۆریک که دەت گوت وەدوا شازنەکهیان کهوتوون، هەل دەفرین و ئاوازی بە شەپۆل و بەردەوامی بالەکانیان وەك گرمەگرمیک لە گۆلاوی گەورەي ئاچاسازەوه دەهاتە بەرگوئ.

لە بەستینەکه دا ماری خۆلە پۆتینە لە بەر سمی ئەسپەکان رادەخزین. بۆقی سەوزو فینک ورد و درشت لە حالیک دا زگیان وەك هەمبانە دەمەي ئاسنگەران هەل دەستاو دەپووکایەوه، لەسەر لق و پۆپەکان و لەبن تیشکی هەتاودا هەناسەبەرکەیان بوو.

لەبن سمی ئەسپەکان لەگەل هەر هەنگاوێک که هەلیان دینایەوه، کۆمەلیک کولە وەك ئەسپەندەریک که لەسەر ئاگریان دانابی، لە جیی خۆیان دەردەپەڕین. وەسمانەزلە گوتی:

"ئەي دادوبیاد، ئەي دادو بیاد. چاویان سەیر ترساوه. چاکیان سام پێنیشتوه."

لە دووری، لە بەردەلانیەکانی ئاناوارزا دەنگی کهودەری دەهات. کهودەری دەي خویند، تاویک بی دەنگ دەبوو و نەختیک دواتر دووبارە ماوهیەکی درێژ بانگی هەل دەدا.

لەسەر دەشتی ئاناوارزا، سیبەری هەوریکی سپی لە حالیک دا جاریک داوینی بەسەر ئاوی ئاچاسازدا بلأو دەکردهوهو جاریک بەسەر قامیشە سەوزەکان دا، دەکهوتە سەر هەزاران مراویسی کیوی که لەسەر ئاوهکه نیشتبوون و سەر پەلە گەنمەکان و لاواوه کیوییهکان و دەشتە پەر گۆلألەو نەسرینەکان، بەتاقی تەنیا وەك پەلە دووکهلیک لەسەر سوولەمیشەوه بۆسەر ئاوی جەیهان و لە ئاوی جەیهانەوه بۆ لیواره شۆرەکاتەکانی بووزکویوو و لەویوه بۆ "ئووک سووزلوو" دەهات و دەچوو.

پشووہ بایەکی فینکی دەهات که یاریی بە تال تالە مووی ریشی وەسمانەزلە دەکرد.

"ئەي خوايە ترسیکی سەیر سواریان بووه. دەك خوا توخم و تۆوتان بپێتەوه. برسی بوون، بۆ

پارووه نانیک چاوه دەست بوون، بە بەدبەختی سەر دەنینهوه، کهوتوونە غەریبایەتی. بەلام حازر نین ئاوی

وه دواى خويان بده نه وه. دهك وه جاخت كوږيږيټه وه ترسه نوک. جاريك يه كيک چاو ترسيڼ بکه، ئيدى کارت پيى نه بى، هر نه وه بؤ حوت پشتى به سه. ئيدى هه تا ده مرى، هه تا قيامت ده توانى هه لى فريويڼى. که سيک چاوى ترسا ئيدى ناکرى به بنياده مى دابنيى. وانيه مه لافه رهاد؟"

مه لافه رهاد وه لامى نه دايه وه. ديار نه بوو که داخوا قسه کانى وي گوى لى بووه يان نا.

"که سيک چاو ترسيڼ بووبى به بنياده م دانانرى که هيچ، به لکوو ده بيته شتيكى جيا له بنياده م. که سيک چاو ترسيڼ بووبى، بمرى باشته، وانيه مه لافه رهاد؟"

مه لافه رهاد ديسان وه لامى نه دايه وه. وه سمانه زله گه پايه وه سه رى و دووباره پرسى:

"بيروپاى تو چيه مه لافه رهاد. وادياره نه تو بنياده مى ترسه نوک به ئاده ميزاد داده نيى فهرهاد! که سيک ترسابى، که سيک چاو ترسيڼ بووبى، به فکرى تو شتيكى جيا له بنياده م نيه؟"

واديار بوو وه سمانه زله کاتيک گوتبووى فهرهاد، هه تا تينى تيدابوو نه راندبووى. چونکه مه لافه رهاد سه رى هه ل بپرى و به دهنگيکى سه نگين و نارام و باوه پزويڼ له سه ره خو گوتى:

"که سيک ترس هه لى گرتبى ده بيته ئافه ريده يه کى جيا له بنياده م."

وه سمانه زله به م وه لامه خو شحال بوو:

"به لام هيڼدى پياوښ پيدا ده بن که ترس هه ليان ناگرى. هر کارىک بکه ن ترس هه ليان ناگرى، وانيه مه لا؟"

"بوچى، وايه."

"يه كيک هه يه کورته بالا. به قه د منداليک ده بى، منداليکى دوازه ساله. دايکى يان کوشت چاوى نه ترسا. پاشان خو شه ويسته که ي و نازيز ترين که سى يان کوشت هه روا بزانه هيچ نه بووه. له حکومته وه بگره هه تا ديهاى و ناغايه کان هيڙشى بؤ دښن. گولله بارانى ده که ن، ديسان هه روا بزانه هيچ نه بووه، کيوه کان، شه وه کان، کون و که ليڼه کان، نه شکه وته کان و ئينسانه کان په ناي ناده ن، به لام ديسان هه روا بزانه هيچ نه بووه. هه روا بزانه هيچ نه بووه مه لافه رهاد هه روا بزانه هيچ نه بووه. وه که مه مانان بى کيفايه ت نيه. له پيش زولم، به ريشه ي هزار ساله، دوو هزار ساله، سى هزار ساله، ده هزار ساله و سه د هزار ساله وه وه که کيو راده وه ستي و وه دواى ده که وي و له ريشه ي ده رديڼى."

"رهگ و ريشه ي زولم هه ل ده که نى. وانيه مام وه سمان؟"

"هه م رهگ و ريشه ي هه ل ده که نى و هه م له ت و په تى ده کا. پاشانيش ديته مالى پيره پياويکى هه ژارى هه شتاساله. خو ي له مالى پيره پياويکى هه شتاساله بى ده ست و پى داوى. منداليک، بسته منداليک دى له مالى پيره پياويکى ده بيته په نابهر. نه م بسته منداله ده زانى نه و پيره پياوه ته نانه ت متمان به چاوه کانى خو شى ناکا.

وهسمانه زله له گه ل قسه كان بؤئه وهى بزاني نال و گوړيک له روخسارى مه لافه رهاد دا پيک هاتوه يان نا، ده گه پرايه وهو ته ماشاي روخسارى وي ده کرد. به لام له روخسارى مه لافه رهاد دا شتيک دهرنه ده که وت. ده ت گوت هيچ شتيک حالي نه بووه. ته نانه ت چووکتري ن جموجوليش له گنجه کاني روخسارى دا ديار نه بوو. وهسمانه زله له دلي خوځي دا گوتی: "ماشه لالا ئیدی به چ زمانیک پيی بلیم که حه مه دؤک هاتوه و ئیستا له مالي ئیمه یه! مه لافه رهاد زور پياويکی زرينگه. نه تو هر بلی "ب" نه و ده لی به ختیار. چونه که قسه یه کی وا ری و راست حالي نه بووه. وهختیک ده لیم پياويکی به غيره تی ريوه له که به قه د مندالیکی دوازه سهاله ده بی، جگه له حه مه دؤک ده توانی کی بی؟ نه و که سهی دايکی يان کوشت و خو شه ويسته که ی يان کوشت، نه و دل پاکه که کیوه کان و شه وه کان و ئينسانه کان په نای ناده ن، جگه له حه مه دؤک کیکی دیکه یه؟ چما خو ش حالي یه که م، وه کیل باشی بريندار کردنه که م، نازايه تی یه که م، وره وه به رها تنه که م هه مووی له سایه ی حه مه دؤکه وه نيه؟ چه ند خه لکیکی ناتیکه يشتون! هيچ که س له هيچ حالي نابی. نه گه ر نه مانه هينده گه وج نه بوونايه، نه م دنيا يه ش هينده گه وجانه نه ده بوو!"

"بزانه مه لافه رهاد! توو نه و خوايه له گه ل نه و هه موو قسه ی بؤم کردووی، هيشتا هيچت له قسه کان ده ست نه که وتوه؟"

که له به ستينه که تی په رين مه لافه رهاد نه سپه که ی بؤ لای نه سپی وهسمانه زله ده نگ دا. وهختیک گه يشته په نای و پکيف به پکيف ده ستیان به رویشتن کرد مه لافه رهاد وه لامی دايه وه:

"هيندی شتم ده ست که وتوه مام وهسمان. هيندی شت حالي بووم. هيندی شتت له بن زمان دا هه یه که نايلی به لام ده ته وی به زمانی بی زمانی حالیمان بکه ی. فکر م بؤ هيندی شت چوه."

"زور شت هه یه. نه و نووره ی که وته نیو تاريکايی... چالاوه که ی نیوه راستی بيابان... هومید... و... وهختیک گه يشتيه وه مالي ده ی بيینی و له خو ش ی يان شیت ده بی. نه سپه که ت دینيه ده ری و به دوو چاوی خو ت ده بيینی که حه زره تی خدر دروودی لی بی له مالي ئیمه یه."

مه لافه رهاد له قسه کاني وهسمانه زله دهر باره ی نوورو خدرو له و نه ينی یه که ده یه ويست بی درکینی و نه ی ده گوت، نه وهنده وه هه ژان که وتبوو هر هينده بوو شیت نه ده بوو. به لام نه و، باش شاره زای نه خلاقی که سانی وهک وهسمانه زله بوو. ده ی زانی نه و جوړه که سانه هر که داوات لی کردن، زمانیان گری ده دن. له و جوړه وهختانه دا نابی سهر بخه یه سهر که سانی وهک وهسمانه زله و داوا بکه ی پیت بلین. نه وان دره نگ يان زوو، هرچی له دلایان دايه ده ی هیننه سهر زمانیان.

"لی خوړه مه لافه رهاد، لی خوړه!"

وهسمانه زله خو ش ی قه مچی له نه سپه که ی دا. له بهر هه ژان پشووی سوار ببوو. نه سپه که ی به چوارنالی ده رویشتن. مه لافه رهاديش هه روا لی خوړی و به ته نیشتن یه که وه لينگیان دا.

"له مالئ ئيمه كورپك ده بينى كه زورى كویره وه رى چاشتوه . له مالئ شه هينئك ده بينى شياوى چوكورواو، له مالئ شيرئك ده بينى دلئ وهك ئاوى زولال. له مالئ جواميرئك ده بينى كه به راستى ئينسانه . له مالئ ئينسانئك ده بينى كه دوسته ، برايه . مه لا، راست وهك هه لئوى تيربالئ شاخه بنه وشه يئيه كان... ئينسانئكى نه رم و نيان وهك لوكه . به لام ته نانهت "عصمت پاشا" فه مانده ي له شكر، ياووز عصمت پاشا له ترسانى زراوى ده توقئ. ده زانى ياووز عصمت پياوئكى به غيرته ، له هئچ كه س ناترسئ. كه سئكه كه مسته فا كه مال پاشا ته گيرو راى له گه ل ده كا . عصمت پاشا ميئشكى سوپايه و مسته فا كه مال پاشا شمشيرئ. ئيستا تئ گه يشتى كيما ن له مالئ يه ؟"

"نا مام وه سمان تئ نه گه يشتم . به لام زور حه ز ده كه م بزائم كئ يه ."

"چت گوت . ئه تو چت گوت ؟"

"زورم پئ خو شه بزائم كئ يه . له تاوان وه خته شئت ده بم ."

"ئاوا . له تاوان وه خته شئت ده بئ !"

مه لافه رهاد هاوارى كرد :

"به لئ له تاوان مام وه سمان له تاوان ."

"ئيستا كه وايه ، ئه سپه كه ت لئ خوړه ، قه مچئ بوه شينه بچين شه هينه كه م ببينه ."

مه لافه رهاد قه مچئ له ئه سپه كه ي راكيشا ، هه تا ئاوه دانئ به جووته سواره زور به پرتاو لينگان دا .

له حه وشه ي ، وه سمانه زله له پئيش دا دابه زئ . هئشتا لاقئ نه گه يشتبووه سه ر زهوى ئه ژئوى دوولا

هاتنه وه و كه وته سه ر زهوى . سه رى ده گئزه وه چوو . به لام زوو هاته وه سه رخوئ و هه ستايه وه سه رپئ .

بانگئ كرد : "دايه قه مەر، دايه قه مەر هاتينه وه . " به لام كه س جوابئ نه دايه وه .

"دايه قه مەر، دايه قه مەر وه جاخت كوئر نه بيته وه كچئ ئه وه له كوئئ ؟ له گه ل مه لافه رهاد هاتينه وه ."

له و كاته دا مه لافه رهاديش دابه زيوو و هه وسارى ئه سپه كه ي له تانئ خستبوو .

وه سمانه زله گه يشته به رده ركئ ژووره كه . ده رگا دانه خرابوو، چوو ژوور :

"دايه قه مەر، دايه قه مەر له كوئئ ؟"

به لام كه س جوابئ نه دايه وه . ده رگاى جئ نوئنه كه ي كرده وه ، به ده ست نوئن و بانه كه ي حه مه دئ

پشكنئ ، كه سئ تئدا نه بوو . له دلئ خوئ دا گوئئ :

"حه تمن چوو ته تهويله . " غارى دايه تهويله و به سپاى گوئئ :

"حه مه د، شه هينه كه م جواب بده وه ، غه ريبه نيه ، مه لافه رهاده ."

گوئئ هه ل خست . بئ ده ننگئ ته واو بوو .

وه سمانه زله له حالئك دا وهك فرفره به ده ورى خوئ دا ده سوورا : بئ پسانه وه ده ي گوئ چ بووه ، چ

قه وماوه ؟ له و بهينه دا مه لافه رهاديش هاتبووه تهويله و هه وئئ ده دا له ره فتارى وه سمانه زله شتئك

هه ل كړيښي. چو باسكي وه سمانه زله ی گرت كه هه روا به ده وری خو ی دا هه ل ده سو وړاو له گه ل خو ی له ته وپله را هیڼایه وه ژو وری هؤده كه .

هه ر لی ده پرسى "ئه تو چت بووه؟" به لام وه سمانه زله ده ی نه پړاندو وه لامیكى نه ده دایه وه .
وه سمانه زله شه لالی ئاره ق ببوو. مه لافه رهاد ئه وى له سه ر دوشه كيك كه له سووچيكي هؤده كه بوو داناو
چو پيال هیه ك ئاوى هیڼاو هه ولى دا ئاوى ده رخوا رد بدا. ده ست و چه نه گه ی وه سمانه زله ده له رزین و
ئاوه كه ی لی ده پړا .

له و جه رگه یه دابوو كه دایه قه مه ر هاته وه . كز بوو. خه مناك بوو. خه م و خه فته له روخسارى دا دیار بوو.
وه سمانه زله به ده م ناله یه كه وه گو تى:

"زوو بللی چی لی هاته وه؟ چی به سه ر هاته وه؟"

دایه قه مه ر به دل شكاوى هه روه ك بیهه وى بگری، وه لامى دایه وه:
"هیچی نه بووه."

وه سمانه زله كه هات بووه وه سه ر خو ی پرسى:

"له كوئیه، ئیستا له كوئیه؟"

دایه قه مه ر ته ماشایه كى مه لافه رهادو میړده كه ی خو ی كړو بى دهنگ بوو.
وه سمانه زله گو تى:

"قسه بكه. مه لافه رهاد داستانى ئه م ون بووه ده زانئ، به لام نازانئ كئیه وچ كار هیه."
دایه قه مه ر گو تى:

"وه پره زى دئیه كه ی خو یانى كړد بوو. رویشته وه بو وى. زوری له بهر پارامه وه، گوتم راوه سته هه تا مام
وه سمانت دیته وه جا برؤ، نه مایه وه گو تى: زورم دل بو دئیه كه مان ته نگ بووه. قسه یه كى دیکه ی نه كړد"
نیوه شه وى خو ی پیچاپیه وه، سه رى خو ی هه ل گرت و رویشته. وه ختیک خه ريك بوو ده رویشته گو تى زور
سلاوى بگه یه نه، ده سته ماچ ده كه م. گو تى ده مه وى جار یكى دیکه دئیه كه مان به چاوى خوم ببینمه وه.
گو تى ره نكه دوو روژ زیاترم پى نه چى، دیمه وه."

وه سمانه زله نالاندی:

"ئه و تازه نایه ته وه، ئه و رویشته، ئه و ده ست و بالمی شكاندو رویشته..."

ئه مجار ده سته مه لافه رهادی گرت و گو تى:

"زورم چه ز ده كړد شه هیڼى منت دیتبایه، به لام وادیاره قیسمه ت نه بوو."

بى دهنگ بوو، قسه یه كى دیکه ی نه كړدو تاوئيك دواتر خه وى لی كه وت.

همیشه چارشپوئیکی سهوزی به سه ره وه بوو. به ژن و بالا به رزو گه نم پهنگ و که زی رهش بوو. دوو شاکه زی یه ی بادرای ئه ستووری به ردا بونه وه که له پشتینیی به رده بونه وه. دم و چاوی که میک راکشاو و له دوری چاوه درشت و خوماره کانی سیبه ریکی خهفت ده بینرا... برژانگی رهش و دریژو هه لگه پراوه وه بوون. لیوه کانی که میک گوشتن بوون. له سه ر رومه تی، که میک خوارتر له شلکه ی گوئی سی و رده خالی دوور له یه که هه بوون که حاله تیکی جوان وئه فسووناوی بیان ددها به روخساری. سهیران ئافه ریده یه که بوو وه که له ئاسمانان را هاتبی. ته نیا بوونه وه ری که بوو که له جیهانیکی دیکه، له جیهانیکی پیروژه وه هاتبووه سه ر ئه م جیهانه. ئه وه نده جوان بوو که چ ژن چ پیاو نه ی ده توانی تی ر ته ماشای روخساری و به تاییه تی چاوه کانی بکا.

چاوه کانی حاله تیکی سه یرو جادووی بیان هه بوو که ئینسانیان له گه ل خویان ده برده جیهانیکی دیکه و ده یان کیشایه به ر خهفت و دل په روشی و ئاره زوویه کی له توانا به در. ئه و وه که گورانی یه کی زور کون ده چوو که له شه و و له پشتی چیاکانه وه بیته به ر گوئی. هیندیک جار توندو زبرو جاروباریش نرم و هیدی و ئه فسووناوی بوو.

زور که م دوی بوو و لیوه کانی له گه ل پیکه نین بیگانه، ئاههنگی دهنگی وه که خهفت و تازیه یه کی هه زار ساله ده چوو، به لام ئه گه ر به ده گمن له حزه یه که پیکه نین ده هاته سه ر لیوانی، فه زای ده وروبه ری رووناکتر ده بوو، دنیا رهنگی هومییدی به خویه وه ده گرت و روون ده بووه وه. کاتی که پی ده که نی، له قوولایی دل وه پی ده که نی و ئیدی جوانی یه که ی دووچه ندانه ده بوو.

ته مهنی له نیوان بیست و پینج تا سی سال دیار بوو. که س نه ی ده زانی چه ند ساله له م دی یه نیشته جی یه. داخوا هه ر لی ره له دایک بووه، یان به گه وره یی هاتوه ته ئیره و لی ره ماوه ته وه. له سه رانسهری ئاناوارزادا که س نه بوو به هوی ئه و پیشهاته گه وره یه و ئه و به لایانه ی به سه ری هاتوون، ری زی لی نه گری. له م دی یه دا هه موو که س ئه وی وه که کچی خوی ته ماشا ده کردو ئه ویش هه ر هه ستیکی وای له دل دا بوو. خه لکی ئاوی پی یان و ابوو سهیران قیز نابی هه رگیز له دی یه که یان برپوا، چونکه لایان و ابوو ئه گه ر ئه و برپوا، گونده که ناتوانی دریژه به ژیانی خوی بدا. پاش ئه و هه موو به لایه که به سه ری هاتبوون" براکانی، ئاموزاکانی و خزمه کانی دیکه ی له چیاکانی "پازارجیک" را به دوا ی دا هاتن. به لام نه یان توانی ئه وی له ئاناوارزا و له گوندی وایوی جیا بکه نه وه. وه ختی که له دوا ی هاتن، قسه یه کی نه کردو بی دهنگ بوو، و پاش ئه وه ش، چه ند سال ئه و بی دهنگی یه نه شکاند. وه ختی که سهیران قیز حازر نه بوو بچیته وه شوینی له دایک

بوونی، براو کس و کاره کانی له بهر خاتری دایکه که ی که زوری بۆ به په رۆش بوو، به تیکراو وهک عیلیکی گه وره له چپای بازارچیک هاتنه خواری و له خاکی پر پیت و بهر که تی وایوای دا نیشته جی بوون. عه شیره تیککی دهوله مه ند بوون. خه لکیکی زور ئازا، به هیز، ساغ، سوارچاک و تفه نگی و جوامیرو به سۆز بوون. ئه وان تورکمه نه کانی چوکورواویان هه ر زوو به ردل که وت و تورکمه نه کانی چوکورواوش، ئه و خه لکه به سۆز و ئازایه که خاوه نی جوانترین داب و شوین و پیوه ندیی ئینسانی بوون، ئه و خه لکه ئازایه ی کیوپاره یان خویش ویست. له ماوه ی سه دسال دا تورکمه نه کان و کیوپاره یی یه کان پیکه وه گری دران، بوونه یه ک، وهک برایان لی هات، ژن و ژن خوازی یان له نیودا زور بوو و بوونه برا. هه رچه ند هیندی ئاکارو خووی جیا له یه کیان هه بوو، به لام له بهر سۆزی هاوبه ش، پیاهه تی و جوامیری هاوبه ش و داب و شوین و بیروباوه ری جوانی هاوبه ش، پیکه وه بوون به یه ک.

سه یران قیز له گه ل براو کس و کاره که ی و ته نانه ت له گه ل دایکیشی قسه ی نه ده کردو ئه وانی نه ده به خشی. دایکی هه میشه ده ی گوت:

"سه یران قیز ته نیا یه ک جار ده م بکاته وه یه ک جار پیم بلی دایه " حازرم له جیاتان خوینی سوورم برژیته سه ر زه وی."

به لام سه یران قیز هه ر گویشی لی نه بوو، لیوی ته ر نه ده کرد. دایه قه مه ر یه که م که س بوو که سه یران قیز قسه ی له گه ل کرد. نیوانی دایه قه مه رو سه یران قیز ته نانه ت له نیوانی دایک و کچانیش خویشتر بوو. سه یران قیز خه به ری نه خویش که وتنی وه سمانه زله ی له برامی دراوسی زانی. برام گوتبووی:

"وه سمانه زله ده چیته وه مالی، وه ختیکی ده چیته وه ، گویا له مالی شتیکی هه بووه که ئه و لی ده گه ری و نای بینیتته وه. له وه خته وه که ئه و شته نابینیتته وه له جیی دا ده که وی و به ته واوی نه خویش ده بی. مه لافه ره ادیش به ته واوی گیز بووه. گویا وه سمانه زله جندۆکان ده ستیان لی وه شانده ... پاشان زور خه راپیش له یوباز ئو غلی و ئه و دیهاتی یانه که له واوی پویشتون تووره یه ... ئه وه ئه من گوتم و ئه توش گویت لی بوو..."

سه یران قیز بی ئه وه ی چاوه پروانی قسه کانی دیکه ی برام بی، غاری دایه مالی وه سمانه زله. دایه قه مه ر له ژور سه ری وه سمانه زله دانیشتبوو، له حالیک دا ده سه ته کانی له نیو ده ستی خو ی گرتبوون، شیوه ن و گریانی بوو، هه رکه سه یران قیزی دی، گوتی:

"کچه که م! مامه وه سمانت خه ریکه ده مری، ئه گه ر نه ش مری ئه م ده رده هه تا ئاخری ژیا نی له کۆلی نابیتته وه. له په گی غیره تی دراوه. له په گی غیره تی مامه وه سمانت دراوه کچم. ئاخه ره وا بوو به م ئاخری عومری یه به لای وای به سه ر بی؟"

له و جه رگه یه دا وه سمانه زله چاوی هه لئنان. ریشی له رزی:

"سەيران قيز ھاتوھ؟ كچه كەم ھاتوھ؟"

دايە قەمەر گوتى:

"ئەدى، سەيران قيز ھاتوھ، كچه كەت ھاتوھ. ئەگەر ئەتۆ لە جيىدا نەكە وتبايەى چما سەيران قيز دەھات بەسەرمان بكا تەوھ؟"

سەيران قيز لە پەناى دايە قەمەر ھەل ترووشكا. دەستى وەسمانەزلەى كە لەنيو دەستى دايە قەمەردا بوو، گرت و لە ناخى دلەوھ بە دەنگىكى گەرم و ميھرەبانەوھ گوتى:

"بەلا دور بى مام وەسمان، بەلا دور بى."

وەسمانەزلە كەمىك راست بووھوھو لە حالىك دا برۆ سپى و بە پشتەكانى ھەل دەكيشان ماوھيەكى دريژ تەماشاي چاوى سەيران قيزى كرد:

"نا كيژھ جوانەكەم. ئەم بەلايە دوركە وتنەوھى نيە، ھيچ شتىك نەىتوانى من بكوژى، نە شەر، نە بيابانى يەمەن، نە نۆبەتى ھيچيان نەيان توانى بىم كوژن. بەلام ئەم دەردە دەم كوژى."

بەسپايى ديسان كەوتەوھ سەر پشت و لە سەرھخۆ دەستى كرد بە گريان:

"ئەمن شەھىنىكم، شەھىنىكى پىر كچه كەم، بال شكاو و پەپوھريو، شەھىنىكم كە ھەموو بال و پەپرى وەريوھو ناتوانى بفرى. بەتايبەتى شەھىنىك كە جووچكە كەشىيان لە ھىلانەكەى ھەل گرتوھ، بوخوى واى كرد كە ئەوى لى بدن. شەھىنىك كە ھومىدى خوى و نوورى دلى لىون بووھ. سەيران، شەھىنەكەم دەكوژن، لەتەكە جەرگەكەم، لىوھشاوھترين بوونەوھرى دنيا، سوماى ھەردوو چاوھكانم دەكوژن كچى خۆم."

دەستى گەرم و لەرزۆكى وەسمانەزلە لەنيو دەستەكانى سەيران قيزدا دەلەرزى و لافاوى فرمىسك بە گوناي دا دەھاتەخوار، سەيران قيزيش لەگەلى دەگريا. وەسمانەزلە وەك وپىنە بكا، دەىگوت:

"بچن شەھىنەكەم ببىننەوھ. برون ھىوايەكەم، نوورى چاوھكانم، لىوھشاوھترين بوونەوھرى جىھان بدوزنەوھ. مەيەلن جەندرمەكان بىكوژن. مەيەلن ئەو بىدينانە، ئەو گورگانە شەھىنەكەم لەت و پەت بكەن.

مەلافەرھاد ئەتۆ مامۆستاي مامۆستايانى، ئەتۆ ئىنسان ترين ئىنسانى، ئەتۆ لە ھەموو ئازايان ئازاترى... ئەگەر ئەمن مردم ئەمانەت شەھىنەكەم بى، ئەوھ بە تۆم سپارد. مەيەلە ئەو گورگە دپندانە شەھىنەكەم

لەبەريەك ھەل دپن. قەمەر ئەمن شتىكم پىگوت، لە من زوير بووھ؟"

قەمەر نەپاندى:

"وەسمان مندال، وەسمان مندال، ھەزار جارم پىگوتى زوير نەبووھ."

"ئەگەر زوير نەبووھ، ئەدى بو لەسەر من پانەوھستا؟ ترسا، ترسا بە گرتى بدەم، متمانەى پىم نەبوو؟

ھا؟"

دايە قەمەر گوتى:

"هیچ شتی وانیه. کورپه که زوریشی متمانه پیمان هه بوو. متمانه ی پیمان بوو که هه تا ئیستا له لامان مایه وه. ئەتۆ نه ده بوو به هه مووان بلایی."

وه سمانه زله به سپایی و به راویژیککی خه تاباران وه گوتی:

"ئەمن به کیم گوتوه قه مهر، به کئی؟"

"ئیستا هه به کیت گوتوه؟ به هه موو ئاوه دانیت گوت."

"به کیم گوتوه، کهنگی به زمانم دا هاتوه؟"

دایه قه مهر زوری پق هه ستاو هاواری کرد:

"به زمانت دا نه هات. به لام چما ئەتۆ نه بووی که باشتترین جلکه کانت له بهر کرد، قه لنهت به لالیوته وه نا، ده مانچهت له که له کهت به ست. زنجیر سه عاته زیوه کهت به به روکته وه هه لاهه سی، چه که کانت بو یاخ کردن و وه ک کووزان ئوغللی سی شه وو روژان له نیو ئاوه دانی دا پیاسهت کرد؟ پاشان ده ته وی کابرای دیهاتی فکر نه کاته وه له خوئی نه پرسئی که وه سمانه زله بو وا ده کا؟ چ بووه؟ ده ته وی منداله کان له و ماخولیا بازارپی یه ی تۆ نه ترسن؟"

وه سمانه زله به پارانه وه گوتی:

"بی دهنگ به قه مهر. به قوربانیت بم بی دهنگ به. مه م کوژه. به زیندوویی مه م خو. کچم سهیران پیی بلئی لانی که م له م سه ره مهر که دا له کۆلم بیته وه."

دایه قه مهر نه راندی:

"بی دهنگ نابم وه سمان مندال، چما هه ر دوینی ئەتۆ نه بووی ده ته ویست ئەو کورپه که په نای بو مالی تۆ هیناوه، به مه لافه رهاد نیشان بدهی؟ هاتبووه مالی تۆ، په نای بو دیی تۆ هینا بوو."

"بی دهنگ به قه مهر. ده بهرت مرم! کچی خو م سهیران ئەم سه لیتیه منی کوشت. به زیندوویی خواردمی. به لکوو بی دهنگی بکه ی."

دایه قه مهر به توورپی هه ستاو گوتی:

"فه رموو، ئەوه بی دهنگ بووم."

وه سمانه زله له حالیک دا له ته نیشتی که وه ده هاته سه ر ته نیشته که ی دیکه ی گوتی:

"مه لافه رهاد! براله کاریک بکه. برۆ شه هینه که م ببینه وه."

مه لافه رهاد که له پقان ریشه رهش و تیک ئالقاوه مه یله و سه وزه که ی ده له رزی، به لی برآوی یه وه گوتی:

"ناره حهت مه به مام وه سمان، ئەو هیچی نابی. ئەو زور به لای له سه ر خوئی لاداون. خوئی ناخاته نیو مه ترسی یه وه. ئەتۆ هیچ خه فتهت مه خو. وه ختیگ گوتوویه دیمه وه، دیته وه. خوئی تووشی ژانه سه ر ناکا. لی ره وه ره ز بووه یان کاریکی بو په یدا بووه. ده نا هه تا مال ئاوی له تۆ نه خواستبار، نه ده رویشته، ئەو دیته وه."

وه سمانه زله گوتی: "ئه تۆ راست ده که ی" و له جیی خۆی ههستا:

"مه لافهرهاد، پیاوی نازهنینی خوا، روخسار نوورانییه که ی خۆم. که وابوو به لایه کی به سه ر نایه؟"

مه لافهرهاد به دلنیا یییه وه گوتی:

"نا هیچ به لایه کی به سه ر نایه."

"دللی له من نه یه شابیی؟"

مه لافهرهاد هه ر به و راویژه وه گوتی:

"دللی نه یه شاوه."

"دوو باره دیتته وه؟"

"دیتته وه."

"بریا قه لافه تیت ده دی. باوه رت نه ده کرد خۆی بی. روخساری به هیچ جور له گه ل ناو و ناوبانگی یه ک

ناگریته وه. ناخ خۆزگه قه لافه تیت ده دی."

مه لافهرهاد گوتی:

"ده ی بینم. درهنگ یان زوو ده ی بینم."

له دهنگی دا زرینگانه وه ی باوه ر و متمانه یه کی گه وره دیار بوو.

ئه م دهنگه دلنیا که رو برپا بزویینه ورده ورده وه سمانه زله ی هی نایه وه سه رخۆ:

"مه لا، خۆزگه چاوه کانیت ده دین. ده لئیی دوو پارچه پۆلان. ناتوانی ته ماشایان بکه ی. چاوه کان ی له گه ل

ناو و ناوبانگه که ی ری ک ده که ون."

"وایه."

کورپه کان ی وه سمانه زله له گه ل بوو که کان ی هاتن. سه یفه لی، دیهاتی یه کان ی دیکه، سه فچه کاهیا، براو

خزمه کان ی سه یران قیز، دایکی، زهینه ل و سیلو ی رگلین هه موویان هاتنه دیار وه سمانه زله.

به گشتی ته واوی ئه و که سانه ی بیستبوویان حه مه دۆک ماوه یه ک له مالی وه سمانه زله بووه و دوینیی که

دیتته وه مالی ته ماشا ده کا حه مه د لئی داوه رۆیوه، نه خۆش ده بی و له جیی دا ده که وی، هاتبوونه سه ردانی

وه سمانه زله.

له حه وشه ی مالی وه سمانه زله دا ههنگامه بوو. سه فچه کاهیا له حالیک دا دهستی له پاش خۆی گرتبوون

و پئ ده که نی و به خۆشحالی راویچکه ی ده کردن، به شادمانی یه وه ده ی گوت:

"وادیاره کورپه که مان نه خه رفا بوو! وادیاره هی ندی شتی له بنی زمانی دا بوو، و به که سی نه ده گوت.

خوایه شوکور."

دیتهاتی یه کان به بیستنی خه به ری هاتنه وه ی حه مه دۆک زۆر خۆشحال ببوون. به لام دوایه سه یران

سورپا بوو، ئه مجار که وتبوونه حاله تی گیژی و سه رلی شیوان. ئیستاش له نیوان سه رسورپان و خۆشحالی دا

سهرگردان بوون. زهينهال به بيستنی داستانه که له حزه يه که له ژور سهری مام وه سمان راوه ستا، دهستی گرت و پاشان بئنه وهی که س پی بزانی بوی دهرچوو.

مه لافه رهاد لی وریا بوو، له بهر دهرکی مالی "که ره مه کورده" خوی پی گه یانده وه. دهستی به قورسی خسته سهرشانی و به هیدی ترین و ههر له و کاته دا توندترین راویژ پیی گوت:

"داستانی هاتنه وهی حه مه د نه به عه لی سه فابه گ و نه به هیچ که سی دیکه نالیی. تی گه یشتی؟" زهينهال راوه ستا. لیوه کانی له رزین، دت گوت نیستا نا نیستا خه ریکه بگری. تاویک بیري کرده وه و نه مجار گوتی:

"گویی بگره مه لا!"

پاشان له حالیک دا مله دریژه که ی دریژتر ببوو، له سهری رویش:

"نه من به که س نالییم، به لام هه موو خه لکی دیی ده زانن، ته نانه ت گونده کانی دهوروبه ریش. له هه موو جی یه که بلاو بووه ته وه. نه گهر عه لی سه فابه گ و ناغاکانی دیکه له خه لکی دیکه ی ببیسن، نه من هه قم نیه. به رپرسایه تی یه که ی قبول ناکه م. نیستا له پیش چاوی خوت لی ره را ده گه ریمه وه." نه وده م به دواي مه لافه رهاد دا وه ری که وت و له گه لی هاته وه مالی وه سمانه زله.

ههر نه و روژه نوقلی مه جلیسی هه موو جووتیاره کان" به خته وه رو دل به خه م، رق هه ستاو و خوشحال، و به کورتی به ههستی جوراوجوری دهروونی یه وه، باسی حه مه دۆک بوو. چه ند کیژو کورپی لاو نه و گورانی یانه یان به نارهنار ده گوت که له باره ی حه مه دۆکه وه ساز کرابوون.

به ره به ره خه لک رقیان له وه سمانه زله هه ل ده ستا: "حه مه دۆک دیته ئاوه دانی و ده چیته مالیی. که چی نه و به که س نالی، پیره پیاوی ناجسن! قه لنه که ی به لالیوی یه وه ده نی و به باقه دووکه لی به باده کاو وه ک کووزان ئوغلی له نیو ئاوی دا پیاسه ی ده کا، به لام له بهر حه سوودی یان خه به ری هاتنی حه مه دۆک به که س نالی که بچن و تیر ته ماشای که ن."

هه موو هه سته دهروونی یه کان له رق و خوشه ویستی یه وه بگره هه تا دل نییشان و ترس روویان له وه سمانه زله کردبوو.

لانی که م بیست که س ناگیان له هاتنی حه مه دۆک بو نیو ئاوه دانی ببوو، ته نانه ت له لیواره کانی نا کچا سازه وه دیبوویان که شه وی له نیو دی دا گه رابوو. دیبوویان که سواری نه سپیکی سپی بووه و بو لای به رده لانه کانی ئاناوارزا لینگ ده دا.

نه و که سه ی گولله ی له وه کیل باشی دا، حه مه دۆک بوو.

له نیو دی دا هه رکه س هه رچی به بیري دا هاتبا یه له باره ی حه مه دۆکه وه ده ی گوت. ته نانه ت له باره ی

نه وه وه زور داستانی شیان دروست کردبوون.

ئەو شەو تەنیا دایەقەمەر و سەیران قیز لە ژوور سەری وەسمانەزلە مانەو. وەسمانەزلە بۆخۆی نەویستبوو جگە لەو دوو کەسە هیچ کەسی دیکە لە لا بمیڤیتەو. کورپەکانی و بووکەکانی و ھەموو کەسی ناردبوو. مەلافەرھادیش بۆخۆی رویشت.

وەسمانەزلە باسی ھەمەدۆکی بۆ سەیران قیز دەکرد "لەبارە ئازایەتی یەکە، چاوەکانی، مووہەکانی کە چۆن بوون، شیوہی دەنگ و قسەکردنی، ئەوینی دەرھەق بە ئینسانەکان و دلی میھرەبان و سۆزو چاکەکانیەو قسە دەکردو دەکەوتە ھەژان.

"پیت وانەبێ لەبەر خاتری گیانی لێی دەترسم. ئەو بە تەنێ خەنیمی لەشکرێکە. ئەو شەھینێکە بۆخۆی. ئەو نەندە زرینگ و چالاکە لە وەختی شەر دا ناتوانی بیبینی. ئیستا لێرە یەو ھیندە ی چاوەکانی دانێی لەوسەری دنیا، ئەگینا چۆن دەیتوانی لە دەستی ئەو ھەموو دوژمنە گیان دەر بەری. ھەموو، بالندە و پێپۆ، بەردو خاک، چەقل و دار، میروو و مارو ھەموو ئافەریدەکان لەگەڵ ئەو جۆرە کەسانە دوژمنن. زۆریش دوژمنن..."

لە نەکاو بە نیگەرانی و دوودلی یەو گوتی:

"بەراست ئەگەر کورپە کەم لە نیو "ئاکارجا" دا گەمارۆ بدەن، فەوجیک جەندرمە، ھەزار کەس دیھاتی نزمی گۆپال بە دەست و ئەو سەگی رستە کراوی ئاگان "برايمە پرەش بە خۆی و بە پارزە بەرەلایە کە یەو... دابارنە سەری، بستە مندالیک ئەویش بە تاقی تەنیا چیی لە دەست دێ، لەگەڵ ئەو ھەموو سەگە کە لە چواردەوری یەو پێی دەو پرن چ دەتوانی بکا؟"

پاشان وەرگەراییەو بۆ جاری ھەزارویە کەم لە دایەقەمەری پرسی:

"بەراستی پێش رویشتن باشی نان خوارد، تویشووی سی روژانت بۆ تی نا؟"

دایەقەمەریش زۆر بە ھەوسە لەو لەسەرەخۆ وەلامی دایەو:

"تێرو پری خوارد. پری بوخچە یەکی زەلامیشم کاکلە گویزو پەنیری چەورو ھیلکە کولیو و کووکی بۆ ساز کردو لە پشتیم بەست. سی روژ ھیچ، بۆ پینچ رویشی بەسە..."

وەسمانەزلە ناھومید بوو و تووشی دلە خورپە ببوو.

بەرە بەری بەیانی بیحال بوو و دوا یە خەویکی خوشی لی کەوت.

خەبەری چوونی ھەمەدۆک بۆ مالی وەسمانەزلە دێ بە دێ لە وایوای بۆ "کەسیک کای"، لەوی بۆ ھەمیتە، لە ھەمیتە بۆ بوزکوویو، "ئاک ماشات"، نارلی قشلا، "ئەدەک سووزلوو"، "چیانلی"، و لە چیانلی بۆ حاجیلار لە سەرانسەری ئاناوارزا گەرا. ھەمووان پێیان زانی کە وەسمانەزلە شەش مانگ ھەمەدۆکی لە مالی خۆی دا پەنا داو و دوینی ھەمەد لێی زویر بوو و چووەتەو کێو و بەندەنان.

کەس ناوی ھەمەدۆکی نەدینا. وەختیک باسیان دەکرد، ھەر دەیان گوت "شەھین" یان "ئەو".

هه موو دهشتی ئاناوارزا، جووتیارهکانی چوکوراواو جووتیارهکانی دیهاتی کووزان له گه ل ناوی هه مه دۆک و ئه فسانهکانی و باسی ئازایه تییهکانی ئاشنابوون و فینکایییان له دل گه را. به لام نه یه ک ئاغاو نه یه ک پیاوی دهولت پییان نه زانی. جووتیارهکانی ئه و دهشته ناوی هه مه دۆکیان وه ک نهینییهکی پیروز له سنگی خۆیان دا شار دبووه وه که ئه گه ر وه سمانه زله ئه وهی ده زانی له خوشی بیان شیته ده بوو.

سهيران قيز خه لکی "خهرمن جا" بوو، يه کيکه له دئيه کانی "پازارجيک" به بهرده لانیکی سووره وه. خهرمن جا له بهرده لانیکی دروست کرابوو که به بهردئه ستن نوک تیژه کانی وه که چه قوی به رنگی سپی و سهوزو شین و سووره وه وهک لیژه واریکی سهیر ده چوو. له م دئیه دا ئه سپی تیژه و پهروه ده ده کران. ناوه که ی پاش ئه وهی له قه لشتی ته خته بهردئه ستن یه کان دهرده په پی ده بوو به پارچه بلووریک که به ههزارو یه که رنگ دهرده وشایه وه به ده ستنی دا دهرپویشته خوار.

سالی چوار جار قازو قولینگان زور نهوی به سهر ئاوی دا راده بووردن و له که لینی بهردئه ستن یه کان دا جوړه گولیک لاسک دریژ به بونیک قورس و رنگیک گه شه وه ده پشکووت. به ره می ئه و گه نمه ش که له به تالایی نیوان شاخه کان دا ده چیندرا زور درشت و به پیژه و بوو. گاو مانگایه کان و ئه سپ و ماینه کان و به گشتی هه رچی له خهرمن جا گه وره بووایه، راکشاو و به هیژو جوان بوو. به تایبه تی خه لکه که ی له جوانی دا به ناوبانگ بوون.

عیلاتی ماراش، دانیشتونانی خواره وهی ده شت، خه لکی خهرمن جیان هه ر به جوانی یه که یان دهناسی یه وه. ته نانه ت بالنده و جروجانه وه ره کانی خهرمن جاش ئه ندامیک راکشاو دریژیان هه بوو و رهنگا وره نگ بوون. دهنگیان دلگرتو رهنگیان گه شتر له هی جی دیکه بوو.

خه لکی ئه م دئیه وادیار بوو زور ده وله مه ند نین، به لام خه لکیک حیسابگه رو ده ست پیوه گر بوون و بویه هه ژاری له وی زور به رچاو نه بوو. بوخویان ده یان ته نی، رهنگیان ده کرد، ده یان بری و ده یان دووری. بوخویان ده یان چاندو بوخویان ره نیویان دیناو به ره مه یان هه ل ده گرت. هیچ که س جووتیاری خهرمن جای به سه روسیمایه کی چلکن و ئالوزو جلکی شپو شوله وه نه دیبوو. خه لکیک بوون پابه ندی شه ره ف و نامووس و زبرو توند. له خهرمن جا خوینرپیژی زور ده کرا. خوینرپیژی له خهرمن جا باو بوو، و هه ربویه ش بنیاده می ترسه نوکی که م لی ده بینرا. رهنگه له بهر زبرایی هه واو ئاوو خاکه که ی بوو که هه موو شتیکی ئه و دئیه تورت و ئاسان شکین بوو. هیچ شتیکی نه رم و قابیلی نوشتانه وهی لی ده ست نه ده که وت.

روخساری خه لکه که ی به رنگی مس بوو. هه موویان ژن و پیاو چاویان گه وره بوون.

سهیران کچی مه لاخلیل بوو. ئه و پینج مندالی بوون که سهیران چوکه له که یان بوو.

مه لا خه لیل به ئه سل و نه سه ب ترین خه لکی ئه و کیوپاره یه بوو. به پیی شه جهره نامه که ی ئه سل و نه سه بی ده گه یشته وه سه دان سال پیشته تر. مالی قهت بی میوان نه بوو. مالی مه لاخلیل داب و شوینیک دیکه ی هه بوو.

روژيکيان کورپيکي مندال له خرمه ن جا پهيدا بوو، ته مهنی پينج شه ش ساله ديارى ده کرد. که س نهی ده زانی نه و کورپه چون و له کام دى را هاتوه. ته نيا منداله که سهره هه و دايه کی به ده سته وه دها. به و مانايه که وه ختيک له هر جی يه ک دلوپه خوینيکی ده دی دهی زيراندو رای ده کرد. به تاييه تی نه گهر که سيکی خويناویي ديتبايه نارحه تی و هاوارهاواره که ی چند ساعات دريژه ی ده کيشا.

منداله که له مالى "وه لی يه کوسه" دا گوره بوو. وه لی يه کوسه دراوسى مالى سهران بوو. ماوه يه ک سهری کورپه که که چهلای لی پهيدا بوو. دايکی سهرانی دهرمان نه ما لی نه داو مه لحه م نه ما له سهر سهری کورپه که ی دانه نى هه تا که چهلای يه که ی چاک بووه وه. کورپه که یان ناو نابوو "عه زيز". سهران دوو سال له عه زيز گوره تر بوو. له بهر دراوسى يه تی هه ميشه پيکه وه بوون. سهران له گه ل نه و منداله بی که سه وه ک دايک ره فتاری ده کرد. نهی ده هيشت هيچ که س نه مندال، نه گوره توشی نه و منداله بی...

نه گهر که سيک نيازی نازاردانی وی هه بايه، سهران وه ک جان هه وهریکی درنده ی لی ده هات و قيامه تيکی به رپا ده کرد. سهران وه ک ديله پلنگه توندو تيژو رق هه ستاوه کانی به رده لانه کانی خرمه ن جا بوو، که نه گهر که سيک بی ويستايه چووکترين نازار به و منداله بگه يه نى، به هه موو درنده ی خویه وه شالوی بو دهرد. ده ت گوت عه زيز مندالی سهرانی وه حشى يه. سهران له و شته که له مالى دهی خواردو عه زيز ده ستي نه ده که وت به شى ويشی دهرد. هه رچه ندی گوره تر ده بوون، دوستايه تی يه که یان قوولترو زياتر ده بوو، به جوریک که هه ميشه پيکه وه بوون و بی يه کتر ته نانه ت ناویشيان نه ده خوارده وه.

سهران ببوو به کچيکی قه يره وه عه زيزيش تازه لاویک. سهران که له گه ت بوو و عه زيز کورته بالاو ورديله. روخساريکی هه بوو دلگر، خه مگين و هر له و کاته دا ده م به پيکه نين. جی برينیک که له گونای چه پی پرا هه تا چه نه گه ی هاتبووه خوار، ديمه نيکی تاييه تی دها به روخساری. عه زيز له گه ل نه وه ی چووکله بوو، وه ک هه موو دانيشتوانی خرمه ن جا زبرو زرينگ راهاتبوو. نه ويش وه ک وان سوارچاک و تفه نگی يه کی کارامه بوو. هر به و نه اندازه يه ش بی باک و دلير...

وه ختيک سهران بوو به گوره کچ و عه زيزيش بوو به تازه لاو، سهرچاوه ی قسه ی پرپوچى نیو ديش درپا: "کچيکی گه وره وه زه لام له گه ل کورپه لاویک له و ته مهنه دا چون ده کری شه و روژ پيکه وه بن؟" نه م قسه و قسه لوکانه له خرمه ن جا تى په پين و له دى يه کانی دوورو نيزيکيش دا بالو بوونه وه. هه رچه ندی سهران قيز جوان تر ده بوو و زياتر ده که وته سهر زمانى چاک و خه راپ، نه وينی وی دهره قی عه زيز زياترو نه فسانه یی تر ده بوو.

روژيکيان بابی سهران قيز دايکی بانگ کرده گوشه يه ک و پي گوت:

"نه و قسه و قسه لوکانه نه بيستوه؟"

دايکی گوتی:

"بيستوومن، به لام عه زيز وه ک کورپى سهران وايه. له خوشک و براش ليک نيزيکترن."

"ده زانم. باش ده زانم. به لّام ئەمەى چۆن له خه لکى حالى بکه م. به و کچهى بلّى ئىدى تخوونى عەزىز نه که وى".

دايك مه سه له کهى به سهيران گوت. سهيران سهرى سوپما. ته نانه ت به فکريشى دا نه ده هات که رۆژيک ئەو جوړه مه سه لانه بيته گوړى. وه ختيک سه رسوپرمانه کهى ته و او بوو، پى کهنى و پاشان زور خه فه تبار بوو. له گه ل دايک و بابى ماوه يه کهى زور باسيان کرد. جاريکيان که سى رۆژ چاوى به عەزىز نه کهوت له تاوانى هاته شه رايه مه رگى.

دايکى، بابى، براو کهس و کارو دۆستانى و هه موو ئاشناو رۆشناکانى چه ندين رۆژ له بهرى پارانه وه، به لّام کارى گه ر نه بوو. سهيران به بى عەزىز نه نانى ده خوارد، نه ئاوى ده خوارد وه، نه پى ده کهنى و ته نانه ت نه ده ش گريا.

عه زىزيان نارده دى يه کانى دیکه. سهيران چوو دۆزیه وه وه له گه ل خوى هينايه وه. سهيرانيان نيشانه کرد. ده زگيرانه کهى لاويکى لى وه شاهه بوو له يه کيک له گونده کانى دوور له ئاوايى خويان. ده زگيرانه کهى کوپى "خورشيدخان" بوو که مال و زهوى و مه رو مالاتيکى زورى هه بوو. سهيران شه ويکيان هيندهى نه ما بوو کوپه که وه بهر کوته ک و دار بدا هه ر چونکه ويستبووى ماچى بکا. سهيران دوو سالى ره به ق له گه ل ديها تى يه کان و کهس و کارى خوى مل به مله ي کرد. ئەو شيره ي له مه مکى دايکى خوى خوارد بوو، به تفنکانيان دا هينايه وه.

رۆژيکيان عەزىز ون بوو. دهيان گوت چوه ته چوکوراوا، له دوورى له نيو عيالاتيک دا ده ژى که ناو و ناوبانگيشيانى نه ده زانى. سهيران وه ختيک له هاتنه وهى عەزىز ته ما براو بوو، رۆژيکيان ئەسپيکى له ته ويه لى مالى بابى ده رکيشا، لى سوار بوو و کهوته ريگا. هه موو جى يه ک گه پار، له هه موو شوينىک سوراغى پرسى، هه ر کهس سه يرانى ده دى، ده ست و لاقى ره ق ده بوون و له جوانى يه کهى سه رى سوپ ده ما. سه ره نجام عەزىزى له وايواى ديه وه. عەزىز په ناي بو مالى موختار سه يفه لى برد بوو.

مه لا خه ليل له گه ل موختار سه يفه لى له باب و باپيرانه وه دۆست بوون. بوخوى عەزىزى نارده بووه لاي وى. سه يفه لى و بابى زور به رووخوشى وهريان گرت. ئەوينى له راده به ده رى سهيران و عەزىز کهوته سه ر زارو زمانى تورکه مه نه کان.

تورکه مه نه کان به پى داب و شوينى خويان هه ر کۆمه گيک له ده ستيان ده هات ده ره ق به و دوو دلداره کرديان. ئەم دوو دلداره به خته وه رترين ئەويندارانى سه ر ئەم دنيايه بوون و ناوبانگى جوانى سهيران له هه موو جى يه ک گه پار بوو. راست له و جه رگه يه دا به لايه ک به سه ر ئەم دوو دلداره هات که کهس چاوه پروانى نه بوو.

عه لى سه فابه گ برايه کهى له خوى گه وره ترى هه بوو که سى کوپى هه بوون. کوپه کان له گه ل ماميان ده ژيان. هه رسيکيان خوينه وار بوون، به لّام خووى شارستانى يانيان گرتبوو و پشتيان له داب و شوينى

تورکمه نان کردبوو. له نیوډی قوماریان ده کرد، مه شرووبیان ده خوارده وه و چاوبه ستیان ده کرد. توکمه نه کان که تا نه وده م نه و جوړه که سانه یان نه دیوو، به سه رسورمانه وه له خوځیان ده پرسى: "یانی له دنیا دا نه م جوړه که سانه ش هه ن؟" نه وان ته نانه ت ده ستیان به دزی و پیاوکوشتنیش کرد.

وه ختی که نه مانه تاریفی جوانی یه سهیرانی یان بیست که هاتبووه لای سه یفه لی، له وایوای مانه وه. به یانی له وایوای، شه وی له وایوای، کاروباریان بوو به وایوای. به ره به ره جووتیاره کان له و سى به ره لالا نزمه که سهیرانیان خستبووه ژیر چاوه دیړی، وه جان هاتن. ته نانه ت چهند جاریکیش له نیو نه وان و خه لکی وایوای دا شهرو ناخوشی په یدا بوو. نیستا عریفی جه ندرمه، عریف "زولفو" ش ره گه ل نه م سى یانه که وتبوو. له نیو دی دا ده گه پان، به لام به هیچ جوړ نه یان ده ویړا له سهیرانی نیزیک ببنه وه. چونکه سهیران نه ک هه ر رووی نه ده دانى، به لکوو ته ماشای چاره شیانى نه ده کرد. هه تا شه ویکیان هیرشیان کرده سه ر مالى سه یفه لی. له سه ری شه وی را تا به یانی ماله که یان وه بهر تغه نگان دا. چهند که سیکیش له هه ردوو لا بریندار بوون، هه م له دیهاتی یه کان و هه م له وان و سه ره نجام سهیرانیان گرت و بردیان. پاش نه وه ی سهیرانیان هه ل گرت، ده نگویه کی زوری وه دوا که وت. یه کی که ده ی گوت برازا گه وره که ی عه لى سه فابه گ ناشقی سهیران بووه و بو ی شیت و شه یدا بووه و هه ربویه ش هه لیان گرتوه، به لام سهیران خو ی به ده سه توه نه داوه. یه کی که دیکه ده ی گوت هه موو شه وی له پیش دا عریف زولفو و دوا یه ش سى برازا که ی عه لى سه فابه گ تخوونى که وتوون. هه رچونیک بوو، که س له راستی یه که ی ناگادار نه بوو، و قه تیش هه ر ناگادار نه بوو.

پاش راکیشانی سهیران، عه زیز وه ک شیتانی لى هاتبوو. تغه نگیکى له ده ستان خو شى نه لمانی په یدا کردو ده ستى کرد به فیشه ک کړین. نه وه نده ی فیشه ک کړی که له بهر قورسایى فیشه کدانه کانى خو ی نه ده توانى. روژیکیان لای به یانی عه زیز، عه ریف زولفو و سى برازایه که ی عه لى سه فابه گ و چهند که سى دیکه له هاورپیکانیان له نه کاو له خانویه کی گوندی بوزکوویو دا به گیر هینا. ده رگای کرده وه و له شپپانه یی ده رگادا چوکى دادا یه ک یه ک هه موویانى کوشت. جگه له سهیران نه ی هیشته یه کیکیان به زیندوویى ده رچى. پاش ته واو کردنى کاره که ی زور به پشو و له سه رخویى چوه ژوور، ده ستى سهیرانیى گرت و ماوه یه کی دریژ له چاوانیه وه راما، پاشان سه ری برده پیش و نیوچاوانى ماچ کرد. گه پرایه وه و به غاردان له بوزکوویو دوور که وتوه. نیزیک نیوه پویه بوو گه یشته مه خفه ر. یه که مین جه ندرمه که هاته سه ر ریگای تغه نگیکى لى دا. جه ندرمه کانى دیکه ده رگایان له سه ر خوځیان داخست و شه ر ده ستى پیى کرد. نه م شه ره سى سه عاتى خایاند. پاش نه وه عه زیز زور نارام هه ستا، له و دیهاتی یانه که له ده وروبه ری راوه ستا بوون، داواى شقارته و به نزمین و کونه په پړوی کرد. جووتیاره کان که نوتقیان به سترابوو بى دلایى یان نه کرد. تاویک دواتر شقارته و به نزمین و کونه په پړویان هینان و دایاننه ده ست عه زیز. عه زیز هه روا بى پشو سوار بوون چوو ده رگای مه خفه ره که ی ناگر داو نه مجار له بوسه دا مایه وه. تاویک دواتر جه ندرمه کان خوځیان له مه خفه ر فری دایه ده رو عه زیزیش هه ر جه ندرمه یه کی ده هاته ده ری، به تغه نگ لى ده داو ده ی که شته. ناخرین

جه ندرمه كانى كوشتبوو كه له لايهن دهسته جه ندرمه يهكى ديكه وه كه له شار پرا به هاوارى مه خفه ره كه وه هاتبوون، گه مارؤ درا. شه پر كه به دريژ بوو. ژماره يهكى زؤر جه ندرمه ئه نكيوران. عه زيز پاش ئه وهى فيشهكى لئى بران له وه خنده كه كه تئى دا دامه زرابوو، هاته دهره روؤيشت بو لاي جه ندرمه كان" لئى يان داو كه وت. له شيان به گولله دابيژ دابيژ كرد. كه س نهى زانى چهند گولله ي وي كه وتن.

تهرمى عه زيزيان برده وه شارو دوو روژان به رامبه ر به مه خفه رى جه ندرمه له پيش چاوى خه لكيان داناو خه لك به خه فه تيكى تيكه ل به ئه وين و ئوگري يه وه ته ماشاى تهرمى ورديله ي ئه ويان كرد، و به چاوى شيخ و پير ته ماشاى ئه و ته رمه يان ده كرد كه پاش مردن چووكترو ورديله تريش ببووه وه.

سه يرانيان بردبووه به نديخانه. ته رمه كه بئى خاوه ن مابووه وه. جه ندرمه كه لاکه كه يان له دهره وهى شار له قوولكه يه كه هاويشت و چهند پيمه ره گلپان وه سهر كرد. سه رو لاقى به دهره وه مابوون. پاش ئه وهى جه ندرمه كان روؤيشتن، خه لك هاتن، تهرمى عه زيزيان برده وه مزگه وت، شتيان و كفنيان كردو به ريژو حورمه ته وه له گوپرستان به خاكيان سپارد.

مه لا خه ليلي بابى سه يران چهندين روژ دواتر ئه م خه به ره ناخوشه ي بيست. رووداوه كه ئه وه نده كارى تئى كرد، ههر كه خه به ره كه ي بيست نه خوش كه وت و چهند روژ دواتر مرد.

دايك و براو قه وم و خزمى سه يرانئى له چوكووراواوه چوونه به نديخانه بو ديتنى سه يران. به لام ئه و، ليوى هه ل نه پچرى و نه له گه ل دايكى و نه له گه ل كه س و كارى يه كه وشه چيه، قسه ي نه كرد. دواى ماوه يهكى كه م سه يران ههر كه له زيندان ئازاد بوو، چووه سهر گلکووى عه زيز كه له پشته وهى شارى له نئو داره "مؤرد" ه كان دا نيژرابوو. به دهنگيكي دلگر جوانترين، گهرمترين و راستگو يانه ترين شيوه نى بو كرد. شيوه نه كه ي ئه وه نده به سوژ بوو كه ههر كه س ده ي بيست خهريك بوو شيت بئى.

سه يران چهند روژيك له شار مايه وه، پاشان چووه وه واىواى مالى سه يفه لى. دايكى و براكانى و كه س و كاره كه ي ويستيان بئى به نه وه خه رمه ن جار، به لام سه يران قبوولى نه كرد، ته نانه ت ئاماده نه بوو بيان بينئى و گوئى بو قسه كانيشيان راديئى و ئه وان به دهستى به تاله وه گه رانه وه ئاوه دانى يه كه ي خو يان. ههر سئ مانگ جارئك ده هاتنه واىواى بو ئه وهى بئى به نه وه وه موو جارئى به به تالى ده گه رانه وه. دايكى سه يران كه تئى گه يشتبوو سه يران ناچيته وه چيا، روژيك له روژان به روبوخچه ي تيك ناو هاته واىواى. به دواى وي دا براكانى و خزمه كانيشى كوچيان كرد بو واىواى. هيندى پاشه كه وتيان هه بوو، زيرو مه رومالاته كه شيان فروشت و زه وي يان له توركمه نه كانى دانىشتووى ده وروبهرى ئاكا ساز كرى. ئه وان خه لكىكي زؤر زبرو توندو تيژ بوون. ژماره يان كه م بوو، به لام كه س نهى ده وي را پئى يان بلئى پشتى چاوتان برويه.

سه يران نه چووه مالى هيچ كام له وان و هيچيشى له هيچيان وه رنه گرت و له گه ل هيچ كامىكيان ته نانه ت دايكيشى قسه ي نه كرد. ته نانه ت ته ماشاى لاي ماله كانى وانيشى نه ده كرد.

ئەم خەلكە چىيانشىنە بە زەحمەت لەگەڵ ئاۋ و ھەۋاي چوكورواۋا راھاتن. سەيران و ئەۋانى دىكەش دوو سالى تەۋاۋ لە دەستى نۆبەتتەيان نالاندیان. پاشان بەرە بەرە ئەۋانیش خويان بە مېش و مەگەزۈگەرمای چوكورواۋا ھەرت.

سەيران يەكەم ھەينى ھەموو مانگىك دەچوۋە شارو شەۋى تا بەيانى لەسەر گلگۆي عەزىز شىۋەنى دەکردو بە دەنگىكى خۆش پىي ھەل دەگوت.

سەيران بە تاقى تەنيا لە خانوويەك دا دەژيا. بۆخۆي كاري دەکردو تەنانەت كرىكارىي دەکردو ھىچى لە كەس ۋەرنەدەگرت.

پاش مردنى عەزىز ھىچ كەس پىشنىارى زەماۋەندى بە سەيران نەكرد. سەيران ئەۋەندە جوان بوو كە دانىشتۋانى چوكورواۋا ۋەك بوۋنەۋەرىكى پىرۆز سەيران دەكرد. تەنانەت بە فكري كەسپش دا نەدەھات كە بە چاۋي ژنىك تەماشاي بكا.

پاش كوژرانى كالاجى و ون بوۋنى ھەمەد، دىھاتىيەكان خانووي ھەمەدىان دروست كردو دايانە سەيران. ئەم جارە سەيران پىشنىارى نىشتەجى بوۋن لە خانووي چۆل و بى سەھەبى ھەمەدى رەت نەكردەۋەو، و لەو خانوۋەدا شەۋ تا بەيانى جوانترين و بەسۆزترين گۆرانىيەكانى بە يادى عەزىز دادەنان و دەيگوتن. كچە جھىلەكانى ئاۋەدانى شەۋ تا بەيانى لە دەۋرۋەرى مالاكەي بەخەبەر دەبوۋن و ئەو شىعەرەنيان لەبەر دەكرد كە ئەو بە گۆرانى دەيگوتن. شىۋەنەكانى لە سەرانسەرى چوكورواۋادا كەوتبوۋنە سەر زارو زمانان.

پاش كوژرانى عەزىز سەيران تەنيا يەك جار پىكەنى. ئەۋىش ۋەختىك بوو كە بىستى كالاجى بە دەستى ھەمەدۆك كوژراۋە. لەو ۋەختەۋە كە ھاتبوۋە وايۋاي ئارەزۋوي دىتنى كەسىك و شتىكى نەدەكرد. بەلام كاتىك كالاجى كوژرا، لەقوۋلايى دلى دا ھەستى كەردبوو كە زۆر تامەزۋوي دىتنى ھەمەدۆكە...

ئىستاش بۆ ئەۋەي كە ئەو دەرفەتەي لە كىس چوۋبوو بە پەرۆش بوو و سەركۆنەي خۆي دەكردولە دلى خۆي دا دەيگوت: "دەم زانى، ھەستم دەكرد لە مالى ۋەسمانەزلە شتىك ھەيە. دايەقەمەر ھەمىشە لە ھاتوچۇدا بوو، لە ھىچ كوي بەند نەدەبوو، ھەمىشە شەش دانگى بىرو ھۆشى لەسەر مالى بوو. بريا چوۋبامە مالىيان." ديارە چەندىن جار نيازى ھەبوو بچىتە مالى ۋەسمانەزلە، بەلام ھەر جارەي لەبەر ھۆيەك پەژىوان دەبوۋەۋە. زياتر لەبەر ئەۋەش بەداخ بوو. ھەمەدۆك چۆن بوو؟ چ جۆرە پياۋي ك بوو؟

ۋەسمانەزلە ھەرۋەك ھەستىكى بەم تامەزۋوييە كەردى، ھەر كە ۋەخەبەر ھات دەستى كەردەۋە بەتارىفى ھەمەدۆك:

"چاۋيكي ھەن چ چاۋ. ۋەختىك تەماشاي روخسارى دەكەي ھىچ نابىنى جگە لە جوۋتە چاۋيكي گەۋرەو بريسكەدارى ۋەك دوو بلىسە ئاگر، جوۋتە چاۋيكي زىرو تىز كە ناتوانى زۆريان تەمەشا بكەي، دلت دادەخورپى. دلت رادەۋەستى. كەس ناتوانى بە تەنگ بىئەنگىۋى، ئەگىنا ئەمن تا ئىستا لە نىگەرانىيان

ده مردم. قامكى له سهر په لاپيټكه ئه ونده چالاكه كه له بهر چالاكيان ناتوانى بى بينى. گولله كارى
لى ناكا. ديسان دټه وه.

وه خټيك گوتى "ديسان دټه وه" وهك بپارټه وه چاوى له چاوى مه لافه رها ده وه بپرى و مه لافه رها ده به
راوټيټي كه وه كه ته واوى باوه پرى دلى تى دا كوټبو وه وه، وه لامى دا يه وه:
"ديسان دټه وه."

هه تاو به توندی له ولاتی دداو ههوا زور گهرم بوو. له په نای گومیلکه یه کی رنگ سهوز که وهك چالاویکی قول دهاته بهرچاو راوه ستابوو، سیبهره که ی ده که وته سهر ئاوه که. له ئاسمان، زور دوور، له په په پوچکه ی ئاسمان په له هه ورئکی سپی که له رووناکایی دا نوم بوو، ده بزوت. که س نه ی ده زانی سیبهری ئه و هه وره سپی یه که و توه ته سهر کوئ. چونکه له و ده ورو به ره له هیچ کوئ یه که سیبهری هه ور له سهر زهوی دیار نه بوو.

به سهر چله گوزروان و بیژان و کلووکه شینه کانی ئه و پنگه وه که له لیواری گومیلکه که سهوز بیوون زهرگه ته هیلانه یان دروست کردبوو، و هه زاران زهرگه ته به سهر چله گیاکانه وه وزه وزیان بوو. کومه لیک میشه شینکه ی درشت و زل زل له هه وادا ده فرین. جالجالوکه داوی پانی خوئیان له بهر هه تاو راخستبوو. جاده کان له بهر تیشکی هه تاو به جوړیک ددره وشانه وه که دت گوت ورده شووشه یان له سهر راخراوه. رهنگدانه وه ی ئاوی جه یهان ده که وته سهر دهشت و نوورئکی وهك بریسکه ی شمشیر ددره وشایه وه و ده کووژایه وه.

ئه سپ وهك به ردیک رهق له جی خوی راوه ستابوو، له تکه له تکه پوله که ی رووناکایی ده که و تنه سهر چاوه کانی و ده کووژانه وه. چه رمی که له که ی راستی له په ستا ده له رزاند ه وه، به لام به و حاله ش کومه لیک میشه رهشکه له سهر چه رمه که دهنیشن.

ئه سپ سهری هه ل بری، کونه لووته کانی فش کردنه وه، ماسوولکه کانی له بهر یه که کیشانه وه، چه ند له حزه یه که بونی به هه وای گهرمه وه کرد. پاشان سهری بو سهر زهوی شو پر کرده وه و له حالیک دا له پرماندنی خوی توووخولی هه ل ده ستاند، بونی به زهوی یه وه ده کرد. چوار پینج جار سهری هه لئینا و هه ناسه ی قولی هه ل کیشا و پاشان سهری داخسته وه، له سهر سهری میشیکی زه لام خولی ددان و وزه وزی باله کانی ده هات.

پاش ماوه یه که، ئه سپی خه نه یی هه روه که میش چووبیته تفنکانه یه وه، به توندی سهری راوه شان و پاشان دیار نه بوو له بهر چی هاته سهر پاشووان و دوو جار به ده وری خوی دا سوورا. که له که ی تووژیک تیك قووپین، به پرتا و سی جار ده وری گومیلکه که ی دا. راوه ستا. ئه مجار حیل یه که کیشا که سهرانسهری ده شته که ی پر کردو چه ند له حزه دهنگی دایه وه. پاش ئه م حیلاندنه دیسان بی جووله له قه راخ گومیلکه که راوه ستا. سپینه ی چاوه کانی پر ببوو له خوین. خه تیکی سپی جوانی وهك خرخال که له لاقی چه پی دابوو، له گیاشین دا ون ببوو. نالی پاشووه کانی که و تبوون.

شنه بایه کی نه رم هلی کرد. له دوری، گیزه لووکه یه کی چووکه له که به خیرایی ده رویشته دره وشایه وه. ماسوولکه کان له سهر په راسوی ئه سپه که ده خزین و میس و مه گه زیکیش له گورپی دا نه بوو. ئه سپ به سپایی و هاورپی له گه ل ئه و شنه بایه ی ده هات و ئه و گیزه لووکه یه ی ده دره وشایه وه، کلکی راوه شانده. ئا دم به سواری ئه سپه بوره سی رۆژ بوو لپی ده گه را. کون و که لین نه مابوو سهری پيدا نه کاو بیسه نه مابوو سهنگ و سووژنی نه نی، و چونکه ئه سپه که ی نه دیبووه وه، دووباره ترس دای گرت و له دللی خوئی دا گوتی: "مومکین نیه، نهینیی که له کاری ئه م ئه سپه دا هیه." به هیچ جور نه ی ده توانی ئه م فکره له میسکی خوئی به ریته در، ئه م فکره هموو کردارو رهفتاری وی وه بن خوئی دابوو: "سی رۆژه له دوا ی عه ودالم. له م ده شته دا جئیه که نه ما نه ی گه پریم. له قامیشه لانیس هه تا ئه و جیگایه که گیاندار ده توانی برپوا، رویشتم. دیار نیه و نیه و نیه."

ئا دم ئه و شه وه ی هاته وه به رچا و که مال و ته ویله ی یوباز ئوغلی یان سووتان دبوو. هه رکه ماله که یان ئاگر تی به ردا، به جاریک بلیسه ی لی به رز بووه وه و وه که به فر توایه وه. بلیسه ئاگر ده سبه جی ده رگای ته ویله که یان قووت دا. ته نیا مۆجیزه بوو که ئه م ئه سپه ی له و سووتمانه نه جات دا. ئه سپی خه نه یی چون له و سووتمانه به سلامه تی ده رچوو؟ و چون ئه و سی رۆژه نه ی دیوه ته وه؟ "ده سته قودره تی خوا له م کاره دایه." ئه و دم شه پۆلیکی سام و ترس ته واوی له شی وی داده گرت و لاقی سست ده بوون. له دللی خوئی دا ده ی گوت: "مومکین نیه بتوانم ئه و ئه سپه بکوژم، که سی دیکه ش ناتوانی، ئه گه ریش بتوانم بی کوژم ده ستم ئیفلیج ده بن."

لیی روون بوو ئه گه ر ئه سپه که بکوژی، دوا پوژیکی شوومی ده بی. له کاتی که دا هیچ حه زی نه ده کرد له گه ل ئه سپه که به ره و پوو بی، هه ر له و حاله دا زوریش تامه زروئی دیتنی بوو. په ره سیلکه کان به خیرایی و به دوا ی یه که دا به پیش ئه و ئه سپه بوره یه دا که سواری بوو تی ده په رین. ئیستا خه ریک بوو له خواره وه ی "که ره ملی" یه وه ده چوو بۆ لای کیلگه کانی تار سووس لوو. لی ره له قه راخی گولاوی ئا کچاساز قامیشه کان هه ریه که ی به ئه ستوورایی داریک چوو بوونه ئاسمان و ئیره لی ره واریکی قامیش بوو.

ئا دم له بهر خوئی وه گوتی: "با بچه نیو قامیشه لان، له نیوه راستی قامیشه لانه که له جیگایه که له سهر ته پۆلکه یه که ده بی کانیویکی فینک هه بی." هه ولی دا ئه و جیگایه ی وه بیر بیته وه. له ئه سپه که ی دابه زی. هه وساری ئه سپه که ی له بی یه که خست و به ره و قامیشه لانه که وه ری که وت. وه ختی که گه یشته قامیشه لان راوه ستا. دیسان ترسی ری نیشته وه. ده وران ده وری لیواری قامیشه لانه که ئا و دای گرت بوو. بی ئه وه ی پیلاوه که ی دانی و ده لینگی پانتوله که ی هه ل کا، وه نیو که وت و چوو نیو قامیشه لان. نیو قامیشه لانه که پر له هیلانه ژهنگه سووره و هیلانه زه رگه ته بوو. جالجالووکه به به ربلاوی داویان راهیشت بوو. چه ند ژوشکی وه بهر پی هاتن که خوئیان خر کرد بووه وه. به په نای مه لیک دا تی په ری که لاقی یه کجار دریز بوون. بالنده که به قه د ئا دم بوو. ئا دم راست به په نای دا رویشته، ئه گه ر ده سته دریز کرد با، ده ی توانی بی گری، به لام

بالنده که نه سله میه وه و نه نانه ت له جیی خوشی نه بزوت. ته نیا چاویکی هه لئناو ده سبه جی له سه ریه کی دانا یه وه. قامیشه لانه که فینک و تاریک بوو، ئاده م به پاریز ده پویشته، بن قامیشه لانه که پر له ماری کوشنده بوو. له دللی خوی دا ده یگوت: "ئه م ئه سپه ئه گهر لی ره ش نه بی، ئه دی له کوئی یه؟ ئه م ژه هره ماره خو نه چووه ته ئاسمان. حه تمه ن له سه ر عه رز ده بی له جیگایه ک بی."

کانی یه که ی دیته وه، له سه ر کان یه که دریز بوو، وه ک شیر ی دایکی بمژی، ده سته به مژینی ئاو کرد. پاش تاویک له سه ر کان یه که هه سته. هه ناسه یه کی قولی هه ل کیشاو ئه ژنوکانی که توژاوی ببوون ته کاندن. بیری کرده وه: ئه م ئه سپه نادوژریته وه، ئه گهریش بدوژریته وه ناکوژری، ئه گهریش که سیک بیکوژی تا ناخری عومری خوشی له خوی نابینی. ره نگه نه مرئی، به لام زه لیل و ئیفلیج ده بی که سه د جار له مردن خه راپتره "و له نه کاو هاواری کرد: "بو که سیک ئه م ئه سپه بکوژی مردن زه ماو هنده."

سه رانسهری قامیشه لانه که ی پشکنی، هه تا نزیک گولاوه که چوو، هه م ترساو هه م خوشحال بوو. له کاتی گه ران دا لیکدا لیکدا تووشی ئه و بالنده ئارام و بی جوولانه ده بوو. کاتی که له قامیشه لان هاته ده ری هه تاو ئاوا ببوو. گولیکی زور گه وره ی دی که ره نگیکی ئامال بنه وشی و نارنجی هه بوو و به و هه موو گوله یه وه وه ک بالنده یه ک ده چوو:

"ئه سپی خه نه یی له پر ده چیته که ولی بالنده یه که وه. ده بیته په ره سلیرکه به بن لووتم دا تی ده په ری. ده خوینی و ده لی: "به پیش لووتی دا ده فریم، له سمیلی ئاده م ده تریم."

ئاده م یه ک بین له دللی خوی دا دووپاتی کرده وه: "چوومه که ولی په ره سلیرکه، په ره سلیرکه یه ک، دوو په ره سلیرکه، سی په ره سلیرکه، پینج په ره سلیرکه، ده په ره سلیرکه، به پیش لووتی دا فریم، له سمیلی ئاده م تریم."

هه رچه ند هه ولی ده دا نه ی ده توانی ئه م پرستانه دووپات نه کاته وه، تووره ده بوو، وه ک شیتانی لی هاتبوو، به لام دیسان به خوی نه بوو په یته په یته دووپاتی ده کرده وه: "به پیش لووتی دا فریم. له سمیلی ئاده م تریم." چه ند له حزه یه ک نوقمی خه یال بوو. وه ک که سیک ده چوو که له خه وی دا به ری دا بروا: "ناکا ئه و تهیره سه وزه لاق دریزه ئه سپی خه نه یی بی؟" به تفهنگ سی ره ی له بالنده که گرت، ترسی ری نیشته و تفهنگه که ی هینایه وه خوار. دووباره تفهنگه که ی هه لئنا یه وه، ئه م جار ه یان زیاتر سام گرتی. وه ک بنیاده می ده سکرد تفهنگه که ی هه ل دینا و دای ده نایه وه، هه لی دینا و دای ده نایه وه. ئه م کاره به ره به ره وا خیرا بوو که ده سته سر بوو. له نه کاو تفهنگه که ده رچوو، و له گه ل ده نگی ته قه تهیره سه وزه لاق دریزه که بی گیان که وته سه ر زه وی و هه ر له وی بی هه ست و خوست که وت. ئاده م چوو تهیره که ی هه ل گرته وه. لاقی زور دریزی بالنده که ته نانه ت دووهینده ی بلیندای ملی ئاده م بوون، لیک کرانه وه! بالنده که ی فری دایه سه ر عه رزو به خیرایی له قامیشه لانه که وه ده رکه وت و هه ر به و خیرایی یه ش فکری جوړا و جوړی به می شک دا رابوردن، و هه ر به و خیرایی یه ش ئه سپه که به به ر چاوی دا تی په ری. ئه سپی خه نه یی ته کانیکی ده دایه

خوی، باریک دهبووه و ده بوو به ئاسکیکی سپی. ئاسکی سپی ته کانیکی دهبووه خوی و دهبووه به کچی، دهبووه به پهرییهک... و پهری دهبووه به کۆتره شاخیلکه. کۆتره شاخیلکه دهبووه پیستی تهیری باران، تهیریکی جوان به دهنوویکی ری و پیک و پهنگیکی شینی یهک دهستهوه. تهیری باران دهبووه به مژیک شینی یهک رهنگ و سه رانسه ری دهشتی ئاناوارزای داده گرت. ئەسپ که ئیستا ببووه په له مژیک، کۆ دهبووه و ده بوو به شهنگه بییهک... تاقه داریک له نیوه راستی دهشتی دا... شهنگه بی دهبووه به ئاویکی پوون و به دهشتی دا دهبووه خوار. ئاوه که دهبووه به بیشه و چیمه نی و بیشه دهبووه به هور. هور خوی دهگه یانده سهر قه لای ئاناوارزای دهبووه به هه ژدیهایهک. شه پۆلی ترسیکی بی ته نداز له و هه ژدیهایه ئاده می ری که دهگوشی. هه ژدیها زمانه هه فتا و دو لکه که ی که وه ک گری ئاگر سوور بوو، دهرده کیشتا و بۆلای ده هات. به غاردان له قامیشه لآن هاته دهر. رووناکایی وه ک به ردیک له روخساری دراو چاوی به تیشک ته نگوتن. به ناچار چهند له حزه یه ک چاوی له سه رییه ک دانان. هه رکه چاوی هه لئینان، ئەسپه که ی خوی دی که که میک له ولای خوی پاره ستاوه. خوی هاویشته سهر ئەسپی بۆره و زۆر به پرتا و لینگی دا. دیسان په ره سلیرکه پۆل پۆل به توندی به پیشتی دا ته ده په رین... " به پیشت لووتی دا فریم، له سمیللی ئاده م تریم... " ئاده م ئەسپی وه بهر قه مچی و ئاوزه نگی یان دا. پیاو هه ق بللی ئەسپه بۆره ش یه که باری خوی توند دهر پویشته، به لām له گه ل هه موو توند پویشته که ی دیسان په ره سلیرکه پۆل پۆل به پیشتی دا دهر پویشته. دهنگی که له دهر وونی دا له په ستا ته و وشانه ی دوویات دهر کړنه وه، به پیشت لووتی دا... ئەسپ گه یشته به ستینیک. پاشان به ئەستیریک دا رویشته و گه یشته بیشه لانیک. له چهند خنده ک په ری یه وه، پاشان ورده ورده له پرتا و نیشته وه و ئەمجار له گه نداویک کهوت که هیندی بالای ئەسپه که قوول بوو. ئەسپ له وی نه ی توانی بیته دهر و ههر له وی دا مایه وه.

ئەسپی خه نه یی دهبووه پیستی بالنده یه که وه: " به پیشت لووتت دا فریم. " دهبووه به له که له کیکی لاق سوور: " له سهر سمیلت تریم. " دهبووه به هه لویه کی چاوزه رد، بیچی سه گیکی عه ره بیی دریزو راکشاوی به خوی وه ده گرت: " به پیشت لووتت دا ته په ریم... " دهبووه به ره شماریک که له قه دی چناریکی به رز هه لآبوو و به ره و هیلانه یه که ده خزی که له تلۆفکی چناره که بوو. به نیازی قووت دانی ته و جووچکانه بوو که له هیلانه که ی له سهر داره که دا بوون، خه ریک بوو سهری بۆنیو هیلانه که و راست بۆ لای ته و جووچکانه دریز دهر کرد که زمانیکی دوو فلیقانه ی سووری وه ک گری ئاگریان هه یه. ئاده م راست له و له حزه یه دا تفه نکه که ی داوی. ماره که به گولله یه که له سهر داره که وه هه ل ده واسری و به مردووی به رده بیته وه سهر زهوی. ماریکی زۆر دریزه " به پیشت لووتی دا فریم... " ئاده م ئیفلیج ده بی. ده ست و لاقی ئاده م وه ک ده ست و لاقی " سمایله رز " ده له رزن. دهستی به لایه که دا خوار دهن و لاق و له ش و ملی به لایه که ی دیکه دا.

سمایله له رز لاویکی لی وه شاوه و به دیمهن و تفه نگی یه کی کارامه بوو. له هه و چاوی قولینگی به تیر دهن گوت. رۆژیکیان که سه رگه رمی راووشکار ده بی، گاکوی یه که له روبه پرووی په یدا ده بی. گاکوی یه کی

زور جوان و دريژو باريك. به دلی سمايل دا دى كه: "سمايل ئەمەى مەكوژە. "گياوگۆل و بەردو گل وەزمان دین و دەلین: "سمايل نه كهى ئەو شوورەى بكوژى. "بەلام فايدەى چى, قامكى كه له سەر په لاپيتكه دەبى كارى خۆى دەكاو سمايل له نهكاو دەبينى كه شوورەكه بوو به دووكەلێكى گەش و به هەوا دا چوو. تەفەنگەكهى له دەست دەكهوئى, تەواوى لەشى وەئازار دى و زارى دەكهوئە سەر كه ف.

ئادەم ئەوەى دەى دى باوهرى پى نه دەكرد. دەستى بو چاوى كرده سيبەرو ديسان به وردى تەماشای كردو ئەمجاریش باوهرى نهكرد. ئەوەى وا بى هەست و جوولە له بەر هەتاو به گەردنى بەرزەوه به جى مابوو, بيجگه له ئەسپى خەنەى شتيك نه بوو. تاويك دەست و پى خۆى لى ون بوون, تەفەنگەكهى هینایه سەر دەستى, هەرچەند مەوداى له گەل ئەسپەكه زور بوو, ديسان سيهرى لى گرت, دەست و لاق و تەواوى ئەندامى لەشى دەلهرزین. له حزهيهك بىرى كرده وه "بوومه سمايله لرز" تەماشای ئەسپەكهى كرده. ئەسپ له سەر پاشووان راوه ستابوو, دەستى هەلینابوون, دەت گوت دەیهوئى به ئاسمان هەللا بپروا. وهك بالندەیهكى ئەفسانەى دەچوو كه بالى بەرهو ئاسمان لىك كردهوئەوه. ئادەم نهى زانى ئەسپەكه چ ماوهيهك ئاوا بەرهو ئاسمان راوه ستا. پيشوووهكانى له زهوى دەدان و دووباره بەرهو ئاسمان بەرزى دەكردنەوه, دەت گوت خەرىكى سەمايهكى سەيرو بى وئینهيه. لاقهكانى, ماسوولكهكانى پهيكەرى بەرزو رەسەنى رادهكشان و ئەمجار به نەرمى شل دەبوونەوه. ئادەم به نیازی تەقه كرده دووباره سيهرى گرت, بەلام دەستى وا دەلهرزین كه نهى دەتوانى تەفەنگەكهى راست راگرئى.

ئەسپ جارێكى ديكه هاته سەر پاشووان. ئەمجار راوه ستاوا پاشان به دەنگىكى پر ئاواز حيلهيهكى دريژى كيشا. حيلهكه له سەر انسهرى دەشتى ئاناوارزا زرينگايه وهو دەنگدانه وهكهى له بەرده لانهكانى ئاناوارزا گەرا. ئەمجار ئەسپى خەنەى بەرهو رۆژئاوا, بەرهو گوندى ئاناوارزا كهوته لینگدان. ئەسپە بۆرەش هەر وهك په پیرهوى لهو بك, كهوته لینگدان. ئەگينا ئادەم له وەزع و حالىك دا نه بوو كه بيههوى وەدواى ئەسپى خەنەى بكهوى. ئەسپى خەنەى وا به پرتاوه پوئيشت كه ئەندامى راکشاوى راکشاوتر ببوو و دەت گوت زگى له گەل رووبەرى زهوى بووه ته يهك. ئەسپە بۆرهى ئادەميش جانانه لىنگى دەداو له دەوروبەرى خۆى هەواى وهك با وه جوولانهوه دەخست, شنهى ئەو بايه بەره بەره ئادەمى وه هوش خۆى هینایه وه.

ئەسپى خەنەى له ماوهيهكى كه م دا بو لای گوندى ئاناوارزا كه له پشتى بەرده لانهكهى ئاناوارزا هەل كهوتبوو, شوپر بووه وه. له دەوروبەرى گوندى ئاناوارزا باى دايه وه بو لای حاجى لارو "كاميش لىقى" و هەر بهو خیرایىيه له حاجى لار تى پەرى و گەيشته ئاكاچاسان. ورده ورده له خیرا روئيشتهكهى كه م دەبووه وه, بەلام به رادهى پيوست ئەسپە بۆرهى به جى هيشتبوو.

ئەسپى خەنەى له لیواری ئاكاچاسان له نيزىك پۆله بىيهكان راست راوه ستا. وهختىك ئادەم دىتى ئەسپەكه راوه ستا, خو شحال بوو. نه دەستى دەلهرزى و نه دلە خورپهيهكى هەبوو. پاش سيهر گرتنىكى ورد دەستى لى كيشا. بەلام له نهكاو تەماشای كرده كه غەيب بوو. رقى هەستا. ترسى سوار بوو, بەزهى

به خوی دا هات. چند روزه وهدوای ئهسپیک کهوتوه, وهدوای ئهسپیک که کهس نازانی ئینسانه, چندۆکهیه, شهیتانه, پهریه, چیه?... چند روزه وهک سهگ زمانی به دوای دا کیشاوه. ئهگر بیئوهی ئهسپهکه بکوژی بجیتهوه نیو دیی ئابرووی دهچی و نانی دهبری و دهبی خوی و ژنهکهی فهلهیی بکهن. تهواوی بهختیارییهکهیان به کوشتنی ئه م ئهسپهوه بهند بوو.

له لایهکی دیکه بۆخۆشی به شوورهیی دهزانی. چون ناتوانی ئهسپیک بکوژی, ئیستا ئه م ئهسپه با چندۆکهو پهری بی, با تارمایی بی, با به هزارویهک نهوع خوی بگوژی, حو کیچ نیه وه بهر گولله نهیه... چوه کن ئه و پوله بییه که له حزهیهک پیشت ئهسپهکهی له پهنا راوهستابوو. له ئهسپه بۆره دابهزی و هوسارهکهی له داریک خست. دنیا کهمیک تاریک و مژاوی بوو, داهاتهوهو له و جیگایه که پیشت تهقهکردن ئهسپهکهی لئراوهستابوو, بو دلۆپه خوینیکی روانی. پاشان به دوای شوینی ئهسپهکه دا به ره و گولوا رویشته. نهختیک چوهه پیشت, تووشی ئاویک بوو که قولت قولت ههلهدهقولی. له نهکاو له دهشته سهوزهکه راست په نجا ههنگاو ئهولاتر دهنگی حیلهیهک هات که تاریکایی شهق کرد. گه رایهوه, جگه له کومه له قامیشیک هیچی نه دی. به غاردان له گولاهه که هاته دهر. ئهسپی خه نهیی و ئهسپه بۆره که به داریوه به سترابوووه بۆنیان به یه کتره وه ده کرد. ئه مه دهر فته تیک نه بوو که بتوانی له کیس خوی بدا. ده سبه جی چۆکی دادا, سیرهی لئگرت و دهستی لئکیشا. به دهنگی تهقه که پرا زانی نهی ههنگاوتوه. چوار فیشهکی دیکه شی به دوای یهک دا هاویشتن. له پر دیتی که ههردوو ئهسپه که به جوته ههله دین. ئهسپه بۆره ههوسارهکهی پساندبوو و له گهله ئهسپی خه نهیی به ره و نارلی قشلا لینگیان ده دا. ئاده میس هه ر له وئ له قهراخ گولاهه که له نیو پنگه له دا رهق راما. ئهسپهکان له خوار نارلی قشلاوه گه پانه وه و راست له وکاته دا که ده یانه ویست به بهردهمی ئاده م دا تی په پرن, ئه و که وهک شیتانی لئها تبوو چۆکی دادا و پاش سیره گرتنیکی ورد دهستی لئکیشا, پینج فیشهکی له سه ر یهک هاویشتن. یه کیک له ئهسپهکان که وت. چند جار به سپایی حیلاندی و ماوه یهکی زور له تاریکایی دا په له قاژهی کرد...

شه ویکی ته م و مژو قورس و له شان گران بوو. یهك دوو ئه سستیږه ی سیس له ئاسمان دا زریوه یان دهات. له بناری کیوه کانی چهپ و راست شوانان ئاگریان کردبووه وه. همه د زور باش ریگایه که شارهزا بوو. ریچکه بزنیك بوو باریک و بهرد بهرداوی که ده چووہ مالی ئوممه ته زهرد. جگه له هارپه ی لیږه وار دهنگیکی دیکه نه ده بیسترا. همه د هه رچه ند کۆلی زور قورس بوو، بی دهنگ و هه را ریی ده بری. وا ده پویشته دت گوت هه نگاو هه ل ناهینیته وه، به لکوو به سپایی به سه ر زهوی دا ده خزی. له کاتیك دا زور قورس بوو. له گه ل ئه و شته قورسانه ی وهك تفهنگ، نیزه، دووربین و نارنجوک سی قه د فیشه کدانی له قه دی به سته بوون و دوو قه دیشی راست و چهپ به شانی دا کردبوون. همه د باشی ده زانی چۆن وهك که وه کویره ری باریکانه دا تی په ری، چونکه خووی پیوه گرتبوو.

دوو روژ بوو له و کیو و بهنده نانه به ری دا ده پویشته. به توندی ریگای ده بری. به هیچ جور تووشی سه ربازو جه ندرمه و جووتیاره کان نه ببوو، به لام وه شک که وتبوو. دت گوت شتیك له فه زای ده وروبه ری هه یه، شتیکی وهك بۆسه، شتیکی وهك چاوه پروانی. وه ختیك که له و خواره به "نورفه تین" دا تی په ری، گوئی له دهنگی ته قه ببوو. وادیار بوو شه پریکی کورتیش بوو، و له بهر ئه وه ی دهنگی ته قه زوو کپ بوو، وی ده چوو چه ته یهك که له داو که وتوه یان کوژرابی، یان گیرابی. بۆیه همه د زور به پاریز ده پویشته و زیاتر به لاری یان دا ده پویشته:

به لیږه واریکی بهرین و چوغردا ده پویشته. دهنگی خشه و خشپه ی لکه داره کان که به شنه بایه کیش ده له رزین، ده هاته بهر گوئی.

له مالی ئوممهت نیزیک ببوو وه. نیوه شه و درهنگتر بوو. چه په ی سهگ له و شه وه درهنگه دا پی شهاتیکی خوش نه بوو.

همه د به بنه بانئ دا چووہ سه ربانی ئوممهت. سی جار به سپایی پیی به بانه گلله که دا دا. ئوممهت ئه گه ر له خه ویش دا بایه، به و دهنگه وه خه بهر ده هات و ده هاته دهر. ئه گینا یان له مال نه بوو، یان مه ترسی یه کی گه وره له گۆری دا بوو. همه د به په له سی جاری دیکه ش و ئه مجار توندتر پیی به بانه که دا دا، تاویک دواتر ههستی پی یه کی زور ئارامی گوئی لی بوو. ره شایی یه که چووہ پشت مالی و له سه ر زگ به بنه بانئ دا وه سه ر کهوت بۆ سه ربانی و گوتی:

"همه د له سه ر زهوی دریز به."

همه د ده سبه جی به سپایی راکشا.

ئوممهت له حالیک دا ده می به گوئی همه ده وه نووساندبوو گوتی:

"ماله که مان پر له سهربازه. دهسته ی برایمه پره شیش له ته ویله ن... به دواى تودا ده گه پین... مال به مال و دى به دى و کون به کون به دوات دا ده گه پین. ئیدی کهس نه ماوه نه زانى که ئەتۆ هاتوو یه وه توو پووس، توو ئەو خوايه کى توى دیوه؟"

حه مه د گوتى:

"نازانم، نازانم کى دیومی. به هه رحال ده بى یه کیک چاوی پیم که وتبى..."

ئه مجار به جوریک به دواته وهن، به جوریک هه موو فکرو خه یالیان له سهر ئەم کاره یه هه ر مه پرسه... ته نانه ت عه لى سه فابه گ و ئاغاکانى دیکه خه لاتیان بۆ سهرى تۆ دیارى کردوه. وه ختیک یاوه ر فارووق باسى ده کرد، گویم لى بوو. باش وایه چه ند مانگیک له توو پووس دوور که ویه وه. به دوات دا ده گه پین. وه ختیک نه یان دیتیه وه، ئیدی ماندوو ده بن. هه تا ئەو لافاوه ده نیشیتته وه، لیتره دوور که وه وه. لیتره پراوه سته فیشه کم بۆ په یدا کردوی، له وانه یه که رویشتی تووشی تیک هه لچوون بى.

ئوممه ته زهرد به دیواری دا چووه خوار. تاویک دواتر هاته وه. به ده ستیک تووره که یه ک فیشه ک و به ده سته که ی دیکه بوخچه یه ک نان و پیخوری هینابوو. به حه مه دى گوت:

"ها ئەمانه بگره. مه چۆوه دى یه که ی خوشتان. دوو مانگه جه ندرمه ی تى خزاون."

وه ختیک حه مه د گوتى: "خه به رى دى یه که ی خوتمان چیه"، ئوممه ته زهرد قسه که ی پى برى و گوتى:

"ئیدی گیر مه به، دى یه که شتان له جى خویه تى! به لام توخوا پى تى مه نى، کورپه به ده سته خوت خوت تووش ده که ی. به پاریز به، کى و به نده ن پرپ له سهرباز. با پیت بلیم، ئەم ديهاتى یانه هار بوون. ئەگه ر بابیشت بى، ئەگه ر براشت بى، دیسان خوت به کهس نیشان مه ده. زوو له توو پووس ده ربچۆ. زۆر باشه. خواحافیز."

ده سته دریز کرد، له تاریکایى دا ده سته حه مه دى که وه ک به فرى سارد بوو گووشى و به دیواری دا خزیه خوار.

حه مه دیش ده سبه جى به بنه بانى دا رویشته خوارو چووه نیو لیتره وار. به کارامه یى ریچکه بزنیکی که پیشتار شماره زای بوو، دیته وه و که وته رى، خیرا ده رویشته و ئەو ترسه ی له دلایى دا بوو سات به سات زیادى ده کرد. فکره کانی شیواوو تیکه ل پیکه ل بوون. ته نیاو بى کهس و بى پشت و په نا له نیو چواردیواری تاریکایى دا گیرى کردبوو "له گه ل دنیا یه ک سهربازو لادى یى... که هه موویان دژى بوون، کى و، به رد، ديهاتى یه کان، دار، گیا، هه موو بوونه وه ره کان له ته یرى ئاسمانه وه تا میرووله ی سهر زهوى هه موویان له گه لى دوژمن بوون. ناھومیدى یه کی به سام دنیا ی پى تاریک کردبوو. به ره به ره تامه زرویی و ئەزهره تى بۆ دیتنى دى یه که یان زیادى ده کرد. هه رچه ند ده ی زانى ئەگه ر بچیتته وه دى چ چاره نووسیکی تووش ده بى و گیانى به سلامهت ده رنابا، به لام به و حاله ش وه خت بوو له تاو دى یه که یان شیت بى: "دیهاتى یه کان چى یان به سه ر هاتوه؟ داخوا ئیستاش وه ختى رى وشوینى جیژن درووه لانه که ده سووتین و مام دورموش عه لى له

حاليك دا لاقه پيره لۆك و ماندووه كانى بلىند دهكا ديسان وهك جارن سهماى هالاي دهكا؟ دايه خوړى ههروهك جارن توورپهيه؟ ژنيكى سهير توورپه و تۆسن بوو. وهختيک قهلس دهبوو عهرز دهكهوته لهرزين و عهرزو عاسمان ژيروزه بهر دهبوون. داخوا گاي ههركهس هي خوڤيه تي؟ داخوا ههركهس خواهني ئه و زهوي بهيه كه دهى كيلى و داي ده چيني؟" له و چهند ساله دا زور شت فير ببوو، زور شت... ئه گه ريه كيک ده جاريش بيته سهر دنياو بژى، ديسان زه حمه ته بتوانى به قه د حمه د له م دنيايه ئه زمون كوڤكاته وه.

عه لى سه فابهگ، عارف صائم بهگ و ئاغاكانى ديكه ي چوكووراوا...

هه تا ماوه يه كي زور حمه د نهى ده زانى ئاغاكان بو له گه لى دوژمنن. با عه بدى خانيشى كوشتبى، خو عه بدى خان خزمى وان نه بوو، كهس و كاريان نه بوو... حمه د ئازاريكى به وان نه گه يانده بوو كه ئه وان سه رانسه رى توورپووسى لى پر كه ن له جه ندرمه. راستى به كه ي ئيستاش به ته واوى بوى پوون نه بووه كه بوچى ئاغاكان ئه وه ندى له گه ل وى دوژمنن هينده دوژمنايه تى بيان له گه ل چه ته كان نيه؟ و ته نانه ت ئاگاشيان له هينديك له چه ته و ريگره كان ههيه؟ باشه ده ليين ئاغاو خانه كان هه قى خوڤيانه، به لام ديها تى به كان بو؟ له دلى خوڤى دا گو تى: "ده توانم بچمه كوئى؟ هه موو ده وروبهرى فورات، هه موو عيلا ته كورده ناحالى به كان گه رام، په ناگايه كم نه دوژيه وه و هاتمه وه، دنيا م لى وه دهنگ هاتوه، ديسان ئه من و ئه و توورپووسه پيره ماوينه وه. هاتمه وه كه له توورپووس له سهر خاكى باب و باپيرانم بمرم. بوئى مردن به به رلووتم هه لادى. مام ئوممه ته زهر د! ياغى به كه، يه كي وهك حمه دۆك كه ئاغاو خانه كان به پياو نازانى، كهس وه خوڤى ناگرى. كويم ههيه به چمى مام ئوممه ت! ته يريكى بال شكاوم، ئه گه ر پر به چنگيكيش بم، ته نانه ت بر كه چه قلكيك په نام نادا...

له جيگايهك ده گه را بوى رابكا، به لام هيج كوئى به بيردا نه ده هات. جي به كه نه ده هاته بهرچاو. ده هرى بو: "چووينه مالى وه سمانه زله خو مان شارده وه. پياويكى باش و ساغه، به لام مندا ليكه. ئارام و ئوقره ي نه بوو. دهيه ويست به هه موو كهس بللى كه ئه من له مالى ويم. ديسان مالى دايه قه مهر ئاوه دان بى... ئه گه ر له ده شتى چوكووراوا ده گير جه ندرمه كه وتبايه م، پرگار بوونم مه حال بوو، ئه وده م خان و ئاغاكان جيژن و زه ماوه نديان ده بوو."

له سهر ريچكه بزنيكى نيو ليپه وار به و نيوه شه وه راوه ستا. بوكوئى چووبا؟ جي به كه نه بوو بوى بچى، بچي ته كام لا؟ چه ند له حزه له و تاريكايى به دا له جيى خوڤى راوه ستا. بىرى له زور مه سه له كرده وه، فكرى جو راو جو ر به خي رايى به كه ي باوه رپى نه كراو به مي شكى دا ده هاتن و تووشى به كتر ده بوون. دايكى، خه جيچ، مندا له كه ي، پووره ئيراز، وه سمانه زله... ده هاتنه وه بهرچاوى... ههركه وه سمانه زله ي وه بىر هاته وه، تيشكيكى هيو له دلى دا دره وشا. ئه مجار كه ريم ئوغلى و جه باريش هه بوون... جه بار ئازاو جو امير بوو... ژنى هي نا بوو، دوو مندا ليشى هه بوون. كوړيك و كچيك. ئه گه ر بچي ته مالى جه بار؟... بى گومان ئه ويش له ژير چاوه دي رى دايه، وه سمانه زله و كه ريم ئوغليش هه روا... چيا ئيدى بو مانه وه نه ده بوو. ئه ي بچي ته كوئى؟

له و نزيكانه ده بوو ئه شكه وتيک هه بئ. زوريشى نه مابوو روژ بيته وه و خهريك بوو دنيا روون بيته وه. بولاي ئه شكه وته كه وه پري كه وت. وه ختيك دنيا روونك بوو، ئه و گه يشته ئه شكه وتيک كه له نيو بهرده لانيكي به رزدا بوو. دوو هه لئو له بهر زاركى ئه شكه وته كه بوون. له ههردو بهرى زارى ئه شكه وته كه داره به نيک شين ببوو. حه مه د چوو ه ئه شكه وته كه. دوو هه لئو ماندوو ه كه به بئ وازى باليان كردنه وه وه هه ل فريين و ئه ولاتر نيشتنه وه. حه مه د تفهنگه كه ي له شانى ده ره يينا. قايشه كه ي له ده ستى هالاندو له سه ر عه رزى دانا و هه ركه تووره كه فيشه كه كه ي له سه ر تفهنگه كه دانا، خه وى لي كه وت.

لاى روژ ئاوايه وه خه بهر هات. برسى و تينو بوو. هه وا بونى جاتره و په ريوه شانى لي ده هات. پيش ئه شكه وته كه له گولاله دا ون ببوو كه به سه ر شاخه بنه وشه يي به كانى ئه شكه وته كه دا به و په له ره ش و سپى و سه وزانه وه داوينى راخستبوو. گولاله كان ئه وه نده سوور بوون كه بنياده م باوه پرى نه ده كرد.

حه مه د تا ئيسا هه رگيز ئه وه نده گولاي سوورى له جي يه ك نه دي بوو. ئه م گوله سوورانه وه ك گرى ئاگر له دووريشه وه ده كرا بيان بينى و بيان ناسيه وه. تفهنگه كه ي به شانى دا كرد. تووره كه فيشه كه كه ي به ده سه ته وه گرت و له ئه شكه وتي وه ده ركه وت. هه لئو كانى به يانى دووباره هاتبوونه وه وه له سه ر ده ركى ئه شكه وته كه هه ل نيشتبون، به بئ وازى هه ل فريين و ده هه نكا و ئه ولاتر به جوته له سه ر لووتكه شاخيک نيشتنه وه. هه لئويه كان زور پير بوون. له خواره وه كانى يه ك به خوړه خوړپيكي نه رم ده پويشته خوار. حه مه د چوو خوار، هاته سه ر كانى يه كه، له سه ر ئه و پنگه له بلينده كه گولاي بنه وشه يي ده ركه ر بوون دانيشت. ئه و بوخچه يه كه ئوممه ته زه رد دابووييه و له پشتي به ستبوو كرديه وه. چوارپينج پيواز، شه ش هيلكه، توړاغيكى زور و سه لكه په نيريكي چه وري توركمه نى و نانپيكي زورى تيدا بوو. به ئيشتيا نانه كه ي خوارد. ئه م تويشوو ه به شى دوو روژى ديكه شى ده بوو. حه مه د پياويكي زورخوړ نه بوو. به تايبه تى كاتيک دلي ته نگ بايه زگى خو ي هه ر وه بير نه ده هاته وه.

حه مه د هه ستا، به ره و شيمال وه پري كه وت. به نيازى دي يه كه ي خو يان بوو. دي يه كه ي دينايه به رچاوى خو ي و ئاورى ئه زه رت له هه ناوى دا هه ل ده گيرساو ده ي سووتاند و ده ي توانده وه، ده ي زانى به لاقى خو ي به ره و مردن ده چي، به لام نه شى ده توانى نه چي، ده بوو گونده كه يان بينى: "ناكا پيش ئه وه ي بي بينمه وه بمرم." "ئاره زوى ديتنى هه موو شتيكى هه بوو: چناره ئه ستوره كه، تا فگه ي چناره گه و ره، سمايله زله، ئاشى سمايله زله، گومى بن چناره گه و ره، جاده ي ئاوايى به خا كه خه نه يي به كه يه وه، خارده شتى پير له چه قله شينكه، خانوو ه كان، خاكي پير نه خش و نيگارى، ئه و به ستينه كه چوم له ده ورو به رى ديى دروستى كردبوو، داره كان، چله دركه كان، كه نگره كان، مريشه كه كانى ئاوه دانى، ئه و جوو جيلانه كه وه ك گلوله موو كه وتوونه دواي مريشه كورك، ... ئاره زوى ديتنى هه موو شتيكى ديى هه بوو.

دوورمووش عالى به و پوانينى گه رم و پير خو شه ويستى، به و چاوه دوست و پيرله سوژو ميهره بانى يانه وه و زور ئينسان ... دايه خوړى زور ئينسانتر، زور ... زبرو كه لله ره ق، به لام ئينسانتر له هه مووان كه ئاماده يه

گیانیشی له ریئی ئه و که سانه دا که خوشی دهوین، فیدا بکا. جاریکیان وهختیک همه د نووستبوو، دایه خووری دهستی به سهری دا هینابوو...

همه د ههرگیز ئه و دهسته گهرمانه، ئه و دهستانه ی که گهرمی و میهره بانئ و سوژو خوشه ویستی دهستی دایک و خوشک و برایان هه بوو، له بیر نه چوو بوو. پیانو حازر ده بوو گیانیشی بدا به و مه رجه جاریک دایه خووری ئاوا له ناخی دلوه دهست به سهر سهری دا بیئی... خو ئه گهر ئه وهش نه بوایه، وا به دلوه دهی گوت "کورم، همه د" هه موو دنیا ی دینا. داخوا چوئن له گه ل همه د به ره و پروو ده بی؟ له خوشی بیان خهریک بوو شیئت بی. نه ی ده زانی ده بی بلی چی و چ بکا. مسته فا چوو بووک، مام حه سو، وهختیک مام حه سو چاوی پیی که وت چ ده کا؟ حه تمه ن هه روک هه موو جاریک به سه رسورماوی راده وهستی و له حالیک دا له خوشی بیان دهسته کانی ریک ده خشیئی، به شانازی یه وه ده لی: "همه د توژیکی دیکه گهره بووه، با گهره تر بی. پیانوی به سام و هه بیهت باشتر ده توانی چه ته یی بکا، هه موو عاله م لیی ده ترسن. هه ر ئه وانه ی نیستا له همه د ده ترسن ئه وده م ئیدی زراویان لیی ده چی. "ئه دی مسته فا، ئه و چیی ده کرد، چیی به بیردا ده هات، داخوا ترس سواری ده بوو؟ ده چوو خه بهر به جه ندرمه بدا؟ ئه ویش ژنی هیناوه و مندالیکی هه یه. ئه گهر جه بار بزانی دیته لای؟ همه د زهرده یه کی کرد و به باوه ریکی پته وه وه گوتی "دی" ئه دی عه لی یه شهل به و چاوانه وه که وه ک چاوی ریوی به هوش و زیره کن، بیئه نداز ئینسان و دوستیک و برایه کی گیانی به گیانی.. داخوا ئه و چوئن له گه لی به ره و پروو ده بی؟ سهری ده باته پشته وه و پی ده که نی. بی پسانه وه وه ک ئاوی کانی پی ده که نی، هه موو له شی ده که ویته پی که نین، دهستی، روخساری، چاوه کانی، له شی، سهری و ته نانه ت لاقه شه له که شی پی ده که نی و له خوشی بیان شیئت ده بی...

همه د نوقمی ئه وین و خوشه ویستی له نیو تو فانیکی خوشحالی دا ده فری. ئه وه نده خیرا ده رویشت که ده ت گوت لاقه کانی بالیان لی پرواوه. بیرئ له هیچ شتیکی ناخوش نه ده کرده وه، ته نانه ت له فکری ئه وهش دا نه بوو که دی پره له جه ندرمه و ده کوژری. بگره ئه وه شی به زهین دا نه ده هات که ئه گهر نه ش کوژری لانی که م تووشی وه زعیکی دژوار و ناخوش ده بی. دهستی کرد بوو به گورانی گوتن. زور که م پی ده که وت گورانی بلی. چونکه ده رفه تی ئه وه ی نه ببوو... دهنگیکی خوش و دلگیری هه بوو.

خهریک بوو هه تاو بکه وی که گه یشته "ئووزوون ئولووک". له نیو ئاوی ئووزوون ئولووک دا ماسی یه سووره خالداره کان مه له بیان ده کرد، به جوړیک ئه گهر ده ستت دریژ کرد بایه ده ت توانی بیان گری. له بهر هه ر هویه ک بوو که س خوئی له ماسی یه کانی ئووزوون ئولووک نه ده گه یاندو له ئاکام دا هه میشه له زیاد بوون دا بوون. له سهر کانی یه که دانیشت، تویشنه به ره که ی له پییش خوئی دانا، به مست پیوازیکی پلیشانده وه و به نانی فه تیر دهستی به خواردنی کرد. جار جاریش ورتکه نانی بو ماسی یه کان ده ئاوی ده کرد و سه یری ده کردن که چوئن به کومه ل هیرش ده که نه سهر کوته نانه کان و تیکه وه داوین.

به کاوه خو نانہ که ی خوارد، ته ماشای ماسی یه کانی کردو هر له وی پراکشاشا. له مندالی یه وه ئوگری ئەم کانی یه بوو، له بهر هرچی یه که بوو له م ده ورو به ره ههستی به ترس نه ده کرد. راست وه که سه رده می مندالی بی ترس و دل خورپه له نيزیک کانی یه که خهوی لی که وت. له وه خته وه که یاغی ببوو و چو بووه کیوان تا ئیستا خهوی وا قوول و ره حه تی لی نه که وتبوو. وه ختی که وه خه بهر هات بوخوشی پی سی سه یر بوو. به لام هرچی بی، ئیره خاکی باب و باپیرانی بوو، جیگایه کی ئاشنا بوو.

شه پۆلی خو شحالی له دلی هه ل ده ستاو گیان و له شیی له باوه ش ده گرت. به بی سه بری چاوه پروان بوو تاریک دابی. هر دنیا تاریک بی ده چیتته نیو ئاوه دانی و ده چیتته ده رکی مالی دایه خو ری و ده لی: "دایه، دایه، هاتمه وه." داخوا دایه خو ری به دهنگی پرا ده ی ناسیتته وه، یان نا؟" باب، ئەو زۆر به هوشه!"

له نیو لیپه وار دا به ئە سپایی ده پویششت. له ری لیپه وار وه گه یشته بناریک که به سه ر ئاوه دانی دا ده پروانی. له بن تاته به ردی کی بلیند دهستی به ته ماشای ئاوه دانی کردو به دیتنی، بیره وه ری یه کانی رابردوشی زیندوو بوونه وه. وه بیری هاته وه که به مندالی وه ختی که له دایکی زیز ده بوو، له مالی رای ده کردو ده هاته بن ئەم تاته به رده داده نیشته وله حالیک دا پالی بهو به رده دوو که لاوی یه وه ده دا ته ماشای نیو دیی ده کردو له فکروه ده چوو. ئەم تاته به رده بلینده له گه ل جارن هیچ فره قی نه کردبوو. هه روا دوو که لاوی بوو. جووتیارو شوانه کان هه زیان ده کرد له بن ئەو تاته به رده ئاور بکه نه وه. حه مه د له نیو دیی جه ندرمه کانی دی که هاتو چۆیان ده کرد، ئەم جار ماله که ی خو یانی له نیو ماله کانی ئاوی دا ناسیه وه، گلی سه ربانه که یان سوورو سه وزو شین و نارنجی بوو، که له بن تیشکی گهرم و سپی دا وه که ورده شووشه ده دره وشا. بو ئەوه ی بانه که یان قایم بی، بابی ئەو گله ی له جی یه کی زۆر دوورپا هی نا بوو. دایکی جوان و میهره بان و مولایم و گهرم و پرسۆزی هاته وه بهرچاوانی و به جو ری که خوی ته نیاو بی که س دی که هه رگیز له سه رانسه ری ژیا نی دا وای هه ست نه کردبوو. ده ورو به ری به گولی پشکو وتووی "ئاسفووندل" داپوش را بوو. هه زاران ههنگی جو روا جو ر به گرمه گرم له بهر سپی یه گه رما (حه مه د زۆری هه ز له وشه ی "سپی یه گه رما" ده کرد)، به ده وری گو له کان دا ده سووران. سه رت لو فکی لکه باریک و بلیندو چره کان گو لی کی سپی به قه د دو گمه یه کیان پیوه بوو.

ته ماشا مالی خه جیجی نه ده کرد. توانای دیتنی ماله که ی وان و داره به رزه که ی به رده رگایانی نه بوو. به لام سه ره نجام خوی پی رانه گیرا، داره که هات و راست له بهرچاوی شین بوو. وه که شه ویکی بی پرانه وه به رامبه ری راوه ستا... "دلی تازه لاویک به توندی لیی ده دا، دهنگی دلی وه که دهنگی قومری وابوو، لاوه که له نیو توفانی شیتانه ی چاوه کانی دا له بن داره که ویستا بوو، کیژۆله هات، ناسک و گهرم و به دلکی پر له ئەوینه وه... "شتیک به ری گه رووی حه مه دی گرت و دوو دلۆپ فرمی سک له چاوه کانی هه ل وه رین.

حه مه د بو هاتنه ده ر له م حاله چاوی له خانووی عه بدی خانه وه بری. دوو که لیکی خه ست له کولاو که ی ماله که یان هه ل ده ستا. سه رانسه ری گیان و له شی رق دای گرت. حه مه د به دهنگیک که ده ت گوت ده نالی نی،

گوتی: "نہم توانی وەجاخی کوپڙ بکەمەو، نہم توانی نہم توانی." بەو ئازارەوہ کہ ہەناوی پڙ کردبوو، ہەستاو کہوتە پڙ. نہختیک دواتر وەخۆی ہاتەوہو زەرەدیہکی ہاتئ. بە رۆژی رووناک خەریک بوو دەچووہ نیو دئیہک کہ پڙ لە جەندرمە بوو! وەختیک دەگەراییہوہ بن تاتە بەردە بلیندەکہ، نہختیک ئەولاتر لە پشت چلە دپڙکیکەوہ چاوی بە چاوی زیت و بریقەداری کورپڙگہیہک کہوت. مندالەکہ بە حەبەساوی چاوی تیوہ پڙبوو. زەرەدیہکی ہاتئ، ئەویش وەختیک مندال بوو، بە رۆژی رووناک دەہات لە بن ئەو چلە دپڙکە دەخزاو تەماشای ئەو رووداوانەہی دەکرد کہ لە بن تاتە بەردە گەرەکہ روویان دەدا. تەنانەت جارێکیان ہەر لە بن ئەو چلە دپڙکە خۆی شارەدبووہو بہ دزی چاوی لە ئاشقینیی سولہیمان لەگەل کچی "توویال ئانشاجان" کردبوو. بەلام ہەرگیز لە بن ئەو چلە دپڙکەوہ بہ دزی تەماشای یاغیہکی نہکردبوو. کئی دەہی زانی تەماشای کردنی چەتەہیہکی وردیلانەہی دووربین لە مل بە خەنجەری چەرکەسی و جووتیک فانوسقەہی زیوکاری کراو لە بن فیشەکدانانەوہو بہ نارنجۆکەوہ چ کہیف و لەزەتیکی ہەہیہ.

حەمەد لە جیی خۆی راوہستابوو و بہ میہرەبانیہوہ تەماشای مندالەکہی دەکرد. مندال کہ تیگەشتبوو چەتەکہ دیویہتی، دەست و پیی خۆی ون کردبوون و خەریک بوو خۆی دەدزیہوہ.

حەمەد بہ دەنگیکی پیکەنیناوی و نەرم و میہرەبانەوہ گوتی:

"کاکە چووکەلە بہ جەندرمەکان مەلئ کہ منت دیوہ. ئەمن حەمەدۆکم."

حەمەد ہیندەہی روانینی بەدزیی مندالەکہ لە پشت ئەو چلە دپڙکەوہ پئخۆش بوو کہ تەنانەت ئەوہشی بۆ گرنگ نہبوو کہ لەوانەہی مندالەکہ بچئ و خەبەر بہ خەلکی ئاوەدانی بدا. حەمەد بہ دیتنی دئیہکە بہ جۆریک کہیفی بزوتبوو کہ یاغی بوون و حەمەدۆک بوونی خۆی و ئەو حکومەتە بہہیزہی کہ بۆ گرتنی کیو و بەندەہی پڙکردبوو لە جەندرمەو برایمەرہشی نۆکہرو بہ کریگیراوی ئاغانیان کہ بہ خوینی سەری تینوو بوو، و ہەموو کہس و ہەموو شتیکی لەبیر چووبووہوہ. سەرانسەری وجوودی پڙ بوو لە دۆستایہتی، شادمانی و ہومیدیکی مندالانہ. دل نەرمی و سۆزیکی گەرم دایدەگرت. بہ جۆریک کہ لە نہکاو لەبەر خۆیہوہ گوتی: "ئەمن تەنانەت ناتوانم بالندەہیہکیش بکوژم، ناتوانم میروولەہیہکیش لە بن پیم دا بپلئیشینمەوہ، ناتوانم میشتیک و پەپوولەہیہک و بالندەہیہک بگرم، نہوہک پئی ناخۆش بی." لەو کاتەدا رەنگە لە دنیادا شتیکی کہ لە ہەمووانی پئ سەیرتر بووبئ. تەفەنگی دەستی و خەنجەری بہر پشتینیی و ئەو فیشەکدانانە بووبن کہ لە خۆی دابوون. بہ خۆی پئدەکہنی.

لەو بہینەدا مندالەکہ کہ لە دەست روانینی حەمەدۆک رزگاریی ببوو، وەک رییویہک لە بن چلە دپڙکەکہ ہاتە دەری، چەند ہەنگاویک بہ کۆمەکۆم لە دپڙکەکہ دوور کہوتەوہو بہ لینگدان ہەلات. بہ دەم راکردنەوہ بەردەوام ئاوری دەدایەوہو تەماشای حەمەدۆکی دەکرد. حەمەدۆک ئەم کارەہی مندالەکہی لە ہەمووی پئ خۆشتر بوو. ئەو مندالە کہئ بوو؟ وەک ئەندامانی کام بنەمالە دەچوو؟ چونکہ زۆر لە قەلافەتی مندالەکہ ورد نہببووہوہ، نہی دەتوانی بۆی بچئ کہ رەنگە مندالی چ کہسێک بی.

هه تاو دوت گوت نیازی ئاوابوونی نیه، بهره بهره حهوسه له ی بهسه ده چوو. له رۆژنه ی مائی عهبدی خان له پهستا دووکه ل بهرز ده بوو. جهندرمه کان لیکدا لیکدا له دیی دا به نیو مالله کان دا هاتوچۆیان ده کرد. خه لکی دیی کهس به دهره وه نه بوو، نه ژن، نه پیاو، نه مندال. داخوا هه موویان زیندانی کردبوون؟ فکری له و دووکه له ده کرده وه که له مائی عهبدی خان هه ل ده ستا. هه ر ئه م عهبدی خانه بووه هوی ئه وه که نه توانی بچیته وه دییه که ی خوی و ته نانه ت پی بنیته خاکی باب و باپیرانی خوی. له حالیک دا ددانی له چیره وه ده بردن، هاواری کرد: "وه جاحی کویر ده که مه وه، نایه لم یه کیشیان زیندوو بی، ته نانه ت یه کیشیان..."

خوی له بن تاته بهرده که خلور کرده وه و پشتی له بهرد درا. رۆژ به گه رمای هه تاو سووتاو تاریکایی شه و داها ت. بایه ک له شیماله وه هه لی کرد، که بۆنی قورسی پنگی کیوی و جاتره و په ریوه شانی له گه ل خوی هیئا.

ئه و شه وه ی وه بیر هاته وه که نایب ره جه ب ده یه ویست منداله کانی عهبدی بکوژی، و حه مه د راست له و له حزه یه دا که نایب ده یه ویست ده ست له سه ر په لاپیتکه دابگری شه قی له تفه نگه که ی هه ل دابوو و گولله کان له نیشانه نه درابوون. داخوا بی کوشته بان باشته نه بوو؟ منداله کان چ تاوانیکیان هه بوو. داخوا ئه وانیش وه ختیگ گه وره بوون، وه ک بابیان نابنه به لای گیانی ئه و خه لکه؟ با گه وره بن بزانی. له کۆنه وه گوتوو یانه "گیا له سه ر پنجی خوی ده پویته وه." به لام ئه مه تیوری یه کی ته واو ناراسته. بیری له رابردوو ده کرده وه، له عهبدی خان، له وه کیل باشی عاصم، له یاوه ر فارووق، له زور شتی دیکه. خه جیج یاوه ر فارووق کوشته بووی. وه ختیگ یاوه ر فارووقی وه بیر ده هاته وه، رقیکی وه ک ژه هر تال له دلای دا ده کولی و مووی له شی ده بوونه نه شته ر. پیش کوشتنی فارووق و ئه ستانده وه ی تۆله ی خه جیج نایه وی له م دنیا یه بروا. "خوایه، ئه ی خوی گه وره، هه تا فارووق نه کوشته وه، مه رگم به نسیب مه که."

هه ستایه سه ری. له حالیک دا وه ک سه رخوشان به لادا ده هات، شوپ بووه وه بۆ نیو دی. له پر دیسان دلای پر بوو له شادی. له دلای خوی دا گوتی: "ئه مسال پاییزی دیمه وه دیی. ئه و رۆژه که جووتیاره کان ده یانه وی زه وی یه کان وه رد بپرن. له ری وشوینی جیژن دا بۆخوم له گه ل دایه حۆری یه که مین ئاگر له دپروه لان بهرده ده م... " هه تا له دیی نیزیکتر ده بووه وه، لیدانی دلای زیادی ده کرد.

له بهر ده رگا راوه ستا. نه ی ده توانی خوی به سه ر پیوه رابگری. ئه گه ر پالی وه ده رکه ی نه دابا، ده که وته سه ر عه رز. له کاتیک دا هه ناسه ی گیرابوو، به ده نگیکی چپر چپر گوتی: "دایه حۆری، دایه حۆری!"

دایه حۆری به ته نیا له ژووری بوو، خه ریک بوو خه وی لی بکه وی. پیی وابوو گوچکه ی زینگا وه ته وه، یان خه ون ده بینی. چاویکی هه لئناو له سه ر یه کی دانانه وه.

حه مه د بیری کرده وه: "حه تمن دایه حۆری پیی وایه ئه من مردووم." "دایه حۆری، دایه حۆری!"

دایه حۆری دیسان به و خه یاله که خه ون ده بینی، چاویکی هه لئنا، له بن لیوانه وه دوعایه کی خویندو چاوه که ی له سه ر یه ک دانایه وه.

"دایه حۆری، دایه حۆری، ئەمنم هاتوومه وه."

"خوایه، خوایه گیان، دەلێی خەون نیه، دەنگه که له پشت دەرگاوه دی، وهك دەنگی حەمه دۆك دەچی، به لام مومکین نیه."

"دایه حۆری، دایه حۆری!"

"با ههستم ته ماشایه کی به رده رکه ی بکه م." له جیی خۆی ههستا. له نیو خه و بیداری دا بزوتته سنۆبه ریکی داگیرساوی به دهسته وه گرت، چوه پاش دەرگاوه به دوو دایه یه وه بانگی کرد: "کێیه؟" حه مه د به سپایی، به دهنگیک که به زه حمه ت ده بیسترا گوتی:

"ئەمنم دایه، دەرگام لێ بکه وه، حه مه دۆکم، کورپی دوونه."

دایه حۆری دارگه له که ی راکیشاو دەرگا کرایه وه. حه مه دۆک له بهر دەرگا راوه ستابوو. زمانی ره ق بوو. نه ی توانی یه ک وشه ش قسه بکا. چه ند له حزه یه ک هه روا به ره و پوو ی یه کتر راوه ستان. پاشان حه مه د دهستی دایه بن پیلی دایه حۆری و بردیه ژووری. ئەو بزوتته ی به دهسته یه وه بوو، له دیواری دا، دایه حۆری له سه ر دۆشه کی که له بهر ئاگردانه که راخرابوو، دانیشاند. ماوه یه کی زۆر هه ردووکیان بی دهنگ بوون. پاش ماوه یه ک دایه حۆری که هاتبووه وه سه رخۆ زۆر به گه رمی گوتی:

"به خیر بیی کورم، حه مه د. کاری چاکت کرد هاتی. ئەمن پیم وابوو ئەتۆ رویشتی و بی سه روشوین چووی، کورم به خیر بیی، به ره که تت هینا. دی پر له جه ندرمه یه."

حەمه د گوتی:

"ده زانم."

"وه ختی که ده هاتی، که س نه ی دیتی؟"

"مندالیک دیتمی."

راست له و ده مه دا له بن "تاته به رده گه وره که" په یتا په یتا دهنگی ته قه به رز بووه وه.

"دایه جه ندرمه کان ئەو تفه نگانه به منه وه ده نی. مندال که ئەمنی له بن ئەو تاته به رده دیبوو..."

دایه حۆری پێ که نی و گوتی:

"با به اوین، با فیشه کی ئەو حکومه ته کافره ی به فیرو بدن، با به فیرویان بدن."

حەمه دیش پێ که نی. زۆر شت بوون ده یه ویست له دایه حۆری یان بپرسی، به لام به هیچ جور نه ی ده توانی بپرسی. ده یه ویست بپرسی، دورمووش عه لی له کوی یه؟ - ئەگه ر مردوه بۆچی دایه حۆری چارشییوی ره شی به خۆی دا نه داوه؟ - داخوا هه موو سالی دپوه لانه که ئاگر تی به رده دن؟ له و رۆژه وه تا ئیستا جووتیاره کان بی ئەوه ی که س ئازاریان بدا کشت و کالی خۆیان ده که ن؟ له ترسی ئەوه ی نه کا روو داویکی ناخۆش له دیی دا هاتبیته پیش، نه ی ده ویرا پرسیار بکا، به لام له بهر نیگه رانییش خه ریک بوو زراوی ده چوو. ئەگه ر

مانگیکیش چاوه پوان باو ئەگەر بە چاوی پرسیاره وه مانگیکی دیکه له چاوی دایه حۆرییه وه رامابایه دیسان نهی ده توانی یهك وشه ش چیه پرسیار بكا.

دایه حۆری چاوی له چاوه كه م حهوسه له و پرپرسیاره كانی هه بوو، به لام به هیچ جۆر زمانی بو گێرانه وهی خه به ره ناخۆشه كان نه ده كرایه وه. له دلی خۆی دا دهی گوت: "بهسته زمانه ورد بووه، تاواه ته وه، خه لاس بووه، دایکی و خۆشه ویسته كهی كوژران. مندا له تا قانه كهی كه ته نانه ت پری چاوان ته ماشاشی نه كردوه، كهس نازانی له كوئییه. دایه حۆری ئەگەر بهسته زمانه ئەو خه به ره ناخۆشانه ش ببیسی، ئیدی چیی به سه ر دی؟"

ته ماشای چاوه خه مگینه كانی حه مه دۆکی ده كرد: "پیاو ناش توانی نه یانلی، ره بی به قوربانان بام برواننه قه لافه تی. ده لی مندا له مه مکیان له زاری ده رهیناوه. هینده ی نه ماوه لیوان بكا، چلمی هه ل لووشی و ده ست بكا به گریان."

"ده لیم كورم، ده لیم. دلم بووه ته به رد، بووه ته ئاسن. هه موو شتیكت پی ده لیم. شتی وات بو باس ده كه م كورم كه ئەگەر ئاسن بایه م ده تاومه وه، ده پزیم. به لام بوومه به رد، بوومه به ردی ره ق و ته حه ممولم كرد. به لام ئەتو بو ده ته وی ئەو هه موو به ده ختییه، ئەو هه موو به لایه ببیسی و ته حه ممولی بكه ی، بو كورم. بو؟ كورم بریا نه هاتبا ی. ئەتو كه وهك هه وری باران، وهك هه وری كه رهش سه ری خۆت هه لگرت و له م دییه ره یشتی، بو هاتیه وه كورم؟ یه كێك گوتی چووی ره گه ل چل سواره ی غه بیی كه وتووی، یه كێك گوتی چوویه لای مسته فا كه مال پاشا بوویه فه رمانده ری سوپا كه ی، یه كێك گوتی بوویه ته یری كه وه ره هه موو شه وی ده چیه سه ر گلکۆی دایكت و هه تا به ری به یانی له سه ر قه بری دوونه چه رخان ده ده ی و به زمانی بالندان دوعای بو ده كه ی. له سه ر گلکۆی خه جیجیش هه روا... بو هاتیه وه كورم؟ چۆنت پی بلیم كه له م دییه دا چ رووی داوه؟ ته ماشای سه رم كه داخوا ده توانی تاله موویه کی ره شی تیدا وه بینی؟ ته ماشای روخسارم كه، ده توانی جیی بی چرچ ولۆچی تیدا وه بینی؟ وه ختیك ده ره یشتی ئاوا بووم؟"

له حه مه دییه وه رامابوو و له دلی خۆی دا قسه ی ده كرد. حه مه د دهسته كانی به جۆریك كه وتبوونه هه لپه و روخساری به جۆریك ناره حه ت و پر نازارو تیك چوو بوو كه ده ت گوت ئەوه ی به دلی دایه حۆری دا دی، ده ی ببیسی و هه ستی پی ده كا. دایه حۆری بیری ده كرده وه كه به هه رحال سه ره نجام هه موو شتیك تی ده كا، كه سیك توانیویه تی ئەو هه موو به لاو كویره وه رییه ته حه ممول بكا، دیاره توانای هه لگرتنی باری ئەوی دیکه شی هه یه، ئەمجا ئەوه حه مه دۆكه، خو مندا له نیه.

دایه حۆری وه ختیك بریاری دا ئەوه ی بووه باسی بكا، پۆرگی چه ندین ساله ی دریا. به گریانه وه قسه ی ده كردو ده ردی دلی هه ل ده رشت و باسی هه موو به سه ر هاتیکیشی به رسته ی "ئه گەر ئاسن بام ده پزیم، به لام بوومه خۆل و ته حه ممولم كرد" ته واو ده كرد. بو دوونه، بو خه جیج، دورمووش عه لی و مندا له كانی گریاو پیی هه لگوتن.

حه مه د بئ ئەوهی ئال وگۆرپیک به سهر وه زعی سه روچاوی دا بئ، وهك بهرد، وهك دیواریک رهق رامابوو، گوئی ده دایه قسه کانی دایه خووری. له ده ری دهنگی ته قه ده هات، به لام ئەم دووانه له وه زع و حالیک دابوون ده ت گوت گوئی یان له هیچ نیه.

دایه خووری پاش شیوه ن و گریانیک زۆر فرمیسکی چاوی و ئاوی لووتی به لکی چارشییوه که ی سپینه وه و له جیی خوی هه ستاو گوتی:

"خوا بم کوژی کورم. له خوشیی تو له بیرم چوو که له ری دووره وه هاتوو. خوا خوویی به خت رهش بکوژی. له برسانم کوشتی."

ده سبه جی چوو سفره ی هیناو له پیش هه مه د لیک کرده وه. سفره یه کی ده زوی جوانی پر نه خش و نیگار بوو. پیاله ماستیک و شیله یه ک و نه ختیک هه نگوین و که میک په نیری هیناو گوتی:

"ئه دی کورم، دایه خووری به قوربانن بئ... ئی، ده بللی بزانه له کوئی بووی. رویشتی و به جاریک خۆت ون کرد. چوویه کوئی؟"

حه مه د وه لامی نه دایه وه. گیژو خۆل بوو و روخساری وهك بهردی رهق وابوو.

پارووه نانیک له شیله که هه ل کیشاو پاشان له ماسته که ی دار، پارووی له زاری خست و دهستی کرد به جوینی، به لام نه ی توانی قووتی بدا. پاروو به گه رووی دا نه ده چوو. ئەوه نده روون بوو که دورمووش عه لی به مردنی خوی نه مردبوو، به لکوو کوشتبوویان، به لام چۆن؟ پی هه ل لا گوتنه که ی دایه خووریش شتیک روون نه ده کرده وه. ته نیا ئەوه نده ی لی ده رکه وت که: "دیها تی به کان له گه ل دایه خووریت بوونه دوژمن، مائی هه موو دیها تی به کان تالان کراوه." کئ مائی دیها تی به کان تالان کردبوو؟

ئه گه ر پارووه که ی قووت نه دابایه، دایه خووری نا په حه ت ده بوو. دووباره دهستی کرده وه به جوین، سه ره نجام به زۆر قووتی دا. به لام کوخه یه کی سوار بوو چ کوخه یه ک، ده ت گوت قه ت نابریته وه. پاش ئەوه ی کوخه که ی نیشته وه دهستی دایه خوویی که وهك ئاگر دایيسا، گرت و گوتی:

"دایه، هه موو شتیکم پی بللی. چاره نیه ده بی هه موو شتیک ته هه ممول بکه ین. نانه که م به گه روودا ناچیته خوار. نانه که ت ئه گه ر زه هریش بایه ده م خوارد، به لام به گه رووم دا ناچی."

دایه خووری به ئارامی، هه روا بزانه هیچ نه بووه ددانی به جهرگی خوی دا گرت و دهستی به قسان کرد:

"کورم هه مه د، هه رکه ئە تو له دیی وه ده رکه وتی... دیها تی به کان خو شحال بوون، به لام دوا یه ترسیان پی نیشت. ئە وان پی یان وابوو عه بدی نه مردوه، به لام دوا یه که ی تی گه یشتن کوژراوه و ئه ویش به گولله ی وه ره ندیل که سه ر دللی گرتوه. زۆر خو شحال بوون. پاشان خه لکی هه ر پینچ گوندی خارده شت کو بوونه وه، جیژنیان کرد، جیژنیك که ئە وه تا دنیا دنیا یه شتی وای تی دا نه بووه. کچۆلان جوانترین جل و بهرگی خو یانیان له بهر کرد، پیژنانه چارشییوی سپی یان له سه ر نا، چارشییوی سپی وهك به فر، ده هۆل و زورنا لی درار، بوو به سه ماو هه ل په رینیك هه ر مه پرسه. ته نانه ت عه لی دورمووشی مامیشت به و نه خوشی یه ی

هه لپه پری. دوايه ش به يانيزه کي زوو پيش هه تاو که وتن خه لکی پينج ئاوه دانی، ژن، پياو، ساغ، نه خوش و گه وره و چووک هه موو چوونه دپووه لان و دپووه لانه که مان سووتاند. پيم وانیه هيچ بنياده ميک تا ئه و روزه خوشي وای ديبي. يهک دوو سالان و ابوو، هه موو شتيک زورو زه وه ند. شه وي ئه و روزه ي دپووه لانه که مان سووتاند، له سهر لووتکه ي عه لي کو نووريک دهرکه وت. سي شه وو پوزان لووتکه ي عه لي کو له نوور دا نووم بوو، سي شه وان سهر ي عه لي کو وهک روزه رووناک بوو. ديها تي يه کان له و باره يه وه ئيدي خوشحال بوون. ساليک تي په پری. سالي دواتر جيژنيکي باشترو جوان تريان گرت. دپووه لانه که ش جوانتر ده سووتا! نووره که ي سهر عه لي کوش جوانتر ديار بوو، سالي سيهه م له ويش جوانتر...

جيژنيکي باش و حيسابي... عه لي دورمووش مه شخه لي به ده سته وه بوو هه لپه په پری، ده زانی که ئه و زور جوان هه لپه په پری. به ده م هه لپه پينه وه ده چوو ئاگر له دپووه لانه که به ريدا. له پر له دووره وه ده نگی سي تفهنگان هات، ته ماشاي وي مان کرد ديمان سوار يک له نيو ته پ و توژدا وهک بريسه که دي، گه يشته جي و ئه سپه که ي بو لاي دورمووش عه لي لي خوړي که له په ناي پوله دپوويه راوه ستابوو. دورمووش عه لي که وت، سوار ئه سپه که ي وه سهر دورمووش عه لي په راندو له بن چنگه ئه سپان دا شيلاي. به دواي وي دا ده سواي ديکه گه يشتنی، چه کيان پي بوو. ئه سپه کانيان به ره و ژن و مندال لينگ دان. ئه سپيان لينگ دان و ته قه يان کرد. زور ژن بريندار بوون، پينج مندال کوژران، دوويان کچوله بوون. مامه دورمووش عه ليت دوو روزه ديکه ژيا. زوري سلاو ده گه ياندي. گوتي به کوپه که م بلين کاري چاکی کرد، هه رچه ند ئاخره که ي باش نه بوو، به لام کاري چاکی کرد. ئه دي کوپم ئاوا، ئه و سالا دپووه لان نه سووتا. له سهر عه لي کو نوور دهرنه که وت. مامه دورمووش عه ليشت مرد. له ئاخره هه ناسه ي دا هه ر له فکري توذا بوو. ده زانی ئه و سواره ي هات کي بوو؟ هه مزه که چه ليک هه يه ها؟ براي عه بدی که عه بدی له ديی دهرکردبوو. هه تا عه بدی مابوو له م ده وروبه رانه ديار نه بوو. وه بيرت هاته وه حه مه د؟

"وه بيرم هاته وه دايه."

هه مزه که چه ل له نيو ديی مایه وه. ده وروبه ري پر بوو له چه کدار، جه ندرمه کانيش له سهر يان ده کرده وه. کار يکي کرد که خه لک سه د خوژگه يان بو عه بدی خواست.

دايه خوړي به سوزي دلوه له په ستا ئه و به لايانه ي ده گيړايه وه که هه مزه به سهر ديها تي يه کاني هي نا بوو، ده ي گوت و ده ي گوته وه، پاشان بي ده نگ ده بوو و ماوه يه کي زور له حه مه ده وه راده ما.

هه مزه که چه ل براي هه قی عه بدی خان بوو. عه بدی خوشي نه ده ويست. بويه وه ختيک ده بيته پازده سالا له ئاسياب چه شمه ده ري ده کاو ريگاي نادا بيته وه خارده شت. هه مزه که چه ل له و کاته وه ته نيا يه ک جار ديته وه خارده شت، به لام ده سبه جي ده ي گرن و ده ي به نه لاي عه بدی خان. به ده ستووري وي سي شه و سي روزه ي دارکاري ده که ن و پاشانيش به نيوه گياني له پشتي ئه سپيکي قايم ده که ن و وهک که لاکه سه گيک له خارده شت فرپي ده دهنه ده ري. هه مزه که چه ل پاش ئه و دارکاري يه سامناکه بي هوش ده که وي.

بەنەمالەي "يوورك" كە بە بېھۆشى دەيدۆزىنەو، پىي رادەگەن و پاش ئەوھى چاك دەبىتەو ماوھىك لەلاي وان دەبى بە شوان. پاشانىش لە دىيەكى نيزىك "تەل تەپە" دەبىتە وەرگىپكە. ھەمزە، وەك عەبدىخان كورتەبالا و خرىنە نەبوو. بالا بەرزو چوارشانە و بەخۆو بوو. بە خەبەرى مردنى براپەكەي زۆر خۆشحال بوو، لەخۆشىيان نەيدەزانى چ دەكا. سىرۆژان وەك سەرخۆشان بەنيو ئاوەدانى دا دەگەراو تووشى ھەركەس دەبوو، دەيگوت: "كاكت كوشت" دوايەش رووداوەكەي لەبىر خۆي بردەوھو ديسان بووھو بە وەرگىپكە.

رۆژيكيان "پتراخ ئوغلى" لە خار دەشتەو ھاتە سەردانى. پياويكى زۆربلى و دەم ھەراش بوو. ھەركە گەيشتە جى پرسى:

"ئەتۆ پياويكى زۆر گەجى. چما نەت بىستوھ براكەتيان كوشتوھ؟"
ھەمزەكەچەل وەلامى دايەوھ:

"بۆجى، بىستوومەو زۆرىشم پىخۆش بوو كە سەقەت بووھ."
"پىخۆش بوونەكەت بەجىي خۆي. چما نەت بىستوھ ديھاتيپەكان زەويپەكانيان لەنيو خۆيان دا دابەش كردوھ؟"

"بۆجى، بىستوومە."

"ئەوھشت بىستوھ كە ھەموو سالىي جىژن دەكەن و دەچن دپوھلانەكە دەسووتىن؟"
"ئەوھشم بىستوھ."

"ئەوھ چۆن؟ ئەوھشت بىستوھ كە لەسەر عەلىكو نورىك ھەل دەبى؟"
"ئەدى بىستوومە."

"دەزانى ژنەكاني عەبدىخان ھەردووكيان بيوھژن؟"
"دەزانم."

پتراخ ئوغلى نەپاندى:

"سەگباب، ئەگەر ھەموو ئەمانەت بىستوھو دەزانى، بۆ لىرە شاگردى دەكەي، سەگبابى نەفام، ئەتۆ كە دەتوانى ببىھ ئاغاي خار دەشت، پاشايەتى بكەي، چۆن لىرە بوويە وەرگىپكەو شاگردى دەكەي؟"
پتراخ ئوغلى زۆر پىر بوو. ھەمزە گوتى:
"ئەتۆ راست دەكەي."

"ئىستا كە ئەمن راست دەكەم، وەختىك كارەكان دروست بوون لەوي زەويپەكە دەدەيەي، زەويپەكە بەدلى خۆم؟"

"ھەمزەكەچەل گوتى: "دەت دەمى."

دەسبەجى ھەر ئۇ رۆژ دەست بەكار بوون. ھەمزەكە چەل بەو دراوہ كە لە شاگردى پاشەكە وتى كىردىبوو، جووتىك چەكەمە، پانتۆلىكى لەبار، چاكەتىك و كالاوىكى كىرىن. پاشانىش بە قەرزو قۆلە ئەسپىكى چالاكى رەگەز ئىنگلىزى و تەنگىكى ئەلمانىي بەسەد فېشەكەوہ پەيدا كىردو ھەوت ھەشت بەرەللاى گوى بىرو پىاو كۆزى لە دەورى خۆى ھالاندن. پىتراخ ئوغلى لە پىشەوہو ئەوانى دىكە بە دواى دا، چوون بۆ خار دەشت. چەند ھەوتوويەك لەو خوارانە چاوپى مان. ھەمزەكە چەل ھەر كاريك دەى كىرد بە رى نوپىي پىتراخ ئوغلى بوو.

راست لەو كاتەدا كە دىھاتىيەكان خەرىك بوون دىروہ لانەكە ئاگردەن...

بەم جۆرە دىھاتىيەكان چاوترسىن بوون... دەمايەوہ حكومەت، نۆرەى وىش دەھات...

دىھاتىيەكان دەستيان نەكردەوہ. وەك بەرخ و مەر تەسلىم بوون، تەنانەت ژمارەيەكى زۆريان بە عوزر ھىنانەوہ چوونە لای ھەمزەو لەكن وى جىنوويان بە ھەمەدۆك دان.

ھەر ئۇ رۆژ ھەمزە كە چەل مەلای "گوى تەك لى" ى بانگ كىردو ھەردوو ژنەكەى عەبدىي لە خۆى مارە كىردن. سەرى شەوى لەگەل يەككىيان و لای بەيانى لەگەل ئەوى دىكەيان سەرجىي كىردو بەم جۆرە رەزامەندىي تەواوى دللى ھەردوو ژنەكەى راکىشا.

لە پاشانىش رەوہيەك جەندرمە، وەكىل باشى و مولازىمى ھىنانە ئاوەدانى و ھەموو رۆژى مەرى بۆ سەر بىرىن و باج و پىتاكى بۆ كۆكردنەوہ.

"دەبەرت دەمرم ھەمەد، ئىدى ئەوى دىكەى با نەلیم كورم، ھەز ناكەم گویت لى بى. ھەمزە كە چەل وەلامى بۆ دىھاتىيەكان نارد كە سى سالا چاندووتانەو كۆتان كىردۆتەوہو ملكانەتان نەداوہ. ھەرچى لەم سى سالا دا كۆتان كىردوہ تەوہ لىتان دەستىنم. وەكىل باشىيەك و جەندرمەى وەپىش خۆى دان و مال بە مال ئاوەدانىي پىشكىنى. لەمالى جووتيارەكان دا ھەرچى ئاردو گەنم و رۆن و ئەسپ و گاو و لاغ و سەرت نەيەشىنم ھەرچى ھەبوو و نەبوو خرى كىردەوہو بىردى لە عەمبارى عەبدىي كىرد. ئەو سالا دىھاتىيەكان ھەموويان تووشى برسىەتى بوون، وەك گورگى برسى دەيان لووراندى. دىھاتى دەوروبەر كە خەبەريان بىستبوو، ئەو ھەندەى لە دەستيان ھات نانيان بۆ ھىناين. زۆر كەسپىش باريان كىرد بۆ گوندەكانى نىزىك... زستانى ئەو سالا پازدە كەس لە برسان زگيان باى كىردو مردن. ئەگەر ھاتى كەسىانت لە دەرى دى؟ ناش بى بيان بىنى كورم، ھەموويان رووت و قووتن... روويان نىە بىنە دەرى..."

ھەمەد بە دەنگىك كەبە ھال و بال دەبىسترا، پرسى:

"عەلىيەشەل چى بووہ؟"

"ئەو، ئەو بووہ تە سەگى ھەمزەكە چەل... ھەر بۆخۆى دارونەدارى دىھاتىيەكانى بىردە عەمبارى عەبدى.

ئەمەن پىم نەگوتى بى كۆزە، پىم نەگوتى ئەو خەنجەرە درىژەى دەزگى راکەو بى كۆزە، پىم نەگوتى؟"

حه مه د له حالیک دا به لادا ده هات، له جیی خوی هه ستا، وه ک مردووانی لی هات بوو، نه ی ده توانی به پیوه راووستی، دهستی به نه ستونده که که وه گرت. پاشان به لاجه لاج هاته ده ری و وه ک سه رخوشان به ره و خارده شت شوپ بووه وه. ددانی به سه ر یه ک دا چه سپیوون، هه موو له شی ده له رزی. یه که مین رووناکایی به یانی هه مه دی دیت که وه ک تاته به ردیک له نیوه پراستی دپووه لان دا ره ق راووستاوه. روخساری بی پره نگ و وه ک به فر ساردو سپر بوو، سیبه ره دریزه که ی که وتبووه سه ر زه وی. نیوه پو داها ت هه مه د هه روا بی جووله راووستا، سیبه ره که ی خرپ بووه وه و وه ک که لافه ده زوویه ک که وته به ر پیانی. نیواره داها ت و نه مجار بوو به شه و.

پاش رویشتنی هه مه د دایه خووری ده رپه رپه ده ری، هه موو جی یه کی به دوا دا گه را. وه ختی ک هه تا و که وت دیسان وه دوا ی که وت. لای نیواری به فکری داها ت که سه ری کی دپووه لانیش بدار، ته ماشای کرد دیتی هه مه د له نیوه پراستی دپووه لان دا چه قیوه. به غاردان و که وتن و هه ستانه وه هاته لای. هه مه دی به کزی و به ددانی قفل بووه وه دی.

"کورم نه من تو م کوشت... یاللا زووبه، جه ندرمه ده ت بینن، یه کیکیان بت بینن به سه... قو لی گرت و بردیه سه ر جوگه ئاویک که به و نیزیکانه دا ده رویشت، له سه ر چله ناله تی ک دریزی کردو ئاوی له سه رو چاوان پپرژاند. قسه ی خووشی بو کردن، پی که نی، کاری سه یرو سه مه ره ی کردن هه تا به ره به ره هه مه د هاته وه سه رخوی و گوتی:

"دایه، دایه که جوانه که م، باشترین دایکی دنیا، زورم خه راپه ده ره قی تو کرد."

سه ری هی نایه پییش، دهستی خو ری بو لیوی برد، ماچی کردو گوتی:

"دایه به عه لی یه شهل بللی بی بمبینی."

دایه خو ری خه ریک بوو بللی نا، به لام په ژیوان بووه وه. ملی به لاوه ناو گوتی:

"باشه کورم. نیستا ده چم، شه وی ده ی نیمره لات. هه مه د به قوربانن بم متمانه به و کافره ی مه که.

هه ربینا به لایه کی به سه ر هی نای. دی پره له جه ندرمه. نه و له گه ل هه مزه و جه ندرمه کان گیانی به گیانی یه.

به قوربانن بم، وریای خو ت به... ته نیا نه تو مان بو ماوی..."

ئاسن بووما یه ده رزیم و ده بوومه خاک. بوومه مستیک خاک، بویه توانیم بمینم... خاک، خاک. بوومه خاک

و توانیم بمینم.

"ئیدریس بهگ" سى سال ديار بوو. پياويكى كه له گهت و باريكه له بوو. به چاوى زهردو لووتى قه پوزبه رانى و دم و چاوى دريژووكه يه وه، وهك ده عبايه كى به ده گمهن، وه حشى و له رام كردن نه هاتوو ده چوو كه له دنيايه كى نه ناسراوه وه هاتبيته سهر ئه م دنيايه. بوونه وه ريكي ئه فسووناوى و پيرؤز بوو. سمي له دريژه كانى داچؤر ابوون. قامكى زؤر شووش و باريك و جوان بوون. كه سيك يه كه م جار له گه لى به ره ورو بووايه، نه ئه ندامى ده دى، نه چاوه زهرده كانى سهرنجى يان راده كي شا، نه سمي له دريژو بريقه داره زهرده كانى و نه مووه كانى. به لكوو له يه كه م ديدار دا پياو قامكه زؤر دريژو جوانه كانى ده دى و مات و چه يران ده بوو.

بابى، يه كيك له سه روك عي له كانى چه ركه س بوو، كه له زه مانى عوسمانى يه كان دا له گه ل عي لى خوى له قه فقا زه وه كوچ ده كاو روو به رووى قه لاي ئاناوارزا له به رى لاي جنووبى چؤمى جه به ان نيشته جي ده بى و دى يه كه به ناوى ئاك مه زار دروست ده كا.

له سه ره تا دا زؤريان له بهر ميش و مه گه زو مالارياو گه رمى چوكووراوا نه خووش بوون، به شيكيش له به ين چوون. سى چوار سال پى چوو هه تا خوويان به ئاوو هه واى چوكووراوا وه گرت. به لام له و ماوه يه دا ژماره يان هاتبووه سهر نيويه ي و هه موو ئه و ئه سپ و مال و چه يوانه ي له قه فقا زه وه له گه ل خويان هينا بوو، له نيو چووبوو. له پاشان ئه و چه ركه سانه ي له چوكووراوا نيشته جي ببوون ئه سپى زؤر جوانيان له ره گه زى چوكووراوا په روه رده كردن. دا يان چاند، هه ليان گرت. هه تا ئه وده م له چوكووراوا كه س باغى ميوه ي نه دي بوو. له هه واى گه رمى چوكووراوا دا دارى ميوه يان ناشتن. له ته نيشته خانووى به چرپ و چالى توركه نه كان دى يه كيان له دارو به ردو قور ساز كرد به خانووى دوو نهؤمه وه كه كو لان و شه قاميشى هه بوون.

ئه وان له سه ر ئه و زه وى يه به خيرو بي رانه بناغه ي ژيانى كى به خته وه رانه يان دارشت. له بهر په روه رده كردنى ئه سپى جوان جوان و ميوه ي درشت و باش و به هؤى ئازايه تى و جواميرى يه وه له سه رانسهرى ده شتى دا ناوبانگيان ده ركرد. ئه وان وهك چه ركه سه كانى ديكه ي چوكووراوا ده ستيان نه كرد به ئه سپ دزين... فه رمانه كانى سه ركردى خويان بى ئه ملاو ئه ولا به رپوه ده بردو داب و شوينى كه له قه فقا زه ه يان بوو، هه روا پاراستيان.

ئه م ژيانه ريك و پيك و به خته وه رانه يه سالانى سال هه تا رؤژيك كه ترؤمبيليكى فؤردى ره ش له بهر ده ركى دوا سه ركرده يان ئيدريس بهگ راوه ستا، دريژه ي هه بوو. ترؤمبيله كه پر له تؤزو خو ل بوو. چاوه زه لامه كانى له بن تؤزو خو ل دا له بهر گه رمى چوكووراوا ده دره وشان. هه تا ئه و رؤژه جگه له چه ند كه س كه چووبوونه

سه‌ربازی، هیچ کام له دیهاتی‌یه‌کان ترۆمبیلیان نه‌دی‌بوو. هه‌موویان پیرو لاو و ژن و پیاو و مندال به ترس و سه‌رسورمانه‌وه ته‌ماشای ئه‌و شته سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یه‌یان ده‌کرد که چاویکی زه‌لام و بریسکه‌داری هه‌بوون. هیندی کهس به دیتنی ئه‌و بوونه‌وه‌ره سه‌یره خوشحال بوون و هیندی‌کیش ترس و سامیکی تال و شوومیان به‌سه‌ردا زال بوو.

دوو پیاو له ترۆمبیله‌که دابه‌زین. یه‌کیان پیاویکی به‌خۆوه بوو، که برۆیه‌کی ره‌شی پرپشتی هه‌بوون، لیباسیکی ره‌شی له‌به‌ردا بوو، کلاویکی گه‌رگه‌پی ره‌شی له‌سه‌ر نابوو. چهند هه‌ودا زنجیر سه‌عاتی زیڕ له‌سه‌ر نیوکی بریسکه بریسکیان بوو. قیت راوه‌ستابوو ده‌ت گوت خه‌ده‌نگی قووت داوه، به‌سیله‌ی چاو ته‌ماشای ده‌وروبه‌ری ده‌کردو نازی به‌سه‌ر عه‌رزو عاسمان دا ده‌کرد. ده‌ت گوت کیو و ده‌شت و عه‌رزو عاسمان و هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کانی دنیا ئه‌و دروستی کردوون. پیشوازیی ئیدریس به‌گ له‌و کابرایه‌ش سه‌رسوریه‌ینه‌ر بوو. له‌به‌ر ئه‌و نیوه‌خوایه دوولا هاته‌وه‌و ئیکلامی بو کیشا. چه‌رکه‌سه به‌سال دا‌که‌وتوو‌ه‌کان له‌م کرده‌وه‌یه‌ی ئیدریس به‌گ زۆر تووپه‌ بوون و له‌و کاته‌دا زۆریان پی سه‌یر بوو. پیاویکی خاکی له‌به‌ر به‌ دوا‌ی پیاوه به‌رگ ره‌شه‌که‌دا له‌ ترۆمبیل دابه‌زی، دوگمه‌ی چاکه‌ته‌که‌ی داخستن و له‌ حالیک دا ده‌ستی له‌سه‌ر دوگمه‌ی چاکه‌ته‌که‌ی بوو، وه‌دوا‌ی که‌وت. ئه‌و وه‌ک بازی راوی ئاماده‌ی به‌پۆه‌بردنی فه‌رمان بوو. چه‌رکه‌سه‌کان ده‌سه‌به‌جی فکریان کرد که ئه‌و پیاوه ده‌بی پیاویکی گه‌وره‌و گرانی وه‌ک قه‌یسه‌ر بی، به‌لام داخوا کی بوو؟ چ کاره‌ بوو؟

ئیدریس به‌گ نه‌ختیک به‌حه‌به‌ساوی و زۆر به‌سام ری‌نیشته‌ویی ئه‌وی بو مالی خوی بانگ هیشتن کرد. میوانی تازه‌هاتوو بی‌ده‌نگ بوو. کاتیک ده‌چوونه ژووری، ئه‌و پیاوه‌ی له‌ دوا‌ی میوانه‌ قه‌له‌وه‌که‌وه ده‌پۆیشت ناویکی به‌گویی ئیدریس به‌گ دا‌چپاند. ئیدریس به‌گ ره‌نگی به‌رووانه‌وه نه‌ماو چهند قاتی پیشوو هه‌ژاو سام گرتی:

"زۆر به‌خیر بین خان، به‌خیر بین، خیرو به‌ره‌که‌تتان هیئا. دی‌یه‌که‌تان گه‌وره‌کردین خان، شانازی‌یه‌کی گه‌وره‌تان داینی..."

پیاوه زه‌لامه‌که ده‌سته قه‌له‌وه‌که‌ی له‌سه‌ره‌خۆ بو لای ئیدریس به‌گ دریژ کرد. ئیدریس به‌گ ده‌ستی وی گوش‌ی به‌لام ماچی نه‌کرد. نیشانه‌ی ناره‌زایی له‌ نیوچاوانی کابرای زه‌لامه‌دا به‌رچاو که‌وت. ئیدریس به‌گیش دیتی و هه‌ستی پی‌کرد. له‌ دلی خوی دا‌گوتی: "عیل و عه‌شیره‌تی ئیمه‌ تا ئیستا ده‌ستی که‌سیان ماچ نه‌کرده‌، ته‌نانه‌ت ده‌ستی شاو قه‌یسه‌ریش. هیچ که‌س نابی چاوه‌پوان بی ئیمه‌ ده‌ستی ماچ بکه‌ین."

پیاوه زبیرو درشته‌که که‌سی سالا دیار بوو له‌یه‌که‌م تی‌پوانین دا وه‌ک په‌یکه‌ری ترس و سام ده‌هاته به‌رچاو. یه‌ک وشه‌ قسه‌ی نه‌ده‌کرد. به‌سه‌ره‌قاندن به‌کابرای به‌رگ خاکی که‌ده‌سته‌و نه‌زه‌ر له‌به‌ر ده‌ستی راوه‌ستابوو، هه‌روه‌ها به‌ئیدریس به‌گ که‌به‌وپه‌ری ئه‌ده‌به‌وه به‌پۆه‌ راوه‌ستابوو، ئیزنی دانیشتنی دا، ئه‌و دووانه‌ له‌سه‌ر نیوته‌ختیک که‌به‌رامبه‌ری بوو، دانیشتن و ده‌ستیان له‌سه‌ر ئه‌ژنویان دانا.

کچیکى جھیلئى سڀى و سول و بالا به رزو زور جوان و گهر دن کيل که گهر دنى دت گوت ملي قوويه له سهر سڀنى به کى زيو قاوهى هينا.

کابراى زه لاهه به سيلهى چاو کچه جھيله کهى دى، گنجى پر هه بيه تى نيوچاوانى که ميک کرانه وه و دووباره نيوچاوانى تیک نايه وه. به نارامى دهستى بو گيرفانى برد. قوتووه جگه ره زيړه کهى دهره نياو به سهرى دوو قامکان جگه ره به کى هه لگرت. ته ق داي خسته وه و دوايه هر به و نارامى به دووباره له گيرفانى نايه وه. ئيدريس بهگ به سهر لئ شيو اووى ئهستى و بهردى دهره نياو و پووشووى له سهر بهردئهستى دانا. به لام هر که ويستى هه لئ بکا، ميوان هر به و کهش و فشى پيشوويه وه چهره به نيزنى به کهى له گيرفانى دهره نياو ده سبه جئ جگه ره کهى داگيرساند. چهره کهى زيړ بوو. ئيدريس بهگ هه تا ئه و روژه چهره به نيزنى نه دي بوو. له تورکيه ته نيا ژماره به کى به قه دامکى دهستان چهره به نيزنى يان هه بوو. ئيدريس بهگ به ديتنى گرى چهره که به شهرمه وه زهرده به کى هاتى، سيڀه رى زهرده خه نه به کيش به سهر لئوى کابراى قه له وه دا تئ په پرى و گوتى:

"ديارى پاشايه. پاشا چه زده کا ديارى جوان و به قيمه ت بدا به دوسته کانى. ئه مه باليو زى ئينگليز بو پاشاي به ديارى هينا بوو."

کابراى زبرو زه لام پاش ئه وهى قاوه و جگه ره کهى به بئ قسه کردن ته واو کردن، تاويک دانيشت و دوايه هه روا قيت و قنج هه روه که خه دهنگى قوت دابئ، يه ک پئ راست بووه وه، دهستى دريژ کردو پاش خاوکيش کردنى ماسوولکه کانى، نووکى قامکه کانى بو لاي ئيدريس بهگ راداشت و دووباره راي وه شاندى به دهنگى زور ئه ستور گوتى: "به خوامان سپاردن" و راسته پرى و بئ ئه وهى ته ماشاي ئه م لاو ئه ولاى خوى بکا له پليکانه کان چووه خوارى. شوڤيره که دهرگاي ترؤمبيله کهى که هه لگرا بوو، لئ کردبووه وه و به ئه ده به وه چاوهر پرى بوو. به کهش و فشه وه سوار بوو. کابراى بهرگ خاکيش چو له په ناي شوڤيره که دانيشت. ترؤمبيل وه پرى که وت. کابراى قه له وه ئاوپرى نه دايه وه و ته نانه ت چاوکيشى له ئيدريس بهگ نه کردو ترؤمبيله که له نيو هه وريکى توزوخول دا له حالئک دا تايه کانى له خولئ جادهى روچووبوون، دئى به جئ هيشت.

ئيدريس بهگ رووى کرده ئه و ديها تى يانهى له دهورى کو ببوونه وه و گوتى:

"عارف صائم بهگ بوو. نوينه رى کووزانه."

ديها تى به کان زور جاريان ناوى وي بيستبوو.

چهرکه سيکى دنيا ديدو به ئه زمون و شه پرديتوو گوتى:

"ئه وه دهستى راستى مسته فا که مال پاشايه، هاوپرى شه رکه رى مسته فا که مال پاشايه. پيکه وه گيانئکن

له دوو قالب دا. له ديار به کر ئه و که سانه م دى که به فرمانى وي له دار درابوون، ئه م سهر و ئه وسهرى شار هر دار بوو چه قابوو. سه روکى دادگاي "مه حکمه مى گه وره" يه. زور جھيله، سى سال نابئ."

هه موو دانیشتووانی چوکووراوا به باشی عارف صائم به گیان ده ناسی. وه ختیك فه رانسهی یه یه کان ئە دە نه یان داگیر کرد، ئەو فه رماندەری جه ندرمه ی سیس بوو. کاتیك فه رانسهی یه یه کان هاتن له پیش دا له گه لیان كه وته ته ون و به ست، به لام وه ختیك دیتی ئەوان نامیننه وه و نانیکى ده ست ناکه وی، بای دایه وه بۆ لای مسته فا كه مال پاشا و زۆری پئنه چوو بوو به یه کیك له باوه رپئی کراوترین پیاوه کانى. کورپی یه کیك له کورده هه ژاره کانى بین گوللی بوو. به زۆری کوهك شتیکی خویندبوو، به هه زار زه حمه ت تووانی "مه دره سه ی چه رپیه" ته واو بکا، زۆری واز له خویندن نه بوو، به لام چه زی له تفهنگ هاویشتن ده کرد. گه وره ترین شانازی یه که ی ئەوه بوو که ده توانی له دووره وه پارهی زیو به تفهنگ هه ل بگری.

مسته فا كه مال پاشا ئەوی له کووزانه وه هینا و بۆ ریک و پیک کردنی خه باتی خه لک دژی فه رانسهی یه یه کان ناردیه یه کیك له شاره کانى جنوب. له حالیک دا خه لک بۆخویان چه ند مانگ پیش ئەوه ی ئەو بجی خه باتی خویان دژی فه رانسهی یه یه کان ریک خستبوو، و ته نانه تیک هه لچوونی چه کدارانه ش له نیوان وان و فه رانسهی یه یه کان دا رووی دابوو، و لیکدا لیکدا ئەوانیان تیک ده شکاند. خه لکی دلیری شار بئ ئەوه ی یارمه تی له که س وه ربگرن، فه رانسهی یه یه کانیان به ره و ده ریا راو نا. عارف صائم به گ له هه لومه رچیکی ئەوتۆ دا چوو بۆ ئەوی و فه رانسهی یه یه کان هاوکات له گه ل ئەو شکانه ی له هه موو ناوچه جنوبی یه یه کان دا تووشی هاتبوون، له م شاره ش دا شکان، ده ستیان له سه ر ئەم ولاته هه لگرت و رویشتن. عارف صائم به گیش وه ک هه موو ئەو فه رمانبه رانه که له شه ر دا به شدار ببوون "نیشانی سه ربه خویی" ی وه رگرت، ناوی قاره مانى به سه ردا برآو بوو به یه کیك له نیزیکانی مسته فا كه مال پاشا و یه که م جاریش کاریك کرا که له و شه ره ی تیى دا فه رماندەری جه ندرمه ببوو به نوینەری مه جلیس هه ل بژیی.

یه که م کاری عارف صائم به گ پاش هه ل بژییانی به نوینەری مه جلیس و چوون بۆ ئەنکه ره ئەوه بوو که ترۆمبیلکی کپی و پاشان ده ستی کرد به کوکردنه وه ی مال و سامان. پاش دامه زرانی حکومه تی کووماری و ریک و پیک بوونی وه زعی ولات یه که م کاری ئەوه بوو که به رده وام هاتوچۆی چوکووراوا ی ده کرد چونکه له نیزیکه وه شاره زای بوو. ته ماعیکی بی ئەندازه ی له خاکی به پیت و به ره که تی چوکووراوا دا هه بوو. ئەگه ر "شه ره کانى سه ربه خویی" نه هاتبانه پیش، ئەو نه ی ده توانی به خه ونیش ببینی که بووه ته خاوه نی بستیک له خاکی چوکووراوا. ئەم زه وی یانه له پیش دا ملکی سولتان عبدالحمید، ئەرمه نی یه کان و ژماره یه ک عه رب بوون که پئیان ده گوتن "میسری".

عارف صائم به گ پسپۆریکی خاک و کشتوکالیشی له گه ل خوی هینا بووه چوکووراوا. ئەم پسپۆره هه ر ئەو پیاوه خاکی له به ره بوو که له گه لی هاتبووه ئاک مه زارو هه میشه ده سته ونه زه ری راده وه ستاو وریای دوگمه ی چاکه ته که ی بوو که نه کریته وه. ناوی ئەحمه دبه گ بوو. ئەحمه دبه گ ده رچووی قوتا بخانه ی به رزی کشت و کال له "بوداپیست" و یه کیك له چه ند پسپۆری مه مله که ت بوو.

وهختيک له ئەنکەرە وەرپى کەوتن عارف صائم بەگ گوتبووی: "برالە ئەحمەدبەگ، تۆيان وەك پەسپۆرپىكى گەرەى خاک ناس بە من ناساندووە. ئیستا پیکەووە دەچینە چوکورواوا، ترومبیلیشمان لەژیر پى دایە. هەنگاو بە هەنگاو چوکورواوا دەپشکنین. ئەتۆ خاکی زەوی یەکان هەل سەنگینەو بەرپژەوترینیان دەست نیشان بکە. ئەمنیش دەى کرم و پيشکەوتوترین کيلگەى ولات دروست دەکەم."

ئەوان لە پيش دا دەشتى یوورەگیر و پاشان دەوروبەرى کارسووس گەران. شۆر بوونەووە بۆ لای "کاراتاش" و ناوچە تەپازنەکانى "ئاق با". دەچوونە هەر دى یەك ئەحمەدبەگ پاش هەلسەنگاندنى خاکەكەو تەماشای گیاو روو کەکان و قسەکردن لەگەل ديهاتى یەکان، هەر عەرزى بە میترو سانتى میتەر دەپىواو هیندى شتى لە دەفتەرەكەى دا دەنووسى. بى ئەووەى قسە یەك بکا دوگمەى چاکە تەكەى دادەخستن، ملی بەلاو دەناو دەى گوت:

"زۆر باشە ئاغا، دەتوانین برۆین." لە ئاکارو کردارى را واديار بوو ئەركى خۆى بە باشى بەجى دەگە یەنى. لە ئاق باووە چوونە "یوومورتالى" سى رۆژان لەوى مانەو. عارف صائم بەگ ترومبیلی بۆ لای مەزرای "ئاپتى ئوغللى" لى خورپى. یەكێك لە كۆنە هاوپی یەکانى كە پيشتر فەرمانبەرى پەرەردەو فیكرکردن بوو و ئیستا ببوو بە نوینەرى مەجلیس، مەزرای ئاپتى ئوغللى کردبوو بە هی خۆى. ئەم مەسەلە یە بە توندی قین و ئیرەیی عارف بەگى بزواند: "خۆ ئەو وەك من گیانى لەسەر بەرى دەستى دانەناووە و نەچوووە شەر بکا. چو لە ئەنکەرە كەنگرى خواردو لى دانیشت و بوو بە نوینەرى مەجلیس. چۆن، بە چ حیسابىك و بە چ هەقیك بوو بە خاوەنى ئەم مەزرایە؟"

عارف صائم بەگ رووی کردە پەسپۆرپەكەى كە خەرىك بوو خاکی ئاپتى ئوغللى تاقى دەکردەو، بە ددان لە چیرەووە بردن و بە راویژیک كە وەك لىكاو شل و شەویق بوو پرسى:

"چۆن؟"

ئەحمەدبەگ گوتى: "باشە، بى عەیبە."

"ئەو زەوى یەى بۆ منى دەبینى یەو، دەبى خاكەكەى لەمەش باشتەر بى."

"بەچاوان ئاغا!"

"باشترین زەوى دەبى ئى من بى. كەسێك كە لە بەرەى شەر دا خوینى رشت ئەمەن بووم. وەختیك ئەمەن گیانم لەسەر لەپى دەستم دانابوو و شەرم دەکرد، ئەو لە مالى لە باوەشى ژنەكەى دا نووستبوو."

"بەلى ئاغا، پەیدای دەكەین ئاغا."

"دیارە پەیدای دەكەین."

عارف صائم نەختیك لە هەجەى كوردی هەبوو. زەوى یەکانى ئاپتى ئوغللى یان بەجى هیشت و بەرەو لیوارەکانى جەیهان وەرپى کەوتن. سەریان لە کووزان و دووملى دەرهیناو لیوارەکانى ئاچاساز گەران، هەتا ئەحمەدبەگ لە قەراخى ئاچاساز زەوى یەكى زۆر باشى دۆزیەووە گوتى:

"ئاغا، ئەم خاكا نامرى، هەتا دنيا دنيايە يەك و پەنجا بەرھەم دەدا. لەوانە يە يەك و حەفتاوپيىنجيش بېرى."

عارف صائم بەگ پرسى:

"مەبەست لە يەك و پەنجاو يەك و حەفتاوپيىنج چيە؟"

ئەحمەدبەگ جوابى دا يەو:

"مەبەست ئەو يە دەنكىك تۆ دەچيىنى، پەنجا دەنك بەرھەم ھەل دەگى."

"زەوى يەكى مام ناوھندى، يان خەراپ چەند بەرھەم دەدا؟"

"زەوى يەكى خەراپ عادەتەن يەك و يەك، يەك و دوو، يەك و سى و ئەوپەرەكەى يەك و پيىنج دەبېرى."

"خاكي كامە ناوچە وايە؟"

"دەوروبەرى ئاناتولىي نيوھراست."

"جىي داخە."

"زەوىي مام ناوھندى يەك بە دە، يەك بە پازدە دەبېرى."

"مەبەست لە زەوىي زۆر باش و نەرم چيە؟"

"وختيک زەوى زۆر داچيندراو داچيندرايەو، ريزەوى نامينى و قەوھتى كەم دەبيتەو. جا وختيک

دەليين ئەو زەوى يە نامرى، مەبەست ئەو يە كە ھەرگيز قەوھتى كەم نابى، ماندوو بوونى نيە، وەك زەوى يە

ساغەكان، زەوى يە رەلمەكانى نيزيک گۆلاو كە بۆخۆي، خۆي تازە دەكاتەو. ئەم جۆرە زەوى يانە نامرن."

"ئەم زەوى يانە وان؟"

"بەلى."

ئەو خاكا نەمرەى ئەحمەدبەگ دۆزيبوويەو، زەوى يەكى بە يارى عيلى "ئاكساخووجائووغول لارى" لە

ئاغايانى پيشووي توركەن بوو. زەوى يەكانيان پارچە پارچە كرابوون و ئەو زەوى يەى ئەحمەدبەگ

پەسندى كردبوو، وەبەر سەليم بەگ كەوتبوو. سەليم بەگ كەلكى لە مەزراكە وەرنەدەگرت و چووبووە گەل

دارودەستەى يەغموراغا ئەسپ دزى بەناوبانگ و خەرىكى ئەسپ دزين بوو. عارف صائم بەگ بە

ئاگاداربوون لەو مەسەلە يە زۆر خوشحال بوو. بانگى "بەريۆبەرى كاروبارى ئەملاك" ي كرد.

بەريۆبەرى كاروبارى ئەملاك گوتى:

"عەرزى سەليم بەگ بەشيك لە زەوى يە دەولەتى يەكان نيە. بەلام لە دەوروبەرى زەوى يەكى سى

ھەكتارى ھەيە كە پيشتر ھى ئەرمەنى يەكان بوو و ئىستا بوو بە بەشيك لە زەوى يەكانى دەولەت. جيگاي

ئەو زەوى يە سى ھەكتارى يە بە جۆريكە كە دەتوانى زەوى يەكى سەليم بەگيش بگريتەو. "دوايە

مەسەلەكەى بە وردى بۆ عارف بەگ شى كردهو كە ئەويش پيى راست بوو.

مه زلوم بهگ به پيوه بهری کاروباری ئەملاک دەسبەجێ کارهکهی رێک خست و بپیار درا زهوییه که بخریته له سه زیا دکردن "مزایده" هوه. رۆژی له سه زیا دکردن هات. هیچ کهس له وه له سه زیا دکردنه دا به شدار نه بوو و عارف صائم بهگ به بیست و سی لیره زهوییه کی سی ههکتاری وه دهست کهوت. عارف صائم بهگ سنووری زهوییه که کیشاو مهزایه کهی سه لیم بهگی ئەسپ دزیشی خسته نیو ئەو سنووره وه. بنه ماله ی ئاکساخوجا پێیان زانی. عهزیزاگا که سمیلکی درێژی هه بوون، پیرترین و به ئەزمونترین که سی بنه ماله ی ئاکساخوجا بوو. وهختیک له مه سه له که ئاگادار بوو، به توندی کهوته جموجۆل. زهوییه که خه ریک بوو له دهست بچێ. هه رچهند زهوییه که ملکی وی نه بوو، به لām ئەگه ر عارف صائم بهگ هه روا زهوییه که یه کیک له ئەندامانی بنه ماله که ی بکاته ئیخوی، دیاره له مه وه دوو ناتوانن بستیکیش له زهوییه کانیا ن بۆخویان بپاریزن. رهگی غیره تی بزوت، سواری ئەسپ بوو و چوو بۆ ئەدنه بۆ لای هیندی که له دهره به گه گه وره کان و دیهاتی به له میژینه کان.

یه کیک له وه دهره به گانه سکر تیژی گشتی ته نیا حیزبی فه رمان په وای ولات واته "حیزبی گه ل" بوو. ئەو دوو پیا وه کۆنه دیهاتی به پیکه وه زۆر دۆست بوون و له میژ سال بوو قازانج و داهاتی هاو به شیان پیکه وه هه بوو.

سکر تیژی گشتی هه ر که له مه سه له که ئاگادار بوو، راسته پێ چوو له لای پاشا و مه سه له ی عارف صائم بهگی بۆ باس کرد. کهس نه ی زانی پاشا چیی گوت و چیی کرد، به لām ئاکامه که ی ئەوه بوو که عارف صائم بهگ دهستی له مه زرای سه لیم بهگ کیشایه وه. ته نانه ت یه ک جاریش چیه پێی له وه زهوییه نه ناو ئەو سی ههکتار زهوییه شی که به بیست و سی لیره کپی بووی، له بیر خۆی برده وه.

پاش ئەو به لā سامنا که که به سه ر عارف صائم بهگ هات، له گه ل ئەحمه ده بهگ چوو بۆ "دوورت یۆل". هه وتوویه که له وی مانه وه. خاکی دوورت یۆل پر بوو له باگی گه وره گه وره ی پرته قال. عارف صائم بهگ له ماوه ی ئەو هه وتوو ه دا که له وی مایه وه، به قسه کردن له گه ل ده وله مه ندو پیا و ما قوولانی دوورت یۆل بۆی دهر کهوت که له و ناوچه یه ش هیندی زهوی و باگی پرته قال هه ن که پیشتر هی ئەرمه نی یه کان بوون و ئیستا بوونه ملکی ده ولت. له نیو قسان دا عارف صائم بهگ پینشیاری کرد که باشترین و به به ره م ترین ملک و باگی پرته قالئ ئەم ناوچه یه وه ک دیاری پینشکه شی پاشا بکری.

له رقان که فی ده پرژاندو له شه رمان ئاره قی دهرشت و ده ی گوت:

"چۆن ده کری زگار که ری گه ل و ولات لیره باغی کی چوو که له ی پرته قالئ نه بی؟"

له راستی دا ده وله مه ندو پیا و ما قوولانی ئەو ناوچه یه بۆخویان به دلّه وه هه زیان ده کرد دیاری یه کی وا بدن به مسته فا که مال پاشا. ته نیا له ترسی ئەوه که نه وه کا پێی ناخۆش بی و لێیان توور په بی، نه یان ده ویرا ده ست پیش بخه ن. له حالیک دا له ئاخرو ئۆخری پاشایه تی عوسمانی یه کان دا پینشکه ش کردنی زهوی و باغ و کۆشک به پادشا کان ببوو به شیک له داب و شوینی دهره به گه کان.

پیشناری عارف صائم بهگ خوشحالی کردن.

به م بهرنامهیه عارف صائم بهگ بیانوی چاکی بۆ راووپووت و زهوی داگیرکردنی خۆی له دوارپوژدا دست کهوت. چونکه ئەگەر مستهفا که مال پاشا له تالانچییهتی و زهوی داگیرکردنی وی له چوکووراوا ئاگادار کراباو لێی تووپه با، ئەویش له وهلام دا دهیگوت:

"پاشا. خه لک بۆ ریزگرتن له زهحمه تهکانی ئیمه ههروهک زهوی یان به دیاری داوه به جه نابت، پارچه زهوییهکی چووکه له شیان به دیاری داوه به من. دهره به گهکان چونکه چاویان به من هه ل نایه، هاتوونه لای جه نابت و شکایه تیان له من کردوه. ده کری پیاو دیاری خه لک قبول نه کا؟"

دوو هه مین زهوی که ئەحمه دبهگ له چوکووراوا په سندی کرد، زهوییهک بوو له نیزیگ گوندی ئاک مه زار. وهختیک ئەرمه نییهکان رایان ده کرد، خاوه نی ئەم زهوییه که ئەرمه نی بوو، ئەوی به دۆستیکی تورکمه نی خۆی فرۆشت، گوتبووی: "براله، ئەگەر رۆژیک، رۆژگاریک هاتمه وه، زهوییه که م وی بدوه. ئەگەر نه ش هاتمه وه زهوییه که بۆخۆت. له شیری دایکت هه لالترت بی و خیری لی ببینی."

عارف صائم بهگ په یتا په یتا له ئەحمه دبهگی ده پرسی:

"ئەم زهوییه نه مره؟ له زهوییه که ی سه لیمیش چاکتره؟"

ئەحمه دبهگیش زۆر به دلنیا یی دهیگوت:

"به لێ له زهوییه که ی سه لیمیش باشتره. پارچه زهوییه کی وا باش له دنیا دا ته نیا له چه ند ولاتیکی په یدا ده بی. ته نانه ت له که ناری چۆمی "نیل" یش زهوییه کی وا باش به زهحمه ت په یدا ده بی."

عارف صائم بهگ هه ر ئەو رۆژه له شاری پاش هیندیکی لیکۆلینه وه بنچاخی زهوییه که ی دیته وه. تورکمه نی به سته زمانی بانگ کردو ده لیره ی بۆ هاویشت و گوتی:

"قه باله ی مه زرای ئەو ئەرمه نییه بخه سه ر ناوی من."

دوو جه ندرمه تورکمه نی هه ژاریان به په له سواری ترۆمبیل کردبوو و هینابوو یانه لای عارف صائم بهگ. له ریگادا له ترسان زراوی تۆقیبوو. له دلێ خۆی دا دهیگوت: "یان ده م کوژن، یان ده م نیرنه به ندیخانه. لانی که مه که ی ئەمه یه." چونکه ناوبانگی عارف صائم بهگ له سه رانسهری ئاناتوولی گه رابوو. هه موو که س ده ی زانی که هه رکه س له گه لی تی که وتبی گیانی به سلامه ت دهرنه بردوه.

تورکمه ن وهختیک له جیاتی ته ناف و دارفه لاقه ده لیره یه کی له پیش خۆی دی، پیی وابوو چاوی به هه له چوو. ته ماشایه کی ده لیره یییه که ی ده کردو پاشان ده ی پروانیه روخساری قه لس و قوّل و زبری عارف صائم بهگ به و برۆ پر پشت و په یوه ستانه یه وه. به شیوه یه کی گوماناوی که نه کا ئەو ماسته بی موو نه بی، چاویکی له پاره که و چاویکی له عارف صائم بهگ ده کرد.

عارف صائم بهگ که فکری بۆ مه سه له که چووبوو گوتی:

"هه لێ گره مه حموود ئەم پاره یه هه قی خۆته."

مه حموود له وه كه بهگ به ناوی خۆی بانگی كرد، خو شحال بوو و كه ميك غيره تی هاته بهر.
"مه حموود، پیت ده لیم هه لی گره! هه لی گره برام. هه قی خۆته. چه ند ساله قه باله كه يت هه يه؟"
مه حموود هاواری كرد:
"ده ساله."

عارف صائم بهگ به ئارامی و له حالیک دا وا دیار بوو ته زووی پيدا هاتوه، نیوچاوانی تیک ناو به دوو قامکان ده لیره یی یه که ی هه ل گرت هوه، بۆ مه حموودی راداشت و گوتی:
"بی گره. ده ساله قه باله که ی له لای تویه. بۆ هه ر ساله ی لیره یه ک."
مه حموود پاره که ی وه رگرت، له گیرفانی هاویشته و خۆی به سه ر که وشه کانی بهگ دا دا. ده ورو به ره که ی مه حموودیان راست کرده وه و بهگ به ئارامی دهستی ده گیرفانی را کرد پینچ لیره ی دیکه ی ده رهینا و دای به مه حموودو له مه حموودی - که ره فتاره که ی کاری تی کرد بوو - پرسی:
"مه حموود سه ربازیت کردوه؟"

مه حموود ده سه به جی به رام بهر به عارف صائم بهگ خه به ردار راوه ستا. وه ک بزمارت له زه وی داکوتابی ره ق راوه ستا بوو، جو له ی نه ده هاتی. هه ر به و حاله وه جوابی دایه وه:
"به لی فه رمانده ر!"

پاشان له حالیک دا سه لامی عه سه که ریی ده کرد، روتبه که شی گوت:

"له شه پيش دا به شدار بووی؟"

"به لی فه رمانده ر!"

"له کویت شه پ کردوه؟"

مه حموود بی ئه وه ی پشوو بدا گوتی:

"کالی چای، چاناک کاله، کووتوولامارا، یونان..."

"هیچ جار بریندار بووی؟"

"به لی فه رمانده ر!"

"کویت بریندار بوو؟"

"ملم، شلکه ی رانم، باسکم و لاقم."

"پیاویکی شه پ که ری، نیشانت هه يه؟"

"نه خه ير فه رمانده ر!"

"مه حموود!"

"ئه مر که فه رمانده ر!"

"هەر ئەم رۆژانە مەزرایە کە ئاوەدان دەکەمەوه. ئەتۆم خۆش ویست. دێی لە لای من لە لای من لە مەزراکە کار بکە؟"

فەرمانبەری تاپۆ دەفتەر بە دەست چاوەپوان بوو. کاری گوازنەوهی زهوییه کە هەر لەوێ تەواو بوو. مەحمود قامکی بە بن قەبالە کەوه ناو عارف صائم بەگیش بە دنیا یەک کەش و فشهوه ئیمزای کرد. دەستی لە نیو دەستی مەحمود نا. مەحمود وەختیک لە لای بەگ رویشت ئەوەندە خۆشحال بوو خەریک بوو شیت بێ. وەك با بەرەو ئاواپی دەفری و سەرانسەری وجودی نوقمی خۆشحالی بوو.

بەم جۆرە گوازنەوهی زهوییه مەحمود تورکەمەن بۆ عارف صائم بەگ بوو بە سەرەتای کارەساتەکانی دواتری جووتیارانی ئاک مەزارو لە سەرۆکی هەموویانەوه ئیدریس بەگی لاو. بەو زهوییه کە عارف صائم بەگ کەریبوی بە فرت و فیڵ هەر دووسێ هەکتار زهوی زهوت دەکرا.

بەلام داخوا زهوییهکی وا کەم شیاوی پیاویکی وەك عارف صائم بەگ بوو کە لە بەرەکان خوینی رشتبوو و گەیشتبوو پلە ی قارەمانی نیشتمانی. ئەم تۆزە زهوییه پارووی زاری فەقیرو هەژاران بوو. چما قارەمانیک نیشتمانی دەیتوانی پلە و پایە خۆی ئەوەندە بێنیتە خوار؟ بەراستی شوورەیی بوو. جووتیارانی ئاک مەزار زۆریان زهوی هەبوو. عارف صائم بەگ لەو باوەرپەدا بوو: "عیلی چەچەن زهوییان بۆ چیە، با بۆخۆیان ئەسپ بەخێو بکەن، با بچنە نیو تا قەمی یەغموراغاو ئەسپان بدن." پاشان پێ دەکەنی و لەبەر خۆیهوه دەیگوت: "با زهوی بدەن بە کەسیک کە قەدری دەزانی و خۆشی دەوی، دوا یە هەر کاریک پێیان خۆشه وەدوای کەون. یان وەدوای پیشە ی باب و باپیرانیان بکەون."

یە کەم هەنگاوی عارف صائم بەگ بۆ ئەستاندنی زهوی لە جووتیارانی ئاک مەزار سەرکەوتوو بوو. چونکە ئەو قارەمانە لاوهی "خەباتی نیشتمانی" بۆ کەلک وەرگرتن لە هەل و مەرج زۆر زینگ و بەهۆش بوو. ئەو لەپیش دا لەبارە ی چەرکەسەکانی ئاک مەزارهوه لیکۆلینەوهی پێویستی کردبوو و زانیبووی چەندە حەز لە بەخێو کردنی ئەسپ دەکەن. چەرکەسە پیرەکان و تەنانەت بەرە ی لاویشیان زۆر لە فکری قەفقازو داب و شوینی قەفقازدا بوون. هەرچەند لە قەفقاز تۆرابوون و ولاتیان بەجێ هێشتبوو، بەلام هیشتا قەفقاز لە پیش چاویان خەونیکی بوو، خەونیکی لە بەهەشت.

قەفقاز نیشتمانی وان بوو و سەری زمان و بنی زمانیان قەفقاز بوو. تەنیا ئەمانەتی پیرۆزیش کە لە قەفقازیان هەبوو، ئەسپ بوو. تەنانەت زۆر زیاتر لەو وەختە ی لە قەفقاز بوون حەزیان لە ئەسپ دەکرد. بەگ کە ئاگاداری ئەم مەسەلە یە بوو، یەغموراغای بانگ کردو شەویکیش لە مائی خۆی میوانداری لێ کرد. دانیشتن و چەندین سەعات باسی رابردوویان کرد. عارف صائم بەگ ئەو کاتە ی فەرماندەری جەندرمە ی شار بوو، یەغموراغای دەناسی. چەند جاری بە خۆی و دارودەستە کە یەوه گرتبوو و ئازادی کردبوون.

بۆخۆی دەیگوت هەر لەبەر ئەوه ی یەغموراغای خۆش دەویست ئازادی دەکرد، بەلام درۆی دەکرد. ئەم کارە لەبەر هاوکاری یە کە لە نیوانیان دا هەبوو، کە بەشی زۆری لە دەغەل بازی و سەگ و سەگبابی دا

بوو. باسی ټو هاوکاری یه ش نه به که لکی یه غمووراغا دهات و نه به قازانجی عارف صائم بهگ بوو. تنانته هیما یه کیشیان بو ټو باسه نه ده کرد، دت گوت شهرم له یه کتر ده که ن.

جاریکیان یه غمووراغا خه ریک بوو ده می بکاته وه که "بهگ، ئیمه له گه ل فه پانسه یی یه کان..."

بهگ ده سبه جی قسه که ی پی بریبوو و نه پاند بووی: "فه پانسه یی چی!" ئیدی یه غمووراغا تی گه یشتبوو که "قاره مانى نیشتمانى"، عارف صائم بهگ حه ز ناکا دووبه دووش باسی هاوکاری وی له گه ل فه پانسه یی یه کان بیته گورپی. قه تیش له و باره یه وه قسه یه کیان پیکه وه نه کرد. به لام هموو دانیشتووانى چوکووراوا ناگیان له و هاوکاری یه هه بوو.

عارف صائم بهگ به ئوگری یه وه پرسى:

"یه غمووراغا دارو دهسته که ت ته واو بووه؟ روژی چه ند ئه سپ ده دزن؟"

ټویش هه روا به ئوگری یه وه وه لامی دایه وه:

"بهگ، له سایه ی سهری جه نابته وه دارو دهسته که م زور ته واوه. ئیستا دهسته که مان سی سه دو سی و شه ش ټه ندای به وه جی هه یه، هه مووشیان دزی به ټه زمونن. هه رکام له وانیش یارمه تی ده ریکیان هه یه و یارمه تی ده ره کانیش بوخویان یارمه تی ده ریان هه یه. ئیستا ئیمه سه رکرده ی دهسته یه کی هه زارو پیئسه د که سین."

"له راستی دا له شکرک."

"به لئى ناغا، حالى حازر به قه د له شکرک. قه فقازو ئیران ټه سپی زور باشیان هه یه. دیاره دزینی ټه سپ له و جیگیان که میک دژواره. به لام ټه من دزی کارامه و به تایبه تی چه رکه سه کان ده نیر مه ټه و جوړه جی یانه. ټه و ټه سپانه ی له "قه ره دنیز" یان ده دزم، ده یان نیر مه "له شکرى چوار" ټاووه وای ئیر ه به که لکی ټه سپه کانى وی نایه. سالیکیان سی سه د ټه سپمان له قه فقاز دزی هیئامانه چوکووراوا، به لام هه موویان ټوپین. به میش و مه گه زو مالاریا مردن. ټه و ټه سپانه ی له سووریه و عیراق و "ټه دهنه" یان ده دزم، ده یان نیر مه ټاناتوولی روژئاوا، ټه زمیر، ټایدین، دنیزلی و مانیا. شهر توخم و ټووی ټه سپی له وی بریوه ته وه. له ټاناتوولی روژئاوا ټه سپ زور گرانه، ټه و ټه سپانه ش که گوتم له وی را ده یان هیئین له گه ل ټاووه وای ټاناتوولی روژئاوا ده گونجین، پاشان ټه و ټه سپانه ی له ټاناتوولی روژئاوا یان ده دزین ده یان نیر مه ټاناتوولی نیوه راست. ټه من نه خشه یه کم به دهسته وه یه که دام و ده زگای په روه رده کردنی ټه سپ هه تا ئیران و ټه فغانستان و هیندوستان په ره پی بده یین."

"یه غمووراغا، ټه م ټیکووشانه مه زنه ی ټو ده بی به پاشا بلیم. پیم وایه پاشا له پاداشی ټه و خزمه ته دا دت کاته نوینه ری جیگیاهه ک. ټه ټو خزمه ټیکى گه وره به نه ته وه ی تورک ده که ی."

به لام پاش ټه و قسانه یان که به قه لافه ټیکى زور جیددی یه وه ده یان کردن، له قاقای پیکه نینیان دا.

پاش ماوه يه ك گه پ و گالته سه بارهت به ئه سپ دزين و پيکه نينيکی تيرو ته سه ل نوره گه يشته قسه ي به راستی.

يه غموراغا حه زى له ئه سپ دزين ده کردو له ريگای ئه م کاره شه وه هه موو سالی سه دان و بگره هه زاران ئه سپی له ناوچه يه كه وه بو ناوچه يه کی دیکه و له ولاتيکه وه بو ولاتيکی دیکه راده گواست. به م جوړه يه غموراغا له روژه لاتى نيوه راست دا هه ر کاريکی له ده ستی هاتبا, بو باشتتر کردنى ره گه زى ئه سپ کوتايى نه ده کرد! و به زويى هه موو دانيشتوانى "ئوزون يايلا" و هه موو چه رکه سه کان و هه روه ها به شى زورى خه لکی چوکوراوا ره گه ل داروده ستى يه غموراغا ده كه وتن.

له مه زرا به رينه كه ي يه غموراغا ده ئه سپ دزه به ناوبانگ و له ميژينه كان دزه لاوو تازه كاره كانيان فيرى شيوه ي ئه سپ دزين ده کرد, و له نيوان دا دزه لي وه شاوه وه به توانا كانيان به يه غموراغا ده ناساند. له و مه زرايه دا "ئوزه يير" ي هه شتا ساله, ئه و ئه سپ دزه بالاده ست و نازايه چونيته تى له ت و پيه ت کردنى سندنم و ريگای دزينى ئه سپى سندنم كراوى فيرى دزه هه لکه و تووه كان ده کرد. له سه رانسهرى چوکوراوا و بگره سه رانسهرى تورکيه دا خه لك ئاگادارى كاروبارو به رنامه ي يه غموراغا بوون. تيکوشانى ئه و رايه لکه به رين و به هيزه نه ينى نه بوو. ئه وان كارى خويان بي له روودامان له پيش چاوى يه كتر ئه نجام ده دا.

سالی رابردوو ئه سپيکی زور ره سه نى شيخيکی عيراقيان دزيبوو. شيخ كه بو ئه سپه كه ي شييت و شهيدا ببوو, وه پري كه وت و راست چوو بو مه زرايه كه ي يه غموراغا, به چاوى به فرميسكه وه - مه لي چاو, بلي كاني فرميسك - دهردى دلي خوي بو يه غموراغا هه ل پرشت و سه ره نجام گوتى:

"يه غموراغا, ئه گه ر ئه سپه كه م نه بينريته وه ديق ده كه م." ئه مجار كيسه يه كه زيپرى دهره يناو گوتى: "ئه مه هه مووى بو تو, به س ئه سپه كه م بو بدوزه وه." يه غموراغا كه ره گيكي پياوه تى هه بوو, و له وه زعى شيخيش ناره حه ت ببوو, پاره كه ي وه رنه گرت. ده ستى شيخي گرت و برديه ته ويله. شيخ له دووره وه چاوى به هه موو ئه سپه كان دا خشانوو گوتى: "ئه سپى من له گه ل ئه م ئه سپانه نيه."

يه غموراغا يه كيک له دزه به ناوبانگه كانى بانگ کرد, دايه ده ستى شيخ و پيى گوت: "هه تا ئه سپى شيخ نه بينيه وه, نه يه وه ئيره."

پاش شه ش مانگ ئه سپى شيخيان له چياکانى "مارسين" له لای يه كيک له خانه كانى عيالاتى چادر نشينى يووروک دوزيه وه و سلاوى يه غموراغايان به خان گه ياند. خانى يووروک ئه سپه كه ي دايه وه به شيخ و ته نانه ت دراوه كه شى لي وه رنه گرت.

عارف صائم به گ گوتى:

"يه غموراغا, ده مه وي به دوو مانگ لانى كه م سه د ئه سپم بو پيدا بكه ي كه به كه لکی ئاووه وای چوکوراوا بين."

"به چاوان, حه ز ده كه ي هه موويان يه ك ره نگ بن."

"نا، پيم باشه رهنگان جوراوجور بئ. ده سهري كويت، ده سهري بوره، پينج سهري سوور، زهردو رهنگانى ديكه..."

به دوو مانگان زياتر له سهده ئهسپ نيدررايه مەزراکەى عارف صائم بهگ.

عارف صائم بهگ له پيش دا "يه عقوب چهركهس" ي بانگ کرده لای خوی. يه عقوب چهركهس پياويكى زور پيرو كه نهفت بوو به ريشيكي سوورو خه نه تي گيراوو جووتيك چهكمه ي بريقه داره وه كه هيشتا وازی له سواری نه هینابوو. ده چوو هه ر جي يه ك داده نيشت، ده ي گوت: "بابی من ناغا بوو، نهك بابی ئيدريس بهگ. بابی وی نۆكهري بابی من بوو."

عارف صائم بهگ به يه عقوبى گوت:

"يه عقوب بهگ چه ندت زهوی هه يه؟"

"دوازده ههكتار."

عارف صائم بهگ دهستی گرت و له گه ل خوی برديه تهويله:

"قه باله ي ئه و زهوی يه م بده يه، له جياتى بيان دوو ئهسپى به دلى خوت له نيو ئه م ئهسپانه هه ل بژيره."

يه عقوب له حالیک دا له سهيران چاوی پي داچراپوون، گوتی:

"به راسته ناغا، ئه م ئهسپانه زور رهسەن و به قيمه تن."

"كارت پي نه بي، ئه تو هه ل بژيره، با به قيمه ت بن، ئه و باشتر..."

يه عقوب چهركهس پاش ئه وه ي هه وتوو يه ك له تهويله دا له گه ل ئهسپه كان بوو، دوو ئهسپى هه ل بژاردن. له راستيش دا دوو ئهسپى زور رهسەن و جوانى سي ساله ي هه ل بژاردن، كه بايى هه وتوو يه ك خومان دوو كردن ده بوون. يه عقوب چهركهس چوو وه دى و داستانه كه ي بو خه لك گيرايه وه. چه ند كه سيك دهسبه جي غاريان دا سواری ئهسپ بوون و به تهقله كوت هاتنه لای عارف صائم بهگ كه: "ناغا ئيمه ش زه وي مان هه يه." و به گيش پاش پرسيارو ليكولينه وه به پي زورو كه ميى زه وي يه كانيان هه ر كامه ي ئهسپيك هه تا هه وت ئهسپى دانئ.

پاش چه ند مانگ له تهويله ي عارف صائم بهگ دا ژماره يه كي زور كه م ئهسپى رهسەن مانه وه، به لام له جياتى ئه وه له گوندى ئاك مه زار خه لكىكى زور بوونه خاوه ن ئهسپ.

به م جوره له سه ره تا دا ده ست به سه ردا گرتنى زه وي له گوندى ئاك مه زار ئاسان بوو. به لام دوايه ورده ورده وه زه حمه ت كه وت، و عارف صائم بهگ شيوه يه كي ديكه ي ره چاو كرد، ئه ويش چاوترسين كردنى چهركه سه كان بوو. ئه م شيوه يه ش كاريگه ر بوو و له م ريگايه شه وه زه وي يه كي زورى وه ده ست هينا. به لام دهسته يه ك له جووتياره كان و له سه رووى هه موويانه وه ئيدريس بهگ هاوسويند بوون كه ته نانه ت تاقه بستيكيش له زه وي يه كانيان نه دن به عارف بهگ "زه وي يه كانمان به جي بهيلىن، بچينه كوئ؟" ئيدريس بهگ نه ي ده توانى هه ر بيريشى لي بكا ته وه.

عارف به گیش دهی گوت: "کویتان پی خوش بی، له ویتان نیشته جی ده که م."

ترۆمبیلی فۆردی رهشی عارف صائم بهگ بهو چاوه زه لمانه و بهو تایه له خۆل دا ون بووانه یه وه چه ندین جار هاتوچۆی مائی ئیدریس بهگی کرد. زۆری ههول دا. عارف صائم بهگ زۆر پیشنیاری به ئیدریس بهگ کردن، که هیندیکیان له جیی خویان دا جیگای سه رنج بوون. ته نانه ت گوتی: "به پاشا ده لیم له جیگایه ک تو وهک نوینه ری مه جلیس هه ل بژیرن." دیسان ئیدریس بهگ حازر نه بوو بستیک زهوی بدا. عارف صائم بهگ دهستی به هه ره شه کرد. ئیدریس به گیش له وه لامي هه ره شه کانی دا هه میشه دووپاتی کرده وه:

"ئاغا، ملمان له موو باریکتره... باشه ئاغا ملمان له مووش باریکتره."

سامیکی کوشنده سهرتاپای گیانی ئادهمی داگرتبوو. له دوینی شهویوه ههروا بهسهر پیوه ویستابوو“ ههتا لیوارهکانی ئاکچاساز دهپویشت، لاقی ده گولاوهکه رۆدهکردن و دووباره دهگهراپهوه. لهبن ئه و داره که ئیستا لینی راوهستابوو میشووله ههشریان دهکرد. به جوړیک وزهوزیان دههات دت گوت فیتوو لیددهن. به سهروچاوو دهست و لاقی دا دهنووسان. تهنانهت لهسهر سوخمه ئهستورهکهی و کراسهکهشیهوه پییانهوه دهدا. ئادهم گیژ بوو، داخوا ئه و ئهسپهی تفهنگی لیدابوو، ئهسپه بوهری خوئی بوو یان ئهسپه خههیی. بهردهوام لهبهر خوئیوه دهیگوت: ”پیم وایه له ئهسپه خههیم داوه، وهختیک دهکهوت وهک داریکی رهش به لا دا دههات. رهش بوو. رهش رهش بوو. ئهگه روره بی، لهبهر ههتاو دهبریسکیتهوه.“ بهم لیکدانهوهیه دلی خوئی خوش دهکرد. بیری دهکردهوه: ”سبهینی دهچمه لای بهگ. سهری ئهسپهکه فری دهدهمه نیوهراستی ههوشهیی، پیی دهلیم ئاغا! عومری دوژمنانت وا کورت بی. ههز دهکهی سهری یوبازئوغللی، وهسمانهزله، ههدهوکیشت بو دینم. کهیفت لیدبی سهری مستهفا کهمال پاشا...“ لهبهر خوئیوه پیی دهکهنی و ماوهیهکی دریژ له تاریکایی دا تهماشای ئه و جیهی دهکرد که کهلاکه ئهسپهکهی لید رهش دهچوو. لهبهر خوئیوه دهیگوت: ”پروانه، بزانه! رهش رهش دریژاو دریژ لینی کهوتوه، فهرموو ئهههش ئهسپه خههیی که کوشتمان. تا ئیستا ههلهکهوتوه فیشهکمان به ههسار بجی؟“ ههله دستایه سهر پی، بهنیو نیرگزهچارهکه دا تی دهپهپی، گولهکانی له بن پیی دا دهپلیشاندهوه، له کانییهکه ئاوی فیئکی دهخواردوهوه دهیگوت:

”لهههش دا سهرکهوتین، لهم بابهتهشهوه رووسور دهچووین.“ ئهودهه له قامیشهلانهکهوه ههتا بن دارچنارهکه دههات، بهلام یهکه ههنگاویش له دارهکه ئهولتر نهدهپویشت: ”بچم چاویکی لیدکهههنگاویکی بو لای کهلاکه ئهسپهکه ههلهدینایهوه، بهلام ترسیکی سوار دهبوو نهی دهتوانی ههنگاویکی دیکه ههلهنیتهوهوه دهگهراپهوه. له پاشان له نهکاو فکری بو پهیدا دهبوو و به دهه نالینهوه لهبهر خوئیوه دهیگوت: ”ئهگه ر ئهوهی کوشتوومه ئهسپه بوهره بی، ههتا ماوم ئاغا چاو له چارهه ناکا، ناکاو ناکا. باشترین ئهسپه بهستهزمانههه کوشتوه... چووینه تهویلهکهی باشترین ئهسپههه لهبژارد، گرتمان، پاشانیش پیئچ گولله...“ ئهگه ر چووباو کهلاکه ئهسپهکهی دیتبایه، لهو ئهشکهجه سامناکه نهجاتی دهبوو...

مژیکی قورس و داسهپاو لهسهر شهو نیشتبوو، میشوولهکان و دهستهکانی که لهبهر پیوهدانی میشووله دهبرژانهوه، جلکهکانی، کلاوهکهی و لاقهکانی ههموو به تیگرا له ئاونگ دا خووسابوون. یهکه تهکانیش ئارهقی دهپرشت، پشووه بایهکیشی نهدههات. چووکتین دهنگ بهرگویی نهدههات. تهنیا گهرمابوو،

گه رمایه کی خنکینهر. ئاده م دهستی برد یه خه و بهرۆکی کراسه که ی کردنه وه. له نارهحه تی بیان خه ریک بوو ده خنکا. له جیی خۆی به ند نه ده بوو.

هه ولی دا بخه وی، سه ری وه سه ر ته مباسکیک کرد، به لام خه به ریک له خه و نه بوو. له کاتیک دا تا دوینی هه ر که سه ری ده کرده وه خه وی لی ده که وت. که میک ته نیشتاو ته نیشتی کرد، به لام بی سوود بوو. هه ستا. به ره و قه لای ئاناوارزا شوپر بووه وه. هه رچه ند شه و بوو، به لام دیسان په ره سلیرکه به به رده می دا تی ده په رین. هه تا له که لاکه ئه سپه که دوورتر ده که وته وه، نارهحه تی یه ده روونی یه که ی که متر ده بوو. شادی یه کی دلگر ده وره ی ده دا. هه تا به یانی هه روا به ری دا رویشته. به ری به یانی راوه ستا. ئاوری دایه وه ته ماشای ئه و شوینه ی کرد که دوینی ئیواری ئه سپه که ی لی کوشتبوو. که لاکه ئه سپه که دیار نه بوو، به لام دارچناره که به و لک و پۆپی به ربلاوی یه وه ره ش ده چوو. که میک له ولای دارچناره که له په ره پۆچکه ی ئاسمان پۆله دالاشیک چه رخیان ده دا."

ئاده م چه ند له حزه یه که ره ق له جیی خۆی راوه ستاو ته ماشای پۆله دالاشه که ی کرد که بۆ لای دارچناره که نه وی ده بوون. دهستی به ره و ئاسمان راگرتن و به دلپاکی یه کی مندالانه وه، وه ک مندالیک که له دلکی پا که وه شتیک داوا بکا گو تی: "خوایه گیان! ئه تو بکه ی ئه و ئه سپه ی کوشتوو مه ئه سپی خه نه یی بی. خوایه، ئه گه ر ئه و نه بی ئه من ئیدی ناتوانم چا و له چاوی هه یچ که س بکه م، ته نانه ت چاوی ژنه که شم. خوایه بوخۆت ده زانی که ئه وم له گیانی خۆم خۆشتر ده وی. ئیدی ناتوانم چا و له چاوی ویش بکه م." زۆری وه ره زیی دیتنی خیزانی کردبوو... "خوایه! ئه گه ر ئه و ئه سپه ی کوشتوو مه خه نه یی نه بی، ئه من ده مر م. خوایه یارمه تیم ده!"

له وی له نیزیکناره که که لاک خۆره کان له ئاسمان ده هاتنه خوارو به بالی فشه وه به هه لبه ز دابه ز له نیو گژو گیادا له به ر چا و ون ده بوون.

غاری دا بۆ لای که لاکه ئه سپه که. بریاری دابوو چا و لیکنی و وه ختیگ گه یشته نیزیکناره که، راست له و جی یه که که لاکه ئه سپه که ی لی که وتبوو، چاوی هه لینی.

هه وا زۆر گه رم بوو. هه تاویکی گه رم له گۆرایی ده شتی ئاناوارزای ده داو هه موو شتیکی سوور ده کرده وه و ده ی برژاند. هه تاو ئاور ده رشایه وه. زینده وه ره له مه یدانئ نه بوو. ئه سپ، ولاغ، بالدار، پی پۆ، میش و جروجانه وه رو کاکله میشان و مار هه موویان په نایان بۆ به ر سیبه رو جیگای فینک بردبوو.

به هانکه هانک گه یشته دارچناره که. ئه وه نده ماندوو بوو که نه ی ده توانی به پیوه راوه ستی و له بن داره که بی حال که وت. له بی خه وی بیان خه ریک بوو بمری. شه که ت بوو. سه ری وه سه ر ره گی چناره که کردو به سیله ی چا و روانیه ئه و دالاشانه که له هه واوه ده هاتنه خوار. له کاتیک دا له دالاشه کانه وه رامابوو، خه وی لی که وت. دهستی راستی توند له قۆنداغی تفهنگه که ی قایم کردبوو.

که لاک خوره کان له ئاسمانه وه دهاتنه خوار، سهدان دالاش به رنگی رهش، خوله میشی و ئامال نارنجی له سهر زهوی نیشتن. دهنگی لیک درانی باله کانیان دهوروبه ری داگرت. له نیو وان دا چهند هه لوش ده بینران، هه لوی پیرو جیل. به لام له که لاکي ئه سپه که نیزیک نه ده بوون. له دوری چاوه پروانی هه لفرینی دالاشه کان بوون.

بی سهره وه به ری و تیکه وه هاویشتنی دالاشه کان له سهر که لاکه ئه سپه که ماوه یه کی زور دریزه ی هه بوو. که لاک خوره کان له سهر که لاکي ئه سپه که سواری یه کتر ده بوون و که له که ده بوون. پاشان باله کان په رش و بلاو ده بوون و بی پسانه وهش له ئاسمانه وه پۆل پۆل دالاش دهاتنه خوارو له سهر زهوی ده نیشتنه وه. مه ودا ی نیوان که لاکه ئه سپه که وه ئه و داره که ئاده می له بن خه وتبوو، ته نانته بن چناره که وه دهوروبه ریشی پر له ئاپورای دالاشه کان بوو که باله فپه یان ده کرد.

دهوروبه ری نیوه پویه بوو که دالاشه کان ده ستیان کرد به رویشتن و ئاخیرین که لاک خوره که تو سقالیک گوشتی بو پچرین له و که لاکه ئه سپه ده ست نه که وتبوو، لی ی دا رویشتن. له وی، له و که لاکه ئه سپه ته نیا کاولیکی سپی، که لله سه ری ک و تو زی ک کلک و چهند هه ودا یال له سهر زهوی ما بوونه وه.

پاش دالاشه کان چهند سه گی له پی نیوه مردوو هاتن و قاوغی ئه سپه که یان به راکیش راکیش برده نیو قامیشه لان و له وی له سووچی کی به لاوه له بن داره بی یه که ده ستیان کرد به کرووسینه وه ی ئیسکه کان. هه تاو له ئاده می دا. له گه رمان خه ری ک بوو ببری، شه لالی ئاره ق بوو. وه خه بهر هات، پاش له خه و هه ستان کاتیک بو که لاکه ئه سپه که ی روانی، نه که لاک ما بوو، نه که لاک خور...

ئیسک و پرووسکی ئه سپه که چی یان لی هات؟ له وی له جیاتی ئیسکی ئه سپه که ته نیا سی چوار هه لوی پر به بالی داچوراوه وه ده سوورانه وه. ئاده م له و باره یه وه خو شحال بوو. له بهر خو یه وه گو تی: "سه ره نجام ئه سپی خه نه یی دایک... م گوشت. گو شته که ی که لاک خوره خوار دیان و ئیسکه کانی سه گان بر دیان."

چوو ه ئه و جی یه ی له پیش دا که لاکه ئه سپه که ی لی که وتبوو. چوو کترین شوینه واری ئه سپه که ی لی نه ما بوو. له سهر عه رزی و له سهر گیا و گو ل نه په له خو ینی ک هه بوو، نه هه وساری ئه سپ و نه نیشانه یه که. دالاش و سه گه کان هه موویان له به ین بر دبوون. دیاره ئاده می ش ئه وه ی پیش بی نی ده کرد. گو تی:

"خوا یه هه زار جار شو کور. له م گرفتاری یه شت نه جات دام. ئاخه که ی گو شتنی ئه سپی خه نه ییت به نسیب کردم. سه د هه زار جار سو پاس بو تو. هه ر بگه مه وه مالی که له بابیک ده که م به خیر. به لام ئه سپه بو ره ی چو ن وه بی نم؟ که لله سه ری ئه سپی خه نه یی له کو ی په یدا بکه مه وه. ئاغا چو نم با وه پر پی ده کا؟"

زوری برسی بوو. له خوار گولاوه که وه ما کوی ک هه بوو. له خوار ما کواوه که پنگ شین ببوو. هه ر له و نیزیکانه چهند داره توو دیار بوون. کانی یه کی فی نک و خو شیشی لی بوو. چوو ه وی. ده سرۆکه ی تویشوو ه که ی له پشتینی کرده وه، ده سرۆکه جاوه که ی له ئاره ق دا خووسا بوو، به لام نانه که ئه وه نده ره ق بوو که ئاره قه که نه رمی نه کرد بووه وه.

ئادەم نانەكەى لە ئاوى كانىيەكە رۆكرد. نانەكەى كە وەك ماسىيەكى رەش دەچوو چەند لە حزەيەك لە ئاوەكەدا راگرت هەتا كەمىك نەرم بوو وە. ئەمجار دەستى كرد بە قەپالەلەيدانى و بەم جۆرە نانە رەشەكەى خواردو خەلاسى كردو پاش ئەوەى ئەو شيرىژەش كە لە نىو دەسروكەكەدا بوو بە مستان وەزارى خوى كرد, وەرپى كەوت. لەگەل ئىوارە داھاتن, بەرە بەرە دنيا فينك دەبوو. رۆژبايەك هەلى كرد. لە لای جنووب لە ئاسمان دا بالى سىپى هەورەكان هەل دەكراو هەل دەمسا, لەسەر جادە تۆزوخۆل هەل دەستاو كۆلەكەى گىژەلوكە لە جنووبەو بەرەو شىمال وەرپى كەوتبوون.

لاقى نەبوون بچىتەو مالى. چىى جوابى بەگ دابايەو, داخوا ئەسپە بۆرە راستەپى چووبوو تەويلە؟ لە پىر لە دەستى دالاشەكان توورە بوو: "ئەو پىس و چەپەلانە لى ناگەرپىن پىاو لانى كەم كەلاكى ئەسپىك كە كوشتوويەتى, ببينى. تەنانەت ئىسكەكانىشى دەخۆن. ئاخىر هەى چەپەلەينە, بالئەدەش ئىسكان دەخوا؟ ئىو بەلئە نىن, سەگن... سەگباينە... تووتكەسەگىنە, كرمى نىو زىلدان, هەى كەلاك خۆرە, مشوورتان دەخۆم." هەتا دەچوو پىش قەلس ترو هەلچووتر دەبوو.

وختىك گەيشتە بەردەلانەكانى ئاناوارزا بووليل داھاتبوو. لەنىو بەردەلانەكە لەسەر قوولكەيەك كە دەوروبەرەكەى سوور بوو, پىنج كەلاك خۆرە باليان جووت كردبوون و ئەستۆيان راكيشابوو. تەنگى هينايە سەر دەستى, سىرەى لەوى هەرە گەورەيان گرت و دەستى لى كيشا. دالاشەكە بە زىقەزىق لەسەر بەردەكانەو خلور بوو وە. ئادەم لە بەردەكان وەسەر كەوت و گەيشتە سەر سەرى دالاشەكە كە هەتا نىوەرپى هاتبوو خوار. دالاشەكە هيشتا نەمردبوو. لە حالىك دا خەرىك بوو وەسەر كەويتەو ئادەم سەرنووكى بالى گرت و بە راكيشان هينايە خوارى.

جار بە جار رەكەى زياتر دەبوو. لە رقان نەى دەتوانى بىریش بكاتەو. لە رىيەدا لە رقان بە پاژنەى پى سەرى دالاشەكەى كە هيشتا نەمردبوو, پان كەردەو, و راستەپى روىشت بۆ مالى سەفەرە كورده دۆستى سەردەمى سەربازىيەكەى كە لە گوندى ئاناوارزا دەژيا. وختىك سەرى هەلپى كە گەيشتبوو دەركى سەفەر. سەفەر چاوى پى كەوتبوو, خەرىك بوو لە پلىكانى ساباتەكەى دەھاتەخوار:

"برالە ئادەم زۆر بەخىر بى. ئەمن پىم وابوو ئىدى ئىمەت لەبىر چوو تەو. بزانه مندالەكانمان چەند زوو گەرە بوون!"

بەدیتنى ئەو دالاشە كە ئادەم بالى گرتبوو و هەتا وى راكيشابوو, گوتى:

"پىم بلئ ئەو چىە؟ دالاشت بۆ بە ديارى هيناوين؟"

"دەھاتم بۆ ئىرە لە رىيە كوشتم."

"ئىستا وەرە سەرى, وەرە ساباتى, ماندوو ديارى."

پاشان بانگى خىزانى كرد:

"وەرە بزانه كى هاتو. ئادەمە. مەسینەيەك پىر كە لە ئاوبى هينە سەروچاوى بشوا."

ئادەم دەست و چاوی شوتن و وشکی کردنه وه. چووہ ساباتئ. دۆکلیوی به پنگی یان هه بوو. ئادەم چەند رۆژ بوو به ئەزەتە وه بوو جەمێک خواردنی گەرم بخوا. هه موو شۆر باوه که ی خواردو پاشان پالی وه پشتی یه که داو به درێژی داستانی خۆی و ئەسپی خەنەیی و حیکایەتی دالاشەکانی هه موو بۆ سەفەر گیرایه وه. سەرەنجام قسەکانی به م رستەیه ته واو کرد: "ئەتۆ دەلێی چی سەفەر، ئەتۆ رێ یه کم نیشان بده." سەفەر بیری دە کرده وه. ئادەم پرسیارێکی دیکە ی لێ کرد: "پیت وایه ئەسپی خەنەیم کوشتبئ؟" سەفەر گوتی: "نازانم. کئ دەزانی. هه رکام له و ئەسپانه مابئ، دەبئ بی بینیه وه، ئەودەم مەسەله که روون دەبیتە وه. ئاوا به دەستی به تال ناتوانی بچیه وه لای عەلی سەفابه گ. ژیان تێک دەچئ. دەبی به گالته جاپی خەلک. به هیچ کەس، تەنانەت به ژنە کەشت مەلئ که چونکه ئەسپه که دالاش خواردیان نەت توانی بی بینی. خەلک به دەهۆل و زورپناوه وه دوات دەکەون."

ئەو شه وه له ساباتئ ئادەم له بهر فکرو خەیاڵان هه تا به یانی خەوی لێ نەکەوت.

هه تاو نەکەوتبوو ئادەم له ساباتئ هاته خوار. تویشوو یه که خیزانی سەفەری، شهوی رابردوو بۆی ساز کردبوو لێی وه رگرت و وه پئ کەوت. دیسان خوا چاکه بۆ ژنئ سەفەری بکا، ئەگینا به و حالە ی ئەوی تیدا بوو تویشوو ی ریگای هه ر وه بیریش نە دەهات.

هه روا که به لیواری جەیهان دا دەپویشت، به ره و رۆژه لات وه رسوورا. به تەنیشت به رزایی یه کهانی ئاناوارزادا رابوردو بای دایه وه. گوپی له دەنگیک بوو. وه ک دەنگی نالی ئەسپ دەچوو. سەری هەل بپی. ئەسپی خەنەیی له به رامبەری خۆی دا دی. ئەسپه که، راست له سەر دوندی گابه ردیک راوه ستابوو، ئارام ئارام کلکی راده وه شاندا. ئادەم گیژو کاس ببوو. ئەژنۆکانی دوولا هاتنه وه وه هه ر له وی بئ حال له سەر عەرزى دانیشت.

تاویک دواتر ئەسپه که جوولا. بئ ترس و خۆف له گابه رده که هاته خوار. پاش ئەوه ی چەند جار به دەوری خۆی دا سوورا، به لینگ دان به ره و "کەسیک گلی" دەخۆی نووسا.

ئادەم له کاتیک دا دەستی راستی له خۆلئ رۆ کردبوو، هه ولی دەدا راست بیتە وه گوتی: "ئەمن له کوئ دەم زانی، ئا... خ ئەمن له کوئ دەم زانی..."

نال و گورپکی بهرچاو به سهر وره ی جووتیاره کان دا هاتبوو. گیانکی تازه یان به بهردا کرابوو. هه موویان دهم به پیکه نین له مالیکه وه ده چونه مالیکه دیکه.

به لام له باره ی وه سمانه زله وه گله یی له دوا ی گله یی بوو که لیی ده کرا. دیهاتی به کان ده یان گوت:

"وه سمانه زله ی نه حله تی! له بهر حه سوودی یان نیشانی که سی نه دا. ئاخر نه حله تی، چما چ ده بوو ئه گهر ئیمه ش جاریک ئه و روخساره جوانه یمان دیبایه. هه ر ده بی بوخوی بی بینئ، پیره پیاوی حه سوود."

"نه ی ده توانی ته حه ممول بکا که سی دیکه بی بینئ؟"

"پیاو ئه گهر پیر بوو قرنیس ده بی."

"سی روژان قه لنه ی به لالیویه وه ناو به که ش و فشه وه به نیو ئاواپی دا هات و چوو. وای خو هه لمساندبوو ده ت گوت پیی وایه هه ربه راستی سولتان سوله یمانه."

"پیره پیاوی به دفر... ئیستا که شه هینه که ی له سهر هیلانه هه لفراندوه هاتوه له جیی دا که وتوه."

"با بکه وی!"

"با بکه وی و سه قه ت بی!"

"ره بی راست نه بیه وه پیره پیاو، ئه گهر دیهاتی به کانیش تاویک روخساری وه ک گولی وی یان دیبایه چ ده بوو؟"

"ئه توی پی پیاو بوو، هاته مالیت..."

"بو پیت حه سوودی بوو ئه و خه لکه بی بینئ؟"

"له جیی دا که وتوه، ئیشه لالا لیی راست نابیته وه."

"کی ده زانی ئه و چ جو ره پیاویک بوو!"

"چه ندیش جوان چاک بوو!"

"ده لئین له وه ختی شه ردا تفه نکه که ی بیست گه ز دریز ده بیته وه!"

"ده لئین گولله کاری لی ناکا."

"ده لئین شه ویکیان وه کیل باشی عاصم له خه وی دا غافلگیری کردوه."

"ئه و هه روا نووستبوو..."

"به سته زمانه بی خه بهر له هه موو شتیک..."

"راست ده تگوت مندالیکه شیره خو ره یه."

"وه کیل باشی عاصم فه رمان به ده سته یه ک سه رباز ده دا ورگی پرکه ن له گولله..."

"گولله كانيان لى دابوو."

"له پېر ديبوو يان كه ..."

"چى يان ديبوو؟! "

"گولله ناچنه له شيه وه."

"دياره ناچن."

"ناش توانن بچن."

"دهك خوا عه مرت بېرى وه سمانه زله! پيره پياوى به خيل نهى هيشت سهروه رى خومان ببينن."

"بلى پووحى خومان ..."

"بلى جگه ر گوشه ي خومان ..."

"بلى شه هينى خومان ..."

"بلى گولى خومان ..."

به و حاله ش خو شحال بوون. هه رچه ند له ده ستي وه سمانه زله نار ه حه ت بوون، به لام نه وه كه هه مه دوك هاتبو وه گونده كه يان بو وان جى شانازى بوو. له وه سمانه زله تووړه وه دهه رى بوون: تاخر چ ده بوو خه به رى به وانيش دابايه كه بو ته نيا جار يكي ش بى قه لافه تى هه مه دوك ببينن؟
پينچ شه ش روژ بوو له دلى وان دا خاترجه مى جي گاي ترس له عه لى سه فابه گى گرتبو وه. ته نانه ت له بيريان چو بوو كه كه سيكى وا هه شه. دى يه كه رهنگى جيژن و زه ماوه ندانى گرتبوو و جووتياره كان گيانىكى تازه يان به به ردا كرابوو.

"مام وه سمان، بوچى نه گه ر هه مه دوك هات به ني مه ت نه گوت؟"

"كورپنه نه وى راست بى نه م ويرا، نه م ويرا."

"چما ني مه چيمان لى ده كرد؟ له هه ردوو چاوى خومان با شترمان پاريزگارى لى ده كرد."

"ئاوما له كان دليان ليت نيشاوه."

"بزانه! هه رچه ند نه و، دى يه كه ي به جى هيشتوه، ديسان دي هاتى يه كان زيندوو بوونه وه. هه ره اتن و رو يشتنه كه ي غيره تى وه بهر ناون؟"

"نه م ده توانى هيج به كه س بل يم. نه گه ر تا غايه ك يان حكومه ت پى زان بيا ... ده پرژانه نيو دى و

شه هينه كه ميان ده كوشت. نه م ده ويرا بيل يم ..."

"ني مه نه ومان نه ده دايه ده ستي پادشاو خونكاريش. ده بوو له پيش دا پووحمان لى بستينن، دوايه

نه و ..."

"نه من چووزانم، چووزانم. بالنده يه ك بوو هات له هيلانه يه ك دا په ناي گرت ..."

"خو نه و، گولله كارى لى ناكا ..."

"ئەو خەنیمی لەشکرێکە."

"ئەو گەنج عوسمانە."

"ئەمن نەم دەزانی کورپینە، ئەمن نەم دەزانی!"

"باشە، ئاخر دەکرێ، ئەتۆ نەت هیشت سەری لووتیشی ببینن."

"بۆخۆی نەویست. لەشکرێک جەندرمە ی بەدواوە بوو. چەند مانگ بوو هیچی نەخواردبوو. تەنیا چنگێک

ئیسک و پیستی لێ مابوووە. پێی گوتم مام وەسمان بەم وەزە و حالەو نیشانی دیهاتی یەکانم مەدە."

"ئیمە خواردنی باشمان دەدایە، رووحی خۆمان دەدایە و قەلەومان دەکردەو."

جووتیارەکان تا ماوێهەک لەوێ دەرفەتی دیتنی وییان لە دەست چوو، زۆریان خەفەت خوارد.

تووکیان لە وەسمانەزلە کردو کیشایانە ژێر پرسیار. بۆچی. بۆچی نەیان توانیبوو بیبینن؟ داخوا جارێکی

دیکە دەرفەتی وا رێ دەکەوێتەو؟ خەلکی گوندەکانی دراوسێش زۆریان جێبو بە وەسمانەزلە دان و دلایان

لێ ئیشا. پاشان ژمارەیهەک پەیدا بوون کە دەیان گوت ئویان لە وایوای و گوندەکانی دیکە دیووە

چۆنیەتی ئەو چاوپێکەوتنەیان گێڕایەو. هەرکەسە ئەو دیتنە ی بە جۆرێک دەگێڕایەو و وەسمانەزلە لە

جێوبانی نەخۆشی دا لەبیر چوووە.

لە پیشت دا وەلی، واتە ئەو کەسە ی حەمەدۆکی بردە مائی وەسمانەزلە دەستی کرد بە گێڕانەو ی

بەسەرھاتەکە:

"شەکەت و ماندوو لێی کەوتبووم و خەوم لێکەوتبوو. لە خەویم دا - خوا وەخیری گێڕی - ئاویکی رەوانم

دی، روون روون. مەلێ ئاوی رەوان، بلێ هەتاوی رەوان. لە پەر دیتم پیاویکی بالابەر ز لە ئاوەکە دیتە دەری.

دوو قەد فیشەکدانی راست و چەپ لە خۆی دابوون. تەفەنگێکی سەوزی بە دەستەو بوو. دەنگێک هاتە بەر

گوێ کە دەی گوت: "مام وەسمان! مام وەسمان! لە خەو راپەریم، گوتم داخوا خەون بوو، خەیاڵ بوو، چ

بوو؟ کەچی دیتم یەکیک لە بەر دەرگا راوەستاو. دەرگام کردەو. دیتم پیاویک، پیاویکی کە لە گەت لە پشت

دەرگایە. لەشی هەموو فیشەکدان بوو، ئەوئەندە ی فیشەک لە خۆی بەستبوون جیی نووکی دەرز یە ی

نەمابوو. بریسکە ی دووربینه کە ی لە چاوی پیاوی دەدا. دووربینه کە ی زیڕ بوو. دەسکی دەمانچە و نێزەکەشی

هەر زیڕ بوون. زیڕی خالیس. گوتم: فەرموو بۆ ژووری. هاتە ژووری. چرام هەل کرد. دانیشت و پالی بە

دیوارەو دا. چاویکی هەبوون هەر مەپرسە. نەت دەتوانی تەماشای بکە ی. پیاو لێی دەترسا. چاوی وەک

چاوی گورگی کیوی دەدرەوشانەو. نوێزەکە ی کرد. لە نوێژی دا دەستەکانی هەتا جمگە ی سەوز بوون. نانم

هینا. خواردی. یەک قسە ی نەدەکرد. هەر لە فکردا بوو. ناویم پرس ی. سێ جارم لێ پرس ی وەلامی نەدایەو.

وای نیشان دەدا کە گوێی لێ نەبوو. پاشان هەلستا. سەری وە هەلاشی میچی کە وێڵە کە کەوت. بەژنی

ئەوئەندە بەرز بوو کاتیک دەیه ویست لە دەرگای ژوورە کە مان بچیتە دەری دوولا هاتەو. دەرگای ئیمە

سەیفەلی بە رەحەتی پێی دا دەروا. وەختیک بە قیت و قنجیش دەروا دیسان سەری دوو بست ی بۆ

سهردهرانه که ده مینئ. له بهر دهرگا وهرپئ که وت. گوتم: "بت به مه لای مام وه سمان." گوتی: "ماله که یم نیشان بده. شتیکی دیکه شی گوت. پیی گوتم: "ئم دئییه له زولم دا خنکاوه, نابئ ئه وهنده زولم دهرهقی بنیادهم بکری." مالئ وه سمانه زله م پی نیشان دا. نم نم باران دهباری. وه شک که وتم. له بهر دهرگای مالئ وه سمانه زله چاوه پئ بووم. له پر دیتم له بهر دهرکی مالئ وه سمانه زله گولئ ئه ستیره یه که به قه دهر غولیک دره وشایه وه, دره وشایه وه و کووژایه وه. له پاش ئه و شه وه ئه و نووره له بهر دهرکی مالئ وه سمانه زله هه روا هه ل ده بوو و ده کووژایه وه."

به لام پاش ئه م حیکایه ته داستانی شیرنی دیکه شی پیوه زیاد کردن. دووهم که س که پاش وه لی همه دؤکی دیبوو, "سهرور خاتون" بوو. له دئییه که ی ته نیشتیان "مه لا مسته فا" دیتبووی. له ئاناوارزا جه بار, له حاجی لار "ئه حمه ده کویر", له نارلی قشلا "جه مشیده کورده", له وایوای زهینه ل و "کورت ته میر" و له گوندی "ئوک سووزلی" یش مطلب دیتبووی. ژماره یه کیش ئیددیعیان ده کرد که ئه و شه وه ی سواره کان په لاماری دئیان دابوو, ئه ویان له ته ویله ی مالئ وه سمانه زله دا دیتوه. زورانیش ده یان گوت ئه ویان له حه وشه ی مالئ که ره مه کورده دا دیوه که ته قه ی له سواره کان کردوه و دیویانه که چۆن تفهنگی له وه کیل باشی داوه و وه کیل باشی وه ک گا هوپاندوویه!

زور که سیش هه بوون که گویا نیوه شه وی ئه ویان دیوه که له قه راخی ئاکچاسازو له قه لای ئاناوارزا پیاسه ی کردوه. ئه ویان دیوه که له سهر گابه ردیک دانیشتوه, سهری له نیو دهستانی گرتوه و له دهریای فکرو خه یال دا نوقم بووه, له حالیک دا سهدان هه لئو به ده وری دا فریون. هه لئویه کان ده هاتن له سهر ئه ژتوی دهنیشتنه وه و ئه ویش هه لئو زه لامه کانی وه ک به رخ ده لاوانده وه.

جاریکیش دیبوویان که سواری ئه سپیکی بۆره ی زه لامه بووه. ئه سپه که به و یالانه یه وه که ده ت گوت هه ورن ئه وهنده به پرتاو دهرپویشت هه روا بزانه بالئ گرتوون. به م جوړه وای لی هات که له گوندی وایوای و دئییه کانی دیکه ژماره یه کی که م نه بی, که س نه بوو حه مه دؤکی نه دیبی!

ته نانه ت ئه و ژماره یه له جووتیارانی وایوایش که دئییه که یان به جئ هیشتبوو و په نایان بو ساری چام بردبوو, کاتیک خه بهریان زانی که حه مه دؤک چوه ته وایوای, خه فه تیان خوارد که بریا له وایوای بان و روخساری شهریف و وه ک په ره ی گولئ وییان دیتبایه. ده یان گوت: "بوچی قسه ی وه سمانه زله مان له عه زری داو نه چووینه وه و دئی خومان." یوبازئوغلئ که له کاری نه فامانه ی خوی زور به نازار بوو, هاته لای وه سمانه زله و به داوای لیووردنه وه گوتی: "وه ک سه گ په ژیوانم ئه و روژه نه هاتمه وه. ئه من چۆن زانیبایه. خو ئه تو هیچت به من نه گوت..."

هه موو منداله کانی دیش ده یان گوت دیومانه. روژ تا ئیواری باسیان ده کرد, له گه لی ده ژیان و له یاری یه کانیاں دا به شدار بوو. منداله کانیش وه ک گه وره کان ناویان نه ده بردو له یاری یه کانیاں دا ناوی جوراوجوریان بو داده نان. له یاری یه کانیاں دا جه ندرمه و ئاغاگان وه ک سه گ لیی دهرسان و وه ک میژوکه

له بهری دهله رزین. خویمان داویشته سهر که وشه کانی، له بهری ده پارانوه، لاقی یان ماچ ده کردو له سهر زهوی جینگلیان دهدان و له کاتیگ دا هه نیسکیان دهدان و لووتیان پاک ده کرده وه، وه کرم ده خزین.

پاشان دهستیان کرد به دانانی گورانیی دیهاتی یانه له باره ی حه مه دۆکه وه. هه موو روژی شیعوو گورانیی تازه یان داده نا، شیعوو گورانی له عهرزی شین ده بوون و ده پروان و له عاسمانی ده بارین! شیوه ن نامه ی به سۆز، داستانی سهر سوپهینه ر، ئاوازی شادی بزوین و گورانیی تیکه ل به هه لپه رین... ته نانه ت مندا لانیس جوړه هه لپه رینیگ و گورانیی یه کیان بو یاریی مندا لانه ی خویمان داهینابوو.

ئه م هه ست و سۆزه ی جووتیاران به رامبه ر به حه مه دۆک، وه سمانه زله ی زور خو شحال کردو هیزی به به ردا کرده وه. ئه گه ر وا نه بایه وه سمانه زله به و زه بره تونده رووحی یه که ویی که وتبوو به ئاسانی نه ی ده توانی له نه خو شی راست بیته وه.

به لام شانازی فروشتن و شادمانی جووتیاره کان زوری نه خایاند. سی شوه بوو دی یان وه بهر تفه نگان ده دا. به لام دیهاتی یه کان هه روه ک هیچ نه بووی، نه ترسان و نه بایه خیان پی دا. با بیّن و گولله باران بکه ن، چه ندی پییان خو شه با تفه نگان باوین. ئاخه ره که ی روژیگ نوره ی وانیش دی.

وه سمانه زله که به زه حمه ت خو ی به سهر پیوه راده گرت، شه وانه وه ختیگ سواره کان دی یان ده دایه بهر ده سپرژ له حالیک دا هاواری ده کرد:

"وه رن سه گبابینه وه رن، تفه نگان باوین سه گبابینه، روژی ئیمه ش دیته وه"، له مالی ده هاته دهرو هه ردوو گولله ی ده مانچه دوو لووله که ی پیوه ده نان.

جووتیاره کان هیرشه شه وانه بو سهر دی یان به گالته یه که ده زانی که عه لی سه فابه گ هه موو شه وی دووپاتی ده کاته وه. به لام روژیکیان به یانی وه ختیگ له خه وه هه ستان، له وه ی که دیتیان ره ق رامان. ئه وه ی ده یان دیت و ده یان بیست بو یان جی باوه ر نه بوو. شه وی هه موو ئه سپه کانی دی یان دزیبوون. بو نمونه ش ئه سپیک نه مابوو. فکری هه موو شتیکیان ده کرد، هی ئه مه نه بی. جووتیاری بی ئه سپ چ خاکیک وه سه ری خو ی ده کا؟ جیژنیان ببوو به تازی، ئیستا چی یان کردبا؟ ئه و روژه بی ئه وه ی هیچ کاریک بکه ن یا قسه یه کیان له زار بیته ده ر، تا ئیواری له نیو دی دا سوورانه وه. هه موویان قرو قه پیان کردبوو.

به یانی دووه مین روژ خه به ریکی سامناک له نیو دی دا گه را. دزه کان ئه سپه پیره کانیا ن له گه ل خو یان نه بردبوو، به لکوو کوشتبوویان و که لاکه کانیا ن له گه لی چیک لار هاویشتبوون. که ته ماشای ده وروبه ریان کرد دیتیان دالاش له سهر توپراخ ته په ده گه ری. به غاردان چوونه وی و دیتیان ره وه ئه سپیک به سه ر یه ک دا که وتوون.

به م رووداوه هه ر ئه و روژه به یانی دوو مال باروبنه یان تیکه وه پیچا: "ساری چام بگره وه هاتم." له دیی رویشتن و رویشتن. ژماره یه کی زوریس به نیازی رویشتن بوون که مه لافه رهاد پیشی پی ده گرتن. ئه گینا نیوه ی دی یه که چول ده بوو. ئه و گوئی: "کفره پیاو ته سلیمی زولم بی. که سیگ له ژیر ته وژی زولم دا روژیی

مندالی و خاکی باب و باپیرانی به جی بهیللی و بجیته غه ریبایه تی، کافره . به ربه ره کانی نه کردن به رامبه ر به زولم وه كه نه وه یه ببیه شهریکی زالمه كه . ترسان و سام گرتوویی كفره ."
دهی گوت:

"خوارزگار كه ریگمان بو ده نیړی . دیتان كه نه و چون هات به لام، نیمه نه مان توانی رای بگرین . ریگمان دا شه هینه كه مان له ده ستمان هه ل فری و پروا . نه گهر نه و لیړه بووایه نه م به لایه مان به سهر نه ده هات ."
زهینه ل وپرای گوی گرتن له قسه کانی مه لا فه رهاد قسه ی بی تامی ده کردو زراوی دیهاتی یه کانی ده برد:
"نه مه هیشتا سه ره تای کاره . چ به لایه كه كه به سه رمان نایه . چ به لایه كه ، چ به لایه كه مان به سه ر نایه ؟
ترسان كفر نیه . نه گهر پیایوی مه ترسه !"

مه لا فه رهاد بی نه وه ی وه لامی بداته وه له حالیک دا ته وایو باوهری مه زنی خوئی له ده نگی دا کو کرد بووه وه ، دهی گوت: "خو به نده ی هه ژاری خوئی به ته نیا ناهیللی ته وه ، خو هه میشه پشت و پشتیوانی نه و كه سانه بووه كه له گه ل زولم به ربه ره کانی بیان کردوه . نه گینا تا نیستا سه رانسه ری دنیا پر ده بوو له زولم ."
له مائی سه یفه لی کو بوونه وه و باش باسیکی دوورد ریژ بریار درا بو وهر گرتنه وه ی نه سپه کان بچنه لای یه غمووراغا . هه مووان ده یان زانی دزینی به کو مئی هه موو نه سپه کانی دی یه كه به كه س ناکری به یه غمووراغا نه بی . مه لا فه رهادو سه یفه لی و سه فچه کاهیا سوار بوون و راسته ری چونه مه زرای یه غمووراغا . سه فچه کاهیا ناشنایه تی یه کی نیزیکی له گه ل یه غمووراغا هه بوو . له وه ختی رایه پینی گشتی دا هه ردووکیان سه ربازی راکردو بوون و راست سی سال له توو پووس پیکه وه بوون . نه وده م یه غمووراغا زور جحیل بوو .
سه فچه کاهیا هه ر كه له نه سپه كه ی دابه زی گوتی:

"هه تیوه یه غموور، نه م کاره قوره چ بوو کردت؟ پیته خوشه هه موو نه سپی دنیا بدزی، بللی بوته بدن، به لام بوچی بوویه دارده سستی هه موو سه گ و توله یه كه و هیشتت نه سپه کانی نیمه بدن؟"
یه غمووراغا له حالیک دا له سه ر پلیکانی باله خانه راوه ستا بوو و قاقا به قسه کانی سه فچه کاهیا پی ده كه نی، گوتی:

"کی دزیونی، کی نه سپی توی دزیوه؟ نه گهر نه سپه كه تیان دزیوه، نه دی نه وه ی سواری بووی چیه؟"
سه فچه کاهیا نه پاندی:
"تووتکه سه گی نه فام، بو نه وه ی بیینه لای تو نه م نه سپانه مان له نارلی قشلا له "مه می دیکاغا"
وه رگرت، نیستا تی گه یشتی، له دی یه كه دا نه سپیکت نه هیشته وه . هه رچی بوو کویر، که پر، شهل و نه خوش هه مووت دزی . پیره کانیششت کوشتن هه تیوه كه چه له ..."
"وه رنه سه ری . نیستا وه رنه سه ری، داده نیشین پیکه وه قسان ده كه یین ."
له سه ر نیوته ختیك دانیشتن، قاوه خورایه وه ، نانیا ن خوارد . یه غمووراغا زوری حورمه ت گرتن، به لام نه سپه کانی نه دانه وه . هه رچی پارانه وه ، هه ره شه یان کرد، توو پر بوون، هه ل چون نه یان توانی نه سپه کان وه رگرنه وه .

مه لافه رهاد له يه غموراغای پرسى:

"يه غموراغا! ئەتۆ پيٽ وايه ئەو خوايه كه يوسفى له چالائو نه جات دا، رۆژيکيش ئاور وەسەر ئيمه ناداته وه، پيٽ وايه خوا كه سيک نانيرى ئيمه ش نه جات بدا؟"

سه فچه كاهيا قسه كه ي مه لافه رهادى ته واو كرد:

"خوا رزگار كه ريكى بو ئيمه نارد بوو. به لام كویر بووين و نه مان توانى بي گرین، ئەگينا دزه كانى تۆ نه يان ده ويرا نيزيكى ديش بن..."

يه غموراغا پي كەنى، و به پيکه نينه وه به رپى كردن و ئەوان ناهوميدو دلشكاو گه رانه وه بو ئاوايى.

عەلی سەفابەگ لە پەنجەرەوێ تەماشای دەریی کرد، دوور، لە دەرەوێ حەوشە ی تارمایی سێ سواران دیار بوو. یەکیک لەوان زۆر بالابەرز بوو، و قیت لە سەر ئەسپەکی دانیشتبوو، و لە پیش ئەوانی دیکەوێ راوەستابوو. سوارەکان لەمیژ بوو بێ ئەوێ قسەیک بەکن لەوێ راوەستابوون. عەلی سەفابەگیش بێ هەست و خوست و نوقمی فکرو خەیاڵ لە پشت پەنجەرەوێ راوەستابوو.

خزمەتکاریک کە لە شیپانە ی دەرگا دا راوەستابوو گوتی: "چ بە ئیدریس بەگ بلییم؟ لەمیژە لەوێ چاوەروانە."

عەلی سەفابەگ لەو فکەرە دا بوو کە داخوا ئیدریس بەگ ببینی یان نا. ئیدریس بەگ پێی لە سەر یەکتەر دیتن دەچەقاند. لە ماوێ مانگیک دا ئەمە شەشەمین جار بوو کە ئیدریس بەگ دەهاتە سەردانی و هەموو جاری گوتبووی پێی بلین ئاغا لە مال نیە. ئیستا بیری لەوێ دەکردهوێ کە داخوا ئەم چاوپیکەوتنە کار دەکاتە سەر پیوەندیی ئەو و عارف صائم بەگ یان نا؟ پیاو نە ی دەتوانی سەر لە کاری کابرایەکی قەلس و توورپە ی وە ک عارف صائم بەگ دەرەکا.

لەوانەشە وەرگرتنی ئیدریس بەگ و لەگەڵ دانیشتنی، عارف بەگ توورپە بکا.

هەتاو خەریک بوو ئاوا بێ. تاریکایی وردە وردە بەرەو دەشت دەهات و دوا رووناکایی رۆژ بەسەر زیوکاریی تەفەنگ و خەنجەر و فیشەکانی ئیدریس بەگ و لەغاوی ئەسپەکی یەوێ رەنگی دایەوێ.

عەلی سەفا دیسان لە خزمەتکارەکی پرسی:

"ئیدریس بەگ چیی گوت؟"

"دەلی دەمەوێ سەفابەگ ببینم. گویا کاریکی زۆر گرنگی پیتان هە یە. بوخوی وای دەگوت."

عەلی سەفابەگ دیسان ماوێ یەکی فکری کردەوێ دیسان تەماشای ئەو سێ سوارە چەکدارە چەرکەسە ی کرد کە لە دەری راوەستابوون. ئیدریس بەگ لەبەر تیشکی هەتاو راوەستابوو، دوا رووناکایی یەکانی رۆژ بەرە بەرە دەکوژانەوێ.

عەلی سەفابەگ فەرمانی دا: "بە ئیدریس بەگ بلین بیته سەری. بێ حورمەتی پێ مەکن."

سێ پیاوێ کە دابەزین. ئیدریس بەگ لە پیشەوێ هاوریکانی بە دوا ی دا لەسەرەخۆ لە پلیکانەکان وەسەر کەوتن. عەلی سەفابەگ لەسەر پلیکانان چاوەری یان بوو. ئەو لە حالیک دا دە ی گوت: "بە خیر بێن، بە خیر بێن، ئیدریس بەگ، برالە." پیشوازیی لێ کردو یەکتریان لە باوێش گرت. بە سەر لەقاندنیک بە خیراتی پیاوێکانی ئیدریس بەگیشی کرد.

ئیدریس بهگ له پيشه وه و عهلى سه فابهگ به دواى دا چوونه ژوورئ. عهلى سه فابهگ هاوړيکاني ئیدریس بهگى بانگ نه کرده ژوورئ. تا راده يهك شاره زای داب و شوینى چهرکه سان بوو، دهى زانى که چه کداره کان له کن سهر کردهى خویمان دانانیشن و له بهر دهرگا به پيوه چاوه پروان ده بن.

ئیدریس بهگ به راشکاوى و پياوانه به و دلپاکى مندالانه وه که بووى، گوتى:

"سه فابهگ، چند جار هاتمه سهر دانت، رهنگه ده جار هاتبم، به لام نه م ديتى. هاتن بو ئيره له و دووره وه، ئه ویش به نهينى ده زانى بو من وهك چى وايه؟ له سه داسه د وهك مردن، به و حاله ش هاتم."

"ئیسټى دانیشه، دانیشه. دوايه قسان ده که ين. دانیشه گیانه که م، قاوه يهك بخووه. ئه تو کارى زور خه ته رنك ده که ی به نويزى نيوه پړويه له چوکورواو خوت دهرده خه ی، ئاوا نابئ."

ئیدریس بهگ له حالیک دا له سهر نيوته خته که داده نیشته گوتى:

"وه لا پيم عه يبه به شه و وهك گورگ به ده شتى دا برؤم. مانگيک له مه و بهر له گه لى يه که ی خوار "بووزکويى" له گه ل جه ندرمه تیک هه لچووين. چوار سه عات ليکمان دا. شوکور، شه و داهات و نه جاتمان بوو، هاتينه لای جه نابت. ديسان له مال نه بووى. چووينه مالى "مام عه لى يه کورده"، هه وتوويه که له لای ماینه وه. ميواندارى يه که ی باشى لى کردین."

عه لى سه فابهگ به راويژيکى دلسوزانه وه گوتى:

"هه ر له فکرى ئه وه دا بووم که ئاخره که ی ده بئ به چى؟"

ئیدریس بهگيش له حالیک دا پئ ده که نى به راويژيک که نيشانى ده دا هه موو شتيکى له خوئى گرتوه، گوتى:

"ئاخره که ی دياره، ئاخره که ی بو من به ته و اوى روونه ... ده بئ بو عارف صائم بهگيش روون بئ. بو يه هاتومه ماليتان که ئه مه تان پئ بلیم."

عارف صائم بهگ خه ريك بوو شيت بئ، هار ببوو. بوچى، بوچى چهرکه سيکى هيچ و پوچ له چوکورواو دا بهر به ره کانينى له گه ل ده کا، ئه ویش چهرکه سيکى بئ سه روبه رو تئ نه گه يشتوو که هيشتا ته مه نى نه گه يوه ته سى سال ...

دهى نه پاندو به هه رو گيفه وه دهى گوت: "هه تيوى نه فامى بيچووه چهرکه س نيشانت ده دم. ئه گه ر نه م نارديه وه قه فقا، ئه گه ر دوورم نه خستيه وه بو نيو بولشه ويگان، ناوى خوم ده گورم."

له مسته فا که مال پاشاش زور تووره بوو. دهى گوت: "ئا... خ ئاخ پاشا. ئه مه چ ليکدانه وه يه که. ئينسان ئه وه نده خه يال په رست ده بئ؟ ئينسان تا ئه و راده يه خوئى بو گه ل و ولات به خت ده کا؟ ئيمه خوينى خومان بو ئه وه رشت که به برسياه تى و تينو ايه تى بزيين؟ ببينه گه پجارى ده ستى بيچووه چهرکه سيک؟ هه ر بو ئه وه گیانمان له سهر له پى ده ست داناو نيشتمانمان رزگار کرد؟ ريژدانان بو نه زم و قانون، زور

باشه، شتی وایه... به لام منداله کانمان له برسان دهرمن. سه ره نجام تووشی سوالگری ده بین، پاشا تووشی گه دایی ده بی.

بیچوه چهرکسی نه فام، نه من نایه لم قاره مانیک له بهر تو بشکی! با پاشا سه رم ببری. نه و خو ناشقی چاوو بروی ره شی مه مانان نیه. پیویستی پیمان، نه گهر پیویستی پیمان نیه با لیمان گه ری برۆین. چی دیکه سواری کولمان نه بی! وازمان لی بیئی با نیمه ش له فکری چاره سه ری خومان دا بین."

عارف صائم بهگ نه و جووتیارانه ی ئاک مه زاری، که ده یانه ویست له پیشی راوه ستن، یه که به یه که بانگ ده کرد. له لایه که می که پاره و له لایه که ده سکی که شووته رکی داده ناو پیی ده گوتن: "تو که ری ئیدریس بهگ، یان پاره، یان دار. یه کیکیان هه ل بژی ره."

یه کی که دراوی هه ل ده بژاردو یه کی که دار! نه وانه ی داریان هه ل ده بژارد، به شیوه یه کی وه حشی یانه هه تا ده گه یشتنه شه رای مه رگ دارکاری یان ده کردن و جنیوی یان پیی ده دان. دارکاری کراوه کانیاں داویشته سه ره ئه سپیکی روت و له نیو دیی دا به ره لالیان ده کرد.

له نیو دیی دا به رامبه ره به باله خانه ی ئاغا دروه لانیکی به رین هه بوو که به زی یه گه رمینی داپوشرابوو. له ئاخره که ی دا عارف صائم بهگ، "چهرکه سه تی نه گه یشتوو ده کان" ی روت ده کرده وه له حالیک دا پینج قه مچی به ده ستیان به دواوه بوون، وه نیو دروه لانی ده خستن. له لایه که زه بری قه مچی به سه ره پشتی روتی چهرکه سه کان دا ده باری و له لایه کی دیکه ش دروه کان له شی روتیانیاں هه لدر هه لدر ده کردو ته واوی له شیان له خوین دا سوور هه ل ده گه پاره هه تا وه ختی که ده یان گوت: "ئاغا قه باله که ش بو تو و زه وی یه که ش بو خوت" نه م نه شکه نهجه یه دریره ی هه بوو.

عارف صائم بهگ بهم ره فتاره بوو به خاوه نی زه وی یه کی زور. ته نیا زه وی یه کان ی ئیدریس بهگ و نه و خزمانه ی مانه وه که چاویان له ئیدریس بهگ ده کردو به ره له ستی یان ده کرد.

کیلگه کان ی عارف صائم بهگ ده وران ده وری مه زرای جووتیاره که لله شه قه کان ی ئاک مه زاریان گه مارو داو زه وی یه کان ی ئیدریس بهگ و خزمه کان ی وه که دورگه یه که وتنه نیو زه وی یه کان ی عارف صائم بهگ: "ئیستا زه وی یه کانیاں ناده ن؟... نه گهر ده توانن با نه یان ده ن!" عارف صائم بهگ به نه ره نه ره ده ی گوت: "ئیستا ده توانن نه یان ده ن سه گبابانه، بزانه چونیان ده کیلن، چونیان داده چینن."

فورده ره ش جاریکی دیکه ش هاته وه گوندی ئاک مه زارو له کاتی که دا له تو زوخول دا ون ببوو و تایه کان ی هه تا نیوه یان به خول دا چوو بووه خوار له بهر ده رگای مالی ئیدریس بهگ راوه ستا. چاوه زله کان ی هیندیکی دیکه گه وره تر ببوون.

جووتیاره کان و ئیدریس بهگ له جاران زیاتر به حورمه ته وه پیشوازی یان له عارف صائم بهگ کرد، نه ویش هه روه که جاران به فیزو ده مار بوو و قسه ی نه ده کرد. ته نیا وه ختی رویشتن به ده نگیکی زور به رز

گوتی:

"ئيدريس بهگ، زهوى يه كانى توو ژماره يه كه له خزمه كانت له نيو زهوى يه كانى من دا ماونه وه. ههقتان نيه به نيو زهوى و زارى من دا هاتوچو بكن. ئەمن ريگاتان نادم. ئەو مهزرايه كه له نيو مهزراكانى من دا ماونه وه ناتانه وئ به من بفرۆشن؟ نه زهرتان چيه؟"

ئيدريس بهگ به توندى دواقسهى خوئى كرد:

"ئاغا! ئەمن و دوسته كانم زهوى يه كانمان كه له نيو زهوى يه كانى توو..."

"له نيو زهوى يه كانى من."

"كه له نيو زهوى يه كانى توو دا ماونه وه، نافروشين."

عارف صائم بهگ له حالئيك دا دهستى بو لاي ئەو دريژ ده كرد به قينه وه پيئى پيئى كه نى و گوتى:

"ئه توو زور لاور، زور نازاو پياوى، زورم ههز ده كرد له گه لت بيمه دوست به لام ده رچوو، خواحافين."

عارف صائم بهگ دهسبه جي دوازه كه سى چه كدار كردن، بهرگى سهوزى تايبه تى ئيشكى پيئى له بهر كردن و فهرمى دا:

"ههركهس ويستى به نيو زهوى يه كانى من دا بپروا، يان ههركهس ويستى مهزراكانى من بپهستيوئ به تفهنگ ليئى ده ن."

وهزى پاييزو كاتى وهردو شيئو بوو. چهركه سيئى لاور به ناوى "فههمى" به گاجووت و نيروئاموره وه ده چوه مهزراكهى. ئيشك چى يه كانى عارف صائم بهگ دهنگيان دا كه بگه پيئته وه. فههمى گوئى نه دانئى و به ريئى خوئى دا روئيشت.

ئيشك چى يه كان بئى سئى و دوو ليئيان داو كوشتيان. تهرمى فههمى سئى روژان له نيو كيئگهى عارف صائم بهگ كهوت. به شكايه تى ئيدريس بهگ يه كيئك له ئيشك چى يه كانى عارف صائم بهگيان گرت و نارديانه بهنديخانه. ئيشك چى يه كه سئى مانگ له بهنديخانه دا مايه وه.

عارف صائم بهگ چوه سيئاس. ئەو دهم دادگاي بهرز له سيئاس بوو. وئى كرد پياوه كهى به بئى گوناح بناسرئ. چوو دهستى گرت له بهنديخانه هينايه دهره له گه ل خوئى هينايه وه كيئگه كه و كرديه سهروكى ئيشك گرهمان.

پاشانيش هه ر ئەو ساله سئى كه سى ديكه كه ويستبوويان به نيو مهزراكانى عارف صائم بهگ دا بچنه سه ر زهوى يه كانى خوئيان كوژران و هه تا چه ند روژ كه س نيزيكى تهرمى چهركه سه كان نه كهوت. تهرمه كان له نيو مهزراى عارف صائم بهگ دا بوئيان كردبوو. ئەوهى ئەوانيشى كوشتبوو سئى مانگ كه و ته بهنديخانه و به سه فه ريئى عارف صائم بهگ بو سيئاس هه موو شتئيك جوور بوو.

ئەو ساله له و زهوى يانه دا كه كه وتبوونه نيو زهوى يه كانى عارف صائم بهگ هيج كاسبى يه كه نه كرا. سالى دواترئيش هه روا بوو. هه رچه ند ئەو زهوى يانه نه كيئلران و دانه چيندران، به لام له نيو مهزراكانى عارف صائم بهگ دا وهك لوويهك، وهك برينئيك كه خوئى لئى بچوئى، دههاتنه بهرچاو.

سالیکی دیکه ش دیسان چهرکه سهکان دین بۆ کیلانی زهوییهکان و دیسان دهکوژین، و پاشا لهکارهساتهکه ئاگادار دهبی و دهلی: "کورپه، ئەو کاره قۆره چ بوو کردت". زۆر له پاشا دهترسا. ئەو دەم ئیدی ناتوانی وهك جارن بلی: "پاشا، ئەم دیهاتی یانه، ئەم دیهاتی یه دواکه وتوانه زولم لی دهکه ن...، وابوو، و واچوو... " دهبوو ههتا زوویه له فکری چاره ی ئەم برینه خویناوییه دا بی.

فۆرده پرهش که چاوهکانی دیسانیش نهختیک گه وره تر ببوون، جاریکی دیکه له بهر ده رگای ئیدریس بهگ راوهستا، عارف صائم بهگیش که میك قه له وترو به سام تر ببوو. چهرکه سهکان و ئیدریس بهگ دیسان به حورمه ته وه وهریان گرت. عارف صائم بهگ ئەم جارهیان نه چوووه سه ری:

"ئیدریس بهگ، هاتووم له باره ی ئەو مه زرایه وه قسه ت له گه ل بکه م. ئەو زهوییه که وهك دورگه یه كه له نیو زهوییهکانی من دا ماوه ته وه، به که لکی چیت دی؟"

ئیدریس بهگ به راویژیکی زۆر رهق و وشک گوتی:

"ئەمن و دۆسته کانم ئەو زهوییه که له نیو زهوییهکانی..."

عارف صائم بهگ له حالیک دا به قینه وه پئ ده که نی، دهستی بۆ لای ئەو دریژ کردو گوتی:

"زۆرم پئ خووش بوو پیکه وه بباینه دۆست. به لام حه یف که زۆر که م ئەزموونی."

ئیدی فۆرده پرهش نه هاته وه ئاک مه زار.

"فه زلی بهگ" نووسه ری دادگای شار، به پرسی تا پوی ئەو شارهش بوو. پیاویک بوو لیکن، فیلباز، ترسه نۆک و ئارهق خۆر. چونکه له پاشماوهکانی حکومه تی عوسمانی بوو، وهك سهگ له حکومه تی تازهو پیاوهکانی دهترسا.

عارف صائم بهگ بانگی کرده مه زراکه ی خۆی و پپی گوت:

"فه زلی بهگ، وهك بۆخۆت ده زانی له ئاک مه زار ئەمن سه دو په نجا هه زار لیره م له سه ر ئیدریس بهگه. قه باله که ش بۆخۆت نووسی بووت."

"به لی ئاغا راسته. ده زانم ئاغا، ئاغا" نه کا قه باله که ت لی ون بووی؟"

عارف صائم بهگ به زه رده خه نه یه که وه که نیشانه ی ره زامه ندی بوو، دهستیکی باوکانه ی له سه ر شانی فه زلی بهگ داناو پرسی:

"ریک و پیك کردنی ئەم قه باله یه خه رجی چه نده؟"

فه زلی بهگ به سه ری قامکان حیسابی کردو گوتی:

"به شاهیدو ماهیدو پارهی پوول و هه موو قه لله و ده لله که یه وه سه دو یازده لیره و دوو قرۆش."

"هانئ ئەو سی سه د لیره... پاشان هه ر پله و پایه یه که که ویستیش ت دهنگ بکه..."

فه زلی به هه ژانیکه وه گوتی:

"سو پاس ئاغا. ئەمن له نان و ئاو و قه ساب و نانه واو هه موو خه لکی ئەم شاره رازیم."

قهباله ی سه دو په نجا هزار لیره قهرزداریی ئیدریس بهگ پاش سئ روژان گه یشته دهستی عارف صائم بهگ و ئه ویش ده سبه جئ دؤسیه ی ئیدریس بهگی له بهر ئه وه که قهرزه که ی نه داوه ته وه ، دا به دادگا . کاتیک ئیدریس بهگ له به سه رها ته که ناگادار بوو گوتی:

"چاوه پوانیم ده کرد، دم زانی ئه و جوړه کارانه ده کا . له دادگا حیسابی خو می له گه ل یه ک لا ده که م . ئیسباتی ده که م که قهباله که ی ساخته یه . له پیش چاوی خه لک سووکی ده که م: ده ی که مه پوول له ره شکه یه ک ."

چند سال بوو ئیدریس بهگ هر شتیک روی دابایه برووسکه ی بو ئه نکهره ، بو مسته فا که مال پاشا ، نوینه رانی مه جلیس و ئه و نوینه رانه ی ده ی ناسین ، لی ده دا . دیسان چند برووسکه ی دیکه ی ناره ده ریای بی بنی ئه نکهره . هر چه ند ه مووی ئه و برووسکانه بی تا کام بوون ، به لام ئیدریس بهگ خووی به م کاره وه گرتبوو .

عارف صائم بهگ به بیستنه وه ی قسه کانی ئیدریس بهگ گوتی:

"ئیمه ده مان توانی پیکه وه دوست بین ، به لام حه یف زور لاو و که م ئه زموونه ."

هر ئه و شه وه "خدرن ئوغلئ ی بانگ کرد ، ئه و یه کیک له سه گه هر ه خه ته رنا که کانی ناوچه بوو . بهگ پیی گوت:

"بزائم ده توانی هر ئه مپو له ئاک مه زار یه کیک وه بیینی که نا کوکی و دوژمنایه تی له گه ل ئیدریس بهگ هه بی؟"

"بهگ ، هر ئه وه ونده به سه فه رمان ده ی ، له جیاتی دیتنه وه بو ت دروست ده که م . ئه تو داوای روح بکه ئاغا !"

"وه ختیک دیتنه وه ده ی کوژی ."

"به چاوان ئاغا ."

"ده ی کوژی و دوا یه ش له حه وشه یان به رده رگای مال ، یان هر جئ یه ک له مالی ئیدریس بهگ ده ی شاریه وه ."

"به چاوان ئاغا ."

چند روژ دواتر جه ندرمه له پشکنینی ته ویله ی مالی ئیدریس بهگ دا ته رمیکیان دؤزیه وه و ده سبه جئ ئیدریس بهگ گیرا . ئیدریس بهگ له دهستی ئه و جه ندرمانه ی ده یان برده شار رای کردو ئه مه ش راست ئه و شته بوو که عارف صائم بهگ ده ی ویست . خدرن ئوغلئ ه موو شتیک ی به پیی مه یلی عارف صائم بهگ ریک خستبوو و ه موو شتیک به پیی به رنامه ده چوه پیش . داوای قهرزی ئیدریس بهگ زوری نه کیشاو چونکه رای کردبوو نه ی توانی ئیسبات بکا که قهباله که ساخته یه و سه دوپه نجا هزار لیره وه ک قهرز له ئه ستوی

ئيدريس بهگ په ستیورا. له پاشان چەند پاريزهري ناسراو مه سه له ی تاوانه که یان خسته ئەستوی خویان و شهش مانگ پاش دۆزرانه وهی تهرمه که ئیدريس بهگ به بیست و چوار سالّ حەبس مه حکووم کرا.

ئیدريس بهگ که رۆژ به رۆژ به دريژي له مه سه له که ئاگادار ده بوو، وا رقی ههستا که شه ويکیان چوو ه نيو شار، چەند ته نه که به نزيی له به نزين فروش وهرگرت و خانوبه ره ی دادگای ئاگر داو هه تا خانووه که به ته وای نه سووتاو نه بوو به خۆله میش، نه هیشت که س لی نيزیک بیته وه. خانوبه ره ی دادگا له راستی دا خانوویه کی کۆن و رزیو بوو، له ماوه یه کی که م دا سووتاو بوو به خۆله میش. وهختیک خانوبه ره که بوو به خۆله میش، نیوه پۆ بوو. ئیدريس بهگ و سی هاوپی یه که ی به قوونه شه ر له گه ل جه ندرمه له شار وه ده رکه وتن و چوونه چیا.

هه موو رۆژنامه کان سووتاندنی دادگا به دهستی ئیدريس بهگیان به دورودريژي بلاو کرده وه. ئەمهش ئەو شته بوو که عارف صائم بهگ ده یه ویست. وهختیک بیستی که ئیدريس بهگ خانوبه ره ی دادگای ئاگر تی به رداوه گوتی: "دهم توانی له گه لی بیمه دوست، به لām حەیف و مه خابن که زۆر که م ئەزمون بوو..."

ئیدی ئیدريس بهگ بوو به گورگی زهردی چیاکان، گورگیکی رق ههستاو و درنده...

"هاتووم تکایه کت لی بکه م. هه موو دنیا ده زانی که ئەمن ته نانهت سه دوپه نجا پاپاسیشی پی قه رزدار نیم. هه موو ده زانن که ئەو کابرایه ئەمن نه م کوشتوه. به لām دادگا ئەمن سووتاندم، سزایه که ی هه رچی بی، قبولمه. به لām بستیک چیه زهوی نادم به عارف صائم بهگ. پیی بلین قه باله ی قه رزه که بدرینی، سه دو په نجا پاپاس، ته نانهت پووله ره شکه یه کیشی پی قه رزدار نیم. له م ده شتهش دا هه موو که س ده زانی که ئەمن میرووله یه کیشم نه کوشتوه. ئەمه خه لکی ده شتی و ته نانهت ئەو قازی یانهش که منیان مه حکووم کردوه ده ی زانن. با بی و حوکمی بی گوناهی من ده ربکا. ئەگه ر ئەمانه ی گوتم نه ی کردن، هۆبالی به ستوی خوی. ئەو بوخوی له هه موو که س و ته نانهت له خوشم باشتر ده زانی که کاره که به کوئ ده گا. ئەتو دوستی نيزیکی عارف بهگی. برۆ ئەمانه ی پی بلی."

ده سه به جیش ههستاو له حالیک دا وه ری که وتبوو بو لای پلیکانه کان گوتی: "خواحافیز عه لی سه فابهگ قسه که م ئەوه نده بوو."

ئیدريس بهگ له چوکوراواو له توورپووس تووشی هه رکه س بووایه ئەم قسانه ی پيدا راده سپارده لای عارف صائم بهگ و زۆر به حه وسه له وه چاوه پروانی وه لām که ی بوو. به لām هه رگیز ئەو جوابه ی چاوه پروانی بوو دهستی نه که وت.

چەند جار په یامی ئیدريس بهگ گویی عارف صائم بهگ گه یشت و هه موو جاری له حالیک دا دهستی به زگیه وه ده گرت قاقا پی ده که نی. ئەو له میژ بوو زهوی یه کانی ئیدريس بهگ و خزمه کانی خستبووه سه ر زهوی یه کانی خوی.

هاتنی ئیدریس بهگ بۆ لای عه‌لیسه‌فابهگ به‌سوود بوو. ده‌سبه‌جی سواری ئه‌سپ بوو و چوو بۆلای عارف صائم بهگ، چونکه وپرای گه‌یاندنی په‌یامی ئیدریس بهگ ده‌یتوانی له‌باره‌ی مه‌سه‌له‌کانی خۆشیه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل بکا.

ئێواره‌یه‌ک عه‌لیسه‌فابهگ گه‌یشته مه‌زراکه‌ی عارف صائم بهگ. عارف صائم بهگ بابێکی هه‌بوو به‌ناوی "زه‌کۆبه‌گ" که کابرایه‌کی زۆر زه‌لام بوو. یه‌ک وشه‌ش تورکی نه‌ده‌زانی. له‌زه‌مانی لاوه‌تی‌یه‌وه تا ئیستا شانازی به‌ سمیله چه‌خماخی‌یه‌کانیه‌وه ده‌کرد. ئه‌و له‌ بازاری "ده‌هار پووت" ده‌لال بوو. کاتی‌ک کوره‌که‌ی بوو به‌ پیاویکی گه‌وره‌و به‌ ده‌سه‌لات زۆر خۆشحال بوو، و ئه‌و کاره‌ی له‌ بازار دا بووی و زۆریشی هه‌ز پێ ده‌کرد، وازی لێهێنا و هاته‌ لای کوره‌که‌ی. ئێواره‌ی ئه‌و رۆژه زه‌کۆبه‌گ کورسی‌یه‌که‌ی له‌به‌ر ده‌رگای باله‌خانه‌که‌ دانابوو و پالی وێ دابوو. پانتۆلیکی فش و فۆلی شینی له‌پێ دا بوو که زارگیرفان و ده‌لینگه‌کانی زپړکفت کرابوون، زنجیر سه‌عاته زپړه‌که‌ی به‌ قه‌د سی گری قامکان ئه‌ستوو بوو که به‌سه‌ر سوخمه سه‌وزه ئاوریشمه خالیسه‌که‌یه‌وه هه‌ل‌واسرابوو. کریکارانی کیلگه‌که له‌پو لاوازو به‌ جلکی دپاوو لێوی قه‌لشیوه‌وه شه‌که‌ت و ماندوو له‌ کار ده‌گه‌رانه‌وه. یه‌ک یه‌ک له‌ به‌رامبه‌ر زه‌کۆبه‌گ دا ئه‌ژنۆی راستیان داده‌دا، به‌پێزو حورمه‌ته‌وه سی جار ده‌ستیان ماچ ده‌کردو له‌سه‌ر سه‌ریان داده‌ناو ده‌چوونه‌وه مالی.

ئهم ری و شوینی ده‌ست ماچ کردنه رۆژی دوو جار به‌یانی و ئێواره‌ی به‌پێوه ده‌چوو. زه‌کۆبه‌گ بۆ به‌شداری له‌و ری‌وشوینه دا به‌یانی‌یان زوو پێش تاوه‌لات له‌ خه‌و هه‌ل‌ده‌ستا. قه‌لناوی‌یه‌که‌ی تی‌ده‌کرد، قاوه‌که‌ی ده‌کولاندو ده‌هات له‌به‌ر ده‌رکی باله‌خانه داده‌نیشت و به‌فیزو ده‌ماره‌وه چاوی له‌سه‌ر یه‌ک داده‌نان و ده‌ستی بۆ کریکاره‌کان راده‌داشت. ئه‌وانیش له‌ حالیک دا ده‌سته ده‌سته ده‌ستی‌یان ماچ ده‌کرد، به‌برده‌می دا تی‌ده‌په‌رین.

زه‌کۆبه‌گ به‌دیتنی عه‌لیسه‌فابهگ چاوه‌کانی به‌ شه‌وقیکی زیاتره‌وه له‌سه‌ر یه‌ک دانان و به‌ ئیشتیایه‌کی زۆره‌وه ده‌ستی بۆ لای کریکارانی کیلگه‌که درێژ کرد.

له‌ ده‌رفه‌تیک دا که بۆی ری که‌وت به‌ ده‌نگیکی ئه‌ستوووه نه‌تاشراوه‌وه فه‌رمانی دا: "کورپۆ، هه‌سپه‌که بقه‌هرن" و چه‌ند پیاوی به‌خۆوه بۆ گرتنی جل‌ه‌وی ئه‌سپه‌که غاریان دایه‌ لای عه‌لیسه‌فابهگ. عه‌لیسه‌فابهگ له‌ ئه‌سپه‌که دابه‌زی و غاری دایه‌ لای زه‌کۆبه‌گ. زه‌کۆبه‌گ له‌سه‌ر کورسی‌یه‌که به‌ لاقی راکیشراو و لیک کراوه‌وه، به‌ سینگ و به‌رۆکی ئاوه‌لاو ملی قیت و به‌ ده‌می له‌به‌ر پیکه‌نین داپچراوه‌وه که بریسکه‌ی ددانه زپړه‌کانی له‌ چاوی بنیاده‌میان ده‌دا، ده‌ستی بۆ لای عه‌لیسه‌فابهگ درێژ کردو چاوه‌پوانی ماچ کردنی بوو. عه‌لیسه‌فا ده‌ستی گرت، ئه‌ژنۆی دادا، کپنۆشی بردو سی جار له‌سه‌ر یه‌ک ده‌ستی ماچ کردو له‌سه‌ر سه‌ری دانا. پاش ته‌واو بوونی ری‌وشوینی ده‌ست ماچ کردن، زه‌کۆ به‌گ پێی گوت:

"لاوۆ عه‌لیسه‌فا، توو سه‌ر سه‌ران هاتی، سه‌رچاقان هاتی، قرا روونی!"

ئهو‌ی له‌ په‌نای خۆی دانا:

"چاوانی؟"

هاورپئییه کانی بویان وەرگپرا:

"دەپرسی چۆنی؟"

"توو هاتی بال بەگ؟"

گوتیان: "دەپرسی هاتوو یه لای بەگ؟"

"بەگ فرایه؟"

"بەگ له مالئیه؟"

زەکو بەگ و پرای ئه وهی دهستی بو لای کریکاره کان درپژ کردبوو تا ماچی بکن له گه ل عه لی سه فابه گیش قسه ی ده کرد. ئەم وتووێژە تا وهختیک عارف صائم بەگ له نهومی سه ره وهی باله خانه که پرا چاوی به عه لی سه فابه گ که وت درپژهی هه بوو. بەگ بانگی کرد:

"بابه، ئیزن بده عه لی سه فابه گ بیته سه ری. پیکه وه هیندی کاری گرنگمان هه یه."

قسه کانی کورپه که ییان بو زه کو به گ وەرگپرا. نیوچاوانی تیک نا، لیوی داچوران. به و حاله ش به توندی دهستی درپژ کردو گوتی: "هه پۆ لاوۆ ژووری."

عه لی سه فابه گ دیسان چۆکی راستی دادا، کرپۆشیکی بردو سی جاری قامکی درپژو ئه ستووری ئه و دهسته ناقولایه ی بو لای درپژ کرابوو، ماچ کردو له سه ره سه ری دانا.

دوو دۆست، دوو به سه رداکه وتووی خاوه ن ملک، دوو "خه باتکه ری نیشتمانی پيشوو" پیکه وه نانیان خوارد. سفره پر بوو له گوشتی نیچیری جوړاو جوړ وه که وده ری، کوتری کیوی، که و که رویشک... چوار راوچی کارامه هه میشه له به یانی تا ئیواری خه ریکی راو بوون بو رازاندنه وهی سفره ی عارف صائم به گ. گوشتی تازه ی نیچیریان له گه ل شه پابی کونی فه پانسه یی خوارد.

عه لی سه فابه گ به جوړیک هه پره شه کانی ئیدریس به گی بو عارف صائم به گ گپرانه وه که به ریکه وت بوونه هوی که یف و خوشحالیی ئه و، دهستی به زگیه وه گرت و قاقا پیکه نی. عه لی سه فابه گیش به چاولیکه ری وی دهستی کرد به پیکه نین. له پاشان دهستی له پیکه نین هه لگرت و له حالیک دا دلسۆزییه کی به راستی له روخساری دا دیار بوو، هه ناسه یه کی هه لکیشاو گوتی: "مه خابن، که زور بی ئه زمونه. ده کرا پیاو له گه لی بیته دۆست."

بهره بهره حه مه د ده هاته وه سه رخوی و ههستی به مه ترسی ده کرد. هه ولی دا ئه و رووداوانه ی به سه ری هاتبون وه بیر خوی بینیته وه به لام هه موو شتیك له میشکی دا شیواوو تیكل پیكل بوو. له دوری رووناکایی یه کی زهره ده سوورا، تاریکایی ده قه لاشته وه له شکلی چهند دلۆپیکی دره وشاوه دا به سه ر هیندی نوخته ی نادیاردا ده باری. هه موو له شی گری گرتبوو و ده سووتا.

هه ستایه سه ری، دهستی بو چاوی کرده سیبه رو روانیه ئاوه دانی. دی یه که له قوولایی دا بوو و بیجگه له دووکه لیک که له چهند رۆژنه وه به ره و ئاسمان هه ل ده ستا، هیچی نه دی. هه موو شتیك بی ده نگ و راوه ستاو بوو. چووکتین ورته ورتیش نه ده هات.

خاکی به هاری له بهر هه تاو خوی هه ل خستبوو و زهوی دهنگی چرقه چرکیکی ئارامی لی ده هات. کومه لیک په پوله زور بهرز به ژور سه ری دا تی په رین. رووبه پرووی خوی په پوله یه کی رهش که سه ربالی ئامال سوور بوون، له سه ر گولیکی شین نیشتبوو، ئه مه یه که م جار بوو که حه مه د په پوله یه کی رهشی زه لامی ده دی. شتیکی وه ک ترس و ئازار هاته دلیه وه. له بهر خویه وه گوتی: "ئاگامه که ی ده رکه وت" پاشان لیلی زیاد کرد: "ده ی جا باشت، چ ده کری. قه زاو قه دهر و ابوو. هه م خه جیج به کوشتن داو هه م دایکم. بوخوشم ئاواره ی کیو و به نده نان بووم. دیهاتی یه کانم تووشی ئه م رۆژه کرد. له ژیر باری زولم دا ده نالینن. پیش من هه رکه سه بوخوی ژیانیکی هه بوو. نه حله ت له من. ئه من ده بی برۆم گۆره هوو بم!"

هه موو ئه و پیشهاتانه وه ختیك ده ستیان پی کرد که حه مه د بو یه که م جار چوو ه شارو له هۆده ی میوانخانه دا له گه ل نایب حه سه ن قسه ی کرد. هه موو ئه و به لایانه ی دوا ی ئه و رۆژه به سه ر هاتن: "بریا وه ختیك ده چوومه شاری لاقم شکابایه. بریا چاوم کویر بایه و نایب حه سه نم نه دیتبایه. بریا که ر بام و قسه کانی ویم نه بیستنایه. بروانه حالی په ریسانی دیهاتی یه کان! رۆژو رۆژگاریان ببینه، ته ماشای ئه و ژیانیهان بکه!"

ئه و رۆژه ی وه بیر هاته وه که چوو بووه دپووه لان. کیو و شاخ و خه لک له خو شحالی یان ئارامیان نه بوو. ته نانه ت گری ئه و ئاوره ش که له دپووه لانه که به ربوو له خو شدی یان سه مای ده کرد. دورمووش عه لی له کاتیك دا به لاقه پیره کانی هه ل ده به زی، سه مایه کی کون، سه مایه کی زور کونی تورکه مانه ی ده کرد، و له گۆرایی ده شته که له په نای ئاگر به هه وای بلێسه ئاگره کان هه ل ده په ری. داده نیشته و هه ل ده ستایه وه، ئاگرو دورمووش عه لی ببوون به یه ک.

وه ک بو ی ده رکه وتبوو، له و کاته دا که دورمووش عه لی به ئاههنگی بلێسه ئاگره کان هه ل په ربوو، هه مزه که چه ل دابوو یه بهر چنگه ئه سپان و پلیشان دبوویه وه. دوو دلۆپه فرمیسی درشت له کالانه ی چاوی

حه مه ددا قه تيس مان. له بن ليوانه وه پي كهنى و هه ستا. تفهنگه كهى له شانى كردو به هه ورازه كه دا به ره و گه لى وه پي كهوت، ناخرى گه لى يه كه به رده لان بوو. ده بوو له پشت گابه رده به رزه كانه وه خوى حه شار بدا. به كومه كومه و بي دهنك به ره و نه وي ده خوى نووسا.

هه رگه يشته وي و دهنكى ته قه هه ستا. له نيو گه لى يه كه دا كانى يه كه گه و ره هه ل ده قولاى كه خيزه ره نكاوړه نكه كانى بنى له بهر هه تاو ده بريسكانه وه. حه مه د تاويك راكشا. ده مى به كانى يه كه وه ناو به ئيشتيا تير تير نه و ناوه ساردهى خوارده وه. گولله كان به ويزه ويز به ژور سهرى دا تپه پرين. له حزه يه ك خوى هاويشته پشت تاته به رديكى بنه وشى خالدار. نه گه ر جه ندرمه سهره وهى گه لى يه كه يان نه گرتبي، ده كرى بلين نه جاتى بووه.

دايه خوړى له دووره وه ده هات. له حاليك دا ده ستى هه ل ده ته كاند، هه تا تينى تيدا بوو هاوارى ده كردو دهى گوت:

"راكه حه مه د، نه و شه له كافر به داويه وه كردى. بي كوژه، بي كوژه، ناخر پيم نه گوتبووى؟"

حه مه د كه گه يشته پشت تاته به رده كه دلى ناسوده بوو. نه و له پيش دا بو په ناگايه كه ده گه را كه له پيش و پشته وه را قايم بي، بو نه وهى هه تا شه و دادى تينى دا باويته وه. هه ر كه چاوى به و تاته به رده كهوت به زگه خشكه خوى گه ياندى، پشتى به به رده كه وه داو هه ناسه يه كه ره حه تى هه ل كيشا.

له خواري ژماره ي جه ندرمه كان زور بوو، ته قه يان ده كرد. شه پيكي توند ده ستى پي كرد. حه مه د زور به نارامى و بي په له په ل ورياي چه پ و راستى خوى بوو. نه و نهى ده ويست له و شه رده دا نازاريك به كه س بگا. نه گينا هه ر له و چه ند له حزه يه دا دهى توانى ده جه ندرمه وه سهره يه ك گيږي. چونكه جه ندرمه كان بي نه وهى سه نگر بگرن، يان ورياي خويان بن، ده هاتنه پيش. حه مه د هه ر بو ترساندنى جه ندرمه كان و كات به سه ربردن ته قه ي ده كرد. جه ندرمه كان گه يشتنه بن به رده لانه كه. ياوه ر فارووق له پيشيانه وه بوو. حه مه د جاريك چاوى به ياوه ر كهوت و لى ون بووه وه. پاشان عه لى يه شه لى به تفهنگه وه له پشت به رديك دى. زور نارام بوو. له دووره وه ده كرا سيبه رى زه رده خه نه يه كه له سه ر ليوان ببينى. له وانه شه هه ر له بهر چاوى حه مه د وا بووي.

دايه خوړى له دووره وه ده هات، له په ستا ده سته كانى راده وه شاندى و وهك توفانيكى هات و هاوار ده هات پيش. تاويك راوه ستا، ده ستى له بهر پشتينى ناو ماوه يه ك چاوى له و جه ندرمانه وه برى كه حه مه د يان له پشت به رده كه وه دابووه بهر تفهنگ. نه مجار گوتى:

"هوى جه ندرمه كان، مندا له بي گونا هه كان، نازاريك به حه مه دى من نه گه يه نن. چاوتان لى نيه نه و ره حمتان پي ده كا؟ نه گه ر ويستباى تا ئيستا هه مووتانى ده كوشت. پروان ئيوه له كوين و نه و له كوئيه؟ گولله كارى لى ناك... هو جه ندرمه كان، مندا له بي گونا هه كان، به خوږايى خو تان زه حمه ت ده دن، لى گه پين له كورپه كه م، پيشى پي مه گرن با پروا، نه گينا به دبختان ده كا. حه مه دم كارى زوره. نه و زور

توورپه یه زور، له و رووداوانه زور قه لسه، هوی جه ندرمهینه، کورپینه، منداله بی گوناهاهکان، نیوه له ژیر زولم دا خه ریکن ده پلایشینه وه، فریوی ئه و یاوهره بی دینه ی عوسمانی مه خون. عوسمانی دین و ئیمانیا نیه، بویه نابن متمانه یان پی بکه ی!"

له چه پ و راستی دایه خووری گولله له زهوی دهران، به لام ئه و گوئی نه دایه. ته نیا یه ک جار گوتی:

"ئه وه چیه، ده تانه وی چ بکه ن حه رامزادهینه، ده تانه وی من بکوژن؟"

پاشان به ره و به رده لان رویشته. ته قه یه کی توند دهستی پی کردبوو. حه مه د تاویک راده وه ستاو ئه مجار وه لامیکی باشی ئه و بارانه گولله یه ی دایه وه که به سه ری دا ده باری و بی دنگ ده بوو.

حه مه د سیړه ی له لاقی جه ندرمه یه ک به ناوی "پایاسلی" که بی په روا به پیوه ته قه ی ده کردو ده هاته پیش، گرت و تفه نگیکی لی دا. ئه و گوللانه ی له ده وروبهری حه مه دو له شاخه کان دهران دووکه لیان لی هه ل ده ستاو بویه تاته به رده کان له دووکه ل دا ون ببوون. گولله کان به ویزه ویز له چه پ و راسته وه به بن گوئی دایه خووری دا ده رویشته.

"لیم دن، بم کوژن تووتکه سه گینه، چتان پی ده بری؟"

پایاسلی له سه ر عه رزی جینگی دهران و له بهر ژانی لاقی چنگی له زهوی قایم ده کرد.

دایه خووری هاته لای و گوتی:

"وهی مندالی بی گوناخ وهی، ئه گه ر کاری قورپ نه کردبایه حه مه د تفنگی لی نه ده دای. هیچ مه ترسه. ئه گه ر چووینه وه دیی مه لحه مت بو له سه ر داده نیم به دوو روژان چاکتر ده بی. ئه توش ئیدی قه ت تفه ننگ به حه مه دی منه وه مه نی."

جه ندرمه که ی هه ر له وی به جی هیشت و به ره و پیش چوو که له نه کاو گوئی له هاواری حه مه د بوو:

"دایه هه ر له وی دانیشه، ئه و بی دینانه ده ت کوژن دایه!"

دایه خووری:

"ها... با بم کوژن کوپم، له مه ودوا بوچی بمینم... با بم کوژن کوپم... ئه وه دیمه لات."

گولله کان به ویزه ویز به بن گوئی دا تی ده په رین و دایه خووری هه روا بزانه هیچ نه بووه، هه روا بزانه پیاسه ده کا، یان گوئیلکان ده باته له وه بری، بی په روا به ره و پیش ده چوو.

یاوهر فارووق له وه کیل باشی عاصمی که له په نای بوو، پرسی:

"ئه م ژنه شیته کی یه؟"

وه کیل باشی عاصم گوتی:

"دایه خووری حه مه دوکه. که سیکه که دوژمنی سه ری عه لی یه شه له و حه ز ده کا ته نانه ت چاره ی جه نابیشته

نه بینی."

"به لام ژنیکی ئازایه. شیته؟"

وهكيل باشى عاصم به پيکه نينه وه گوتى:

"زۆریش ئاقله."

دايه حۆرى هه لئه نگوت و كهوت و به عهزى يه وه پان بووه وه. حه مه د دلى داخوريا. دايه حۆرى ده سبه جى هه ستايه وه. به لام دووباره كهوته وه. حه مه د هاوارى كرد: "ئه گهر دايه تان ئه نگاوتبى, نايه لم يه كيكتان زيندوو بن. نايه لم تاقه يه كيكتان به زيندويى له م گه لى يه بچنه ده ر."

دايه حۆرى هه ستايه وه سه رپى و گوتى:

"ناره حه ت مه به حه مه د, ئه و سه گانه ناتوانن من بكوژن. ئه من پيش ئه وه ي بمرم تو ده بينم. له خوام داوا كرد, له به رى پارامه وه كه هه تا تو نه بينم و ماچت نه كه م و بوئت پيوه نه كه م, گيانم لى نه ستينى." حه مه د ته قه ي وه ستاند. جه ندرمه كانيش هه روا. ئه م ريك كهوتنه دوولايه نى يه بى ده نگ و هه رايه هه تا كاتيك دايه حۆرى له وى لاجوو, دريژه ي كيشا.

ياوه ر له وهكيل باشى عاصمى پرسى:

"ده توانين بى گرين؟"

"پيم وانيه جه نابى ياوه ر. ئه و وهك مار ده خزى, به جوړيك كه چاو ناي بينى. ئه گهر بى ويستايه ده ي توانى هه موومان قه لاجو بكا. پيش ئه وه ي ئه و شاخانه مان لى بگرى, ئه گهر توانيبامان له خره كه دا كه ماروى بده ين رهنگه توانيبامان ناچارى بكه ين ته سليم بى."

"بوچى تفهنگى له پاياسلى دا؟"

"ره ق به پيوه راوه ستابوو, يهك بين به يت و باوى ده گوت و جنيوى ده دا."

"ئه گهر ئه توش به يت و باو بلنى و جنيوى پى بده ي لىت ده دا؟"

وهكيل باشى عاصم به باوه ريكى پته وه وه گوتى:

"نا, ليم نادا."

"به هيچ جوړ تفهنگ به تووه نانى؟"

"له خه راپترين ته نگانه دا بو لاي چووم, ديسان لى نه دام, له گه ل مردن به ره وپوو بوو, به لام هه ر لى نه دام."

"بوچى وهكيل باشى, هوپه كه ي چيه؟"

"نازانم جه نابى ياوه ر!"

"بلنى پاياسلى به رنه وه نيو دى."

"خه ريكن ده ي به ن جه نابى ياوه ر."

دايه حۆرى به پشووسوارى گه يشته لاي حه مه د. ده ست و لاقى بريندارو خويناوى بوون. كراسه چين داره نوئيه كه ي له پشتين به ره ژير ريشال ريشال ببوو.

حه مه د گوتی: "دایه شتیکت بووه؟" و ههستا به ره و پیری غاری دا.

دایه حوی هاواری کرد: "هر له وی به، به قوربانی چاوه ره شه کانت بم."

حه مه د زه دهیه کی هاتی، دهستی گرت و بردیه په نا گابه ردیک.

"خو هیچت نه بووه؟ لیږه مه بزوو. ببزویی به کوشتم ده دهی."

دایه حوری گوتی:

"لیږه نابزووم. نه تو رامه وهسته، هر باوی. پروانه عه لی یه شهل له پاش هوو داره یه. وهسه ریه کی گپړه.

نه وی وهسه ریه کی گپړه. نیستا باشتین دهر فته ته. توو گیانی من، توو گیانی من."

پاشان له سه ری رویشته:

"لیږه ش بوومه مایه ی ژانه سهرت... هر جور پیټ سه لآحه وابه که. باوی، رامه وهسته. دهر فته له دست

مه ده..."

حه مه د دهستی کرده وه به ته قه. جه ندرمه کانیش وه لامیان دایه وه. ده ورو بهر له بهر نه و گوللانیه له

به رده کان دهر ان توژاوی بوو. ته له زمه به رد وه ک گولله به ویزه ویز به م لاو لادا ده بارین. دهنگی نه و

گوللانیه له به رده کان دهر ان گوئی که پ ده کرد. پاش ماوهیه ک یاوهر فارووق هر له وه کیل باشی عاصمی

ده پرسی:

"ده... ی وه کیل باشی ده بی چ بی؟ نیمه سه دو هه شتا که سین، نه و تاقه نه فه ری که... هیرش بکه یین؟"

"جه نابی یاوهر جیی وی بلینده. هه تا نیمه له و به رده انه وهسه ر ده که وین، هه موومان ده دروټه وه.

ته نانه ت یه کی کیشمان نایه لی زیندوو بین."

"نه وه نیواره یه و شه و دابی، راده کا."

"به لی جه نابی یاوهر نه و راده کا. له وه ختیکی خه راپ دا له گه لی به ره ورو بووین. هر به خورایی

فیشه کان به فیرو ده ده یین. دیاره حه مه د فیشه کی زور پی یه."

هه تا دره نگتر ده بوو یاوهر پتر قه لس ده بوو. چون خه ریک بوو نه م دهر فته ته ی له کیس بچی؟ نه گه ر نیو

سه عات زوتر هاتبانه نه و شوینه... هر نیو سه عات... نه مه دووه مین تی که هه لچوونی یاوهر له گه ل

حه مه د بوو. له تی که هه لچوونی پیشوودا بوو که خه جیجیان کوشته.

گولله یه که ته نیا بستیک له پشت سه ری یاوهر له عه رزی درا. دووباره گولله یه کی دیکه... دیسان هر له و

جی یه..."

وه کیل باشی عاصم گوتی:

"زور له میژه ده مان بینی."

"با له جی یه که سه نگر بگرین."

"له هيچ جي يهك ناتوانين خومان بشارينه وه . ههروهخت بي ههوي دهتواني بمان پيكي . بهو دووسي گولله يه دهيهويست نه وهمان پي بلي ."

" له حالتيك دا نيمه ژنه كه ي نهومان ... كوشتوه ... "

وهكيل باشي گوتي:

"نه م كوره نه خلاقيتي سهيري ههيه . هيچ وهك ريگران ناچي . وهك جندوكه يه . بنياده ميكه وهك پهري ، وهك فريشته ، نهو دهبوو ببيته شيخ و مشايخ نهك چهته ."

له م قسانه دا بوون كه گوئي يان لي بوو يه كيك گوتي: "وهي دايه كوژرام ... به دواي وي دا يه كي ديكه ... يه كي ديكه ..."

حه مه د تفهنگي له لاقى چوار جه ندرمه دابوو.

دايه خوږي ده ي گوت:

"نه م گوت ، نه م گوت به هه مزه باوه پر مه كه ن؟"

پاشان جه ندرمه يه كي كه بي په روا له حه مه دي نيزيك ده كه وته وه ، نيشان ده داو ده ي گوت:

"ياللا زووبه ..."

حه مه ديش ده سبه جي نيشانه كه ي ده پيكا . كابراي بريندار له حزه يهك هاواري ده كردو دايه خوږي وهك مندالان چه پله ي لي ده دا . روخساري ناروق كردوي حه مه د رهش داگيرسابوو .

هه تاو گه يشتبووه سهر كه له پو ، خهريك بوو ناوا بي ، شتيكي واي روژ نه مابوو . ههوا به رهو تاريكي ده روپوشت . تفهنگي حه مه ديش گهرم ببوو ، بويه جار جار نه بي ته قهي نه ده كرد . به بريندار كردني ههر جه ندرمه يهك ده رفه تيكي وه ده ست دي ناو تفهنگه كه ي فينك ده كردوه . ههر له و كاته ش دا چاوي له و خوږه تاوه كه خهريكي ناو بوون بوو ، وهرنه ده گيږا .

له نه كاو جه ندرمه كان ده ستيان له ته قه هه لگرت . حه مه ديش به سه رسورماوي ته قهي راگرت . تاويك دواتر وهكيل باشي عاصمي دي ، كه دهستي راستي به ده سرؤكه يه كي سپي يه وه هه لي ناوه و به هاوار كردن ديته پيش:

"كورم حه مه د ، دي مه لاي تو ، ته سليم به ! نامه وي بكوژيي !"

وهكيل باشي راسته پري ده هاته سه ري بو لاي حه مه د .

"وهكيل باشي ، مه يه ."

"كورم حه مه د ، شه پر له گه ل حكومته ناكري ، كي و به ندهن پرن له سه رباز . يان ده كوژيي يان بريندار ده بي . جه نابي ياوهر حوكمي لي خوشبوونت بو وهرده گري ."

"وهكيل باشي مه يه - له دهنگي دا ترس و داماوي و ناهوميدي شه پوليان ده دا - چ ده كه ي وهكيل باشي ؟ مه يه ."

دایه خوږی گوتی:

"لئی ده کاره که یه لا بکه. لئی ده با فیږ بی نه گهر پییان گوت مه یه قسه له گوئی بگری!"

وه کیل باشی قیت و قنچ و بی کلاو ده هاته پیش.

"وه کیل باشی تکات لی ده که م مه یه. کوره لیټ ده دم. وه کیل باشی ناچارم مه که نه م کاره بکه م. وه کیل باشی نه و خه راپه یه م له گه ل مه که. وه کیل باشی ده ست و لاقټ ماچ ده که م. روحم پی بکه - له ده نگی دا پارانه وه یه کی سامناک هه بوو. وه کیل باشی وه کیل باشی عاصم, نه تو هیچ ئینسانه تی نازانی؟ نه تو هیچ دین و ئیمانټ نیه؟"

وه کیل باشی به به ژنیکی راست و مه حکه مه وه له حالیک دا ده ستی راستی به ده سرۆکه ی سپی یه وه بلیند کردبوو ده چوه پیش:

"هر نه مړو ده بی ته سلیم بی. بوخوت ده زانی له م دنیا یه دا یه که س هه یه که له گیانی خوټم خوشر ده وی. نه ویش نه تو ی."

"ده زانم وه کیل باشی, به خوا ده زانم. روحم پی بکه, نه من کارم هه یه."

نه مجار ده نگی به رزتر کرد. ده نگی له شاخه کان گه پراو ده نگی دایه وه. راولیژی به ته وای گورابوو: "وه کیل باشی له گه ل تو مه, باشټ گوئی لی بی. نه و قسانه ی کردت هه موویان راستن, ده زانم که ناخره که ی ده کوژریم, به لام پیش نه وه ی بمرم هیندیک کارم هه ن ده بی ته وایان بکه م. نه گینا هر ئیستا خوټم ته سلیم ده کردی... نه گهر کارم نه بایه, ته نه خیم نه ده کرد. لیټم ببوره. له بهر گیانی خوټم نیه. نه گهر مه سه له روح بایه, هر ئیستا به قوربانی توټم ده کرد. وه گهر پی وه کیل باشی."

دوو گولله به بن گوئی وه کیل باشی دا تی په رین. وه کیل باشی بی نه وه ی گوئی بداتی, چوه پیش. حه مده دوو به سته فیشه کی له بن لاقی وه کیل باشی دان, وه کیل باشی دیسان گوئی پی نه دا.

"یاوهر, نه من کارم هه یه. نه گینا بو وه کیل باشی عاصم چاوم له رووحی خوټم نه بوو. فه رمانی پی بده راوه ستی." نه مجار سیږه ی گرت. شوینه واریک له له رزینه که ی تاویک له مه و بهر له له شی دا نه مابوو. ده ستی به په لاپیتکه دا هینا. وه کیل باشی عاصم هاواری لی بلیند بوو. ده ستی راستی که به ده سرۆکه ی سپی یه وه هلی هینابوو, به ربووه وه ده سرۆکه که خویناوی بوو.

یاوهر فه رمانی دا:

"بگه ریوه وه کیل باشی."

وه کیل باشی راوه ستا. زهرده خه نه یه کی تالی کرد. هه وا خه ریک بوو تاریک بی. وه کیل باشی ورده ورده ده گه پرایه وه.

حه مده به ده نگی که زیاتر وه ک ناله ده چوو گوتی:

"بم به خشه وه کیل باشی. نه منټ کوشت. بریا کوشتبام و نه م به لایهټ به سه ر نه هینابام."

ياوهر فهرماني دا جه ندرمه كان به بهربلاوى و ليكرا تهقه بكن. همه د جوابى ئاگره كه يانى نه دايه وه. دهستى دايه خوږيى ماچ كردو دوايه ش ئهوى له باوهش گرت. همه د گوتى:

"دايه گهر دنم ئازاكه."

"گهر دنت خوږش و ئازا بى كورم. عه لى يه شهلت له بير نه چى بى كوژه, بوخوت دهرانى هموو ئه م به لايانه ئه و به سه رى هيئاوى!"

همه د وهك سموره يهك خوږى به نيو تاريكايى دا كردو له چاو ليك نانيك دا له گه لى يه كهى به رامبه رى كه به رده لانيكى هسته م و پر له دارو درهخت بوو, تى په پرى. ئيره وهك به رى دهستى خوږى شاره زا بوو. ئه گه ر له جياتى دهسته يهك, فهوجيك جه ندرمه ش هاتبان, ديسان له م كيوانه دا نه يان ده توانى بى گرن.

هيشتا جه ندرمه كان تهقه يان ده كردو همه د ئه وه نده يان لى دوور كه وتبووه وه كه به حال گويى له دهنكى تهقه كه يان ده بوو.

دايه خوږى له جيى خوږى نه بزوتبوو, له خوږى يان له كه ولى خوږى دا جيى نه ده بوو. هر دهى گوت:

"به خه ساريان بدن, فيشه كى ده ولت به خه سار بدن. به خه ساريان بدن بى دينينه! له ميژه ته پيره كه له سه ر هيلا نهى هه ل فريوه." پاشان لى زياد كرد:

"دوايه دينه لاي من و ده لىن: "دايه خوږى برينه كانمان بو دهرمان كه "ئاوا؟ لامه زه بينه ئه گه ر كورپه كه م لي ره نه ده بوو, ئه گه ر وهك سه گ لى نه ده ترسان, ئه منتان كوشتبوو, ئه وهخت فكرى ئه وه تان نه ده كرد كه كى دهرمانتان بكا ها... هاها... همه د بريندارتان بكاو دوايه ش ئه من بيم دهرمانتان بكه م؟ به لى؟ زور باشه!! زور زور باشه كورپينه!!"

سهره ماره گه وره و سه وزه کان به زمانیکه وه که وهک بلیسهی ئاگر له زار هاتوه ته دهر، به هه راو هه نگامه یه کی زوره وه له چیا را دینه خوار. هه ورپکی ره شیش له کیو هه ل دهستی و دهنیشیته سهر دهشتایی.

له نیو ئه و هه وره سهری ماره کان به چاوی زه لام و سووری وهک مه رجانه وه دینه دهری، سه دان سهری چاو مه رجانی به زمانی وهک چنگورک و دره وشاوه و ئاگرینه وه. ماره کان کلکه درپژه که یان له زه وی ده دن و به زه بری کلکیان تۆزوخۆل به حه وادا بلاو ده که نه وه.

شمشیریک دیته خوارو یه کی که له سهره کان ده بری. له جیی سهره براوه که دووسهری گه وره تر به زمانی ئاگرین تره وه سه وز ده بنه وه. سهره کان ده برین، گه وره تر ده بن، ده برین و خلور ده بنه وه و زورتر و گه وره تر ده بن. هه ژدیهاییه کی هه زار سهر... سهره هه ژدیهاییه کان به ره به ره گه وره تر و زورتر ده بن، شمشیره کان داده بارنه سهر سهره هه ژدیهاییه کان.

هه ژدیهاییه که ده چیته نیو هه وریک و به رز ده بیته وه بو ئاسمان. ئه مجار کۆمایه که له هه وره کان ره ش، سپی، خۆله میشی، نارنجی و زیپکفت له سهر جاده کان، له سهر زه وی و له سهر ئه و ده شته تۆزای یانه که ریکی جاده کان درپژه یان هه یه، دهنیشنه وه. هه زاران ده ست و شمشیر هیرش ده که نه سهر ئه و سه رانه که له نیو هه وره کان دان، سهره کان ده که ونه سهر زه وی، به لام دیسان ژماره یان زورتر ده بی.

پشت کیوی قاف، گابه ردی زل زل، هه لوی زه لامی به قه د فرۆکه، و هه ژدیهاییه کی زوری که هه ریه که ی هینده ی شه مه ننه فه ریک درپژن، هه ن له گه ل هه تاوه کانی و مانگه کانی و تاریکاییه کانی...

باسکی حه مه د سهر ببوو. لوله ی تفه نگیه که ی تازه فینک ده بووه وه. مانگه شه و بوو و تیشکی مانگ له سهر تفه نگی و فیشه کدانه کانی ره نگی ده دایه وه. حه مه د ئه ژنوی که له تاته به ردییکی دابوو، ژانی ده کرد. ده سته کانی خوینیان لی ده پرژا، له پیش دا پیی وابوو تفه نگی وی که وتوه. دوايه تی گه یشت به هه له چوو، چونکه ته نیا ده سته کانی بریندار بوون و خوینه که ی وانیش زوو راوه ستا.

له دووری هیشتا ده نگی ته قه ده هات. جه ندرمه کان بی پسانه وه ته قه یان ده کردو وا ده هاته به رچاو که یه کی که جوابی ته قه که یان ده داته وه، داخوا کی بوو؟ حه مه د فکری کرده وه: "ناکا عه لی یه شه ل بی؟" شه لی زرینگ و حه رامزاده چوو بووه نیو جه رگ و هه ناوی دوژمن.

حه مه د دلی ئاسوده بوو، دهستی له غاردان هه ل گرت. له گابه رده حه سته مه کان تی په پی و به ریچکه بزنی که دا رویشته: "ئیستا عه لی یه شه ل له پاش به ردیک درپژ بووه و ته قه له جه ندرمه کان ده کا."

یاوه ر فارووق له وه کیل باشی عاصمی پرسی:

"وهكيل باشى، دنياش تاريك بووه، ئەم كوپه ديسان ته قه دهكاو لى نادا پروا؟"

وهكيل باشى گوتى:

"تېى ناگه م. رهنغه پېى وابى پشتيشمان لى گرتوه."

"ئەگەر ئەمشه و له گه مارۆ دا وه مېنى، مردنى مسۆگه ره."

"جه نابى ياوهر، كهس نازانى چۆن بير دهكاته وه و خهريكى چيه و به نيازى چ كارىكه؟"

"پيت وايه له كه للهى داوه؟"

چهند گوللهى به دواى يهك دا له ژوور سهريانوه تى په پين.

وهكيل باشى عاصم دهى گوت:

"ئەمن له سه رانسهرى ژيانم دا له گه ل به لاي وا، له گه ل بنياده مى وا سه يرو سه مه ره و به حه وسه له

به ره و پروو نه بووم. ده لىن فلانه كهس هيلكهى له قه لى ددزى... ئەمه له و جوړه كه سانه يه... وهك مار

بى دنگ ده خزى، وهك ته ير ده فپى... حه تمه ن فكرىكى له ميشك دا هه يه."

"ئەگەر بى ويستا يه نيوه مانى ده كوشت. پيت وايه مه سه له چيه؟"

"دهنگى، ترسانى پيوه ديار بوو. وهك دهنگى كه سيك ده چوو كه خوى بو مردن حازر كردبى."

"ئەمنيش هه ر بويه گوتم بگه رپوه. توى ده كوشت وهكيل باشى."

وهكيل باشى عاصم به ده م هه ناسه يه كه وه گوتى:

"ئەرى. دهى كوشتم."

له دلى خوى دا گوتى: "ئەم كوپه زور گوپاوه، شتىكى به سه ر دى."

عه لى يه شهل بو ئەوهى حه مه د بتوانى رابكاو خوى بشاريته وه، به زگه خشكه خوى گه يانده بووه جى

سه نگره كهى حه مه دو له وى را ته قه لى له جه ندرمه كان ده كرد و پيشى پى گرتبون. زه رده خه نه يه كى سه يرى

له سه ر لى وان بوو. به نياز بوو هه تا تا وه لات ته قه له جه ندرمه كان بكاو پيش ئەوهى دنيا رووناك بى تى كه ل

به جه ندرمه كان بيته وه. ئەوده م له گه ل جه ندرمه كان له نيو گابه رده كان دا به دواى حه مه د دا ده گه رپن كه

هه تا به يانى ته قه لى كردبوو.

ياوهر به هه ژانىكه وه گوتى:

"وهكيل باشى عاصم، نه كا بريندار بووبى كه ناتوانى رابكا؟"

"وى ده چى جه نابى ياوهر."

"وهكيل باشى عاصم!"

"ئەمرکه."

"له وانه يه يه كىك له دوسته كانى له وى دانابى كه ئيمه بخافليني بو ئەوهى بتوانى رابكا؟"

وهكيل باشى عاصم گوتى:

"حه مه د كاری واکا. ده زانی له م وه زعه دا دۆسته كه ی یان ده گیرئ، یان له نیو ده چی. حه مه د هیچ وهخت دلی به رای نادا كاری واکا."
 "كه وایی، بریندار بووه."
 "رئی تی ده چی."

ماره كان به ده شتیکی گهرم دا شوپ ده بوونه وه. ههر هه ژدیهایهك سه دان سه ری هه بوو. حه مه د پی كه نی و له دلی خوئی دا گوتی:

"ئه ی شه لی زینگ وریا. هه تا به ری به یانی جه ندرمه كان وه بهر ده سپرژ ده دا. پیش ئه وه ی روژ بیته وه ده ست له ته قه هه ل ده گری. ئه وده م جه ندرمه كان به یانی به دوا ی من دا ده گه پین. له وانه شه روژیک دوو روژ له نیو به رده كان دا بو ته رمی من بگه پین. وهختیک سو راغی ته رمی منیان نه كرد ترسیان سوار ده بی. جه ندرمه كان له دلی خو یان دا ده لئین كابرا نه زه ركرده یه، جادوو گه ره! و "شه له" ش پیکه نینی پی دین. ئه گه ر "شه له" ی بگرن؟ ... لاقه شه له كه ی ده شكین و وردوخاشی ده كه ن... "حه مه د ده نگی تفه نگیه كانی عه لی یه شه لی له گه ل ده نگی ته قه ی جه ندرمه كان لیک ده كرده وه. پالی به دارچناریکی ئه ستوره وه داو ماوه یه كه له سه ر عه رزی دانیش و هه ولی دا خاوه نی ئه و گولانه كه داویژران لیک جیا بکاته وه. فكره كانی تیکه ل پیکه ل و شیواو بوون. هه مزه كه چه ل، چوكووراوا، ئه سپیک كه رای ده كرد، سووتمان، ئیدریس به گ، داستانی ئیدریس به گ وه سمانه زله بو ی باس كرد بوو. دایه خوئی چه ند روخساریکی جوان و میهره بان و دلگری هه بوو. عه لی یه شه ل چ جو ره پیاویك بوو؟ پیاو نه ی ده ناسی. گولوی ئا كچا سازو سه یران. ده لئین تا ئیستا ژنی وهك سه یران جوان دروست نه كراوه. جووتیاره ترساو و سام گرتوو ه كان. ئه و جووتیارانه كه پیره كانیان زور ئازان، وهك وه سمانه زله و دایه خوئی... پیره كانیان زور ئازاترن... ته نانه ت ژنه كانیشیان هه زار جار له پیاوان ئازاترو بی باكترن و به رامبه ر به بی دادی راده وه ستن. دوردوو ه شییت و كوژرانه كه ی، هه ژدیهای هه زار سه ر... كه ئه گه ر هه ر هه زار سه ره كه ی ببری، ده سه به چی له چی یه كه یان لیپه وارپکی سه ران شین ده بی و ئه گه ر ئه وانیش ببری، لیپه وارپکی گه و ره تر دروست ده بی... له نه كاو سه دان كه س پیر و لاوو مندال وهك دالاش داده بارنه سه ر دوردوو ه شییت و له پاشان هه ل ده ستنه وه و شوینه وارپك له دوردوو ه شییت نامینی... بیجگه له لاقیکی خویناوی له نیو چه كه مه یه كه دا كه له نیو تو زوخول دا كه وتوه. له چوكووراوا، له چیاكان و له دنیا دا ژماره ی ئه وان زور له هیی ئاغاكان زیاتره. ئه دی بوچی وهك دالاش داناوهرنه سه ر ئاغاكان؟ حه مه د له خوئی ده پرسی: "ئه وه هاتن و داوهرینه سه ر ئاغاكان؟ ئاكامه كه ی چی؟..."

هه ژدیهای هه زار سه ر، هه وریکی ئه ستوو رو پاخراو... شمشیریك سه ری هه ژدیهایه كان ده په رپینی، له په ستاو بی پسانه وه ده یان په رپینی. شمشیره كه كو ل ده بی، ماندوو ده بی، له گه ل برینی هه ر سه ریکی ئه و هه ژدیهایه چه ند سه ری دیکه جیی ده گرنه وه... فكری شیواو تیکه ل پیکه ل... قه سری سولتانی توورپوس له قه لای ئاناوارزا... پوژگاریك حكومه تی به سه ر چوكووراوا وه ده كرد...

له به رده می، له رووبه پرووی ره شاییه که هاته بهرچاوی حه مه د. له نه کاو له ترسان هه ستایه سه ریپی.
ریوییه که به مل و مو راسته ری پی بو لای حه مه د ده هات. به هه ستانی حه مه د کلکه دریزه که ی بلیند کرد،
گه پایه وه و رای کرد. حه مه د دله کوته یه کی توندی بوو.

پاش ماوه یه که حه سانه وه له جیی خوی هه ستا. هه موو له شی ژانی ده کرد. پیش حه سانه وه که
نه ی ده توانی هه نگاوی کیش هه لینیته وه و هه ر له وی دانیشتبوو. کاره کانی هه مزه که چهل، مردنی مام عه لی
دورمووش، وه زعی دایه خووری، وه زعی ئاسیاب چه شمه، دپووه لان، مه زراکان، زولم و زور، جووتیارانی
برسی، هه ژدیهای هه زارسه ر...

به گه لی یه که دا رویشته خوار. به داهاتنی شه و و تاریک بوونی هه و دله که ش قولتری ده نواند و تاریکتر
ده بوو. له ژوور سه رییه وه له لای راست لیپه وار ده خرؤشاو له بهر تیشکی مانگه شه و وه ک بارانیکی ره ش له
ئاسمانه وه ده باریه سه ر زه وی. سه رانسه ری دله که ده ی نه پراندو ده ی گوراند، ویک ده هات و لیک ده بووه وه.
ده کرایه وه داده خرا. داره کان، ئاوه کان، گابه رده کان ویک ده که وتنه وه و لیک دوور ده که وتنه وه. لیپه وار به
نه پوه و بو بو لای ده هات... سه ری له گیزه وه ده هات. لیپه وار، ئاوه کان، بالنده کان، گوله کان، چله
دپکه کان، قه لای ئاناوارزا که له گه رمان گپی گرتوه له گه ل ئه و گابه رده بنه وشانه، عه لی کو،
روونا کاییه کان، سووتمان، ئه و ئه سپانه ی به رده وام به ده وری خویمان دا ده سوورپین... ئه سپه کان
ئه سپه کان به ده نگ و هه را به دله که دا شوپ ده بوونه وه و ده هاتنه خوار. دنیا یه کی شیواو و تیکه ل پیکه ل به
ده وری سه ری حه مه د دا ده سوورا، هازه هازی له گوئی یان ده هات، گوئی پر بوون له ده نگی گولله...
حه مه د له نیو چهند لافاوی گه ورده ده تلایه وه... لاقیکی گیرابوو، رای ده کیشا بو نیو قوولایی گه لی یه که.
بوونی گیرو توندی گولیکی به بهر لووتی هه للا هات. پاشان بو نیکی توندو تال له هه و گه پرا، هه و بوونی
باپرووتی لی ده هات. ئه مجار بوونی باپرووت له گه ل بوونی ئاره قی له شی تیکه ل بوو.

مانگ ئاوا بوو و تاریکایی زیاتر خرؤشاو حه مه دی له خوییه وه پیچا. دپنده و بالنده، چه قه له کان،
ورچه کان، ئاسکه چاو به کله کان، کاریه کان، بزنه کیوی یه کان، شووره شاخ دریزه کان، پلنگه کان، هه ژدیها،
ئه سپه کان، هه موو بوونه وه ره کیوی و که وی یه کان به هه للاو هه نگامه شوپ بوونه وه قوولایی تاریکی
گه لی یه که. حه مه د سه ری ده گیزه وه ده هات و چاوه کانی ده خیله وه ده هاتن. ئه ستیره کان و لیپه وار
که وتبوونه جموجول و ده پزانه قوولایی گه لی یه که و نیو تاریکایی.

به رده کان له بن پیی حه مه د دا ده خزین و وه ک لافاو ده پویشتنه خوارو بوخوشی له سه ر به رده
راخزیوه کان به ره و خوار ده خزی.

هه ولی دده هه مزه که چه لی وه بیر بیته وه. قه لافه ته که ی ده هاته وه بهر چاوان و لاده چوو. هه ر ئه وه نده ی
له بیر بوو که سه ری پر بوو له له پکه و ده ستی هیند دریز بوون ده گه یشتنه سه ر ئه ژنوی. شتیکی دیکه شی
له باره ی ئه وه وه له بیر مابوو: له قوربنیک له بهر هه تاو داده نیشته و قسه ی له گه ل که س نه ده کرد. له بهر

هه تاو زۆر به كه لله شه قى گرى ده گرت و ئاره قى ده پشت... زستان و هاوین كارى ئه وه بوو. پيستی به قه د
چهرمه كه لئيك ئه ستوور بوو. ديهاتى به كان هه ميشه ده يان گوت: "گولله كار له پيستی ناكا." به لام وه بپرى
نه ده هات كه ننگى و له سه ر چى عه بدى خان ده رى كرد.

رووبه رى ئاوى گۆمىكى گه وره ئاگرى گرتبوو، كۆمه لئيك هه ژديه او هه و به سه ر ئاوه كه دا شوڤر ده بوونه وه و
ده هاتنه خوار... كۆمه لئيك هه ورى سپى... هه ورى سپى له نيو تاريكايى دا، گريان گرتبوو...

له نه كاو هه موو نه ربه و گوره و هات و هاواره كه بى ده ننگ بوو، و حه مه د له نه كاو خۆى له نيو بيده ننگى به كى
باوه رپى نه كراو دا ديه وه. بى ده ننگى له دنيا گه را. حه مه د تووشى حالئيكى سه ير بوو. هه رچى له ده وروبه رى
بوو، تاريكايى، شه و، رووناكايى، ليره وار، زه وى كه پيى له سه ر دانابوون، بپرو ئه ندیشه كانى، هه موويان
سپرانه وه. ده ت گوت بوخۆشى نه ماوه. حه مه د چه ند هه ناسه به كى دريژى هه ل كيشان. بى ده ننگى به كى
بى برانه وه بوو. ته ماشاى ده وروبه رى خۆى كرد، هه موو جئيه ك تاريكايى ته واو بوو. دوو هه نگاوى
هه لئيانه وه، به سپايى ده ننگى چرقه چرقيكى هاته به ر گوى، پاشان گويى له ده ننگى وه ك كۆخه بوو.
ده رگايه ك كرايه وه، باوه شيك رووناكايى ده رپه رپه به ده رى. چاوه كانى به تيشك ئه نگووتن. گويى له ده ننگى
بوو. يه كيك قۆلى گرت و برديه ژوورى. ريشيكي سپى و دريژى وه ك ئاوى روونى به به رچاوان دا تئپه رى.

خاوه نى ريشه سپى به كى گوتى: "كوڤم چت به سه ر هاتوه؟" دلخۆشى ده دايه وه. ده ننگى زۆر گه رمى
هه بوو. جوڤيكي قسه ده كرد ده ت گوت لاي لايى بو ده كا. حه مه د نه ي ده زانى ده لئى چى، به لكوو خۆى
دابوو ده ستى شيرينى ئه و ده ننگه و له هۆش خۆى ده چوو.

ده ننگى شيرنى ژنه كه گوتى: "له خوڤن دا شه لال بووى كوڤم، هه موو گيانت خوڤنه."
ددانه كانى حه مه د به سه ر يه ك دا چه سپابوون، هه رچه ندى ده ي كرد بوى هه ل نه ده پچران. هه موو وه ختيك
له كاتى خه م وخه فه تى زۆر دا تووشى ئه م حاله ده هات.

ئىستا حه مه د ده ننگى وتووڤيژيكي - كه له رى به كى زۆر دووره وه ده هات - گوى لئى بوو:

"كوڤه كه ي راكيشن."

"گولله به لئى دراوه؟"

"بريندار نيه."

"چيى بووه؟"

"كى ده زانى؟"

"له كوڤى دانئين؟"

"له وانه به جه ندرمه كان ئيره بگه رين؟"

"هيشتا مندا له."

"هيج گه وره نه بووه."

"ئەو ھەموو خوینە ھى چىيە؟"

"ھى برىنى گوللە نىيە، لەدرك و دال دراو، بەردان رووشاندوويناھ"

"ئىستا باشى لى بېروانە."

"ھىچ جىيەكى گوللەى وى نەكەوتوھ."

"بەم حال و وەزەوھ ئىرەى چۆن دۆزىوھتەوھ؟"

"مالى ئىمەى چۆن دىوھتەوھ؟"

"ئەوئىش بەو حالەوھ..."

ئىدى دەنگەكان لىك نەدەكرانەوھ. ھەمەد چەندىن جار تەنىشتاوتەنىشتى كرد. نالەيەكى كرد. ورتە ورتىك بوو، وەك قسەكردن، بەلام ددانەكانى ھىشتا پىك دا نووسابوون. نەختىك دواتر ددانەكانى كرانەوھ. وپىنەى دەكرد: "ھەژدىھا... ھەمزەپرەش... كەچەل... چ دەبى؟ چ دەبى؟ قەمەر، سەيرا...". بى دەنگ بوو و خەوى لىكەوت. رەحەت خەوتبوو و رەحەت و ئارام ھەناسەى دەھات.

ھەتا لای نىوھپۆيە نووست، پاشان لە نەكاو لە خەو راپەرى و ئەو تەفەنگەى لە پەناى بوو پىرى داىە. بەلام سەرى دەگىژەوھ چوو و بە لاداھات. لەو كاتەدا سلەمان گرتى. ھەمەد چاوى ھەلئىناو بە دىتنى سلەمان زەردەى ھاتى، شل بوو و بە سەرسوپماوى تەماشائى دەوروبەرى خۆى كرد. ژنە پىرەكەى سلەمان ھات و بە راوئىژىك كە ھەروا بزائە ھىچ نەبووھ گوتى:

"بەخىراتى كورم."

ھەمەد بە بىستنى دەنگى شىرن و نەرمى وى كە وەك لای لایى دەچوو، ھەموو شتىكى وەبىر ھاتەوھ. سلەمان گوتى:

"ئى... بەخىراتى كورە گەرەكەم! ئەتۆ ھىچ ئىمەت لەبىر بوو؟ توائنەوھو بەقەد چۆلەكەيەكمان لى ماىەوھ. سوپاس بۆ خوا كە تۆمان دىتەوھ."

پاشان ئاوپى داىەوھ لای ژنەكەى و گوتى: "بۆ راوھستاوى كچى، كورەكە برسىەتى. بەستەزمانە خەرىكە لە برسان دەمرى..."

ژنەكە گوتى:

"دۆينەم وەسەر ناوھ، حازرە."

سلەمان لە حالىك دا ھەمەدى توند بەخۆوھ دەگوشى، دەىگوت:

"كورە گەرە، كورە گەرەكەى خۆم، ئەو ماوھىە لە كوى بووى؟ لەكوى بووى؟ لەكوى بووى؟ لەكوى بووى؟"

ژنەكە دەسبەجى سفرەكەى راخست و سلەمان لە حالىك دا ھەمەدى لە باوھشى خۆى ئازاد دەكرد گوتى: "دانىشە كورە گەرەكەم." ھەمەد بە پەلە لەسەر سفرەى دانىشت. دۆينەكە لە دەفرىكى قوولى مس

دا رۆنى قال كراوو بيبهري به سهردا كرابوو. نه عنايه كي زۆرو سيريشي تيدا بوو. چيشته كه هه لمي لي هه لده ستاو هه لميكي شيني باريك به ره و ميچي هۆده كه به رز ده بووه وه. ژورده كه پر ببوو له بۆنى دۆينه يه كي به تام.

ژنه كه كه وچكي دايه ده ستى همه دو گوتى: "زۆرى بخۆ" - داخوا همه د به و دۆينه يه رابردوى وه بير ده هاته وه؟ - چه ندين سال له مه و به ريش قاپه دۆينه يه كي گهرم و هه لماوى يان له پيش همه د دانا بوو. همه د به ميهره بانى و چاوى به پيکه نينه وه ته ماشاي وى كرد. كه وته وه بيري رۆژگارى زۆر كۆن و گوتى: "خييرا بخوين."

سله مانه زله به قاقاوه گوتى: "حه مه دۆكى خۆم ديسان به قسه ي من بکه. چيشته كه گهرمه, وا به په له مه خۆ, زارت ده سووتى ها!"

حه مه د به كه يفه وه گوتى: "چما ده كرى زارى منيش بسووتى؟"

حه مه دو سله مانه زله و خيزانى به پيکه نينه وه ته ماشاي يه كتر يان كرد.

ئه م جاره سله مانه زله به راويژيكي جيدي گوتى:

"بروانه حه مه دۆك هيچ ناره حه ت مه به. ئه مپۆ به يانى به ته واوى پرسيو مه. عه لى يه شه ل ئه و جه ندرمانه ي

به دواى تۆوه ن بردووينه گه لى "چيمكلى". كه وابه ي چيشته كه ت له سه ره خۆ بخۆ."

حه مه د ديسان پي كه نى و گوتى:

"باشه به كاوه خۆ ده خۆم."

سله مانه زله به ديتنى روخسارى شادو به پيکه نيني حه مه د, له سه ر قسه خۆشه كانى رۆيشت:

"ها... ميوان له كوئوه دى؟ بو كوئ ده چى؟"

چاوه كانى حه مه د بريسه كان يان دا. تيشكيكى زهره له چاوانى دا بليسه ي دار, بلاو بووه وه وه له فكره كانى دا

دره وشايه وه. بريسه كى پۆلا هاته چاوه كانيه وه. ملي به لاوه ناو گوتى:

"مامه, له ئاسياب چه شمه وه ديم. ده مه وى بچمه ئه و دى يه."

"ده زانم ئاسياب چه شمه له كوئ يه. به لام ده ته وى بچيه كام دى؟"

خه ميكي بي ته نداد دلى حه مه دى داگرت, به لام ده رى نه برى بو ئه وه ي سله مان ناره حه ت نه بي گوتى:

"ده مه وى بچمه ئه و دى يه, ده بي يه كيك په يدا بکه م."

"كوپه ده توانى په يداى بکه ي؟"

حه مه د به باوه ريكي پته وه وه گوتى: "په يداى ده كه م."

سله مان بيري كرده وه - داخوا ئاگاي له وه زعى ئاسياب چه شمه هه يه - و پرسى:

"له ئاسياب چه شمه كه ست دى؟"

"كه سم نه دى مامه - چاوه كانى پر بوون له فرميسك - هيچم نه دى مام سله مان!"

سله مان تی گیشته که حه مه د له هه موو شتیك ئاگاداره . له سه ری نه پویشته و باسه که ی گوپی :

"ئیشه لالا ده چیه ئه و دی یه و ئه و پیاو هه ش ده بینیه وه ."

"ده ی بینمه وه ."

سله مانه زله له دلی خوئی دا ده ی گوت : "ئه و دی یه په یدا نابی . ئه من حه فتا سالا له و دی یه و له و پیاو هه ده گه پیم . کورم له م جیهانه دا دی یه کی وا نیه . بگه پری بزانه م , جاریکیش ئه تو بگه پری . له وه تا دنیا دروست بووه هه موو له و دی یه ده گه پین , له و پیاو هه ده گه پین ."

حه مه د دوینه که ی که هه لمی لی هه ل ده ستا , خواردو خه لاسی کرد .

"ئوووی ... زگم بوو به ده هوّل ."

ماوه یه ک بی دنگ بوون . خیزانی سله مان هات سفره که ی خر کرده وه و رویشته . بی دنگی یه که هه روا دریزه ی هه بوو . کوربو بوو که کانی سله مانه زله هاتن . به ترسه وه ته ماشای حه مه دیان ده کرد . خه به ریان له تیك هه لچوونی دوینی هه بوو . حه مه د سه ری داخستبوو و سله مانه زله چاوی لی ده کرد .

پاش ماوه یه ک حه مه د سه ری هه ل بپی . چاوه کانی ده دره وشانه وه و پر له پرسیار بوون . دهستی به قسه کرد , یه ک بین قسه ی ده کرد , ههستی خوئی , ئه ندیشه و بیروباوه ره کانی , ئه و رووداوانه ی به سه ری هاتبوون , هه موویانی راست و بی په رده باس کردن .

له باره ی وه سمانه زله , خه لکی وایوای , سه یران , خه لکی ئا ک مه زار , ئیدریس به گ , عه لی سه فابه گ , عارف صائم به گ , دایه خوئی و هه مزه که چه له وه قسه ی کرد , له سیری تا پیوازی هه موو شتیکی باس کردو پورگی دلی خوئی دپی .

"عه بدیم کوشت . پیاویکی زالم بوو . ئینسانه تی نه ده زانی . دایکم له ده ست چوو . خه جیجیش کوژرا , بوخوشم چومه چیاو به نده نان وه دوای مردن که وتم ! ئاخره که ی بوو به چی ؟ هه مزه که چه ل په یدا بوو . هه ر به فکریشم دا نه ده هات که هه مزه که چه ل بی و ده ست به سه ر دی یه که دا بگری ... بی زه وی یه کان وه رگریته وه و دی هاتی یه کان تووشی رۆژپه شی بکا . هه رگیز به فکرم دا نه ده هات ... ئیستا له دلی خوّم دا ده لیم ئه وه هاتم هه مزه که چه لیشم کوشت هه مزه که چه لکی دیکه جیی ده گریته وه که هه زار جار له و خه راپتر ده بی . ئه تو ده لئی چیی مام سله مان . ئه تو ری یه کم پی نیشان بده ."

سله مانه زله گوتی :

"دابی ئه م دنیا یه هه میشه وایه . ئاو هه میشه ده پرواو چاله کان پر ده کاته وه . ئینسانه کان دینه سه ر دنیا و ده مرن , هه تاو هه ل دی و ئاوا ده بی , دار ده روین و گه وره ده بن و گه نده ل ده بن . ئاوه کان ده روّنه خواری هه ور ده گرین . ئاغایه ک بکوژی ئاغایه کی دیکه جیی ده گریته وه , دووباره بی کوژه , دیسان یه کی دیکه دیته جیگای ."

حه مه دیش وه ک ورینه بکا گوتی :

"نہ گہر دیسان بی کوڑین، دیسان بی کوڑین، یہ کی دیکہ دی، دیسان یہ کی دیکہ، دیسان یہ کی دیکہ.
عہ بدی دہمزی، ہمزه دی، ہمزه دی، ہمزه دی..."
سلہ مانہ زلہ ہاواری کرد:
"ہمزه دی، ہمزه ی لامہ زہب."
لہ جیی خوی بلیند بوو، دووبارہ دانیشته وہو ریشہ سپی یہ دریژہ کہی شہ پۆلی دا.

عەلییەشەل بە دواى شوینەکەو بوو. پانتۆلیکی خوری دەستچنی خەت خەتی قاوہیی لە پى دابوو کە بە تویکلەگويز رەنگ کرابوو و پشتینىکی رەشى لە پشتى بەستبوو. دەمانچە یەکی روتى لە بەر پشتینى نابوو و لە حالیک دا لاقە شەلەکەى بە دواى خۆى دا رادەکیشا، بەرەوپیش دەپۆشت. بەم جوړه بە دواى شوینەکە دا بەرەو گوندی کەسمە دەچوو. هەمووان و یەک لەوان عەلییەشەل دەیان زانی کە حەمەد بەرەو ئەو لایە چوو. جگە لەو، ئەو، تەنانەت دەیانى کە حەمەد لە مالى سلەمانەزلەشە. عەلییەشەل شوین گيریکی زۆر بە ناوبانگیشی لەگەل بوو. ئەو شوین گيرە "موسا سەپسەر" خەلکی "البستان" بوو. پیاویک بوو تا رادەیک وەنیو کەوتوو، کە لەگەت و باریکەلە، رەقەلە و رەشتالە. رۆژیکیان بەیانى عەلییەشەل دیتی کە ئەو پیاوہ لەگەل یاوہر فارووق پەیدا بوو. گویا یاوہر لە کۆنەوہ موسا سەپسەری ناسیوہ. لەگەل بەسەرھاتەکانى ئەم دوايی یەى حەمەدۆک بە دواى دا نارەبوو بۆ "البستان". موسا سەپسەر لە سەرانسەری چوکوراوا، ماراش و ئەنتەپ دا بە شوین گيری بە ناوبانگ بوو. عەلییەشەل یەش خەلکی خار دەشت و بەشیک لە دانیشتوانى چیاکانى توورپوس دەیان ناسی.

موسا سەپسەر پیاویکی کەم دوی بوو، و عەلییەشەل کە تیگەشتبوو ئەو کابرایە شوین هەلگریکی زۆر زۆر شارەزایە، بەرە بەرە ترسی رى نیشت.

بۆ شوین گيران لەو بەردەلانەوہ دەستیان پى کرد کە رۆژی پيشتر حەمەد خۆى تیدا حەشار دابوو. رۆژیکى خۆش و تاووساو بوو. لە بەر تینی گەرمای بەھار بۆنى گولان بلۆ ببووہوہ، بایەکی نەرمی وەک شووبای بەیانى دەھات و بالی ئەو میشانەى دەلەراندەوہ کە لە گولیکەوہ دەفەینە سەر گولیکى دیکە.

لەنیو چیمەنە سەرسەوزو کورتەکانى نیوان شاخەکان دا سويسنەى کيويى زۆر زەردو لاسک کورت، گولە وەنەوشە، گولە گياسالەو گولالەى زۆر سوورو درەوشاوہو گولە گوینى زۆر بەرز پشکووتبوون. گولەکان لە مېشەنگوینە دا ون ببوون. بۆنى جاترە لە ھەوادا بلۆ دەبووہوہ. ھەر جیگایەک، دەشت، کيوپارە، کيلگەکان، دەورو بەرى کانى یەکان، بەستینەکان و لپەرەوارەکان ھەرکامە گولیکى تايبەتى خويان بە بۆن و بەرامەى تايبەتى یەوہ ھەيە. بە تايبەتى رووہکەکان و بۆنى ئەو گولانە کە لە نیو بەردەلانەکان دەپشکوون لە ھى شوینەکانى دیکە جیان. بەھار لە شاخ و بەردەلان دا لای لایى دەکا. ئەو بۆنەى لە بەردەلانەکان دەگەرى و رەنگى ئەو گولانەى لەوى دەپشکوون، ئەوہندە تەرۆ تازەن ھەناسە لە سینگی بنیادەم دا رادەگرن، بە تايبەتى ئەگەر بەھار بى، ئەویش رۆژیکى تاووساوى بەھارى، بە تايبەتى ئەگەر بایەکی وەک شووبای بەیانى بى و بە تايبەتى ئەگەر بۆنىکی خۆشیش لە ھەوادا بلۆ بوویتەوہو مژیکى تەنک سەر بەردەلانەکە داپۆشى... ئەویش لەو وەختە دا کە بەھار لای لایى بە گویى بەردەلان دا دەخوینى...

گابه رده کان له نیو گیای پړو به پشت و گوله کان دا، له نیو گول و پهنه کان دا جوانی و دیمه نیکی دیکه یان هه بوو. جاروباریش بونی خه لنگ دهات و ده پرایه وه. له بن چله گوله کان دا بالنده ی چوکه له چوکه له به پهنگی نیاب و سهیرو سه مه روه هیلانه یان هه بوو. له گولیکه وه بو گولیک و له لاسکه گویندی یه که وه بو لاسکه گویندی یه کی دیکه جالجالوکه ورده کان به پهنگی شین و سوورو سه وزی بریقه داره وه هه زاران داوی به قه د له پی دهستیان ته نیبوو له بن تیشکی هه تاوی به هاری دا له قوژبنیکی دا خو یان کوشم هه لئنا بوو. ورده کارگ گوشه یه که له خاکی وه ک پرویشی زهوی یان قه لاشتبوو و سه ریان ده هینا بوو.

عه لی یه شهل زور ده ترساو به توندی له فکرا بوو. نه و موسا سه پسه په سه گابه شوین گپریکی بی ره زا بوو. به بی هیچ هه له و لاری بوونیک شوینی حه مه دی هه ل گرتبوو و به داوی دا ده رویششت. نه گه ر هه روا رویشتبایه، شوینه که یه که سه ر ده چووه به رده رکی مالی سله مانه زله.

یه که دوو جار هه ولی دا به هه له ی به ری و پرووی پی له جیگایه کی دیکه بکا. به لام هه موو جاری موسا سه پسه په به جوریک به چاوی سووک ته ماشای ده کرد که نه گه ر به رد بووایه له شهرمان ده بوو به ناو. عه لی بی دهنگ ببوو، له فکری چاره یه کی دیکه دا بوو. له خواره وه یاوهر فارووق، وه کیل باشی عاصم و هه مزه خان و جه ندرمه کان به ریچکه بزنیک دا ده رویشستن.

عه لی یه شهل له و روژه جوان و ته پ و پاراوه به هاری یه دا و له نیو نه و هه موو بوون و پوونا کای یه دا به رده وام ناره قی ده رشت. له هه موو ژیان دی تا توشی ته نگانهی وا نه ببوو. ته نیا یه که ریگای هه بوو. نه ویش نه وه که به هه ر جوریک بی، حه مه دی که له مالی سله مانه زله بوو، ناگادار بکا. نه گه ر موسا سه پسه په شوین گپریکی ناسایی و نیونجی بووایه ده ی توانی هه تلهی بکاو به ریگایه کی دیکه ی دا به ری هه تا شه و داده هات. نه وده م پاش نه وه ی هاوپی یه کانی ده نووستن ده ی توانی بجیته مالی سله مانه زله حه مه دی هه ل گری و برپون... به لام نه وه مومکین نه بوو، هیچ شوینیک له چاوی موسا سه پسه په ون نه ده بوو.

له نه کاو له نیو پوله به ردیک دا شوینه کان زورتر بوون. شوینه کان به چوار لادا بلاو ده بوونه وه. موسا سه پسه په ماوه یه کی باش له سه ر نه و شوینانه که وته شک و گومانه وه و پاره ستا. ماوه یه کی زور له شوینه کان و ده ورو به ر ورد بوو وه. عه لی که ده رفه تیکی زیپینی چنگ که وتبوو، شوینیکی پی نیشان دا که به ره و چیایه که تی هه ل ده بوو. موسا سه پسه په به هه ر هویه که بوو، په پره ویی له رایه که ی عه لی کرد و ملی هه ورازی گرت. هینده ی نه ما بوو عه لی له خوشیان دلی بتوقی.

موسا سه پسه په هه تا بن گابه ردیکی سپی، که خالیکی قاوه یی پهنگی وه که ناردی هه بوو و ته نانه ت یه که چله گیاشی لی نه پو ابوو، به داوی شوینه که دا رویششت. نه م خاکه سه دان شوینی له سه ر بوو. عه لی، شوینه کانی یه که به یه که لیک ده کردنه وه. شوینی گورگ، ریوی، چه قه ل، نه سپ، پلینگ... دالاش، کوتر،

سموره، هه لئو سه دان شوینی دیکه موری خویمان له و خاکه نهرمه دابوو. موسا سه پسه پ لیره ش ماوه یه ک پراوه ستا.

شوینه ئینسانه که هه تا دوندی شاخه که ده پویشته.

عه لی یه ک بین قسه ی ده کرد. باسی حه مه د، سه رده می مندایی حه مه د و ئازایه تی ئه وی گپراهه وه. له باره ی عه بدی خان و ئه و زولم و زوره وه که له جووتیاره کانی کردبوو، قسه ی کرد. گپراهه وه که حه مه د چونی عه بدی خان کوشت. به سه رهاتی خه جیج، ئیراز، دپوه لانه که، ئه و نووره که له لووتکه ی عه لی کۆ هه ل ببوو و چۆنیه تی ون بوونی حه مه دی هه موو به دووردریژی باس کردن. موسا له زۆربلایی ئه و کابراهه گپراهه بوو، و عه لیش باشی ده زانی ئه گهر به و زۆربلاییه ی خوی گپراهه نه کردبایه، شوین گپراهه کی وه ک وی ئه وه نده تووشی هه له نه ده بوو، و نه ده که وته دوا ی ئه و شوینه که ده چوو بۆ لووتکه ی کیوه که.

له حالیک دا موسا سه پسه پ هه تا سه ر شاخه سپی یه که یه ک ته کان وه دوا ی شوینه که که وتبوو و ئیستا به هه زار زه حمه ت له شاخه که وه سه ر ده که وت، عه لی ته نانه ت ده مه ساتیکیش ده می له کالان نه که وت، یه ک بین قسه ی کردو به سه رهاته کانی حه مه دی گپراهه وه. ئیستاش خه ریک بوو ده ی گوت:

"ئه گهر که سیك یه ک تۆسقال، بپروانه! ئه وه ندووسکه خه راپه ی له گه ل بکا، ئاخیر خیر نابی. بی ئه م لاو ئه ولا سزاکه ی ده بینئ. وه للا هاوپی، ئه من زۆری لی ده ترسم. ئه و، ده لئی نه زه رکرده یه. به و ئاسانی یه ده گیر ناکه وی. له پیش چاوان غه یب ده بی. که س ناتوانئ ئازاری پی بگه یه نی. ئه گهر ئازاریکی پی گه یشت، مسۆگهر بزانه که بی پاریزی کردوه، واته پاریزه رانی که دیاره به چاوان باینرین، ئه وان بی پاریزی یان کردوه. خو ئه گهر یه کیك ده رفه تی ده ست که وی و بتوانئ چووکترین ئازاری پی بگه یه نی، هاوار به مالی، تازه ئه و بنیاده مه ریگای نه جات بوونی نیه، کاری کراوه. "وه سمان جا" بۆچی له هه ردوو چاوان کویر بوو. به راستی کاکه ئه وه ت ده زانی؟ راوهسته با پیته بلیم بۆچی... عه رزی به خزمه ت که م، وه ختیك له سه ر لووتکه ی عه لی کۆ نووریک ده رکه وت و سی شه وو روژان عه لی کۆ له روونا کایی دا نوقم بوو، وه سمان جا له سه ر "کانی که شیش" چاوی پی ده که وی. وه ختیك چاوی پی ده که وی، دی و خه به ر به یاوه ر ده دا. وه ختیك خه به ر به یاوه ر ده دا، یاوه ر به خوی و جه ندرمه کانیه وه گه ماروی ده دن. حه مه د به سووکی بریندار ده بی و خوینی سووری ده پزیتته سه ر خاکی ره ش. سه به نی به یانی وه ختیك وه سمان جا له خه وه ل ده ستی، ده زانی چ ده بینئ؟ دوژمن له مالیت نائومید بی، ده بینئ که له هه ردوو چاوان کویر بووه. ئیستا راوهسته به سه رهاتیکی "سه ن سیز دوژان" ت بۆ بگپراهه وه. ئه ویش یه کیك له و که سانه بوو که جیگای حه مه دیان به یاوه ر گوتبوو. ئه م کاره بوو به هوی ئه وه که جه ندرمه کان خه جیجی ژنی حه مه دیان کوشت. خوینی سووری خه جیج رزایه سه ر خاکی ره ش. ئه و جه ندرمه یه ی خه جیجی کوشتبوو هه ر له وی فجووی کردو کوژراو له پهر له سه ر عه لی کۆ کیژه لووکه یه ک به رز بوو. هه وران گرماندیان و بریسکه لی یان دا. عه رزو عاسمان وه ک تاریکه شه وی لی هات. عه لی کۆ له جیی خوی بزوت، هاته خواری و چۆوه سه ری و نه پراندی و له رزی.

بارانیکی سامناک باری که تا ئیستا نه بینرابوو. لافاو ههستان. وهختیک خه بهرمان زانی سهن سیز دۆرانی به خزم و تایفه و دراوسی کانیه وه هه لگرت و بردی. لافاو ته نانهت گاوگۆل و ئیستره که شی بردن. ته نانهت که لاکیشیان نه دۆزرایه وه. ئیستا گوی بگره کاره ساتیکت بو بگپرمه وه که به سهه خۆم هاتوه.

حه مه د کچیکی هه لگرتبوو. ئه و کچه ده زگیرانی برزای عه بدی بوو. حه مه د حه زی لئ ده کرد. کچه که ی هه لگرت و خوی به لیره وار دا کرد. رۆژیکی تۆف و باران بوو، که خه بهریان به من دا ده بی شوینیان بو هه لگرم. هۆو گابه ردانه ی ئه وه بهرمان ده بینی؟ له ویی را شوینه که م هه لگرت. له نیو گابه رده کان دا "حه سو شیلیم" هاته پیش چاوم. ده زانی کئییه؟ یه کیک له نه زه رکرده گه وره کانه، رووحانه تیکی هه یه وه ک شمشیر! شیخمان به منی گوتی: "عه لی! نه چی وه دوای ئه و فکره که وی که حه مه دی بدۆزیه وه و ئاشقه و ماشقان لیک بکه ی! ئه و کورپه ئه و پیاوه نیه که ئه تو له زمانی خه لکه وه تاريفت بیستوه، تووشی ژانه سهرت ده کا." ئه مه ی گوت و له پیش چاوم غه یب بوو. به لام سهرم پر سه ودا بوو و له خۆبایی بوونی ده و رانی لاوه تی. قسه که یم له گوی نه گرت. وه دوای شوینه که یان که وتم و دۆزیمه وه...

حه مه د لئی دا عه بدیی بریندار کردو برزاکه شیی کوشت. وهختیک له ویی را ده گه پامه وه، ژانیک له لاقم گه را، تووشی ئازاریک بووم تووشی دوژمنیشت نه بی. هاوارم ده گه یشته ئاسمان. مانگیکی ته واو شه وو رۆژ وه ک کوند نالاندیم. شیخمان حه سو شیلیم له وه زیاتر ناله ی منی ته حه ممول نه کرد، هات دوعایه کی به سه ردا خویندو فووی لئ کرد، ژانه که م هیدی بوو. به لام له و رۆژه وه لاقم ئاوا شهل بووه. به کورتی له و رۆژه به دواوه ئه من شوینی حه مه دم هه ل نه گرت. زۆرم زه بر وی که وتوه و ژانه سهرم تووش بووه. به لئ شوینیم هه ل نه گرت، هه رچه ند حکوومه ت یه خه م به رنداوا به ناعیلاجی وه دوای ده که وم. به لام ئه گه ر شوینه که بو رۆژه لات چووبی، ئه من ده زانم که ده بی له رۆژئاوا به دوا ی دا بگه پرم. چونکه ده زانم حه مه د شتیکی دیکه یه، له گه ل ئه وانی دیکه فره قی هه یه. له سهه عه لی کۆ، تۆپه له نووریک به قه د مناره یه ک ده رکه وت که سی شه وو رۆژان دنیا ی رووناک کرده وه... هه موو خه لکی توو پوووس ئه و نووره یان دی. سهه هاویشتنه سهه ئه م کورپه فه پری باش نیه، هیچ فه پری باش نیه!..."

مووسا سهه پسهه ر گه یشته لووتکی شاخه سپی یه که و دانیشت و سهه ری له نیو ده ستانی گرت. رهنگی وه ک زه عفهران زه رد بوو و لیوه کانی ده له رزین. عه لییش که له بهر زۆرگوتن هه ناسه ی گیرابوو، گه یشته سهه ر شاخه که. رووبه پرووی مووسا سهه پسهه ر دانیشت و لاقه شه له که ی هه تا بن لووتی ئه و دریز کردو مووسا له بنه وه له په ستا هه ر چاویکی له سهه روچاوی عه لی ده کردو چاویک له لاقه شه له که ی.

عه لی ده ی گوت:

"ماندوو بووین. له وانه شه کورپه که له سهه ر ئه و کیوه بی، لای ئیواری له لووتکه ی کیوه که نیزی که ده بینه وه. ئه گه ر کورپه که له ویی بی، شه ریکی گه رم ده بینین، ئه گه ر تا ئه و وه خته جئ یه کی له شمانی نه قوستان

نه كړدې... چونكه نه و كورپه زور نازايه، وهك شير شه پ ده كا... نه وه ده بينين كه جه ندرمه كان چون له و كيوه وه راده كنه. وا هل دین تازی رهش كوژ تویان نه شكینئ. جا راوهسته با بی بینین."

موسا سه پسه پ ئاورپکی نه وه نده پر فیزو به كه م زانینی وه سهر عه لی دایه وه كه دست و پی خوی لی ون بوون. له پیش دا دستي له سهر نه ژنوی دانان، له پاشان هیئانیه سهر به ردیک، پاشان بونی به گولیکه وه كړدو په پره پری كړد، هه ستاو دووباره دانیشه وه و ته ماشایه کی موسای كړد. دیسان نه و پیکه نینه پرسووكایه تی یه ی له سهر لیوانی دی. سهری داخست. پاشان له نه كاو لوفای وشه له زاری وه پری كه وت. موسا سه پسه پ به بی دنگی و سه رسورپماوی تی یه وه راما.

موسا پانتولیکي ده زوی له پی دا بوو كه هیئده كون بوو، رهنگی خوی نه مابوو و رهنگی خوله میشیی گرتبوو. كه وشه سووره ماراشی یه كانیشی كال ببوونه وه و وهك بیژینگ کون کون ببوون. ریشی کی ماش و برنجی ته نك و ئالوزی هه بوو. سه روچاوی موسا به و جوته چاوی له قوول كه وتوو و لووتی هه لگه پاره وه و بروی راکشاو و چه نه گه ی باریکیه وه وهك بالنده یه کی سه یرو سه مه ره ده چوو. بالنده یه کی پیر، ده رفكرو خه فه تبار...

موسا سه پسه پ دووسی جار وهك بالنده قولی راوه شانندن و هه ستایه سهر پی. عه لی هه موو جموجولیکي وی خستبووه ژیر چاوه دیری. موسا له پیش دا بای دایه وه بو لووتکه ی کیوه كه و له به رده لان هاته خوار. عه لی هیئده ی نه مابوو له خوشی یان دلی راوه ستی. له حالیک دا بازه له ی به كلکی خوی ده كړد، به دوی دا هاته خوارئ. موسا سه پسه پ له لووتکه ی کیوه كه وه راما بوو و ته ماشای هه وره سپی یه كه ی سهر دونده كه ی ده كړد. چه ند له حزه یه ك هه روا له لووتکه كه وه راما، له به رامبه ری برکه گوزروانیکی به قه د داریك و چه ند گولی زور گه وره زهره ده چوون. موسا سه پسه پ چه ند هه نگاویکی دیکه ی به ره و دوندی کیوه كه هه لئینانه وه و دوی له نه كاو گه پرایه وه و به غاردان له چیا ی هاته خوار. عه لی له ترسان هه ناسه ی راوه ستا. ته ماشای هه تاوی كړد. زور درهنگ بایه نیوه پویه کی زوو بوو. له دلی خوی دا گوتی: "وا باشه نه م پیاوه بكوژم، بی كوژم و هه م دی نه جات بده م. با بم نیرنه به ندیخانه. هه م د دی له به ندیخانه رزگارم ده كا. روو ده كه یه كیو و به نده نان و نه منیش ده بمه یاغی. شوین گپریکی یاغی كه بوخویان كه یفی پی بكن." دوی هه فکری كړده وه: هه موو شتیکی ریك و راست پی بلیم؟ له به ری بپاریمه وه؟ بو له به ر پارانوه ده بی؟ له پیش دا له به ری ده پاریمه وه، هه موو شتیکی راست و ره وان پی ده لیم. تكای لی ده كه م. نه گه ر هه ر ده ستی هه ل نه گرت لی دده م ده ی كوژم. پاشانیش وا نیشان ده دم كه ئیره ییم پی بردوه، بویه كوشتوومه. ده لیم پیاوی هه م ده دوك بوو و شوینه كه ی به نه نقه ست هه له ده كړد."

موسا سه پسه پ گه یشته جیگایه ك كه به رده كانی وهك خه رمان كوكو بوون. له سهر عه رزی له شوینه كان ورد بووه. ته ماشای رووبه پروی خوی كړدو به ره و گه لی یه ك كه قوولای یه كه ی تاریك بوو وه پری كه وت. زور خیرا ده پویشته. له خواره وه دوور یاوه بانگی كړد:

"شوین گیپینه! کورپینه وهرنه ئیره. جاری بهسه. وهرن نانی بخوین، دوايه وه دوا شوینه که ده که وین. یاوهر چه ندین جاری بانگ کرد. به لام موسا سه پرسه پ گوی لئ نه بوو. له وانه شه گوی لئ بووبی و گوی خوی که پ کردبی. عه لی که له کاری موسا قه لس ببوو، خوی گه یاندی و توند قوی گرت، رای کیشاو نه راندی:

"ئه تو له فرمان حالی نابی. ئه تو چ شوین هه لگریکی؟ یاوهر بانگت ده کا."

موسا سه پرسه پ راوه ستا. به که لله شه قییه وه له بنی چاوه کانی عه لییه وه راما. ته کانیکی دایه خوی. قوی له چنگی وی راپسکوت و گوتی:

"حه مه دوی ده بینمه وه. ئه گهر سوور بزائم سه قه تیش ده بم، ده مرم، له هه ردوو چاوان زه لیل ده بم، خوین ده ریشمه وه، دیسان ده ی بینمه وه."

عه لییه شه ل بئ ده نگ بوو. وشک هه لاتبوو.

به دلی داها: "وه ستای شوین گیپ ئه وه نده بزانه پیش ئه وه ی حه مه دوی بدوزیه وه، بوخوم دت کوژم."

موسا سه پرسه پ له پیش داو عه لییه شه ل به دوايه وه ده هاتنه خوارئ بو ئه و جیگایه که جه ندرمه کانی لئ هه ل ترووشکا بوون. موسا که له پیشه وه به غاردان ده رپویشته وه ک بالنده یه کی دریز ده چوو که هه ل فریبی. وه ختی رویشتن قوه کانی وه ک بالی په له وه ر راده وه شان.

یاوهر، وه کیل باشی عاصم و هه مزه و چه ته یه کی کون و له میژینه چوار به چوار له بن سنوبه ره کان دانیشتبوون "پاکی" یان ده خواره وه و ئه و گوشته که جه ندرمه یه ک له په نایان له سه ر پو لووان ده ی برژاند، ده یان کرده مه زه.

یاوهر گوتی: "وهرن بزائم. ئیوه که ته نانه ت شوینی بالی په له وه ریش ده دوزنه وه، پیم بلین چیتان کردوه؟"

موسا سه پرسه پ خه به ردار راوه ستاو له حالیک دا سه لامی عه سکه ری ده کرد، گوتی:

"شوینه که یم دیوه ته وه فه رمانده ر، پیش ئه وه ی شه و دابی نیچیرت ده ده مه ده ست."

عه لی که پی و ابو موسا سه پرسه پ مه سه له که به یاوهر ده لئ، له بنه وه ته ماشای ده کرد. دانیشتن و ده ستیان کرد به گوشت برژاندن. موسا سه پرسه پ له هه موو کاریک دا ئازا بوو. له ری رویشتن دا ئازا بوو، له نان خواردنیسه دا هه روا، له گوشت برژاندنیسه دا ته رده ست بوو. هیند خیرا خیرای قسه ده کرد، دت گوت وشه کان له زاری هه ل ده قولن و دینه خوار... وه ختی نان خواردن عه لی که هه ولی ده دا لاسای بکاته وه، پاروه کانی به نه جو رواوی قوت ده دان. موسا سه پرسه پ پارووی هه ر له ده م دا بوو که راست بووه وه:

"خوايه هه زار جار شوکور. برایمی خه لیل به ره که ت بدا به سفره تان. خوا رزق و روزیتان زیاد بکا."

وهړې كهوت. عه‌ل‌يه‌شه‌ل‌يش به دواى دا وهړې كهوت، به‌لام هه‌تا خوى پي گه‌يانده‌وه شه‌لالى ئاره‌ق بوو.

نه‌پاندى:

"چته؟ بو غار ده‌ده‌ى، چما ريټ كهوتون؟ شووتيت بو نه‌خوشى هيناوه؟ كه‌ميك به‌سپايى برؤ با بت گه‌مى!"

موسا سه‌پسه‌ر به عاده‌تى خوى چنه‌د جار له ده‌ورى ئه‌و شوينه كه له‌سه‌ر خو‌له‌كه ديار بوو سووراو پاشان وهړې كهوت، پينج شه‌ش هه‌نگاو هه‌ورازتر ديسان شوينيكي وهك شوينه‌كه‌ى پيشووى دى. ئه‌م شوينه له ته‌نيشت تاته‌به‌ردىكي خه‌نه‌تيلكه‌گرتوو بوو كه به‌رزايى‌يه‌كه‌ى هه‌تا پشتيني ده‌هات.

هه‌وريك به‌رى هه‌تاوى گرت. سي‌به‌ره‌كه‌ى تى‌په‌رى و دووباره هه‌تاو ده‌ر كه‌وته‌وه. موسا گويزينگى به‌ده‌ره‌وه بوو. پشتيكي پر چرچ و لوچى هه‌بوو كه رووشالى قوللى لى‌ه‌ل ببوون و خوئينيان پيوه وشك ببوو... موسا سه‌پسه‌ر له په‌ستا داده‌هاته‌وه و ته‌ماشاي زه‌ويى ده‌كردو راست ده‌بووه‌وه. له په‌ناى به‌ردىكي سپى راوه‌ستا. له قه‌لشتى سه‌ره‌وه‌ى به‌رده سپى‌يه‌كه‌دا سنؤبه‌ريكي چووكه‌له شين ببوو. خه‌به‌ريك له گل و ئه‌م جوړه شتانه نه‌بوو. ره‌گه‌كان به ته‌واوى وه‌ده‌ر كه‌وتبوون و ده‌ورى به‌رده سپى‌يه‌كه‌يان دابوو. موسا به توندى به گه‌لى‌يه‌كه‌دا تى‌ده‌په‌رى و به‌ره‌و خوار ده‌چوو. قه‌رار و ابو ئه‌مشه‌و جه‌ندرمه‌كان له گوندى كه‌سمه وه‌ميئن. ياوه‌ر گوتبووى: "كوپينه له‌وى چاوه‌روانتان ده‌بين. ئه‌گر شتيكتان ديته‌وه، له‌وى خه‌به‌رمان پي بدن."

ياوه‌ر گوپى نه‌ده‌دايه ماندوو بوونى خوى: "غيره‌تى دوزينه‌وه‌ى حه‌مه‌دوك له موسا‌را گه‌يشتوه‌ته توش، كوپى سه‌ى؟!"

عه‌لى روښت و له پيش موسا كه وه‌دواى ئه‌و شوينه كه‌وتبوو كه ده‌چووه نيو ئاوايى، راوه‌ستا. چاوه‌كانى ببوونه دوو پياله خوين:

"موسا! گويت له من بى موسا. شوينه‌كه به‌ره‌و لي‌په‌وار ده‌چى. ئه‌م شوينه يه‌كسه‌ر ده‌چيته نيو لي‌په‌وار. ناكاه ترسى ئه‌وه‌ى حه‌مه‌دوك نه‌قوستانت بكا، به ئه‌نقه‌ست شوينه‌كه هه‌تله بكه‌ى؟"

موسا سه‌پسه‌ر جوابى نه‌دايه‌وه. نووكى دارده‌سته‌كه‌ى له‌سه‌ر قه‌لشتيكي قول كه له‌سه‌ر عه‌رز هه‌بوو، داناوو. دووباره وهړې كه‌وته‌وه.

عه‌لى‌يه‌شه‌ل ده‌ستى كرد به له‌رزين:

"به قوربانتم بم موسا به‌ره‌و لي‌په‌وار، ئه‌تو چته... شوينه‌كه به‌ره‌و لي‌په‌وار ده‌روا..."

موسا سه‌پسه‌ر ديسان گوپى نه‌دايه قسه‌كه‌ى و به پي خوى دا روښت.

وه‌ختيكي گه‌يشتنه پشت مالان خه‌ريك بوو روژ ئاوا بى. بىرى كرده‌وه كه: "جه‌ندرمه‌كان هيشتا نه‌گه‌يشتونه ئاوايى. له‌نيو لي‌په‌وارى خه‌ريكي ئاره‌ق خوارده‌نه‌ون. گوندى كه‌سمه بى‌ده‌نگه. ئه‌گر

جه ندرمه کان گه یشتبانه نیو دیی، دیییه که جموجولئیکی تی ده کهوت و وا بیی دهنگ نه ده بوو. " کولاوکه ی ماله کان دووکه لی لی هه ل ده ستا. عه لی له بن لیوانه وه گوتی: " هؤوه مائی سلله مانه. دووکه لیکی نه ستووریش له کولاوکه که یان هه ل ده ستی. هه تیوه شیته که ی ئیمه ش له ژووری شه ش دانگ که یفی کردوه و خه ریکی ئیسراحه ته... نه گه ر ده ی زانی تا ئیستا چ ره نجیکم کیشاوه... " خه ریک بوو ده ست بکا به گریان.

نه گه ر موسا سه پرسه پ دووسه د هه نگاوی دیکه به ره ژیرتر چووبایه، کار له کار ده ترازا... ده مانچه که ی له بهر پشتینی دهرهینا، فیشه کیکی وه به رداو له وه خته دا که سییره ی لی گرتبوو و خه ریک بوو ده ستی لی بکیشی، موسا سه پرسه پ به گورج و گولئییه کی وا که به بیریش دا نه یه، ئاوری دایه وه. روخساری تیک چووبوو. له حالیک دا ده ستی هه ل دینا، گوتی: " ره حمم پی بکه عه لی، ژن و مندالم هه یه. نه م کاره م له گه ل مه که... شوینه که ده چیته لیپه وار. نه من وا له مه سه له که حالی نه بووم. پیم وابوو ده ته ویی نه من به هه له بهری و بوخوت حه مه دؤک بدوزیه وه. پروانه. شوینه که ده چیته لیپه وار. زور باشه؟ "

عه لی ده مانچه که ی له بهر پشتینی نایه وه. هه ردووکیان رووبه پرووی یه کتر راوه ستابوون و هه تا ماوه یه ک ده له رزین. سه ره نجام موسا سه پرسه پ له حالیک دا مائی سلله مانه زله ی نیشان ده دا، گوتی: " حه مه دؤک له هؤو ماله یه. "

عه لی یه شه ل گوتی:

" ده زانم له ویی یه. "

شان به شانی یه ک به ره و مائی سلله مانه زله وه ریی که وتن. له ریی ده دا راده وه ستان، ته ماشای یه کتریان ده کردو پیی ده که نین.

قایمه قام پیاویک بوو قه له و، به ژیر چوله مه یه کی چین له سهر چین، جووته چاویکی هل مساو و ریپوقاوی، جووته لیویکی نه ستوروو شین، جووته گوی یه کی گوره و جووته برویه کی پرپشته وه که وهک خه تیکی پان به نیوچاوانیه وه دیار بوون. قوله بنه بوو. پیاویک بوو ساردوسرو نه گونجاو. کت و مت قه لافهت و شه خسیه تی عوسمانی یه کی هه بوو، عوسمانی یه کی تازه به سهر داکه وتوو که و ایزانه هه ر دوینی ته قیله که ی فری داوه و له جیات یان کلاو گه رگه ری یه کی خواستوه ته وه و به شیوه یه کی ناشی یانه له سهر ی ناوه.

له قولایی دله وه وهک شیتان له مسته فا که مال تووره بوو. چونکه نه شی ده توانی تووره یی یه کی ده رببری، قه لسی یه کی هه تا سنووری هاری زیادی ده کردو روژ به روژیش رق و قینه که ی له زیاد بوون دا بوو. له دیهاتی یه کانیش یه کجار تووره بوو، و هه موو رق و قینه که ی رووی له وان بوو. چونکه پیی و ابوو ده وان بوون سهر بازی یان بو مسته فا که مال کرد، یونانی یه کانیان رشته ده ریاوه و شایان له ولاته که ی وه ده رنا. وهختیکیش دلنیا ده بوو هاوده میکی ده مارگرژ (متعصب) ی چنگ که وتوه که دوژمنی مسته فا که مال، بوخچه ی دلی له لا ده کرده وه و چه ندین سعات له باره ی بنه مال ه عوسمانی، له باره ی "عبدالحمیدخان" و "وحیدالدین خان" وه قسه ی ده کردو به م جوړه ئیمانی خو ی به وه که روژیک له چنگ نه و شه ی تانه چاوشینه رزگار ده بن، تازه ده کرده وه و هاواری ده کرد:

"نیشتمانی جوانی "یاووز"، "قانونی"، و "فاتح" له دست نه م هه رچی و په رچی یانه ... نه م چه تانه ... نه م بولشه ویکانه دا نامینی. نه م روژانه تی ده پهن، ته نیا خویه که ده سه لاته که ی بی هه ورازو نشیوه ... نه م نیشتمانه بو نه مانه نابی! روژیک نه م ماره چاوشینه، مووزهرده له نیو ده چی! فه پانسه یی یه کان، ئینگلیزی یه کان و نه مریکایی یه کان دین و ئیره داگیر ده که ن. نه وانه، نه و بولشه ویکانه، نه و هه رچی و په رچی یانه، نه و کرمه پیسانه، نه و کافرانه ناتوان حکومته به سهر نه م ولاته وه بکه ن."

هیوایه کی له راده به دهری به دوژمنانی مسته فا که مال هه بوو. به روا لهت سهریشی چووبا، نویژی نه ده چوو. زور رقی له جووتیاران بوو، و هه تا بوی کرابایه هه ولی ده دا چاوی به "چاره ی دزیو" یان نه که وی و له هه ر جی یه ک جووتیارکی ده دی به نیشانه ی بیزاری نیوچاوانی تی که ده نا، دوعای "دفع شیطان" ی ده خویندو تفیکی گه وره ی له زوی ده کردو ده ی گوت:

"هه روهخت یه کی که له م دیهاتی یانه ده بینم، حاله تی کم به سهر دی، ده لئی نه و مووزهرده ده بینم. مووی له شم ده بنه نه شته ر. به دست خوم نیه کاکه گیان! له رقان هه موو مووی له شم ده بن به نه شته ر.

زۆرى مەرايى لە بەر عارف صائىم بەگ دەکردو لانى كەم پيىنج ھەنگاۋ لە دوایەو دەپۆشت و ھەر كە ئەو زارى دەكردهو، ئەم وەك فەنەر لە جىيى خۆى دەردەپەرى. ھەموو كارە چەپەلەكانى عارف صائىم بەگ ئەو رىگای بۆ خۆش دەكردن و ئەنجامى دەدان.

بەلام لە پاشەملەى دەىگوت: "ئەم ھەيوانانە، ئەو ھەرچى و پەرچىيانە مووزەردى دەپرووخينن. دەوروبەرى پەرە لە ئى وەك عارف صائىم بەگ. ھەموويان لە عارف صائىم بەگ نزم ترو پيس ترن. ئەوانە مووزەردى سەرەونخون دەكەن. جارى راوہستە. خوا تەختەتاش نيە، تەختە رىكخەرە. ھەر ئەم عارف صائىم بەگە بۆ رووخاندنى مووزەرد بەسە. لەكاتىك دا ھەزارى وەك عارف صائىم بەگ خەريكن ريسەكەى لى دەكەنەو بە خورى. جارى راوہستە، دەىبينى."

شەوانە وەختىك دەچوو ھەر جىيى، لەو خەيال و ئارەزوو دا بوو كە بەيانى وەختىك لەخەو ھەل دەستى، خەبەرى رووخانى مووزەردى ببيسى و ببينى كە "وحيدالدين افندى" جىيى ۋى گرتوۋتەو. ديسان لە عالەمى خەيال دا خۆى بەختەو ھەر سەر كەوتو لەنيو جل و بەرگى زىركفت و زنجيرسەعاتى زىرو ميدال و نیشان دا دەدى و خەويكى خۆشى لى دەكەوت: "ئەمانە ناتوانن لە مەملەكەتى "آل عثمان" دا بميننەو. ھەموو شەوى بە باو ھەرى پتەو بەو ھەو كە بەيانى دەگاتە پلەى "پاشايى" خەوى لى دەكەوت. ئەو زياتر لە ھەمووان متمانەى بە ئىنگليزىيەكان ھەبوو. ئاخىر چما دەكرى ئىمپراتورىيەكى وا پان و بەرىن كە ھەتاوى لى ئاوا نابى بدرىتە دەست ئەم بۆلشەويكە بىسەرەوبەرانە؟ ئەوانەى ەرەبستانيان داگير كرد، چما ھىشتيان ئەولادى پيغەمبەر لەسەر تاج و تەختى خۆيان بمينن؟

بە زوويەكى زوو لەم زبڵدانە كە نە جادەى ھەبوو، نە ئاوو كارەبا، لەم شارە بچووكە كە ھەتا بينەقاقەى بە قورۇ زەلق و پەين و پال دا چووبوو ھەو خوار نەجاتى دەبوو. چونكە دەسەلات و فەرمانرەوايى مووزەرد بە تالە موويەكەو بەند بوو.

"رامىزبەگ" ى قايمەقام لە نارەحەتىيان خەريك بوو دەتەقى. شەوو رۆژ مەشرووبى دەخواردەو ھەلگەل پاشماو ھى دەربەگەكانى سەردەمى عوسمانى قومارى دەكرد. فەرمانى دەدا لە ئەسكەندەر وونەو ھەراپەيان دىنان و تا بەيانى لىيان دەداو دەيان كوتاو سەمايان دەكرد...

لەو رۆژەو كە ھاتە شارۆچكە پيى لە يەك دى نەنا. واتە لە راستى دا نەى دەويىرا بچىتە ديھات. چونكە جارىكيان چاكي چاۋ لە ديھاتىيەكان ترسابوو. جگە لەو ھەش، ھەزى لە چارەى سەربازەكانى "مووزەرد" نەدەكرد. بەلام ھەمووى ئەمانە بيانوو بوون. لە قوولايى دلى دا ترسيكى لە جووتياران ھەبوو كە بۆ داپۆشيني ئەو ترسە بيانووى جۆراوجۆرى دەدۆزىو ھە.

عەلىسەفابەگيش زۆر جارى تكا لى كەردبوو كە سەريكى لادى بدا: "ئەم عەلىسەفابەگە سەگەش يەكيك لە تۆكەرانى مووزەرد بوو. لە كاتى "كيشەى نىشتمانى" دا رووى كەردە چياكانى تووپووس و بە ناوى ھەرگيراوى "تايفون" ھو لەگەل فەرانسەيىيەكان بەشەر ھات و مووزەرديش ھەر لەبەر ئەو ھى ئەو لە چياكان بەگژ

فهرانسهي يه يه كان دا چوه ته وه، شانازي وه رگرتني نيشاني پي به خشي. دياره موزهرده له م نيشانه
ته نه كانه ي زور هه بوو. توشی هه ركه س ده بوو يه كيك له وانهي ده دايه. هه رچند عه لي سه فابه گ سه گي په ت
كراوي موزهرده بوونه وه ريكي نزم و ساخته چي بوو، بهو حاله به كاكي خوم بليم ده ماري سه ربازه
خوشه ويسته كانی موزهرده، واته نه و ديها تي يه بي نه قل و بي ناموس و نزمانه ي ده ردينا.

هه ر دويني به فه رماني وي، يه غموراغا هه رچي نه سپ له ديي دا هه بوو دزيني. فه رماني داوه هه موو
شهوي هي رش بكه نه سه ر گونده كه يان و دي يه كه وه بهر ده سپري زي گولله بده ن. كاريكي كرده له زياني
خويان بي زار بوون. هه موو شتيك خه ريكه وي ران ده بي، وي ران وي ران وي ران.

كاكي خوم، نووري چاوم، وه ختيك خاوه ن ملكيكي هه وسه د ساله له ولا ته خوشه ويسته كه ي ده ربه كه ي
ئاخرو ناقيبه تمان له مه با شتر نابي. كاكي من بوخوتان ئينسافتان هه بي داخوا مه مله كه تي ئالي عوسمان له و
هه وسه د ساله دا كه سي وه ك يه غموراغا ي تي دا هه ل كه وتوه؟

كاكي خوم، نووري چاوم، داها تومه وه ته ماشاي حال و هه والي نه و ماره شينه ده كه م كه كه وتوه ته
گوميله ناو. نووري چاوم! خه ريكه ده خنكي، خه ريكه بوگه ن ده بي. نه م موزهرده بابايه كي سه ير به
چاوو روويه، نايه وي نه و بوگه نه كه له ده ورو به ري گه راوه ببيسي.

زور يه غموراغا و عارف صائم به گ و تايفون په يدا ده بن... هه موو شتيك توشی بوگه ن بوون
ده كه ن..."

عه لي سه فابه گ خه ريك بوو ده ي گوت:

"جه نابي قايمه قام نه گه ر ئيوه نه يه ن نابي. له هيچ و خورايي زه وي يه كانی منيان داگير كرده و خانويان
تي دا دروست كرده وون. به قاميش و جه گه ن دروستيان كرده وون. ئيمه بو نه وه شه رمان كرد؟ باوه ر بفه رمون
جه نابي قايمه قام. له بن هه ر به رديكي چي اي توو رووس كوته گوشتيكي له شم به جي ماوه. له "هاچين"
شه رپم كرده. له "نه نته پ" له گه ل "شاهين به گ" و له "قه ره عيسالي" له گه ل "سه نعان پاشا" شه رپم
كرده. وه ختيك ئيمه شه رمان ده كرد، خوينمان ده دا، نه وانهي نه مپرو زه وي يه كانی منيان داگير كرده،
سه ربازي را كرده وون. له پشته وه خه نجه ريان لي ده دايين. ئيستاش بوونه ناغا و سه روه رمان. هه ر نه وانه ش
له راستي دا بوونه ناغا و گوله جهرگه ي نه م مه مله كه ته. بي زه حمه ت ئيوه ته شريفتان بي و به دوو چاوي
خوتان ببينن، وه رن و شاهيد بن كه چون خه ريكين له بن زولم و زور دا ورد ده بين. وه رن بزائن ئيمه له گه ل
چ جو ره كه سانتيك به ربه ره كانی ده كه ين و له و ريگايه وه چ خزمه تيكي به مه مله كه تي خومان ده كه ين. وه رن
بزائن. به ربه ره كانی يه كه كه ئيمه دزي نه وانه ده ي كه ين له شه ري فه رانسهي يه كانی ش دژوار تره. نه وان
دوژمن بوون. به لام ئيستا دوژمن خه نجه ري له دلي نيشتمان رو كرده. بو نه وه ي جه نابت له گه ل خوم به رم
بو دي، تكام له عارف صائم به گ كرد كه ترومبيله كه ي بداته خزمه ت ئيوه. ئيستا ترومبيل به شو فيره وه
له به ر ده رگا چاوه ربي ئيوه يه."

قایمه قام که له پشت میزه که دانیشتبوو، دسبه چی دهرپه پی، دوگمه ی چاکه ته که ی داخستن:
"ترؤمبیللی عارف صائم بهگ چاوه پړی منه؟ نیستا، هر نیستا دیم. ترؤمبیلله که تان له بهر خاتری من له بهگ وهرگرتوه؟"

"به لئی له بهر خاتری تو."

"ترؤمبیلله که م زور مه حته ل کردوه؟..."

"نه خهیر جه ناب."

"کاتب، جه ندرمه کان، وه کیل باشی و ئه وان چی؟"

"ئه وان له دوی شه وی وه له دین جه ناب. هه موو شتیك ناماده یه."

قایمه قام سواری ترؤمبیل بوو، زور خوشحال بوو. کی دهی زانی، له وانه بوو خه به ریک بیی. کی ده زانی... به فیزو ده ماریکه وه بو لای ترؤمبیلله که رویشته. جگه ره که ی داگیرساندو بای ده خوی کرد. سواری ترؤمبیل بوو. له حالیک دا ریگا که ی به پیچه وانه به شوفیره که نیشان ده دا، گوتی:

"لیره وه برؤ کوپم."

شوفیره که به ره و ئه ولا رویشته. ترؤمبیل به نیوه پاستی بازار دا تی په پی. شوفیره که سی جار هوپنی لی دا که ئه م کاره ی زوری قایمه قام خوشحال کرد. هه موو دوکاندارو کاسبکاره کان له دوکانه کانان هاتبونه دهری، له حالیک دا هه تا پشتینی دوولا هاتبونه وه، سلویان له قایمه قام ده کرد. عه لی سه فابه گیش ئه م بهرنامه یه ی زور پی خوش بوو. چونکه وه ختیك خه لک ئه ویان له نیو ترؤمبیللی عارف صائم بهگ و له ته نیشته قایمه قام ده دی، نفوزی له نیویان دا سه د چه ندان ده بوو. ئه و زور له میژر بوو حیسابی ئه وه ی کردبوو که بتوانی به بهر دیک دوو نیشانه بیکی. بو وهرگرتنی ترؤمبیل له عارف صائم بهگ ئه وه نده ی لاهه لاهه له بهر کرد هه تا سه رکه وت.

شوفیره که که له نیازی قایمه قام حالی ببوو، له وسه ری بازاره وه دووباره گه رایه وه و له پیش چاوی سه رسوپماوی دوکانداره کان هه تا ئه وسه ری بازار لی خوری.

"جه نابی قایمه قام دووباره بهگه پیمه وه؟"

"بهگه پیره کوپم."

دهره ت و شانسی سوار بوونی ترؤمبیللی عارف صائم بهگ شتیك نه بوو که جاریکی دیکه ش بو ی ری که وی و ئه گهر شه رمی نه کردبایه، تکای له عه لی سه فابه گ ده کرد له به یانی یه وه تا ئیواری به پیش چاوی مؤله ق ماوی دوکانداره کان دا به سواری ترؤمبیل خوی فش کاته وه و بیته و بچی.

جاری دووه م که ده گه پانه وه قایمه قام به ده ست سلوی له یه که یه کی ئه و کاسبکارو بازار پیانه کرد که هه موویان دوگمه ی چاکه ته کانان داده خست. پاشان به دم هه ناسه یه که وه گوتی:

"لی ده برؤین کوپم، برؤین بو دی."

هه تاو بهرز ببوو كه گه يشتنه گوندى وايواي. ديهاتيه كان و ژن و مندال و پيرو لاوله دهره وهى ئاوايي
پيشوازييان له قايمه قام كرد. له سووچيكيش دههول و زورنايان لئى ده دا. سه يفه لي، دههول كوت و
زورناژهنى له گه ل خوى هينا بوون.

قايمه قام ته ماشايه كي حه شيمه ته كه ي كردو گوتى:

"چهنده ژارو به دبه ختن، به لام هه قى خويانه..."

عه لي سه فابهگ دووپاتى كرده وه:

"هه قى خويانه. منيان برپه وه. ئه وان بوونه هوى نابوت بوونم. نه بوخويان زهوى يه كانم داده چينن، نه
ديئن بوخوم دايان چينم. ئه گهر زهوى يه كان بدن به من و بوخوشيان بين له كيلاگه دا كارم بو بكن، وهك
گلينه ي چاوى خوم پييان راده گه م. نه هه ژارىو به دبه ختى ده مينى و نه هيچ..."

"خو ئه مانه تى ناگهن نوورى چاوم. ئه مانه بنياده م نين... كه چى حه زره تى مسته فا كه مال پاشاش
ده فرموون ديهاتيه كان سه روهرى ئيمه ن!"

"هه. هه... سه روهرى ئيمه!"

"ئه گهر بين و حالى شپرزهى سه روهره كانمان بينن..."

"ئه مانه بنياده م نين، جندوكه ن، ئافه ريده يه كي ديكن..."

ئه وان كومه ليك ئينسانى شپوشول، له پرو وهك دارى رهق بوون. رهنگى روخساريان وهك روخسارى
مردووان زهرديكى ئامال ئه سمه ر بوو."

ترؤمبيله كه له بن داريكى ئه ستور كه له نيوه راستى ئاوايي بوو، راوه ستا. جووتياره كان ده ست له سه ر
سينگ و مل كه چ راوه ستا بوون. قايمه قام به راويژيكي وشك و به دهنگيكي وهك كه ره نا پرسى:

"شاهيده كان لي ره ن؟"

عه لي سه فابهگ گوتى:

"لي ره ن."

قايمه قام له خووه بي دهليل نه راندى:

"بي دهنگ بن!"

بي دهنگي يه كه به رپا بوو دهنگى بالى ميشووله نه ده بيسترا. هه مووان به ترس و پاريزه وه هه ناسه يان
هه ل ده كيشا.

"كاتب، قه باله كه بخوينه وه."

"به چاوان قوربان."

"عه لي سه فابهگ شاهيده كانت كامانه ن؟"

"مه حمود سورمه لي ئوغلى له گوندى چيك چيك لار."

پیره پیاویکی پشت کومه که ریشیکی سپی، جوته چاویکی شین و دهم و چاویکی گهره ی هه بون به که لایه کی زه لاهمه وه هاته پیش. چونکه نهی ده توانی سهری راست راگری، به لایه ک دا خواری کردبوو. پشتینیکی سپی له پشتی به ستبوو که ده مانچه یه کی له سهر به ستبوو. ده مانچه یه کی ساچمه زه نیشی له بهر پشتینی رو کردبوو.

"له گوندی چیک چیک لار حاجی دؤراک..."

حاجی دؤراکیش پیر بوو و به ژنیکی زور بهرزو ریشیکی کۆسه ی هه بوو.

"مه لا عبدالرحمن له گوندی توپراخ ته په..."

ئه ویش پیر بوو، دهم و چاویکی زور ئه سمه رو ریشیکی سپی و توپنه ی هه بوو.

"کوله مه مه ن ئوغلی له گوندی چان قازان..."

کوله مه مه ن ئوغلیش هاته پیشه وه. پشتی دوولا هاتبووه وه. بوخوشی چنگیک ئیسک و پیست بوو.

"موختار، شاهیده کانی تو کین؟"

"سه فچه کاهیا، وه سمانه زله، مه لامحمدو عه لی ئون باشی..."

"کاتب بخوینه وه!"

کاتب دهستی به خویندنه وه کرد:

"قه باله ی زه وی یه دوو هه کتاری یه که ی عه لی سه فابه گ له جنوبه وه ده گاته ریگی گشتی..."

"کوی؟"

دهستیان بو خواره وه ی ئاوه دانی راداشت. له زور دوری جاده یه ک سپی ده چوو. سورمه لی ئوغلی ئه و

جاده یه ی نیشان داو گوتی:

"له سی سال له مه وه به ره وه، ئیمه هر به و ریگیه دا هاتوچومان ده کرد..."

به لام سه فچه کاهیا، وه سمانه زله، عه لی ئون باشی و مه لا محمد جاده یه کیان نیشان دا که له لای چه پی

ئاوه دانی یه وه بوو. له سهر ئه م مه سه له یه باس و کیشه یه کی توند له نیوان شاهیده کان دا دروست بوو.

قایمه قام ده سبه جی باس و وتووژده کانی کوتایی پی هینا.

"له رۆژه لاته وه ده گاته روبراری یال نزوت..."

شاهیده کانی عه لی سه فابه گ لافاوه گه یه کیان له پشته وه ی ئاوی نیشان داو شاهیده کانی جووتیارانی

وایوی دهستیان بو لای گوندی یال نزوت راداشت..."

"له شیماله وه ده گاته ئاکچاساز."

دیشان شاهیده کانی هر لایه ک جیگیه کی جیا له وی دیکه یان نیشان دا.

"له رۆژئاوا وه ده گاته "یازی لی تاش"."

دهستيان بۆ جيڭايهك له خوارهوه راداشت كه ههتا خوار ئاناوارزا دريژهي ههبوو. ديسان له نيو شاهيدهكان دا باسيكي دووردريژ دهستي پيكره. قايمهقام به راويژيكي توندهوه گوتي:

"قسهكانتان تهواو بوو؟"

ئهمه ي گوت و ئهواني بيدهنگ كرد.

همويان بيدهنگ بوون.

"له قسهي شاهيدهكان وا دردهكهوي كه قهبالهي عهليسهفابهگ هموو گوندي وايواي دهگريتهوه. به پيي شاهيدي شاهيدهكان ماوهيهكي كورته كه ديهايتيهكان هاتوونه ئيرهو له نيو زهوييهكاني عهليسهفابهگ له پووش و پهلاش هيندي خانوي شق و شريان پيكهوه ناوون. ههروهه دردهكهوي كه خهلكي گوندي وايواي زهوييهكاني عهليسهفابهگان به بي رهزانهندي خوي به دهستهوه گرتوه. بريار درا بۆ له نيو بردني ئهوه دهست به سهرداگرته ئهوه كه پرانه كه خهلكي وايواي له داروپووش و پهلاش سازيان كردوون برووخيندريين.

ئهمجار رووي كرده جووتيارهكان و گوتي:

"به ربه ربهكاني له گهله حكومته دهكهن؟ زهوي و زاري خهلك به بي ئيزني خويان داگير دهكهن؟ ئهمن ناتوانم ههه چونكه ئيوه له نيو زهوي و زاري خهلك دا له داروپهركه مالتان ساز كردوه، زهوييهكانيان لي بستينم و بيان دم به ئيوه. مانگيك مؤلهت تان پي دهدم. ئهگه ههتا مانگيكي ديكه دييه كه چول نهكهن و نه پون، جهندرمه دهنيرم ئهوه كه ويلا نه تان به سهردا برووخينن. ئيوه زور روودار بوون. نه گه ورهه چووكه ده ناسن، نه حكومته و نه خوا... نه حقه و حقوق ده زانن و نه دادپهروهري..."

خهلكي دي گوتيان:

"كس به بيري نايه دييه كه كهنگي دروست كراوه. ئهه گونده باپيري باپيرمان له زهمني "فيرقه ي ئيسلاحيه" دا دروستيان كردوه."

قايمه قام نه پاندي:

"له رووي من ههله دهگه رينه وه؟ قسه له قسه ي من دهكهن، پيتان وايه ده توانن فريوم بدهن. چما ري تي ده چي ئهه گونده هي سهه سال له مه و بهر بي؟ ئاخه هر ماوهيهك پيش ئيستا نه بوو كه بۆ زهوت كردني زهوييهكاني عهليسهفابهگ ئهه خانوانه تان پيكه وه نا؟ ئهه دييه به هيچ جور وهك ديي سهه ساله، ده ساله و ته نانهت ده روزهش ناچي. به مهش ده لين دي؟"

دهنگي به ره به ره بوو. كهفي پرژاند. كونه لووتي فش كردن، بوورايه وه، پيي به زهوي دا داو دهستي

راوه شانندن:

"درؤزنيه، دهغه لينه، بي سه ربه رينه، بي دين و ئيمانينه! مانگيك مؤلهت تان دهده مي. ئهگه ده توانن مه پون، مه پون با ئاكامه كه ي ببينن. ده تان پليشيني مه وه. وهك ميروو له بن پيم دا ده تان پليشيني مه وه..."

"سهرتان ئەئاوا... وەك سەرى مار چاك چاك پان دەكەمەو. " بە ھەموو تاقەتی خۆی لاقی بە زەوی دا دەداو پێی رەعەرزى دەخست.

دیهاتی یەکان ترسیان رێ نیشتم، سام گرتنی و دۆش دامان.

قایمە قام ھیندەى نە ما بوو لە رقان بته قى:

"ئە من دەبێ ئیوہ لە چاکەى حکومەتى کۆمارى حالى بکەم!"

لە حالیک دا لە رقان ھەموو گیانی وەك... ی ھەلاج دەلەرزى، لە بن دارە ئەستورەكە پراویچکەى دەکردن، دەى نە پاندا، تەشەرى دەوہ شاندا، جنىوى دەدان و لافاوى دەستور و فەرمانى وەرپێ دەخست.

سەرەنجام عەلى سەفابەگ و سەیفەلى توانیان لى نزيك ببەوہ. عەلى سەفابەگ گوتى:

"ئەم دیهاتی یانە بە شانازى جەنابت بەرانیکیان کردۆتە گاوگەردوون. موختار سەیفەلى دەلى كە نزيك نیوہ پۆیە. ئاغا بۆ نان خواردن تەشرفى بى و لە گوناھمان ببوورى.

قایمە قام بى دەنگ بوو، نەختیک بىرى کردەوہ و دوايە ھەتا تینی تیدا بوو نە پاندى:

"گاوگەردوونەكە یان بەدەن بە سەگ. گاوگەردوونى ئەم درۆزنە بى شەرمانە بۆ سەگ باشە... تەریق نابنەوہ، دەلین ئەم گوندە سەدسال لە مەو بەر دروست کراوہ. بى شەرمانە، تەریق نابنەوہ. دەیانەوئى من فریو بەدەن. ئەم کۆختە سەگانە... گویتان لى بى تووتکە سەگینە، راستى یەكەى بلین ئەم کۆختە سەگانە تان چەند رۆژ لە مەو بەر دروست کردوہ و ناوتان ناو ن خانوو؟ ئەگەر ئەم خشت و خالە سەدسال لە مەو پيش لیترە دروست کرابى، کەوايە ئیوہ سەدسالە لە زبەدان دا دەژین، کەوا بى شیاوى سووکایەتین. دەبى تف لە پرووتان بکرى. گاوگەردوونەكە تان سەگ بى خوا."

عەلى سەفابەگ قۆلى بەگى گرت و ئەوى بۆلای ترومبیلەكە پراکیشا. بردیە نیو ترومبیلەكە و بوخوشى لە پەناى دانیشتم.

قایمە قام لە سەرەخۆ بە شوفیرەكەى گوت:

"ترومبیلەكە ھەل كە كورم. تكاشت لى دەكەم با عارف صائم بەگ پى نە زانیتهوہ كە ئەم خۆم لە دیهاتی یەکان توورە کردوہ. چونکە دەزانم ئەو، دیهاتی یەکانى زۆر خۆش دەوئى. دیارە ئیمەش خۆشمان دەوین بەلام درۆزنى یەكە یان و زەوى داگیرکردنەكە یان بنیادەمى لە دین دەردەکا...

ھەرچەند رەكەكەى نیشتبووہوہ، بەلام ھیشتا ھەموو لەشى دەلەرزى، شوفیر بە سى جار سووراندنى ھەندیل ترومبیلەكەى ھەل کرد. ھات سوار بوو و ترومبیل وەرپێكەوت. جەنابى قایمە قام دەستى دريژ کرد، دەستى عەلى سەفابەگى گرت و گوتى:

"لەگەل ئەمانە، لەگەل ئەم ھەرچى و پەرچى یانە دەبى ئاوا رەفتار بەكەى وانیە نوورى چاوم؟"

پاشان لە حالیک دا بە ھەموو ھیزی خۆى دەستى وى دەگووشى، گوتى:

"تکایەكەم لە جەنابت ھەيە."

عەلى سەفابەگ دەسبەجى خۆى خپ كرده وەو گوتى:

"بفەر موو جەناب."

قايمە قام سەرى برده بن گوئى و بە سرتە پئى گوت:

"زۆر تكات لى دەكەم كارىك بكە كاكى شوڤير له زمانى دەر نه چى و كرده وەى ئەمپوئى من، ئەم توورە بوونە بە جى يەم بو عارف صائم بەگ نە گيرپتە وە... زۆرت تكا لى دەكەم... ناكرى بە جورىك زمانى بىهستى؟"

"پامىز بەگ! لەو بارە يە وە هېچ نىگەر ان مە بە، قسە لە زارى دەر ناچى."

بە لام قايمە قام بە هېچ جورىك قەناعەتى نە دەهات و سات بە سات ترس و نىگەر انى يەكەى زياتر دەبوو: "ئەگەر عارف صائم بەگ مەسە لەكەى بە گوئى بگاتە وە... يان شوڤيرەكە جاسووسى عارف صائم بەگ بى، چى؟"

سەرى برده بن گوئى عەلى سەفابەگ و گوتى:

"عەلى سەفابەگى خۆشەويست، نەكا ئەم هاوړپى يەمانيان بە نەينى نار دبى كە ئاكارو كردارى ئيمە بخاتە ژير چاوه ديږى، تابزانى چۆن لەگەل ديھاتى يەكان دە جووليينە وە... رپى تى دە چى؟"

عەلى سەفابەگ زۆر بە دلنيايى گوتى: "رپى تى ناچى" و بو ماوہ يەك پامىز بەگى ئارام كرده وە. بە لام ديسان سات بە سات ترسەكەى زيادى دە كرد، هەناسەى هەل دە كيشاو دەى گوت: "ئەگەر ببيسنە وە كە رەفتارىكى وام لەگەل ديھاتى يەكان كردو، لەسەر كارم لادە بەن، لام دە بەن... ئەو جنيوانەى دامن، ئەو كارانەى كردمن..."

ديسان سەرى برده وە بن گوئى عەلى سەفابەگ و پرسى:

"ناكرى ئەو ديھاتى يانە لە دى يەكە يان بمينە وە؟ ناتوانن رپگايەك بدۆزنە وە؟ يان ئەمن خۆى تى هەل نە قوتينم و ئيوە خۆتان بە رەشە كوژى و ترس وە بەر نان ناچار يان بكەن برون؟"

عەلى سەفابەگ گوتى:

"ناكرى. كار لە كار ترازاوە. ئەگينا سام و ئابرووى حكومەت كەم دە بيتە وە، پئى شيل دە بى. ئيوە ناتوانن كارى ئەوتو دەر هەقى حكومەتى كوومارى توركيە بكەن. ئيوە نابى كارىك بكەن كە قايمە قامىكى رەسەنى ئەم حكومەتە قسەى خۆى بخواتە وە."

قايمە قام كە ديار بوو بپيارى خۆى داو، گوتى:

"دەى خواتە وە عەلى سەفابەگ، وەك گوليش دەى خواتە وە. قايمە قام هېچ، والى و وە كيليش دەى خواتە وە. تەنانەت سەرۆك..."

چون تى گە يشت كە زۆرى پئى لى هەليناو، قسەكەى خۆى راست كرده وەو گوتى: "ئەمن بەش بە حالى خۆم دەى خۆمە وە."

"پیاویکی وهك عارف صائم بهگ چۆن ئه قلا دهی گری ترۆمبیللی خوی، ئه ویش به شوڤیره وه بدا به ناغایه کی بی سهره وه به ره که ئه ویش قایمه قامی شاریک له گه ل خوی هه ل گری و بچن خه لکی گوندیک ده ربکه ن؟ شتی واقه ت ریی تی ناچی. ئه م کاره کاریکی ئاسایی نیه خوشه ویسته که م. ئه م شوڤیره پیاویکی زۆر زینگه. له وانیه یه کیك له سه روکه کانی "ئه منی عام" بی."

"ئاغای به پیز! برای خوشه ویستم! ئیوه له ئه وروپا خویندنتان ته واو فه رموه؟"
شوڤیره که گوئی لی بوو، به لام وه سه ر خوی نه هینا.

"له گه ل ئیوه مه، له ئه وروپا خویندنتان ته واو فه رموه؟"

شوڤیر ئاوپریکی دایه وه دوای خوی، زه رده یه کی هاتی و به زاراه یه کی خه ستی "ته رابووزانی" وه لامی دایه وه:

"قه ت نه چومه ئه وروپا. خویندنه وه نووسینیش نازانم."

قایمه قام به م وه لامه زیاتر وه شك که وت: "درو ده کا. بی ئه م لاو ئه ولا فه رمانبه ری ئه منی عامه. چما ئه قلا دهی گری شوڤیری پیاویکی وهك عارف صائم بهگ نه خوینده وار بی؟ چما ده کری تا ئیستا ئه وروپای نه دیبتی؟ چاکی خوی ئاشکرا کرد. چه ندیش جوان لاسای زاراه ی ته رابووزانی ده کاته وه. براقۆ. ئه م خائینانه جاسووسی باش پی ده گه یه نن. ئه گه ر جه نابی "وحیدالدین" یش له و جوړه پیاوه زیره کانه ی هه بایه، ده ی توانی به وهخت ده ستی مسته فا که مال پاشا بخوینیته وه. یاریده ده ریکی به هوشی بو داده ناو به دوو روژان له هه موو کارو کرداره کانی حالی ده بوو."

"ئاغای به پیز! زۆر باش ترۆمبیل لی ده خوری" ته نیا ئه وانیه ی له ئه وروپا خویندوو یانه، ئاوا جوان و له بار ترۆمبیل لی ده خورن."

شوڤیر قاقایه کی سامناکی لی دا، ده می هه تا په نای بنانگوئی لی ک کرایه وه. ترۆمبیله که له ریی لادا و له چالیک که وت:

"وه ستای من، وه ستاخه لیلی ئه زه پۆمی یه. هه موو ئه وروپا گه رابوو. پیی ده گوتم جه مال له ئه وروپاش لینگه ت نیه، ئه تو خوی ترۆمبیللی."

"ئاغای به پیز! ئیوه زاراه ی ئه زه پۆمی باش ده زانن؟"

"دیاره، زمانی زگماکیمه."

"براقۆ، به خوا براقۆ. فه رمانبه ره کانیا ن باش پی ده گه یه نن."

"جه مال ئاغا، ئیوه دیهاتی یه کانتان خوش ده وی؟"

"زۆرم خوش ده وین. دی نیشتمانی منه. که سیك نیشتمانی خوی خوش نه وی بیژوویه."

"ئه من ئه مپۆ له دیهاتی یه کان تووره بووم، وانیه؟"

"نا جه ناب تووړه بوونی چی؟ زوریش به مه حبه به ته وه رهفتارتان له گه ل کردن. عارف صائم به گی ئیمه به کوهک و گوپال لیان ددها. عارف صائم به گ دهلی خه لکی لادی ته نیا به کوهک و گوپال حالی دهن. به گ زور له خه لکی گوندی ناک مه زار تووړه بوو. زوریانی ئه وهنده دارکاری کرد که مردن."

"هه قی خو یانه."

زاراوه ته پابووزانی یه که ی خه ست تر بوو:

"به لی، هه قی خو یان بوو."

قایمه قام له دلی خو ی دا گوتی: "گالته م پی ده کا. مال ویران بووم. بوچی له پیشه وه به ئه قلم دا نه هات که شو فیری ناغا ده بی فرمانبه ری ئه من بی!"

"جه مال ناغا، ئه گه ر تکام له ئیوه کردبا که ئه مشه و پیکه وه یه ک دوو پیک هه ل دهن، ئه و شانازی یه تان ده دمی؟"

"ئو شانازی یه م پی ده دای. به لام ئه گه ر ناغا بزانیته وه، دایکم (...)."

"سه گبایه گالته م پی ده کا، گالته م پی ده کا... ئه منیش ئه گه ر له جیگای وی بام و گه وجیکی بی ئه قلم وه گیر که وتبایه گالته م پی ده کرد."

"تکات لی ده که م ناغای خوم. عارف صائم به گ نابیسیتته وه."

عه لی سه فابه گ گوتی:

"ئو هیچ نارپه حه ت مه به جه مال. نایه لم به گوپی عارف صائم به گ بگاته وه."

قایمه قام تووړه بوو: "وه لاغی نه فام به سه روکیک ده لی" ئه تو! "نازانی کئی یه وچ کاره یه! ئیستا ده ی بینی. ئه من برپاره که ی خوم و هرده گرمه وه. به لی گوندی وایوی سه د ساله له نیو ئه م قوروقاله، له نیو ئه م باتلاغو ئه م میث و مه گزه و له نیو ئه م جه ه نه مه دا بو ژیانی دیهاتی یه کان دروست کراوه، ئه وانه ی میژوویان خویندوه ته وه ده زانن. سام و هه یبه تی حکومت ناکه مه دارده سستی سه گیکی وه ک عه لی سه فابه گ. با بوخوی به شیوه و تاکتیکی خو ی چونی ده یه وی دیهاتی یه کان له دیی وه دهر بنی، ئه مه یان ئیدی په یوه ندی به ئیمه ی فرمانبه ری ده ولته وه نیه."

"جه مال ناغا. منیش زورم خه لکی لادی خوش ده وی. باب و باپیرانم هه موویان دیهاتی بوون."

ترؤمبیله که له قوولکه یه ک که وت. شار که به بناری چیا که وه نووسابوو، له دووره وه و له و به رزایی یه به و سواله ته سوورانه ی سه ربانه کانیه وه و به بانه گلینه کانی و به شووشه په نجره کانیه وه که له بهر تیشکی هه تاوی نیوه رؤ ده ترووسکانه وه، ده ت گوت شاری شای په ری یانه و ناگری تی به ربووه.

عەلەبەشەل لە دەرگای مائی سلەمانەزلە ی داو گوتی:

"مام سلەمان ھۆۆۆی مام سلەمان. ئەمنم عەلەبەشەل."

سلەمانەزلە برۆ سپی و پڕ پشتمەکانی ھەل کیشاوەستایە سەرپێ.

"ئەمنم، ئەمن، عەلەبەشەل."

سلەمانەزلە لە حالیک دا لەنیو ژوورەکەدا راویچکە ی دەکردن، لەبن لیوانەووە گوتی:

"ھە ی بیچوووە سەگ، ھە ی سەگی رست کراوی ھەمزە کەچەل! پێی وایە ئەگەر زانیم ئەو دەرگای

لێدەکەمەووە. ھە ی نزمی بیویژدان (...). م کردە لاقە شەلەکەت. ھە ی دار دەستی دەستی زۆردار. ئەتۆی لە

ئاسیاب چەشمە دلێ ھەموو خەلکەکەت پڕ کردووە لە خوین."

"مام سلەمان دەزانم لە مالاوھە ی. دەرگام لێبکەووە کاریکی پیویستم ھە ی. بە پەلەشم. دەمەوی

میوانەکەت ببینم."

سلەمانەزلە چوو بو لای دەستە نوینەکە ی، تەفەنگیکی جوانی کە لە کۆنەووە ھەیبوو، دەرکیشاوە بە

ئەسپایی پری کرد لە فیشەك: "سەگەشەل، چۆن ھاتووی میوانەکەم ببینی؟ وادیارە شوینەکەیت

ھەلگرتووە... ئیستا پیت نیشان دەدەم میوان چۆن دەبینی."

لە دەرگاکی نیزیکی کەوتەووە. لولە ی تەفەنگی بەقەلشتی دەرگاوە ناو بوخۆشی لە کەلینی دەرگاوە

تەماشای کرد، سیرە ی لێگرت و کشایەووە راست لەو کاتەدا کە دەیەویست دەستی لێبکیشی، ھەمەد

ھات لە پشتمەووەرا دەستی گرت و کیشای:

"دەست راگرە مامە. دەرگاکی بکەووە. عەلی لە خۆمانە."

سلەمانەزلە لە مەبەستی ھەمەد حالی نەبوو.

"دەرگای لێبکەووە مام سلەمان. ئەمن لێرە چاوەرپی بووم."

"چی... ئەمن خەریک بوو بیکوژم."

"ھەلەبەشەل گەورە بوو."

"ئەتۆ نای ناسی، ھیچ ھەلە نەبوو..."

سلەمانەزلە بە پرتەو بۆلە چوو دەرگاکی بکاتەووە ھەمەدیش بە دوای دا رویشت...

ھەر کە سلەمانەزلە دەرگای کردەووە، شەلە لە پێشەووە مووسا سەرسەر بە دوای دا وەرژوور کەوتن.

ھەمەدو عەلەبەشەل یەکتریان لە ئامیز گرت.

سلەمانەزلە لە کاتیکی دا گێژو و پ ما بوو، دە ی گوت:

"ئەم ھەتیوھ زۆر بەدەفەرە. مەلئ یاغی بلئ "سەرلەشکر" ھ..."

عەلییەشەل خێرا خێرا ھەمەدی لە بەسەرھاتەکە ئاگادار کردو داستانی موسا سەرسەپیشی گێراییەوھ.
سلەمانەزلەو ھەمەدیش ناوی موسا سەرسەپیان بیستبوو.

سلەمانەزلە بە پیکەنینهوھ گوتی:

"لەھەمەدی بپرسە. خەریک بوو بت کوژم سە شەلە. پیم وابوو لە سەگەکانی دەوروبەری ھەمزە کەچەلی
و خەریک بوو بت کوژم. دیارە خەراپیش نەبوو. دنیا لە شەری کافرێک رزگاری دەبوو. تەنیا موسا سەرسەپ
دەمایەوھ. ئەمە ھەقی موسا سەرسەپەرە کە لە دنیادا تەنیاو بئیلینگە بئ." عەلییەشەل گوتی:

"راست دەکەی. وەستایییەکەیم دیوھ، ئیمانم پئی ھیناوە. بەراستی تاقە. ھەقی خۆیەتی..."
ھەمەد بە پەرۆشەوھ گوتی:

"ئەگەر لەحزەیک درەنگتر جوولابام گوللە راست لە قەوھزی سنگت دەدرا. چما ئەتۆ شیتی؟ لەم
دئیانەدا بە جۆرێک ناوبانگت دەرکردوھ ئەگەر بکەویە دەستی دیھاتییەکان لەتکی گەرھت شلکە ی گویت
دەبئ. بۆچی ھەروا بئ بوار وەنیو ئاو دەکەوی؟"

"ئەگەر ھەمەد نەگەیشتبایە ئیستا لەبەر دەرگا تخیل ببوو و لاقە شەلەکە ی لە ھەوا کردبوو."
شەلە گوتی:

"ئەو چاکانە ی کردوومن، گیانیان نەجات دام."

ماوھەکیان بە گالتەو پیکەنین رابوارد. پاشان سلەمانەزلە پرسی:

"کاک موسا ئەوھ ی لەبارە ی تۆوھ دەی لئین راستە؟ دەلئین ئەگەر بەیانی لەگەل تاوھەلات لە ماراش وەرئ
کەوی بۆ ئیواری لە ئەدەنە ی، ئەمە راستە؟ بالداریش ناتوانئ ئەو ھەموو رینگایە بە رۆژیک بپرئ، بەراستی
وايە؟"

موسا سەرسەپ پئکەنی و گوتی:

"بەلئ راستە. ھەقیقەتی ھەیە. بەلام ئیدی پیر بووم مام سلەمان!"

سلەمانەزلە بەو پەری کون پشکنییەوھ پرسی:

"ئەوھش راستە کە دەلئین تا ئیستا نەبووھ وەدوای شوینیک بکەوی و خاوەنەکە ی نەدۆزیوھ؟"

موسا سەرسەپ بە شەرمیکى مندالانەوھ لە کاتیک دا سەری لئ شئوابوو گوتی:

"جاریکیان ھەتا نيزیک چۆمی "دیارسووات" کە ئیستا پئی دەلئین جەبھان وەدوای شوینیک کەوتم کەچی
ئەو شوینە شوینی چەتەیکە دیکە بوو. تۆمەز خاوەنی ئەو شوینە کە ئەم ھەلەم گرتبوو لەنیو
گابەردەکانی ئاناوارزادا خۆی ھەشار دابوو. دیارە دوایە وەدوای شوینەکە ی کەوتم و دۆزیمەوھ، بەلام
ھەرچۆنیک بئ لە ژیانم دا جاریک بە ھەلە چووم."

عەلەییە شەل گوتی:

"ئەمن بەراستی وەستایە تیم لئەدی. لئە تۆقیبووم. لە رێگادا زۆرم هەول دا بە هەلەئە بەرم. بەلام شوینی حەمەدی هەلگرت و راست هاتە بەر ئەم دەرگایە. برالە حەمەد، راستە کە ئەتۆ ژيانی منت نەجات دا، بەلام ئەمنیش ژيانی تۆم نەجات دا." پاشان هەموو بەسەرھاتە کە ی رێگای تا ئەو جێگایە کە بریاری کوشتنی موسا سەرپەری دابوو، موو بە موو گێرپایەو. بەو داستانە کە عەلەییە شەل دە ی گێرپایەو موسا سەرپەر جار بە جار رەنگی زەردتر دەبوو و چاوی زیاتر پێ دەردەپەپین. موسا سەرپەر لە حالیک دا بە تەواوی نیوچاوانی تیک نابوو زۆر بە سەر سوپمانەو پرسی:

"هەر بەراستی دەتەویست بێم کوژی؟"

عەلەییە شەل گوتی:

"باشە بۆخۆت پێم بلێ لەو زیاتر دەم توانی چ بکەم؟ چیی دیکەم لە دەست دەهات؟"

پاشان لە کاتیک دا دەستی بۆ لای سلەمانەزلە درێژ کرد، گوتی:

"ئەویش دەیهویست من بکوژی، لە کاتیک دا بێگوناخ و بێخەتا بووم."

سلەمانەزلە گوتی:

"بە خوا دەم کوشتی. بەرپیکەوت زۆر باشیش دەبوو. قەیدی نیە با ناردنی عەلەییە شەل بۆ جەهەننەم بمینێ بۆ جارێکی دیکە. قەرزبێ لەسەرم. پیت قەرزدار بێم!"

پاش نان خواردن عەلەییە شەل حەمەدی بانگ کردە سووچیک و پێی گوت:

"ئەم دئەییە مال بە مال دەپشکنن. یاوەر فارووق عادەتیک ی هەیه: بچیتە هەر دئەییە ک خەلکە کە ی وەبەر

کوتهک و گۆپال دەدا. هیچ نازانی، نە پیر، نە ژن، نە مندال. ئەتۆ گیر مەبە، سواری ئەسپیک بەو بپۆ."

حەمەد پرسی:

"بچمە کوئی؟"

عەلەییە شەل گوتی:

"کیو و بەندەن پرن لە جەندرمە. ئەوانە ی بە دلخوایش بە دوات دا دەگەرپین دنیا یان پیر کردو. نازانم

ئەو برایمە پەرشە چیی لە گیانی تۆ دەوی. هەمیشە دەلێ بە خوینی سەری تینووم. هیچ قسە یەکی دیکە ش

ناکا. ئەتۆ چیت لەگەل کردو؟"

حەمەد نەراندی:

"تووتکە سەگ چیم لەگەل کردو؟ تەویلەم بەسەر دا رووخاندو؟ خەرمانم لئە سووتاندو؟ تەماحم لە

نامووسی ژن و بووک و کچەکانی کردو؟ ئەمن چووزانم چیم لەگەل کردو؟ باشە ئیستا بچمە کوئی؟"

عەلەییە شەل فکەرەو چوو:

"ناتوانی لیږه بمینیه وه، خه ته ره. هه موو کهس ده زانی له مائی سلّه مانه زله ی. ناتوانی هه لئی بو نیو لیږه واریش. له وی ده که ویه ته نگانه و له برسان دهمری. نیستا هه رکهس لیږه بت بینئ ده چی و خه بهرت لی دده. ئیدی ئه و حه مه دؤکی جاران ته واو بوو، رویشته. خوا نه کا له خه لکی ئاسیاب چه شمه که سیك بت بینئ. بکه ویه ده ستیان پارچه پارچه ده کهن."

"بچه کوئی عه لی؟"

عه لی له فکروهه چوو بوو و قسه یه کی نه ده کرد:

"ئه م روژانه چوون بو چیاکان ئیمکانی نیه. بریا له و جیگای خوت لی حه شار دابوو یه ک دوو سال مابایه وه و خوت ئاشکرا نه کردبا هه تا به یه کجاری له بیریان ده چوو یه وه."

حه مه د گوتی:

"له چوکورواو بووم."

پاشان له سووچیکی ژوره که دانیشته و ته واوی رووداوه کانی چوکورواو، وایوی و عه لی سه فابه گ، عارف صائم به گ، ئیدریس به گ و ئاغا کانی دیکه ی چوکورواو سه یرانی یه ک به یه ک بو عه لی باس کرد.

عه لی گوتی:

"بریا ئه م روژانه نه هاتبایه کیوپاره. وه سمانه زله و خه لکی دیهاتی چوکورواو تویان به گرتن نه ده دا. ئه وان جاپز ببوون و چاوه روانی یارمه تی یان له تو هه بوو، ته نانه ت ئه گهر هه موو خه لکی گونده که شیان له نیو بردبایه، دیسان کهس توی به ده سته وه نه ده دا. به لام خه لکی ئیره... ئه گهر به گیرت بینن، له که چه ئاو یك دا ده ت خنکینن. مه روانه سلّه مانه زله. ئه و توی خوش ده وی. نیستا بزانی ریکا چاره چه؟ راستی یه که ی جگه له مائی ئوممه ته زهر د جی یه کی دیکه م به فکرا نایه. ئه و له پیئاوی تو دا گیانی شی فیدا ده کا. وه ختیك رویشته چه ند مانگ تازی هه داگرت. چاوه کانی به قه در دوو کانی فرمیسیکیان لی هات. به لام ده وره بری پر له جه ندرمه یه. ناتوانی بت شاریته وه."

بانگی سلّه مانه زله یان کردو ته گبیریان پی کرد، ئه ویش زوری بیر کرده وه، به لام په نایه کی به فکر دا نه هات. مووسا سه رسه پر قسه یه کی نه ده کرد، به لام جاروبار ده ی گوت: "ئاخ عیلاتی ماراش، یادیان به خیر. خوا ده زانی ئه م حه مه ده وردیله یه که هیچ، دم توانی له شکرکیان له نیو دا بشارمه وه."

چوار پیواوی کارکوشته، چوار گورگ کوبوونه وه هه تا لای نیوه شه وی بیریان کرده وه و نه خشه یان کیشا، له کاتیك دا جه ندرمه کان له میژ بوو له نیو ئاوی دامه زرابوون، نانیان خواردبوو و نووستبوون. یاوه ر فارووق و هه مزه وه وه کیل باشی عاصم له مائی کوپخا خه ریک بوون "پاکی" یان له گه ل که باب ده خوارده وه. سلّه مانه زله سات به سات ئاگای له ده نگوباسی مائی کوپخا هه بوو.

پاش ماوه یه ک بیر کردنه وه له نه کاو حه مه د هاواری کرد. دیمه وه، دیمه وه. ده چم له ناشی سمایله زله دا خوم ده شارمه وه. کهس به بیر ی دا نایه له وی بم."

شه له گوتی:

"بۆچی، به بیریشیان دا دی. به لām چاره یه کی دیکه نیه. چهنډ رۆژ له وی بمینه وه تا بزاین چ فکریکت بۆ ده که یه وه. له هه ل و مهرجی ئیستا دا باشتین جیگا هه ر ئه وی یه."

سله مانه زله گوتی:

"به لای جی چاکه. دوايه ئه من و عه لی فکریکی لی ده که یه وه."

حه مه د له په نای ئاگره که دانیشتبوو. وا له گژ فکران راجوو بوو که ته نانه ت گوی له وه فرمانانه ش نه بوو که سله مان به کورپه کانی و بوو که کانی ده دان: "ئه سپه که ساز بکه ن، تویشووی ته واو دابنن، رۆنه که ره، هه نگوین، قاوومه ش دابنن."

پاش ماوه یه که حه مه د سه ری هه لئناو گوتی:

"براله عه لی باشت گوی لی بی - پاشان رووی کرده موسا سه پرسه پ - ئه تۆش باش گوی بگره - ئه مجار رووی له سله مانه زله کرد. ئه تۆش باشت گوی لی بی مام سله مان."

پاشان تفی قووت دایه وه، خوی حازر کردو قه لافه تیکی به خویه وه گرت وه که ئه وه ی بی هه وی مه به سستیکی گرینگ باس بکا. ده ت گوت ده یه وی وه سیه ت بکا، ده سستی به قسه کرد:

"ئیه وه هه رسیکتان، ده سستان، چاوتان، بیرتان کیمیایه. زۆرتان دنیا دیوه، ته مه نیکتان رابواردوه، ئیستا هه رسیکتان له جی یه که کۆ بوونه وه. هه مووتان ده زانن ئه من چهنده م به لا به سه ر هاتوون. دیاره نالیم ئه و به لایانه ی به سه ر من هاتوون به سه ر هه یچ دیل و کۆیله یه که نه هاتوون. به لām ده توانم بلیم ئه منیش رۆژی زۆر له توانا به ده رم رابواردوون هه مووتان هه مووی ده زانن. ئاخره که شی عه بدی خانم به و مه به سته کوشت که فه قیرو هه ژار رزگاری یان بی و رزگاری یان هات... پاش مردنی عه بدی، خه لک شادمانی یان کرد، زه وی یه کانیان له نیو خویان دا دابه ش کرد. هه م گوندنشینه کان و هه م ئه من پیمان وابوو دنیا هه روا ده بی... پاشان چ بوو؟ پاشان هه مزه که چه ل په یدا بوو. هه زار جار خه راپتر له عه بدی ده سستی به خوین سوور بوو. دلای خه لکی پر کرد له خوین. ئی... باشه ئاخره که ی چی؟ عه بدی رویشته، هه مزه که چه ل هات هه زار جار له و خه راپتر... باشه... ئاکامی زه حمه ته کانم به چی گه یشت؟ ئیه وه پیاوی ژيرو به ته گبیرن، زۆرتان ئه زموون هه یه. ئیه وه پیم بلین بزانه ئه من ده بی چ بکه م. ریگایه کم نیشان بده ن."

سله مانه زله به راویژیکی تونده وه گوتی:

"ئه من ئیستا پیته ده لیم، ئاو هه میشه سه ره و خوار ده روا، ده رواو ده ریای مه رمه ره پر ده کا. تا ئیستا قه تت دیوه ئاو سه ره و ژوور بره و؟"

"که وابوو هه میشه عه بدی ده رواو هه مزه دی؟ وانیه؟"

سله مانه زله تووره و ناعیلاج و ناهومید له حالیک دا ریشی ده له رزی، گوتی:

"ئه ری، هه روايه."

مووسا سه پسه پ گوتی:

"ئاغايهك ده پروا، ئاغايهكي ديكه دى. له هه موو جى يهك هه روايه. ئيرادهي خوايه كه بالنده به بال ده فپى، با به بى بال ده پروا، بنيادهم به لاقى ده پروا، مانگ و روژ هه ل دى و ئاوا ده بن."

حه مه د به نيوجاوانىكى گرژه وه قسه كه ي ئه ويشى بپى و گوتى:

"كه و ابى عه بدى بپوا، هه مزه دى، وانيه؟"

مووسا سه پسه پ ملي به لاوه ناو گوتى:

"هه روايه."

شه له قسه ي نه ده كرد. ديار بوو له و باره يه وه زورى بير كردوه ته وه. سه ره نجام گوتى:

"وه ختيك ئه تو رويشتى و هه مزه كه چه ل هات، هه ر بيرم له وه ده كردوه. شه وانه تا به يانى خه وم لى نه ده كه وت. به لام ريگا چاره يه كم نه دوزيه وه. - هه ناسه يه كي قوولى هه ل كيشا - زور زورم بير كردوه وه. فكرم نه گه يشته هيچ كوئى، ئه قلم هيچى نه بپى."

حه مه دوك گوتى:

"عه بدى ده پروا هه مزه دى، هه مزه ده پروا سه لمان دى، عه لى ده پروا وه لى دى..."

سه لمانه زله وه لامى دا يه وه:

"راست و ابوو. عه لى رويشت وه لى هات. باپيرت رويشت بابت هات. بابت رويشت تو هاتى. ئه تو ده پوى كوپه كه ت دى."

حه مه د گوتى:

"هه ر ئىستا ئه تو، ئه من، مووسا سه پسه پو عه لى يارى به گياني خومان ده كه ين. ئه گه ر وايه، بوچى هيئده ته قه لا ده كه ين؟" ئه مجار به دلنيايييه وه گوتى: "هه ولدان كاريكى به جى يه، ئه مه هه قى خومانه."

ماوه يهك بوو ئه سپه كه له بهر ده رگا راگير ابوو. حه مه د هه لستا، هه رسيكيانى يهك يهك له ئاميز گرت. روخسارى حاله تيكي تالى تيدا ديار بوو، تالى يه كي تيكه ل به گالته پى هاتن كه وهك ژاريكى سه وز به روخساريه وه چه سپا بوو...

كه له ده رگا چوه ده ر گوتى: "خواحافيزتان بى." چوه ده رى و خوى هاويشته سه ر ئه سپه كه:

"هه ولدان، شه پكردن، گيان دان و خوين دان... به خورايى... تيكوشان هه قه... به ره به ره ئه م پرسياره له فكرى دا دروست بوو كه: "ئه گه ر تيكوشان سوو ديكي نه بى؟ چون هه قه؟" هه ستيك كه تا ئه و روژه ويئيه نه دييوو، سه رانسهرى گياني داگرتبوو. به تاسه يه كي بى نه ندازه و به هه موو هه ستيه وه تامى بيركردنه وه ي ده چاشت و له ئاكامى دامامى دا جينگلى ده داو به چوك دا ده هات.

گه يشتبوه بهر ده رگاي ئاشى. له بيري نه بوو له ئه سپه كه ي دابه زى. له په ستا فكرى ده كردوه وه نه خشه ي ده كيشا، به جورىك تووشى سه رلى شيوان و په ريشانى ببوو كه وا ده هاته بهرچاو رزگار بوونى لى

نيه. نه‌ی‌ده‌توانی فکره‌کانی ریك و پيک بكاو نه‌ده‌هاته‌وه سه‌رخۆی. به‌سه‌رهاتی ئیدریس به‌گ فکره‌کانی نه‌وی شیواندبوو.

ئیدریس به‌گ بو خاتری ئەندامانی عیله‌که‌ی چووبوو کێو و به‌نده‌نان و مردن هه‌نگاو به‌هه‌نگاو به‌دوایه‌وه بوو.

حه‌مه‌د هه‌تاو که‌وتنی زۆر پێ‌خۆش بوو. له‌پێش دا لووتکه‌ی کێوه‌کان به‌هیلکی شین، پێ‌په‌نگ و روون بوو. ئەمجار سه‌روخواری ئەو هیلکه‌ شینه‌ زێرکفت بوو و کێوه‌کان له‌ پێش دا به‌ رووناکایی‌یه‌کی زۆر دره‌وشانه‌وه‌و پاشان له‌ مژدا ون بوون. ئەستیره‌ی به‌یانی وه‌ک هه‌تاویکی له‌ سه‌رما جاپز دره‌وشایه‌وه‌و دامرده‌وه‌، دامرده‌وه‌و دره‌وشایه‌وه‌. ئەمجار دنیا رووناک بوو. حه‌مه‌د ته‌نانه‌ت ئاگای له‌ هه‌تاوکه‌وتنیش نه‌بوو. پشتی به‌ ئاوانگ خووسابوو، بێ‌جووله‌ له‌ سه‌ر ئەسه‌په‌که‌ مابوو وه‌. کاتی‌ک هه‌تاو له‌ پشتی داو ملی به‌ تیشکی هه‌تاو برژایه‌وه‌، هاته‌وه‌ سه‌رخۆی و ده‌سه‌بجێ له‌ ئەسه‌په‌که‌ی دابه‌زی. چوو بو‌ لای ده‌رکی ئاشه‌که‌و به‌ لاق پالی به‌ ده‌رگاوه‌ نا. لایه‌کی ده‌رگا‌که‌ کرایه‌وه‌، ده‌نگی‌کی خه‌والوو، له‌ سووچییکی دوورو تاریکی ئاشه‌که‌ که‌ گویی له‌ هه‌ست و خوسته‌که‌ ببوو گوتی:

"کێ‌یه‌."

حه‌مه‌د پرسى:

"مام سمایل ئەتۆی؟"

ده‌نگی‌کی کزو بێ‌هیزو خه‌والوو جوابی دایه‌وه‌:

"ئه‌دی براله‌ خۆم، ئەتۆ کێی، باراشت هیناوه‌؟ گه‌نمت له‌ کوێ په‌یدا کرد؟ هه‌مزه‌ روحمی به‌ دل دا هاته‌وه‌؟ ئەوه‌ دیم. راوه‌سته‌ پانتۆله‌که‌م ده‌پێ‌که‌مه‌وه‌."

سمایل له‌ کاتی‌ک دا پانتۆله‌که‌ی هه‌ل‌ده‌کیشا، هاته‌ به‌رده‌رگا. وه‌ختی‌ک گه‌یشه‌ رووناکایی ره‌ق راما. تاوی‌ک چاوی هه‌ل‌گۆفین، ده‌ستی راستی کرده‌ سه‌به‌ری چاوی و توانی نه‌ختی‌ک قه‌لافه‌تی حه‌مه‌دی لێ‌ک بکاته‌وه‌.

پرسی:

"ریبوا‌ری؟"

حه‌مه‌د گوتی:

"مام سمایل ئەمنم، حه‌مه‌د."

سمایله‌زله‌ تی‌ک رابوو، نه‌ختی‌ک هاته‌وه‌ سه‌رخۆی و زۆر له‌سه‌ره‌خۆ پرسى:

"کام حه‌مه‌د، ئەتۆ کام حه‌مه‌دی؟"

"مام سمایل ئەمن حه‌مه‌دۆکم، ئەمن هاته‌مه‌وه‌."

"چی؟ حه‌مه‌دۆک؟ کامه‌ حه‌مه‌دۆک؟"

حه‌مه‌د گوتی:

"مام سمايل حه مه دۆك چه ندن؟"

سمايله زله له حالتيك دا له سهرتاپاي ورد ده بووه وه گوتى:

"ئهو حه مه دۆكه كه خهريكى چه ته يى و ريگرى يه؟"

حه مه د گوتى:

"ئه رى، هه وم."

سمايله زله راوه ستا. تاويك تى يه وه راما. ده سبه جي چووه وه ژوورى ئاشى و گه پايه وه. دارىكى به دهسته وه بوو. له حالتيك دا هاوارى ده كرد "هه ي كافر"، په لامارى حه مه دى دا "هه ي كافرباب! (...)" ت كرده وه جاخى ئيمه، ئه تو ئيمه ت كوشت، پينج گوندت تووشى برسپه تى كردو ئيستاش هاتوويه وه ئيره، ئيره، هاتوويه وه ئيره، ده گه پي و ده لى ئه من حه مه دۆكم؟"

ئه گه ر حه مه د ده سبه جي باوه شى پيدا نه كرد بايه و داره كه ي له ده ست دهر نه هينا بايه سه روگويلاكى شكاند بوو.

سمايله زله كه نه ي توانى جمگه ي دهسته كانى له ده ستى حه مه د دهر بينى، هه تا تين له گه رووى دابوو ده ستى كرد به هاوار هاوار:

"فريام كه ون، فريام كه ون، كه س نيه رزگارم بكا، حه مه دۆكى چه ته هيرشى كردوه ته سه ر ئاشه كه م، خهريكه بم كوژى، فريام كه ون، فريام كه ون! كه سيك بى نه جاتم بدا..."

حه مه د جمگه ي ده ستى سمايله زله ي بهر نه ده داو ئه ويش هات و هاوارى وه پى خستبوو، دهنگى، وهك دهنگى كه سيك ده چوو كه تووشى له رزوتا بوو بى، له كيويكه وه ده ي دا به كيويكى ديكه و له شاخه كان دا دهنگى ده دايه وه.

سمايله زله هاوارى ده كرد، په له قاژه ي ده كردو حه مه ديش هه ر ئه وه نده ي ده توانى بلى:

"مام سمايل، چما شيت بووى، چما ئه قلى خوت ون كردوه؟"

"فريام كه ون، خهريكه بم كوژى! خهريكه بم كوژى، خهريكه بم كوژى..."

سمايله زله خوى خستبووه سه ر زهوى، په لى ده كوتا و په له قاژه ي ده كرد، به كورتى قيامه تىكى ساز كردبوو. حه مه د توورپه بوو، خوښ بهرى چاوى گرت و پى له قه يه كى توندى له سمايل دا كه خوى له سه ر زهوى دريژ كردبوو، ده مانچه كه ي دهره ينا و گوتى:

"بى دهنگ به سه گ دين! ... ئه گه ر وست نه بى، هه ر ئيستا بوخوم بى دهنگت ده كه م."

سمايله زله ده سبه جي لال بوو و مه قى لى برا. هه ر له وى له سه ر عه رزه كه و له نيو په ين و پال ره ق بوو. مله كزو پر چرچ و لوچه كه ي دريژترو خوارتر بوو. قه لشتى پاژنه پى يه كانى قامكيان تيوه ده چوو، گوشتى له شه كزو چرچه لوكه كه ي له نيو رندولى جلكه دراوه كانى وه ده ركه وتبوو و ريشه دريژو سپى يه كه ي به دووكه ل زهرد هه ل گه رابوو. حه مه د ماوه يه ك تى يه وه راما. ئاگر له دلى به ربوو، گريان بهرى ئه وكيى گرت.

داهاته ووه له سهر عه رزه كه راستى كرده ووه برديه ووه ژوروى ئاشه كه. باديه ئاويكى هه لگرت، سه رو چاوى خوى شوتن و ئه سپه كه ي هينايه ژوروى و به ستيه وه.

سمايه زله پالى به ديواره وه دابوو، ده گريا. به دم هه نيسكى گريانه وه ده ي گوت:

"حه مه دوكه چلمن! كى به توى گوت بى ئاگاهه مان بكورى و ئيمه تووشى زولم و زورى هه مزه كه چه ل بكه ي؟ كى پى گوتى."

"مه گرى مام سمايل، مه گرى. گوى بگره بزانه چت پى ده ليم."

"پيوست نيه هيج بلوى... دوو ساله ده نكه گه نميك نه چووته گه رووى ئه م ئاشه وه. نه ده نكه گه نميك، نه ده نكه زورادىك، نه جو، نه هه رزن. ئه وه دوو ساله ئه م ئاشه ده نكه گه نميكى نه هارپوه. ئه تو ئيمه ت تووشى ئه م روژه كرد. خه لكى خارده شت دوو ساله وه سوالى كه وتوون... هه موويان روت و پيخواسن... ئه دى، ئه تو تووشى ئه م حال و روژگارته كردين..."

"مه گرى مام سمايل مه گرى! گويت لى بى بزانه چت پى ده ليم، گوى بگره!"

"چم پى ده لى كافر، بى دين، پياوكوژ... ده ستته هه تا ئه نيشكى به خوينا سوورى ئاغاي ئازا، ئاغاي ميه ره بان و به ويژدانى ئيمه سوور بوون، چت هه يه پيم بلوى كافر؟ منداله كان له برسان وشك هه لاتن و مردن. ته نيا عه مبارو چاله كانى هه مزه كه چه ل پر له دانه ويلاه، دارونه دارى ديهاتى يه كانى تالان كرد، هه رچى بوويان لى ئه ستاندين. ده نكيك گه نم، زوراد، جو، هه رزن چيه، بوى به جى نه هيشتن. هه موو له برسان مردن. خه لك هه موويان بوونه هه يوان و پاتال، له و كيوانه گيامان رنيه وه و خواردمان. گه زگه سك و وينجه مان خوارد، تويكلى دارانمان خوارد، هه رچى وه ده ستمان كه وت خواردمان. هه رچى مانگا و مه پو بزن و ئه سپ و ولاغى هه مانبوو، هه مزه كه چه ل هه مووى به زورى حكومه ت لى ئه ستاندين. ديهاتى يه كانى ريز كردن، هه وتوويه ك نو كه رو به كريگير او هه كانى لى يان دان. پاشانيش هه وتوويه ك جه ندرمه لى يان دان، ئه وه نديه ان لى دان كه پشتيان شه قار شه قار بوو، ئه دى هه مه دوكى خوم، ئه دى ريگرى خوم، ئه دى هه لوى راوكه رى سهر چيا به رزه كان ئه دى! گريانك بو من نه بى، بو كى باشه؟ شه ش مانگه ژه مه خوراكيكى به راستيم له گه روو نه چووته خوار. هه مووى خه تاى تويه... وه جاخت كو پر كردينه وه، مالت ويران كردين. دى يه كه مانت ويران كرد. ئه م به دبختى يه ئه تو به سهرت هينايين، ئيمه ت له نيو برد. كى گوتى، كى، كى، كى پى گوتى گلينه ي چاوى ئيمه، ئاغا زي ره ي ئيمه بكورى؟ ئيمه ئاوا هه تيو و بى كه س بكه ي، كى، كى پى گوتبووى؟"

ده ستى كرد به تاريقى عه بدى خان. فرميسكى ده پرشت و به دم گريانه وه به عه بدى خانى هه ل ده گوت. له ناخى دليه وه شيعرى له تاريقى عه بدى خان و ئينسانه تى و ميه ره بانى يه كانى عه بدى خان دا ده خوينا نه وه وه ده ي گه يانده عه رشى عه زيم. هه مه د گوتى:

"مه گرى مام سمايل، به سه، چى ديكه مه گرى. وه ره پيكه وه يه ك دوو پاروو نان بخوين."

بوخچەنانى لە خورجىنەكەى دەرھيئاو ليكى كردهوه. بوخچە نانەكە مريشككى برژيويشى تيدا بوو كه لە نانى تەندوورئى وەرپيچرابوو.

سمايلهزله به سيلەى چاو تەماشايەكى خواردنەكانى كرد. هەستا. چووە سەر نيلى ئاشى، بە شلپ و هۆر دەست و چاوى شوتن و هاتەوه.

حەمەد گوتى:

"فەرموو مام سمايل."

سمايلهزله وهك گورگى برسى پەلامارى مريشكەكەى دا. حەمەد رامابوو و تەماشاي دەكرد كه به ئىشتياو تامەزرۆيىيەكى سامناكەوه مريشكەكەى قووت دەدا. ئەو بە هەردوو دەستان، بەزاري، بە لووتى و بە چەنگەى و بە برۆكانى خەريك بوو مريشكەكەى دەخوارد. لە ماوهيەكى كەم دا مريشكەكە تەواو بوو، سمايلهزله دەستى بە كرپوسينەوهى ئيسكەكانى كرد. يەك يەك ئيسكەكانى كرپوسينەوه. لە ماوهيەكى زۆر كەم دا هەرچى خواردن لە بوخچەكەدا بوو خواردى و تەواوى كردو پاش ئەوهى ئاويكى زۆرى لەسەر خواردەوه گوتى: "ئۆۆۆخەى، ئۆۆۆخەى! زیندوو بوومەوه. رەحمەت لە گۆرپی مردووانت. ئۆۆۆخەى تيرم خوارد. ليم ببوورە كورم. بابتم زۆر خوش دەويست. باشترین پياوى ئەم دنيايه بوو. ئەو كارى بەم جۆره كارانه نەبوو. پياويكى باش و ميهرەبان بوو. ئەتۆ كارىكى باشت نەكرد حەمەد، ئيمەت مال ويران كرد. ليم ببوورە كورم. يا... خوا بە خيّر بيى! ئاي بۆ جگەرەيهك... لەكويى بووى براله؟ يا... خوا بە خيّر بيى، خيرو بەرەكەتت هيئا."

ئەو شەو دەدايە باراننىكى بەسام. دەت گوت لە حەوت ئاسمانان لە جياتى باران رووبار دینە خواری. بایهكى توندى دەهات، كە هەموو شتیكى بەسەر یەك دا دەداو دەىشكاند، سەربانى خانووەكانى هەل دەگرت و دەیبرد، لكی دارەكان و سپیداره بڵیندەكانى دەشكاندو دەیپرووخاندن. لە دووری ئاسمان بریسكەى دەداو هەورە تریشقە دەىگرماندو گرمەكەى لە كیۆهكانەو لە دەشتەكان و لە دەشتەكانەو لە خړو دۆلەكان دەگەرا. ئەمە یەكێك لە بارانە پڕ بەلاكانى چوكووراوا بوو.

لای بەیانى بارانەكە نەرم تری كرد. خړو دۆل و چۆمەكان لافاویان تیدا هەستا، بە جۆریك كە پەپینەو هەیان لى نەدەكرا. لەگەڵ تاو هەلات بارانەكە لى كردەو هەتاویكى گەرم و تەپو تىكەل بە مژىكى قورس سەرى و دەدرنا كە بە زەحمەت لە پشت مژەكەو دەبینرا.

لە "توواراسى" جەندرمەكان بە هاوكاریى برايمەرهش دەستەى هەشت كەسى "كوپى زال" یان شەق و شېر كەردبوو و هەموو لەشیانیان بە گوللە دابیژ دابیژ كەردبوو. كوپى زال لاویك بوو حەقدە سالە، بالابەرزو بە دیمەن بە لووتىكى قەپۆزبەرانىیەو. ئەو، كەبرایەكى خەلكى شارى كوشتبوو كە كاتى خۆى بە زۆرو بە كوتەك زەوىیەكەى باوكیى داگیر كەردبوو.

دايكی زۆرى خۆش دەویست. وەختیك مندال بوو هەمیشە لە باو هەشى دەكردو بە دەم لاواندەو هەو پى دەگوت: "كوپە تاقانەكەى زال. تاقانەكەى زال...". و هەر بۆیە خەلكى ئاویى ناوى كوپى زالایان بە سەردا برى. بەرە بەرە ناوەكەى خۆى لەبیر برایهو هەموو كەس بەم ناو هەیان ناسى.

بابى كوپى زال پیاویكى شەریف و میهرەبان بوو. مەزرایەكى زۆر بەپێژەو سەحەب ئاوى لە گوندی "چنارلى" هەبوو. كەبرایەكى خەلكى شار بەناوى "عبدالله ئوغللى" تەماعى لەو مەزرایە كەردو ویستی بىكاتە باغ. بابى كوپى زال حازر نەبوو زەوىیەكەى بفرۆشى. بەلام كەبرا كۆلى نەداو دەستى لە كەللەشەقى هەل نەگرت. بىجگە لەو هەش بەرتیلی دا بە چەند بەرەللاى مل ئەستور كە چوون داركارىیەكى زۆر باشى بابى كوپى زالایان كرد. بابى كوپى زال نەى دەویرا بچیتە شار، هەر وەختیك دەچوو بۆ شار لیداننىكى چاكی دەخواردو بە سەرگوگیلاكى خویناوىیەو دەگەرايەو ناو هەیان.

كوپى زال فیلینتایەكى لە دەستان خۆشى ئەلمانىی پەیدا كرد، سواری ئەسپىكى چالاک بوو كە هى دراوسى كەیان بوو، بە چوارنالى رۆیى بۆ شار. عبدالله ئوغللى لە دوكانى كەوش دروویەك دانیشتبوو. كوپى زال دەىزانى هاتوچۆى كوی دەكا. دوكانى كەوش دروویەكەى هەرەك بۆخۆى دروستى كەردى، بە ئاسانى دۆزیەو. لوولەى تەنگەكەى لە سنگى عبدالله ئوغللى كەردو پینچ گوللەى لىدان. عبدالله ئوغللى بىگیان كەوتە سەر زەوى و كوپى زال بە سواری ئەسپ رووی كەردە كیوو بەندەنان.

تەرمەكانيان بەسەر چەند ئەسپىكى روت دا هېنابوون. سەريان بە كەلەكەيەك و لاقيان بە كەلەكەيەكى دىكەى ئەسپەكانەو هەلّواسرابوو. گەردنى دريژو داچۆراوى كورپى زالا رادەژاو لەگەلّ هەموو راژانىك لە بەرزگى ئەسپەكە دەدرا.

هەتاو كەوتبوو كە تەرمەكانيان هېنايەو هەل بەر دەركى حەوشەى گەورەى مەخفەرى جەندرمە فرىيان دان. هەشت جەندەك لەسەر زەوى لەبەر گەرما كەوتبوون. ژۆرى پىنەچوو چەند مېشە شىنكەى گەورە گەورە پەيدا بوون و بە وزەوز لە دەورى تەرمەكان دەستيان كرد بە سووران. هەتاو گەرم و هەلماوى بوو. ئاسمان لە گەرمان رەنگى خۆلەمېشى گرتبوو و داگىرسابوو، چ داگىرسانىك!

كورپى زالا پانتۆلئىكى خورى زورى لەبەردا بوو لەگەلّ چاكەتئىك لە قوماشئىكى باشى ئىنگلىزى لەوانەى بە قاچاغى دەيان هېنن. لەسەر چاكەتەكەيەو سى قەد فېشەكدانى لە خۆى دابوون. جىي بەستە فېشەكەكان هەموو زىوكارى كرابوون و دەسكرى چەركەس بوون. خەنجەرە دەسك زىو چەركەسىيەكەى بە قايشئىكى دريژ بە قايش پشستينە پانە سەربازىيەكەيەو هەلّواسرابوو. دووربىنئىكى چووكى قاوھىيە هەبوو. جووتئىك كەوشى سوورى دەست دروى ماراشى بەرقەلتاغ و جووتئىك گۆرەوى نەخشىنى كوردىي لەپىدا بوون. جوانىي دەسكى سەدەفى دەمانچەكەى لە چاوى دەدا.

ئەو ياغىيانەى دىكەش كە تەرمەكانيان لە حەوشى مەخفەرەكەدا كەوتبوو، هەموويان جل و بەرگئىكى لەو بابەتەيان لەبەردا بوو. سەرى يەكئىك لە ياغىيەكان مووى پئوھ نەبوو، وەك بەرى دەست لووس بوو... ئەو پياوھ "ياغىيە كەچەل"ى بەناوبانگ بوو.

حەوشى مەخفەرى جەندرمە خەرىك بوو پىر بى لە لادىيى. هەركەس خەبەرەكەى زانىبوو، هاتبوو كە كورپى زالا ببىنئى. خەلكى گوندەكەى كورپى زالا پىيان زانىبوو. دايكى كورپى زالا بە گريان و سىنگ كوتان لە پېشەو و ژن و پياوو گەورەو چووكى ئاوايش بەدواى دا وەرئىكەوتن. خەلكى گوندەكانى نزيك شاريش ئاگادار بوون و ئەوانيش چوون بۆ دىتنى تەرمى كورپى زالا. لە حەوشى مەخفەرى جەندرمەى شار دەرزىت هەلّاويشتبا نەدەكەوتە زەوى. خەلك رژانە كۆلان و شەقامەكان.

جەندرمەكان نەيان هېشت دايك و باب و خزم و ئاوماڵەكانى كورپى زالا لە تەرمەكەى نزيك كەونەو. نەيان دەهېشت خەلكى دىكەش لە تەرمى ياغىيەكانى دىكە نزيك ببەنەو. هەلّاوهنگامەيەكى سەير بەرپا ببوو. دەنگى شيوەن و گريان دەگەيشتە ئاسمان و ژنان لەسەر سىنگى خۆيان دەدا. بەژنى كورپى زالا بەرزترو پاكشاوتر دەهاتە بەرچاو. لاپرومەتى راستى لەسەر خاك بوو و لەبەر تيشكى لئلى هەتاوى مژگرتوو وا دەهاتە بەرچاو كە ئارەقەى كردبى، پئىكەنئىكى مندالانە لە سەر روخسارى وشك ببوو.

جلکه تهره کانی کورپی زالاهه روهک جل و بهرگی تهرمه کانی دیکه به ئه ندامی ریځ و پیکیه وه نووسابوون. به گهرم بوونی هه تاو جلکه کان هه لمیان لی هه لده ستاو ژماره ی ئه و میشه شینکانه که له سهر تهرمه کان دهنیشتن و هه لده فرینه وه زیادی ده کرد.

زالا که ریځای نه بوو له تهرمی کوره که ی نزیك بیته وه، به دهوری دا ده سووراو وهک بالنده باله فره ی ده کرد، ده گریاو به کوره که ی هه لده گوت: "تاقانه که ی زالاهه بۆچی ره حمیان پی نه کردی تاقانه که ی زالاهه... میش و مه گزت له سهر نیشتوون تاقانه که ی زالاهه... دلّم نه ده هات ماچت که م ده م گوت ناره حهت ده بی... به لام ئیستا تویمان به خوینه سووره که ت پیچاوه ته وه... دلّم نه ده هات ماچت که م که چی ئیستا له نیو خاک و خۆل دا فری یان داوی. له بهر هه تاوی لای نیوه رپۆ بۆ له نیو ئه و خۆله دا خه وتووی، بۆچی له بهر ده رکی جه ندرمه خهوت لی که وتوه؟"

زالا هه تا دهنگی گریاو بی هۆش کهوت گریاو له سهره سینگی خوی دا. پاشان "مام جام گه ز" ی وینه گرهات. له پیش دا کورپی زالایان راست کرده وه هه ولیمان دا به دیواره که وه له سهر پی رای بگرن. کورپی زالاهه ئه وه نده ی گولله وی که وتبوون که له شی دابیژ دابیژ ببوو... جله کانی له خوین و خۆل وهر درابوون. جله کانی یان راوه شاندا. زالاهه دهنگه نووساوه که ی هاواری ده کرد: "نازاری مه دن، تاقانه ی من نازار مه دن."

دوو پیایوی به هیژ کورپی زالایان پشت به دیوار به سهر پیوه راگرت. جه ندرمه یه که هاته پیشه وه. کلاوه دهست دروهه گولینگه داره که ی کورپی زالای له سهری کرده وه مام جام گه زی وینه گر وینه که ی گرت. وینه ی تهرمی هه موو یاغی یه که کان ئه و ده ی گرت. پاش وینه گرتن، تهرمی کورپی زالایان به ردا، تهرمه که دوولا هاته وه له بن دیوار گرمۆله بوو، و ملی به سهر شانی چه پی دا شوپ بووه وه. دیسان پیکه نینه مندالانه که له سهر لیوانی وه دهر کهوت و دیسان زالاهه دهستی کرده وه به شیوه ن و گریان.

ئه مجار جه ندرمه کان یاغی یه که چه لیان هه لیئا. دوو نه فهر قۆلیان گرت و ئه ویشیان به دیواره که هه لپه سارد. جه ندرمه کان کلاوه دهست دروهه که ی ئه ویشیان هیئاو له سهری یان نایه وه. به م کاره هه موو ئه وانه ی کۆ ببوونه وه پیکه نینیان هات. پاش ئه وه ی وینه که ی یان گرت ئه ویش له بن دیواره که گرمۆله بوو و سهری کهوته سهر سینگی.

تهرمی یاغی یه که کان دوو روژی دیکه ش له حه وشه ی مزگهوت مایه وه. له گهرمان بۆنیان کردو هه لمان، به جوړیځ که له شی هه لساویان له جلکه کانیا ن دا جیی نه ده بووه وه.

"کامبوور ئه حمه د ته لال" که له جیاتی نیشان خول خوله یه کی ئه ستوونی کاره بای به بهرۆکیه وه هه لاوه سیبوو، له به یانی تا ئیواری له کۆلانان هاواری ده کردو ده ی گوت:

"بچنه سهيرئ خه لکينه! تهرمي دهستهي کورپي زالآ له پيش مه خفه فرئ دراوه. تابلوی عیبره ته, برؤن تماشایان کهن. بچن بزائن دایکان کورپي چؤنیاں بوون... کورپي زالآ هه رؤژئیکي دیکه له وی ده بی. خه ریکن بؤن ده کهن, هه ل دامسین, دوايه نه لئن نه مان دیتن, بچنه سهيرئ خه لکينه!"

زالآ سئ شهو و رؤژان له هه وشه ی مه خفه دا خه و و خؤراکی نه بوو. کوشم هه لات و دانیشته, له کورپه که یه وه رامو کهس نه ی توانی له وی دوور بخاته وه.

پاش سئ رؤژان تهرمه که یان دایه وه به زالآ. زالآ وه که هه لؤی بریندار خؤی به سهر کورپه که ی داداو ده سته کرد به بؤن کردنی تهرمی هه ل مساو و بؤن کردوی... جگه له تهرمی یاغی یه که چه ل تهرمی هه رحه وت یاغی یه که یان دایه وه کهس و کاریان. جه ندرمه کان تهرمی یاغی یه که چه لیاں - که کهس و کاریکی نه بوو - له کؤنه کووره قسلیکی دهره وه ی شار فرئ داو سه گان خواردیان.

وه کیل باشی "ناکتیو هه نقی" زؤر پیر بوو, مووی ره شی له سه رو ریشی دا نه مابوو. ئه و یه کی که له وه که سانه بوو که وه ختی که کورپي زالایان کوشته پئیاں وابوو هه مه دؤکیان کوشته وه. له نیو بازارپی شار هه نگامه ی به رپا کردبوو, وه که حیکایه ت خوانیکی کارامه داستانه که ی ده گئیراپه وه:

"له خؤشی یان ده سته و پیی خؤمان لی ون ببوو. پیمان وابوو هه مه دؤکمان ئابلووقه داوه. به لئ هه مه دؤکمان له گه لی توواریسی دا گه مارؤ دا, هه موو جیگایه که عه رزو عاسمان به رده لان بوو. ئه گه ر هه مه دؤکیش بووایه, رزگار بوونی نه بوو. یاغی یه که یان له نیو به رده لان دا به گیر هاتبوون. لیکنانه که سه عاتیکی کیشا. له پیر دیتمان هه مه دؤک ده سرؤکه یه کی به سهر لوله ی تفهنگه که یه وه کردوه, به ره و لای ئیمه دئ و هاوار ده کا:" ته سلیم, ته سلیم " داروده سته که شی به دوايه وه بوون... یاوه ر گوتی:" راوه ستن, ئه من هه مه دؤکی به دیل ناگرم, هه رکه نیزیک که وه ته وه ته قه ی لی بکه ن... " هه موویانمان هه ر له وی کوشته. ته نیا یاغی یه که چه ل ته سلیم نه ببوو. هه تا ئیواری شه پی کرد. پاشان فیشه کی لی بران. ئه ویشمان گرت و کوشتمان. خؤشحال بووین که هه مه دؤکمان کوشته وه. کاتی که دیهاتی یه که کان گوتیاں:" ئه مه هه مه دؤک نیه! کورپي زالایه " یاوه ر له داخان خه ریک بوو دیق بکا. هه ر ده ی گوت:" چ نه ینی یه که له کاری ئه م هه تیوه دا هه یه, که وا ده گیر ناکه وی?"

ئه م شارؤچکه یه تهرمی زؤر له و یاغی یانه ی به خؤیه وه دیبوو که خؤیاں ته سلیم کردبوو. چه ند سال له مه و به ر ده ولت له چپاکان دا به یاننامه ی بلاو کرده وه که:" هه رکهس له کیوه کان دا خؤی هه شار داوه, ئه گه ر بیته و خؤی ته سلیمی حکومه ت بکا, ده به خشرئ" و یاغی یه که کان خؤیاں ته سلیم کرده وه. ده وری سی کهس له و یاغی یه ته سلیم بووانه یان له گرتووخانه ی کووزان دا چه پس کرد. "حاجی وه لی" یاغی به ناوبانگیشیاں له گه ل بوو. رؤژئیکیاں به یانی قؤلی ئه م یاغی یانه یان به ته نافییکی ئه ستوور پیکه وه به سته و به بیانوی ئه وه ی ده یان گوینزه وه بؤ به ندیخانه ی ئه دهنه, وه پی یان خسته ن. له نیوان کووزان و ئه دهنه دا جیگایه که هه بوو به ناوی ساری چام که خاکه که ی شوره کات و داره کانی کورته کورته بوون. له دؤلی

سارى چام ئەو ياغىيانەيان گوللەباران كىردو پاشان راپورتىيان نووسى كە گوايە ياغىيەكان لە كاتى راكردن دا كوژراون. تەرمەكانىشيان لەدۆلى سارى چام دا ژيڤر خاك كىرد. ديارە ھەموو جووتيارانى ئەو دەورەبەرە بە چاوى خويان تەواوى كارەساتەكەيان دىتبوو.

قايمەقام بە بىستنى ئەم جۆرە رووداوانە زۆر خۆشحال دەبوو و دەيگوت: "با بكوژن، با ئەو كارە بىقانونىيانە بكەن، ھەر ئەم جۆرە كارانە بە زووسى گوڤيان بۆ ھەل دەكەنى. زولم ھەرگىز بەردەوام نەبوو. بەلام كار بە دەستانى جومھورى ئەو نازانن، ئەويش لەبەر تازەكارى و لاوھتى و بىئەزمونىيانە. ئەمانە وەك شمشيرى زولم لەسەر خەلك دەدرين ئاغاي خۆم، نوورى چاوم، راست وەك شمشيرى زولم!"

زۆريش بە مەسەلەى ھەمەدۆكەو سەغلەت بوو. ئاواتى بوو بزائى ئەو كىيەو چ كارەيەو چ كارىكى لە دەست دى: "دەلین زۆر لاو، ماوھەيەك خۆى پەنا دابوو و خەبەرى نەبوو، بەلام دەلین ديسان گەراوھتەو "مەيدانى شەپ" ھەربينا ديت ئەم رۆژانە تەرمى ويشيان ھىنايەو بۆ شار. "دەيگوت "كۆمارەكەمان زۆر بەھيزە، ھەر ئەم رۆژانە ئەويش دەگرن و گوللەبارانى دەكەن. ئەويش دەبينم ئاغاي خۆم، نوورى چاوم، ھەر ئەم رۆژانە دەيبينىن" لەو كاتەدا بە ئىشتيا چاوھەكانى لەسەر يەك دادەنان و دەستەكانى ريك دەخشاندن. پاشان بە سەرسوپمان و ترسەو گوڤى بۆ ئەو بەسەرھاتانە دەگرت كە لە شاردا لەبارەى ھەمەدۆكەو دەيان گىڤرانەو، و لەبارەى شەخسىەتى ھەمەدۆكەو دەكەوتە باس و ليكۆلینەو دەيگوت:

"ئاغاي خۆم، جگەرگۆشەكەم، ئەو كابرەيە بنیادەم نىە. زۆر زالم و بىويژدانە. لە جى دا ئاغاي خۆم، ديھاتىيە توركەكان بنیادەم نين ئەگەر ھەليان بۆ ھەل كەوى چاوى بابيشيان بە نينۆك دەردينن."

لەبارەى ھەمەدۆكەو شتى سەيريان بۆ دەگىڤرايەو. بۆ ويئە دەيان گوت:

"شەويكيان ھەمەدۆك لە گوندى "تاش ئوولووك" ھيرش دەكاتە سەر مالى ئاغايەكى دەولەمەند. ئاغاي دەلئى دراوى نەغدم لە مالى دا نىە. ھەمەد دەپرسى: ئاوا، دراوت نىە؟ پاشان بە ھاوپرەيەكانى دەلئى: "دەرگاگە دابخەن و چاوھەرى بن" ئاغاي سى كچى ھەبوون شازدە سالەو ھەژدە سالەو بىست و سى سالە. لە پيش دا كچە شازدە سالەكە لە نيوھەراستى ھۆدەكەدا دريژ دەكاو لەبەر چاوى دايك و باب و براكانى وەسەرى دەپەرئى، دەلئى بەدەم ئەو كارەو پيش كەنيو. دايك و باب و براكانى كچەكە دەستيان بە چاوى خويانەو گرتبوو. پاشان كچەكە دەداتە دەست ھاوالەكانى و ئەوانيش تخوونى دەكەون. ھەمەد كچە نيونجىيەكەش دريژ دەكاو كچينىيەكەى ھەل دەگرئى، دوايەش نۆرە دەگاتە كچە گەرەكە...

كچە گەرەكە ئاشقى ھەمەد دەبئى و پىي دەلئى ئەمن لە تۆ جيا نابمەو، و وەدواى دەكەوى. ھەمەد پاش ھەموو ئەو كارانە روو دەكاتە ئاغاي پىي دەلئى: "ئەگەر دراوھەكەت نەدەى، بەلایەك بەسەر خۆشت دىنم كە ئەمانە لە چاوى جيژنەپىرۆزە بن."

"زولمە، گلینەى چاوم، نوورى چاوم! زولم زولم. ديھاتىيە توركەكان مەكینەى زولمن..."

"... ئاغا ھەرچى دارو نەدارى ھەبوو، زىپر، زىو، ئەلماس... ھەمووى دەداتى. ھەمدە ھەمووان ۋەردەگرى و دەلى "خوئافىز" و دەروا. كچە گەورەش كە ئاشقى ئەو كافرە دەبى بەدوای دا دەروا. مى چيا دەگرن، ۋەختىك ھەمدە ئاوپ دەداتەو دەوای خوى دەبىنى كچەكە، كچە گەورەى ئاغا لەگەلىان ھاتوہ. ئاخىر ئاشقى ببوو. ھەمدە تەفەنگى تى دەگرى و لى دەدا دەى كوژى."

"سزايەكەى دەبىنى... گلىنەى چاوم، سولتانه كەم! ھكومتى كوئارىمان توانى دەره قەتى دەولە تىكى گەورەو گرانى ۋەك يونان بى، ئىستا بە تولەيەكى ياغى و رىگر ناویرى؟ پراوستان، زورى پى ناچى كە ئەو مەكىنە زولمانە..."

"رۆژىكىان ھەمدە دەچىتە مالىك دەبىنى بىجگە لە مندالىكى شىرەخۆرەى سەر بىشكە كەس لە مال نىە. مندالەكە لە خەودا لەگەل فرىشتەكان يارى دەكرد و پى دەكەنى. دەزانى ئەو كافرە چ دەكا؟ خەنجەرەكەى ھەل دەكىشى و گوش تا بە گوش سەرى ئەو مندالە دەبرى."

"جى باوەر نىە، گلىنەى ھەردوو چاوم! سوپاس، چى دىكەى باس مەكە... موسىبەتە... دلى بنىادەم ھەلى ناگرى سولتانى خوم! بنىادەم جەرگى دەبرى. ھەر لادىيى تورك دەزانى زولمى وا بكا! ئەوہى عەرزتان دەكەم دروى تىدا نىە، خەبەرىكى باوەر پى كراوہ..."

"لەگەل دەستەيەكى دوازە كەسى دەچىتە دىيەكى گەورە، ھەموو خەلكى ئاوايى لە ژن و پياوو مندال و پىرو لاوپا بگرە ھەتا نەخوش و دەردەدار و گوج و ئىفلىج لە گۆرەپانى نىو ئاوەدانى كو دەكاتەوہ. لە پاشان فەرمان دەدا بچن ھەرچى گاسن و سەر ئاورەى ھەيانە، بيان ھىنن، ھەموو دەچنەوہ مالى و گاسن و سەرئاورەكانيان دىنن. پاشان ھەمدە دوكى كافر دەستور دەدا ھەرچى دار لە نىو دىدا ھەيە بيان ھىنن و لە نىو گۆرەپانەكە لە سەرىەكىان دانىن. خەلكى ئاوايى ئەم كارەش دەكەن. ئەمجار فەرمان دەدا ئاگر لە دارەكان بەردەن و خەلكى دى ئەمەشى بە قسە دەكەن. دارەكان دەسوتىنن و تەپۆلكەيەك پىرلوى سوور لە نىوہ پاستى گۆرەپانەكە دەكەوئتە سەرىەك. دوايە بە فەرمانى ھەمدە دوك ھەموو گاسن و سەرئاورەكان لە نىو ئاگرەكە داوین. پاش ئەوہى گاسن و سەرئاورەكان ۋەك پۆلوى سوورىان لى دى فەرمان دەدا لە ئاگرەكەيان دىننە دەر. ئەمجار دەلى ئىستا سەرئاورەكان لە ملتان كەن و بە پىخاوسى بچنە سەر گاسنەكان. يەك دوو كەس حازر نابن ئەو كارە بكەن. دەسبەجى بە گوللە لىيان دەدا و لەشى نىوہ گيانيان لە نىو ئاگرەكە داوئ. دنيا پىر دەبى لە جزەجزو بۆنى پۆنى سووتاو. دىھاتىيەكان بە دىتنى ئەو دىمەنە دەسبەجى سەرئاورەكان لە ملتان دەكەن و بە پىخاوسى دەچنە سەر گاسنەكان. دى پىر دەبى لە جزەجزو بۆنى گوشتى سووتاو. چەند ھوتوو پاش ئەو بەسەرھاتە، ھىشتا ئاوايى بۆنى گوشتى سووتاوى بنىادەمى لى دەھات."

"ئەمانەى باسيان دەكەن جيى باوەر نين، ناكري پياو باوەر بكا گلينهى هەردوو چاوم، سولتانه كەم! بۆ باوەر پي كەردن نابن، بەلام سەرچاوەى خەبەرەكە جيى باوەرە ئاغاي من! زولمە، زولم... لادىيى تورك مەكينەى زولمە... بەلام شتى وا لەم شارۆچكەىە روو دەدا پياو ناتوانى باوەر پي بكا. زولمە، زولم..."

قايمە قام و دەنگۆسازان روژ بە روژ زياتر زەينى خەلكيان دەرەقى حەمەدۆك بەلاپى دا دەبردو بە هاوكارىيە يەكتر ئەفسانەى وا سامناكيان لەبارەى حەمەدۆكەو سەز دەكرد كە نە ئەقل قبوولى دەكرد و نە بە فكري بنيادەم دا دەهات. ئەو ئەفسانەيان ئەوئەندە بلاو كردهو هەتا هەموو شارەكانى دەوروبەرو تەنانت ئەدەنو ئەنكەرەش پييان زانى. بەلام ئەم ئەفسانە سازكراوانە كاريان نەدەكردە سەر دانىشتووانى چوكورواو ئاناوارزا. ديهاتى يەكان بەم گويىە دەيان بيست و لەو گويىەيان دەچوو دەر. ئەم جووتيارانەى دەچوونە شار وەختيك گويىيان لەو ئەفسانە دەستكردانە دەبوو بئەوئەوئەى بيروپاي خويان دەربين دەيان گوت: "زۆر سەيرە" و لە دلى خويان دا گالتهيان بە خەلكى شار دەهات و بە خوئشالى لە دلى خويان دا دەيان گوت: "ئەم هەتيو شيتەى ئيمە زراوى ئەو بئناموسانەى بردو."

خەلكى شار وەختيك دەيانەويست باسى قەلافەتى حەمەدۆك بەكەن دەيان گوت: "ناوى حەمەدۆكە. بەلام كابرايەكى زەبەللاحە بەقەد غوولى بيابان، قەلەو و ئەستورە وەك بەران، زۆريش ناشيرنە، چاوەكانى خواروخچى و دەرپەريون، بنيادەمى وا ناحەز نە تا ئيستا هاتوئەتە سەر دنياو نە قەتيش دەبيتەو. دەستيكى پيوەن وەختيك بە پيوە رادەوئەستى، سەرە قامكى لەزەوى دەدرين. لووتى بەرى زارى گرتو، چاوى دەلئى دوو پيالە خوئين. دوو چاوى پيوەن حيزو داقلەشيو."

لەبارەى قەلافەتى حەمەدۆكەو لە هەمووان زياتر خيزانى عەلى سەفابەگ قسەى بۆ خەلك دەكرد. لە كەلەباب خوئندنانەو تا ئيوارى مال بە مالى شار دەگەرا. لەبارەى قەلافەتى حەمەدۆكەو هەزار جۆرە قسەى دەكرد.

ترس و ساميكى بيئەنداز لە حەمەدۆك بەسەر ئەو شارۆچكە نيو ويران و تاريك و لە قور دا چەقيو، دا، كە كووچەو كۆلانەكانى بۆپەينيان لى دەهات و چلك و چەپەليان پيدا دەرويشت، باريبوو. ئەم شارۆچكەىە كە وەك مردوو دەهاتە بەرچاو، ببوو بە هيلانەى پاشملەدووان و تۆمەت ليدان و هەمبانەى فيل و تەلەكەو سيحرو جادوو. هەمووان ئاگايان لە چووكترين نەينى يەكانى يەكتر هەبوو، و هيچ كەس لە چووكترين خەتاو هەلخليسكانى كەسيكى ديكە خوئش نەدەبوو. روژى هەزاران قسەى پاشملەو پرپووچيان هەل دەبەست. كەس نەبوو مردووى قسەى پرپووچ و پاشملەدووان نەبى و كەس نەبوو بۆ ترساندنى كەسانى ديكە پەنا بۆ تۆمەت و بوختان نەبا. لەم شارۆچكەىە وەستاو و دل تەنگەدا هەركەس چالى بۆ يەككى ديكە هەل دەكەندو كەس چارەى كەسى نەدەويست.

ئەگەر رووداو و پيشهاتەكانى ياغيگەرى و ريگرى نەبوونايە خەلكى ئەم شارە چووكەلە لە دل تەنگىيان دەتەقين. بەنيو شارى وەردەبوون و يەكترين لەنيو زەلكاوه پر لە چلك و چەپەلەكان دا دەخنكاند. فكري

ئەو كە رۆژيک له رۆژان هەموو ئەو ياغييانە دەكوژيڻ و تەواو دەبن، ئەوانى شىت دەکرد. چونكە بەسەرھاتى ياغييەكان نوڤلى مەجليسان بوو. لەبارەى وانەو و زۆر بە ئىشتياو بەسايان دەکرد، پيکەو دەدوان و قسەى پرۆپوچيان هەل دەبەست. هەموو رۆژى لەنيو شارى کۆدەبوونەو بە ترس و تامەزروييەو بەساي ياغييەکانيان دەکردو بە بەدگويى و پاشەملە دووان وەختى خويان بەسەر دەبرد. پياوانى شار لە قسەى پرۆپوچ و پاشەملە دووان دا دەستىكى بالايان هەبوو. بەلام ژنەكان لە پاشەملە دووان و قسەى پرۆپوچ دا دەستى پياووەکانيان لە تەختە بەستبوو. لەحزەيەك دەميان لە كالان نەدەكەوت و هەميشە چەنەگەيان بۆ قسەى پرۆپوچ دەبزوت. لە باسى ياغييەكان دا قسەكەرو سەردەستەى پياوانى دەنگۆساز عەلى سەفابەگ و دەمەوهرى نيو ژنانيش، ژنى عەلى سەفابەگ بوو. ئەمە داستانىكە كە خيزانى عەلى سەفابەگ لەبارەى حەمەدۆكەو سازى كردبوو:

"رۆژيكيان مندالە ديھاتىيەكى زەبەللاح و ناقوللا لە چيارا ديته ئاوەدانى و دەچيته لاي ئاغا. ئاغا ليى دەپرسى: "هاتووى كارت بەدمى؟" ئەو دەلى: "نا، هاتووم ببمە چەتەى تۆ. هەر ئاغيەك چەتەيەكى لەو كيانە هەيە، تەنانەت هيندى چەتە هەن كە كار بۆ حكومەت دەكەن، ئەمنيش هاتووم ببمە چەتەى تۆ. هەرچى بلئى بە قسەت دەكەم، هەرکەس بلئى بۆت دەكوژم". سەفابەگ پيى دەلى ئەم فكرە لە كەللەت بەرە دەرى، مل و مل ئەستوورى، لاويكى وەك ديۆ. وەرە لە مەزراكەى من دا كار بكە. بەلام لاوەكە ئەو پيشنيارە رەت دەكاتەو و هەردوو لاقى دەكاتە كە وشيەك كە: "ئەگەر قبوول بكەى چەتەيەت بۆ دەكەم". ئاغاش پيى دەلى كە ئەمن پيويستيم بە چەتەو مەتە نيە. ئەمن يەكيەك لەو كەسانەم كە ئەم كۆمارەيان دامەزراندو، ئەمن دژى ئەم كۆمارە چەتەو ياغي راناگرم. ديھاتىيە زەبەللاحەكە بە قەد ديويەك دەبوو، پشتى كۆپارەى هەبوو، زۆريش ناشيرن بوو. عەرزى بە خزمەت دەكەم خواحافيزى لە ئاغا دەكاو دەپروا. دوو رۆژ دواتر ديسان ديتهو لاي ئاغا پيى دەلى: "پەژيوان دەببەو، لە ئەنگيۆه يى دا كەس نام گاتى، پوولە سووركە لە هەوا دا دەنگيۆم. هەرکەسە لەو كيانە چەتەيەكى هەيە، ئەمنيش دەبمە چەتەى تۆ. هەرکەس بەگژت دا بى، دەى كوژم، تەفەنگيەك بە دەست و لەو كيانە بەرەللام بكە بزانه چ ئاگريەك دەكەمەو...". ئاغا قبوولى ناكە. مانگيەكى رەبەق هەموو رۆژى جاريەك هات، بەلام ديسان ئاغامان قبوولى نەکرد. ئەويش رقى لە عەلى سەفابەگ داگرت و رويشت. خوا روحمى كرد عەلى سەفابەگ پيشنيارى وى قبوول نەکرد. چونكە سەرەنجامى عەبدى خانمان، كە ئەوى كرده چەتەى خوى، بە چاوى خۆمان ديت. كابرە وەختيەك لە ئاغاي خۆمان تەمابراو دەبى دەچيته كيۆپارە بۆ لاي عەبدى خان. عەبدى خان پياويكى ساويلكە بوو. دەلى باشە قبوولمە. بەكريت دەگرم. ئەتۆش برۆ قورس و قايم لەو كيانە بگەرپ، هەر رەعيەتيەك دى بە دژى من قسە دەكا ليى دەو بىكوژە. چەند تەفەنگى تازەو فيشەكيكى زۆريشى دەداتى. ئەو ديھاتىيەش وەكيوان دەكەوى، ناو و ناوبانگيەك پەيدا دەكاو دەبيته حەمەدۆك. وەختيەك دەبيته حەمەدۆك دەچيته گوندەكان و بە رەعيەتەكان دەلى، هەرکەس دژى عەبدى خان قسە نەكاو جنيو بە ژنەكەى نەداو قسەى

خه راپی پی نه لئ، دهی کوژم. دیهاتی یه کانیش ده سبه جی ده ست ده کن به جنیودان و قسه ی کال گوتن به عهبدی خان. ئەدی گیانه دانی بده به قشقه له و په روه وازه ی بکه بو ئەوهی چاوت هه ل کۆلئ. لادیی یه کان به مه رجیک ده یان توانی به سلامه تی به لای حه مه دۆک دا تئ په پرن که له گه ل دیتنی ئەو له دووره وه جنیو به عهبدی خان بدهن. ئەدی خو شه ویسته که م! سه گی قه له و بکه بو ئەوهی لاقت بگری. له کیو پارهی، له ترسی حه مه دۆک کاتی ک دیهاتی یه کان یه کترین ده دی، له جیاتی سلاو جنیویان به عهبدی خان ده دا. عهبدی خان وه لأمی بو حه مه دۆک نار دبوو که ده ست له م کارانه هه ل بگری. حه مه دۆک به و په یامه تووره ده بی و هیرش ده کاته سه ر مالی عهبدی خان و ده ی داته بهر ده سپرئ. عهبدی خان دوو ژنی هه بوون، هه ردوو ژنه که له ژووریک ده کاو سه گبابی زه به للاح وه سه ر هه ردووکیان ده په ری. سه گبابی زه به للاح هه ردوو ژنه که له په نای یه کتر دریز ده کاو هه تا به یانی به نوره له گه لیان راده بویرئ.

عهبدی خان له ده رفه تیکی له بار که لک وه رده گری و دیته مالی ئیمه. به سته زمانه وه ک میژۆکه ده له رزی. سه فابه گ حه وتوویه ک له مالی له لای خو ی رای گرت. روژیکیان بیستم که حه مه دۆک به دوی عهبدی خان دا ده گه ری. گوتم ده غیلت بم، ته سلیمی بکه، ئەگینا له وانیه ئەو زه به للاحه هیرش بکاته سه ر ماله که ی خو شمان.

ئاغا خانوویه کی له نیزی که مه خفه ر بو عهبدی خان دوزیه وه، راسته ئەو کارهی کرد، به لام سه ره نجام نه ی توانی نه جاتی بدا. پاشماوه که ی هه مووتان ده ی زانن که شه ویکیان حه مه دۆک په لاماری برده سه ر ماله که ی و هه ر چاوه ی گولله یه کی لی دا. ئاغامان هه میشه ده لئ زۆرم ئاقله تی کرد که نه م کرده چه ته ی خو م. ئەو دوژمنی شارستانه تی و مرو فایه تی یه. ئەگه ر زه وی یه کانم له ره عیه ته کانی وایوی پاک بکه مه وه بو نمونه ش چه ته یه ک به و کیوانه وه نامینئ... ته نانه ت یه غموورا غاش. ئەویش له ته ویله ی ده که م."

ژنه قه له وه که ی عه لی سه فابه گ ئەم داستانه ی هه ر جاره به ره نگ و بو نیک ده گپراهه وه کاتی گپراهه وه ی سه ر کولمه سووره کانی زیاتر داده گیرسان، و به راویژیکی تی که ل به گریان موو به موو باسی ده کرد که چۆن حه مه دۆک له چوکووراوا دی به دی به دوی عهبدی خان دا گه راو چۆن ئەو پیره پیاوه به سته زمانه له ترسانی ماله و مال گه راو په نای بو ئەم لاو ئەولا برد. له گه ل قسه کردن جارو باریش خو ی پی راگیر نه ده کراو فرمیسی هه ل ده وه راندن، هه میشه ش داستانه که ی به م رسته یه ته واو ده کرد:

"ئه ویش هه قی خو ی بوو. ئاخه کئ پیی گوتی چه ته یه کی وا زه به للاح، دیویکی وا خوین خو ر به کری بگره؟ ئاغا ی خو مان که ئازاترین پیای دنیایه، نه ی وی را بوو بیکا به چه ته ی خو ی. هه قی خو ی بوو. عهبدی خان هه قی خو ی بوو، هه م سه ری خو ی خو اردو هه م ئەو لاوه ی له گیانی خه لک به ردا."

له چیا کانه وه ده نگ و باسی سه یرو سه مه ره ده گه یشتنه شار: "جه ندرمه کان هه موو روژی سی جار گه ماروی حه مه دۆک ده دن و هه موو جاری وه ک مار له ئەلقه ی گه ماروییه که ده رباز ده بی و وه ک بالنده هه ل ده فری و ده روا." یان "هه ر جه ندرمه یه ک و هه ر که سی ک چاوی پیی ده که وت له ترسان لیوی ده قه لشین

و توانای نه دهما که په له پیتکه ی تفهنگه که ی بچرکینئ. چاویکی هه بوون وه ختیك ته ماشای که سیکی ده کرد، کابرا له جیی خوی وشک ده بوو. هه رکه س چاوی پیی ده که وت له ترسان زراوی ده ته قی. جه ندرمه به سته زمانه کان له ترسان جوریک دستیان ده له رزین که تفهنگیان پی نه ده ته قی..."

"شه ویکیان چو بووه سهر قایمه قام، دهستی ده تین تینوکه ی نابوو و پیی گوتبوو: "ئه من حه مه دؤکم، سهر مه خه سهر سهری من، ده مه وی هه رچی خان و ئاغا له چوکوراوا هه یه له ریشه ی دهر بیئم."

قایمه قامیش به لئینی دابوو که ئیدی له کولی بیته وه. هه ر بویه قایمه قام..."

"حه مه د دایکی و خه جیجی ژنی و منداله که ی به دهستی خوی کوشتبوون هه تا وه دهستی جه ندرمه کان نه که ون. ده لئین بابیشی هه ر بؤخوی کوشتوو یه. رهنگه درؤش بی. چونکه ده لئین بابی پیشتر مردوه و حه مه دؤک به هه تیوی گه وره بووه. برایه کی هه یه له ترسانی شار به شارو ناوچه به ناوچه راده کا. ئه گه ر وه دهستی که وی ئه ویش ده کوژی..."

یان "له قه لای بووی دا بؤسه ی دانا بوو. هه رکه س به و ریگایه دا راده بورد ئه گه ر ژن بایه ده ستریزی به نامووسی ده کردو ئه گه ر پیاو بایه دهستی راستی دهر پی. وه لامی بؤ مسته فا که مال پاشا نار دبوو که کارت به کاری من نه بی، ئه و خان و ئاغایانه ی ئه تو دهره قه تیان نه هاتی، ئه من یه ک به یه ک مشووریان ده خؤم. سهری دهره به گه کان دهر پرم، ده یان خه مه واگونیکی شه مه ننه فه رو بؤتی دهر نیرم. مسته فا که مال پاشاش وازی لی دینئ.

مسته فا که مال پاشاش په یامیکی بؤ نار دبوو که: "که س کاری به کارت نیه. فه رمانره وایی چوکوراوای پیرو چیا به رزه کانی توو پووس به خؤته."

"براله! ئیمه ده بی خؤمان له فکری چاره سهر دا بین، خؤمان."

هیندی جار هومی دیان لی په یدا ده بوو، هیندی جار ناهومی د ده بوون. جاریک دهر ترسان و جاریک وه غیره ت ده که وتن. له بهر دل ته نگی خه ریک بوو دیق بکه ن و وه قسه ده هاتن. بی ئه ندازه تامه زرؤی ئه و ئه فسانه پوچ و بی بناخانه بوون که له باره ی حه مه دؤکه وه ساز ده کران.

ئه گه ر رؤژیك رؤژگار یك له رؤژیکی ئاوا بارانه دا تهر می حه مه دؤکیان له سهر پشتی ئه سپیکی روت هینا بایه وه شارؤچکه که یان نه یان ده زانی ده بی چ بکه ن، خؤشحال بن و پی بکه ن یان بگریه ن؟

باران دهر باری، زه وی هه لمی لی هه ل ده ستا، ئاویکی لی له ئاسمانی چوکوراوا وه به ره و دهر یای مه رمه ره له فرین دا بوو. بریسکه ی دها، هه وره تریشقه ده ی گرماندو ئاسمان که م که مه ده کرایه وه. تهر می خه مگین و بی که سی یاغی یه کان له حه وشه ی جه ندرمه دا له په نای به ردیکی مه رمه ری سپی له بهر بارانی به رده وام تهر ده بوو.

باران دهر باری و ئاسمان ده بوو به ساو.

پاش ئەوہی قایمە قام ھاتە وایوای و رویشتەوہ هیچ پېشھاتیک رووی نەدا. عەلی سەفابەگ دوو جار بە سواری ئەسپ لە کاتیگ دا تەماشای راست و چەپی خۆی دەکردو ھەرکەسی لەسەر ریی خۆی دیباہ تییەوہ رادەما، ھات و بەنیو ئاوەدانى دا تىپەرى. پاش ھاتنى قایمە قام خەلکی ئاوی ترسیان رى نىشت. ئەم ترسە جاریک کەم دەبوو، جاریک زیادى دەکردو جاریک لە توندو تیژی دەکەوت. ھەموو رۆژى چاوەپوان بوون عەلی سەفابەگ کارەساتیک بقیەومینى و کاتیگ هیچ رووی نەدەدا ھەستیان بە بۆشایىیەك دەکرد.

لەو جەرگە یەدا بوو کە ئیدریس بەگ لەگەل دوو سواران ھاتە ئاوەدانى و لەبەر دەرگای وەسمانەزلە دابەزى، و پاش ئەوہى ئۆگرىیەکی زۆرى دەرھەقى وەسمانەزلە نیشان داو ئافەرىمى پى گوت، تارىفی راوەستانی وى بەرامبەر بە عەلی سەفابەگى کردو گوتى:

"ئیمە نەمان توانى لە رووی عارف صائم بەگ دا راوەستىن. خۆمان فرۆشت و ئاخەرەكەشى تووشى ئەم رۆژە ھاتىن. ئاوا ئاوارەى كىو و بەندەنان بووین."

قسەى دەکردو ھەناسەى ھەل دەكیشا. سىماى لەبەر دلانى تىگ تەپىبوو و چاوەکانى دەقوول کەوتبوون:

"بەلام ئیمەش بپارمان داوہ ھىندىگ کار بەکەین. وەلامم بو عارف صائم بەگ نارد گوتم دەست لە زەوىیەکانى من نەدا. ئەم بەرنامەى بیست و چوار سال زیندانە بۆخۆت دروستت کرد. قەبالەى قەرزە سەدو پەنجا ھەزار لیرەىیەكەى منت چۆن دروست کرد، ئاواش ھەلى وەشینەوہ. ئەمن چاوەپوانم. ئەگینا دوايە ھەرچى بەسەرت ھات ھۆبالى خۆت بەستوى خۆت. ئەم قسانەم بە ھەموو کەس گوتوہ و دیسانیش ئەم وەلامەى ھەر بو دەنیرم. ئەگەر ئەقلی نەھاتەوہ کەللەى بە زمانىكى دیکە تىی دەگەيەنم. مام عەلىیە کوردە دەلى عارف صائم بەگ خەرىکە بىرى لى دەکاتەوہ. مەسەلەكەشى زۆر بە جیددى گرتوہ. ئەمن ھەسەلەم زۆرە، ئیوہش ھەسەلەتان ھەبى."

ئەو ئاومالانەى زانیبوویان ئیدرس بەگ ھاتوہ تەمالى وەسمانەزلە، روویان کردە مالى. سەیفەلى، سەفچەکاھیاو، مەلافەرھادیش ھاتبوون.

ئیدریس بەگ بە دیتنى دیھاتىیەکان چاوى پى بوون لە فرمىسک، خۆى پى رانەگىراو دەستى بە قسە کرد:

"ئیرەيىتان پى دەبەم. عەلى سەفا زولمتان لى دەکا، زۆر زیاتر لەو زولمە کە عارف صائم بەگ لە ئیمەى دەکا. یەك بە یەك زەوىیەکانمان دا بە عارف صائم بە ئەسپ. لە ترسان فرۆشتمانن. ھىندىگ کەس وەك خۆم یاغى بوون و ژمارەيەكى دیکەش زەوىیەکانیان فرۆشتن و ئیستاش ئاوارەى چیاکانین. ئافەرىمتان بو دەنیرم، ئیوہ لە پىشى راوەستان. دارىگ ھەرچەندیش ئەستور و ساغ و بەقەوہت بى، ئەگەر لە زەوى

بېنیه دهر وشك ده بې. ئیمه یان له زهوی په کانمان دهر کرد، ئیمه ش وهك دار خه ریکه وشك ده بین و له نیو ده چین.

دیهایتی په کان له و قسه شیرن و دلگرانه ی ئیدریس بهگ و له چاوه کانی که وهك چاوی گاکئیوی جوان و زهلام بوون و له قامکه شووش و باریک و دریژه کانی سهریان سوپرما بوو. کاتیک ئه و به سواری ئه سپ گونده که ی به جی ده هیشت وهك ئه وهی شتیك له دلی دی نشینه کان بینه دهر، تووشی ههستیکی به ئیش و نازار هاتن. ده یان زانی ئیدریس بهگ دوارپوژیکی باشی نابی به تایبه تی له بهر ئه وه که به شی زوری به سواری ئه سپ له و ده شته دا ده گه پرا. دوور نه بوو هر له م روژانه دا وهك که وی راوی بکه ن.

ئیدریس بهگ تاویك دواي ئه وهی له دیهایتی په کان جیا بووه وه سه رله نوی گه پرایه وه و له ئه سپه که ی دابه زی. بن پیلی وه سمانه زله ی گرت و گوتی:

"مام وه سمان وه ره نه ختیك هه تا دهر وهی ئاوه دانی پیکه وه پیاسه بکه یین."

کاتیک له ئاوی وه دهر که وتن، پرسی:

"مام وه سمان ده زانی ئه من بوچی هاتبوومه ئیره؟ به منیان گوت که هه مه دوك هاتوته ئیره و له مالی تویه. هاتم بی بینم. دیتنی وی به قازانجی هه ردوو کمانه."

وه سمانه زله بیری له وه ده کرده وه که چ وه لامیکی بداته وه. له دلی خویدا دهی گوت: "ئستا که ئاوماله کان خه بهری هاتنی هه مه دوكیان پی داوه، ده بی پیاویکی باش و جیگای متمانه بی." که وایی ده بی هه موو به سه رهاته که ی بو باس بکا.

له بن داریك دانیشتن و وه سمانه زله له سیری هه تا پیوازی هه موو شتیکی بو ئیدریس بهگ گپرایه وه. ئیدریس بهگ وه ختیك دهستی وی ماچ کردو خه ریک بوو لیی دوور که ویته وه گوتی: "مام وه سمان هیچ خه فته مه خو. ئه من ئه وت بو دهبینمه وه." ئه مجار سواری ئه سپه که ی بوو و به ره و دهشت پی پیوه نا. ده سبه جی دواي رویشتنی ئیدریس بهگ جه ندرمه رژانه نیو ئاوی و هه ر که زانی یان ماوه یه کی که مه ئیدریس بهگ له دیی وه دهر که وتوه، بی ماتل بوون وه دواي که وتن.

دوو روژ دواتر خه بهر هات که له قه لای ئاناوارزا شه ریک له نیوان ئیدریس بهگ و جه ندرمه کان دا رووی داوه. شه ره که زور به رد ریژ ببوو. ئیدریس بهگ هینده نازایانه و دلیرانه و بی په روا شه پی کرد بوو که جه ندرمه کان تیك شکابوون. ئه مجار بوخووشی لای نیوه پویه به سواری ئه سپ له وی دوور که وتبووه وه.

پاییز داها ت. گه رمای هه تاو که می کرد. ئاوه کانی ئاکچاساز که وتنه قولته قولت و هه لقولین. سه دان گیزه لووکه به تهن دووره زنه وهك دیوی نیو ئه فسانه کان له بیابان دا ده ستیان کرد به سووران.

سه ر گولاوه که و ئاسمانی ئاکچاساز پر بوون له لهك لهك و ماسی خوورکه و شان به سه ره و کوتری کیوی و هه زاران بالنده ی کوچه ری. هه وره کان له دوور، له جنوب له سه ر ده ریای مه رمه ره په له په له که وتنه سه ر یه. ره شه با هه لی کرد. دهسته دهسته به رازی کیوی قه له و و زه لام له کیوه کانه وه شو پر بوونه وه

پیده شته کان به بره دریژو به هیزه کانیاں خاکی گرمی ئه و ده شته یان کیلا. کولله کان گه وره تر بوون. خاک، گیاوگول، بالنده کان، جروجانه و هرو هه موو شتیك ده ستیان به زه ووزوئیه کی بی برانه وه کرد. خاکی ئاناوارزا زیاتر گیانی هاته به رو زیندووتر بوو، که وته جوش و خرؤش و هه موو شتیك دوو هینده و سی هینده زیاتر بوو. جالجالوکه کان، داوی جالجالوکه کان، میشه نگوینه کان، خه لیفی میشه نگوینه کان زیاتر چه ند هینده بوون و خاکی ئاناوارزا له جموجول و جوشانی ژیانیکی نوئی دا که وته گرم و هوپ.

ئه و ساله به ره می کیلگه کانی ئاناوارزا زورو زه وند بوو. گه نمه کان بالاپیاویک زیاتر هه ستان، له زوربه ی کیلگه کان دا گه نمه کان له بهر دانی زور که وتن. شووتی یه کان ئه وهنده گه وره بوون که پیش ئه و ساله وینه یان نه بینرابوو. کاله که زهردو درشت و گه یوه کان له بهر گه رما بوئی شیرنی هه نگوینیاں لی هه لده ستا. ته نانه ت ئه و که سانه ی زور دووریش به په نای بیستانی کاله ک دا تی ده پهرین بوئی قورسی کاله کیان ده کرد که له هه واو خاک دا بلاو ببوو هه و ماوه یه کی ته واو به ئیشتیا بوئیاں به هه واوه ده کرد. په پووله سپیو درشته پاییزی یه کان وه ک بالنده به ئاسمان دا ده فرین. میرووله درشت و رهش و تیرو بریقه داره کان ده سته ده سته خه ریکی گه نم کیشانه وه بوون. به لام ده نکه گه نمه کان هینده گه وره بوون که به چه ند میرووله ده نکه گه نم کیان هه لده گرت، ئه ویش به زه حمه ت. که لاکی جانه وه ریکی پیست رهق و نه خشینیشیاں به حه وت هه شت میرووله به سهر زه وی دا راده کیشا. داوی جالجالوکه کان له میش و مه گه ز دا ون ببوو. جالجالوکه قه له وو زگ زله کان خوین خزانده بووه سووچیک و له سهر ئه و سفره له بران نه هاتووو چووبوونه خه وی هه زم کردنه وه. سفره ی جالجالوکه خه وتوو ه کان به رده وام میش و مه گه زی داده باریه سه رو داوی جالجالوکه کان روژ به روژ قورستر ده بوو، میشه کان وه ک میوه ی گه یشتووی سهر لکه داره کان به خواره وه هه لواسرابوون و هیندی جار داوه کان ئه وهنده قورس ده بوون که نیوبه نده که یان باده دراو ده درپا. ئه و جالجالوکه کانیه ی داوه که یان له بهر به ره که ت و قورسی ده درپا، خیراو به ته قه لایه کی سه رسوپه یانه ر دووباره ده یان ته نیه وه و به دیتنی ئه و داره پر له خوراكانه دووباره خه ویکی قولیاں لی ده که وته وه.

لکه داره کان قورسای هیلانه ی میشه نگوینه کانیاں بو هه ل نه ده گیرا. له نیو زی یه لئین و له نیو زه وی یه باتلاغی یه کانی ئاکچاساز سه دان لکه دار که میشیاں تیدا بوو، که وتبوونه سهر زه وی و گه نده ل ده بوون. له نیو ئه و کلوره دارانه دا به میلیون میشه نگوینه که وتبوونه سهر یه ک، باله تروسکه داره کانیاں له سهر پشت خه واندبوو و به ته مبه لی وه نه وزیاں ده دا.

وه سمانه زله به ده م دروینه ی گه نمی رهش و رهقی چوکوراواوه که گو له پر دانه کانی شوپر ببوو نه وه سهر زه وی، ده ی گوت: "ئه ی ماشه لالا" و ده سکه سواله ی به رز ده کرده وه هاواری ده کرد: "ئه ی ماشه لالا، له خوی به زیاد بی، ئه مسال ده شت و ده ر پر ده بی له گه نم، به قوربانی خویه که ی بم..."

وہ سمانہ زلہ دلی زور خوش بوو، و تووشی ہر کہ سیک و ہر شتیکیش بووایہ، بالدارو پی پو، مارو دوپشک و ئادہ میزاد ئو دلخوشی بی پی دەدا. دەتوانین بلیین سہرانسہری گوندی وایوایش لہ گہرمای شادمانی بیہ کی لہ و بابہ تہدا دہ ژیا.

ہہرچہ ند ژمارہ بیہ کی زور تووشی مالاریا ببوون، و دەستہ دەستہ میٹسولہ بیہ کی زور بی ئہ ژمار وک پلہ ہور لہ گولاولوہ کہ دہات بو ئاوی و شہوانہ ہیچ کہ س بہ ئاسوودہ بی نہ دہ خوت، بہ لام دیہاتی بیہ کان روژ لہ روژ خوشحال تر دہ بوون و دی بیہ کہ رہنگی شای و زہماوہندی بہ خویہ وہ دہ گرت. دیہاتی بیہ کان بہ دہ ماغ و پرتہ قہ لاو دل پرتہ ہیا، دہ غلہ کانیان دہ دروونہ وہو خہرمانیان دروست دہ کرد. لہ میژ بوو روژگاری رہشی رابردوو، دزرائی ئہ سپہ کانیان، گوللہ بارانی شہوانہ ی ئاودانی و رہفتاری ناشیرنی قائمہ قامیان لہ بیر چووبوہ وہ. بو جہ نجہ پ پیویستی بیان بہ ئہ سپ ہہ بوو. تہ نانہت ئوہ شیان لہ بیر نہ بوو کہ ئہ مسال جہ نجہ پ رہ کانیان بہ چی وہ گہر بخن.

عہ لی سہ فابہ گیش لہ خوشی بہرہ کت و زوروزہ وہندی بہرہ می ئہ مسال خہریک بوو شیت بی. لہو نیوہدا تہ نیا ئو بوو کہ دہ ی پروانیہ ئو خاکہ پرت پیت و بہرہ کتہ و ددانی لہ چیرہ وہ دہ بردن و مستی راست دہ کردہ وہو دہ ی گوت: "ناخ تووتکہ سہ گینہ! ئا... خ لادی بی بیہ توخمہ سہ گینہ، راوہستن تا پیتان نیشان بدہ م."

خہ بہریک کہ ئیدریس بہگ دابووی راست بوو. دیسان سہروکہ للہ ی حہمہ دؤک لہ چیاکان پیدایا ببوہ وہ. ہہموو روژی لہ چیاکانہ وہ دہنگوباسی تازہ لہ بارہی حہمہ دؤک وہ دہات، و ئہم دہنگوباسہش دہسبہ جی و خیرا لہ دیہاتی کووزانہ وہ دہچوہ دیہاتی جہیہان و لہ جہیہانہ وہ دہچوو بو دیہاتی عوسمانیہ و قہ دیرلی و لہوی پرا دہگہ یشتہ "بوولاتک باخچہ".

لہ وایوای دہر بارہی حہمہ دؤک و ہہروہا خان و ئاغاو جہ ندرمہ کان گورانیی خومالیی ان ساز دہ کردن کہ مہزرا بہ مہزراو زار بہ زار دہگہ پان. ئو گورانیی انہ ی لہ بارہی حہمہ دؤک وہ ساز دہ کران گہرم و پرت لہ ئافہرین بوون و ئووانہ ی بو خان و ئاغاو جہ ندرمہ کان ساز دہ کران تیگہ ل بہ گالتہ و گپ و خوہ لکیشان بوون...

لہ دہشتی ئہ فسانہ ی جوراوجوریش لہ بارہی چیاکانہ وہ بلاو دہ بوونہ وہ، ئہ فسانہ ی جوربہ جورو باوہر پی نہ کراو کہ لہ گہ ل ئہ قل و لیکنانہ وہ ریگ نہ دہ کہ وتن: "عہرزو عاسمان پرت لہ جہ ندرمہ بوو، دەستہ دەستہ رژابوونہ دیہات و کوئیستانہ کانئو توو پروس. کون بہ کون و بہرداو بہرد بہ دوی حہمہ دؤک دا دہگہ پان. بہ ہہزار دہردی سہر لہ جیگاہیہک ئابلووقہ یان دہداو حہمہ د لہ نیوان ئو دیوارہ بنیادہمہ ی بہ دہوری دا کیٹرابوو، ناہومیڈو بی دالدہ دہمایہ وہ، بہ لام ہہموو جارئ ئو دیوارہ ی دہبری و خوی نہ جات دہدا."

روژیکیان بہیانی خہ بہر دہات کہ حہمہ د لہ جیگاہیہ کی وک "تاواراسن" یان "ساورون گزی" یان "بابی کیل" یان "قزجہ داغ" گہ مارو دراوہ. جووتیارانی ئاناوارزا بہ دلہ کوتہ وہ دہست لہ کار دہ کیٹشہ وہو

چاوه پښ. نان و خوو خوار دنيان له بير چووه ته وه و هر چاوه پوانی خه بهرن. هرچه ند ده زانن خه بهری
سه ركه وتنی حه مه ديان پښ ده گاه، به لام به و حاله ش خه و له چاويان ناكه وځي.

كه س نهی ده زانی خه بهری ئابلووقه درانی حه مه د كځي دهی هښی و كځي بلاوی ده كاته وه و پاشان خه بهری
ده ربازبوونی چوون و به هوی كځوه ده گاه له چوكووراوا دا بلاو ده بښته وه. خه لكه كه هه ردوو خه بهریان به
پاكي و دلّسافی يه وه و هه رده گرت.

كه س تی نه ده گه یشته ده نگو باسی حه مه د كام سه فه ری و كام ریښوار، كام مندال و كامه ژن گڼراویه ته وه،
يان له كوځي پرا هاتوه. له جځي دا هه ر به فكريان دا نه ده هات له و باره يه وه بكوځنه وه. گرنگ نه وه بوو له
جځي يه كه وه خه به ریك بځي، ئیستا له هه ر سه رچاوه يه ك و به هه ر جوړيک ده بځي با بځي، كه س نه مه ی پځي گرنگ
نه بوو. گرنگ نه وه بوو گوند له ده نگو باسی حه مه دوك به تال نه بځي. ئیستا نه مه خه به ره چ جوړه خه به ریكه،
گرنگ نه بوو. بو وښنه:

حه مه د خه ریك بوو له چيا يه ك و هه سه ر ده كه وت. جه ندرمه كان به دوايه وه بوون. ژماره يان يه كجار زور
بوو... له بهر جه ندرمه ده رزیت هه لاویشته نه ده كه وته سه ر زه وی. ژماره يه ك خه لكی دښه اتیشيان له گه ل
بوون، ژماره يه ك دښه اتی كه رو نه فام كه ياخوا له هه ردوو چاوان كوځر بن و وه جاخيان كوځر بښته وه... ئاخړ
نه فامينه ئیوه چیتان به سه ر حه مه دوكه وه داوه؟

هه ی وه لاغی ده بځي ميشك، لادیی ده كه رو نه فام، نه و چ خه راپه يه كی ده ره ق به ئیوه كرده؟ داوښی
چيا كه يان گرتبوو، كځوه كه يان له هه ر چوار لاهه گه مارو دابوو، به دواي حه مه د دا ده گه ران. حه مه دیش له
ترسی گیانی خوځی رای كرده بوو. ریگای ده ربازبوونی نه بوو. باشه نه وه دامان نا حه مه د تا لووتكه ی چياش
رویشته، نه ی دوايه چی. خو ناتوانی له وځي پرا وه ك بالنده هه ل فرځي...

ياوه ر فارووق به پيکه نينه وه له پشته وه پرا بانگی ده كرده: "زورمان نه ماوه حه مه دوك. شتيکی ومان
نه ماوه، ئیمه نه وا له ژیللا دځين. پاش لووتكه ی چيا يه كه ده چيه كوځي؟ ده ت گرم، په تيكت له مل ده خه م و
دځي به دځي ده ت گڼرم. وه ك مه يمون هه لت ده په رښم. دښه اتی يه كانی ش پځي ده كه نين. ئاخړ دښه اتی يه كانه
بو؟ ئیوه چ ژه هره ماریكتانه؟ حه مه د په يتا په يتا ناره قی ده رښته و هه ل ده نگووت. ئیستا له سه ر لووتكه ی
چيا له پشت گاهه رديك دامه زرابوو، ته قه ی ده كرده. حه مه د له سه ره وه بوو، جه ندرمه كان له خواری. ته قه و
ليكدان دوو روژو دوو شه و دريژهی كيښا. حه مه دی به سته زمان سی روژ بوو پارووه نانیک له گه رووی
نه چووبووه خوار، زوری برسی بوو، به لام له ترسی گیانی زگی له بير چووبووه وه. حه مه د نه تفهنگی له
جه ندرمه كان ده داو نه ته قه ی له دښه اتی يه كانه ده كرده. ئا... خ ناخ! خوژگه سه رو گولله ی له سه ر دلّی نه و
دښه اتی يه بځي قيمه تانه ده دا، ناخ له ده ستي نه و دښه اتی يه نزم و بځي نامووسانه... دوايه فيشه كه كانی حه مه د
ته واو ده بوون. ئیستا نه فيشه کی پځي بوو، نه ته قه مه نی. به سته زمانه به تاقي ته نيا چيی له گه ل نه وه هه موو
بنیاده مه پځي ده كرا؟ له نه كاو فكريکی به دلّ داها ت. ده ستي كرده به خلوړ كرده وه ی به رده كان، چما

ریځایه کی دیکه ی هه بوو؟ هر بهرديک بهرديکی دیکه شی له گه ل خوی جاله ده کرده وه. ثم بهر د ئه و بهر د و ئه و یان یه کی دیکه ... له سهر چیاو له داوینه کان قیامه تیک بهرپا بوو. ئیدی هر بهر د بوون که یه ک له دوا ی یه ک له سه ری پرا تاویر ده بوونه وه. جه ندرمه و دیهاتی یه کان یه کی دوو لاقیان بوون، دووی دیکه شیان پیوه قهرز کردن و هه لاتن... هه لاتنیک بو ئیستا نه بی بو کهنگی باشه؟ وه ختیک پشوویان دا که له داوینی چیا یه که بهر ببوونه وه. ثم بهر د ئه و بهر دی جاله کرده وه و ئه ویش یه کی دیکه ... جه ندرمه و دیهاتی یه کان یه کی شیان نه بوو بریندار نه بووی. ناخ له دست ئه و دیهاتی یه نه فامانه، ئوخه ی دلم دامرد. به کورتی عه رزو عاسمان ببوون به یه ک. دهنگی کی وه ک هه وره تریشقه له ولاتی گه پرا. شه ویکی ته واو لافاوی بهر دان له و کیوه پرا بهر وه خوار وه ری که وت."

له نیوان حه مه دو جه ندرمه کان دا ده بیته ته قه. حه مه د دیسان ده که ویتته ته نگانه وه. به لام سه ره نجام ئه لقه ی گه مارو ده شکینئ. لای به یانی بوو، خه ریک بوو تاو بکه وی. حه مه د به غاردان رای ده کردو جه ندرمه کانیش به دوا یه وه بوون. هه تاو که وت. حه مه د به کویره ری یه ک دا ده رپویشته، تووشی پیره ژنیک بوو... ژنه که باراشی بر دبووه ئاشی که نه وه کانی لی ی بکه ن. له ئاشی پرا ده هاته وه که جه ندرمه کان ولاغه که ی یان کوشت... که لاک ی ولاغه که له لایه ک که وتبوو و جه واله ئارده کان له لایه ک. پیریژن دهستی له بن هه نگلی نابوون و به خه مناکی له سهر که لاک ی ولاغه که ی دانیشتبوو. به حه مه دی گوت: "ئه گه ر ده ته وی ناوم بزانی، ناوم زینه به، ئه گه ر پیته خو شه بزانی خه لکی کویم، له و گونده ی رو به پرووتان ده ژیم. پینچ نه وه ی هه تیوم هه ن. ولاغم له دراوسی یه که مان خواسته وه، باراشم هی نا لیم کرد، له گه پانه وه دا بووم که جه ندرمه کان تفه نگیان له ولاغه که م داو کوشتیان. بوچی کوشتیان؟ نازانم. تووشی روریره شی بووم. به چ روویه که وه بچه وه ئاوی؟ جوابی دراوسی یه که مان چ بده مه وه؟ منداله کان له مالی برسی و تینوو چاوه ریځ. ئه ی سه روکی دزه کان بیکه پیاوه تی مه م کوژه. جه ندرمه کان ولاغه که میان کوشت، دزه که شیان ده یه وی خوم بکوژی. کورم پیاوه تی بکه و مه م کوژه."

حه مه د جه واله ئارده کان له کوئی ده نی و ده لی:

هه سته دایه، هه سته برۆین. پاره ی خاوه نی ولاغه که من ده ی دهم."

پیریژن هر تاوه نا تاویک دهستی حه مه دی ده گرت و ده ی برسی: "ئه تو جندوکه ی یان ئاده میزادی، نه کا حه زره تی خدر بی." حه مه د له حالیک دا له بن ئه و کوئه قورسه دا چه مابووه وه، ریگای ده بری و ئه و جه ندرمانه ش که به دوا یه وه بوون ته قه یان لی ده کرد.

پیریژن تی گه یشت ئه و که سه ی جه ندرمه کان دوا ی که وتوون و ته قه ی لی ده که ن، ده بی ئه م پیاوه بی. هر که له مه سه له که حالی ده بی له سه روسنگی خوی ده داو ده لی: "جه واله ئارده کان فری ده به قوربانته بم کورپی خوم. چه ته ی خوم جه واله کان فری ده وه لی. ئیستا جه ندرمه کان توش وه ک ولاغه که ی من ده کوژن."

مندالہ کانم ہیچیان لی نایه، له برسان نامرن... کوپه جوانه که م، چه ته دلپاکه که م، خوت بو من به کوشت مه ده، هه لی!

به لام حه مه د گوی ناداته قسه کانی دایه پیره و هه رچه ند له بن جه واله ئارده کان دا پشتی چه مابوو هه تا نیو ئاوه دانی ده چی و پاره ی خاوه نی ولاغه که ش ده دا. خه لکی دیهاتی کیوپاره ی ده ی ناسن، ده ی گرن که ته سلیمی حکومه تی بکه ن. حه مه دیش تفیکیان له روو ده کوتی و ده لی: "تف له روتان تووتکه سه گینه! چ خیریکتان له حکومه ت دیوه که ده تانه وی منی بده نه ده ست؟ تف له روتان." به کورتی هه رچی دیته سه زاری به دیهاتی یه کانی ده لی. دیهاتی یه کانیش په ژیوان ده بنه وه، به خودا ده شکینه وه. حه مه دیش لیان زویر ده بی و ته نانه ت پاروو نانیکیشیان له کن ناخوا، ده روا."

حه مه دۆک پیاویک بوو قاره مان، هییدی و له سه ره خو قسه ی ده کرد. به لام وه ختی قسه کردن سه ری داده خست و ته ماشای روخساری که سی نه ده کرد. که قسه ی ده کرد، وه ک کچان سوور هه ل ده گه را. که له دوروه وه ته ماشات ده کرد وه ک کیو به سام بوو. ئاگری له چاوان ده باری. به لام که نیزیکی ده بوویه وه بیچم و قه لافه تی مندالانی هه بوو، دیاره وه ختی که ئارام ده بوو. له کاتی تووپه بوون دا مووی سه ری وه ک نه شته ر راست ده بوونه وه. مووی له شیشی ده بوونه نه شته ر. وه ختی که تووپه ده بوو، ئه گه ر له نیزیکی شه وه بت دیبایه، قه لافه تی زه لام و به سام بوو. زور وه خت خه فته دای ده گرت. دیاره جاروباریش خوشحال ده هاته به رچاو. شتیکی دی "گولله کاری لی نه ده کرد. گولله به ندو نوشته ی چاوه زاری پی بوو، ته له سمی پی بوو. نووکی چه قو کاری له له شی نه ده کرد، ئاگر نه ی ده سووتاندو ئا و نه ی ده خنکاند. وه ختی که عه بدی خانی کوشت چوو نیو ئاوی و خه لکه که ی کوکرده وه و بردنی بو خارده شت. له نیو درپوه لانه که ئاگری کی کرده وه، هیندی کیویک. پاشان راست چوو له نیوبه ندی ئاوره که دانیشته. ئه وانه ی چاویان لی ببوو ده یان گوت: "نیمه به م دوو چاوه ی خومان دیتمان، ئه گه ر درو بکه یین خویه هه ردوو چاومان ده رتوقی و بکه ویته بهر پیمان." ده یان گوت: "ته نیا یه ک جیگای له شی هه یه که گولله کاری لی بکا، ئه ویش چاویه تی، دیاره ئه ویش وه ختی که چاوی هه لئینابی، له و کاته دا هه م ئاگر ده ی سووتینی، هه م چه قوی تی روده چی و هه م گولله کاری لی ده کا."

"ده بی چاره یه ک بو چاوی حه مه د بدوزینه وه."

"هیچ چاره یه ک نیه. وه ختی که تفهنگ داوی خو ناتوانی چاو لی که نی. چما ده توانی به چاوی نووقاوه وه سی ره بگری؟"

"چاره یه ک بو چاوه کانی حه مه د."

"باشه وامان دانا چاوی لکه ی له چاو کرد، به گولله یه ک ده شکی و وردوخاش ده بی."

"چاره یه ک بو چاوه کانی حه مه د."

"ئەودەم ئىدى كەسى پى ناوېرى. لەگەل لەشكرىكىش بەشەپ بى ھەموويان قەلت و بېر دەكا."

"چارەيەك بۆ چاوەكانى ھەمەد."

"ئەودەم ئىدى ناچىتە نىو سەنگەريش... راستەپى بەر بە لەشكرىك دەگرى, خوى بەنىو لەشكرىك دا دەكاو دەيان داتە بەر دەسپىژ. ئەوانىش گىژو وىژ دەبن. ئەو گوللانەى لىي دەدرىن كلوو كلوو وەك لۆكەى كراوہو ھەل دەوہرنە سەر زەوى."

"چارەيەك بۆ چاوەكانى ھەمەد."

"ئەو ئەسپانەش كە ھەمەد سوارىان دەبى, گوللە كاريان لى ناكە لەچاوانيان نەبى. رۆژىكيان سوارى ئەسپىكى خەنەبى عەرەبى دەبى. وەك سەول و سنۆبەر, راست لەسەر پىشتى ئەسپەكە لە پىش لەشكرىك رادەوہستى و يارى بە ئەسپەكەى دەكا. لەشكرىيەكان, فەرماندەرەكان و فەرمانبەرەكان ھەمووان سەريان سۆر دەمىنى, تەنانەت پەرى و جندۆكەش كە بە چاوانىنرىن, سەريان سۆر مابوو. ھەتاو لە ئەسپەكەى دابوو... ئەو خۆرەتاوہى ھەل دى, ئەو گولەى دەپشكوى و ئەو بارانە كە دەبارى, ئەوانىش سەريان لە كارى ئەم كۆرە سۆرماوہ."

"چارەيەك بۆ چاوەكانى ھەمەد."

"بەزەبى بە ھەموو كەس دا دى. تەنانەت لەو كەسانەش كە ويستووينا بەى كوژن, دەبوورى."

"سوارى ئەسپە خەنەبىيە جوانەكەى دەبى و كىو بە كىو ھەل دەفپى."

"چارەيەك بۆ چاوەكانى ھەمەد."

"مووہ بادراوہكانى دەكەونە سەر نىوچاوانى. كاكۆلە رەشەكانى دەداتە دەم با, چاوە زلەكانى وەك چاوى جوانووى سى بپى عەرەبى رەش و زل و خەماوين..."

"چارەيەك بۆ چاوەكانى ھەمەد."

"ھەمىشە شەھىنىك لە ژور سەرى زۆر بەرز دەفپى. ھەمەد ھەر كاتىك ئەو شەھىنە دەبىنى خۆشحال دەبى, دەزانى كە ھەتا ئەو شەھىنە بەسەر سەرىوہ بىفپى ھىچ گياندارىك ناتوانى وەزەندى پى بگەيەنى."

"رۆژىكيان زۆر كەوتبووہ تەنگانەوہ, فىشەكى لى بربابوون و جەندرمەش گەمارۆيان دابوو. جەبارى دۆستىشى لەگەلى بوو. جەبار گوتبووى: "برالە, كارمان كراوہ, دەمان گرن, وەرە با تەسلىم بىن." ھەمەد سەرى ھەل بربىوو, دىتبوو كە لە ژور سەرى, لە پەرىپەپۆچكەى ئاسمانى شەھىنەكەى چەرخان دەدا. گوتبووى: "جەبار, وەرە پىشت مەوہ, ئەمن بكە لەمپەرى خۆت, ھىچمان بەسەر ناىە" و نەجاتىشان دەبى. ھەتا ئەو شەھىنەى لە ژور سەرى ھىچى بەسەر ناىەو چاوەزار ناى گرى. تەلەسمەكەى ئەو شەھىنەى كە ھەمىشە لە ژور سەرىتەى."

"ئاخ چارەيەك بۆ چاوەكانى ھەمەد ھەبايە ئا... خ چارەيەك..."

حه مه د پياويكى ئاوايه:

مندالله كه له خه و دابوو. تازه خه وى لى كه وتبوو. چراكانى شاروچكه كووزابوونه وه. له گه رپه كيكى دور يه ك دوو سه گ ده وه پين. دهنگى فيكه ي شه وگه رپه كان ده بيسترا. حه مه د له شه ش مانگ له مه وبه ره وه له م شاروچكه يه, له ژيرخانه كه ي مالى "شه مسى به گ" دا خوئى حه شار دابوو. مسته فا برازاي هه تيوئى شه مسى به گ كه ته مه نى هه شت سال بوو, بئ ئه وه ي كه س پئ بزاني ئاوو خواردين و هه موو پئويستى يه كانى ديكه ي حه مه دى جوور ده كردو بوئى ده برد. نايب جه باريش له گه ل حه مه د بوو. مسته فا هه م خواردين بوئى ده بردن و هه م رووداوه كانى ده رئى و هه رچى له ده رئى ديتبووى و بيستبووى موو به موو بوئى باس ده كردن و خه به رى پئى ده دان. ئه م سئى كه سه زور ئوگرى يه كتر ببوون. مندالله كه له خه و دابوو, حه مه د وه خه به رى هيناو گوتى:

— خوا حافظ مسته فا...

مندالله كه خوئى پئوه هه ل واسى. حه مه د لئى پرسى:

— مسته فا, ئه گه ر هاتمه وه چت بوئى بئيم؟

مسته فا هه ميشه پئخواس بوو. هه ميشه خه ونى به جووتيك كه وشى سوورى ده ست دروى ماراشه وه ده دى. مندالله كانى هاوته مه نى هه ميشه له و كه وشانه يان له پئى ده كرد.

— مسته فا, ئه گه ر هاتمه وه حه ز ده كه ي چت بوئى بئيم؟

ئه گه ر مسته فا هينده خه والوو نه بووايه شتئيكى له حه مه د داوا نه ده كرد. به وه زعيكه وه وه كه ئه وه ي خه ونى خوئى بوئى بگيرئته وه گوتى:

— مام حه مه د, جووتيك كه وشى ماراشى وه كه كلووكئى سوورم بوئى بئينه...

دووباره خه وته وه.

حه مه د رووى كرده چياو به نده نان. تووشى زور شه ران بوو. زور كاره ساتى به سه ر هاتن. برسئيه تى و تينووه تئى چاشت, نه خوئى بوو, راويان ناو راي كرد, به لام ئه و كه وشانه ي مسته فا لئى داوا كرد بوون, له بئرى نه چوو وه وه. ئه و نه ي ده توانى به كه سى ديكه دا رابسي پئرى, چاره يه كى نه بوو جگه له وه ي بوئى خوئى بچئى و له راسته بازارى ماراش كه وشه كان بكپئى. بوئى كپئى كه وشه كان له چياكانى "بريت" را چوو بوئى ماراش. كه وشه كانى كپئى و گه رايه وه. حه مه د چه ند مانگ ئه و كه وشانه ي وه كه ئه مانه تئيكى پئوز له گه ل خوئى برده ئه م لاو ئه ولا. به لئى! حه مه د پياويكى وايه."

هه تا روئيكيان جه ندرمه وه دواى كه وتن. له "كرك سوو" گه مارو درا. حه مه د راي كرد بوئى "تاواراسين". جه باريشى له گه ل بوو له گه ل ياغى يه كى زور پير كه پئى يان ده گوت نايب ره جه ب. له تاواراسين ديسان گه مارو دران. ده سته ي حه مه دوك شوپر بوونه وه بوئى لاي چوكووراواو چوونه ئاكارجا.

حه مه د له ئاكارجا له مالى خانه خوئى يه كه يان "دوران حه سه ن" هه ردوو پئى كرده كه وشئيكه وه وه گوتى:

"ئەمن ئەمشەو دەچمە شارو دەگە پیمەوہ."

دۆران حەسەن گوتی:

– ناکرئ یاغی! ئەگەر ببیە مارو بخزی، ببیە بالئدەو بفری دیسان ناکرئ بچیە شار... شار هەتا ببیە قاقە ی پر لە جەندرمە یە. دوینئ دەستە یەك جەندرمە ی گە پۆکیشی بۆ هاتوہ. دەرو ژووری شار پرە لە جەندرمە. بالئدە ناتوانئ بال لئك دا. تەنانەت سیبەریکی چووکیش ببینن تەقە ی لئ دەكەن.

– ئەمشەو دەچمە شار.

نایب رەجەب نەپاندی:

"هەتیوہ نەفامە، گویت لئ بئ بزانی ئەم پیاوہ دەلئ چی... چما ئەتۆ میشتکت نیە؟"

– دەبئ بچمە شار.

– دوینئ شەو دوو پیاوی سەفەری چوونە شار، هەردووکیان کەوتوونە بەر گوللەو کوزراون. ئەم جەندرمە نە زۆر توندن، هیشتا ئارەقی ریگیان لئ وشک نە ببووہوہ دەستە ی شازدە کەسی "حاجی وەسمان" یان قەلاچۆ کرد.

نایب رەجەب دووبارە گوراندی:

– کورە! ئەمشەو کەس ناتوانئ بچیتە شار، کەسیکیش پئی بگاتە وئ بە زیندوویی ناگەریتەوہ.

– رەنگە بە ساغی نە یەمەوہ، بەلام دەچم.

زۆریان کیشە کرد، بەلام حەمەد نە ی بیست. خۆی پۆشتە کردەوہ، چەکی لە خۆی داو بەو شەوہ رۆیشت بۆ شار. چووہ نیو شار. شار لە بیدەنگی گورستان دا بوو. لەو بئ دەنگی یە قورسە زۆر ترسا. مستەفا لەخەودا بوو. دلئ نە هات وەخە بەری ببئئ. کەوشەکانی لە پشت سەری دانان و ماچی کردو گەراییەوہ.

"بەلئ حەمەد پیاویکی وایە."

وەختیک حەمەد گەراییەوہ لە خوارەوہ ی ئاکارجا جەندرمە ری یان پئ گرت. شەپکی قورس دەستی پئ کرد. نایب رەجەب هەر لەوئ بریندار بوو. یەك بین جنیوی بە حەمەد دەدا. جەندرمەکان وەدوایان کەوتن و لە ئاکارجاوە هەتا چووکوراوا راویان نان. لە ئاکچاساز دا خۆیان شار دەوہ. حەمەد لەوئ تووشی لەرزو تا بوو. نایب رەجەب زۆری جنیو پئ دا. جەباریش لەرزو تایی گرت، لەبەر هەتاو لە کاتیک دا لە سەرمان هەل دەلەرزنی لەسەر زەوی تلی دەدا. برینی ملی نایب رەجەب بەرە بەرە هەل مساو ئەستورر بوو هەتا بە ئەندازە ی موورە داریکی لئ هات. نایب رەجەب نە ی دەتوانی ملی ببزیوئ. نایب رەجەب هەرچی کەوش و مستەفاو حەمەد لە دنیا دا هە یە دە ی دایە بەر جنیو و حەمەدیش هەر پئ دەکەنی. پاشان نایب رەجەب مرد. نایب رەجەب بیان لە خاکی ئاکچاساز دا ناشت. حەمەد بۆ مردنی نایب رەجەب زۆری خەفەت خواردو گریا.

"بەلئ حەمەد ئەو پیاوہ یە."

عەلی سەفا، ئیدریس بەگی بانگ کردو پئی گوت:

"تکایه کم لیت هه یه. دیسان سه روگویلاکی حه مه دۆک ده رکه وتوه ته وه.

ئیدریس به گ گوتی: "دهی باشه."

– مه به ستم شتیکی دیکه یه. هه ر که سه روگویلاکی وی له چیاکان پهیدا بوو، دپهاتی یه کانی ئیره بازه له به کلکی خویان ده کهن و بایان ره گوئی یان ده که وی. دپهاتی یه کان به و پشت ئه ستورن... هه تا ئه و له نیو نه چئ ئاسووده یی مان نیه. نه ئه تو نه ئه من و نه هیچ که سی دیکه. ئیدریس به گ براله! با بی پیچ و په نا پیته بلیم، ئه و دپهاتی یانه ئه و کردوونیه که لالا. به دهردی عه بدی خان دهی گوت ئه وه تو یکلّه شووتی وه بیر ئه م ولاغانه دینیتته وه. حه مه دۆک بوخوی هیچ نیه، ئه و به دبخته هه ژاره که میک زالم و ترسه تۆک و نه ختیکی خوین خوره. دپهاتی یه کان لیی ده ترسن و په نای ده دن. دلخوشیی خویان به و ده ده نه وه. ده یانه وی له پیش چاوی مسته فا که مال پاشا بیکه ن به شتیکی.

له و کاته وه که حه مه دۆک له چیاکان بینرابوو، عه لی سه فابه گ نه ی ده وی را وه دهر که وی. وه ختیکیش وه دهر ده که وت شه ش پاریزه ری چه کدار، به ده وریه وه بوون. له ترسان خه ریک بوو زراوی بچی. ترسی حه مه دۆک له خه ویش دا به ری نه ده دا. له ترسی گیانی خوی جینگلی ده دان و ریگا چاره یه کی نه ده دۆزیه وه. برووسکه له دوا ی برووسکه بو ئه نکه ره ی لی ده دا: "فریا که ون. حه مه دۆک له چیای بینراوه. گیان و مالمان له مه ترسی که وتوه، فریامان که ون. فه وجیک یان ده سته یه ک، یان له شکریک یان... سه ربازیکی زۆر بنیرن. هه موو جووتیاره کانی چوکوراوا پشتیوانی ئه ون. ئه مان، زوو کۆمه گمان بو بنیرن. سه ری ماره که هه تا که وره نه بووه به به رد پان بکه نه وه. ئه وانه وه ک میرووله وان، ئه گه ر راپه رن ئیدی که س باشاریان ناکا. به هاوارمان بگه ن!"

فه رمانی دابوو له پیش هه موو دهرگا و په نجه ره کانی مائی ته لیسه خیز هه ل چنن. چه کداره کان شه وی تا به یانی له به ر دهرکی مائی ئیشکیان ده دا. به و حاله ش خه و نه ده چوووه چاوی عه لی سه فابه گ و هه تا به یانی له ترسی گیانی خوی بیری له چاره یه ک ده کرده وه. "حه مه دی خۆم، شه هینه که، شیره ئازاو به جه رگه که م."

هه موو که س ده لئین سه ره نجام ئه م پیاوه له ترسان خوی ده خنکینئ.

... ئه دی ئیدریس به گ! هه موو ئاغا کانی چوکوراوا، خاوه ن زه وی یه کان، خاوه ن دی یه کان و خاوه ن شارۆچکه کان هه موومان کۆبووینه وه، به تیکرا گه یشتیینه ئه م ئاکامه که بریارمان دا ئه گه ر ئه تو حه مه دۆکمان بو بکوژی هه موومان پیکه وه بچین هه قی تو له عارف صائم به گ وه رگرینه وه. هه رچۆنیک بی ئه تۆش خانیکی. ته نیا خوایه که له قه راریک ده مینئ و پله و پایه ی نایه ته خوارئ. هه ربینا دیت ئه م له عه نه تی یه ره عیه ته کانی تۆشی هه ل گپرایه وه. له چوکوراوا ته نیا یه ک که س هه یه که ده ره قه تی بی، ئه ویش ئه توی. ئه گه ر حه مه دی بکوژی، هه موو خان و ئاغا کانی چوکوراوا ته نانه ت حکومه تیش له منه تت دهرناچن. هه ر دوینئ عصمت پاشا گوتوو یه ده بی سه ری ئه م ماره پان بکریتته وه. وه ختیکی عصمت پاشا

ببيسى كە ئەتۈ ھەمەدۆكت كوشتوھ، چىت بۇ ناك! ئىمەش پشتت دەگرىن. ھەمەد بىيادەمىكى زۆر نزم و خەراپە. ئەگەر ئەو شتانەى لەشار لەبارەى دا باس دەكەن ببيسى... ئەگەر بزانى ئەو كارى چۆنى كردوھ! بىيادەم لە داخى كارەكانى وى مووى لەشى دەبنە نەشتەر.

"ھا ئىدرىسى كافر! نەكەى ھەمەدۆكى بكوژى. ئەتۆش بۆخۆت يەككى وەك ئەو. بەزەيىت پىيىدا بى!"
- بپوانە ئىدرىس بەگ، كوشتنى ھەمەدۆك بۆ تۆ دەرفەتتیکە. ئەگەر لە دەست خۆتى بدەى تازە لە دەستى ھكوومەت رزگار نابى.

- سەفابەگ دەبى فكري لىبكەمەوھ.

- كوشتنى ھەمەدۆك بۆ تۆ وەك ئاۋ خواردەنەوھ واىھ.

- سەفابەگ، دەبى بىرى لىبكەمەوھ.

- دەزانى كوشتنى ھەمەدۆك يانى چى؟ ھەركەس بىكوژى، دەبىتە قارەمانىك.

- ديسانىش رىگا بدە نەختىك بىرى لىبكەمەوھ.

- بپوانە ئىدرىس بەگ، وەزەى تۆش زۆر باش نىھ. ئەتۆ چارەنووست بە موويەكەوھ بەندە.

- سەفابەگ، دەبى بىرى لىبكەمەوھ.

ئىدرىس بەگ فكري كردەوھ، لەمىشكى خۆى دا ھىنای و بردى، لىي كۆليەوھو سەرەنجام گەيشتە ئەم ئاكامە كە: سەرى خۆى يان سەرى ھەمەدۆك.

ئەگەر ھەمەدۆكى نەكوژى، ژيان لەم دەشتەى بۆ ناگونجى. بەلام ئەگەر ھەمەدۆكى بكوژى... ژيانى لە جارن باشتەر دەبى. ھەمەد مندالىكى ساكارو ساويلكەيھ، كوشتنى زۆر دژوار نىھ.

- ئىدرىس بەگ، بىرت لىكردەوھ؟

- ئەرى.

- كەنگى دەچيە كىوپارە؟

- ھەر ئەمشەو.

تاواراسى بىنەوشىيەو رەنگان دەگورپى. تاواراسى لە چەند دۆلى قول پىك ھاتوھ، چەند دۆلى قول و شۆرەكات... لەم دۆلانەدا جگە لە گولالە سوورە گولكى دىكە ناروئى. خاكى ھەر دۆلىك رەنگى تايبەت بە خۆى ھەيە" سەوز، زەرد، سەوزى توند، خاكى بە ھىندىك ھىلى بارىكى سوور، يان پەلەپەلەى گەورەى شىنەوھ. توركەنەكان ئەم گلانە دەبەن بۆ رەنگ كردن. لەتاواراسى ھىندىك گولى پىر نەخش و نىگارىش ھەن. ئەمجار تاواراسى ئاوو ھەواى كوستانىشى نىھ، لەوئى ھەوا زۆر گەرمەو شاخە سوورە ھەستەمەكانى لەبەر تىشكى خۆر وەك گرى ئاگر سوور دەبنەوھو ھەل دەبن. شاخى نووك تىژو درى ھەن. كوندە سوورە چاوزەكانى لەگەل شاخەكان لىك ناكرىنەوھ.

حه مه دو ئیدریس بهگ له دۆلئیکی پر شاخ و بهردی تاواراسی چاویان پیک کهوت. له پشت هه مه ده وه سی کهس له هاوړی یه کانی له بن بهردیک دهست له سه ر په لاپیتکه وریا بوون. هه مه د زور باش ده ی زانی که ئیدریس بهگ به چ نیازو مه به ستیک هاتوه ته لای. ده ی زانی به نیازه پاش کوشتنی، سه ره که ی بو عه لی سه فابهگ به ریته وه.

بی ئه وه ی دهست له نیو دهستی یه کتر نین رووبه پرووی یه کتر دانیشتن، هه مه د، ئیدریس بهگی زور به ردل کهوت و له دلی خوئی دا گوتی: "چه ند پیاویکی هه لکه وتوو یه، وه ک مندالان ساکارو ساویلکه یه. چون توانیویه تی تا ئیستا له و کیوانه هه ل بکا. ئه م جوړه که سانه سی چوار روژ زیاتر له کیو و به نده نان نامیننه وه، ده کوژرین."

حه مه د موو به موو ئاگای له و به لایانه هه بوو که به سه ر ئیدریس بهگ هاتبوون. به زه یی پیدا ده هات، به لام نه ده کرا که سیک که هاتوه بی کوژی، ببه خشی. چار ناچار ده بوو بی کوژی. چاوه خه ماوی یه کانی هه مه د خه ماوی تر دیار بوون. ده ستیان به قسه کرد. هه مه د له ئیدریس بهگی پرسی که مه بهستی له م چاوپیکه وتنه چیه، به لام ئیدریس بهگ نه ی توانی وه لامیک ی وا بداته و که هه مه د باوه ری پی بکا:

"لیره وه تی ده په ریم، گوتم با سه ریکی هه مه د وکیش بده م، بزانه چون پیاویکه، ئه منیش بی بینم."

حه مه د له و هه موو ساویلکه یی و دهست و پی سپیلکه یی یه سه ری سو پرما بوو. له باره ی یاغی یه تی له و دهشت و کیوانه دا قسه یان کرد. ئیدریس بهگ زوری قسه نه ده کرد. جاروبار چه ند وشه یه کی به ده م دا ده هاتن. جار له جار زیاتر دهستی ده له رزین. پاشان رهنگی لیوانی په ری و ئه مجار رهنگی روخساریشی سپی سپی بوو.

"ئه و شه هینه ی له ئاسمان دا ده گه را وه ک بریسکه ده هاته خواری وه ختیک به ئه ندازه ی بالاپیاویک له شاخه کان نیزیک ده که وته وه دووباره هه ر به و چوست و چالاکی یه ده گه رایه وه و ده چووه وه عه ویقی عاسمان. شه هین په یتا په یتا ئه وه ی دوویات ده کرده وه له نیوان عاسمان و شاخه کان دا ده هات و ده چوو. هه رکاتیک مه ترسی زوری هه ره شه له هه مه د ده کرد شه هینه که به م جوړه وه ک شیتان تووړه ده بوو.

حه مه د بی ده نگ بوو. به لام ئیدریس بهگ ئاگای له وهش نه بوو. ماسوولکه کانی سه ر گونای راستی هه لیان داویشته. به خوئی نه وه ستا، دهسته کانی هه تا قولی له رزین. لاقیشی به توندی ده ستیان کرد به له رزین، لاقی راستی به جوړیک ده له رزی ده ت گوت نیازی هه یه بفری. هه مه د چاوی بریبوو ئه و پیاوه که به رامبه ری دانیشتبوو، ده له رزی و ماسوولکه کانی هه لیان داویشته، ته ماشای ده کردو چاوه پروانی سه ره نجامی کاره که بوو. له نه کاو دیتی کابرا ئارام بووه وه، له رزینی ئه ندامه کانی راوه ستاو به ره به ره خوین زایه وه روخساری.

"شه هینه کهش له ئاسمان دا بالی لیک کردبوونه وه به خه یالی ئاسووده وه خوئی دابوو بهر بای شه مال و ده سووړا و سیبهره ره شه چووکه له که ی به حال و بال له سه ر شاخان دیار بوو."

ئیدریس به گ سهری هه ل بپری. له همه ده وه رامو ماوه یه کی زۆر ته ماشای کرد. پاشان له نه کاو هه ستا. همه دیش له جیی خۆی هه ستا. ئیدریس به گ خه نجه ره که ی هه ل کیشاو ده سبه جی قامکی شاده ی خۆی بریندار کرد. نه مجار دهستی همه دیشی گرت و قامکی ویشی له خوین هینا. همه د پئ که نی. ئیدریس نه و خوینه ی لسته وه که له برینه که ی همه د هاتبوو. پاشان قامکه خویناوی یه که ی خۆی بو لای همه د راداشت. همه دیش زمانی له قامکه خویناوی یه که ی وی دا.

ئیدریس به گ به ساکاری و ساویلکه یی مندالیکی خوین گهرم همه دی له باوه ش گرت و گوتی:
"براله, نه من هاتبووم تو بکوژم. به لام ئیستا به خوین په یمانی برایه تیمان به ست."
همه د گوتی:

"نه من ده م زانی بو کوشتنی من هاتووی. هه ربویه ش وریاو له سهر هه ست بووم و پئیش نه وه ی نه تو من بکوژی, نه من ده م کوشتی. پروانه..."

لیره دا دهستی بو لای به رده که دریز کردو نیشانه ی دانئ. سئ پیاوی چه کدار به تفهنگی ترووسکه داره وه له بن به رده که هاتنه ده ر:

– پئت چون بوو براله. ئیدریس به گ پئت خوش بوو؟
ئیدریس به گ گوتی:

"پیم خوش بوو, زوریشم پئ خوش بوو. به لام با نه وه ت پئ بلیم که سیك تو ببینی و بت ناسئ ناتوانئ ده سنت بو دریز بکا, ناتوانئ نازارت پئ بگه یه نی. نه من تو م نه دیبوو و نه م ده ناسی. به لام نه تو نه منت ده ناسی. نه من ده بوو بزانه هه رکه س بونی مرقایه تی بو هاتبئ ناتوانئ وه زه ندی به تو بگه یه نی."
همه د دهستی دریز کرد. قامکه چوکه ی دهستی راستی وی گرت و به سپایی گوشی: "شه هینه که له سه ره خو له ئاسمان دا ده فپی. باله نوو تیزه کانی خۆی به ته واوی لیک کردبوونه وه. ده ت گوت له و سه ره به هه وریکه وه نووساوه."

به رده لانه کانی تاواریسی به گولاله و پۆل پۆل گولی شین, و په مه یی و زه ردی دپکاوی گوینی رازابوونه وه. ئیدریس به گ هه موو به سه ره اته که ی مووبه موو بو همه د باس کرد. همه دیش وپرای نامۆزگاری کردن پیشنیاری پئ کرد که چونکه له ده شتی ده ره تانی ژیانی بو نه ماوه, باشتره بیته چیا.

ئیدریس به گ وه ختیك مال ئاواپی لی ده خواست گوتی:

"براله ئیستا ده پۆم. له چو کووراوا هیندیك کارم هه ن که ده بی ته واویان بکه م. هه ر نه م روژانه که کاره کانم ته واو بوون دیمه وه لات. چما نه تو برای خوینیم نی؟ تازه تا ماوم به جیت ناهیلیم."

همه د له سه ر کانی یه که ی تاواریسی گوشت نیچیریکی خوشی ده رخوارد دا.

لیك جیا بوونه وه.

حه مه د پيی و ابو تازه هرگیز نای بینیتته وه. له قوولایی دلپه وه زگی به و پیاوه دلپاک و جوامیره ده سووتاو قورسای خه فته و تازیه باری به که ی له سهر له ش و گیانی هه ست پی ده کرد.

" شه هینه که ش له ئاسمان به بالی داچوراوه وه هه روه ک تازیه خوینی به کی دلگر به دوا ی ئیدریس به گ دا ده پویشته و به پیی ده کرد."

هاوین به جوانی به وه داهات، و زور خه به ری خوش و هیوا به خشی له گه ل خوی هینان. وه سمانه زله بیست سال گه نج تر ببووه وه. مه لافه رهاد وره یه کی تازه ی په یدا کرد. نه و که دروینه وانیکی کارامه بوو، نه و ساله جگه له ده غله کانی خوی مه زرای دراوسی به کانیشی درووه وه. گوله گه نمه گه یشته وو و پردانه کان به رده وام له نیو شان و باهو ی ده خزین و ده که وتنه سهر خه رمان. مالاریا گاله ی ده کرد. زور ژن و مندال و پیری نوبه تی دار له بهر هه تاو هه ل ده له رزین... به لام نه و ساله ته واوی نه و شتانه له بهر چاوی جووتیاره کان بی بایه خ بوون... وه ک شاخیکی پته وی سهر چپای توووروس و ابوون... نه و ساله به پیچه وانیه ساله کانی دیکه چوکوراوا هینده گه رم نه بوو. گه رماو چوکوراوا ی هه میشه له گه رما دابرژاو گورا بوون و نه م خاکه زولم ناوایه به رگیکی دیکه ی کرد بووه بهر. چوکوراوا به رگی جیژن و زه ماوه ندی له بهر کرد بوو. ئاسمان قورسای ده خسته سهر چوکوراوا و هوری به بارانه به سهر پانایی ده شته که دا بلاو ببوونه وه.

شه ویکی بی ده نگ و بی نه ستیره و شه دار بوو. له نه کاو شیوه نیکی به در ریژ که شه وو هه وره کانی قه لاشتنه وه، وه ک شمشیری ک به سهر ده شتی ئاناوارزا که وت و نه و که سانه ی ته ماشای ده شتی یان ده کرد، په له په له ته قینه وه ی بی پسانه وه ی بلنسه ناگره کانیا ن دی که ته ندووره ی ده کرد و پیوه ده چوو. هه موو خه رمانه کانی گوندی وایوای ده سووتان. دیهاتی به کان ده ستیان له بهر پشتینی نابوو، له ده ری له سهر ته پوله گلیکی ده سکرد که هه تا دور در ریژه ی هه بوو، کو ببوونه وه و بی ده نگ و بی قسه کردن ته ماشای ده شتی یان ده کرد. ده شتی ئاناوارزا له خواره وه ی وایوای هه تا ئاکچاسان، له ئاکچاسان هه تا زی به لئین، له زی به لئین هه تا به ستین هه مووی له ناگردا ون ببوو. خه رمانه کانی گه نم و جو، لاسکی گه نمه شامی به کان و گیشه گیایه کان گریان لی هه ل ده ستا. به رینایی گری ناگره که هه تا به رمالان هاتبوو. له مه زراکانه وه قریوه یه کی ئارام ده هاته به رگو ی. جپوجانه وهر، ماره کان، جالالو که کان، په له وه ره کان، کیسه له کان، چه قه له کان، ریوی به کان و هه موو گیانداره کان ده سووتان و پایان ده کرد.

جووتیاران تا روژ ته ماشای نه و ناگره یان کرد که ده جوولا و پیوه ده چوو. نه قسه یان کردو نه دادو هاواریان وه ری خست و نه بیریان له هیچ کرده وه، هه روا له جی خویان پاره ستان، خوین له ده ماره کانیا ن دا به ستبووی. نه گه ر ده ستت بریبان دلویک خوینی لی نه ده هات.

به ره به ری به یانی با هه لی کرد، و گری ناگره که ی هه تا بن قه لای ئاناوارزا له گه ل خوی برد.

وه سمانه زله که پشتی وه ژان که وتبوو، ده ستی به پشتینی وه گرت و بولای مالی وه ری که وت. ده ی گوت:

" باشه، هه رچی له ده ستی دی با کوتایی نه کا."

سىڭەس لە پشتەو بە پايژىكى خەفەتاوى و بىڭيان و بە تانوت و تەشەرەو گوتيان:

"بەللى بەللى با كۆتايى نەكا. ئەمسال زستانى چمان ھەيە بخۆين؟"

سەرى "گاورداغى" خەرىك بوو پووناك بى و لە تاريك و پوونى ھەواى بووليل دا پوولەكەى تيشك

دەكەوتنە سەر خاكي رەش.

له سه ره تادا کاتیک له وهرزی شیوبرین دا سه روسه کوتی هه مزه ده رکهوت و به سواریی ئه سپ غاری دایه لای ئه و جووتیارانه که دروه لانه که یان ئاگردابوو، و ده سبه جیش هه ردوو کونه ژنی برایه که ی ماره کرده وه، جووتیاره کان ئه ویان به هیند نه گرت. هه مزه کاتیک ژنه کانی عه بدی خانی ماره کردنه وه، زه ماوه ندیکی گه وره ی سازکرد. له خه لکیکی زوری گپراهه وه و خه رج و موخاریجیکی زوری کرد.

جووتیارانی ئاسیاب چه شمه هه لپه رین و هونه ریان نواند. ته نیا یه ک که س نه چوو ه سه ر زه ماوه ند، ئه ویش دایه حوری بوو. دایه حوری که نه ی ده توانی پروداری کوژرانی میرده که ی له بیر به ریته وه، له و دیهاتی یانه تووره بوو که چوو بوونه بانگ هیشتنه که ی هه مزه، و رقیکی زوریشی له و دیهاتی یانه داگرتبوو که له زه ماوه نده که دا به شدار ببوون، دۆستایه تیی هه مزه یان ده کردو فه رمانه کانی ئه ویان ده سبه جی به ریوه ده برد.

نه چاوی له که س ده کرد و نه ته نانه ت به لای ماله کانیشیان دا راده برد. له نیو ئاوی دا دایه حوری وه ک که سیک ده چوو که به ته نیا که وتبیته نیو بیابانیکی بی ده نگ، بیابانیک که نه مروژ و نه جه ندۆکه و نه هیچ زینده وه ریکی تیدا نه بی. ده هاتنه لای، له به ری ده پارانه وه، خویان لی نزیک ده کرده وه، به لام دایه حوری هه روه ک هیچ نه بووی، لیوی هه ل نه ده پچری. زمانی خوی گری دابوو. ته نانه ت گوئی نه ده دایه مندال و په له وه رو میرووله کانی ئاوییش: "با بم کوژن، خوینی سوورم برین، ئه وان به م کاره خویان له سه گیش نزم تر و گلاوتر کرد. با بم کوژن. ئه گه ر قه رار بی له گه ل ئه م بی قیمة تانه بژیم، پیم باشتره بجمه لای دورمووش عه لی، حه مه دۆک، دوونه ی جوان، و لای خه جیج."

کاتیک جووتیاره کان به په نای دا ده رویشتن، جاروبار پلاریان تی ده گرت:

"بۆچی ناچی شکایه ت له و که سانه بکا که میرده که ی، واته دورمووش عه لی یان کوشت؟ ناکا بترسی. ناکا له ترسی تووره بوونی ئاغامان نه ویری."

دایه حوریش وه لامی ده دایه وه:

"دیاره که دایه حوری ده ترسی. هه مزه، هه مزه که چه ل پینج گوندی پر له سه گی به ئه مه گی هه یه، حکومه تیشی له پشته. حکومه ت هیچی لی ناکا، ده ست خۆشانه شی ده داتی. پی ده لی: "کوشتنی پیره پیاویک بۆتو که مه، ده بی لاهه کانیا، ئاقله کانیا و ئازاکانیا بکوژی. ده بی دوو سه د، پینسه دیان لی بکوژی... خه لکی لادی به کوشتن ته واو نابن." دایه حوری هه ر ده بی بترسی. دیاره ده ترسی، نه ترسی چ بکا؟"

پروانینی ناهومیډانه و پلارو تهوس و ته شهرو قسه ی به تویکلی دیهاتی یه کان له باره ی همه دۆکه وه وهك
خه نجه ریکی ژاراوی له دلّی ده دران و شیّت و شهیدایان ده کرد. ئەم قسانه له مردنی میږده که ی زیاتریان
نازار ده دا:

"حه مه دۆک دیتته وه، ئەدی خه ریکه دیتته وه!"

"سواری دولدول بووه."

"وهك حه زره تی عه لی."

"له" قزل گدیک" دیتراوه."

"سمیله کانی باداون و خه ریکه دیتته وه."

"دی زهوی یه کانی ناغامان له فه قیرو هه ژاران به ش ده کا!"

دایه خوږی هه رکاتیك ئەم هاته ران پاته رانه ی ده بیست، یهك دوو پوژان ددانی به جه رگی خوږی دا ده گرت و
خوږی ده خوارده وه. دوايه جازز ده بووو ده چوووه نیو ئاوه دانی" کراسه شین و پاک و خاوینه که ی له بهر با
ده شه کایه وه، که زی یه کانی که وهك لۆکه ی سپی وابوون، له بن چارشییوه که یه وه ده هاتنه دهرو وهك
هه وریکی سپی ده که وتنه سهر پوخساری. ئەم که زی یه سپی و لوول دراوانه له گه ل ئەو پوخساره تاوه گازه
پر گنج و لۆنجه دا زور جوان لیك ده کالانه وه. له کاتیك دا به نیو دی دا ده گهرا، هه تا تینی له بهر دا بوو
هاواری ده کردو ده ی گوت:

"دیاره دیتته وه. ئەمن چاوه پروانمی. پیش ئەوه ی چاو لیك نیم و بم خه نه ژیر گل دیتته وه. یانی نیوه ده لاین
ئەو خوايه که یووسفی له چالوو پرگار کرد، پوحمیک به نیمه ناکا! یانی ده لاین ناکری رۆژیک له ئاسمانی
نیمه ش هه تاویک ده رکه وی؟"

دیتته وه... رۆژیک له رۆژان حه مه دۆک له حالیک دا کورپه جحیلله ی نازاو بویر به سواری ئەسپی کویت
ده وره یان داوه، به شکویه کی ته واوه وه دیتته وه.

دیتته وه تۆله ی دایکی و خه جیج ده ستینیتته وه. نایه لی خوینی دورمووش عه لی به فیرو بچی. تف له پرووی
ئەو دیهاتی یه زمانه ده کوتی که وهك کرم ده جوولینه وه و پیان ده لی تف له چاره تان... ئەو ده م
هه مزه تان کونه مشکی لی ده بی به قه یسه ری... حکومه ته که شتان هه روا. چون پویشته وه ئاواش دیتته وه.
هه روهك پویشته، دیسان ده گه ریته وه."

به لام دیهاتی یه کان میشیکیشیان لی میوان نه بوو، ته نانه ت گوی یان له قسه کانیشی نه ده گرت. ده یان
گوت:

"هه رکه س سزای کاری خوږی وه رده گری. عه لی دورمووش کردی و سزاکه شی دیت. به سه ئیدی. چه ند
سال زه ویی خه لکمان چاندو درومانه وه. نیستاش خاوه نی زهوی یه کان هه مزاغای ناغامان هاتوه و
زهوی یه کانی خوږی وه رگرتوه ته وه. دیسان خوا مالیی ئاوه دان کا. عه مباره کانمان پر له ده غلن. مانگا کانمان

جووت جووتیان گوئیك له بهرن، خه لیفه کانمان هه نگوینیان لی ده پژی، ماین و مانگا کانمان هه موو جوانوو و گویره که یان هه ن... ناخر چما ده کری دی ئاغای نه بی. بی سه ره پهرست و بی که س ما بووینه وه، خه ریک بووین یه کتری لهت و پت بکه ین. چاک بوو هه مزاغاهات. ئه گهر نه ختیك درهنگ هاتبا یه، ئیمه چاوی یه کترمان دهردینا. سوپاس بو خوا که زووهات و ههوساری گرتین."

جووتیاره کان پی یان وابوو دنیا هه روا ده بی و هه مزهش هه روا له گه لیان وهک دوستیکی میهره بان ده جوو لیته وه و ئه وانیش هه روا خاوهنی ئه سپ و ماین و گاو مانگا و جوانوو و گویره که و خه لیفه میس ده بن...

به لام روژیك دیتیان دهسته یه که جه ندرمه هاتنه ئاوه دانی... پاش وان دهسته یه کی دیکه... فه مانده ره که شیان ناییك بوو که په یتا په یتا زیده مه عاشی بو ده هات. نایب پیاوکی ریش سپی بوو که زور تووره و تۆسن دیار بوو. دووسی روژان بی ئه وهی قسه له گه ل که س بکا له دییدا گه را. هه مزاغاه روژی مه پکی بو سه رده بری. که باب، قاورمه، کارگ، پاکی و هه موو شتیك بو جه نابی نایب حازر بوو... نایب له کیف و دهماغی خویدا بوو و که س نه ی ده ویرا لی نزیك بیته وه.

روژیکیان به یانی نایب هه موو دیهاتی یه کانی بانگ کرد و پیش هه مووان عه لی یه شه لی کیشایه بهر پرسیار و وه لام:

"ئیه عه بدی خاننتان کوشت و دارایی یه که تان زهوت کرد. زهوی یه کانی، گهنم و جو یه که ی، قه رزه کانی، خانوو که ی، دی یه کانی و به کورتی دارونه داریتان زهوت کرد. خه لکی هه ر پینج گونده که ی خارده شت له سه ر دزی و خه راپه تاوانبارن. عه لی یه شه ل و هره ئیره بزائم. ئه وانه ی گوتم راستن یان نا؟"

عه لی یه شه ل که دووسی هه نگاو هاتبووه پیش، گوئی:
"راستن."

ئه مجار نایب و هره گه راپه وه لای جووتیاره کان و گوئی:

"ئیه ده لی ن چی؟"

ئه وانیش گوئیان: "راستن."

"ئیه ستا که وایه هه رچی ئه ستاندووتانه ده بی بیده نه وه."

له حکومه تی کۆماری تورکیه دا ئیدی ئه و خه به رانه نین. که س ناتوانی مال و دارایی خه لک زهوت بکا. له پیش دا ئه و پیاره، واته عه بدی خانی به پیز ده کوژن و دوایه ش دارایی یه که ی زهوت ده که ن. سزای ئه م کاره ئیعدامه. ئیه ستا ده بوو هه موواننتان به ژن و مندال و پیرو لاهوه به رم و له دارتان بده م، به لام ئه گه ر ئه و کاره ناکه م له بهر ئینسانه تی و لی بووردنی هه مزاغایه. ئه و پیی گوتم: "ئه مانه له بهر نه زانی و تی نه گه یشتووی کاریکیان کردوه، جاری کارت پی یان نه بی." ئیه ستاش دوو روژتان مؤله ت هه یه، له م دوو روژه دا هه رچی زینده مالی گه وره و چووکتان هه یه کوی که نه وه و بی هینه ئه م به رده رگایه."

یه که دوو کهس وه جواب هاتن و گوتیان:

"ئیمه عهبدی خانمان نه کوشتوه، حه مه دۆک کوشتوو یه."

به لّام جه ندرمه کان دابارین، ده سبه جی گرتیان و بردیاننه ژوره که ی پشته وه و ده ستیان کرد به لیدانیا. هه مزغا ده سبه جی گه یشته سه ریان و گوتی: "کاری وا مه کهن، ئەمانه نه فامن، ئەقلیان پی ناشکی. ئەوان نه ئاگایان له قانون هه یه و نه هیچ ده زانن. ئەوان نازانن قانون له جیاتی حه مه دۆک که رای کردوه، ئەوان مه حکووم ده کا. به ریان دن، ئەقلیان پی ناشکی." پاشان رووی کرده جووتیاره کان و گوتی:

"چما حه مه دۆک پاش کوشتنی عهبدی خان نه هاته ئیره و مزگینیی پی نه دان؟ چما ئیوه هه رچی ئەو پیی گوتن موو به موو جی به جیتان نه کرد؟ جا هه ر له بهر ئەوه به بریوی حکوومهت هه موو تاوانی حه مه دۆک له ئەستوی ئیوه یه. به لّام ئەمن نیو بزم کردو به حکوومهت گوت ئەوانه تاوانیکیان نیه. گوتم بوخوم ئەو مال و دارایی یه له عهبدی خانیا دزیوه، لیان ده ستینمه وه. گوتم ئەگه ر ئیوه بتانه وی هه موو دیهاتی یه کان له دار بدن، ئەدی کی زه وی یه کانی من ره نیو بهینی؟ حکوومهت گوتی راست ده که ی و قبولی کرد."

دیتهاتی یه کان بلاوه یان کردو رویشتن. هه موویان گیزو کاس بوون. جاریک هه قیان له دووی هه مزه ده دا و جاری واش بوو به پیچه وانه هه قیان له دوو نه ده دا. پیاوه کانی هه مزه له ماوه ی دوو روژدا هه رچی مال و هه یوان له دی دا هه بوو، کو یان کرده وه و بردیانه مالی هه مزه.

ئهو، هه موو مالاتی هه ر پینج دی یه که ی زهوت کردو ده سبه جی دی پر بوو له بازرگانی ئەسپ و گاو مه رو بزن. هه مزه ئازهللی هه ر پینج دی یه که ی میگه ل میگه ل له پیش چاوی دیتهاتی یه کان به بازرگانان فروشت. ئەمجار پیاوان و نوکه رانی هه مزه عه مباری پر له ده غل و دانی دیتهاتی یه کانیا به تال کردو عه مبارو چاله کانی هه مزه پر بوون له ده غل و دان. به دوا ی ئەوه دا سه روسه کوتی کاروانی ئیسترو بازرگانه کانی ده غل و دان له دی دا پهیدا بوو.

هه مزه دهستی پی کردبوو و دهست به ردار نه بوو. دارونه داری دیتهاتی یه کانی ده برده مالی خوی. ئەم تالان و برۆیه بو دیتهاتی یه کان جی باوه پر نه بوو و رهفتارو کرداری هه مزه و نایب له بهر چاویان وه ک گالته، یان خهون و خه یال ده چوو.

هه مزه توو و جووتی دایه وه به جووتیاره کان بو ئەوه ی زه وی یه کان بکیلن و دایان چینن و پاشان لیان وه ربگریته وه:

"پاش ئەوه ی خان مرد ئیوه دنکه ده غلیک چیه نه تان دا به منداله کانی، هه مووتان بوخوتان هه لگرت، ئیستاش ده بی پینج سالان کاسبی بو من بکهن و بو ئەوه ی هه ق به هه قدار بگاته وه، ئەمنیش ده نکیک چیه ناتان ده می."

ره عیه ته کان گوتیان:

"راسته، دهبی هه ق به هه قدار بگا. ئیمه خهراپه مان دهرهقی ئاغای خوالیخوشبوومان کرد." گیژیو کاسیی دیهاتییهکان ههتا زستان داهات و بهفر باری و زمههپریان لیبرا، ههروا دریژهی ههبوو. وهختیک بژیویان لیبرا رۆژیکیان تیگرا به مل کهچی له بهر دهرکی هه مزاجا کۆ بوونهوه و گوتیان:

"راسته ئیمه خهراپه مان کرد، بهلام ئەتۆ لیمان خوش به. هه ر به لایه کمان به سه ر بیینی ههقی خۆته، هه رچیمان له گه ل ده که ی بیکه، به لام له م زستانه سه خته دا مه یه له برسی بین."

هه مزه، ئەوانه ی دراویان هه بوو ده غلی پی فرۆشتن و ئەوانه ش که پوول و پارهیان نه بوو، ئەوه ی خوشی ده ویست قه رزی له گه ل کردو ئەوه ش که رقیکی لیی هه بوو به ده ست به تالی به پیی کرده وه.

جووتیاره کان، سه رانسهری زستانی ده چوونه دهرکی هه مزه، ده ستیان به سنگیانه وه ده گرت و ده پارانه وه. هه مزه ش له وه که جووتیاره کان تووشی ئەو رۆژه ره شه هاتبوون بی ئەندازه خوشحال بوو. سی مانگه ی زستانی جووتیاران له بهری پارانه وه ئەو که یفی پی هات.

ده وروبه ری مانگی ره شه مه مردن ده ستی پی کرد. مندالان و کۆنه سالان یه که له دوای یه که ده مردن. جووتیاره کان ئیسک و پیستیان به سه ر یه که دا وشک بوون و توانای به ری دارویشتیان نه ما. ئاوی هه رگیز زستانی وا سه ختی به خۆیه وه نه دیبوو. نایب به و دراوه ی له هه مزه ی وه رگرتبوو خانووبه ره یه کی له شاروچکه که یان دروست کرد. جووتیاره کان هه تا ده ست کورت تر ده بوون، گو شه گیرترو که م دوی تر ده بوون. ره نگه زۆربلی ترین خه لکی دنیا جووتیارانی توو پووس بن، به لام ئەو ساله که س زاری هه ل نه پچری قسه یه کی نه کرد. دیهاتییهکانی ده وروبه ریان که له حال و وه زعیان ئاگادار ببوون، هه ولیان ده دا به پیی توانا یارمه تی یان بدن، به لام دییهکانی دوو تر گویشیان پی نه ده دان. پیکه نین نه ده هاته سه ر لیوی که س و هه موویان لیگتر زویر بوون. هه موویان له هه موو شتیگ، له به ردو گل و لیپره وارو هه ورو بالنده و پی پۆ زیز بوون.

ئهم سال، به هار به زه حمهت به فریایان ده گه یشت. هه موو سالی له به هاران دا هه ژاری خۆیان له بیر ده چووه وه. ئەمسالی ش به هار به هاواریانه وه هات. ئەویش چۆن! به هاری ئەمسال جوانترو گیان به خش تر له هه موو سالیگ بوو... که س نه ی زانی زویری و دل ئیشاوی که نگی ته واو بوو، و هاوده می و هاوونشینی که نگی ده ستی پی کرده وه. به جوړیک له گه ل یه کتر ده ستیان به قسه کردبوو که س له سه ر قسه ی که س رانه ده وه ستا. هه رکه س تووشی هه رکه س ده بوو قسه یه کی ده کردو ده پویشت. که س له زۆربلی پی جازر نه ده بوو. چه ندین شه و خه و له چاویان نه که وت، دانیشن و قسه یان کرد.

ماوه یه که باس هه ر باسی حه مه دۆک بوو. چ ما له باره ی دا نه لێن و چ ناو و ناتۆره یه که ما لیی نه نین:

"حه مه ده گۆج."

"سواری ئەسپی بۆره بووه..."

"وه که میشتیک له سه ر ئەسپ نیشتیجی."

"حه مه د يه ك لا."

"كوپينه ئاغام كوشتوه، زهوى يه كان ئى خۆتانن، ئاگر بكه نه وه! ..."

"بروانه ده عيه و ده ماري!"

"ره عيه تى كه لله كه رو نه فام."

"هه رچى به سه رتان دى هه قى خۆتانه."

"كوپره! ئيوه موسته هه قى به لان، هه قى خۆتانه... ئاخر چۆن وه دواى بسته مندالئيك ده كه ون؟ ..."

"وه ختئيك ئاغامان كوژرا كردتانه جيژن؟!"

"... جيژن و زه ماوه نند..."

"ئاغامان ده كوژرى و ئيوه ش جيژن ده كه ن؟"

"جيژن و زه ماوه نند به رپا ده كه ن؟"

"كه سيك بچيتهى راوه ماسى، قوونى ته ر ده بى!"

"قوونى ته ر ده بى و خه راپتريش."

"خۆ ئيمه له چاكه به ولاره له ئاغامان نه ديپوو."

"له سه رده مى ئاغامان دا كى لووتى ده خوين هات؟"

"هه تيويك راست ده بيتته وه..."

"به ناوى هه مه دوك!"

"ناوه كهى سه رى بخوا."

"ده ر دو به لاي من و تو له سه رى بكه وى."

"هه تيوى برايم سوالكه رى. ئاغامانى كوشت و رويشت، نوورى چاومانى بردو رويشت."

"باشترين ئاغاي دونيائى كوشت."

"ئاغاي خومان."

"هه بدى خانى خومان."

"به سته زمانه كارى به كارى ئيمه نه بوو. به خوڤايي هيشتمان ئه و بسته منداله بى كوژى..."

"هه ر ئه م هه مه دوكه..."

"ره بى زه ليل بى، وه جاخى كوڤر بيتته وه."

"ئهى پياوكوژ!"

"خوا كوڤرت كا..."

"جه رگت سووتى و ئه جه لت نه يه."

"ره بى به نۆبه تى يان بتوڤتته وه."

"ياخوا باى سوور بگرئ."

"جهرگى لهت لهت بئى و به زارى دا بيته دهر."

"چۆن روحم ت به ئاغامان نه كرد، بۆچى نانى فه قىرو هه ژارانت بېرى؟"

"چۆن توانيت ئاغا گولەى ئيمه بكوژى؟"

"پيىنج گوندى خاردهشت هه تيو بكهى؟"

"چما ئەتۆ هيچ دين و ئيمانئىكت نيه؟"

"ويژدان و بهزهى و پياوهتى ناناسى؟"

"ئەتۆ وهك تاريكه شهوى."

"وهك مشكه تۆپيوى."

"وهك شمشيىرى رووتى."

"شمشيىرى خويىناوى."

"ليىت داو لهت و پهتت كردين."

"وهك سه رمای مردنى."

"وهك بوومه له رزهى."

"وهك برسپه تىي مندالى برسى واى."

"ناقولاي ناله بار."

"ده لئى جندارى."

"ده لئى كرمى گلى."

"چۆن دلّت هات ئاغامان بكوژى؟"

"كه دهت گوت سروهى به يانىيه."

"وهك نانى گهرم وابوو."

"وهك جيژن و زهماوهند بوو."

"وهك ئاوى پاكى سه رچاوهى زولال بوو."

"وهك نه وهى پاكى پيغه مبه ر بوو."

"ئا... خ عبدى خان، ئاغاغيان..."

"گولئى سه رتۆپى ئاغاغيان، ئازاترينى ئازايان."

"گۆره كهت پېر بئى له نوور."

"چۆن دلئى هات ئەو كاره بكا؟"

"ئەويش كه سيك كه گيانى بايى سه گيىك نابى."

"هەر شه‌یتان ده‌توانی جوامیریکی وا بکوژی."

"ئەتۆ وه‌ك ئەو نووره بووی كه كه‌وتوه‌ته سه‌ر كا به‌."

به‌م جوړه پاش چه‌ندین ساڵ له‌په‌ر له‌بارهی عه‌بدی‌خانه‌وه چه‌ندین تازیه‌نامه‌یان داناو چه‌ندین گۆرانی‌یان ساز كړدن. ئەمجار عه‌بدی‌خان ده‌هاته خه‌وی جووتیاره‌كان. پیرو لاو و ژن و منداڵ عه‌بدی‌خانیاں ده‌هاته خه‌و:

"دوئی‌شه‌وی خه‌ونم پیوه دی. ئا‌غامان پی‌ده‌كه‌نی. گوتی: "ئەمن قاتلی خۆم چه‌مه‌دم به‌خشیوه, به‌لام نی‌گه‌رانی ئیوه‌م ره‌عیه‌ته‌کانی خۆم, خۆشه‌ویسته‌كانم, له‌قه‌بریش دا‌گریانم بۆتان دی. دیاره ئیوه‌ش ده‌ره‌قی من خه‌تابارن." پاشان له‌خه‌رمانه‌یه‌کی نوور دا‌ون بوو."

به‌م شیوه‌یه تا ماوه‌یه‌ك دیه‌اتی‌یه‌كان هه‌زارو یه‌ك جوړ خه‌ونیان به‌عه‌بدی‌خانه‌وه دی و گێراییانه‌وه. له‌پاشانی‌ش عه‌بدی‌خانیاں به‌سواری ئەسپ دی كه‌جل و به‌رگیکی سپیی بی‌دروومانی له‌به‌ردا بوو و به‌سه‌ر ئاوه‌دانی دا‌ده‌فپی. له‌مانگه‌شه‌و و تاریكه‌شه‌و داو نیوه‌شه‌وی و به‌ری به‌یانی عه‌بدی‌خانیاں به‌سواری ئەسپ دیبوو كه‌له‌لای عه‌لی‌كۆوه بۆلای ئاوه‌دانی هاتبوو. هیندیك جار ده‌هات و له‌سه‌ر ته‌پۆلكه‌كه‌ی به‌رامبه‌ر ماڵی خۆیان هه‌تا به‌ری به‌یانی به‌سواری ئەسپ ره‌ش كویتی راده‌وه‌ستاو له‌گه‌ل كازیوه‌ی به‌یانی ده‌پۆشسته‌وه عه‌لی‌كۆ.

هه‌موو خه‌لكی عه‌بدی‌خانیاں به‌سواری ئەسپه‌ كویتی دیبوو, دایه‌خۆری نه‌بی, له‌گه‌ل "حه‌سو شیلیم" و "حه‌سه‌ن جیك" و مسته‌فا كه‌هه‌ردوو پی‌یان كرده‌بووه كه‌وشیكه‌وه‌و ده‌یان گوت دیتنی عه‌بدی‌خان - كه‌هه‌موو كه‌س دیبووی - درۆیه.

دی‌هاتی‌یه‌كان ده‌یان گوت:

"ئا‌غامان دل‌ی له‌وانه ئی‌شاوه, لی‌یان زویره, بۆیه خۆیان نیشان نادا."

"خۆری ده‌بی بچیته سه‌ر گلكۆی ئا‌غامان كه‌له‌بابیك بكاته خیر, به‌لكوو ئا‌غامان بی‌به‌خشی و بی‌ته به‌رچاوی. ئەگینا ئەم زاته مه‌باره‌كه‌گه‌ردنی ئازا ناکا!"

پاش ماوه‌یه‌ك خه‌ونه‌كان و عه‌بدی‌خان و ئەسپه‌ كویتی و چه‌مه‌دۆك هه‌موو له‌بیر چوونه‌وه. زه‌برو زۆری هه‌مزه رۆژ به‌رۆژ زیاتر ده‌بوو و جووتیاره‌کانیش رۆژ له‌رۆژ هه‌ژارتر و داموتر ده‌بوون. جووتیارانی گونده‌کانی خارده‌شت ببوونه دارده‌ستی هه‌مزه. گوتبای كار بکه‌ن, کاریان ده‌کرد. گوتبای بنوون, ده‌نووستن. هه‌ستن, هه‌ل‌ده‌ستان. دانیشن, داده‌نیشن. فه‌رمانه‌کانی بی‌ئه‌ملاو ئەولا به‌پۆه ده‌چوون. جووتیاره‌كان به‌ره‌به‌ره ده‌چوونه قوولایی تاریکی گوشه‌گیری و بی‌موبالاتی و بی‌ئوه‌ی هه‌ست به‌هیچ بکه‌ن, نه‌پیکه‌نین, نه‌گریان, نه‌توورپه‌یی, نه‌شادی, به‌ناهومیدی په‌له‌قازه‌یان ده‌کرد, و چووبوونه ده‌ریای ناهومیدی‌یه‌وه.

شه ويكيان خه بهري هاتنه وهى همه د له چاوترووكاندنيك دا له سهرتاسه رى ئاوه داني گه را، به لام كه س بايه خى پى نه داو چووكترين سهرنجيان نه دايه. ههروهك خه ويكي خوښيان لى كه وتبى، ئه م خه به ره ته نيا به زمانيان دا هات و به گويان دا رابورد. به لام پاشان وه زعيكيان پهيدا كرد ههروهك گيانيان به بهردا بكره وه. شتيكى وهك شادمانى و هوميد له هه ناويان دا بزوت و ئه مجار ئه و شادمانى به دهروونى به له نه كاو به وپه رى گه يشت و له كانگاي دلوه دهستيان كرد به پيكه نين و خوشحالى و تا ماويهك دى پر بوو له دهنگدانه وهى پيكه نين. دهنگى جوش و خروشيكي بى ويينه له ئاوايى گه را. هه موو پى ده كه نين، قسه يان ده كرد، رقيان هه ل ده ستا، ده گريان، شادمانى يان ده كردو وه كه يف ده كه وتن.

لاى ئيوارى بوو كه ديهاى به كان تووشى رقيكى بى ويينه بوون. به دارو گوپال و چهك و شمشيره كوون و ته وروه هيرشيان كرده سهر مالى دايه خوڙى، و چونكه همه ديان له وي نه دى، ئاغه ل و ده رگاي مال و ته نيا په نجه رى مالى دايه خوڙى يان وه بهر دارو بهرد داو شكانديانن و له نيويان بردن. خانوى باب و باپيرى همه د چول بوو. دابارينه سهرى و هيندى بللى يهك و دوو خانوه كه يان به دارو ديوارو كارته و كوله كه و سهربانه وه كرده خوله ميش. ئه مجار له بهر نه وهى رقيان نه نيشتبوو وه، به دارو بهرد به ربوونه گيانى يه كتر. خوڙى به رى چاوانى گرتبوون. دوست و هاوپر و دايك و كچ و باب و كورپان نه ده ناسى. هه ركه س، هه ركه سى به رده ست كه وتبايه لى ده دا.

جه ندرمه كان و هه مزاجا له سووچيك مات ببوون و به ترس و سامه وه ده يان روانيه رقى هارانه ي جووتياره كان و نه يان ده ويرا لى يان نيزيك ببه وه.

ليك دان و پيك دادان تا لاي نيوه شه وي دريژه ي كيشا. هه موو شتيكى دى يان شكاندو تيكيان دا... و خه لكه كه ش كه سيان نه ما بوو لى نه درابى و بريندار نه بووبى. كه س نه ي زانى نيوه شه وي چون ليك بوونه وه و بلاه يان كرد.

ئه و شه وه جووتياره كان پاش چه ند سال خه ويكى ئاسوده و بى دل خورپه يان لى كه وت.

لای ئیواری بوو که دهسته ی برایمه پره ش و جه ندرمه کان ئاشیان گه مارؤ دا. هاواریان کرد: "حه مه د ته سلیم به" و حه مه دیش به گولله یه ک وه لآمی دانه وه. پیکه نینیان به و کاره ی حه مه د هات، چونکه ئه مجاره حه مه د زور خه راپ پیوه ببوو، و رزگار بوونی له و ته نگانه یه به دوور ده زانرا. ئاخو زوری پی نه ده چوو که هه رچی جه ندرمه و شله و قوله و هه رچی دیهاتی پیچ و پیمه په و چه ک به ده ست له و ده و روبه ره بوون، داده بارین و ئاشه که یان ئابلووقه ده دا.

حه مه د هه رچی بیری ده کرده وه ریگا چاره یه کی به می شک دا نه ده هات. له چه پ و راستی وه ک باران گولله ده باری یه سه ر ئاش و برایمه پره ش هه ر تا وه نا تاویک به ده نگه ئه ستوره که ی هاواری ده کرد: "حه مه د، به خو پایی فیشه که کانت خه سار مه که. ناتوانی به زیندوویی له م ئاشه بچیه ده ر."

حه مه د وه لآمیکی نه ده دایه وه. له په نا په نجه ره ی ئاشی دامه زرابوو، و له هه ر جی یه ک دوو که لی بارووت به رز بووایه، ده ی دایه به ر ده سپرێژ. سه ربانی ئاشه که گل بوو. داخوا ریی تی ده چوو له سه ربانه وه ته قه ی لی بکه ن؟ ئه گه ر ئه مه یان به بیردا بی به راستی ده رباز بوونی له و ئاشه له توانا دا نابی. حه مه د به رده وام له نیو په نجه ره ی پیشه وه و په نجه ره ی دوا وه و ده رگای ئاشه که دا هاتوچوی ده کرد. چه ند فیشه کی له په نجه ره ی پشته وه به هیرش که رانه وه ده نا، چه ند فیشه ک له په نجه ره ی پیشه وه و چه ند گولله ش له ده رگای ئاشه که وه. هه تا که نگی ده ی توانی درێژه به و کیشه یه بدا؟ له پیش دا تووشی نا هومیدی یه کی دژوار هات. پاشان خو ی دایه ده ستی قه زاو قه ده ر. له به ر خو یه وه پی که نی و چه ند جار دوو پاتی کرده وه: "رزگار بوون مه حاله ... ئیمه ریگایه کی ده رباز بوونمان بو نه ما وه ..."

سمایله زله چوو بوو له قوژبنیکی ته ریکی ئاشه که دا بی ده نگ و ئارام دانیشتبوو. ده ت گوت له ده و روبه ری هیچ رووی نه دا وه. ئه ژنوی به سنگیه وه نووساند بوون و به هه ردوو ده ستی له با وه شی گرت بوون. سه ری وه سه ر ئه ژنویانی کرد بوو و به رده وام چاوی ده ترووکاندن.

برایمه پره ش به قینه وه ده ی گوت:

"ئاشه که ی به نارنجوک له به ر یه ک هه ل ته کی نن. ئه گه ر ئه و ده ویته نه فامه رای نه کرد، له بن به ردان دا ده پلایشی ته وه. ناوی خو شی نا وه یاغی، ئه مه چ جو ره یاغی یه که؟ کامه یاغی دی له قه وه زی وا دا به ده ستی خو ی، خو ی به کوشت ده دا؟"

حه مه د به بیستنی ئه م قسانه ی برایمه پره ش ده سبه جی ته قه ی راگرت و چاوه ری ما. کاتی که حه مه د ته قه ی راگرت، ئه وانی دیکه ش به هه ر هویه ک بوو، ده ستیان له ته قه هه ل گرت.

حه مه د که هميشه له نيوان دوو په نجره رى ناشى دا هاتوچوى ده کردو ورياي دهره وه بوو، له پشت به رديک برايمه پره شى دى، به پيوه ويستا بوو ته ماشاي دهوروبه رى خوى ده کردو بيرى له دژکرده وه کاني حه مه د ده کرده وه. رومه تى ئه سمه رو تىک قوپيو بوون و چه نه گه ي بى دداني به ره و زارى تى هل گه رابووه وه. ئيدى پير ببوو. حه مه د له کونه وه، له و کاته وه که ئه و چه ته يى ده کرد، ده ي ناسى. له و سه رده مه دا برايمه پره ش به ناوبانگترين چه ته ي به زه بروزه نگرى کويستانه کاني تووړووس بوو. دوايه وه به ر لى بووردن که وت. هاته ده شتى ده ستي له چه ته يى هل گرت و ژيانى خوى له ريگاي راوى ئه و ياغى يانه وه که له چياکان ده بوونه مايه ي دهردى سه رى ئاگان، به پيوه ده برد. به ديتنى برايمه پره ش ليداني دللى حه مه د توندتر بوو. بيرى کرده وه نه کا له ناسينه وه ي برايمه پره ش دا به هل چووبى. به وردى ته ماشاي کرده وه " برايم نارنجو کيکى به ده سته وه بوو، له کاتيک دا ئه م ديو ئه و ديوى پى ده کرد به گومانه وه ده ي پروانيه دهوروبه رى خوى. حه مه د له به ر خويه وه گوتى: "ئه م کابرايه به هيچ جوړ ئه من به پياو نازانى. ئه گينا چه ته يه کى کونه کارى وه ک وى ئاوا بى موبالات نابى. له وانه شه برايمه پره ش نه بى."

پاشان دووباره به وردى تى فکرى. به ديتنى سميله داچوراوه کاني گومانه که ي لاچوو. له و دهوروبه ره به ده گمن که سيک ئه و جوړه سميلانه ي ده هيسته وه.

حه مه د تفه نگرى راست کرده وه و راست له و له حزه يه ش دا هيړش که ران ئاشه که يان دايه به ر ده سپرژ. له و له حزه يه دا که برايمه پره ش ورسوورا بو لاي راست و نيازى بوو ته قه له ناشى بکا، حه مه د ته قه ي لى هيئا. برايمه پره ش وه که له سه ر فه نه ريک دانيشتبى و فه نه ره که به ره لالا کرابى، چه و دراو که و ته وه سه ر زه وى. حه مه د هر له و کاته دا چه ند گولله ي دیکه شى لى دان. برايمه پره ش به ده نگرى که عه رزو عاسمانى وه ناله ده خست، ده ي نه پراند، چنگى له عه رزو له به ردو دار قايم ده کردو قه پاله ي له گياوگول و لکه داران ده گرت. تاويک دواتر له نه کاو له په ناي گابه رديک گرمووله بوو و جووله ي لى برا. ده مه ساتيک ولات بى ده نگ بوو. حه مه د ديتى که ده سته يه که جه ندرمه و چه ند که س له داروده سته ي برايم رايان کرد. بيرى کرده وه: "ئىستا وه ختيه تى که فيزمالکى بده مى." به لام نا، دهره تانى راکردن نه بوو. ته نانه ت ترسه نوکترين جه ندرمه و بى وره ترين که سى ده سته ي برايمه پره شيش ده يان توانى له پشته وه را ته قه ي لى بکه ن و بى کوژن. باشترين کار ئه وه بوو که له ناشى دا مابايه وه و چاوه پروانى مردن بووايه. تاويک دواتر دنيا تاريک ده بوو. به لام ئه وه نده ش روون بوو که پيش دنيا روونک بوون له گوندى که سمه را، ياوه ر فارووق و وه کيل باشى عاصم به نه فه ره کانيانه وه ده گه يشته ناشى. حه مه د ويپراى ئه وه ي له ژوورى ئاشه که دا هاتوچوى ده کرد خوى پى نه ده گيراو ليکدا ليکدا له په نجره وه ته ماشاي که لاکى برايمه پره شى ده کرد که له بن به رده که گرموله ببوو. زورى پى نه ده چوو که ئه ويش له و ئاشه دووکه ل گرتووه دا که به داوى جالجالوکه رازابووه راست وه که لاکى برايم له بن ديوارىک ده گه وزى و هه موو شتيک کوتايى ده هات. له نه کاو رسته ي "عه بدى روپشت، هه مزه هات، عه بدى روپشت، هه مزه هات" ي وه بير هاته وه و به خوى نه بوو ده ستي کرد به دووپات

کردنه وهی. به دلوه ئاواتی بوو ئەم مه ته لۆکه یه هه لێنی. داخوا به راستی ئەمه وایه و خۆی لادانی ناکرێ؟ داخوا هه موو شتیك و هه موو ئەو هه ول و تیكۆشانه پووچ و بی سوود بوون؟ یانی ریگاچاره یه كه نه بوو؟ تاویکی چاك دهسته كانی رهق بوون و نهی توانی ته قه بكا. ماوه یه كه هه روا به رامای له جیی خۆی مایه وه. سهیر ئەوه بوو كاتیك حه مه د له ته قه كردن وه ستا، ئەوانی دیکه ش گولله باران كردنی ئاشیان راگرت. ته ماشایه کی جهنده کی برایمه ره شی کرد. سیبهری به سهر كشابوو. سهیری به سهر سنگی دا شوپر ببوو وه وه لچاوی به لای راست دا كه وتبوو. سمیله داچوپراوه كانی داچوپراوتر دیار بوون. حه مه د وای هاته به رچاو كه زه رده خه نه یه كه له سهیر لیوانی وشك بووه. حه مه د شه لالی ئارهق بوو، و ئەم ئارهقه ورده سارد بووه وه. نه ختیك دواتر شتیکی وهك ئاوی سارد ته واوی له شی دایگرت و هینایه له رزین. له رزینیك بوو كه له قوولایی هه ناوی هه ل ده ستا. چاوی به سمايله زله كهوت كه له قوژبنیکی تاریك دا وهك كوندیك بی جووله هه ل نیشتبوو، و چاوه كانی له كالانه دا ده دره وشانه وهو بسكه بسکیان ده هات. پیکه نینی هات و پاشان كه بیری له وه کرده وه ئاشه كه گه مارۆ دراوه و له وانیه دواي تاویکی دیکه بکوژرێ، هه ژانیکی كورت خایه ن وهك بریسكه له له شی ساردو سپری گه را. نهی ده ویست ته سلیمی مه رگ بی. له حالیک دا له بهر خۆیه وه دهی گوت: "عه بدی رویشت، هه مزه هات... " چوو بو لای په نجه ره. دهنگی گرمه یه کی به سام له ده ری هه ستا، دهنگی گرمه ی هه وره تریشقه له گه ل حیه ی ئەسپ و ته قه ی تفهنگ تیكه ل بوون و دهنگی خو په ی ئەو ئاوه كه به بن ئاشه كه دا ده رویشت، توندتر بوو. حه مه د ته قه ی له ره شاییه یه كه کرد كه ده یه ویست له پشت به ردیکی گه وره دامه زرێ. ئەم ره شاییه یه ش به هاواریکه وه كه گوپی بنیاده می كه پ ده کرد وهك تۆپ چوو هه وا. خه ريك بوو تاریك داده هات. هه وره تریشقه گرماندیان، بریسكه دره وشانه وه. دنیا به ته واوی تاریك بوو. حه مه د گوپی له دهنگی وه کیل باشی عاصم بوو كه دهی گوت:

"دوو نارنجۆك باوینه ئەو ده رگایه ..."

كه میك دواتر ده رگای ئاشه كه و لاشیپانه كانی به دهنگه دهنگی زۆره وه تیك رووخان و قه لشتیکی فره وان دروست بوو كه حه مه د ده سبه جی ئەوی دایه بهر ده سپرێژ. به لام په نجه ره كان و كولاوکه ی سه ربانی بی دیفاع مابوونه وه.

وه کیل باشی عاصم هاواری کرد:

"حه مه د ئەتۆ کورپیکی ئاقلی. یاوه ره حه ز ناكا تۆ بکوژرێ. سه دان كه سه ئاشیان گه مارۆ داوه. ریی ده ربازبوونت نیه. وه ره ته سلیم به! یاوه ره حوكمی لی بووردنت بو وه رده گری. ئەو ئاگای له هه موو شتیك هیه. ئەگه ره ته سلیم نه بی، به نارنجۆك ئاشه كه ت به سه ردا ده رووخین."

دنیا ئیدی به ته واوی تاریك ببوو. به ره به ره بارانه كه ش توندی ده کردو له هه موو جی یه كه ئاو به لافاو به سه ر زه وی دا ده رویشت. ئەسپه كان له په ستا ده یان هیلاند، حه مه د نهی ده توانی لیکی داته وه كه

ئەسپەكان چەند دەبن - لافاويكى باوەر پىنەكراوى گوللەى ئەو جەندەرمانە كە لەبەر باران مابوونەو، بەرەو
دەرگە رووخاوەكەى ئاشى وەرپى كەوتبوو.

وەكىل باشى عاصم نەپاندی:

"ئاوئەكەى وەسەر ئاشى گىپن."

حەمەد زانى كە وەكىل باشى دەپەوئى بىترسىنى، چونكە ئەو كارە بە هېچ جۆر رېى تىنەدەچوو. ئەگەر
دنيا تاريك نەبايە دەپتوانى گوللەيەك بە قوربانى ياوەر بكا. ئەگەر ياوەرى بە ديل گرتبايە لىي
دەپرسى: "هۆى چيە كە وەختىكە بەدى رۆيشت، هەمزە هات؟..." لەوانە بوو ئەو وەلامى ئەو پرسىيارە
بداتەو. ئاخەر هەرچى بى، ئەو ياوەرىك بوو، سى ئەستىرەى لەسەر شان بوون. دەستەكانى حەمەد وەك
مەكىنە كەوتنەكار. لەو بەينەدا دوو نارنجۆكى ديكە هاويژرانە بن ديوارى پەنا دەرگا رووخاوەكە. لەگەل
ديوارەكە، بەشيك لە بانەكەش رووخاوە راست لەو لەحزەيەدا دەستىكە كەوتە سەر شانى و حەمەد راچەنى.
سمايلەزە كە لەو تاريكايىيەدا بەزەحمەت روخسارى دەبينرا، بە دەنگىكى كزەو گوتى: "راوەستە حەمەد،
تاويك گويىت لە من بى. سى مانگ لەمەو بەر ياغىيە كەچەل تەفەنگىكى بە سەدوپەنجا فيشەكەو لەكن من
داناو رۆيشت. وەختى رۆيشتن گوتى: "با لىرە بن حەوتويەكى ديكە ديم دەيان بەم. ئىدى نەهاتەو. ئىستا
دەچم ئەوانت بۆ دەردىنم. ئەتۆ تەسليم مەبە. حەمەدى من، ئەتۆ نابى تەسليم بى. نە دەبى تەسليم بى و نە
دەبى بكوژىي."

پاشان هاوارى كرد: "وەرە لىرە دامەزى. هەتيو و لاغە ناوى خۆشى ناوە ياغى! ئەگەر ئەوانەى دەريش
وەك تۆ كەر نەبان تا ئىستا سەد جاريان لەم ئاشەدا راو كەردبووى!"

دوايە قۆلى حەمەدى گرت و لەگەل خۆى بردى بە بن گومبەزىكى دارين و گوتى: "جا ئىستا با ئەو
تووتكەسەگانە هەرچەندى پىيان خۆشە نارنجۆك باوین."

ئىستا حەمەد بىنیشانە تەفەنگى بە تاريكىيەو دەنا. وەكىل باشى عاصم بە دەنگى بەرز هاوارى دەكردو
هيندىك شتى دەگوت كە حەمەد لىيان حالى نەدەبوو، دەنگەكەى لە چۆرەچۆرى باران و حيلەى ئەسپان و
ويزەويزى گوللان دا ون دەبوو.

سمايلەزە بە خۆى و فيلینتايەكى نوپى ئەلمانىيەو هاتەو. تەفەنگەكەى پىر كرد لە فيشەك و دوو
تەفەنگى بە تاريكىيەو نان و گوتى:

"كەچەل تەفەنگىكى چەند لە دەستان خۆشى هەيە."

پاشان ديسان قۆلى حەمەدى گرت: "ئەمن لىرە تا بەيانى ئەم سەگانە دەخافلىنم. ئەتۆ هەر لىرەو خۆت
بە دەم ئاو. مەترسە، لە هېچ كويى گير ناكەى. خۆت بە دەم ئاوئەكە... مەترسە، ئەمن وريا دەبم و
نايەلم هېچ كەس نيزىك بىتەو. لەگەل ئاوى برۆ، ئەتۆ برۆ... رىگای ديكەت نىە. وەختىكە ئەتۆ رۆيشتى
ئەمن تەسليم دەبم."

سمایله زله جه ندرمه کانی بهر بارانی وه بهر گولله دابوو. همه د له نیوه پاستی ناشی راوه ستابوو بیری ده کرده وه. جاری وابوو شه پۆلیکی حۆشحالی سهرانسهری ئەندامیی داده گرت و بالی پی ده گرت، جاری واش بوو خه فته دای ده گرت، خه فته یکی وه ک برژانه وه، وه ک ئیش و ئازار ریکی ده گوشی و شتیکی بهری ئەوکی ده گرت.

سمایله زله نه پاندی:

"بۆ راوه ستاوی هه تیوه چلمنه. ئیستا وه ختی راوه ستانه؟ وه پری که وه برۆ."

همه د گوپی له هیچ نه بوو. ئەفسوونی لی کرابوو. له نیو ئەو هه نگامه یه دا بی خه یال له جیی خوی رهق رامابوو.

سمایله زله دهی گوت:

"کوره رامه مینه! برۆ کوره... کوپی خۆم، جگه رگۆشه که م، همه دۆکی خۆم، ئاوا له وی رهق مه به، برۆ! مه ترسه!"

سمایل و پرای ته قهی بی پسانه وه له تاریکی و باران په یتا په یتا له بهر همه د ده پاراپیه وه:

"ده بهر ئەو چاوانه ت مرم، کوپی خۆم، جهرگه که م، همه دی خۆم، باران توی رزگار کرد. ئەگه ر ئەم بارانه نه بایه ئاشه که یان به سهر دا ده پوو خاندین. توخوا برۆ، سمایله زله به قوربانته بی برۆ! باران نه جاتی دای. ناشکوری به م نیعمه ته ی خوا مه که، برۆ!"

ده چوو ده ری، ته قه یه کی له تاریکی ده کردو ده گه پاراپیه وه لای همه دو له بهری ده پاراپیه وه:

"برۆ براله! باران ده ربازی کردی برۆ. ئەمن تا به یانی ده یان خافلینم برۆ! ئەجه لت نه هاتوه برۆ! باشم بیر کرده وه، له گز فکران پاچوم، له م هه ل و مه رجه دا ئەتۆ نابی بمری! باران باری و نه جاتی دای، برۆ!"

غاری ده دا، دووسی به سته فیشه کی داویشتن و ده هاته وه، به توورپه یی دهی گوت:

"برۆ ئیدی چه ته ی شیتی نه فام! هه ر به و که ری یه تی یه بوو که ئیمه شت له ئاگر هاویشته، ده برۆ!"

وه ختیکی دیتی بی سووده قۆلی همه دی گرت و هه ولی دا رای کی شی بۆ ئاوه شه می ناشی. به لام نه ی توانی له جیی خوی ببزیوی:

"هه ی مالی بابت خه را بی هه ی. به لام قسه ی خۆمان بی زۆر به تاقه تی ها!"

پاشان هه ر له وی له ته نیشت همه دی دانیشته و ده سته کرد به بۆله بۆل: "ئەمن چ بکه م. نایه وی برۆا. که ر بووه. گه وج بووه، ناپوا. به ده سته خوی، خوی به کوشته ده دا. ئەی ئوممه تی محمد! تا ئیستا که ری واتان دیوه؟ به ته ما بوون هه تیوی برام سوال که ری له مه باشتر بی؟"

راسته له و کاته دا له ده رگا روخواوه که وه ریژنه بارانیکی گولله هات و له په نای لاقیان له دیواری

ته نیشتیان درا:

"فهرموو بگره! ئیستا مه پۆ. ههردووکمان لیڤه ده کوژن. برۆ کوپم، حه یفه! له بهر بهری پئی یانت مرم خۆت به کوشتن مه ده! باران باری و نه جاتی دای. خۆت به کوشتن مه ده. حه مه د ده ست و لاقت ماچ ده که م برۆ خۆت به کوشتن مه ده! هه تیوه گه وچه برۆ خۆت به کوشتن مه ده!"

دیسان دهنگی وه کیل باشی عاصم بهرز بوو. حه مه د گوپی لی نه بوو. سمايله زله ش لیی حالی نه بوو. ئەگه ر سمايله زله خۆی له پشت سه کو به رده که ی په نا ده رگای ئاشی نه گرتایه، بارانه ی گولله دابیژ دابیژی کردبوو. له ده ری ئاگری لووله ی چه که کان له په ستا به رده کان و باران و دارو ئاو و کاوله ئاشه که ی رووناک ده کرده وه. باران ورده ورده نه رمی ده کرده وه.

سمايله زله بیرى کرده وه:

"چ بکه م. ریگا چیه، چۆن ئەو کوپه ی لیڤه ره وانه بکه م. ئەو کوپه زۆری به لا دیوه، ئەمنیش که هیچ پییشوازی یه کی باشم لی نه کرد، کاریکی ناحه زم کرد. به قسه ی قۆری دیهاتی یه کان هه ل خه له تابووم. پاشان برسیه تییش می شکمی له قانده بوو."

بریسکه یه کی توند ئاسمانی قه لاشته وه. له حزه یه که ده ور به ری وه که رۆژی رووناکی لی هات. حه مه د بزوت، خه ریک بوو بکه وئ، خۆی گرت وه. له نه کاو له شی هه تا به ری پئی شه لالی ئاره ق بوو و ده سه به جئ ئاره قه که ش سارد بووه وه. ره ق بوو. سه رما دای گرت و ده ستی کرد به هه ل له رزین. ددانی، ددانی نه ده گرت:

"حه مه د کوپى خۆم. مه یه له بت کوژن. بروانه بارانه که خه ریکه لیی ده کاته وه، وه پئى که وه برۆ!"

حه مه د دوو هه نگاوی بۆ لای سمايله زله هه لئینانه وه. ئەوی له باوه ش کردو به راویژیکی گه رم و خه فه تاوی گوتی: "بزئ، خۆش بی مام سمایل، خوا بت پاریزی. دیسان دیمه وه. ئەمن به نیو سه عات لیڤه دوور ده که ومه وه، ئەتۆ زۆر ته قه مه که. پاش نیو سه عات ته قه راگره. تفه نگه که ش تا قه ت که، تفه نگیکى باشه. خوا حافیزت بئ..."

قسه یه کی دیکه ی نه کردو رۆی بۆ لای ئاوه که. سمايله زله به دوا یه وه بوو. حه مه د بئ هه ست و خوست له کونه که وه خۆی دایه ده م ئاو.

سمايله زله که یفی ساز بوو، بئ پسانه وه ته قه ی له تاریکایی ده کرد. له وه که حه مه د رزگاری ببوو له ناخی دلّه وه خۆش حال بوو. دلّی لیواو لیو له خۆشی و شادی بوو.

سمایل هه تا به یانی ته قه ی کرد. بارانه که راوه ستا. کازیوه ئەنگوت. هه وا خه ریک بوو بوولیلّ ده بوو. یاوه ر فارووق به هه موو داروده سته چه کداره که یه وه په لاماری ئاشی دا. ده وری ده ده قیقه بارانه ی گولله و نارنجۆک به سه ر ئاشی دا باری. ده نگیک له ئاشی نه ده هات. چاوه پئى مان، دیسان ده نگیک نه هات. چاوه پوانی یه که له توانادا نه بوو. وه کیل باشی عاصم بانگی حه مه دی کرد. وه لامیک نه بوو. ده ترسان فیلیک له کاری حه مه د دا هه بئ. به هه موو هیزیانه وه ئاشیان وه بهر نارنجۆک و گولله داو دیواری پشته وه شیان رووخاند. به شیک له ئاشه که بوو به ته پۆلکه یه کی گلّ و به رد، به لام دیسان ده نگیک له ژووری ئاشی هه ل نه ستا. وه کیل باشی

عاصم و یاوهر فارووق بانگی همه دیان کرد، دهنګ له داروبه ردی هات، له ناشی دهنګیک نه هات. وه کیل باشی عاصم گوتی:

"کوشتوومانه، زۆرم په پوښی ئه و کورپه یه یاوهر! حه یف!"
ئه مجار دوو دلۆپه فرمیسی درشت به روومه تی دا هاتنه خوار.

یاوهر پرسى:

"یانى ئه وه ندهت خوښ ده ویست؟"
"نازانم."

به بیسه بری چاوه پروانی تاوه لات بوون.

هه تاو كهوت. وه کیل باشی عاصم بانگی کرد. جوابیک نه بوو. وه کیل باشی هه ستا. لاقى ده له رزین. له پری دا به لادا ده هات. له دووره وه دیار بوو به ترسه وه به خه فه تباری هه نګاو هه ل دینیتته وه و توانای دیتنی تهرمی همه دی نیه. له و ساته وه که دهنګی ته قه له ناشی برار، له وانه بوو به ئه ندازه ی پازده سال پیر بووی. دلی پر له خوین بوو. خه فه ت وهك داوی جالجالوکه دهوری دلی ته نیبوو. ده هه نګاوی مابوون بګاته ناشی، راوه ستا. ویستی جاریکی دیکه بانگی همه دی بکا. به لام ددانی به سه ر یهك دا رهق بوون. زاری هه ل نه چپرا. هه ر له وی له جیی خوئی رهق بوو. نه ی توانی هه نګاویکی دیکه بچیتته پیش. ئه و ده ی زانی همه د له وی به ته نیایه و پاش ئه وه ی ته قه شی راگرت، ناتوانی رابکا. ئه گه ر نه کوزرابا، حه تمی جوابی ده دایه وه. که وایی، دیاره کوزراوه.

وه کیل باشی عاصم به دلی داهات: "ئیشه لالا هه ر بریندار بووه."

یاوهر له پشتته وه گوتی: "چته وه کیل باشی عاصم، ده ترسی؟ به مردووییش له همه دی ده ترسی؟"
وه کیل باشی ئاوپرکی دایه وه لای یاوهر و پاشان چوه ژوروی ناشی. له نه کاو زه رده ی هاتی و روخساری پر بوو له شادی و هاواری کرد:

"جه نابی یاوهر ئه نګاوه و مردوه... - یاوهر غاری دایه لای ناشی - به لام ئه وه ی پیکراوه، حه مه د نیه."
سمایله زله له سه ر چۆکان که وتبووه سه ر زه وی. قوندغه تفه نګه که ی له لای راستی سینگی بوو و لووله ی تفه نګه که ی له عه رزی چه قیبوو و ده ستیشی له سه ر په لاپیتکه بوو. گولله له لای چه پی سینگی درابوو، له پشتی ده رچووبوو. که میك خوینی له بهر رویشتبوو و نه ختیک ئه ولاتر کۆیهك قاوانه به تال که وتبوونه سه ر یهك.

مهیدانه ئەسپی ئاناوارزا!
 کراسیکی له خوین دا شه لال!
 به زهیی عاشیرهت, به زهیی!
 وه کازی دهستی ژنیکی کویر!

ئادهم پاش ئەوهی ئەسپی بۆرهی کوشت, رووی نه کرده وه کیلگه که یان. چونکه ئەگه ر چاوی به عه لی سه فابه گ که وتبایه بیانوو یه کی نه بوو خۆی پی و په پینئ. وه په زیی خیزانیی کردبوو. هیندیك شه وان ئەو تامه زرویی به له دهروونی دا ده جوولا که به دزی به وه بچیته وه سهردانی ژنه که ی, به لام به هیچ جوړ نه ی ده توانی بچئ. به بی کوشتنی ئەسپی خه نه یی, چون ده ی توانی بچیته وه ئاوه دانی و به چ رووی که وه چاوی له چاوی ئاغای و ژنه که ی و خه لکی ئاوی کردبایه. له راوچی به کی کارامه ی وه ک وی که هه رگیز تفهنگی به خه سار نه ده چوو. دوور بوو که نه توانئ ئەسپیک بههنگیوئ, ئەویش له دهشتیکی ریك و هه موارد! داخوا هه قی خۆی نه بوو به هه مووان تف له رووی راوچی به کی وا بکوتن؟ چما ئەو نه ی ده زانی ئەم روژانه له ئەده نه وه بگره تا میرسین و تارسوس, له جه بهانه وه تا کووزان و قه دیرلی, له عوسمانیه تا دوورت یۆل و تا "پایاس" له چیاکانی "کافوو" تا "ئالاداغی" چ لادییی و چ شارستانی هه موویان باسی وی ده که ن و ده لئین: "به راستی ئابروو چوونه که ئاده می میرشکاری عه لی سه فابه گ نه توانئ ئەسپیک بکوژی?" چما نه ی ده زانی که هه مووان چاویان له ری به تی؟ "چما ئەقل ده ی گری که راوچی به کی وا نه توانئ له ساکه دهشتی دا ئەسپیک که به ری دا ده پروا و غار ده دا به تفهنگ بیکی؟ شتی وا قهت ری تی ناچی." خه لک هه قیانه. ئەوان چون تی بگن که ئەو ئەسپه ئەفسوونی لی خویندراوه و گولله کاری لی ناکا و تفهنگی وی ناکه وی. چون بزنان ئەو گولله یه ی هاویشته ئەسپی خه نه یی, که وانه ی کردو له ئەسپه که ی خۆت درا. ئەوان هه ر ئەوهنده ده زانن پاشمله باست بکه ن و گالتهت پی بکه ن. ئاغا ده ست رویشته وه کان, خانه کان, که سانی وه ک عارف صائم به گ ده وری عه لی سه فا به گیان گرتوه و له په ستا خه به ری ئاده می لی ده پرسن. عه لی سه فابه گی به سه ته زمان چ جوابیکیان بداته وه؟ مینگه مینگ ده کا, تفی خۆی قووت ده داته وه, به لام قسه یه کی نیه بیکا. بیچاره چی هه یه بیلی, بلئ: "ئادهم رویشته و ئیدی نه هاته وه." رهنگه هیندیك شتیش ساز کاو ته حویلیان بدا. به لام نا, عه لی سه فابه گ پیاویکی زۆر به حه یاو به شه رمه. درۆو چاوپروا نازانی. ئیمه چاک بو ئەو به سه ته زمانه بووینه مایه ی ژانه سه ر.

ئادهم سات به سات زیاتر و زیاتر رقی له خۆی هه ل ده ستا: یان ئەسپی خه نه یی ده دۆزیته وه و ده ی کوژی,
 یان فیلینتا له شان ئاواره ی دهشتی ئاناوارزا ده بی.

ئەسپى خەنەيى بە شيۋەيەكى ئەفسونىۋى ون بېو. ئادەم چەندىن رۆژ بۇ دېتەنەۋەي ھەموو جىڭايەكى پىشكىنى. بەلام تەنەت جىپىيەكىشى دەست نەكەوت. چەندىن سەعات لەنئەپراستى دەشتى لەبەر ھەتاۋى سووتىنەر رادەۋەستا، بەدەم فەكرو خەيالەۋە ئارەقى دەپشت و لە گەرمان رىك دەھات.

لەبەيانىيەۋە تا ئىۋارى چەندىن سەعات لەبەر ھەتاۋى سووتىنەر دەمايەۋە. ئەۋەندەي لەبەر ھەتاۋى پابكاتە ئەم لاۋ ئەۋلاي دەشتى و بېيتە سەگى ھاھايە، جەلەكانى بەرى شەلالى ئارەق بېوون. ئەسپى خەنەيى بېوۋە ئاۋ و بە عەرزى دا چوۋبۋە خوار. ئادەم بېرى دەكردەۋە: "نەكا ئەسپەكە چوۋبېتە "ئۆرفە" مەوتەنى خۆي؟ نەكا چوۋبېتە كەۋلى بالئەدەيەك، ماريك، جانەۋەرىك، پەپولەيەك يان رىۋىيەك و لە پېش چاۋم بەم لاۋادا بېروا؟ ناكە ئەۋ پەرسىلەكەيە بى كە راست بە بەر لوۋتم دا تىپەپرى، نەكا ئەۋ ھەلۇ زەلامە بى كە ھەمىشە لەسەر شاخەكانى ئاناۋارزا چەرخان دەدا؟"

ئادەم شەۋىكىيان نوۋستېو. لەخەۋى دا ھەستى كرد كە ھەيوانىكى زەلام روۋمەتى دەلېسېتەۋە، ھېچ ۋەك بەرازو سەگ و گاۋ گورگ و ئەۋ جۆرە شتەنە دەچوۋ، ۋەك ھېچ گياندارىك نەدەچوۋ. رەنگى سېى بو و نۆرىش زەلام بو. زەلام تر لە ئەسپىك. ئادەم تەنگەكەي دەست دابوۋىەۋە راى كەردبو، و لە بەردەلانەكانى ئاناۋارزا ھەناسەيەكى ئاسوۋدەي ھەل كېشابو. ئەۋ جانەۋەرە سەيرە ماۋەيەك ۋەدۋاى كەوت. پاشان گەپرايەۋە روۋىشت: "ناكا ئەۋ بوۋى؟"

بەشىكى دەشتەكە ئاگرى گرتبو. ۋەختى سوۋتەمانەكە ئادەم خەۋتېو. خەۋنى دەدى كە كەۋتەتە نىۋ كۆيەك ئاگر. لە نەكاۋ لە خەۋ پاپەپرى، ئەگەر لەحزەيەك درەنگتر ۋەخەبەر ھاتبا، لەنئە ئاگر دا دەسوۋتا. بېسە ئاور لە چاۋلىك نانېك دا دەۋرەيان گرت. ئادەم بەم لاۋ لادا دەستى كرد بە غاردان. بېسە ئاگر لە ھەموۋ لاۋە لەنئە خۆيان گرت و لەنئە خەرمانەيەكى ئاوردا گەمارۆ دراۋ لەنئە ئاگرىكى وادا بەم لاۋ لادا غارى دەدا. گرى ئاگر دەشتى دەلستەۋە دەچوۋ پېش. ئادەم بىخەبەر لە خۆي لەنئە ئەلقەي ئاگر دا مايەۋەۋە گۆيى بۇ دەۋرەي ھەل خست. دەشت پىر لە زىرو ھۆپى ھەيوانات و دەنگى جىرۋانەۋەر بو. . . دەنگى بالئەدەۋ مارو جىرۋانەۋەر تىكەل دەبو، زەۋى بە ئاگرى سوۋر دادەپۆشرا، دەسوۋتاۋ دەي نالاند.

لە پىر ئەسپى خەنەيى ۋەك ھەۋرىك، ۋەك سېبەرىك لە بەرامبەرى دەركەوت. سېبەرەكە گەۋرەۋ گەۋرەتر بوۋەۋە ھەزاران بېچمى گۆپى. سېبەرەكان پان تر دەبوون، درىژ دەبوۋەۋە، كورت دەبوۋەۋەۋە لەدەۋرەي ئەسپى خەنەيى ھەل دەپەپرىن و ئەسپى خەنەيىش بى ئەۋەي لە جىي خۆي بېزۋى، پان دەبو، درىژ دەبو، گەۋرە دەبو و چوۋكەلە دەبوۋەۋە.

شەپۆلىك بېسە ئاگر بە ژور سەرى ئادەم دا تىپەپرى كە ئەگەر دەسبەجى خۆي لە باتلاغەكەي نىزىك خۆي نەھاۋىشتبايە، دەسوۋتاۋ دەبو بە خۆلەمىش. ئادەم تا بەيانى لەنئەۋەۋە باتلاغەدا كە پىر بو لە ھەيوان و جانەۋەرى راكردوۋى دەستى سوۋتمان، لەنئە ھەزاران بوۋەۋەردا كە دەيان نالاند، ھاۋارىيان

ده کرد، دهیان نه پاند، مه له یان ده کردو په لیان ده کوتا، مایه وه. وه ختیك تاو كهوت هه تا پشټینی به باتلاغه كه دا چووبووه خوار.

ئادهم هه تا ئاخری ژیانی هه رگیز ئه و شه وهی سووتمانه كهی له بیر نه چوو.

سه رانسهری به رده لانه كانی قه لای ئاناوارزا به هه موو كه لین و قوژبنه كانی هه گه رابوو، هه موو كه لین و قوژبنیکی ئاكاچاسازی به قامیشه لآن و لیره وارو باتلاغ و دهشت و دهره وه بست به بست پشكنیبوو، به لام تووشی ئه سپی خه نه یی نه بوو. جاری وابوو ناهومید دهبوو، له شهرمان دهبوو به ئاو و به عه رزی دا ده چوووه خوار. دیسان له نیو دهشتی ئاناوارزا، له بهر خوره تاو له و فكره دا كه ده بی ئه سپی خه نه یی له كوئی بی، له جیی خوی رهق راده ما.

له نیوه پویه به م لاوه له به ستینیک دا بی جووله راوه ستابوو: "ده بی خه نه یی له كوئی بی؟" ئه گه ر ئه سپه كه له دهشته بایه لانی كه م جاریک تووشی دهبوو. له دلی خوی دا دهی گوت: "كوپه، با وازی لی بینم و برۆم، به گوپی بابی ژن و عه لی سه فابه گ و میرشكاری... سه ری خۆم هه لگرم و بچمه یووره گیر له لای ئاغایه ك بیمه مه یتهر. له كۆنه وه له مه یتهری دا لینگم نه بووه... له وانه شه له داخی ئه و ئه سپه نه حله تییه نه توانم مه یتهری بكه م..."

له سه ر جاده یه کی خۆل جووته جوانوو یه کی سی ساله ی چاو گه وره و لاق باریك و راکشاو به دوا ی جووته ماینیکی كویتی زه لام دا ده رپویشن. كه فه لی پان و قه له وی ماینه كان له بهر تیشکی هه تاو ده بریسكانه وه. جوانوو ئه سپه كان له ده وری ماینه كان كه به سپایی به جاده خۆلاوی یه كه دا ده رپویشن، خولیان ده دان و هه لده به زین و له گه ل دایكه كانیان یاری بیان ده کرد.

ئادهم فكري کرده وه كه ئیستا به و گه رمایه ئه سپی خه نه یی له قوژبنیکی فینك و به لاوه یه. ئه و ئه سپه زوری گیانی خوی خوش ده وی. مسوگه ر جوگه له، یان كانی یه کی روون و فینکی وه ك سه هوایشی به بن پی دا ده روا كه ورده به رده كانی له بن دا دیارن: "ده بی له كوئی بی؟" ئادم هه موو كه لین و قوژبنه چۆله كانی ئه و دهشته ی هینا یه به رچاوی خوی، نه ی توانی له سه ر هیچیان ساغ بیته وه.

ده بی لی دا بروا، بروا هه موو شتیك به جی بهیلى و وازی لی بینى... هه موو شتیك، ژنه كه ی، ماله كه ی، عه لی سه فابه گ و دهشتی ئاناوارزا. به لام به دلی دا هات كه له م دهشته نه بی له هیچ كوئی یه کی ئه م جیهانه ناتوانی بژی. له فكري خوی دا هه موو شتیکی به جی ده هیشت و ده رپویشن، سه ری خوی هه لده گرت و ده چوو به سواری كه له ك له جیهان ده په ریه وه ئه و به رو دووباره ده هاته وه دهشتی ئاناوارزا، هه ودا یه ك له لاقی و له ره گ و ریشه ی دلی هالا بوو كه ئه وی ده گپرایه وه.

ماوه یه کی زور بیری کرده وه بزانی هوی ئه م ئوگری یه به ئاناوارزاوه چیه، به لام بی ئاکام بوو. هه تا روژیکیان هه روا كه راوه ستابوو له بهر هه تاوی گه رم چۆر چۆر ئاره قی ده رشت و له فكري دۆزینه وه ی جیگی

ئەسپى خەنەيىدا بوو، لە نەكاو ترووسكەيەك لە زەينى دا درەوشا: "ئەو شتەي ئەوى بە ئاناوارزاو دەبەستەوه، ئەسپى خەنەيى بوو."

دەيتوانى واز لە ھەموو شتەك بېنى و ھەموو كەس بەجى بەيلى، بەلام نەيدەتوانى ئەو ئەسپە خەنەيىيە لەنيو دەشتى ئاناوارزا بەجى بەيلى و بپروا. ھەتا ئىستا ئەم ھەستە دەروونىيەي نەناسيوو. ھاواری کرد: "كۆرە، لى دەدەم دەپۆم چما ئەو ئەسپە داك و بابى منە، مەگەر دەست و لاقى منە؟ وازى لى دىنم و دەپۆم كۆرە!"

لە لىواری جەيھان سواری كەلەك بوو، پەريەو ئەوبەر دووبارە گەپايەو. ھەر دوو رۆژ جارێك سواری كەلەك دەبوو، دەپەريەو ئەوبەرى چۆمى و پاشان دووبارە دەھاتەو.

خەو لەبن سىبەرى شاخى چەند خۆشە ئەگەر شامارى نەبى. جوانى كورته بالاً بۆ حەزلى كردن چەند باشە ئەگەر كەم شەرت نەبى! خۆ ئەسپ لە شامار ناترسى... "كى گوتوويەتى ئەسپ لە ماری ناترسى؟" لە خوار شاخەكانى ئاناوارزاو بايەك ھەلى کرد، گىژە لووكەيەك ھەستاو دەسبەجى كەوتەو.

"دنیا زۆر گەرمە، بلى ئەسپى خەنەيى لەنيو شاخان دا لەبن سىبەرى تاتە بەردىك مابىتەو؟"

گابەردەكان گەرم و تئاو ھەو بوون. دەت گوت لە گەرمان دووكە لىان لى ھەل دەستى. ھەوا پىر بوو لە بۆنى جاترەى وشك. قوولكە بەردەكان و دەو ھەنەكان و نینۆكە شەيتانەكان بۆنى جاترەيان لى دەھات. ھەموو شتەك وشك ببوو. لە شاخەكان دا چووكترين شوینەواری سەوزايى و ژيان نەدەبينرا. شاخى بنەوشى، خاكى، شينى كال، سوورو زەرد ھەموويان لە گەرمان دەتەقین. ئادەم لەبن شاخىك شوینى ئەسپىكى لەسەر گل دى. وەدواى شوینەكە كەوت. شوینەكە دەچوو ئەشكەوتەكەى رووبەرووى. ھەرچەند لەدۆزینەو ھى ئەسپى خەنەيى تەمابراو ببوو، بەلام ديسان خۆشحال بوو. لەلایەكى دیکەش ترسى رى نىشت. دەستەكانى كەوتنە لەرزین. شاخ و داخ بەرى پىيانى شەقار شەقار كردبوو.

شاخەكان لە گەرمان دەتوانەو، نەدەكرا پىيان لى نى چونكە ئىشەكەى كارى لە ئىسكى بنیادەم دەکرد. ئادەم ددانى لە چىرەو دەبردن. چاوى پىر ببوون لە ئارەق و دەبرزانەو. شوینەكە ئەوى ھەتا زارى ئەشكەوتى بەكیش کرد. لە قەلشتە شاخەكان دا دپووى وەك دەرزى تىژ شين ببوون. كاتىك لە ئەشكەوت نيزك بوو ھەو، ماری ژاراوى خۆلە پۆتینەى دیتن كە بەسەر شاخەكان دا دەخزین. لەبەر زاركى ئەشكەوتى لەسەر عەرزى نەرمى قاوھى تۆزاوى شوینى بالندەيەك دیار بوو. لەدەورو بەرى شوینى بالندەكە ھىندىك جى پى گەرەو چووك وەك شوینى چەقەل و رىوى دەبينران... راست لەنيوبەندیش دا جى سمى ئەسپىك كەوتبوو سەر زەوى. سى پەلى ئەسپەكە نالیان پىو نەبوو. ئادەم شوینەكەى ھەلگرت، گەيشتە دەرکی ئەشكەوت قوولكەيەكى درىژو تاريكى پىر لە شەمشەمەكویرە بوو. شەمشەمەكویرەكان بەمىچى ئەشكەوتەكەو نووسابوون و پىیەو ھەل واسرابوون.

ره شاییه که له تاریکایی دا بزوت، له قوولایی تاریکایی ئەشکهوت دا دهنگی حیلەیه که ههستا که به حال و بال ده بیسترا. له نیو تاریکایی دا ره شاییه ئەسپه که روون ترو پرپرنگ تر بوو. پاشان هییدی هییدی له بهر چاو ون بوو.

ئادهم هه ره له وی له سهه بهردیک دانیشته، فیشهکی وه بهر تهنگی دا، دهنگی چه خماخی بهرز بووه وه، پاشان پینج تهنگی به بنی ئەشکهوته که وه نان. دووباره فیشهکی وه بهر دایه وه. سی که رویشک له ئەشکهوتی ده رپه رپه به سهه وه ژیری دا داپه رپه و له بهر چاو ون بوون. ماریک به ئەسپایی به سهه شوینه کان دا تی پهری و نیزیک که وته وه. سهه ری بهرز کردو روانیه ده ورو به ری. ئادهم سیهری له سهه ری ماره که گرت و میشکی پزانده. ته قه ی تهننگ له شاخه کانی ئاناوارزا دهنگی دایه وه. له گه ل خورئاو بوون دنیا به ره به ره فیئک ده بوو. کزه بایه کی ده هات، به ئارامی بونی جاتره و پووش و په لاش عه رزی سووتا و شاخ و به ردی به ده ورو به ردا بلاو ده کرده وه.

ئەسپی خه نه یی وه ک سیبه ریکی خاکی له ئەشکهوتی هاته ده ر. کاتیک له زارکی ئەشکهوته که ده هاته ده ر، له شی پان بووه وه، دریز بووه وه به ژور سهه ری ئادهم دا بازی داو پیش ئەوه ی ئەو ده ست بو پهلاییتکه به ری، له بهر چاو ون بوو. ئادهم به دوا ی دا پینج تهنگی به خواری وه نان، ته قه ی تهننگه کان له شاخه کان دهنگی دایه وه. دهنگی ته قه له به رد به به ردی به رده لانه که گه را. ئادهم تاویک گوئی بو دهنگدانه وه ی ته قه ی تهننگه کان هه ل خست. بایه که توندی کردبوو و گابه رده کانی وه ک کوپه ی به تال وه دهنگ هینابوو.

ترس و دل خورپه ی ئادهم به ره به ره که می کرد. زوری برسی بوو. لیروه وه ده بوو راسته پری بچیته مالی سهه ره. شه رمه زاری ئەویش بوو. حه زی ده کرد زه وی قه لشیبایه وه قووتی دابایه. داخوا به و نیوه شه وه کاریکی جوان بوو بچی بو خاتری ژه مه نانیک چه ند بنیاده می شه که ت و ماندوو له خه وه ستین؟ گریمان دۆستیشی بی، به لام ئەگه ر مالی بابی ئاده میش بی، دیسان کاریکی دروست نیه ... هاواری ده کرد: "ناخ... نا... خ ئەسپی خه نه یی، پیش ئەوه ی حیسابی خۆم له گه ل تو یه ک لا بکه م، ده بی برۆم، باشه خه نه یی! لی ده ده م ده رۆم. ئەمنت له پیش چاوی دۆست و دۆزمن، له پیش چاوی خه لکی دنیا کرده پووله سوورکه یه ک! حه ز ده که ی جندۆکه به، بنیاده م به، په ری به، هه رچی پیته خۆشه ئەو به، خو مال و ویرانت کردم! کوپه با قه رز بی له سه رم." ده ی نه پاندو به و هات و هاواره ئەو ترس و سامه ی سواری ببوو، له خوی دوور ده خسته وه، به لام بو ده مه ساتیک... پاشان دووباره ترس له و ئەسپه ده هاته وه هیلانه ی له دلی دا ده کرد. ترسیک که ده ست و لاقی گۆج و ئیفلیج ده کردن."

له به رده لانه که هه نگاوێک ده هاته خواری ده ی گوت: "کوپه! لی ده ده م ده رۆم". پاشان راده وه ستاو رووی ده کرده شاخه کان و هاواری ده کرد: "نارۆم کوپه! ده ت کوژم." ئەمجار گوئی بو دهنگدانه وه ی توندی قسه کانی خوی راده گرت.

"لئ دە دەم دە پۆم کۆرە، شاخەکانی ئاناوارزا پێشکێشی تۆ بن. ئاچاسازیش بۆ تۆ، هەمووی بۆ تۆ. منت ئاوارەیی ولاتان کرد، منت لە مال و خیزان و ئاغاو لە دۆست و ئاشناو نان و پێخۆرم و تەنانەت لە میس و پەلە وەرەکانیشم جیا کردەو. لئ دە دەم دە پۆم کۆرە... ئا... خ که نەم توانی مشورت بخۆم. بپۆ تا ماوی که یف بکه. ئەمنت بەزاند، نابووتت کردم، پشتت لە زەوی دام، یووڕەگیر بگرەو هاتم..."

بەزینی قبوول کردبوو، رووی کردە لای رۆژھەلات. ئەو دەشتە لەبەر تیشکی هەتاو، چاوەکانیی بەخۆیەو خەریک دەکردو دەی بڕژاندەو. لە رینگادا جاروبار دەگەرپایەو و غاری دەداو بە خۆی هەل دەگوت. بە دەنگی بەرز روو بە شاخەکان هاواری دەکرد: "کۆرە! ناپۆم." دەنگە که لە شاخەکان دەگەرپار، دەنگدانەو کهی بەقەوترو بەرزتر دەبوو و غیرەتی وەبەر دەنا. ماوەیەک گوئی بۆ دەنگدانەو هی قسەکانی رادەگرت که لە شاخیکەو دەچوو شاخیک و بەرە بەرە لەنیو دەچوو، ئەمجار دووبارە هاواری دەکردە: "کۆرە! ناپۆم!" ئادەم هەتا دەنگی نووسا درێژەیی بەم یارییە دا، و ئەم جار لەبەر خۆیەو دەستی کرد بە بۆلەبۆل: "هەتیو گەوجە! ناپۆم نا! یان ئەتۆ من دەکوژی، یان ئەمن تۆ. یەکیک لەم دووانەمان دەبی بمری. یەکیک لەم دووانەمان... کۆرە! ئەتۆ ئەگەر جندۆکەو پەری نەبووایە، ئەگەر غەیب نەبووایە، ئەگەر حەیانیک ئاسایی، یان بنیادەمیك بای... یەکیک لە ئیمە... یەکیک لەم دووانەمان..."

سێبەری ئادەم لەبەر تیشکی هەتاو بەرەو رۆژئاوا درێژ ببوووە. سێبەریک بوو، باریک و چەماوە و شل و شەویق! ئادەم بەدوای سێبەری خۆی دا دەپۆشت. مژی چیشتهنگاوی بەرەبەرە دەبوو بە هەلم و لەگەل تاو گەرم بوون لەنیو دەچوو. هەتاو هەلکشیبوو، دەشتی بڕژاوو قەرژھەلاتووی ئاناوارزاو بەردەلانەکان نوقمی تیشک بوون بە جۆریک که چاویان لەبەر هەلنەدەهات، هەتاو و گابەردەکان هەلمیان لئ هەل دەستا.

ئادەم لە دلی خۆی دا دەی گوت: "کۆرە! لە هەموو جی یەک گیا پەریو، تەنیا لە یەک جیگا میرگیکی سەوز هەیه، ئەویش لەنیو پاستی گۆلاو کهی ئاچاسازە. لەوی میرگیکی تەخت هەیه که پەرە لە گیای تەرۆ تازە. نەکا ئەسپە که لەوی بی؟" بە وەبیر هینانەو هی "میرگی تەخت" - ئەمە ناویک بوو که بۆخۆی لەسەر میرگە کهی دانابوو. خوشحال بوو. ئادەم لە ئاچاسازو ئاناوارزا بۆ هەر شوینیک که لەوانە بوو ئەسپە کهی لئ بدۆزیتەو، ناویکی تاییبەتی دانابوو. بەنیو ئاوی گەرمی گۆلاو که دا تی پەری. بن ئاوە که خیز بوو. ئاوە که که دەت گوت کولیو، هەتا کلاو هی ئەژنۆی دەهات و لاقەکانیی دەبڕژاندەو. گامیشەکان بی جوولە لەنیو ئاوی کولیو دا نووستبوون. لە ئاوە گەرمە که پەریو. گەیشته عەرزیک که گولی بنەوشیی هەبوون، روو کهی وشک هەلاتبوو و کاتیک پیی لەسەر دادەنا، وەک تەنە که سەھۆلیک دەتەقی و درزی دەداو لەگەل هەر درزیک که ئەو توی وشک بوو دەی دا لاقی لە گلی شل و پووواو رۆدەچوو. سەرانسەری توی وشک بوو که بە گولی بنەوشی داپۆشرا بوو که هەتا بی یەلینە کهی ئەو بەر درێژەیی هەبوو.

گەیشته بی یەلینە که. جی یەکی بەسام بوو. مەودای نیوان دارە بی یەکان ئاویکی سەوز دای گرتبوو. سەر ئاوە که بە توی یەک قەوزە داپۆشرا بوو. لەسەر ئەو توی قەوزە یە پەلەو هەری جۆراو جۆر بە بالی

ره‌نگاوپره‌نگه‌وه کورت و دريژ مه‌له‌يان ده‌کرد. ئادهم هه‌ميشه له‌م ئاوه ده‌ترسا. بنى ئهم ئاوه پېر بوو له قوولکەى گه‌وره‌ى وه‌ك چال، كه له‌وانه بوو بى‌كيشنه نيو خويان، بويه ئادهم به پاريزو به ده‌ست گرتن به ره‌گه بى‌يه‌كان به هه‌زار ده‌ردى سه‌رى له‌و ئاوه په‌رپه‌وه‌و چوه نيو بيشه‌ى "بى‌ئاسمان"ى ئاچاسان. ئهم ئاوه ئادهم له‌سه‌ر ئه‌و بيشه‌يه‌ى دانابوو و ناوه ئه‌سلى‌يه‌كه‌ى نه‌ده‌زانى. له راستيش دا ئه‌و بيشه‌يه ئه‌وه‌نده پېر بوو كه ئه‌گه‌ر ته‌ماشاي سه‌ره‌وه‌ت كردبايه، ئاسمانت نه‌ده‌دى. بيشه‌كه پېر له ره‌قه‌و مارو ريوى و به‌رازو په‌له‌وه‌رى هه‌مه‌چه‌شنه بوو. هه‌ر لکه دارىك و تويى هه‌ر چله لاولاويك پېر له هيلانه‌ى په‌له‌وه‌ر بوو. له ته‌نيسه‌ت هه‌ر كوولکه‌داريكي گه‌وره هيلانه‌ى بالنده‌يه‌ك ده‌بينرا. ئهم به‌شه‌شى به‌جى هيشه‌ت. روژ له نيوه‌رو تى‌ده‌په‌رى. گه‌يشته په‌ناى چناريكي ئه‌ستور. راست له‌سه‌ر تلوفكى داره‌كه هيلانه له‌ك له‌كيكي گه‌وره هه‌بوو. لکه‌كانى ديکه‌ش به زور هيلانه‌ى گه‌وره و بچوک رازابونه‌وه. له هه‌موو هيلانه‌يه‌ك جووچکه سه‌ريان ده‌ره‌ينابوو و زاره زه‌ردو گوشاده‌كه‌ى خويان ليك کردبووه‌وه و له جيکه‌جى هه‌زاران جووچکه قيامه‌تيك به‌ريا ببوو. ئادهم پالى به چناره‌كه‌وه داو نه‌ختيک حه‌سايه‌وه. ئه‌ستوركيكي گه‌وره كه له ماله عيلاى‌يه‌كى وه‌رگرتبوو و له ده‌سروکه‌يه‌كى چووكه‌له‌يه‌وه پيچابوو و له پشتى خوى به‌ستبوو، هيشه‌تا ده‌ستى لى‌نه‌دراوو. له‌ده‌وربه‌رى باتلاغه‌كه داره هه‌نجيريكي زور سه‌وز ببوون. داره هه‌نجيريكي هه‌ل‌بژاردو بپياري دا هه‌نجيري زه‌ردى شيرن وه‌ك هه‌نگوين بکاته پيخوري نانه‌كه‌ى. ئادهم له ده‌نگى جيکه‌جى بالنده‌كان سه‌رى سوپامبوو. به پيکه‌نينه‌وه سه‌يريكي لکه‌كانى کرد. سه‌دان جووچکه به زارى گوشادو ئاوه‌لاوه قاوو قيژيان وه‌رپى خستبوو.

ئادهم گوتى: "ئه‌ى دواتان بپي، به‌م قاوو قيژه عه‌رزو عاسمانتان ليك دوورى." هه‌تا له مي‌رگه‌كه نيزيک ده‌که‌وته‌وه، بى‌سه‌برتر ده‌بوو. دللى به هه‌ژانيكى شيرنه‌وه لى‌ ده‌دا. له پيش داش چه‌ند جاريك تووشى ئهم چناره ببوو، به‌لام ناويكي پېر به پيسته بۆ نه‌دوژيبوووه. ناوى چناره‌كه‌ى نا "بالنده‌چار". له دللى خوى دا گوتى: "لي‌ره له عه‌رزو عاسمان بالنده سه‌وز ده‌بى، ئه‌مه مه‌زراى بالنده‌يه، مه‌زرايه‌ك كه جووچکه په‌له‌وه‌رى جو‌راو‌جوورى به زارى زه‌ردو گوشاده‌وه تيدا رواوه." زارى فره‌وان و کراوه‌وه‌ى بالنده‌كان ئه‌وى وه‌پيکه‌نين ده‌خست و له ناخى دلله‌وه قاقاي لى‌ده‌دا. جاريكيان تارمايى گه‌وره‌ى ئه‌سپه‌كه‌ى له‌م قوولکه تاريک و لي‌له‌دا دي‌بوو. ئاوه‌كه ره‌ش بوو و ئه‌سپه‌كه ره‌ش، هه‌ردوويان پيکه‌وه تيکه‌ل ببوون و رويشتبوون! ئادهميش به ترس و سله‌مينه‌وه‌وه گولله‌كانى به‌م قوولکه‌يه‌وه نابوون. ئاوه‌كه ئه‌وه‌نده خه‌ست و قوپاوى بوو كه کاتيک گولله‌ى وى ده‌که‌وت دلله‌وه ئاويک چيه نه‌ده‌په‌رژايه ده‌ره‌وه.

ئادهم کاتيک له قوولکه ره‌شه‌كه په‌رپه‌وه له نه‌کاو خوى له‌گه‌ل مي‌رگه‌كه به‌ره‌وپوو دى. چيمه‌نيكى سه‌وزو تازه زه‌وى‌يه‌كه‌ى داپوشيبوو. له‌و مي‌رگه‌دا خه‌به‌ريک له گول و په‌پوله‌و مي‌شه‌نگوينه نه‌بوو. ته‌نيا چيمه‌نيكى ريک و يه‌کده‌ست پان ببوووه. شه‌که‌ت و ماندوو له نيو چيمه‌نه‌که دانيشه‌ت. هه‌تاو ديار نه‌بوو. به‌لام له‌وه‌را كه به‌ره به‌ره دنيا تاريک ده‌بوو، ديار بوو كه هه‌تاو خه‌ريکه له پشت ئاناوارزا ئاوا ده‌بى.

تیشکی هه تاو به شیک له میرگه که ی رووناک ده کردو به شه که ی دیکه ی سیبهری به سهر کشابوو. سیبهر ورده ورده به پانایی و دریزایی پیوه ده چوو. له ئاسمانی میرگه که په له وه ریگ بالی لیک نه ده دا.

ئادهم به دم هه ناسه یه که وه گوتی: "لیره ش نیه." له کاتیک دا له م ده ور به ری ته نیا جی یه که له وانیه ئه سپیک روی تی کا، هه ر ئه م میرگه یه. بالنده و می شه نگوینه نایه ته ئیره... هیچ گیانله به ریگ نایه ته ئیره." پاش حه سانه وه له جی خوی هه ستا، به خیرایی هه موو میرگه که ی پشکنی. له قه راخ میرگه که ئاویکی روون که بنه که ی خیز بوو به خوړه خوړ ده چوو خوار. ئادهم چوو نیو ئاوه که وه وهری که وت، ئاوه روونه که ده گه یشته گو یزینگی، شوینی هیچ گیانداریک نه ئه سپ، نه بالنده و نه کیسه ل به رچا و نه ده که وت. ئادهم گه رایه وه و له سهر خیزی نیو ئاوه که شوینه که ی خوی دی. له ئا و چوو دهری و گه یشته وه چیمه نه که وه تا ئه وسهری رویشته. وه ختیک به میرگه که دا راده بوورد بونی توندی خه له نگی به بهر لووتی هه للا هات. هه رچی گه را خه له نگی که ی نه دوزیه وه. له وسهری میرگه که ش نه ختیک دانیشته.

پاشان بیرى کرده وه: "پیش روژ ئاوا بوون ده بی خوم بگه یه نمه "کو یرووک سیزئاغاج" (دارى بى کلک). له وانیه ئه سپه که له وئى بی." له بن داره که، کانیه که ی فیئک و زولال هه ل ده قولی. ئادهم شه لالی ئاره ق بوو. هه موو گیانی بو ترشی ئاره قی لی ده هات. هه رچه ند لووتی ئادهم به و بونه راهات بوو، دیسان بونی توندی ئاره قه ی له شی خوی هه ست پی ده کرد.

بی ئه ملاو ئه ولا ده بوو ئه سپه که له کو یرووک سیز بی. مومکین نه بوو له جی یه که ی دیکه بی. مسوگه ر له وئى له بن داریک له لیواری پر گولی ئه ستیره که لاقی راستی وه بن زگی داوه ته وه و لیى پال که وتوه و به چاوه زله کانى وریای ده ور به ری خویه تی. ئه گه ر له وئى نه بوو، ده بی له "مسته فا که چه ل" بی. له وئیش نه بی حه تمه ن له "کور دقیزی" (کچه کورد) ه. خو ئه گه ر له وئیش نه بی، ده بی له "که رمه ن چیچکی" بو ی بگه ریى. ئه گه ر له م شوینانه له هیچیان نه بوو، مانای ئه وه یه بووه ته دوو که ل و به هه وادا چوو. ته نانه ت عومریکیش به دوا ی دا بگه ریى ناتوانی بی دوزیه وه: "کور ه! ئه گه ر پیویست بی، عومریکیش به دوات دا ده گه رییم! کور ه خه نه یی! هه تا سو مای چاوم ده چی، هه تا ریشم وه ک لۆکه سپی ده بی و ده گاته سهر نیوکم، هه تا ئه ژنوم ئه ستوو ر ده بن و ئاوی ره ش دینن، هه تا دوا هه ناسه م هه ل ده کیشم وازت لی نایه نم و له دووت ده گه رییم. کور ه! ئه و گالتانه ی به منیان ده که ی، ناوت ناون ئازایه تی، که لله ره قی و که لله شه قی، به لام ئه وه ی ئیمه ده ی که ین گو ی سه گیش نیه؟ ئیمه ش به قه د تو غیره تمان هه یه!"

لای ئیواری گه یشته کو یرووک سیز. شوینه واریک له ئه سپه که نه بوو. شه که ت و داماو له سهر کانیه که چوکی دادا. له تیکی گه وره له ئه ستوو رکه که ی به نه ختیک په نیره وه خوار د. ئادهم له نیو هه وریکی می شووله دا ون ببوو. می شووله کان له ده ور به ری ده خرؤشان. هیشتا دوا پارووی به باشی قووت نه دابوو، له جی خوی خه وی لی که وت. کاتیک وه خه بهر هات شه لالی ئاره ق بوو و هه تا و لیى دابوو. گه رما که ی قورس و شه دارو زه ردو هه لماوی بوو.

چاوه کانی گوشین. به رهو "مسته فا که چهل" که وته ری. له بهر ئه وهی مسته فا که چهل هه میشه گه لایه کی وشکی له یه خه ی چاکه ته که ی ده دا، ئا دم ئه م ته پۆلکه یه ی ناو نابوو مسته فا که چهل. چونکه له داوینی ئه و ته پۆلکه یه که له نیوه راستی باتلاغه که بوو داریک هه بوو که لک و پۆپی سه ر تلۆفکه که ی وشک ببوون و ته نیا لای خواره وه ی داره که هیندی گه لای سه وزی پیوه مابوون و راست وه ک مسته فا که چهل ده چوو. ئه و جیگایه ش که ناوی نابوو کچه کورد، جیگایه ک بوو پر له گولی رهنگاوپهنگ و تیکه ل پیکه ل، رهنگی قه دو لاسک و برکه ی گوله کان جوراوجورو ریک و پیک بوو. زوو تووشی کچه کوردیک ببوو که جل و بهرگیکی رهنگاوپهنگ و پر نه خش و نیگاری له بهر دا بوو. له دلی خو ی دا ده ی گوت: "ئه مرۆ ده ی بینمه وه". چوه نیو بیشه یه کی باریک و دریزی وه ک تونیل (نه فه ق) له ئاویک رۆچوو که پر بوو له له یلووپه پر. ئاوه که قولت قولت له زه وی هه ل ده قولی. سه ری له مسته فا که چهل و کچه کورد دا. خه بهر یکه له ئه سپی خه نه یی نه بوو. چوو بو "ده لی ئاغاچ" (داری شیت)، سی جاری سه ری "سومبول ته که سی" دا.

له سومبول ته که سی تووشی بالنده یه کی رهنگ خۆله پۆتینه بوو. که په یکه ریکی زل و لاقیکی ئه ستوری هه بوون و بالای به قه د بالا پیاویک ده بوو. بوخووشی نه ی ده زانی بوچی ئه م جیگایه ی ناو ناوه سومبول ته که سی. ئه م ناوه هه ر له و له حزه یه دا به میشکی دا هاتبوو. له بالنده که نیزی که وته وه، بالنده که سله میه وه. دهستی له سه ر ئه ستوی دریزی بالنده که دانا، دژکرده وه یه کی نیشان نه دا. بالیکی بریندارو داچوراو بوو. ته ماشای برینه که ی کرد، برینه که کرمی ببوو. له هه مبانه که ی هیندیکی خو ی ده رهینا و به برینه کرمی یه که ی کرد. بالنده که له ترسی گیانی ده ره پری و خو ی له دهستی ئا دم رزگار کردو نه ختیک ئه ولاتر نیشته وه، به تاقه بالیک زور باش هه ل فریبوو و رویشتبوو.

"کورپه ! ئه و ئه سپه ی ئه مرۆ له "قورت لار ئویمای" (کونه گورگ) ده بینمه وه."

هه تا زیاتر هومیدی په یدا ده کرد خوشحال تر به ده ماغ تر ده بوو. به رویشتنیک که ده ت گوت هه ل ده ره پری، چوو بو لای کونه گورگ: "له وی یه، بی ئه م لاو ئه ولا ئه سپی خه نه یی له وی یه." تفه نگه که ی له شانی ده رهینا، تاقی کرده وه، ئاماده ی ته قه پی کردن بوو. کیرده که شی له جی خو ی بوو: "ئه مرۆ سه ری ئه سپه که ده برم و ده چمه وه لای خیزانم." ههستی دژ به یه کی هه بوون. جاریک رقی هه ل ده ستاو جاریک خوشحال ده بوو. هه تا له کونه گورگ نیزی که تر ده که وته وه ئاگری تاسه و تامه زرۆیی بو ژنه که ی له هه ناوی دا زیاتر سووتینه رتر ده بوو.

له بهر خو یه وه بۆلاندی: "له وی یه. ئه گه ر له وی نه بایه، وا له دلّم نه ده چه قی، له وی یه، له وی یه!"

وه ختیک گه یشته نیزی که کونه گورگ چاوی پیکه وه نان و هه روا رویشت، وه ختیک چاوی هه لئینان له جیاتی ته ماشای رووبه رووی بکا، روانیه بهر پی خو ی. دنیا زور گه رم بوو. جار به جار یه گه رمتری ده کرد. کاتی که گه یشته کونه گورگ له نیوبه ندی مه لبه نده که راهه ستا. تفه نگه که ی له دهستی راستی دا سهنگ و سووک کرد.

تەماشای دەورو بەرو پشته وەى خۆى کرد. تاویك بە دەورى خۆى دا سووپا. نە سىبەرىكى دى و نە شتىك كە بجوولیتە وە. هەتا و هەلماوى بوو. لەسەر زەوى چۆكى دادا.

لەبەر خۆیە وە گوتى: "دەبى بچمە یوورە گیر. ئەم كافرە نادۆزیتە وە."

بە گوتنى وشەى "كافر" هەروا بزانه جنىوى بە شتىكى پىرۆز داو، ترسى رىنىشت، كەمىك حەسایە وە. بە ددان لە چىرە وە بردن لە دلى خۆى دا دووپاتى كرده وە: "كافر، كافر، گووت كرده دیزە و گۆزەم... لە پىش چاوى دۆست و دوژمن كرده پوولە سوور كە یەك، لە كن كەس چاوم هەل نایە. عومرىك رەنجم كىشا پارووه نانىكم پەيدا كرد، ئەویش ئەتۆ لە دەستت رفاندم، دەربە دەرو مال و پىرانت كردم... لە ژنە نازەنینه كەم جیات كرده وە. "شتىكى خپرات، بەرى ئەوكى گرت. ئەگەر گریابا، بارى سووك دەبوو. ماو یەك لەبەر هەتا و بە ئارەق رشتن و بى جموجۆل ما یە وە. ئارەق بە جۆلاوكە لە سەر و چا و پشت و لاقى هەل دەپژا. بە خۆشحالى لە جى خۆى دەرپەرى: "بى ئەملاو ئەولا لە - گولى فاتمە - یە.!"

ئە و دەم كە لە چىاكانى "بوولو جەندرمە" بوو، تووشى چلە گولكى زۆر گەورە بوو كە بالاپىاوىك بەرز بوو، لە جوانى ئەو گولە سەرى سوپما بوو. لە ئا كچا سازىش گولى وا گەورەى نە دىبوو. ناوى ئەو گولەى لە دىهاتى یە كان پرسىبوو، گوتبوویان ناوى "گولى فاتمە" یە. یەك دانە لەو گولە هیشوویى یانە باوە شىك دەبوو. ئەو شوینە كە ئادەم ناوى نابوو گولى فاتمە، گولى وەك ئەو گولە گەورە هیشوویى یەى زۆر هەبوو. ئادەم لە گولى فاتمە بە نىو گولە كان دا دەپۆششت. بەژنى ئەو گولانە لە بەژنى ئادەم بەرزتر بوو و لە نىو گولە كان دا ون ببوو.

تارىكایى یەكى ترووسكە دار دادە هات. تارىكایى یەكى دلگى وەك رۆژى رووناك... بە شىك لە شە و رووناك بوو. رووناكایى زیاتر زیاتر دەبوو، و لە بە شەكەى دىكەش تارىكایى توندتر و بەر بلوتر دەبوو. ئادەم لەو تارىكایى یە سەيرو سەمەرە یە ترسا، خەرىك بوو لە ترسان زەندەقى بچى و راست لەو لە حزە یە دا گووى لە دەنگى سمى ئەسپەكە بوو. ئەسپ بەسەر گولە كان دا خزی و تى پەرى و دەسبەجى وەك دووكە لىكى بارىكى لى هات و دوور كە و تە وە.

هەتا ئادەم تەفەنگە كەى راست كرده وە، ئەسپەكە لەبەر چا و ون بوو.

ئادەم لەبەر خۆیە وە گوتى: "ئەمپۆ دووبارە دیتە وە. فىرى ئىرە بوو. ئىرەى پى خۆشە. ئاشقى گولى فاتمە یە. گەرما وەك بەردىك قورسایى دەخستە سەر شانى. بە حال و بال هەناسەى دە هات، دىسان درىژەى بە رىگای خۆى دا.

گولە گەورە كانى فاتمە لەبەر ئەو گەرما هەلماوى یە جوانتر و ئەفسووناوى تر دە هاتنە بەرچا و.

حه مه د له حالیک دا هه تا پشتینی قورپاوی بوو، له بهر دهرکی مالی که ره م کورده پاره ستا. هه رچه ند هیشتا زیاتر له نیوهی خوره تاو له پشت چیاکانی " گاوردای " دهرنه که وتبوو، به لام که رماکه ی وه ک شمشیر ده ی بپی. نیوان ماله کان تاو و سیبهر بوو. حه مه د له دهرکی مالی که ره م کورده وه پئی که وت. هه روا به لادا ده هات، به جاده ی نیو ئاوه دانیدا که هه تا گوینگی پیی تۆزوخۆل بوو، پویشت تا که یشته دهرگای مالی سیلویرگیلین. تاویک له بهر دهرگاکی پاره ستا. پاشان دووباره بای دایه وه. ماله کان باش دیار نه بوون. حه مه د بوخوی پیی سهیر بوو که چۆن به و حاله و به و تاریکه شه وه توانی گوندی وایوی بدوژیته وه، و چۆن و به چ ریگیه ک دا بیئوه ی جه ندرمه بیگرن، یان تووشی که سیک بی، خوی که یاندوه ته ئیره. ناکا ئه و کاته ی خوی دابوو ده م ئاوی ئاشه که، ئا و هینا بیی تی. داخوا هه روا به ریکه وت و له خووه هاتبووه ئیره یان ئوممه ته زهر د هینا بووی. به شیوه یه کی لیل و ناروون روخساری ئوممه تی هاته وه به رچا و.

له بهر دهرکی مالی سه یفه لییش ماوه یه ک پاره ستا. به پامای ته ماشای دهوروبه ری ده کردو هیچی نه ده دی. پاشان هاته کن داره ئه ستوره که و پاره ستا. قورپی باتلاغه که له جله کانی هه ل ده وه ری یه سه ر زه وی. قوئدای ته فنگه که شی قورپاوی بوو. لیالی یه کان پوون بوون. هه تاوی گهر م وه ک کۆمایه ک ئاگر که وته سه ر پووش و په لاش، جاده ی خو لای و ئه و خانووانه که ده ت گوت برژاون.

حه مه د به و تفه نگ و دووربین و چه ند ریز فیشه کدانه وه و به خه نجه ری به رپشتینی و به کلاوی ته قیله ی سووری سه ری وه ک مندالیکی باوخوش ده چوو که لاسای یاغی یه ک بکاته وه. پیشتتر، بهر له خو ره لات چه ند ژن و پیا و حه مه دیان له نیو ئاوی دیتبوو، به لام سه رنجی رانه کی شابوون و بایه خیکیان پی نه دابوو. حه مه د که ماوه یه ک له بن داره گه وره پاره ستابوو، دووباره وه پئی که وته وه. گیژو ویژو بی ئامانج به نیو دی دا که وته پئی.

یه که م که س که حه مه دی دیت " برایم چوو جووک " بوو. پاشان حسام دیتی. هات به مه لافه رهادی گوت: " پیاویکی چه کدار که بیجم و قه لافه تی مندالانی هه یه، له نیو دی ده گه پئی. ئه تو بلیی کی بی؟ " مه لافه رهادی پووگرژو خه مناک له بهر دهرکی مالی پاره ستابوو. سووتانی خه رمانه کان پشتی شکاندبوو، و هیچ ریگا چاره یه کی نه ده هاته به رچا و ته ماشایه کی نیو دی کرد. پیاویکی گچکه لانه ی دی سه رتاپی قورپاوی و کۆم بووه وه، که به لاته لات لاقه سپو بی هیزه کانی له نیو تۆزوخۆل دا له دوو خوی ده کی شان. ده سبه جی چوو له ای سه یفه لی و گوتی:

" سه یفه لی، سه یفه لی، ده قیقه یه ک تا دهری وه ره. وه ره بزانه مه سه له چیه ... ته ماشایه کی ئه م کابرایه بکه "

حسام له گه ل مه لافه رهاد له پياوه نه ناسياوه كه نزيك بوونه وه . حسام گوتی:

"هه روا له نيو ئاوه دانى دا سهرگه ردا نه . ده چي ته به رده ركى مالك، نه ختيك راده وه ستى و دووباره ده روا." "ته مجا هاواری كرد:

"سه يفه لى، سه يفه لى ئيستا وهره ده رى."

پاشان ته ماشايه كى ئه و پياوه ي كرد كه ده ت گوت له خه ودا به رى دا ده روا، گوتی:

"چه ند سه رنج راکيش و سه يره . سه رتا پاي چه كداره . ده بى كى بى؟"

دوايه هه موو ديها تى يه كان له مه سه له كه ئاگادار بوون . بو ماوه يه كى كه م بن داره كه پر بوو له خه لك .

هه موويان هه ناسه يان راوه ستابوو، به ترس و پرسياره وه ته ماشاي ئه و پياوه يان ده كرد كه به لاتسيا و لاتسيا و هه روا بزانه خه وى لى كه وتوه ده هات و ده چوو . كابر ا پويشت، گه رايه وه، راوستا، وه رى كه وتوه وه، ورته ورتيكي لى ده هات، راست به په ناي ئا پورا يه كه دا تى په رى، بى ئه وه ي هيچ ببينى و هيچ ببيسى . ئه م وه زعه تا كاتيک وه سمانه زله به ديتنى حه شيمه ته كه به وه كازكوتان گه يشته بن داره كه، دريژده ي كيشا . وه سمانه زله گه يشته بن دارى . ده ستى برد بروى راستى هه ل دايه وه و پروانيه ئه و لايه كه ئا پورا يه كه ته ماشاي ده كرد . ته ماشاي كردو گوتی: "ئه ي خوايه گيان، ئه مان، خه ون ده بينم يان به خه به رم؟ خه ونه يان خه ياله ؟ خه ون ده بينم؟"

ده ست و لاقى كه وتنه له رزين . وه كازه كه ي له ده ست هه ل وه رى . بروى راستى هه ل كيشاو ته ماشاي كردو به حه شيمه ته كه ي گوت:

"خوايه گيان، بروانن چه كيشى پى يه؟"

حه شيمه ته كه به هه ژانيكه وه گوتيان: "چه كداره ."

وه سمانه زله به شه له شه ل و پشو و سواری غارى دايه لاي حه مه د، خو ي گه ياندى و باوه شى پيدا كردو گوتی:

"كوړم، به خير بى . هيو اى روژانى ناهوميديم . ده م زانى دى . ده م زانى له م روژه ره شانده دا نايه لى ته نيا بين."

وه سمانه زله به نالينه وه له سه رى پويشت:

"سووتاندى، خه رمانه كه مان، قووتى زستانمانى سووتاندو كرديه خو له ميش . ئاورى به ردايه سه رانسه رى ده شتى ئانا وارزا . ده بينى كه وتووينه چ روژيكي په شه وه؟"

له و به ينه دا مه لافه رهاديش گه يشته لايان . وه سمانه زله له كاتيک دا به ده ستىك باوه شى به حه مه د دا كردبوو، به ده سته كه ي ديكه ي ده ستى مه لافه رهادى گرت و گوتی:

"وهره، ئه مه ش شه هيئه كه م، هاتوه ته وه، پيم نه گوتى؟ نه م گوت ئه و له روژى ته نگانده دا نايه لى ته نيا بين، پيم نه گوتى؟"

هه موو ديهاتي يه كان ژن و پياوو پيرو لاهاتنه لايان و كوزيلكه يان له دهوره بهستن. ماوه يه كه له گه ماروي حه شيمه ته كه دا بوون. حه مه د به حه به ساوي و بي حالي چاوي له حه شيمه ته كه ده كرد. له روخساري دا هيچ دژكرده وه يه كه به دي نه ده كرا. هيله كاني ده م و چاوي چووكترين بزوتنه وه يان نه بوو.

حه شيمه ت بي دهنگ بوو. هيچ كه س ورته ي ليوه نه ده هات. مه لافه رهاد گوتي:

"وه سمانه زله، ئه م كورپه به لايه كي به سهر هاتوه. بپوانه سه رتاپيي قوراوي يه. جله كانيشي له ت و پهت بوون.

وه سمانه زله كه تا ئه وده م سه رنجي وه زعي نائاسايي حه مه دي نه دابوو، هاواريكي كرد و بن پيلي گرت:

"شه هينه كه م، كورم، چت به سه رها توه؟ ئه مه چ وه زعيكه؟ پاله وانه كه م، شه هينه كه م... مه لاي خوم به قوربان ت بم ته ماشا كه بزانه شه هينم بريندار نه بووي."

مه لافه رهاد ديسان قولّي حه مه دي گرت و به راکيش راکيش برديه مالي وه سمانه زله.

پاش ئه وه ي حه مه ديان برد، حه شيمه ت دهستي به قسان كرد. به لام كه س ناوي حه مه دوكي به زمان دا نه ده هات و به "شه هين" و "ئه و" ناويان ده برد. هه موويان ويكرا قسه يان ده كرد و كه س گويي له قسه ي كه س نه بوو. جووتياره كان له يه كه م چاوپيكيه وتني حه مه د دا تووشي چه شنه دوودلي و دلساردي يه كه بوون. ته ماشايان ده كردو ده يان گوت: "ئه م منداله رپوه له، په ريشانه كوشم هه لاتوه، ئه و حه مه دوكي به ناوبانگه؟!"

جووتياره كان هاتن و له بهر ده ركي مالي وه سمانه زله كو بوونه وه و ديسان بي دهنگ بوون. ماوه يه كه به پيوه راوه ستان دوايه له سهر عه رزي پاليان وه په رزيني داو دانيشتن و دووباره بي دهنگ بوون. ته نانه ت منداله كانيش بي دهنگ بوون و بگره مندالي قونداغه ش ورته ي نه ده هات.

له مالي، مه لافه رهاد بوخوي جله كاني له بهر حه مه د داكه ندو پانتولّه قوراوي يه كه ي وه دايه قه مهر داو گوتي: "هه ر ئيستا بي شو."

هه موو گياني پشكني. له ماسوولكه ي لاق ي راستي جي برينيكي چووكه له ي ديه وه. برينه كه قول نه بوو. جگه له و برينه و هينديك پووشاويي لاق و له ته ري شتيكي جيگاي نيگه راني نه بوو.

هه رچي له حه مه ديان ده پرسى، وه لامى نه ده دايه وه. پاش ماوه يه كه مه لافه رهاد تيگه يشت كه حه مه د دداني به سه ريه كه دا ره ق بوون.

گوتي:

"مام وه سمان. ئه م كورپه ده بي به لايه كي گه وره ي به سه ر هاتبي. ئه وه ي ئه م منداله ي تووشي ئه م روژه كردوه، نه ترسي مردنه و نه شه ر له گه ل جه ندرمه. بي گومان به لايه كي به سه ر هاتوه. بپوانه، نه هيچ ده بيني و نه هيچي گوي لي ده بي."

دایه قه‌مه‌ر ده‌ست و لاقی حه‌مه‌دی هه‌روه‌ک مندالیک شوت، دم و چاوی به‌ ئاوی گه‌رم و سابوون خاوین کردنه‌وه. جی‌یان بۆ پراخت و مه‌لافه‌ره‌اد به‌ ده‌ستی خۆی له‌سه‌ر جی‌یه‌که‌ درێژی کرد. حه‌مه‌د هه‌ر سه‌ری گه‌یشته سه‌رینه‌که‌ خه‌وی لی‌که‌وت.

نیوه‌رۆ داها‌تبوو. ئه‌و حه‌شیمه‌ته‌ی له‌به‌ر هه‌تاو پاره‌ستابوو ده‌نگی له‌به‌ر ده‌رنه‌ده‌هات. خاکی حه‌وشه‌ی مالی وه‌سمانه‌زله وه‌ک ته‌ندووور سوور ببوووه. هه‌تاو می‌شکی پیاوی وه‌کول دینا. له‌نه‌کاو "ده‌لی‌مووسلوو" هه‌ستایه سه‌ر پی. ئه‌و زۆر که‌له‌گه‌ت بوو. پوخساری تاوه‌گاز بوو، به‌ لینگه درێژه‌کانی هه‌ر ده‌ت گوت تازی‌یه.

له کاتی‌ک دا باسکه درێژه‌کانی پاره‌وه‌شان‌دن گوتی:

"ئوه ده‌لین چی هه‌ی بی‌ئه‌قلینه! شه‌هینیش چووکه‌له‌یه، به‌لام نیچیری له‌ده‌ست ده‌رناچی. له‌و کیوانه له‌گه‌ل له‌شکرێک شه‌ری بووه. هۆردوو‌یه‌کی گه‌وره‌ی تی‌ک شکاندوه و گه‌پاره‌ته‌وه. بۆچی وا شه‌مۆته‌تان داگرتوه؟ بۆچی نا‌هومی‌د بوون؟ سه‌ره‌نجام هاته‌وه وایوای... هاتوه فریامان که‌وی. شه‌هینم چووکه‌له‌یه، به‌لام هه‌لۆشی پی‌ناویری. ئه‌ی بی‌هومی‌دینه، خوا توخم و تۆوتان له‌سه‌ر زه‌وی بپری."

حه‌شیمه‌ت که‌وته جموجۆل. دیسان هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌ قسان. ماوه‌یه‌ک دواتر له‌ مالی وه‌سمانه‌زله بوو به‌ هه‌نگامه. هه‌موو پی‌که‌وه خه‌ریکی قسه‌و وتووێژ بوون. شادی و هومی‌د له‌ دلایان دا به‌ره‌به‌ره به‌رینتر و قوولتر ده‌بوو.

له‌پیش دا ژنان و پاشان پیاوان و مندالانیش له‌ ده‌وه ده‌ستیان کرد به‌ پی‌که‌نین. ئه‌و وه‌زعی تازیه‌باری‌یه که‌ قورسای ده‌خسته سه‌ر ئاوه‌دانی له‌نه‌کاو وه‌ک مژ په‌وی‌یه‌وه و ئه‌و هه‌وره په‌شه خنکی‌نه‌ره که‌ ئاسمانی دی‌یه‌که‌ی داگرتبوو، بلاو بوو.

ده‌یان گوت: "خه‌وتوه. حه‌تمه‌ن به‌لایه‌کی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر هاتوه، ئیستا خه‌وی لی‌که‌وتوه. له‌ چیا‌ی له‌گه‌ل له‌شکرێک شه‌ری کردوه، له‌شکره‌که‌ی شکاندوه، ته‌نیا به‌له‌کی که‌می‌ک بریندار بووه. که‌س نازانی چ به‌لایه‌کی به‌سه‌ر هاتوه. هه‌ربۆیه‌ و گێژو ویژ بوو. ده‌ت گوت له‌ خه‌وی‌دا به‌ پری‌دا ده‌پروا."

حه‌شیمه‌ت که‌م که‌م بلاوه‌ی کرد. دی‌ ده‌بووژایه‌وه. دی‌ وه‌ک هه‌لۆیه‌ک ده‌چوو که‌ ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ خه‌ریک بی‌ چنگورکی لی‌ک بکاته‌وه. ئه‌و رۆژه له‌ هه‌موو ماله‌کان خۆشترین چیشته لی‌نران. مال‌به‌مال خه‌لک پی‌که‌وه خه‌ریکی گالته‌و جه‌فه‌نگ بوون و ئه‌م گالته‌و گه‌په‌ هیندی‌ جنیوی ته‌پو تازه‌شی له‌گه‌ل تی‌که‌ل بوون. "ئاپتال ئاشه‌ر" که‌ لای ئیواری به‌ خه‌به‌ره‌که‌ی زانیبوو، ده‌هۆله‌که‌ی خۆی تاودایه‌و له‌گه‌ل کورپه زورپناهه‌نگیوه‌که‌ی وه‌نیو ئاوه‌دانی که‌وت. ده‌سه‌بجی هه‌لپه‌پینی خۆلاتی ده‌ستی پی‌کرد. "سین سین" یان گرت (چه‌شنه هه‌لپه‌پینی‌که‌، له‌ ده‌وری ناگر هه‌ل‌ده‌په‌رن). له‌وه‌ گه‌رم و شه‌داره‌ هاوینی‌یه‌دا له‌ ده‌وری ناگریکی به‌قه‌د جی‌خه‌رمانیک ده‌ستیان به‌ سه‌ما کرد و له‌ ئاره‌ق دا شه‌لال بوون. په‌نگه ئه‌و شه‌وه یه‌که‌م جار بووبی که‌ له‌ دی‌یه هه‌لپه‌پینی سین سین بگیری. عاده‌ته‌ن له‌ هاوینان دا به‌ ده‌گمه‌ن جیژن و زه‌ماوه‌ند

سازده كرى و ئەگەر داوہ تىكىش ساز بى، كەس ھەلپەرىنى سىن سىن ناگرى. خەلكى گونده كانى نارلى قشلا، يالزىدۆت، ئوت سوزلى، ئاك ماشات، شىخ مەمەدى و دەدە فاكلى لە ھاتنە ۋە ھى ھەمەد بۆ وايواى ئاگادار بون و ھەر ئەو رۆژە بە سواری ئەسپ و عارەبانە خۆيان گەياندە وايواى و لە جىژن و خۆشى يەكەدا بە شدار بون. ئەوانەش كە بۆيان نەكرابوو بچنە وايواى، لە گونده كانى خۆيان شايىيان گرت.

پاش تەواوبونى پىوشوئىنى جىژن و شادمانى ديسان دىھاتى يەكان لە ھوت سالە ۋە بگرە تا ھفتا سالە ترسيان پىنشتە ۋە لە فكرە ۋە چوون. ئەم ترسە چوۋە دلى ھەموو ئەو دىھاتى يانە كە خەبەريان زانىبوو ھەمەد ھاتو تە وايواى. دەيان گوت:

"باشتر نەبوو بە شەو بىتە نىو ئاۋەدانى تا كەس نەى بىنى؟ بە رۆژى پووناك ھاتو تە نىو ئاۋاى. ئەمە پىي نالين ئازايەتى. ئەم جۆرە ئازايەتى يانە نەكا باشترە."

"ئەگەر ئاغا يەك پىبزانى."

"يان يەكك لە ۋە سەگە خەبەر بەرەنەى ئاغاكان بۆن بكا."

"ئەگەر جەندرمە يەك بىبىنى."

"پىاو ھىندە بىبوار ۋە نىو ئاۋ دەكە وى؟"

"ئاخر ئەۋە جوانە، كارىكى دروستە؟"

"رۆژى پووناك بىخەيال..."

"پىاو دىتە نىو دى؟"

"ھەرچە ندىش ساۋىلكە و بىفكر بى، ئاخر پىاۋىكى ياغى بە رۆژى پووناك دىتە نىو ئاۋەدانى؟"

"ئەگەر دى مالى بابىشى بى، ديسان ياغى ئاۋا بە رۆژى پووناك نايەتە نىو دى."

"چەتە يەك بەدەنى پۆلاش بى، ديسان بە رۆژى پووناك لە چوكورواۋا ئاۋا بە پانە ۋە ناگە پى."

"ئەگەر پىاو شەھىنىش بى..."

"شەھىنىش بى ديسان ئاۋا ئىنكە بەرى لەگەل ھكومەت ناك."

لەگەل ھەموۋى ئەم وردە بۆلە يەش ديسان ھەستىان بە شانازى دەگرد. ئەگەرچى ھاتنى ھەمەد بە رۆژى پووناك بۆ گوندى وايواى ببوۋە ھۆى ترسان و نىگەرانىى جوتيارەكان، بەلام ھەرلە و كاتەدا كە وتبوونە دلخۆشى و بەخۆنازىنە ۋە... دەيان گوت:

"نەختىك كورته بالايە، بەلام گرنگ نىە، كورپەكە دلىكى ھەيە بەقەد دەزگايەكى ئاسنگەرى. ئا... ئەمەندە گەرە."

سىلوپىرگلىن گوتى:

"ھەمەدۆك ھەر دەبى ۋا بىتە نىو ئاۋەدانى."

دیهاتی‌یه‌کان به بیستنی ئەم پسته‌یه به قینه‌وه چاویان له سیلوئیرگلین مۆر کردووه. سیلوئیرگلین تئ‌گه‌یشت که قه‌ول و قه‌راره‌که‌ی شکاندوه. گوتی:

"یانی ئەو" ... یانی شه‌هین ده‌بئ هه‌ر ئاوا بیته نیو دی."

له‌به‌ر ئەوه‌ی له چاوی دیهاتی‌یه‌کان دا خویندی‌یه‌وه که هیشتا لئی خۆش نه‌بوون، به داخ و که‌سه‌ری‌که‌وه گوتی: "مالئ پیری‌یه خرابئ، لیم ببوون جارێکی دیکه قه... ت ناوی ئەو" نایه‌ته سه‌ر زمانم. ئەو" شه‌هینه‌که‌مان هه‌روا به رۆژی رووناک دیته چوکووراوا و که‌سیش ناتوانئ پی‌ی‌بلئ پشتی چاوت برۆیه. ئەو" شه‌هینی خۆمان..."

مووسلوو غاری‌دایه نیو دی. وه‌رئ‌که‌وت. مال‌به‌مال ده‌گه‌راو ده‌ی‌گوت: "بۆ کوئ چوو؟ زه‌ینه‌ل بۆ کوئ چوو؟ یاللا بزائن زه‌ینه‌ل بۆ کوئ چوو؟ ئەوی نه‌دیوه؟ ئەوده‌م که ئیمه ته‌ماشایمان ده‌کرد، زه‌ینه‌ل له‌بن داری نه‌بوو؟ ملی دریژ نه‌کردبوو؟ وه‌ک ئەوه‌ی بیهه‌وی قووتی دا تئ‌یه‌وه رانه‌مابوو؟" ده‌لی مووسلوو شه‌ش که‌س له لاوه‌کانی دیی که له سه‌ربازی رایان کرد بوو، له ده‌وری خۆی خپ کرده‌وه و به‌ره‌و ئاکچاساز وه‌رئ‌که‌وتن.

سه‌عات و نیویک دواتر گه‌یشتنه لیواری قامیشه‌لانه‌که. چوونه نیو بیشه‌ی و له قامیشه‌لانی‌ک دا له ده‌وری یه‌ک دانیشتن و له‌باره‌ی زه‌ینه‌له‌وه که‌وتنه ته‌گبیرورا. بئ‌گومان زه‌ینه‌ل عه‌لی‌سه‌فابه‌گی له هاتنی ئەو" بۆ نیو دی ئاگادار ده‌کرد. ئەویش دیهاتی‌یه‌کان و جه‌ندرمه‌کانی ژیر فه‌رمانی خۆی ده‌نارد و ایوای و ده‌یان گرت. ئەوان پاش ئەوه‌ی له‌باره‌ی زه‌ینه‌له‌وه بریاریان دا، له قامیشه‌لانی لی‌ک جیا بوونه‌وه.

زه‌ینه‌ل به دیتنی هه‌مه‌دۆک له حالێک دا دل‌ه‌کوته‌یه‌کی گرتبوو، به غاردان رۆیشته‌وه بۆ مالئ عه‌لی‌سه‌فابه‌گ. وه‌ختی رپ‌رۆیشتن له‌به‌ر هه‌ژانی ده‌روونی لاقی تیک ده‌ئالقان. به ده‌م غاردانه‌وه له ده‌روونی خۆی دا هه‌ستی به سستی و نه‌رمی‌یه‌ک ده‌کرد. بئ‌ئوه‌ی به خۆی بزانی شتیکی وه‌ک په‌ژیوانی ده‌چوو ده‌لیه‌وه و له‌نیو ده‌چوو. به‌راستی ئەو هه‌مه‌دۆکه‌ش بابایه‌کی سه‌یروسه‌مه‌ره بوو. حاله‌تیکی له گیان بووردوو و له دنیا‌ماندووی هه‌بوو. ژنه‌که‌ی و دایکی‌یان کوشت، ئەو کوپه به‌سته‌زمانه‌یان ئاواره‌ی کئو و به‌نده‌نان کرد. وه‌ک ده‌لئین وه‌کیل باشی‌عاصم خۆشی ده‌وی. ئەگه‌ر وه‌کیل باشی‌عاصم لئی وریا نه‌با، له که‌نگی‌وه کوژرابوو: "زۆر له میژ بوو کوشتبووین. بنیاده‌میکی رپوه‌له‌یه، لووتی بگری گیانی ده‌رده‌چی."

زه‌ینه‌ل گه‌یشتنه هه‌وشی باله‌خانه‌که. هه‌ر له‌وی چه‌قی. هه‌ستی په‌ژیوانی به‌ره‌به‌ره له دل‌یدا به‌هیز ده‌بوو. هه‌ستی به نزمی و تاوانباری ده‌کرد. به هاتنی هه‌مه‌دۆک ته‌نانه‌ت له دل‌ی ویش دا ترووسکه‌ی هیوایه‌کی هه‌رچه‌ند که‌م دره‌وشابوو. ئیستا شادمانی له دل‌ی دا جیگای په‌ژیوانی‌یه‌که‌ی گرتبوو. له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی:

"خوای گه‌وره! له‌م ده‌رده‌ رزگارم بکه. ئەمن بۆ وام لئ‌هات؟ یانی ناتوانم خه‌به‌ر به ئاغا بده‌م."

چ نهينيهك له كارى ئەم كورپه دا هه بوو؟ جادوو بوو، كه رامهت بوو؟ زهينهال تا ئيستا قهت وا نه گورابوو. له دلى خوئى دا گوتى: "خوشم ويستوه؟" ئەگەر وا دابنئين هيچ خوشيشى نهويستوه، زور باشه! ئەدى هوى ئەم گورانه دهرهونىيه چ بوو: "نهكا به زهيم به وهه تيوه بسته بالايه دا هاتبى كه دهستى تا ئانيشكى خويناوىيه؟" ههسته دهرهونىيه كهى ههلسهنگاند، ههستى به زهيمى نه بوو، زگ پئسووتان نه بوو. بهلكه هه موو جارئ كه ناوى ئەوى وهبىر دههاته وه، دهرهونى پپر ده بوو له شادمانى و باوهربه خووبون و ترووسكهى هيوايهك له دهرهونى دا ههال ده بوو و دهكووژايه وه: "خوايه گيان يانى چى؟ ئەم كاره ماناى چيه؟"

له كاتيک دا زهينهال لهم فكره دا بوو كه: "بگه پرئمه وه؟ بچمه سه رى عه لى سه فابه گ ببينم؟..." له سه ره وهى باله خانه كه دهنگى عه لى سه فابه گ به رز بووه وه كه به پيکه نينه وه دهى گوت: "مه سه له چيه زهينهال، بوچى له وئ وشك بووى؟ به لام به ينى خو مان بئ زور له فكر دا بووى ها، وه ره سه رى بزائم."

زهينهال سه رى هه لئنا. به روخساريكى شيووو تيكچوو به دم عه لى سه فابه گ وه پئكه نى. عه لى سه فا راچه نى. تا ئيستا زهينهالى به م وه زعه وه نه دي بوو. دهستى بولاي ده مانچه ده سك سه ده فه كهى چوو. هاته سه ر پليكانه كان و گوتى: "زهينهال چيه؟ چ بووه؟"

يهك له حزه به دلى زهينهال دا هات كه: "ده بئ پي بليئم، گه ماروئ دئيه كه ده دن و دهى گرن و شه رى حه مه دوك له سه ر ئەو خه لكه كه م ده بيته وه." پاشان له دلى خوئى دا هاوارى كرد: "نابئ، نابئ، نابئ، نابئ.!"

زهينهال چوو له سه ر قه نه فه يه كى پروبه پرووى ئاغا له سه ر چوك دانيشت، زه رده يه كى هاتئ و هه ولى دا به سه ر خوئى دا زال بئ. سه رى قسه ي داگيرساندو گوتى:

"پاش سووتانى خه رمانه كان ديهاتى يه كان پشتيان شكاوه، له به ين چوون. روژيكيان به يانى ديم ديهاتى يه كان هه رچى خرت و پرتى هه يانه هه لئان گرتوه وه يانه وئ دئيه كه به جئ به لئان. له قسه كانيان را تئگه يشتم كه ده يانه وئ پيش رويشتن خانوه كان بسووتين. ئەمنيش كه ل و په لى مالم كوكرده وه، باروبنه م له به ر ده رگا دانا. به لام نازانم مه لافه رهاد له كوئ پيدا بوو، هات له گه ل ديهاتى يه كان زورى قسه كرد. ئاخه كهى لاي نيوه پرويه په ژيوانى كردنه وه. ديهاتى يه كان كه لوپه له كانيان بردنه وه ژورو وازيان له رويشتن هئنا. مه لافه رهاد بو ئيمه بووه ته ژانه سه ر. ته نانه ت وه سمانه زله ش بارگه وبنه ي له به ر ده رگا دانا بوو و به مل كه چى له سه رى دانيشتبوو، دوعاى ده خوئندو دهى گوت: "هيچ ناكريئ، قيسمه ت و نسيبمان ئەمه بوو." چاوه پروانى عاره بانه بوو له نارلى قشلا بوئ بئ و بيبا. ئاغا، ئەم مه لافه رهاده جگه گورگيكي پئيه. هه موو خه لك به قسه ي ده كه ن."

عه‌ایسه‌فابه‌گ که به بیستنی قسه‌کانی زهینه‌ل وهك چه‌نده‌ر سوور هه‌ل‌گه‌ر‌ابوو، وهك فه‌نه‌ر له جیی
خۆی ده‌رپه‌ری و به نه‌راندن گوتی: "ئه‌من، ئه‌من... ئه‌من..."

پاشان له حالیک دا لاقی به زه‌وی‌دا د‌دا وهك شی‌تان ده‌ستی ده‌کرد به هاتوچۆ. بنی ژووره‌که که
ته‌خته‌به‌ند بوو، وهك بوومه‌له‌رزه‌ی لی‌هاتبۆ ده‌ستی کردبوو به له‌رزین.

"ئه‌من. ئه‌من مشووری ده‌خۆم. کابرایه‌کی پی‌ش نو‌یژی‌که‌ر که که‌س نازانی کئی‌ه‌و له‌کو‌ی‌پ‌را هاتوه‌و ئه‌سل
و نه‌سه‌بی چیه، پی‌ش نو‌یژی‌که‌ریک به‌من... به‌من... وا ده‌که‌م ئه‌و شیره‌ی دی‌هاتی‌یه‌کان له‌مه‌کی دایکی
خۆیانیان خواردوه به تفن‌کانیان دا بی‌ته‌وه‌ده‌ر. وایان به‌سه‌ر دینم په‌ژیوان ببنه‌وه که بۆ له‌زگی دایکیان
هاتنه‌ده‌ر... باش گو‌ی بگره‌ زه‌ینه‌ل، یان ئه‌مسال زستان‌ی دی‌هاتی‌یه‌کان لی‌ره بارده‌که‌ن، یان به‌لایه‌کیان
به‌سه‌ردینم به‌داستان بی‌گی‌پنه‌وه. ئه‌من نایه‌لم ئه‌وان له‌سه‌ر زه‌وی‌یه‌ک که به‌قیمه‌ت ترین شتی خۆم واته
ئه‌سپه‌که‌م پی‌داوه، له‌وه زیاتر بمیننه‌وه. ئه‌من ناتوانم ری‌گای ئه‌و کاره‌یان پی‌ده‌م. له‌م ده‌ورو زه‌مانه‌یه‌دا
هه‌ق و ئینسانه‌تی و پی‌اوه‌تی هی‌چی نه‌ماوه. ئه‌م حکومه‌ته‌و ئه‌و قایمه‌قامه‌ش زۆر بی‌ده‌سه‌لاتن... وه‌ختیک
ناتوانم مافه‌کانی خه‌لک بی‌اری‌زن، ناچار نین حکومه‌ت بکه‌ن، با حکومه‌ت نه‌که‌ن، خۆ که‌س مه‌جبووری
نه‌کردون کاک‌ی خۆم!"

ددانی له‌چیره‌وه ده‌بردن، ئاره‌ق له‌سه‌روچاوی هه‌ل‌ده‌چۆراو ماسوولکه‌کانی بنانگو‌یی هه‌لیان داویش‌ت،
پی‌لووی هه‌لمساوی چاوه‌کانی هه‌ل‌دیناو ویکی ده‌نایه‌وه‌و به‌قه‌مچی‌یه‌ک که له‌چه‌رمی به‌رزگی گاجووت
دروست کرابوو، له‌چه‌که‌کانی خۆی راده‌کیشا.

"ئه‌وانه هی‌شتا منیان نه‌ناسیوه، نازانن ده‌توانم چ به‌لایه‌کیان به‌سه‌ر بی‌نم. ئه‌گه‌ر حکومه‌ت له‌هه‌قی من
نه‌پرسی‌ته‌وه، ئه‌من زۆر باش ده‌زانم له‌سه‌ر هه‌قی خۆم وه‌جواب بی‌م... ئه‌من نایه‌لم هی‌چ که‌س پی‌ له
سی‌به‌ره‌که‌شم بنی، ته‌نانه‌ت سی‌به‌ره‌که‌شم... ئه‌من ئه‌و دی‌یه... ئه‌و دی‌یه... زۆری پی‌ناچی..."

قسه‌ی ده‌کرد، که‌فی هه‌ل‌ده‌خراند، راوی‌چکه‌ی ده‌کرد، جنیوی به‌وه‌سمانه‌زله‌و مه‌لافه‌ره‌هاد داو بۆ هه‌زارو
یه‌که‌مین جار دووپاتی کرده‌وه که چۆن دی‌هاتی‌یه‌کان له‌سه‌ر عه‌رزی خۆی ده‌رده‌کا. وه‌ختیک له‌به‌ر ماندوویی
له‌جیی خۆی دانیش‌ته‌وه، وای لی‌هاتبوو ده‌ت گوت خه‌ریکی گیان ده‌رچوونه.

"وایان لی‌ده‌که‌م خوین برشینه‌وه. خوین، خوین، خوین، خوین برشینه‌وه، خوین، خوین، خوین، خوین،
خوین... خۆشی‌یه‌کانیان وه‌ک پلی‌ته له‌لووتی ده‌رده‌کیشم، پلی‌ته، پلی‌ته، پلی‌ته، سزای ئه‌و
خه‌راپه‌یه‌ی ده‌ره‌قی منیان کردوه خه‌راپ وه‌رده‌گرنه‌وه، خه‌راپ، خه‌راپ وه‌رده‌گرنه‌وه. خوین، خوین،
خوین، خوین ده‌رشی‌نه‌وه!"

جگه‌ره‌یه‌کی له‌گیرفانی ده‌ره‌یناو به‌وردی به‌مۆدنه کاره‌بایه‌که‌یه‌وه کرد. زه‌ینه‌ل ده‌سه‌بجی هه‌ستاو به
مه‌قاشیکی چوکه‌له‌پۆلوویه‌کی له‌کووره‌خانه‌که ده‌ره‌ینا. ئا‌غا جگه‌ره‌که‌ی به‌و پۆلووه داگیرساندو پاشان

گوتی:

"ئى... زەينەل برالە، كۆپە شېرەكەم، ئەتۆش نەت تۈنى دەرەقەتى ئەو بى مېشكانە بېي... وانىە؟ لە كاتىك دا ئەگەر بە قسەى تۆيان كىرەبايە و رۆيشتەن ئىستا لەمىژ بوو بېوونە خاوەنى دى و مال و ژيانى خۆيان. باشە، باس و خەبەر؟ دويىنى شەو لە دىيەكەتان لە دوور دەنگى دەھۆل دەھات. مەسەلە چىە؟ ئەم ھەرچى و پەرچىيانە لە خۆشىي ئەوہى خەرمانەكانيان سووتاوہ جىژنيان گرتبوو؟"

زەينەل بە راويژىكى ساردو بى موبالات گوتى:

"ھىندىك چيانشىن لە دىيەكەمان ھەن، وەك ئەم بىستم گوايە كۆپى يەككىيان لە سەربازى ھاتوہتەوہ. جىژنيان بۇ ئەو كىرەبوو... مەسەلە يەكى گىرنگ نەبوو."

بەم جۆرە سەروكلكى مەسەلەكەى پىك گرت.

عەلى سەفا ديسان گوتى:

"ئەم، ئەمەن مشوورى ئەو چيانشىنانەش دەخۆم. چەند جارم بەو توتكەسەگانە گوت وەرن رىك كەوين سەرانسەرى ئەو دەشتە زەوت كەين، بەلام ئەو دەويتە بىئەقلانە نەيان كىرد... ئەم، ئەم بەوانە نیشان دەدەم... زەينەل، چوارپىنج رۆژى دىكە سەرىكم لىھەلئە. دەبى ئەم مەسەلە يە بېرىنەوہ. خۆ ئەمەن ناتوانم عومرىك لەگەل ئەو ھەموو كەسانە مل بە ملە بكەم. ھەر ئەو رۆژانە دەبى دوا زەبرى خۆم لە وايواى بەدەم."

"بەسەرچا و ئاغا."

"ھەم ئەتۆ ئاسوودە دەبى، ھەم ئەمەن."

"بەلئى ئاغا."

"ئەم رۆژانە زياتر ورياي وەزەى ئاواى بە. واديارە لەوئى خەرىكە خەبەرىك پەيدا بى. دەبوو پاش سووتانى خەرمانەكان لىدەن بېرۆن. كەچى باش بەربەرەكانى دەكەن. مەسەلە تەنيا مەلا فەرھاد نىە... دەبى شتى دىكەش ھەبى. چاك خۆ رادەگىرن. نەختىك گوى پىدا بگرە. خەلكى لادى چاوترسىن دەبى. تا سەر ناتوانئى ئاوا بەربەرەكانى بكا. بچوہ بىچ و بناوانى مەسەلەكە، باش چاوو گوئىت بكەوہ."

بريا ئەو فكرەى ئىستا ھەمە دوو سال لەمەوبەر جىبەجىم بىكرەبايە، يانى ئەگەر دووسال لەمەوپىش تۈانىبام جىبەجىي بكەم، زۆر باش دەبوو. دەزانى چى؟ ئاخىر يەك دوو سال لەمەوبەر مەسەلەكە دژوار بوو، ئەودەم حكومەت وەك ئىستا نەبوو، دەست و لاقى مەمانانى بەستبوو، بەم حەيوانانەى دەگوت سەرورەى ئىمەن. دىھاتىيەكانىش خۆيان لىگۆرەبوو، تەنيا خوالىخۆشبوو كالايجى دەرەقەتيان دەھات. تەنيا ئەو كالايجىيە ياغىيە بە تاقى تەنيا نىوہ يانى لە دى وەدەرنا. بەلام ئىستا ھەرچەند وەزەكە زۆر لەبارترە، واديارە ھىچيان لى حالى نىە! ئەسپەكانيان دەدزن، دىيەكەيان وەبەر تەنگان دەدەن، خەرمانەكانيان دەسووتىنن، جەندرمە بە كوتەكان نىوہ گيانيان دەكەن، ديسان ھەروا بزەنە ھىچ نەبووہ. زەينەل باش چا و گوئىت بكەوہ. بزەنە ھوى چىە ئەو ترسەنۆكە زراوتوقىوانە ئەوئەندە كەللەشەقى دەكەن."

"به چاوان ئاغا."

"زهينه ل، ئەمن بۆخۆم زۆرى وەدوا كەوتم به لام هيچ سەرم لى دەرنەكرد. نەم زانى كى ئەوانەى وا
وەغیرەت خستوه؟"

"ئەمن دەى دۆزمه وه ئاغا."

له ژوورئ بۆنى گوشتى سووره وه كراوى نيچير، بۆنى دۆينه و بۆنى پيوازو رۆن دەهات.

"زهينه ل، با يهك دوو ئيستىكان هەل دەين."

"به چاوان ئاغا."

زهينه ل له نيو ئاگرى جهه ننه مى دوودلى دا دەسووتا: "بيليم، نهى ليم؟ ئەگەر يهكى ديكه بيت و خه بهر
به ئاغا بدا، ئەو دەم ئاغا چ به من دەلى؟، نالى نمەكى من چاوت كویر كا؟ ئەمنيش دەليم ئاغا ديها تى يه كان
شكيان له منه، هه موو شتيك له من دەشارنه وه، مه سه لهى هاتنى حه مه دۆكيش هه ر وابووه! ئەمن بلیم
چی!"

سى كەس، مووسلوو، سلەمان مووزەردو ئەحمەد ھەرسىڭيان لەنيو زىيەلەين دا لەبن دارەكەى پشتى بەستين دانىشتبون و بەسپايى قسەيان دەکرد. مووسلوو كاتى خزمەتى سەربازى نايب ببوو و تەمەنى بىست و ھەشت سال بوو " بە بەژنى بەرزو ئەندامى راکشاو و نيوشانى پان و لاقى خواروخىچى ھەروەك تاژى دەچوو. پانتۆلى مەخمەرو چەكمەى لاسك چين دارى لەپى دەکردو پيش ئەوھى ئەسپەكانى ئاوايى بدزىين، سواری ئەسپىكى سوورى دوورەنگ و جوانى عەرەبى دەبوو. تاقانە كۆرى داىك و بابى خۆى بوو و لە ژيانى خۆشى رازى بوو. بە سواری ئەسپ دى بە دىي دەشتى ئاناوارزا دەگەرا. ھىشتا ژنى نەھىنابوو، و تەنيا لاوى قەيرەى ئاوەدانى بوو كە ھەتا ئەو تەمەنە بە رەبەنى مابووەو. پياويك بوو توندە تەبيات و رووشكين كە لە سەرانسەرى دەشتى ئاناوارزادا بە ئازاو بوير بەناوبانگ بوو. خۆى لە كاروبارى عەلى سەفابەگ ھەل نەدەقوتاندو بەرامبەر بە زولم و زۆريك كە ئەو لە ديھاتىيەكانى دەکرد، دژكردەوھىەكى لە خۆى نیشان نەدەداو گووى خۆى لى داخنى. وەختيك ئەسپەكەشىيان دزى، چەند رۆژيك توورە بوو، جنيوى دەدان و قسەى سووكى دەکردن، و دوايە بى دەنگەى لى كرد. مووسلوو ناھوميد بوو، پىيى وابوو سەره نجام عەلى سەفابەگ ھەر جۆريك بوو رەعيەتەكان لە وايواى وەدەر دەنى و مل بە ملە لەگەل ئەو كابرايە بى سوودە. ھەربۆيە كارى بە ھىچ كاريك نەدابوو، بەلام لە دوورەوھە ئاگاي لە ھەموو رووداوەكان ھەبوو و ھىچى لەبەرچاو ون نەدەبوو.

سلەمان مووزەردو ئەحمەد بىست، بىست و يەك سال تەمەنيان بوو. ئەوانيش تا ئەو رۆژە خويان لە ھىچ كاريك ھەل نەقوتاندبوو و بە پەلە چاوەرپوانى چۆل بوونى ئاوايى بوون. ئەوانيش وەك مووسلوو بىريان دەكردەوھو پىيان وابوو كە حكومەتيكى بەدەسەلات پشت و پشتيوانى عەلى سەفابەگەو ھەموو جەندرمەكان گووى لە مستى ئەون و جگە لەوھش، رەوھىەك سەگى چەك لە دەست و گووى لە مستى لە ھەركى خۆى ھەيەو سەربارى ئەوھش خەلكى گوندى چيك چيك لارى لەگەل بوون كە ھەموويان بە دزى و چەتەيى دەژيان. بەم وەزەوھە چۆن دەكرا پياو قەرە لە قەرەى عەلى سەفابەگ بداو دەرەقەتى بى؟ دەرەنگ يان زوو خەلك دىيەكەيان چۆل دەکردو دەرپويشتن. ئەم سى پياوھەتا ئەو كاتەى ھەمەدۆك ھاتە وايواى ھەروا بى لاين و دوورەپەريز مان. مووسلوو بە دىتنى ھەمەدۆك بۆ يەكەم جار بەخۆى دا شكايەوھو لە ھەوشى مالى وەسمانەزلە لەگەل ھەستى ناھوميدى خۆى كەوتە بەرەبەرەكانى.

مووسلوو رووى كردە سلەمان و گوتى:

"برالە مووزەرد، ئىستا ئيمە قەلاو پالپشتيكمان ھەيە، دەتوانين پىيى پشت ئەستور بين. ئەو ھات، لەسەر چيا بەرزەكانى چوكوراوا ھاتە خوار. ئەو ئىستا چاوەرپوانى دەرەقەتىكى لەبارە كە بۆى ھەل كەوئى."

ئەحمەد گوتى:

"باشە."

سلەمان گوتى:

"ئەو دەبى جارى چاۋەپوانى دەر فەت بى."

"دەبى لە پىش دا ئىمە گىيانى وى بپارىزىن و نەھىلەن حكوومەت بۆن بكا كە ئەو لە دىي ئىمە يە."

ئەحمەد گوتى:

"چۆن نازانن، بە رۆژى رووناك هاتو تە نىو دىي."

سلەمان:

"ئەدى، بە رۆژى رووناك هاتو تە نىو ئى."

موسلوو:

"زۆر كارى چاكي كرد. لە ژن و مندالەو بەگرە هەتا پىرەپىاوى سەد سالە ئەگەر هەموو گوشتى لە شىيان

بە مەقاش لى بکەنەو، دەتوانن شتەكيان لە زمانى دەرکەيشن؟"

سلەمان:

"ئەگەر دىهاتى يەكەن قىمە قىمەش بکەن، دىسان كەس بە گرتى نادا."

موسلوو:

"نەفەرىك نەبى."

ئەحمەد:

"زەينەل نەبى."

سلەمان:

"زەينەل نەبى."

موسلوو:

"ئىستا ئەو سىيەمان دەبى گىيانى وى رزگار بکەين."

ئەحمەد گوتى:

"ناچارىن ئەو كارە بکەين."

سلەمان:

"خوا هەقە شىرە."

موسلوو بە پىكەننەو گوتى:

"شىرەو دەبى نەجاتى بدەين."

"زەينەل چاۋى پىي كەوت؟"

سله مان:

"وهختيک ئه و له نيو ئاوايي راويچکهي ده کرد، زهينه ل له په ناي بوو. کاتيکيش وه سمانه زله هات و خه لکه که ي تي گه ياند که ئه وه حه مه دوک، زهينه ل رهنگي سپي هل گه پراو هر ديم غه يب بوو. دت گوت بوو ته دلويپک ئاو و به زه وي دا چوو ته خوار."

"پيتان وايه چوو خه بهر به عه لي سه فابه گ بدا؟"

"ده کري خه بهر نه دا؟"

"کاري هر ئه مه يه."

"له وانه شه جاري پي نه گوتبي و به نياز بي پي بلئ."

"له وانه شه چووبي و عه لي سه فابه گي نه دو زيبيته وه. ده يه وي بيدو زيته وه و پي بلئ."

"ئه گه ر پي گوتبا، تا ئيستا جه ندرمه دي يان گه مارو دابوو."

"له وانه يه عه لي سه فا چووبيته شار."

"ئاخره که ي ديته وه."

مووسلوو:

"پيش ئه وه ي مه سه له که ئاشکرا بي و جه ندرمه دي يه که گه مارو بدن..."

"پيش ئه وه ي به گيري بينن..."

"ده بي زهينه لي بدو زينه وه."

"ئه ي ئه گه ر شتيکي به عه لي سه فا نه گوتبوو؟"

"ئه مروش نه ي گوتبي سبه يني ده يلي، سبه ينيش نه يلي روژيک هر ده يلي..."

"ئه دي هر ده يلي."

"ده بي زهينه لي بدو زينه وه."

مووسلوو پياويک بوو تونده ته بيات و که م دوي. بي پيچ و په نا قسه ي خوي ده کردو چووکترين عه يبي له که سيک دا دي بابه، راست به ره ورو پي ده گوت و هر بويه پيان ده گوت ده لي مووسلوو (مووسلووه شيت). ده لي مووسلوو وه ک تاژي يه که ي باريکه له ي لاق دريژ ده چوو. دم و چاويشي ههروه ک دم و چاوي تاژي ده چوون. له غاردانيش دا وه ک تاژي چوست و چالاک بوو.

برپاري يه کجاري يان دا. خه نجه ريکيان هل کيشا، ده ستيان له سه ر داناو سوينديان خوارد. پاشان هه ستان و به ره و ئه و شوينه که چومي چيک لار ده رڙايه ده شتي، وه ري که وتن. قه رار و ابو له وي چاوهرواني زهينه ل بن. چونکه زهينه ل چار ناچار ده بوو به و ريگايه دا برؤا. زهينه ل بو ديتني عه لي سه فا ناچار بوو به م شوينه دا هاتوچو بکا.

ئەو جىيى چۆمەكە لىيى دەپژايە دەشتى، قامىشەلانىك بوو، وەك لىپەر وار. لاي نيوەرۆيە گەيشتنە قامىشەلانىكە و سى چوار ھەنگا و دور لە ريگا لە نيو قامىشەلانىكى چوغر دا خويان مات دا.

سەيفەلى ھاتە لاي مەلا فەرھادو گوتى:

"زەينەل لە نيو دىي ديار نيه. رۆيوە."

مەلا فەرھاد بە دەم ھەناسە يەكە وە گوتى:

"زۆر خەراپ بوو. ئەو" یش وەزعی باش نيه، زۆر كزە، بەستە زمانە نەخۆشە. دەلئى ئيفليج بوو! تەنانەت ھىزى ئەو ھى لە بەردا نيه دەست بە پەلاپیتكەش دا بىنى. چۆن دەتوانى دەره قەتى جەندرمەكان بى، ئەو یش ئەو ھەموو جەندرمە يە؟"

سەيفەلى پرسى:

"چۆنى بشارينە وە؟"

مەلا فەرھاد گوتى:

"وەختىكى خەراپى ھەل بژارد. ئىستا وەختى ئەو نەبوو بىتە خوارى بۆ دەشتى. وەختى نەبوو، بەلام بەستە زمانە ھىزى لە بەردا نەما بوو. ددانى بەسەر يەك دا رەق ببوون، ئىستا ئەو خەرىكە بەرە بەرە لىك دەكرينە وە. دەم لە ھىچ نادا. بە فەكرى تۆ لە كوئى بشارينە وە؟"

لە چاولىك نانىك دا ھەموو خەلكى دى و يەك لەوان وەسمانەزلە و سەيران پىيان زانى كە زەينەل ون بوو. ھەمووانىش بە باشى دەيان زانى بۆ كوئى چوو. ھەموو دى يەكە بە جارىك ھەژا.

"لە كوئى بشارينە وە؟"

"لە كوئى؟"

"ھەربينا جەندرمە ھاتن."

"ھەربينا بە نيو دىي وەربوون."

"وہى شەھينەكە وەى! "

"وہى براگيان وەى! "

"وہى كە نەمان توانى تىرى چاوان تەماشات بکەين... "

"تەنانەت گويمان لە دەنگىشى نەبوو."

"جارىكمان گوئى لە قسە خۆشەكانى نەبوو."

"لەم رۆژە رەشانەدا... "

"بالندە يەكى چووكەلە ھاتو و پەنا بۆ پنچكە دروويەك ھىناوہ."

"حەيف نەمان توانى لە چنگى مەلى راوگەر نەجاتى بدەين."

"حەیف نەمان توانی لە غەم و شادی دا لەگەڵی ببینە هاوبەش."

"لە کوی بشارینەوه؟"

"لە کوی بشارینەوه که نهی دۆزنەوه؟"

"لە کوی؟"

"ئەو زەینە لە هیچ ئینسانەتی نازانی؟"

"ئینسانەتی نازانی؟"

هەموو خەڵکی ئاوەدان و ئەک تاقە یەك میشتک بیریان دەکردهوه. ناپەحەت دەبوون، غەم دای دەگرتن و بەسەر سوپرماوی چاوەروانی هێرشێ جەندرمەکان بوون. لە فکری جیگایەك دا بوون که "ئەو" ی لێ بشارنەوه، و وەختێک دەستیان نەدەکەوت، ناھومید دەبوون. جارێک هیوادار دەبوون و جارێک دل شکاوە. جارێک وەغیرەت دەکەوتن و بپیری بەر بەرەکانی یان دەداو جارێک تووشی ترس و لەرز دەبوون و دەکشانەوه دوایە.

"دەبی لە کوی بشارینەوه؟"

"لە کوی؟"

وہ سمانەزلە گوئی:

"دەقیقە یەك بیدەنگ بن خوا بتان بری، دەقیقە یەك لێ وەبپن..."

بەلام ریگا چارە یەكی نیشان نەدا.

"جەندرمە لە کوی دەزانن لە مالی کئی یە؟"

"وەختێک ئەو مالە دەگەرپن، دە ی بەینە ئەو مالە."

"ئەم مالە..."

"دەقیقە یەك بی دەنگ بن خوا بتان بری، دەقیقە یەك لێ وەبپن..."

"تەنانەت ئەگەر ئیسکی شمان بەارن..."

"لەت و پەتمان کەن."

"لە بن داران دا بمان کوژن."

"جئی یەكە ی بە کەس نالیین."

"هەموومان لال دەبین."

"هەموومان، تەنانەت ئەسپ و سەگ و پشیلەکانیشمان قروقە پ دەکەین."

"ئەو ئەسپیشی نیە."

"تەنانەت پەلە وەر و میروولە شمان دەم هەل ناپچرئ."

"دەقیقە یەك بی دەنگ بن خوا بتان بری، دەقیقە یەك لێ وەبپن."

"بىبەينە ئاچاساز لەوى بىشارينەوہ."

"بىبەينە قەلاى ئاناوارزا."

"خەلکى ئووک سووزلى خەلکىكى باشن."

"دۆست و بران."

"پشتى قەلاى ئاناوارزا گوندى حاجىلارہ."

"پشتى قەلاى ئاناوارزا مەوتەنى كوردانى "لەك"ە"

"كوردە لەكەكان وەك ھەلۆ واپوون."

"ئەو كوردە لەكانە ئىستا تەنيا لە داستانان دا ماون."

"لە كويى بشارينەوہ."

"چەتەيەك ھەبوو بە ناوى رەشىدە كوردە. ئەگەر دەچووہ نىو شاخەكانى ئاناوارزا كەس

نەى دەدۆزىەوہ."

"جاران ئەو دىھاتە لىرەوار بوو. لە شكركىك چووباىە نىوى، تىيىدا دەشاردرايەوہ."

"ئىستا دەبى چ بکەين."

"ئەو كەسەى ھىندە تامە زروى بووين ھات."

"بە قوربانى بەرى پىيانى بين."

"دەقىقەيەك بىدەنگ بن خوا بتان برى، لىوہ برن ئىستا، لە پشت ھەر تەپۆلكەيەك ھەتاويك

دەردەكەوى. ئىستا بىدەنگ بن، نەختىك سىكەدانەتان ھەبى."

دىھاتىيەكان دەستە دەستە لە دەورى يەكتر كۆدەبوونەوہو لەبارەى زەينەلەوہ باس و وتوويژيان

دەکرد. ژنان دەورى ژنى زەينەلىان دابوو، و لىكدا لىكدا لىيان دەپرسى: "بە عەلى سەفابەگ دەلى، وەنا؟"

"ئەو" یش كوشم ھەلاتبوو، لەنىو جىيى دا لە پەناى كوررەخانە بىجوولان و بە لىو و لىچى داچۆراوہوہ

خەوى لىكەوتبوو. خەلکى ئاوايى لە مندالانەوہ بگرە ھەتا بەسال داچووان تووشى چەشنە خەفەت و

چاوہروانى و ھەژانىك بوون. ھەموويان توورەو بى ئارام بوون.

ئەو شەوہ تا بەيانى جووتياران بى ئەوہى چاو لىك نىن بە نارەحەتى و دلەخورپەوہ دانىشتن و

چاوہروانى ھىرشى جەندرمەو دەنگى تەقە بوون. كەچى شتىك رووى نەدا. كاتىك بەيان ئەنگوت ھەموويان

ماندوو، بەلام خۆشحال بوون.

سەرانسەرى ئەو رۆژەو بە درىژايى شەوى دواتر ديسان چاوہرى بوون، بەلام ديسان چووكترين پىشھات

رووى نەدا. لەبارەى ئەوہ كە زەينەل لە كويىيەو دەبى لە كويى بى، كەوتنە تەگبىروپا. زەينەل ون ببوو.

ئىستا كە سەرۆسەكوتى جەندرمەكان لە دىيى دا پەيدا نەبوو، ئەدى زەينەل بۆ كويى چووہ؟

"دەبى جىيەكى بۆ پەيدا بکەين خوى تىدا ھەشار بەدا."

هموو زیکرو فیکری جووتیاره کان ئه وه بوو که بتوانن له چوکوراواو دهشتی ئاناوارزا له هر جیهه بکری، په نایهک بۆ چه مه دۆک بدۆزنه وه، به لام بئاکام بوو. دیاره هیندیك جییان به فکرا دههاتن، به لام لییان دلنیا نه بوون.

له باره ی "ئهو" دا ته نانهت متمانه یان به چاوی خو یان و به دایک و بابی خو شیان نه ده کرد.

دهلی مووسلوو به لینگه دریزه کانی ههروهک تاژی دهچوو. به دم و چاوی دریزو لووتی پان و چاوی راکشاویه وه ههروهک ئه و تاژی یانه دهچوو که بۆ دیتنه وه ی نیچیر ملّومۆ له زهوی دهکهن. پینج شهش ریبار به جاده ی دا تئ په رین. شوانیک میگه له که ی به قامیشه لآن دا په پانده وه، به لام خه به ریک له زهینه لّ پهیدا نه بوو. ههتاو به ره و که له پۆ شوپ بووه وه و سیبه ره کان دریز بوونه وه، به لام زهینه لّ نه هاته وه. له نیو خو یان دا یه کیکیان به ئیشک داناو ئه وانی دیکه خه وتن. له خه وه هستان، دیسان زهینه لّ نه هات. له نه کاو دهنگی پی ریباریک که به جاده ی دا ده پویشت، ئه وانی راجله کاند. هاتنه نیوه پراستی جاده و بانگیان کرد: "راوهسته ریبار". ریبار راوهستا.

مووسلوو گوتی:

"ماندوو نه بی زهینه لّ!"

زهینه لّ:

"بۆخۆت ماندوو نه بی!"

"زهینه لّ چاوه ری پی تو بووین. درهنگ هاتیه وه."

زهینه لّ:

"ها؟"

"درهنگ هاتیه وه."

زهینه لّ به ئه ژنۆیه کی سست و بی هیزه وه دانیشت.

مووسلوو گوتی:

"ههسته زهینه لّ، ههسته له گه لمان وه ره. کاریکمان پی ت نیه. ههسته زهینه لّ."

سله مان و ئه حمه د بن پیلیان گرت و راستیان کرده وه. زهینه لّ به زهحمهت ده ی توانی بپروا. لاقی تیک

باده دران."

مووسلوو گوتی:

"مه ترسه زهینه لّ. ده بی به قه زاوقه ده رازی بی. هه رکه س سزای کرده وه ی خو ی وه رده گری. هیچ

مه ترسه باشه؟ ترسان سوودی نیه..."

لای نیوه پو یه گه یشتنه ئاکچاساز. چوونه نیو لیپه واری تاریکی سنه و به ر. له بهر چروپری سنۆ به ره کان

ئاسمان دیار نه بوو.

مووسلوو گوتی:

"دانیشه زهینهل، ماندوو بووی."

پاشان سیغاریکی پیچایه وه به لیوی زهینه لییه وه کرد. زهینهل لیوه له رزه ی بوو. له سه رزه وی دانیشت و گوتی:

"مه م کوژن، ئە من زۆر شت ده زانم. ئیوه له مه ودوا ده توانن كه كه له من وه ربگرن. ده زانم منتان هیناوه ته ئیره بم کوژن. به لام تکا ده که م ئە وه م له گه ل مه که ن."

مووسلوو گوتی:

"به لی هیناومانی بت کوژین."

سنۆبه ره کان، ئاسمان، مووسلوو و ئەوانی دیکه تیکه لآو بوون. په پوله یه کی زۆر گه وره ی نارنجی باله کانی جووت کردبوون و له سه ر لکه در دووکیک هه ل نیشتبوو و لاقی به سه ر سه ره زه لامه شینه که ی و چاوه درشته کانی دا دینا. زهینهل ته نیا په پوله نارنجی یه که ی ده دی که لاقه باریکه کانی به سه ر چاوه گه وره کانی دا دینا. په پوله که ش ئاسوده و ئارام له جیی خۆی مابوو وه وه هه ل نه ده فپی.

له حزه یه که په پوله که ی له پیش چا و ون بوو. هه موو شتیکی تیکه لآو بوو و میشیکی درییژی وه که میشه نگوینه به رهنگی سوزی پۆلایی یه وه له سه ر گلووکی رهنگ په مه یی تووترک خۆی ده نواند. میشه شینه که به ره به ره رهنگی پۆلایی به خۆیه وه ده گرت و زیاتر ده بریقایه وه.

"مه م کوژن."

مووسلوو ده مانچه یه کی هه ل کیشا. دوو گولله ی له سه ری زهینهل دان. زهینهل هه ر له و جیی لیی دانیشتبوو له خۆل گه وزی. سه له مان و ئە همه دیش یه کی دوو گولله یان لی دان.

په پوله نارنجی یه که به ته قه ی ده مانچه کان هه ل فپیوو و له سه ر چله گوزروانیکی نیشتبوو وه، خه ریک بوو له سه ر چله گوزروانه که هه ل ده فپی وه. له په ستا هه ل ده نیششت و هه ل ده ستایه وه، هه ل ده نیششت و هه ل ده ستایه وه. پاشان هه ستا، هه تا سه ر بیسه که هه ل فپی و له کاتیکی دا به ده م فپینه وه به رز ده بوو و ده هاته وه خوار، به ره و خۆرئاوا رویششت.

مووسلوو گوتی:

"تۆپی."

ئه همه د:

"بۆخۆی وای ده ویست."

سه له مان:

"هه موو ریواریک ده بی بگاته مه نزلی خۆی."

لهوسهري باتلاغهكه، نهختيک لهولای ئهوشوینه که ئاویکی قورپاوه له زهوی ههلهدهقولی، قوولکهیهکی فرهوانیان ههلهکه ندو زهینه لیان ههروا به قانگله بووی له قوولکه که هاویشته و گللیان وهسه رکرد. مووسلوو گوتی:

"به هاری بۆخوشمان ناتوانین بی دۆزینه وه. ئاوه که ههله دهستی و ئهوی داده گری."

ماندوو بوون. وهختیک هاتنه وه نیو دی، خویان بهسه ر پیوه رانه ده گرت. مووسلوو وهک تاژی باریک و راکشاو بوو. شاننه کانی نهختیک کۆم ببوونه وه. سله مان مووسلووی له خه وه ستاند:

"زریانیکی توندی دی. یاللا راست به وه درهنگمان لی داهاهت."

"ئهحمه د له کوییه؟"

سله مان گوتی:

"لیرهیه، له بن که پری چاوه پروانه."

مووسلوو دهسبه جی ههستا. خوی پۆشته کرده وه که وتنه ری.

خهرمانه کانی عه لی سه فا هیشتا گیره نه کرابوون، ته نیا له دوینی وه یهکیک له خهرمانه کان جه نه پری لهسه ر بوو.

مووسلوو گوتی:

"سله مان، ئه تو مه زراکه ی سه ری ئاگر ده. له پیش دا خهرمانه کان بسووتینه پاشان که رده که ی ئاور تی به رده. ئهحمه د ئه تو ش ده چی بو لای "مهستیک ئوولون" و خهرمان و که رده کانی وی ده سووتینی. ئه منیش جه نه پره که ده سووتینم."

نیوه شه و بوو که خهرمانه کانی کیلگه ی عه لی سه فا بهگ ئاگریان لی بلیند بوو. زریانیکی توندی که ده هات بلنسه ئاگری خهرمانه کانی له گه له خوی برده نیوه راستی کیلگه که وه ئه و شه وه تا به یانی مه زراکانی عه لی سه فابهگ له نیو گری ئاگر دا ده سووتان و له وه ده شته هه مواره دا ده ریایه کی ئاگرین شه پۆلی ده دا.

خه لکی گوندی وایوای و دییه کانی ده ورپه ر له خه و راپه رین:

"خهرمانه کانی عه لی سه فا ده سووتین. "هیندیک لهسه ر که پران، هیندیک لهسه ر بانان و ژماره یه کیش لهسه ر داران را هه تا تاوه لات ته ماشای خهرمانه ئاگرگرتووه کانیاں کرد.

وه سمانه زله له که ولی خوی دا جی نه ده بوو. ده چۆوه مالی، ده هاته وه ده ری. ده مانچه ساچمه زه نه که ی که دای گرتبووه وه، له بهر پشتینی راده کردو ده ری ده کیشایه وه. ده ی گوت:

"ئاوا، مه لا فه رهاد پیایوی به ئیمانی خوا، قسه ی تویه. هه موو که س ده بی سزای کرده وه ی خوی وه رگریته وه، به لی، ئه ی پیایوی خواو ئایین، که دهسته کانت پر له نوورن، ئه ی مورشیدی کامل... هه تا شه هینم له خه وه له دهستی، هه ر خوا ده زانی چه ند شت رووده دا. هه ر ئه وه نده به سه سیبه ره که ی بکه ویته

سەر دەشتی چوکورواوا. تەنانەت ئەگەر تا قیامەتیش ھەر ئاوا چلّم ھەل لوشی و بخەوی، دیسان ھەر سیبەرەکە ی بۆ مەمانان بەسە. ھەر سیبەرەکە ی... ھەر ئەوەندە بەسە کە خەلک بزانی ئەو پێی ناو تە سەر دەشتی چوکورواوا. ھەر ئەوەندە بەسە. ئەو کێوکان کون دەکاو ریگا بۆخۆی دەکاتەو. خەلکی لادی چەند ترسەنۆکن، ئەوەندەش بەغیرەتن. ھەر ئەوەندە بەسە پالپشتیکیان ھەبی، تەنانەت ئەگەر ئەو پالپشتە لاسکە چۆدانیکش بی.

لای نیوہ پۆیە خەبەرکی دیکەش لە دێھاتی گەرا. دوینی شەو ھاوکات لەگەل ئاگر تێبەردانی خەرمانەکانی عەلی سەفابەگ مالا کەشییان و بەر گوللە داوہ و ھەرچی ئەسپ و ماین لە تەویلەکە ی دابوہ بردوویانە. خەبەرە کە راست بوو. عەلی سەفابەگ کە ھەرگیز چاوە پوانی پیشھاتیکی وا نەبوو ھار ببوو و لە حالیک دا بە چنگان مووی سەری خۆی دەپنێوہ بە ژنەکە ی خۆی دەگوت: "ئەمن، ئەمن، ئەمن، ئەمن، خانم! چما ئەمن، ئەمن، ئەمن لە چاکە بەولاوہ چیم لەگەل ئەو نمەک بە ھەرمانە کردوہ؟"

ژنەکەشی بەنیوہ گریانوہ لە کاتیک دا ویپرای میردەکە ی تووکی لە دێھاتی یەکان دەکرد، دەیگوت: "چیمان بەسەر دی، ھاوار چیمان بەسەر دی؟"

"ئەم کارەیان بیوہ لام ناھیلّمەوہ. وەلامیک ی پر بەدەم بەو دێھاتی یە ھاربووانە ی وایوای دەدەمەوہ. ئەگەر عەلی سەفا بەگ بم ئەم کارەیان لە سەرەوہ ناچی..."

عەلى سەفابەگ باوەرپى نەدەکرد ئەوەى دەىبىنى و دەىبىسى، راست بى. دەىگوت:

"چۆن وىراوياىنە خەرمانەکانى من، خەرمانەکانى من بسووتىن، ئەسپەکانم بدن، چۆن شتى وا دەبى؟
چۆن؟ چۆن؟ چۆن؟ پشتيان به كى قايمه؟"

ژنەكەشى وىپراى هاوفاكرى و هاوودەردى لەگەلى دا دەىگوت:

"پشتيان به كى قايمه؟ دياره پشت قايمى يەكيان هەيه. دياره يەكيك هەيه كە وەك چنار پاليان پيوه
داوه، يەكيك هەر هەيه..."

"هەرچى بىرى لى دەكەمەوه فكرم بوى ناچى كە پشتيان به كى قايمه. روژى وايە دەبىنى هەموويان كز
داماون و ترساون، و خەرىكن دىيەكە بە جى بىلن و برۆن و راست لەو كاتەدا كە ترسيان رى نىشتووه و كاريان
كراوه، نازانم چ روودەدا كە رووحيان دىتەووه بەرو ياخى دەبن و بەر بەرەكانىم لەگەل دەكەن، ئەویش چۆن!
خەرمانەكانم ئاگر دەدەن، روژىكيش بى سى و دوو كردن مالەكەم وەبەر گوللە دەدەن و خوشم دەكوژن.
ئەگەر روژىك لە روژان ئەمانە، ئەم هەرچى و پەرچىيانە، ئەم ئەمەگ نەناسانە، ئەم نان خورو ناندين
دپىنانە بە رووه لىمالاوى بىن و بىانەوى بىم كوژن، هىچ پىم سەير نابى."

"ئەم خوا نەناسانە دياره دەكوژن. ئەمانە چاكەيان لە چاودا نيه. ئەگەر ئەتۆ نەباى، عارف صائم بەگ
وەك رەعەتەكانى ئاك مەزار دەمارى هەموويانى دەردىنا. برىا هەر واشت كردبايه، برىا پىشت پى نەگرتايە.
ئا... خ حەيف بۆ مېهرەبانى و ئىنسانەتى! ئا... خ كە چاكە و ئىنسانەتى بۆ ئەمانە نەهاتووه..."

"زەينە لىش نەهات. چى بەسەر هاتووه؟ لەم جوړه وەختانەدا زەينەل بەجى نەدەهيشتم، خەبەر باسى
بۆ دىنام. دەترسم بەلایەكى بەسەر هاتبى. كى، كى، كى ئەم كارەى كردووه؟ كى ئەم هەرچى و
پەرچىيانەى ئاوا هان داوه؟ كى ئەو نەدەى ئەمانە پەر پوو كردووه كە خەرمانەكانم بسووتىن و ئەسپەكانم
بدن، ئەمە كىيە؟ ئەو مەلا فەرهادە بى دىن و خوانەناسە بە من ناویرى. ئەو وەسمانەزلە خەرفاوش هەر
قسە دەكاو خوى هەل دەكيشى. ئەدى كىيە؟ كىيە؟ كىيە؟"

ژنەكەى بە لارەملى و بە راوێژىكى جىددى گوتى:

"بەگ، يەكيك هەر هەيه ئىدى. هەموو ئىرەيمان پى دەبەن. برىا هەر نەهاتبانە ئىرە. كەسيش نازانى
ئىمە لىرە چ دەچىژىن. كەس نازانى ئىمە لىرە لەنىو تاو لەرزو گەرماو تەپۆدا چ ژيانىكى سەگ مەرگيمان
هەيه. هەموو ئىرەيمان پى دەبەن. بە چاوانيان خەرىكە بمان خۆن. هەر دەلین "كىلگەى عەلى سەفابەگ".
ئىدى خەبەريان لەوى دىكەى نيه و نيه و نيه. ئا... خ ئەو روژانەيان لەبىر چوووه. ئەو روژانە كە ئەتۆ بەناوى
نەينى "تایفون" لە شاخەكانى توورپووس سنگى خۆت لە پىش فەرانسەيىيەكان كرده قەلغان و دوژمنت لە

دهريا كرد، به دسته يه كي چل كه سي كه چه كي دهستيان ته نيا تفهنگي چه خماخ دار بوو، فهوجي "مانيل" ت نه سير كرد. نهو روژانه، نهو روژانه يان له بير نه ماوه. ئا... خ نهو وهخته ي نه تو بئ ترس و بئ په روا ياريت به گياني خوټ ده كردو دت گوت: "نه سپم دهنگ نه دم بوم ناچيټه پيش، گولله ي فه پانسه نام هيټه نيش "، نهوان له كوئ بوون؟ نه تو خاكي نيشتمانت بهو گه وره يي به به خوئني خوټ نه جات دا، به لام نهوان چاوي ديتني نهو زهوي به دوو هه كتاري به ي تو يان نيه... ئاخ... نه تو دهستت له گياني خوټ شوت و نيشتمانت نه جات دا... نهو روژانه كه فه پانسه يي به كان دهستدرئزي يان كرده سهر حورمه تي خاك و نيشتمانمان نهوانه، نهوانه كه ئيسټا چاويان نيه ئيمه ي پئ ببينن، هه لاتن بو چياكان، خو يان له كونه مشكان و له بن پنچكان دا شارده وه... هه موويان، هه موويان، هه موويان هه لاتبوون. دوئني له شار كچه تيوي "فنجان چي به كان" واده كا: "ديسان ده چيه وه كي لگه؟" گوت: "به لي، ده چمه وه كي لگه، به لي قوربان ديسان ده چمه وه كي لگه... " پاشانيش چاوم ليك نان و زارم كرده وهو پيم گوت: "كچم! نهو روژانه كه بابت له نه دهنه له بن ئالاي فه پانسه دا سه ماي له بهر فه پانسه يي به كان ده كردو كلكه سووته ي له بهر ده كردن، عه لي سه فابه گي من، تاي فوني من شه پي له گه ل ده كرن. شه پي ده كردو خوئني ده پرشت. كچم، ئيسټا چاوتان به رايي نادا ببينن كه تاي فوني، قاره مانئيكي سه ربه خوئي بوويټه خاوه ني دوو هه كتار زهوي؟ نه دي كچم؟! " كاتي كه نه م قسانه م پئ گوت مه قئ لي بپرا، پاشانيش كلكي له گه لوزي گرت و وهك دي له سه گ لي دا روئشت. به باوه پي تو كاريكي باشم نه كرد؟"

عه لي سه فابه گ به جوړي كه گز فكران راچو بوو كه گوئي له قسه كان خي زاني نه بوو. ژنه كه ي په يتا په يتا چه ندين جار پرسى: "به باوه پي تو كاريكي باشم نه كرد، تاي فون به گ، كاريكي چا كم نه كرد؟" به گ كه هاتبووه وه سهر خوئ خيرا خيرا ده ي گوت: "كاري چاكت كرد گيانه كه م، زور كاريكي چاكت كرد."

"هه موويان دوژمنمان. كي لگه كه مان بووه ته دركيك و له چاوي چوكووراوا هه ل چه قيوه. خه تاي خوټه. چه ندم پئ گوتي له سيري تا پيوازي هه موو شتيك بو مسته فا كه مال پاشا بنووسه. يهك به يهك هه مووي تي بگه يه نه. تا نه ويش نهو سه ربازه راكردووانه، نهو خائينانه ي نيشتمان، نهو بي غيره تانه، نهو دوژمنانه ي سه ربه خوئي له دار بدار، له دار... چه ندم پئ گوتي بو مسته فا كه مال پاشا بنووسه كه "پاشا" نهوانه ي وهختي "حيزبي ئيسټيقلال" دهره قه تي تاي فوني تو نه هاتن، ئيسټا كلكيان له سهر نه پي پشتي داناوه ده يانه وي وهك مار پييه وه بدن. گوت بنووسه. ئا... خ نه تو چه ند ميهره باني، چاكي، به روحمي. دلټ نايه گورگي بيابان و ميرووله ي سهر ريگا و ماري ژارداريش له تووه نازاريان پئ بگا، حه يف كه دلټ نايه."

نه مجار له بانگي گرياني داو له كاتي كه دا داوينه كه ي هه ل دابووه وهو به رو ني فه كي خوئ به مي رده كه ي نيشان ده دا، گوتي: "بروانه روژو روژگارم. وهره بزانه. با بين لاقانم، له شي وهك گول ناسكم ببينن، با بين

ته ماشا كه ن، ئەگەر ئينسان بن، ئەگەر ئينسانه تي بزنان، داخوا دلّيان تاقهت ده گري؟ ته پۆ هه موو ئەندامى له شميان هه لا هه لا كردوه.

پاو پووزى مه ليحه خانم پر بوو له جيّ ده مى ته پۆو ميّشووله. ته پۆ پي يانه وه دابوو، هه موو گياني بريندار بوو.

عه لى سه فابه گ نيزيك كه وته وه. سه روپه رچه مى خيزانيى ماچ كردو گوتى: "مه گرى مه ليحه. ئەمن ده ره قه تي ئەمانه ش ديّم. هه روهك فه رانسهي يه كانم هه پروون به هه پروون كرد، مشوورى دوژمنه كانيشم ده خۆم. زه وي يه كانى ئەم ده شته هه قى خۆمانن و هه قيش به هه قدار ده گا."

مه ليحه خانم له كاتيک دا فرميسكى چاوه گه وره بادامى يه كانى ده سپريه وه گوتى:

"عارف صائم به گ هه روهك ئاو خواردنه وه چه ركه سه كانى له گوندو مه زراى خۆى وه ده رنا! ده ستي خۆش بي. به نيازه كي لگه يه كى نموونه دروست بكا كه له جيهان دا ويّنه ي نه بي. ئيمه ش دلّمان به وايواى و ئەو خه لكه ناحالّيه خۆش كردوه."

عه لى سه فابه گ گوتى:

"مه گرى مه ليحه. ئەمن شه رپكه ريكي به ئە زموونم. چه ز له گيروگرفت ده كه م. ئەمجار وهك عارف صائم به گيش نيم كه حكومته تي "كۆمارى توركيه" م له پشت بي. ئەمن شه خسييه تي خۆم هيّنده ناهيّمه خوار كه گيروگرفته كانى خۆم به رمه لاي ده ولّته. ئيمه "حيزبى ئيستقلال" مان له بهر خاترى خۆمان دروست نه كرد... ئەگەر ئەوهى ديّهاتى يه كان هان ده دا، ده كه ويّته بهر چنگم... له پشت په رده وه كه سيك هه يه كه له نيو ديّهاتى يه كان زۆرى قسه ده روا، باوه رو متمانه يان پي هه يه. به لّام ئەو ده بي كى بي مه ليحه؟ كى يه، كى يه، ئەو كابرايه كى يه؟"

مه ليحه گوتى:

"هه موون. كه س زگى به ئيمه ناسوتى. كه س ئاگاي له دلّى ئيمه نيه. ئەمه چاره نووسى من بوو؟ بابم ئەوه ندهى به من خويند بو ئەوهى له ده شتى ئاناوارزا ته پۆ بم خۆن؟ هه موو روژى تا ئيوارى ئەو ديّهاتى يه پيس و چه په لّانه له بهر چاوى خۆم ببينم و قسه يان له گه ل بكه م؟ بروانه، بابم بو ئەوه منى نايه بهر خويندن؟"

پاشان دووباره داوينى خۆى هه تا بهر نيوكى هه ل دايه وه وه به رو نيّفه كى خۆى به ميّرده كه ي نيشان دا.

"مه گرى مه ليحه. مه گرى. دلّيا به ده ره قه تيان ديّم. مشووريان ده خۆم."

پاشان له هۆده كه دا ده ستي كرد به راويچكه. مه ليحه خانم شاره زاي ئەخلاقى ميّرده كه ي بوو، كاتيک ئەو راويچكه ي ده كردن، ئەم دهنگى نه ده كردو به چاوى مۆلق ماوه وه بي ئەوهى هه ست به ماندوويى بكاو به سه برو سيكه دانه وه ته ماشاي پياسه كردنى پياوه كه ي ده كردو ته نيا وه ختيك قسه ي ده كرد كه ميّرده كه ي شتيكى لي پرسيبا.

چه کمه زرده کانی عه لی سه فابهگ خو لاوی بوون. پانتو له خهت خه ته قاوه یی یه که ی چه کمه کانی داده پو شین. به سپایی قه مچی له چه کمه کانی راده کیشاو به و زه برانه دهنگی وه ک دهنگی ئارامی ته پل له چه کمه کانی هه ل دستا. عه لی سه فابهگ له میژ سال بوو فیرو بوو له نیو ئه و دهنگه نهرمه ی وه ک دهنگی ته پل دا بیر بکاته وه و نه خشه بکیشی.

ده یان گوت حه مه دوک له چیاکانی توو پرووس بینراوه. ماوه یه ک پیشت زهینه ل به گوئی خو ی گوئی لی ببوو که کچی کی جیل له بهر خو یه وه گورانی یه کی به نارهنار گوتبوو که بو حه مه دوک دانرابوو. "به راستی زهینه ل چی بووه؟" ده بوو بی دوزیته وه.

"مورته زا!"

دهنگی له خوار پلیکانه کانه وه جوابی دایه وه:

"فه رموو ئاغا."

"وهره سه ری."

مورته زا که تا نیستا قه تی هینده فیشنه ک له خو ی نه دابوون, له حالیک دا له بهر قورسای فیشنه کدانه کان نیوچاوانی تی ک نابوو له پلیکانه کان وه سه ر که وت.

"به لی ئاغا."

"کورم مورته زا, ئه وه چه ند روژه زهینه ل دیار نیه. چی به سه ر هاتوه؟ به لایه کی به سه ر نه هاتبی؟ تا نیستا شتی وا نه بووه. زوو زوو سه ری ده دام. به لایه کیان به سه ر ئه و به سه ر زمانه نه هی نابی؟ برؤ وایوی و گوئی پیدا بگره, بزانه چ بووه. له وانه شه نه خو ش بی."

"به چه که وه بچم یان بی چه ک؟"

"بی چه ک بچؤ."

مورته زا رویشته.

"هه تا سه روسه کوتی حه مه دوک له چیاکانی توو پرووس درده که وی, دیهاتی یه کان ده بووژینه وه. هه رکاتی ک دهنگ و باسی حه مه دوک له چیاکانی توو پرووسه وه دی, دیهاتی یه کانیش لی ره هار ده بن. ناکا هو ی یاغی بوونی دوی شه و حه مه دوک بی؟ ناکا ئه سپه کان حه مه دوک رفاند بنی؟"

هیله کانی دم و چاوی ئه سمه ری عه لی سه فابهگ که له بهر سه وزه یی ره ش ده چوو و دت گوت دووکه لگرتوو بووه, په یتا په یتا ده گوران. له دلی خو ی دا ده ی گوت: "تو بلئی بوونی تاقه که سی ک له و چیاو به نده نانه بتوانی ئه وه نده غیره ت وه بهر ئه مانه بنی که که تنی وا گه وره بکه ن؟ پیاو له و هه رچی و په رچی یانه تی ناگا. وه ختی وایه ده بینی له خشه ی قوری ده سه له منه وه, روژی واشه توپ و تفه نگیشیان پیوه نیی باکیان نیه... ئه م حه مه دوک عارف صائم به گی له پشته, ئه گینا تا نیستا له به ین چوو بوو. جه ندرمه ده ی گرن و به ره لالی ده که نه وه." زور به دهستی عارف صائم به گه وه داماو بوو. ئه گه ر ئه و

بویستایه سهرانسهری دهشتی چوکورواوی داگیر ده کردو که سیش نهی ده ویرا له پیشی راه سستی و بلی پشته چاوت برۆیه. به باوه ری علی سه فابهگ بوونی چه ته له چیاکان و ئالۆزبوونی وه زعه که به قازانجی عارف صائم بهگ بوو. گورگی وهك عارف صائم بهگ چه ز له ههواي ئالۆز ده کاو ئه گهر ههوا تووش نه بی، گورگی به هیزی وهك نهو به دهستی خویان ههوايه که ئالۆز ده کهن. جگه له وهش زۆر توندی ئیره یی به عارف صائم بهگ ده برد.

وه رسوورا چوو له ای ژنه که ی و نیوچاوانیی ماچ کردو گوتی:

"خه فته مه خو مه لیحه. ئه من ده رۆستی ئه مانه ش دیم. ئیستا ده مه وی بچمه چیک لار بو لای خزمه کان. ئه گهر پیاو بن، ده بی پیاوه تی خویان نیشان بدن و بی. ئه گهر له م هه ل و مه رجه سه خته دا به که لك نه یه ن، ئه دی که نگی به که لکم دین. ئاخه وانیه؟"

مه لیحه پی که نی. سه رگونا تورت و گوشتنه کانی له چال که وتن و به زه رده خه نه وه دوپاتی کرده وه:

"ئه دی که نگی به که لك دین؟..."

پاشان به خو شحالی و له ناخی دل وه گوتی:

"به قوربانته بم تایفون بهگ. پیاوان زۆر له گه ل خوت بی. ئه م هه رچی و په رچیانه هه رچی له ده ستیان بی ده ره قی ئیمه دریی نا کهن. ئه مانه، ئه م هه رچی و په رچیانه خه رمانه کانمانیان سووتاند، ئه وانیه ئه وه نده نزمه که پزق و رۆژی خه لک، رزق و رۆژی ئیمه ده برن و ئه سپه کانمان ده دن، ئه وانیه له زه وی په کانمان نارۆنه ده ر، هه ر خه راپه و نا پیاوی په که له ده ستیان بی، ده ی کهن. ده به رت مرم تایفون بهگ، وریای خوت به..."

عه لی سه فابهگ به نیشانه ی سه لماندن سه ریکی بو له قاندو به غاردان له پلیکانه کان چوو خوار. له هه وشه ی ماتل نه بوو. ئه سپه که ی سازوئاماده بوو، هه رکه پی له پکیفی نا، سی پیاوی دیکه ش خویان هاویشه سه ر ئه سپان.

خه لکی چیک لار له ده ره وه ی ئاوی پی شوازی یان له عه لی سه فابهگ کرد. سه رکرده که یان حاجی کاها" ی بابی عه لی سه فابهگ پیاویکی هه ژار بوو که به قه رزوقۆله کوره که ی خوی له به ر خویندن نا. عه لی سه فابهگ له ریگی پیاوه کانی ده وه ته وه زۆری کۆمهگ به خه لکی چیک لار ده کرد. ته نانه ت ژماره یه که له خه لکی نهو دی یه ی هه ر له و ریگی یه وه له به ندیخانه ئازاد کرد، که پیاویان کوشته بوو. بۆیه خه لکی نهو دی یه زوریان خو ش ده ویست و هه رچی ویستبای بی ئه م لاو نه ولا بۆیان ده کرد.

هیشتا چاک و خو شی یان نه کرد بوو، به عه لی سه فابهگیان گوت: "ئیشه لالا خیره ناغا. خوا که ریمه.

ئیمه ش خو ده ست و بالمان نه به ستراوه..."

"سلامت بن، بژین. زور له ئیوه خزم و دوستان رازیم." موسا کاهیا "تان که ناردبوو، هاته لام و زوری خوشحال کردم. چونکه هر روزی دوی سووتمانه که هاته لام، وام زانی دنیا یان داومی. ئیستا مهسه له که خه ریکه زور قوولتر ده بی. به لام وهختیک ئیوه وه ک کیو له پشتم راه ستاون، نیگه رانیم نیه..."

خه لکه که گوتیان:

"ئرئ وه لالا وایه."

گوندی چیک چیک لار ته نیا گوندی دۆلی چیک چیک لار بوو که خه لکه که ی به دزی و چه ته یی ده ژیان. ته نانه ت ژنه کانیشیان ئه سپ دز بوون و هه موویان له حوت سالی یه وه فیری تفهنگ هاویشتن ده بوون.

خه لکه که گوتیان:

"ئاغا، ئه تو دل له دل مه ده."

"له چوکوراوا هه رجی یه ک پی ئه سپی توی وی که وی، ملکی خوته"

"خوا سیبه ری تۆمان له سه رکه م نه کا."

"کورپه ئاغا، گیان و مالمان به قوربانی سه ره موویه کت."

"به ردیک له نینۆکی تو بدرئ، جه رگی ئیمه ده برئ."

عه لی سه فابه گ له خوشی یان وهخت بوو بال بگری. له کاتیک دا زاری هه تا بنانگویی یان پی داپچرا بوو، دهستی ریک ده خشاندن و جگه له وه که لیکدا لیکدا بلئ: "سلامت بن یاخوا، هه ر بژین." نه ی ده توانی قسه یه کی دیکه بکا.

له نیو خه لکه که دا پیره پیاویک به قه لسی یه وه پی گوت:

"عه لی! ئه وه چت لی هاتوه؟ ئه تو پیت وایه ئیمه تو ده خهینه زاری ئه و گورگانه ی وایوی و بوخۆمان ته ماشات ده که یین؟ بو وای تیک چووی؟ هه موو دی یه که به قوربانی نینۆکیکی تو ده که یین. برپوه سه رمال و گوزه رانی خوت و خه یالیشت تهخت تهخت بی. ئه مسال خه لکی وایوی زهوی یه کانی تو به جی دیلن و ده پۆن. ئه گه ر خه لکی وایوی زهوی یه کانی تو به جی نه هیلن و نه پۆن، ئیمه ئه م گونده به جی دیلن و ده پۆین و جاریکی دیکه ش سه رمان هه ل نایه بیینه وه نیو پیاوان. تی گه یشتی، گویت لی بوو چم گوت کورپه ئاغا؟ ئه تو برپو وه دوی کارو گوزه رانی خوت که وه و کاری وایوی لی گه ری بو ئیمه. هیچ ناره حه تیش مه به و خه فهت مه خو."

عه لی سه فابه گ به چاویکی فرمی سکاوی و دهنگیکی گراوه وه گوتی:

"خوا بت پاریزئی مام "حاجی وه لی"، منت خوشحال کرد."

حاجی وه لی گوتی:

"هه م خوشحال به وه هه م خاترجه م."

دەسبەجى بە خۆشىي عەلىسەفابەگ بزنىكىيان كوشته وه . ئاورىكى خۆشيان كرده وه و گۆشتيان برژاند . پاكىشىيان هينا . عەلىسەفابەگ هەر لەنيو دىي نوپىي كرده پاش نان خواردن بانگى "دورسون دورمووشى" كرده گوتى:

دورسون دورمووش كورپى خوم، ئىستا وهختى دەست بەكاربوونه . چ نەخشەيەكت بو وايواي هەيه؟
دەتهوي چ بكەي؟

"هەرچى ئيوه بفرمون ."

"بروانه، ئىستا دەستيان بە تهواوي بەتالە . ئەسپەكانيان چوون . خەرمەناكانيان سووتان . تەنيا گاوگول و قازومراوي و مريشكيان ماون... گوئى بگره دورسون دورمووش لە گوندى وايواي نابى بو نمونەش نە بالندە بمىنى، نە پىرؤ . دەبى هەموويان بكورثى و كەلاكەكانيان لە دەوران دەورى ئاوهدانى ريز بكەي ."
"بە چاوان ئاغا ."

"بەرنامەكەي دىكەت دوايە پىدەلیم ."

"خەلكى وايواي زور ترسەتۆكن، لە سەريان دە، پاروويان لە دەم برفىنە متەق ناكەن!"
هەرچەند مەسەلەي حەمەدۆك باشى فكري عەلىسەفابەگ ئالۆز كرد بوو . بەلام بو ئەوهي تىنەگەن مەسەلەكەي زور بەلاوه گرنگە، لەو بارەيه وه پرسىارىكى نەكردو چاوه رپى بوو ئەوان مەسەلەكە بىننە گورپى . بەلام سەرەنجام خوى پى پانەگىراو بوخوى بە جورىك باسى حەمەدۆكى هينايە پيش و بە بىموبالاتىيه وه گوتى:

"لە بىرتانە وهختىك چەتەيەك لە چىكان پەيدابوو، ئەوه كە عەبدىخانى خۆمانى كوشت"

دیهاتىيه كان گوتيان:

"ئا، بەلئى، حەمەدۆك..."

"بىستومە دووبارە لە چيا بىنراوه ."

حاجى وهلى گوتى:

"ئەو زور ئازايە، غىرەتى شىرى هەيه، ماوهيەك لەمەوبەر برايمەرەشى كوشت، سى شەوورپۆژان لەگەل لەشكرىك جەندرمە شەرى كردو سەرەنجام دپى بە لەشكرەكە داو بە سالامەتى دەرچوو . بابايەكى سەيرو سەرسورپهينەرە . پاشانىش..."

هەمووان بە قىنەوه ئاورپان دايەوه سەر حاجى وهلى... حاجى وهلى دەسبەجى تىگەيشت چ هەلەيهكى كردهو بو ئەوهي سەر و كلكى مەسەلەكە پىك بگرى، گوتى:

"پاشانىش... پاشانىش برووسكەي بو مستەفاكەمال پاشا لىدا كە ئەو فەقىرو هەژارانە مەنیرە شەرى

من، ئەگەر دەویرى بوخۆت وەرە پيش ."

عەلى سەفابەگ لە ھىنانە گۆرپى مەسەلەى حەمەدۆك پەژىوان بوو ھەو زانى كە ئەو دىھاتىيانە پىزو ئۆگىرىيەكى قووليان دەرھەق بەو مندالە ياغىيە لە دل دا ھەيە. ديارنەبوو ئەم ھەستە لە كوئى ھەل دەقولئى. ئەگەر پىشى زمانى حاجى وەلىي نەگرتبايە، حەمەدۆكى دەكردە قارەمانىكى ئەفسانەيى.

بە باوەرپى عەلى سەفابەگ، حەمەدۆك كابرەيك بوو كە دەيتوانى بۆ ھەموو كەس مەترسىدار بئى. خەلكى وايواى ئەو ھانى دابن، يان كەسىكى ديكە، بە ھەر حال ئەو، بنىادەمىكى خەتەرنەك بوو. لە نيۆبەردنى كارىكى واجب بوو.

لە بارەى حەمەدۆكەو ھەركى جۆراو جۆر ھىرشيان دىنايە سەر مېشىكى كە خەريك بوو شىتى كەن، ئەو دەم دەترساو سام دەيگرت. داخوا ئەو كورپىژگەيە قارەمانىكى گەلى بوو؟ ئەگەر قارەمانىكى گەلى بوو، بۆ گەيشتن بەو پلەيە جگە لە كوشتنى ئاغاىەكى بەستە زمان و بىچارەى كوئىرەدىيەك چ كارىكى گىرنگى لە دەست ھاتبوو؟ داخوا ھۆى سەرەكى كە ئەم مندالەى كىرودەتە قارەمان چ شتىكە؟ وەختىك ناوى حەمەدۆكى ھىنا، دىھاتىيەكان و تەنانەت خزم و تايەفەو كەس و كارەكەى خوئى بئى دەنگ بوون و ئەگەر حاجى وەلىي زۆربلئى قەسەى نەكردايە، كەس لە بارەى حەمەدۆكەو زمانى نەدەگەرە. داخوا ئەم كورپىژگەيە كەشف و كەرامەتى ھەيە؟ داخوا ئەفسوون و جادووى پئىيە؟

عەلى سەفابەگ لە كاتىك دا لە دلئى خوئى دا دەي پرسى: "ئەرى لئى دەترسم؟" لە جئى خوئى ھەستاو گوتى:

"دەبئى بۆم بۆ شار."

ئەسپەكەيان بۆ ھىنا، سوار بوو. لە دلئى خوئى دا بىرى دەكردەو: "داخوا دەترسىم؟ ئەسپەكانيانم بە دىزىن دا، ئەوانىش ئى منيان دىزىن... خەرمانەكانيانم سووتاند، ئەوانىش ھىنەكانى منيان سووتاند... ئەمىن گوتم گاوكۆلەكەى وان بكورن، ئەوانىش ھەر ئەو كارە دەكەن؟ ئەمىن فەرمان دەدەم بيان كورن... لەوانەيە بلىم مەلافەرھادىش بكورن. داخوا پئى تئى دەچئ ئەوانىش من بكورن؟..."

مووى قالبى پاست بوونەو، بۆ يەكەم جار مردنى زۆر چاك و زۆر نزيك لە خوئى ھەست پئى كرد. داخوا ئەم دىھاتىيانە دەي كورن؟ داخوا دەويىن كارى وا بكەن؟ تۆ بلىئى شتى وا بگونجئ؟

لە كاتىك دا پئى دەكەنى لە بەر خوئى ھەو دەي گوت: "خەرىكم دەترسم. سووتمانى ئەو دەشتە بە جارىك مېشىكى تىك داوم. باشە، خەرمان سووتاندن كارىكى نيە، بەلام لە وايواى كەسى وا پەيدا نابئى بتوانئى ئەسپەكانم بدزئ... " و دەسبەجئ فەكرى حەمەدۆك لە زەينىدا زىندوو دەبوو ھەو: "ناكا تەواوى ئەم گونگەلەنە لە بن سەرى حەمەدۆك دا بن؟ ھا...! نا گيانە. ئەو رۆژىك لە چىاو بەندەنان دەرەكەوئى و بۆ بەيانى دەپروا دە سالان ون دەبئ... چەتەيەكى سەيرو سەمەرەيە. ديسان دىھاتىيەكان بە شانازى وى دپوو ئەنەكە ئاگر دەن. ديسان لەسەر دوندى چىاكان ئاگر ھەل دەبئ. زۆر سەيرە. لەوانەشە ئەم دىھاتىيانە ئاگر پەرسە بن.

به لئ! همزه ش رۆيشت! كاري ته واوه. ده لئين ئه ويش زۆر له گه ل ره عيه ته كان خه راپه ... باشه، مه سه له ي تۆله ي عه بدى خانيش له گۆرى دايه ... به لام خو ئيمه له چه رخه كانى نيوه راست دا ناژيين! ئه م جوړه توندو تيژى يه هه ر ئه م ئاكامه ي ده بئ. ئيستا بزانه چۆن ده توانئ گيانى شيرنى ده رباز بكا."

به باوه رى عه لى سه فابه گ هاتنه وه ي حه مه دۆك بو توورپووس به مه به ستى كوشتنى همزه له گه ل ئه قل و مه نتيق ريك ده كه وت. حه مه دۆك پاش كوشتنى همزه دووباره ون ده بيته وه و ديها تى يه كانيش پاش رۆيشتنى ئاگر هه ل ده كه ن. كه وابه ي ده ليليك بو ترس و له رزى وى نه بوو. به لام...

عه لى سه فا له كاتيك دا ببرى له م مه سه له يه ده كرده وه گه يشته شارى. ئه سپه كه ي برده وه مالى و يه كيك له نۆكه ره كانى له گه ل خو ي هه ل گرت و چووه نيو بازار.

یاوهر دهی گوت:

"بنیاده میکی سهیرو سهرسور هینه ره. سهرسور هینه رو ئازا."

همزهش له حالیک دا چاوی وهك زاره ئهشكهوت داچراپوون، پرسى:

"به باوهری ئیوه ناکری بیگری؟"

"هه چه تهیهك ئاخره که ی رۆژیک دهگیری، به لام ده بی بزاین کهنگی."

وهکیل باشی عاصم هاته وه نیو باسه که وه:

"ئاخر پیاو ناتوانی سهر له کاری وی دهرکا، پیش بینی ناکری... وهك ماسی نیو ئاو وایه، له نیو دهستی

بنیادهم دا دهخزی و دهرده په ری!"

"وهکیل باشی، به باوهری ئیوه ئیستا بو کوئی چووه؟"

"کهس نازانی. له پرون ده بی، پاشان خوا ده زانی له کوئی سهر وه دهر ده نی... بو وینه پیته وایه ئه مرۆ

له چوکورواوایه، له پر ده بینی سبهینی له ئالاداغ سهر وه دهر ده نی. ئه مرۆ پیته وایه له ئالاداغه، به لام

رۆژیک دیکه ده بینی سهر له چوکورواو دهر دینی! کارهکانی ئه و کابرایه کهس تی یان ناگا. له نه کاو ده بینی

سی شه وو رۆژان نه ئیسراحت ده کا، نه ده خه وی، نه نان و ئاو ده خوا، وهك با ده فری. بنیاده میکی

سهیره. پیی خوش بی ده بینی و پیی خوش نه بی نا... "وادیاربوو راپوژی وهکیل باشی عاصم له کاتی باسی

حه مه دۆک دا که میك تاريف و پی هه لگوتنی له گه له. وهختیک باسی ده کرد، دهنگی زیندووترو گهرم تر بوو.

"که وایه له گرتن نایه؟"

یاوهر گوتی:

"بوچی، دهش گیری، به لام پاش ئه وهی ماوهیه کی زۆر ئیمه ی به دواى خوی دا راکیش کردو سهری

لی شیواندین و که فه زگی کردین. چما ئه قل دهی گیری، نه گیری؟ "چاکیرچالی ئه فه" چارده سال سوپای جازز

کردبوو، ئاخره که ی چی به سهر هات؟ لی یان داو کوشتیان. چما ری تی ده چی نه گیری؟"

همزه ورده ورده فکری ده شیواو هه واسی په رت ده بوو. ترسیک که له دلی دا شاردرابووه وه کهم کهم

خوی دهرده خست و له په ستا وهکیل باشی و یاوهری ده خسته به پرسیار. سه ره نجام له و پرسیارانه

گه یشته ئه و ئاکامه که به و ئاسانی به باشاری هه مه دۆک ناکری.

وهکیل باشی عاصم زۆر به ئیشتیاوه دهی گپرایه وه که:

"رۆژیکیان دیسان له گه لی به ره ورو بووین. له "ئاشاغی ئاندریم" بوو. سی به سی به نیو مه ره زه جاردا

ده رۆیشتن. ده ت گوت به نیو سینیه که دا دهر پون. راست له نیوه راستی مه ره زه جاریکى سه ورسه وزدا

دهرپوښتن. به يانی بوو. ئيمه ته قه مان لى کردن. له نه کاو ديمان له نيوه پراستی مه رزه چاره که دوکه له هه ستا. پاش تاويک دوکه له که نه ماو ته ماشامان کرد نه و سى که سه ش ديارنين. دت گوت بوونه ئاوو به زه وى دا چونه خوار. نه و روزه هه موو مه رزه چاره که و ده ورو به ره که يمان به زياتر له هه زار که س ديهاتى و ده سته يه که جه ندرمه سهنگ و سووژن نا. به لام شوينه واريان نه بوو. بو سبه ينى به يانی نه ويان له گه ل هاورپى يه کانی له "سارى باخچه" دييوو. وه دواى مه سه له که که وتم. خه به ره که پراست بوو. بنياده م چوڻ ده توانى به شه ويک نه و هه موو رپگايه بپرى؟. ئيستاش که ئيستايه بو من بووه ته مه ته لۆکه. ناليم ناگيرى. به لام به و ئاسانى يه ش کلکى به ته له وه نابى. نه من تووشى زور که س له چه ته کان بووم. به لام پياوى وا چوست و چالاکم نه ديوه. نه وم جارک ديوه. پياويکى رپوه له يه. نازانم چ نه ينى يه که له کاردايه که هه موو ديهاتى يه کان خوښيان ده وى. چه ندين ساله سه روکارم له گه ل ياغى يانه، به لام تا ئيستا که سم نه ديوه نه وه نده له لای خه لک خوښه ويست بى. زه حمه ت بکرى حه مه دۆک له ده ستى ديهاتى يه کان برفيندرى.

هه مزه گوتى:

"هه موو خه لکى دى ئيمه له گه لى دوژمنن. ته نيا چاوه رپى ده رفه تن. نه گه ر وه ده ستيان که وى له که چکه ئاويک دا دهى خنکينن. ئيمه ئاغى خو مان زور خوش ده ويست. ئيستاشى له گه ل بى شه ووروز فرميسک بو عه بدى خان هه ل ده وه رينن. هه قيانه. عه بدى خان وه ک فريشته و ابوو، پياوى خوا بوو. ده لى ن ئيستاش ديهاتى يه کان دهى بينن که به سوارى نه سپى بوره له نيو خه رمانه ي نووردا به سه ر ئاوه دانى يه وه ده فرپى. پارزه شه وه ته تا تولعى به يانی به خه به ر بووم به لکوو بى بينم، به لام به نسيم نه بوو. وادياره له من قه لسه، بويه خو م نيشان نادا."

وه کيل باشى عاصم و ياوه ر پيکه نينيان به قسه کانی هه مزه ده هات...

هه مزه به ده نگيک که له ترسان ده له رزى، به راپوښتى تیکه ل به گريان وه به داماوى و ناهوميدى گوتى:

"نه من ده زانم نه و ئاخره کهى منيش ده کوژى. نه و له به ر خاترى من گه راپاوه ته وه ئيره. هاتوه ته وه من بکوژى. نه من چيم ده زانى! برىا له چوکوراوا نه هاتبامه ئيره. وه جاخم کوږ بووه وه. هاتم که نه هي لم وه جاخى بابم کوږ بيته وه. به لام گيانى شيرينم دانا. نه و سه ره نجام منيش ده کوژى."

"هه مزه له گه ل دووپات کرده وهى پرسته ي: "نه و سه ره نجام منيش ده کوژى."، بى چاوترووکاندن ته ماشاى وه کيل باشى و ياوه رى ده کرد که به لکوو له زمانيان ببيسى بلين يارمه تيت ده ده ين و فکريکت بو ده که ين و تيشکيکى هيو له دللى بدا. به لام پيکه نين له سه ر ليوى وه کيل باشى و ياوه ر تو رابوو و روخساريان وه ک ديوار ره ق و بى موبالات بوو. نه و دووه هه ر نه و روزه که بيستيان حه مه د گه راپاوه ته وه چيا، له باسى خو يان دا به و ئاکامه گه يشتن که بو کوشتنى هه مزه هاتوه ته وه.

وه کيل باشى عاصم گوتبووى:

"بیئەم لاوئەولا حەمەد دەی کوژئی، حەمەد تا ھەمزە ی نە کوژئی ناگیرئی" پۆژی شەپە کەش کە حەمەد بە پارانەو بە ھەکیل باشیی دەگوت: "ھیندی کارم ھەن دەبی تەواویان بکەم." ھەمووان دەیان زانی مەبەستی چیە. بیئەم لاوئەولا کاری ھەمزە یەک لا دەکا.

"ئەو من دەکوژئی. وانیه ھەکیل باشی؟ کەسبیش ناتوانی پیشی پیبگری. نەئەتۆ، نە عارف صائم بەگ، نە مستەفاکەمال پاشا و نە خوی گەرە. وانیه؟"

وھکیل باشی وھلامی نەدەدایەوہ.

"وانیە جەنابی یاوەر؟"

یاوەر کە دەت گوت گویی لە پرسیارە کە ی نەبووہ، بە چاویکی حەبەساو و بیحالیوہ گەوجانە تەماشای سەرچاوی ئەوی دەکرد.

"یاوەر، ئەو سەرەنجام من دەکوژئی، دەزانم دەم کوژئی. بەلام ئیوہ دلتان نایە پیم بلین. وانیه؟"

ئەوان رووبەرووی یەکتەر لەبەر کوورەخانە یەک کە موورەداری گەرە گەرە ی تیدا دەسووتان، دانیشتبوون و تەماشای ئەو دارانەیان دەکرد کە بە قرچە قرچ دەسووتان، و قسە یەکیان بو گوتن نەدەدۆزیوہ.

ھەمزە لە حالیک دا ھەر دەی گوت: "ئۆف، ئۆؤؤف، ئۆف!" لە جیی خوی راست بووہوہ، رویشتە خوار بو سستی چۆمەکەو لە قوولایی شەوی بیئەستیرە دا نوقم بوو.

"خوایە، رووح وەبەر ئەم بەردە بنی! ئەوہی مردوہ زیندووی بکەوہ! رووح وەبەر ئەو ئاسنە تاوہوہی نیو کوورە بنی! گیان بینەوہبەر دارو لک و پۆپی وشک ھەلاتوو! رووناکایی بدوہ بە چاوی کویر..."

ھەستی بە پەژیوانی دەکرد. وھک سەگ پەژیوان بوو: "ناخ لە دەستی ئەم پتراخ ئوغلای یە ئا...خ لە دەستی ئەو پیرە سەگە! ھەمووی خەتای وی یە، ئەو گیانی شیرنمی لیئەستاندم!" پاشان ھاواری کرد: "پیش ئەوہی بمرم ئەوی دەکوژم." بە وەبیر ھاتنەوہی مەرگ ئاگری رق و قینی بەرامبەر بە پتراخ ئوغلای خوشتەر دەبوو:

"ناپیاوی بی نامووس، ئاخر چۆن بوو کە منت وەبیر ھاتوہ؟ سەری خۆم داخستبوو و لە چوکوراوا چاک و خەرپ گوزەراند دەکرد. بۆچی بوو ھەکتار زەوی ئەم زولمەت لە من کرد؟ گیانی شیرنمت لیئەستاندم. ئیستا چ بکەم، چ خاکیک وەسەر خۆم بکەم؟. ئەو یاوەرەش کە ئەوہندە نان و نمەکی منی کردوہ، ئەوہندە بەرخ و ھەنگوین و رۆنەکەرە ی منی خواردوہ، ئیستا قزقز پیم پی دەکەنی. بە جۆریک تەماشام دەکا دەلیی چا و لە کەسیک دەکا کە خەریکن لە داری دەدەن. پتراخ ی نەفام، ھەقی خویەتی پیش مردن ئەو ملە دریزە ی تۆ وھک ملی مریشک بگرم و بت خنکینم؟... ھەمووی تاوانی تۆ یە!"

جۆیەکی باریک بە خوورەخوور تی دەپەری. بیئەوہی بۆخوی بزانی وەنیوی کەوت و پەریوہ ئەوہەر. دنیا زۆر تاریک بوو. لەبەر خویوہوہ گوتی: "ئەم شەوہ تەواو نابی، تاریکاییش نابریتەوہ، شان بە شانی من لەگەلم

دی..."

ناپه حهت و په ريشان، بئ ته وهى بچيته جي يه كه له گه ل شوه و ببوو به يه ك و له گه ل شه ودا ده گه را. له نه كاو
خوى له به رده ركي مالى عه لى يه شهل ديه وه. هيشتا چراى ماله كه يان دا ييسا. واديار بوو عه لى يه شه ليش
ته مشه و خوى لئ توراوه. هه مزه بيري كرده وه: "ته ويش، ته و به سته زمانه ش له گيانى خوى ده ترسى.
ته منيش ته وم تووشى ژانه سهر كرد."

له كه لينى ده رگاوه ته ماشاى ژورپى كرد. عه لى باوه شى به ته ژنوى خوى دا كرد بوو، چه نه گه لى خستبووه
سهر ته ژنوى و له گوشه يه گ كوشم هه لاتبوو. بانگى كرد:
"كاك عه لى، كاك عه لى."

عه لى ده سبه جي راست بووه وه و ده رگاى كرده وه.

يه كه م قسه لى هه مزه ته مه بوو:

"ده كوژئ، هه ر دوو كمان ده كوژئ. ده كوژئ. بو كوشتنى ئيمه هاتوه ته وه چيا. ئيمه ده كوژئ!"

عه لى به لاره ملي گوتى:

"ته دى، ده مان كوژئ."

عه لى وه زعيكى وا په ريشانى هه بوو ده ت گوت هه ر ئيسا ده ستي له گيانى خوى شوتوه.

هه مزه گوتى:

"به نيازى كوشتنى من هاتوه."

عه لى گوتى:

"به نيازى كوشتنى ئيمه هاتوه."

"بريا له چوكووراوا نه هاتبامه وه. ته تو شم تووشى ژانه سهر كرد، ته تو ش... ته من ناهه قيم له تو كرد.

پتراخيش منى خسته ته م به لايه وه. بريا..."

عه لى قسه كه لى وى ته واو كردو گوتى:

"بريا كه سيكى ديكه هاتباو ببا به ئاغاي خارده شت. كه سيكى ديكه كوژرابا."

هه مزه دووپاتى كرده وه:

"ته رى، كه سيكى ديكه..."

"چون هيشتيان له ده ستيان ده رچئ؟ له نيو دئ دا گه مارويان دا، له ئاشى سمايله زله گه مارويان دا، به لام

هيشتيان له ده ستيان ده رچئ. تاقه پياويك و ده سته يه كه جه ندرمه..."

هه مزه گوتى:

"وهك ماسى وايه... له ده ستي بنياده م دا ده خزئ. وهك ته يري ئاسمان وايه، ئيسا ليړه يه،

ده قيقه يه كى ديكه له چوكووراوا. راست وهك مووسا سه رسه په... له ويش بئ په زاتره!..."

"موسا سه پسر دهلې ئو له من چالاک تره. دهی گوت ئه من شوینی هه موو شتیکم هه لگرتوه. دهی گوت: "شوینی بالی بالنده، شوینی لاقی ناسک، شوینی پیی میرووله و هه زارپی، شوینی پیی هه موو بوونه و ده ریکی زیندووم هه لگرتوه و دوزیومه ته وه، به لام نه م توانی شوینی وی هه لگرم و به ناکام بگم. نهینی یه که له کاری ئه م کورپیزگه یه دا هه یه، بی ئه ملو ئه ولا نهینی یه که هه یه."

"عه لی! ئه من چ بکه م؟ ئه تو فکریک بکه وه عه لی. فکریک بو ئه و گیانه شیرنه مان بکه وه، با له دست نه چی."

عه لی وه لامی دایه وه:

"ده کوژی... ئا... خ ده مان کوژی. چ بکه یین؟"

"هه لئین بچینه جیگایه که. بچینه گه ل عیلاتیک که که س ناو و ناوبانگی نه بیستی."

عه لی به نالینه وه گوتی:

"ئه و ده مان دوزیتته وه. بچینه کونه مشکیشه وه، له بن بالی تهیری ئاسمانیش دا خومان بشارینه وه دیسان ده مان دوزیتته وه و هه ردووکمان ده کوژی. له پیش دا کاریکمان پی ده کا ئه و شیرهی له مه مکی دایکی خومان مژیوه، به کونه تفنکمان دا بینیتته وه خوار، پاشانیش هه ردووکمان ده کوژی. وه جاخمان کوپر ده کاته وه. مالمان ده کاته هیلانیه خاموشان."

"باشه بزنام! جه ندرمه کان نای کوژن؟ ئاغاکانی چوکوراوا، عارف صائم به گ، ئه دی ئه مانه چ ده که ن؟"

"هیچ که س ناتوانی بی کوژی. ئاخو ده زانی گولله کاری لی ناکا؟ ده لئین ته نیا چاویه تی که گولله کاری لی بکا. روژیکیان له چیا یه که بارانی لی ده باری. ئووزوون جه بارو نایب ره جه بیشی له گه ل ده بن. له بهر بارانی ده چنه بن داریکی گوره. په یته په یته بریسکه له داره که ده دا. داره که دووکه لی لی هه ل ده ستی. ئه وان له بن داره که راده که ن و ده چنه بن تاته به ردیک. یه که له دوا ی یه که بریسکه له داره که ده دا. داره که جار له گه ل جار رووناکتر ده بی، به جوړیک که ئاخو ره که ی ده که ویتته نیو خه رمانه ی نوور. نووره که جار به جار زیاد ده کا تا وای لی دی که س نه توانی چاوی لی بکا. وه ختی که بریسکه یه کی گوره ده که ویتته سه ر داره که له پر ده بینن حه مه د له بن تاته به رده که را غارده دا بو لای داره که. تاویک دواتر ده بینن حه مه د شتیکی تیشک داری به قه در دوگمه یه کی به ده سته وه یه و دیتته وه. تیشکی ئه و شته ئه وه نده توند بوو ئه گه ر که سی که چاوی لی کردبایه کوپر ده بوو. پاشان حه مه د ده لی: "ئه من بریسکه م گرتوه. ئه وه ی له ده ستم دایه، بریسکه یه."

پاشانیش بریسکه که ده خاته نیو نوشته ی چاوه زاره که ی و ئه مجار داوا له نایب ره جه ب ده کا که به تفهنگ لی بد. نایب ره جه ب دلی نایه ته قه ی لی بکا. حه مه د ده لی یاللا پیمه وه نی و پاشان سویندی لی ده خوا که ئه گه ر ئه تو به تفهنگ لیم نه ده ی، ئه من لیت ده دم. نایب ده بینن حه مه د هه ر به راست ده یه وی ئه و کاره بکا، چونکه حه مه د سی ره ی لی گرتوه و په یته په یته ده لی یاللا نایب پیمه وه نی. نایب له سه ر دووری یانیک گیر ده کا. چاره ی نامینی. به لام بو ئه وه ی گولله که ئه و شیت و شووره نه کوژی سی ره له لاقی ده گری و چاوی

ليک دهنځ و دهستی لږ ده کيښي... وهختيک چاو هه لږ دښي، دوزاني چ دهبيني؟ دهبيني همده قاقا پي ده که نځي. نايب پي واده بي نه ي نه نگاوتوه، دووباره ته قهي لږ ده کا. پاش نه ویش گولله يه کی دیکه ی لږ ده دا. که چی دهبيني گولله کان وهختيک له له شی همده ددرين ته پ به رده بنه وه سهر زه وی. دهبيني وهختيک گولله کانی وي ده که ون، له له شی ناچنه خوارو ته نيا به قه د نه ونده ی کيچيک پي دا بنووسی شوينيکی چوکه له له قالبی ده که ن. پاشان همده به نايب ده لي نه من بريسه کم گرتوه، هه رکه س بريسه کی پي بي گولله ناي پري. نه مجار بريسه که ده دا به نايب و بوخوي ده ي داته بهر گولله... راست هه روه که همده، گولله کان وه له شی نايب ده که ون و به رده بنه وه سهر زه وی..."

هه مزه گوتي:

"راسته، وه که دووخی وايه. نه گينا چون ده ي توانی له گه ماروي نه وه موو جه ندرمه يه دهر باز بي؟ راسته وه که دووخی. سهره نجام ده م کوژي. به راسته عه لي، ته گبيرکت پي شک نايه که له دهستی وي رزگارمان بي. نه گهر له جي يه که خو بشارينه وه. نه گهر هه لږين و بچينه ولا تيکی دیکه و شرت و گوم بين، نه گهر بچينه نيو قه وه زيکی ناسن..."

"ديسان هه ر ده مان کوژي."

"نه گهر له بهری بپارپينه وه و خو باويينه سهر ده ست و لاقی..."

"ديسان هه ر ده مان کوژي."

"هيج ريگايه کی نه جات بوونمان نيه؟"

عه لي گوتي:

"بوچی، ريگايه که هه يه، به لام زور هه سته مه. روژنه يه کی هیوا به قه د کونه دهرزي يه که ماوه..."

هه مزه که توژيک گيانی هاتبووه به ري، گوتي:

"نه و چيه؟"

"دایه خوړی. نه گهر دایه خوړی بچی و له لای همده تکا بکاو بلږي هه مزه ی ببه خشه، له وانه يه له گوناخت

خوش بي. دایه خوړی رهنگه تکا بو تو بکا... به لام بو من نه گهر له ت و کوتی که ن ده می هه ل ناچري.

"ياللا هه سته بچينه لای دایه خوړی. با جاري تکا بو من بکا... نه وی دیکه ی ناسانه. دي يه که ده دم به

همده که له گوناھی تو ش خوش بي. ياللا، ياللا هه سته وه ري که وه."

هه ستان و به ره و مالي دایه خوړی وه ري که وتن. زور به سپاي له دهرگای مالي دایه خوړی يان دا.

دایه خوړی بانگی کرد:

"سه برکه کوړم، کوړه نازايه که م نه وه هاتم. راوه سته چرايه که هه ل که م، نه وه دي م. بيستم، خه به رم زانی

که فکری نه و بي دينانه ت نالوز کردوه. سي روژي ته واو برينداره کانی نه و کافرانه له بهر نه م دهرگايه

نالانديان. خوړيت به قوربان بي همده ده قيقه يه که سه بر که نه وه دي م. که وايه گولله کاری لږ نه کردی؟

بۆچی ئەمەت پئی نەگوتبووم که لانی که م دایه حۆریت به ئاسوودهی خوی لی بکه وی. ئەو ماوویه که ئەتۆ له چیاو به نده نان بووی، خه وو خواردنم لی هه ل گرابوو. ئاخیر پیاو ئەم جۆره شتانه به دایکی خۆی نالی؟" هەر که دەرگای کرده وه، گوتی: "چ... ی؟" و دهبه جی دەرگایه که ی پیوه دایه وه و چرایه که ی له دست که وه خوار. پاشان داها ته وه وه له کاتی که دا چرایه که ی هه ل ده کرده وه، نه راندی: "ئیوه کین؟" عه لی یه شهل به سرته به هه مزه ی گوت: "ئه تۆ جواب بده وه، باسی منیش هه ر مه که. ده جواب بده وه ده ی."

هه مزه گوتی:

"ئه منم. هه مزه، هه مزاعا."

دایه حۆری گوتی:

"تووتکه سه گ، ئەتۆ له که نگی وه بوویه ئاعا. بنیاده م بوون خاتری تۆ. ئەتۆ له پیش دا ساغی بکه وه به قه د سه گیک قیمة ت هه یه، دوایه داوای ئاغایه تی بکه. بلی بزانه م به م نیوه شه وه چیت له گیانی خه لک ده وی؟"

"دایه، دووسی که لیمه قسه م پیته."

"ئه من له گه ل تۆ هیچ قسه یه کم نیه. ئەمن له گه ل ئەو که سه ی میردی کوشتووم، له گه ل زالمیک که ده ستی تا ئانیشکی به خوین سووره، قسه یه کم نیه... لاچۆ له بهر دهرکی مالیم."

"دایه، کاریکی زۆر پیویستم هه یه. ده مه وی مه سه له یه کی زۆر گرنگت پی بلیم."

"لاچۆ له بهر دهرگاکه م. نامه وی قه لافه تی شووم و گلاوت ببینم. ئەتۆ بوویه هۆی له برسان مردنی مندالان."

نامه وی قه لافه تی کافرکی وا ببینم."

"دایه، به قوربانتم بم."

"لاچۆ له بهر دهرگاکه م تووتکه سه گ! ئەتۆ دیهاتی یه کانت موجتاجی پارووه نانیک کرد."

"دایه له بهر بهری پی یانت مرم، دهرگاکه بکه وه."

"لاچۆ له بهر چاوم هه مزه که چه ل برۆ. دهرگا ناکه مه وه. ئەتۆ بوویه هۆی ئەوه که ده هه زار،

سیزده هه زار، شانزده هه زار، هه زار هه زار خه لکی توورپوس پیمان پی بکه نن. دنیا پیمان پی ده که نی."

"دایه، گویت لی بی بزانه ده لیم چی. خه به ریکی زۆر گرنگم بۆ هی ناوی... له و خه به رانه که ئەگه ر گویت

لی بن خوشحال ده بی، دایکه جوانه که م، له خوشی یان شیته ده بی، له خوشی یان بال ده گری."

"له بهر دهرکی مال که م وه لاکه وه هه مزه که چه ل برۆ. لاقه خویناوی یه کانت، ئەو له شه گلاوه ت له م

دهرگایه نایه ته ژوور. برۆ له ری خۆت، برۆ که چه ل. خه به ره که شت پیشکه شی خۆت. خه به ری تۆ ئەگه ر

زیندووشم بکاته وه، ئەگه ر دنیا شم بداتی، دیسان بۆ خۆت، ئەگه ر بشم کوژی دیسان چاو له قه لافه تی پیست

ناکه م..."

همزه كهوته پارانه وه و لالانه وه، به لام دايه حوړی هر يه ك قسه ی دهنانی: "ون به له پيش چاوم."
عەلایه شەل و همزه هر له وئ له بن دیواری مائی دایه حوړی روژیان کرده وه. دایه حوړییش خو له چاوانی
نه كهوت و هه تا تولعی به یانی ته نیشتاو ته نیشتی کردو له بهر خو یه وه قسه ی کرد. وه ختیك یه كه م رووناكایی
روژ له ئاوه دانیی دا، دهرکه ی کرده وه. وه ختیك عەلایه شەلی له گەل همزه دی و ناسی، هاواری کرد:

"وادیاره له ترسی رووحی خوتان هاتوون. خه ریکن له ترسی حه مه د زراوتان ده چی؟ ئه ری؟ همزه
هه ستایه سه ری و دهستی دایه حوړی گرت: "دایه، ئه من بی گونا هم. به حه مه دی بلئی من نه کوژی. سی
دهست، ده دست، زیاترت جلکان بو ده کرم. گواره ی زیپیشت بو ده کرم. ده لیره ش بو کولوانه كهت."
دایه حوړی به بیزاری و به ته کانیک دهستی له دهستی همزه راپسکاوت و گوتی:

"برو لاچو که چه ل. لاچو! ئه منیش ده به مه وه بوک، وه نا؟ ئه و شتانه ی ئه تو بوم ده کپی، وه خو یان
ده خه م، ده به مه وه بوک و ده چه مه سه ر کلگوی عەلی دورمووش هه ل ده په یرم! وانیه؟"
پاشان رووی کرده عەلایه شەل و به پیکه نینه وه گوتی:

"له ترسی رووحی خوت هاتووی وه نا؟ له ترسی رووحی خوتان هاتوون؟ حه مه د هیچی من نیه. ئه من هر
چاوم به حه مه د ناکه وی. ئه گه ر ئه گه ر بیسی بینم قسه به قسه ی من ناکا. شه له دهنانی ئه گه ر حه مه د به
قسه ی منی کردبایه، ئیستا ئه و لیږه نه بوو، حه وت کفنی پزانده بوون. بریون وه دوا ی کاری خوتان که ون بریون
کوړینه. له من نانیکتان پی نابرئ. ئه من کاریکم بو ئیوه له ده ست نایه. ئه گه ر له ده ستیشم هاتبا..."
پاشان دهرکه ی ماله که ی داخست و چوو بوئیو ئاوه دانی. عەلی و همزه هر له وئ له بن دیواره که به چی
مان.

دایه حوړی که پاش ئه م رووداوه که وتبووه نیو توفانی رق وقینه وه، وه نیو دیی که وت. به قینه وه چاوی
له هه موو خه لکی ئاواپی ده کرد. خه لکی دیش به دیتنی وی سه ریان داخست و نه یان ویرا چاو له چاوی
بکه ن.

ته واوی خه لکی پیچ دیی خارده شت خه به ریان زانی که همزه و عەلایه شەل شه ویی چوونه دهرکی مائی
دایه حوړی و تا به یانی له به ری پاراونه وه. ئه م خه به ره به سرته و به ترس و پاریزه وه له نیو دیهاتی یه کانی
سه رانسه ری چیای توو پروس دا بلاو بووه وه که: "دایه حوړی دهرگیان لی ناکاته وه. پی یان ده لی ئه گه ر
حه مه دۆک ئه م دوانه تان نه کوژی، بوخوم ده تان کوژم. به م ده ستانه م ده تان خنکینم. هه ی یه زیدینه! ئه من
چاوه ری روژیکی وا بووم... ئه من چاوه پروانی ئه م روژه جوانه بووم... تی گه یشتن؟... پلنگ، "قزله کایا"
(گابه ردی سوور)، هه ژدیهای ئاکچاساز، ماره کانی "ئیلان قه لعه"، مردووی چرچ هه لاتووی گورستان ده تان
له دهرگی من بینه ژوور، به لام ئیوه ئه م دووانه تان ناتوانن. ئه گه ر حه مه دم هر ئه م روژانه نه تان کوژی،
گه ردنی ئازا ناکه م، ناکه م، ناکه م. تی گه یشتن؟"

دېهاتىيه كان قسه كانى دايه حۆرى يان هيىندى بوون، چل هيىنده گه وره ده كرده وه و له نيو ئاوه دانى دا
بلاويان ده كرده وه. به لام چاك يان خه راپ بيروباوه پرى خۆيانيان دهر باره ي قسه كانى دهر نه ده پرى. له
راويژى قسه كانيان و له جوولانى گنجى نيوچاوانيان شتتېك دهر نه ده كه وت. راستى يه كه ي ئه وه بوو تى ما بوون
كه به رامبه ر به رووداوه كان چ دژكرده وه يه كه له خۆيان نيشان بده ن.

تەرمى برايمە پەشيشيان ھاويشتە سەر پشتى ئەسپىكى روت و ھىنايانە ۋە شارو لە گۆرستان ناشتيان.
 شار كە وتبوو ەبنارى تەپۆلكە كە و زاركى دۆلكە ۋە ئەو نوختە يە كە دەشت دەپرايە ۋە. لە رۆژئاواى شار
 تەپۆلكە يەكى روتەن ھەبوو كە روبرارى زولالى ساوورانى بە بن دا دەپرويشت.

پردى ئەو چۆمە كە بە بەردى سى لە سەر ئاو و سەوزايى دروست كرابوو، زۆر ەك پردىكى جوانى يارىي
 مندالان دەچوو. لە ۋە گەرەكە كە ئەرمەنى يەكان چۆليان كەردبوو و رۆيشتبوون و خەريك بوو ويران دەبوو، ئەو
 كوردانە كە لە ئەنە دۆلى رۆژھەلاتە ۋە كۆچيان پى كرابوو، نىشتە جى ببوون. ئەم كوردانە خويان لە ھىچ
 كارەسات و رووداويكى ناوچە ھەل نە دەقوتاند. لە كلابورژنەى قورپىنى ئەرمەنى يەكان كە ئىستا كورديان تىدا
 دانىشتبوون، ھەميشە بە زمانى كوردى دەنگى گەرمە ۋە ھەراو ھوريا دەھات. ھەموو ئىواران بى نىبوو
 كوردەكان بە داروبەرد بەردەبوونە گيانى يەكتر. سەر دەستى يەكترىان دەشكاندو دەنگى ھات و ھاويران
 شارى پە دەكرد. شارەكەش بەم شەرپو كىشە يە راھاتبوو.

لە ۋە گەرەكە كۆنەى ئەرمەنى يەكان دا دارى قەدئەستوورى زەيتوون و ھەنجىر لە تۆزوخۆل دا ون ببوون و
 لە بەر بى ئاوى و گەرما دەسووتان و وشك دەبوون. لە نىو كاۋلەكانى گەرەكى نىو ەويرانى ئەرمەنى يەكان دا
 ھىندىك باغى ھەنار ھەبوون. ئەم باغانە پەبوون لە رەشمارى درىژ كە ۋەختى جوت بوون ەك مىلە ئاسنى
 تەواو ە سوور دەبوونە ۋە.

لە ۋەرزى پشكووتنى دارەنارەكان دا، ئەم گەرەكە گەرەيە بە گلووكە ھەنار دەپرايە ۋە ەجموچۆلى
 مېشەنگوينە ۋە پەپولە ۋە رەشمارەكان ھەتا گلووك ەرىن درىژەى ھەبوو.

ھەموو ئىواران، ھەورىكى تەپ و تۆز بە رەنگى خۆلەمىشى كە بەرە بەرە مەيلە ۋە پەش دەبوو، دەھاتە
 سەر شارەكە ۋە ھەناسە كىشەنى ۋە زەحمەت دەخست و مالىەكان و ژوورى دوكانەكان و جل و بەرگى
 خەلكەكە ۋە شەقامە بەردىژ كراوكان بە تويژىك تەپ و تۆز دادەپۆشران. لە ۋە حالەدا ئەگەر لە دوورە ۋە
 تەماشاي شارت كەردبايە، سوالەتە سوورەكان، باغە ھەنارە پشكووتو ەكان، دارە قەد ئەستوورە زەيتوون و
 ھەنجىرو چنارەكان، پەنجەرەى مالىەكان و پردو پنگەلانەكان بى پەلە لە تەپ و تۆز دا سى دەچوون، و
 دانىشتووانى شار بە دەم و لووتى پەلە تۆز خۆلە ۋە بەردەوام و بى پسانە ۋە قسەيان دەكردو باس و
 كىشەيان بوو.

مووچە خورانى دەولەت، ئاغاكان و خانەكان لە گازىنۆى "لەتيف ئوغلى" ئارەقيان دەخواردە ۋە ەخەرىكى
 زۆربلىيى خويان بوون. چىنىكى كەم داھات ترىش ەك دوكانداران و پىشەسازان لە چاخانەكەى "توفىق" دا

کۆده بوونه وهو چایان ده خوارده وهو قسه یان ده کردن. جووتیارانیش بی کارو بی مه به ست له بازاردا ده سوورانه وه...

هموویان له نهینی یه کانی یه کتر ناگادار بوون. له م شارۆچکه یه دا هیچ شتیکی شاراوه نه بوو. تا ئیستا له وانه بوو هه زاران جار شه ری عارف صائم به گ و ئیدریس به گ، قینی عارف صائم به گ له وو حال و رۆژگاری په ریشانی ئه ویان بو یه کتر گێراییته وه. خه لکی شار به ربه ره کانی نیوان ئه م دووانه یان وه ک داستانیك زیندوو راگرتبوو. خه لکه که کیشه ی نیوان عه لی سه فابه گ و جووتیاره کانی وایوای یان مووبه موو ده زانی و به بی سه بری چاوه پروانی سه ره نجامی هه ردوو به ربه ره کانی یه که بوون. ده یان گوت عارف صائم به گ ژن برایه که ی خو شی له گه ل ئه و چه رکه سانه که حازر نه ببوون زه وی یه کانی خو یانی بده نی، وه نیو زی یه لئین خستوه و له بن قه مچی یان دا کوشتوویه تی. به لام که س هوی سه ره کیی ئه م کاره ی نه ده زانی. هیندیك ده یان گوت ئه و زگی به چه رکه سه کان ده سووتا و چونکه ویستی پیشی زولم و زوری عارف صائم به گ بگری، ئه ویش هه ق و حیسابی خو ی له مستی ناو گوتی: "فه رموو کاکی دل نه رم و به روحم، ئه مه ش به شی تو." هیندیکی دیکه ش ده یان گوت مه سه له ی ژنیك له گورپی دا بووه. به کورتی له م باره یه وه بیروپای جوراوجور هه بوون. به لام له و نیوه دا شتیکی روون و حاشاهه لنه گر هه بوو، ئه ویش ئه وه که ئه و لاوه له نیو زی یه لئین و له نیو چله درکه کان و له بن قه مچی عارف صائم به گ دا گیانی ده رچوو.

عه لی سه فا بیری له وه ده کرده وه که له مه ودوا له گه ل دیهاتی یه کان چۆن ره فتار بکاو کام ئامرازی زه بروزه نگ و هه ره شه به کار بیئی. بیری ده کرده وه له گه ل فلانه که س چۆن ره فتار بکاو له گه ل فیساره که س چۆن؟ و زور به شه وقه وه ئه و مه سه له یه ی لیك ده دایه وه که له مه ودوا ده بی چ بکاو داخوا جووتیاره کان چ دژکرده وه یه کیان ده بی.

کاری ئه م دوایی یه ی جووتیاره کان هه موو که سی تووشی سه رسورمان کردبوو. ته نانه ت هه تا دووسی رۆژان له شاریش که س نه ی توانی رووداوه که لیك بداته وه، بیروپای خو ی ده رببری و ئاکامیکی لی وه رگری. سووتاندنی خه رمانه کانی عه لی سه فابه گ و دزینی ئه سپه کانی کاریکی تازه بوو که هه رگیز وینه ی نه بینرابوو. دیهاتی یه کان نه توانای ئه م کاره یان هه بوو، و نه داب و شوینی و اشیان له نیو دا باو بوو. ئه م رووداوه بو خه لکی شاریش ببوو مه سه له یه ک! گه رانه وه ی حه مه دۆک بو چیاکانیش مه سه له یه کی سه یر بوو. تا ئیستا له نیو ئه و هه موو چه ته یه دا ری نه که وتبوو چه ته یه ک پاش ئه وه ی کاری خو ی کردو گه یشته مه به سستی خو ی و سه ری خو ی هه لگرت و رۆیشت و ون بوو، دووباره سه روسه کوتی له چیاکان ده رکه ویتته وه. دیاره یه ک دوویک له و چه تانه پاش چند سال دووباره هاتبوونه وه، به لام ئیدی که س بایه خی پی نه دابوون و پاش چوار پینچ رۆژ، یان ئه و په ره که ی پازده رۆژ کوژرابوون. که چی ئه م حه مه دۆکه وه ک هه لوی رق ئه ستوو دادیته سه ر چیاکان، چه ته یه کی کارکوشته ی وه ک برایمه ره ش ده کوژی، ژماره یه ک جه ندرمه بریندارو شروور ده کاو پاشانیش گیانی سلامه ت له شه ره که ده باته ده رو ون ده بیته وه.

جگه له عه لی سه فابهگ هه موو کهس پیی وابوو بووژانه وهی جووتیاره کانی وایوای و راوهستانیان به رامبهه به عه لی سه فا له کن حه مه دۆک ئاو ده خواته وه. له باره ی حه مه دۆکه وه داستانی جوړاو جوړیان ده گپړانه وه. به لام نه له چوکووراواو نه له کیوپاره جگه له وه کیل باشی عاصم, کهس حه مه دی به چاوی خو ی نه دیبوو. به باوه پری وان وه کیل باشی عاصم خو ی یه کیک له نیزیکتین دۆستانی حه مه دۆک بوو و نه ی ده توانی نازاریکی پی بگه یه نی. کئی ده زانی, له وانه شه ئه وه ی له چیاکان بینراوه, حه مه دۆک نه بی و کهسیکی دیکه له ژیر ناوی حه مه دۆک دا ئه و کارانه بکا. به لام حه مه دۆک نه بی, کئی ده توانی دهسته یه ک جه ندرمه له توورپوسه وه تا چوکووراواو راو بنی؟ جه ندرمه کان به وره یه کی روخوا وه له کاتیک دا چهک و پیلاویان له کیوه کان فری دابوو, رایان کردو هاتنه وه شار. له نیو شار له ترسی گیانی خو یان هاواریان ده کرد: "خوایه گیان بیچاره بووین, به دست ئه و حه مه دۆکه وه بیچاره بووین." ده یان گوت: "خو حه مه دۆک به پینج کهس و ده کهسه وه نایه ته پیش جه ندرمه. سه دان کهسی به ده وره وه بوون. ده ت گوت له زهوی هه ل ده قولن و له ئاسمان ده بارن. جگه له مانه بریسکه شی پی یه ..."

عه لی سه فابهگ له نیو شاری, له چاخانه ی توفیقه وه بو گازینوی "ناخودائوغللی", له ویوه بو مه خفه ری پۆلیس, له مه خفه ری پۆلیسه وه بو لای مودیر ناحیه, له ویوه بو لای ئه حه دئاغای سیاسه تبارو له ویوه بو پۆسته خانه غاری ده داو سات به ساتیش ئه و ترس و سامه ی له دلایدا بوو, زیادی ده کرد. به لام هیشتا سه ری له هوی یاخی بوونی جووتیاره کان ده رنه کردبوو. نه ی ده توانی له سه ر هیچ هویه کی تایبه تی ساغ بیته وه و هیچ ده لیل و لیكدانه وه یه کیش قه ناعه تی پی نه ده دا: "داخوا ئه م کارانه هه موو له بن سه ری حه مه دۆک دا بوون؟ نا! زور وی نه ده چوو. نا! ئه م جوړه کرده وه یه هه ر له ده ست عارف صائم به گ ده هات. ئه گه ر عارف صائم به گ پشتی جووتیاره کانی نه گرتایه, ئه وان نه یان ده وپرا ئاوا ده م بیینه پیش."

ده ی گوت:

"خه لکی لادی هه تا ده سه لاتیکیان له پشت نه بی, ده ست به کار نابن. ئه وان ته نانه ت متمان به خو شیان ناکه ن. ئه وان نایه ن به پشتیوانی روته له یه کی وه ک حه مه دۆک خه رمانه کانی من بسووتینن, ئه سه په کانم بدنن, نۆکه ره کانم بکوژن. هاوپی یان! ده بی زور وریا بین, وادیاره حکومه ت سیاسه تیکی تازه ی ره چاو کرده. یه که مین تاقی کرده وه ش له سه ر من ده کا. دۆستان وریای خو تان بن, ئه م به زمه عارف صائم به گ به سه رمان دینن. تازه تی ده گم ئه و بوچی ده یه وی له چوکووراوا بیته خاوه نی مه زراو زهوی... ئه وان پیوستی یه کیان به مه زراو ملک و مال نیه... چما هه موو تورکیه هی ئه وان نیه؟ ئیستا روون ده بیته وه که بوچی کاربه ده ستانی کۆماری تورکیه ده ستیان به سه ر زهوی یه کان داگرتوه... تازه ئه وه ئه سللی مه سه که روون ده بیته وه... ئیستا ئه وه هوی زهوت کردنی باغه زهیتونه کانی "موودانیا" و دروست کردنی کیلگه له "ئه گه" ده رده که وی... ئیستا, ئیستا خه ریکه مه سه له که روون ده بیته وه. شوړش ته واو نه بووه. کاربه ده ستانی کۆمار به بیانوی جوړاو جوړ له ئه نه دۆل دا بلاو بوونه وه و خه ریکه لی کۆلینه وه و توژینه وه ن."

پاش ئه وهى ليكولينه وه كه يان ته واو بوو، زهبرى سه رهكى ده وه شينن. جووتياران نرخ و بايه خ پيدا ده كه ن. شورش به ربلو ده بى و پهره ده ستينى. ته واوى ئه م كارانه له بن سه رى عارف صائم به گ دان، همه دو كيش ته نيا دارده ستيكه.

ئه وانه ي پاريزگارى يان له عه لى سه فابه گ ده كرد، بى دهنگ ده بوون و له و باره يه وه باس و كي شه يان له گه ل نه ده كرد. دووريش نه بوو قسه ي عه لى سه فابه گ بى. چونكه ئه وه نده يان لى روون بوو كه حكومه ت خه ريكه هينديك شتى نوئى دابينى و به توئى و نه ته وئى له ئه نكه ره وه بوئى گورانىكى تازه ده هات.

له ماوه ي چهن رۆژدا عه لى سه فابه گ له پيش دا خوئى و پاشان ئاغاو خانه كانى شاروچكه ي قانيع كرد كه ته واوى ئه و كارانه له بن سه رى عارف صائم به گ دان. به لام عارف صائم به گ بو وى ده كرد؟ داخوا له سه ره وه ده ستوورى پى درابوو، يان سه ربه خو ئه و كارانه ي ده كرد؟ ئه مه مه سه له يه ك بوو كه خان و ئاغاگان سه ريان لى دهرنه ده كرد. به سرتي پيكه وه قسه يان ده كرد، هه تا تولعى به يانى له بهر شوقى چرافانووس داده نيشتن و باس و وتوويزيان ده كرد، به لام نه ده گه يشتنه ئاكاميك.

راست له و بينه و به ره يه دا بوو كه عارف صائم به گ هاته شار. هه موويان به ترسه وه دوش دامان. خان و ئاغاگان ده ست له سه ر سينگ چوونه خزمه تى. عارف صائم به گ ده سبه جى هه ستى به و ترس و سامه كرد كه بالى به سه ر شار دا كيشابوو. به پيكه نينه وه به حازرانى گوت:

"مه سه له ي همه دو كه؟ له ئيوه دوور بوو ئه وه نده له بسته منداللىكى بى ده سه لات بترسين. كو ماره كه مان زور به هيزه. به له شكريك، همه دو ك هيج، هه زارى وه ك همه دو ك شق و شر ده كا. گوئى مه ده نى گيانم."

له نيو هه مووان دا "كاراداغلى ئوغلى مورته زا" وه قسه هات و گوتى:

"ميشووله خوئى شتيك نيه، به لام وه زعى بنيا ده ميش تيك ده دا. همه دو ك بوخوئى مه سه له يه ك نيه. به لام ناوه كه ي جو وه بير ولاغ دينيته وه. ديها تى يه كان گوئى يان له كلاوى په راندوه. ئه و ديها تى يه كان هان ده داو له گيانى ئيمه يان به رده دا. ديها تى يه كان هان ده دا له درى ئاغاگان، خانه كان و ئه و حكومه كه پاريزه رى ئيمه يه، راپه رن. ئه و ديها تى يه كان فير ده كا كه بين ئه سپ و ماينى ئاغاگان بدن، خه رمانه كانيان بسووتينن و پياوه كانيان بكورن. ئه گه ر ئه تو به راستى نيازت هه يه كيلگه يه ك دروست كه ي، ده بى له بيرت بى ئه گه ر ئه مپو نوره ي ئيمه يه، سبه ينى نوره ي..."

پاشان ده ستى كرد به پته پت.

عارف صائم به گ به تووره يى يه وه گوتى:

"چى؟ به راست... به راستى... ئه تو ده ته وئى بللى چى؟"

"يانى... يانى... يانى پيم وابوو مه به ستى ئيوه ليكولينه وه و توژينه وه يه... نه خشه و به رنامه يه كى

ديكه تان هه يه..."

"چی؟ ئیوه شیئت بوون. ئەمن دارو نەداری خۆم لەسەر ئەو زەوی یانە داناو. ئیوه پیتان وایە ئەمن لاسای خاوەن ملکان دەکەمەوه؟"

"یانی... ببوورە بەگ... نەم توانی مەبەستە کەمت باش عەرز بکەم..."

حازرانیش گوتیان:

"ئەم مورپتە زایە قەت ناتوانی مەبەستی خۆی بە لەباری عەرز بکا، نیازێکی نیە."

عەلی سەفابەگ گوتی:

"استغفرالله! کیلگەیی ئیوه دەبیتە نوێترین کیلگەیی دنیا. چوکوو راوا چەندین سەدە شانازیتان پێوه دەکا که ئەم خزمەتە مەزنەتان پێ کردو. هەرودە بە قارەمانەتیتان لە شەپەرەکانی سەربەخۆیی دا دەنازی. چوکوو راوا شانازی بە خۆیەوه دەکا که رۆلەیی وا بەرپرسی لە باوەشی خۆی دا پێگە یاندو."

عارف صائم بەگ پاش ئەوهی بە میهرەبانی یهوه سەیرێکی مورپتە زاغای کرد که لە گوشە یهک کوشم هەلاتبوو، گوتی:

"سوپاست دەکەم عەلی سەفابەگ، لە لوتف و مەحەببەتی بیخەوشتان سوپاس دەکەم. باشە که وایە جەنابی مورپتە زاغایە؟"

مورپتە زاغا لە جیی خۆی دەرپەری، هات هەردوو شانی بەگی ماچ کردن و گوتی:

"لە خزمەت تان داوای لێبووردن دەکەم. لە خزمەت جەنابت داوای لێبووردن دەکەم! ئەمنیش هەر دەمەویست ئەمانەت عەرز بکەم... یانی... یانی... یانی..."

دووبارە زمانی گیراو وەك چەو هەندەر سوور هەلگەرا.

حازران دەستیان کرد بە پیکەنین.

عارف صائم بەگ بو ئارام کردنەوهی وی، گوتی:

"مورپتە زابەگ، پەلە مەفەرموو. ناپرەحت مەبە. لە مەبەستە کەتان حالی بووم."

مورپتە زاغا گوتی:

"زۆر خۆشحالم که لە مەبەستم حالی بوون. ئەگەر ئیوه حالی نەبوونایە خەرپ دەبوو. دەفەوتام. وەجاخم کوێر دەبوو. ئەگەر ئەتۆ لەبارەیی منەوه فکری خەرپ بکە یهوه، ئەمن دەفەوتیم، مال وێران دەبم. خوا سڵامەتت کا. بژی بەگ. دەستە کانت ماچ دەکەم."

پاشان بە دل ئاسوودەیی چوو لە جیی خۆی دانیشتهوه. لە دلێ خۆی دا بەلێنی داو سویندی خوارد که لەمەودوا لەگەل پیاوانی دەولەت بە توورپەیی قسە نەکا. لە دلێ خۆی دا گوتی: "ئەم جۆرە که سانه هەموو شتیك بەرئاوەرئوو حالی دەبن. بە دلێهوه دەگرن. ئەی که ئەو عەلی سەفابەگ گەووادە چۆنی قسەیی خۆی گۆری!"

عارف صائم بهگ هه موویانی له نیو سه راسیمه یی و سه رسوپمان دا به جی هیشت و رویشته. به رویشته وی ترس و دلّه کوته ی دهره به گه کان چه ند به رابه ر بوو. عارف صائم بهگ بو هاتبوو؟ مسوگر ده لیلیکی هه بوو! مسوگر! هه موو خه لکی شار زگیان به هه مزه ده سووتا که له چیاپا هاتبوو و ماوه یه که له شار سه رگه ردان مابوو. هه مزه له نیو شار بو کونیک ده گه پرا خوئی تیدا چه شار بدا، ئەم لاو ئەولا ده گه پرا به لکوو جی یه که وه بینئ پهنای بو به ری. له لای سیاسی ته بازی پارێزه ره وه ده چوو له لای فه تی کووزان ئوغلئ، له لای وی پرا ده چوو له لای فه خری یه شیت و هه موو روژی بروسکه له دوی بروسکه بو ئەنکه ره ی دهناردو له بازاری شاروچکه دا به مستان پاره ی خه رج ده کرد. عه لی یه شه لیش به دوا یه وه بوو. له دهرکی پوسته خانه ی نه ده بزوت. هه مزه ده گه یشت هه رکه سه ده ی گوت: "ئهو، ئەو کافره ئاخه رکه ی ده م کوژی. ئەو هه ر له به ر من هاتو ته دهر هاتو ته وه چیاکان. چ بکه م؟ براینه چم لئ ده که ن؟ ئیوه ری یه کم نیشان بدن. ئەمن چ بکه م؟" له سه ر ری یان له گه ل خه لک دهر دی دلی هه ل دهر شته و ده ی گوت:

"چما ئەمن چ خه راپه یه کم بو دیهاتی یه کان بووه. چما ئەمن چیم کردوه؟ بی سه ره پهرست مابوونه وه، هاتم سه ره پهرستیم کردن. ته نانه ت جار یکی ش پیم نه گوتوون پشتی چاوتان برۆیه. له گول کالترم پی نه گوتوون. ئەو به خیل و سه سووده ش وه ختی که له مه سه له حالئ ده بی و ده بیسی که جووتیاره کان منیان وه که بابی خو یان، وه که گیانیان، وه که ئەولادیان خو ش ده وی، له و کونه ی خوئی تیدا چه شار دابوو، دیته دهر. ئەو، دوژمنی ئا غایانی شه. ته نانه ت له گه ل حکومه تیش دوژمنایه تی یه تی! ده لئین گوتوویه تی بوخوم دهرانم چ له حکومه ت ده که م! ئەو، به هیچ جو ر دیهاتی یه کانی خو ش ناوی. پی خو ش نیه دیهاتی یه کان خو شی له خو یان بینن. هه ربۆیه شه ده یه وی من بکوژی. بوچی؟ چونکه ئەمن بوومه هوی ئەوه ی دیهاتی یه کان روژیکی خو ش بینن! له وه تا من بوومه ئا غای ئەو دی یه، ره عیه ته کان ده ستیکیان له هه نگوین و ده ستیکیان له رو نه که ره دایه. نانیان دهر پونی که وتوه. هه ر له به ر ئەوه، هه ر له به ر دوژمنایه تی دیهاتی یه کانه که ده یه وی من بکوژی."

له دوا وه شی عه لی یه شه ل پشتی قسه کانی دهر گرت و ده ی گوت:

"ده کوژی. ئا... خ ئەو کافره ئاخه رکه ی ئا غا که مان ده کوژی. منیش ده کوژی..."

روژیکیان پارێزگار هاته شاروچکه. خان و ئا غاو مووچه خو رانی ده وله تی له مالی حاجی خه لیل کو کرده وه و قسه ی بو کردن و باسی ئەو برووسکانه ی کرد که بو ئەنکه ره لئ درابوون و گوتی کاربه ده ستانی ئەنکه ره له و برووسکانه زور قه لسن" ده ی نه پاندو ده ی گوت:

"ئه م شاروچکه یه وه به ر توپ ده ده م. هه مووتان دوور ده خه مه وه بو "خیزان"... ئەو چه مه دوک که کی یه؟ یه کی که له ئیوه قوتی کردوه ته وه... ئەوم له ئیوه ده وی. ده بی بی گرن. هیچ چه ته یه که هه تا ئا غا کان پشتیوانی لئ نه که ن، ناتوانئ له چیاو به نده نان وه مینئ. باش تی گه یشتن؟"

دیسان مورته زا غا هه ستایه سه ری و هاته نیو باسه که وه:

"تڙگه ڀشتين، به لام ٺهه ڇهه ته به بي ڀشتيواني ٺي به له چياو به نده نان خوي راگرتوه. ٺي به ڀشتيواني له همه دوك ناکهين. به خوا، به پيغه مبهه ٺي به ڀشتيواني لي ناکهين. ٺي به ش تا ٺيستا وهك تومن بير ده کرده وه. دهمان گوت ٺه گه ٺي به ڀشتيواني له ڇهه ته به نه کهين، ناتواني له چياو به نده نان خوي راگري. جه نابي پاريزگار، ٺي به ش پيمان سهيره. وه ره به چاوي خوت بينه که خوي راگرتوه. ٺه وپش چون! قيمه تي شاروچکه که ماني کرده ته پوله ره شکه به که. خوي راگرتوه و خوي راده گري. هه مووانيشمان ده کورتي..."

پاشان ديسان زماني گيراو که و ته په ته په ت و ٺاره قي رشت.

پاريزگار پرسى:

"ٺيوه ناتان چيه؟"

"مورته زاغا."

"ٺه تو پياويکي ٺازاو قسه له پووي."

مورته زا گوتي:

"ٺازا..."

"ٺه تو پيم بلتي چون ده کري همه دوكي بگرين؟"

"جه نابي پاريزگار. ٺه م باوك سه گه چ بگري و چ نه گري ٺه وهي نه ده بوو بي، بووه. گورگي درنده بوني خويني کرده. ولاغ جوي وه بير هاتوه ته وه. ٺيدي نه ٺيمه و نه حکومته له ده ستي ٺه م ديها تي يانه ٺاسووده يي به خومانه وه نابيين. ٺه م هه مووي له بن سه ري همه دوك دايه."

پاريزگار گوتي:

"ٺه من پياوي وا قسه له پووم خوش ده وي."

مورته زا به له خوبايي بوونه وه گوتي:

"زور کاري چاک ده که ي که پياوي قسه له پروت خوش ده وي. زور کاريکي باشه. ٺه من هه ميشه قسه ي

خوم به ره وپوو ده که م، پيچ و په نا له کاري من دا نيه."

"وه ره ٺيره دانيشه."

مورته زا چوو له سه ره نه فه به که که له ته نيشت پاريزگار بوو، له سه ره چوکان دانيشت و ده ستي له سه ره

ٺه ٺنوي دانان و گوتي:

"جه نابي پاريزگار، نه زيله به که ٺو ده گيرمه وه و پاشان وه دواي دهر دو مه رگي خوم ده که وم."

پاريزگار:

"فه رموو تکايه."

"ئەو دەمەوئى بىلئىم لەبارەى حەمەدۆكەوئەىە كە هەموو دەىزانن و كەسەش ناگرئەوئەىە . مار هەتا چووكەلەىە دەبئى سەرى پان بكەىەوئەىە . بەلام حەمەدۆك گەورە بووئەىە . رەنگە ئەم چەتە تازەىە كە لە چىياكان قوت بووئەتەوئەىە , حەمەدۆكى بەراستى نەبئى . ديارە دەلئىم رەنگە . بەلام ئەگەر حەمەدۆك خۆى بئى , حەمەدۆكى ناتوانىن بكوژىن , يانى ناكوژئى . دەقىقەىەىە ك راوئەستە روونى بكەمەوئەىە . پەرژىنى بە گول بئى تا ئىستا مارتان دىوئەىە , ماریكى گەرە ؟"

پاريزگار گوتى :

"ئەرى , دىومە ."

"دەزانى مار چۆن دەمرئى ؟"

"نا , نازانم ."

"ئەگەر بە بەرد سەرى پان بكەىەوئەىە دەمرئى . ئەوئەىە ! ..."

پاريزگار گوتى :

"بەلئى دەمرئى , ئەمە رىگايەكى ."

"رىگايەكى دىكەى ئەوئەىە كە بىخنكىنى . ئەوئەىە دوو . . . بە گوللەش دەكرئى بىكوژئى ئەوئەىە بوو بە . . . ئى ! ديارە بە چەند جۆرى دىكەش دەمرئى . . . نەخۆش دەبئى دەمرئى , لەك لەك دەىخوا دەمرئى , ئەم جۆرە دەمرئى , ئەو جۆرە دەمرئى . دەزانى چۆنى دىكەش دەمرئى ؟"

پاريزگار كە قسەكانى مورپتەزاي پئى خۆش بوون , پرسى :

"بە چ شىوئەىەكى دىكەش دەمرئى ؟"

"بە چ شىوئەىەكى دىكەش دەمرئى ؟ جەنابى پاريزگار پرسىارى سەىر دەكا . ها ؟ ئىستا عەرزى پاريزگارى خۆم دەكەم ! ئەگەر مار بە قەد نووكە دەرزىىەك برىندار ببئى , دەمرئى . . . حەتمەن دەلئىى بە قەد نووكە دەرزىىەك برىن شتئىك نىئە ! ئەگەر بىنادەمئىك يان گياندارئىكى دىكە بە قەد نووكە دەرزىىەك برىندار ببئى , چى لئىدئى ؟ بە خۆپايى فكري خۆت ماندوو مەكە جەنابى پاريزگار , هىچى لئىناىە . هىچى نابئى و دەسبەجئى چاك دەبئتەوئەىە . لە كاتئىك دا ئەگەر مار بەقەد نووكە دەرزىىەك برىن بكەوئتە لەشى دەمرئى . رەنگە بلئىى چۆن ؟ ئەتۆ نەت دىوئەىە , ئەتۆ نازانى , ئەمن دەزانم . مار ئەگەر بە قەد نووكە دەرزىىەك برىنى تئى ببئى , مئىروولەزەردكە هئىرش دەكەنە سەر برىنەكەى و بەىەك رۆژ مارەكە دەخۆن . ئىستا تئىگەىشتى جەنابى پاريزگار ؟"

پاريزگار , لە كاتئىك دا لە چاوانىئەوئەىە رامابوو بىرى دەكردەوئەىە .

"حەمەدۆك وەك ئەو برىنە چووكەلەى لەشى مارەكەىە . . . عەرزى بە خزمەتى ئاغاي خۆم بكەم ,

حەمەدۆك بە كوشتنى عەبدىخان و دابەش كردنى زەوىىەكانى لەنىو دئىهاتىىەكان دا ئەو برىنەى دروست كرد . ئىستا حەمەدۆك بمرئى , يان بمئىئى , ئىمەو حكومەت بەو ئاسانىىە نەجاتمان نابئى . لە ژانەسەر

رزگاريمان نايه . ديهاتي يه كان راست وهك ئه و ميرووله زهردانه ن, بي ته قل, ناراست, نازيرهك . به لام . . . به لام
برينيكي به قه د نووكه دهرزي به سه بو ئه وه ي كاره كه ته واو بكه ن. ئيستا ش به و برينه كه حه مه دوك له
له شي كردووين, له پيش دا يه ك يه ك و دوايه به كومهل همووانمان ده خون و له نيومان ده بن. به لي جه نابي
پاريژگار, هم ئيمه ده خون و هم ئيوه . ئه من ديهاتيم و خه لكي ديهات باش ده ناسم. به ئاغاي خوم بل يم,
بو خزمه تكاري خوت هه رچي به دلي ديهاتي يه كان دا بي وهك روژ رووناكه . ئيوه ئاقلن, زوريش ئاقلن. پياوي
به ريزو خوينده وارن. هه موو ئه م ئاغايانه دهرانن كه ئه من له ژيانم دا تا ئيستا له هيچ نه ترساوم. به لام ئيستا
له ترسي حه مه دوك خه ريكه زراوم بچي. هه م له زيندووه كه ي ده ترسم و هه م له مردووه كه ي. . ."

"مورته زابه گ ئه تو زوري پيوه ده نيي."

"جه نابي پاريژگار, ئه تو وا بير بكه وه. به لام ئه من له ئيستا وه ده ستم له ژياني خوم شوتوه. ميرووله
زهرده كان خه ريكن به نيو له شم دا دين و ده چن."

"زوري چاووپاو بو ده كه ي."

مورته زاغا له كاتي ك دا بالي ليك كردبوونه وه و توند راي ده وه شاندين هاواري كرد:

"وه للا, بيللا, وه للاهي بيللاهي ئه و به لا يانه ي به سه ر عه لي سه فابه گ ها توون له بن سه ري حه مه دوك دان.
كاري ميرووله زهرده كه يه . . . عه لي سه فابه گ چ ده لي, با بلي, چون بير ده كاته وه با بكا ته وه. به لام كاري
ميرووله زهرده كه يه . . ."

عه لي سه فابه گ گوتي:

"مورته زاغا ئه تو خه راپ ترساوي, زوري چاووپاو پيوه ده نيي. خه ريكي منداليكي بي ده ست و پلمان بو
ده كه يه غولي ك."

مورته زا گوتي:

"ئه تو واي حيساب بكه."

ئاره ق به سه رو رووي دا ده هاته خوارو ره گي ملي هه ستابوون:

"ئه تو هه رواي ليك بده وه. هه ر ئه م روژانه ده غله كانمان ئاگر ده دن, هه موو ئاغايه كان هه ر له جي
ده كوژن, ئه م ميرووه زهردانه دارو نه دارمان به تالان ده بن. جا ده ي بيني. ئه تو هه روا بير بكه وه."

هه تا ئيواري قسه يان كرد. پي كه نين و سه ره نجام ري ك كه وتن. پاريژگار ده يه ويست له مه ودوا هيچ
برووسكه و شكايه تي ك و هيچ نامه يه ك له شاروچكه كه وه نه نيردرتيه پي ته خت. ئاغاو خانه كان له و باره يه وه
پاريژگاريان دلنيا كردو قه ولي پياوانه يان داو سويندي نامووسيان بو خوارد.

پاريژگاريش له وه لام دا گوتي:

"ئەو ھەتيوھ بى دەست و پلە ھىندە گورە مەكەنەوھ . ئەم ولاتە پياوى وەك چاكىر چالىي ديوھ . ئەم كىوانەي توورپوس زور پياوى وەك گزىك دۆران , كارائىلان , يوزجوو , گووت دەلەك و كوورت رەجەبيان بە خۆوھ ديوھ . ھەر ئەم رۆژانە تەرمى ھەمەدۆك لە شەقامەكانى شاردا بەسەر زەوى دا رادەكىشن .

ئەمجار سواری ترۆمبىلەكەي بوو و لەنيو تەپ و تۆزدا شارۆچكەي بەجى ھىشت .

ئىوارەي ئەو رۆژە قايمەقام بە پەلە بانگى ھەمزاغاي كردو پىي گوت :

"ھەر ئىستا دەچىوھ دىي خۆتان و بەم زووانەش لە شار نابىنرپىيەوھ . ئەتۆ خەرىكى و رەي شارۆچكەيەك دىنيە خوار . ماناي نىيە ھەموو رۆژى برووسكە بۆ ئەنكەرە لى دەدەن و ژانەسەر بۆ گەرەكان دروست دەكەن . ئىدى بە ھىچ جور ھەقتان نىيە برووسكە بۆ ئەنكەرە لى دەدەن ."

ھەمزە بە بى ھىزى و شەكەتى گوتى :

"دەم كوژى جەنابى قايمەقام , ئەو دەم كوژى . ئا... خ ئەم بەچمە كوى ؟ ئەم دەكوژى ؟"

قايمەقام سەرى راوھشاندى بۆ دلسۆزى و ھاودەردى لەگەل ھەمزە گوتى :

"بەللى دەكوژى . دەزانم ھەر بۆ كوشتنى تۆ دووبارە سەروسەكوتى پەيدا بووھتەوھ . بۆخۆم ئەمە دەزانم , بەلام كارىكى لە دەست نايە . ھىشتا ھكومەتمان زور لاوازە . بۆخۆم دەزانم . بەلام... بەلام پارىزگار بەللىنى داوھ كە بىگرى . بەلام ئاغاي خۆم . نوورى ھەردوو چاوم , سولتانهكەم , ھەمزەبەگ , راستت دەوى دلم ئاو ناخواتەوھ... دەبى خۆت بە قەزاو قەدەر بسپىرى و بچىوھ دى و چاوپرئ بى , بەلكوو مۆجىزەيەك رووبدا..."

"ئا... خ , دەم كوژى ."

ھەر ئەو رۆژە ھەمزە سواری ئەسپەكەي بوو و لە كاتىك دا عەلىيەشەلى بە داوھ بوو . مىلى رىگاي گرت بەرەو كىوپارە .

ئىوارە بوو كە ھەورىكى تۆزوخۆل ئاسمانى شارۆچكەي داگرت و تۆزوخۆلىكى رەنگ زەرد بەرەو چىياكان ھەل كشا . مېشەنگوينە لەسەر گولە سوورە تۆزاوىيەكان نىشتبون .

لەسەر بەرترىن لكى دارھەنارىكى كۆنەسال , پەپوولەيەكى گەرە مردبوو . ھەزاران مېروولەي زەرد بە قەدى دارەكەدا بەرەو كەلاكى پەپوولەكە پى ھەل دەگەرەن .

ھەوا زور گەرم بوو .

"وهسمانه زله به قوربانى شه هين بى!"

وهسمانه زله قه لنه به دمه وهو ده ستي راست له سهر ده سكي ده مانچه ي ساچمه زهن وهك لاويكي پازده سالة له نيو ديى دا پياسه ي ده كرد. تووشى ههركهس ده بوو، چند كه ليمه قسه ي له گه ل ده كرد، ده ستي به سهر سه رى دا ديئاو ده ي گوت:

"خوا من بكا به قوربانى شه هين. به قوربانى ئه و گورگه، به قوربانى ئه و شه هينه بم. به قوربانى ئه وه ي بم كه پيره دارى وشك زيندوو ده كاته وهو گه لاي سه وزى پى ده رده كا. خوا وهسمانه زله بكا به قوربانى حه مه د."

خه لكى ديش له شادمانى وهسمانه زله دا شهريك بوون و ويپاي وي ده يان گوت:

"گوندى وايواي به قوربانى حه مه د بى. ناوچه ي ئاناوارزاو ديها تي چوكووراوا هه مووى به قوربانى حه مه د بى."

داربه دارى جووتياره كان له گه ل عه لى سه فابه گ" واته سووتاندى خه رمانه كان و دزىنى ئه سپه كانى كه هه موو كهس به كارى حه مه دى ده زانى هه موو مه لبه ندى ئاناوارزاو بووژانده وه. زورى نه مابوو مووسلوو خووشى باوه ر بكا كه ئه م كارانه له بن سه رى حه مه دوك دان! ديسان له باره ي حه مه دوكه وه داستان و سه برده و ئه فسانه و گورانيي خوولاتى كه وتنه وه سه ر زارو زمانان.

وهسمانه زله ده ي گوت:

"مه لافه رهاد، ئه مه كارى خوايه. پياو سه ر له كارى خه لكى لادى ده رناكا! له به يانى تا ئيواري ناوى شه هينم بنيشته خووشه ي سه ر زارانه، به لام نه يان هيشتوه نه ئاغايه ك نه خانىك نه حكومه ت سووسه بكه ن. جى باوه ر نيه. يانى ئه وانه له نيو ئاغاو خان و مووچه خووراني دوله ت خزم و خويش و كهس و كاريكيان نيه؟"

دياره بووشيان. به لام هه موو جووتياره كان يه ك زمان و هاوپه يمان زمانيان گرى دابوو و له لاي بيگانه زاريان هه ل نه ده پچرى.

مه لافه رهادو وهسمانه زله سه ريان له نه ينى پاريزى ئه و ديها تي يه زوربلى يانه سوپمابوو، و سه ريان لىي ده رنه ده چوو. ته نانه ت جووتياره كان خووشيان سه ريان له كارى خويان سوپمابوو. ئه گه ر جه ندرمه كان هه ركام له جووتياره كانيان گرتبايه، ئه گه ر چه رمى له شيان له به ر دارنيبان، ئه گه ر چاويان له كالانه ده ره يئابان، نه يان ده توانى تا قه وشه يه كيان له باره ي حه مه دوكه وه لى ده ركيشن.

وهسمانه زله ده ي گوت:

"ئەم بنیادەمەش دەعبایەکی سەیرە. جاری وایە ناتوانی متمانەیی پێ بکە ی تەنانەت دارێکی وشکەل، شتیکی بێ قیمة تیشی بدە یە دەست، جاری واشە ژیان خۆتیا ن لەکن دانئ، وە گلیئە ی چاوی خۆیان دە ی پارێزن."

رووداویکی دیکە کە جووتیارەکانی ئەوئەندە خۆشحال دەکرد هەر هیندە بوو شیت نە دەبوون، ئەو بوو کە هەموو شەوی راست لای نیوئەشە و مەزراکە ی عەلی سەفابەگ راست وە گوندی وایوای دەدرایە بەر تەنگان.

سەفچە کاهیا دە ی گوت:

"هەل دئ، عەلی سەفا مەزراکە ی بەجئ دئ و لە مەلئەندی ئاناوارزا رادەکا."

جەندرمەکان و ئۆکەرانی عەلی سەفا لە مەزرا ئیشکیان دەکیشاو وریا بوون و بەو حالەش هەر کە نیوئەشە و دادەهات، مەزرا وەبەر تەنگان دەدرا. نەش دەزانرا تەنگەکان لە کوئ پرا داویژرین و کئ دەیان هاوئ. کەلین و قوژبنی دنیا یان بو دیتنەوئەوانە دەپشکنی. بەلام دەت گوت زەوی زاری لیک کردوئەوئەو قووتی داون. عەلی سەفا گئو وئو سەرسورماو لەو رووداوانە سئ جار چووئە لای عارف صائم بەگ و مەسەلەکە ی بو باس کردو عارف صائم بەگیش باش گوئ بو راگرت. بەلام لە وئەنیا پیکەنینی تەحویل دا.

دواجار عەلی سەفا گوتبوو: "جووتیاران یاخی بوون، یاخی بوونێکی راست و دروست، خەریکن کاردروستایی بو بزوتنەوئەوئەکی کۆنەپەرستانە دەکەن."

عارف صائم بەگ دیسان هەر بە پیکەنین وئەلامی دابووئەو:

"دیهاتی یەکان یاخی نابن. جووتیاری تورک قوونەبانی کاری وای نیە، یاخی نابئ، خوو و پەوشتی وای نیە."

عەلی سەفابەگیش نە ی وئیرابوو بلئ: "ئەدی کئ خەرمانەکانی منی سووتاندوئە، کئ ئەسپەکانمی دزیوئە کئ یە مەزراکەم وەبەر تەنگان دەدا؟ هەموو ئەم کارانە جووتیارانی تورک نەیان کردوئە؟ ئەگەر وابئ ئەتو کردوون جەنابی عارف صائم بەگ! لەوانەشە کاری خۆت بن. دیهاتی یەکان پشتیان بە جئ یەکی قایم گەرمە. پالیان وەبەردئکی زور قایم داوئە. ئەگینا ئەگەر گوشتی لەشیان ریزال ریزال بکەین، غیرەتی یەکیک لەم کارانە یان نیە. ناکا ئەو پشت و پشتیوانە یان خۆت بی؟ ئەم پشت و پشتیوانە دەکری مستەفا کەمال پاشاش بئ، دەتوانئ جاسووسەکانی "ئەمنیەتی گشتی" یش بن."

زور گئو سەرلئ شیواو بوو. روخسارە تاوئەسووتەکە ی کە دەت گوت لە دووکەل دا رەش بووئە، گەندە ئارەقی دەرکردبوو. شەو و روژ بئ پسانەوئە بیری دەکردوئەو ئارەقی دەردەرشت. هیندیک جاسووس و خەبەرھیننی رەگەل دیهاتی یەکان خستبوون: "بچن بچ و بناوانی مەسەلەکەم بو دەربینن." بەلام راپورتی هیچ کام لەو خەبەرھینانە لەگەل ئەقل و مەنتیق دا نە دەگونجا، دیهاتی یەکان گوتبوویان:

"چل سوارهی غهیبی له چپای را هاتنه خوار، خه رمانه کانی عه لی سه فابه گیان سووتاندو سواری ئه سپه کانی بوون و رویشتنه وه. ههوت که سیان به جی ماون هه موو نیوه شه وان کیلگه که ی عه لی سه فابه گ به ردباران ده که ن. ئه وان هه تا وهختیک عه لی سه فابه گ مه زراکه چۆل نه کاو نه رپوار، ده ست به ردباران نین. ئه وانه که ته نیا بنیاده می حه لال زاده ده یان بینئ، شه وانه باله خانه که ی ئه و بی دینه به ردباران ده که ن و ون ده بن." "عه لی سه فاش هار ببوو، له داخان ده ی نه پانده:"

"قسه ی پرپووچه، بی مانایه. هه ر ئه م روژانه ده چمه بنج و بناوانی مه سه له که. ئه و که سه ی ماله که م وه بهر تهنگان ده داو ئه و که سه ی خه رمانه کانی سووتاندوه و ئه سپه کانی دزیوه ده دوژمه وه. زوو به گیری دینم. هه موو شتیك روون ده که مه وه. یه که به یه که ئیسه باتی ده که م کئ دیهاتی یه کان پال پیوه ده نی یاخی بن، کئ ده ستیان له پشتی ده دا. پاشانیش ده چمه ئه نکه ره. جا ده ی بینن. ده لئین: "نه زه رکرده ماله که م به ردباران ده که ن." جگه له بزوتنه وه یه کی کونه په رستانه، ئه م قسه یه چ ناویکی لی ده نری؟ ئه مه ی له کاربه ده ستانی ئه نکه ره ده پرسم. ده لئیم ئیمه نیشتمانمان بو ئه وه رزگار کرد که ئه م قسانه مان گوئ لی بی؟ خو ئیمه پیمان وابوو نه زه رکرده کانمان له گه ل دوژمن له ده ریا کرد. هه موو ئه مانه یان لی ده پرسم. ده پرسم. هه مووی ده پرسم."

عه لی سه فا له خوئی ده پرسی: "کئ یه ئه و به ده ختی یانه م به سه ر دینئ؟" مه دانی ئه م پرسیاره گه یشته کووزان، عوسمانیه، جه یهان و پایاس. تووشی هه ر ئاغایه که ده بوو داستانه که ی بو ده گیرایه وه و هویه که ی لی ده پرسی. به لام هیچیان قسه یه کی وایان نه ده کرد که ناگری ده روونی دامرکینئ. ته نیا ئاغایه که، ئاغایه کی تورکمه ن به ناوی "کوردعه لی ئاغا" که له جه یهان به کیرلی کیلگه ی هه بوو، هیندی قسه ی کرد که ئه قل ده ی گرتن:

"کوپری خووم، عه لی سه فا. ئه تو زورت تین بو دیهاتی یه کان هینا بوو. ئه تو ئه گه ر بیچوهه پشیله یه که له ژووریک که ی و له په ستا ئازارو ئه زیه تی بده ی، ئاخه ره که ی روژیک چنگورکت لی ده داو چاوت ده ردینئ. وهختیک بیچوهه پشیله یه که ئه و کاره بکا، ئه تو پیت وایه بنیاده میک، به قه د بیچوهه پشیله یه که غیره تی نیه؟ مروؤ هه رچه ندی ترسه نوک بی، ئه وه نده ش به غیره ته. به خو پایی بو هویه که ی مه گه ری. هویه که ی ئه وه یه که گوتم."

عه لی سه فابه گ ئه م رایه شی قبول نه بوو. ئه و، ئاکارو کرداری دیهاتی یه کانی وه که به ری ده ستی خوئی ده ناسی. له و باوه رده دا بوو پیاو چه ندی حه ز بکا ده توانئ تین بو دیهاتی یه کان بینئ. هه رچی زه برو زهنگ پتر بی، دیهاتی به گوئ ترو رام تر ده بی. دیاره ئه م قسه یه ی له لای کورد عه لی ئاغا نه کرد. جووتیاری تورک هه تا هیزیک و پالپشتیکی نه بی، ئاوا رانا په ری و یاخی نابئ. وه که شیتان بیرو پای جووراو جووری له میشکی خوئی دا ریز ده کردن و چونکه هوی سه ریچی و به ره ره کانی جووتیاره کانی نه ده دوژیه وه رقی هه ل ده ستا، هه تا زیاتریش رقی هه ل ده ستا، هارتر ده بوو و پتر جله وی ئه قلی له ده ست به رده بوو. به سواری ئه سپ

ده چوه ديهاتي ئاناوارزا، له نيو هر گونديك وهك داري تي برابي، قيت له سهر ئه سپه كه ي راده وه ستا، رووي ده كرده ئه و جووتيارانه ي له دورى كو ده بوونه وه و پي ده گوتن:

"كاريك ده كه م گوندي وايواي خوين برشيته وه، خوين، خوین، خوین."

ئه وده م ركيفي له ئه سپه كه ي توند ده كړو خيرا وهك توفانيكي رق و قين ده شتي ئاناوارزا ده گه را: "ئه م ديهاتي به درنده يه كيان گرتوه، راده پهن، هه موو شه وي ماله كه م وه بهر گولله ده دن، به لام ئيمه پي كه وه يه كيه تيمان نيه. ئاغايهك، خانيك، فرمانبه ريكي ده ولت نايه بلئ مامه كه رت به چه ندي؟ ... عه لي سه فا چوني؟ منيان به تاقى ته نيا له نيو زاري شير دا به جي هيشته ... ئه مړو كه ئه م به لايه به سهر من دي، فكر ناكه نه وه كه سبه يني نوره ي خو شيان دي. ده ي بينن، با ئه من بشكيم ... جا خو يان ده بيننه وه ... سه رانسه ري چوكووراوا تالان ده كړي."

هه ميشه بيري ده كرده وه و نه خشه ي ده كي شا. هه موو ئه و كارانه ي ده بوو بو وردكردني ديهاتي به كان بيان كا، له ميشكي خو ي دا ده هينا و ده بر دو شيوه ي جو را و جو ري زه برو زهنگ و توقاندي له زه يني خو ي دا دادينان، شتي واي به ميشك دا ده هات، ئه قل نه ي ده گرت.

جووتياره كانيش تي گه ي شت بوون كه عه لي سه فابه گ گيژو سه رلي شيواوو په پيشان و داماو بووه.

"وه سمانه زله به قورباني شه هين بي، به قورباني ئه و چاوه ره شان ي بم، به قورباني حه مه دو كي ئازاي هه لكه و تووي ئه م جيهانه بم كه نووري محمدي هه يه."

ئه و جووتيارانه ي له ديهاتي دووره وه به شه و يان به روژ بو ديتني "ئه و" ده هاتن، وه سمانه زله پي ده گوتن:

"له مال نيه. ئه و شه هينيكي تيژباله. هات له سهر ده شتي ئاناوارزا نيشت و پاشان بالي گرت و رو پشت ... شه هين جي له ده شتي هه موار نيه! له شه قه ي بالي داو چوه وه شاخي. ئافه ريم بو كه سيك كه بيدوزيته وه. ئافه ريم بو ئه و دايكه كه ئه وي لي بووه و بو ئه و چاوه كه ئه وي ديوه و بو ئه و پريه كه پي دا رو يوه و بو ئه و كان يه كه ئاوي لي خوار دوه ته وه. ئافه ريم بو ئه و تيشكه كه لي ده داو بو ئه و بارانه ي لي ده بارئ. ئافه ريم بو هه تاويك كه هه ل دي و بو شه ويك كه تاريك ده بي ..."

جووتياره كانيش به لاره ملي و دل تامه زروي ده چونه وه دي يه كان ي خو يان. ته نيا "ساري سه فهر" پي چه قانده نه رو پشته وه. ده ي گوت: "ده بي بي بينم، ده بي چاوم به شه هين بكه وي." سي روژ بوو له بهر ده ركي مالي وه سمانه زله دانيشت بوو و چاوه پرواني ده كرد.

ساري سه فهر لاويكي بي كه سي خه لكي ناراي قشلا بوو ليوقه لشيوو مووزهر د كه ته مه ني نوزده بيست سال ده بوو. مووي سه ري وهك كه وله ژووشك رهق بوو و به مالان دا كاري سه ري ياني بو ئه م و ئه و ده كرد. ده ي گوت:

"ده بي بي بينم. ئيدي له گيانم بيزار بووم. ئه گه ر وهرم گري په گه لي ده كه وم."

وهسمانه زله هه رچی کردی و کراندی، نهی توانی له ده رکی مائی خۆی ده ربکا. سه فه ر دهی گوت:
"مام وه سمان، سه رم مه خه ره سه ر. ئە من له ژيانی خۆم بیزار بووم. ئە من مردم و له ده ست چووم. یان
ده رم، یان دهی بینم."

وهسمانه زله نه راندی:

"ناتوانی بی بینی. ئە و لیڤه نیه."

شه ویکیان ده لی مووسلوو سه رتاپا قوراوی هاته مائی وه سمانه زله.

مه لافه رهادیشیان بانگ کرد. مه لافه رهاد، مووسلووی له باوه ش گرت و چاوه کانی ماچ کردن. لاچاوی
سله مان و ئە حمه دیشی ماچ کردو گوتی:

"کورپنه زۆر کاری چاکتان کرد. پاداشتان له لای خوا مه حفوزه."

پاشان له باره ی زهینه له وه لی پرسین. ئە وان له باره ی به سه رهاتی زهینه له وه هیچیان نه گوت. هه موو
خه لکی ئاوه دانی، ته نانه ت ژنی زهینه لیش به ون بوونه که ی سه رخۆش بوون.
وه سمانه زله گوتی:

"زهینه ل خه به ری هاتنی شه هیڤ بۆ چوکوراوی به عه لی سه فابه گ و فه رمانبه رانی حکومه ت راده گه یاند.
ئه گه ر ئە مپوۆ سبه ی نیش نه ی گوتبایه، ئاخه ره که ی رۆژیک دلی تاقه تی نه ده گرت و ده ی درکاند.
مووسلوو داوای دیتنی حه مه دۆکی کرد. مه لافه رهاد گوتی:

"وه زعی زۆر خه راپه مووسلوو، وه زعی ناله باری دی یه که ی خۆیان پشتی شکاندوه. به هیچ جۆر هۆشی له
خۆی نیه. هه ر ده پروانی. بۆخۆشی نازانی ده لئی چی و هه ر فکر ده کاته وه. ئە گه ر چاوت پیی نه که وی
باشتره."

مووسلوو پیی چه قاندو گوتی:

"حه تمه ن ده بی بی بینم. نا کرێ نه ی بینم. ده بی بزانه مه سه له چیه. ده بی بی بینم."

وه سمانه زله گوتی:

"لیی گه ری بی بینئ. ره نگه بیهه وی پرسیاریکی لی بکا. چما شه هیڤی من نابئ یارمه تی مووسلوو بدا؟
چما نابئ کۆمه گی بکا تا وه ک بریسکه له سه ری عه لی سه فابه گ بدا؟"
هه تا به یانی باس و کی شه یان بوو. هه ربۆیه ش ئە و شه وه مائی عه لی سه فابه گ گولله باران نه کرا.
سه ره نجام مه لافه رهاد نه ختیڤ نه رم بوو و گوتی:

"پینچ شه ش رۆژی دیکه وه ره دایه قه مه رو سه یران ده ت به نه لای وی. ئە وان خزمه تی شه هیڤ ده که ن و
برینه کانی بۆ ده رمان ده که ن. به لکوو تا پینچ شه ش رۆژی دیکه برینه کانیشی چاک بنه وه و بیته وه
سه رخۆی. به لام ئە من زۆری لی ده ترسم. وه زعی زۆر باش نیه."

مووسلوو گوتی:

"ئەو ھېچى لىئاىە ."

ھەموو جووتيارەكانى ئاناوارزا بېوونە چاويكى پىر چاوپروانى . مەلا فەرھاد بە مووسلووى گوت كە عەلى سەفابەگ كەسىك نىە ئەو بە لاىانەى بەسەرى ھاتوون تەھەممول بكاو دژكردەو ھەىەك لە خوى نىشان نەدا . دەبى بزانىن دژكردەو ھەكە چ دەبى .

مووسلوو لە ۋەلام دا پىكەنى و گوتى :

"ھەر دژكردەو ھەىەك پىى خۆشە , با نىشانى بدا . ىەك بە دەو ىەك بە سەد ۋەرى دەگرىتەو ھە . ئىمە نىگەرانىمان نىە . "ئەو" مان لە نىو ھە . "ئەو" لە دىىەكەمانە ..."

ۋەرزى گەرما داھات و شەوانى ھاوین پىر بوون لە ۋزەوزى تەپۆيان . نىزىك بە ھەمووى مندالان و نىو ھى لاو ھەكانى ئاواى تووشى نۆبەتتى بوون . جووتياران لەبەر زەردەگەرماى ھاوینى لەسەر ئەو زەوىىە كە ھەك پۆلوو گەرم و سووتىنەر بوو رادەكشان و لە تولعى بەىانىىەو ھە تا فىنكى ئىۋارى لە سەرمان ھەل دەچۆقین . بەلام نۆبەتتىش بە پىچەوانەى سالانى پىشتر جووتيارەكانى لە پى نەخست . لە ئاگرى نۆبەتتى دا دەسووتان و لە سەرماى پاش نۆبەتتى دا ھەل دەلەرزىن . بەلام لە ھەناويان دا ھەر شاد بوون . ھەموو رۆژى لە بالەخانەكەى عەلى سەفابەگ ھەو ھەبەرئىكان پى دەگەىشت و ئەو ھەبەرئانە لە گوندى واىوایەو ھە بە سەرانسەرى ئاناوارزا دا بلاو دەبوونەو ھە . كەس نەى دەزانى ھەمەدۆك لە كوئىىەو لەكن كىىە . بەلام ئەمە نەدەبوو كۆسپى ئەو ھەك دەنگ و باسى لەبارەدا ساز بكن .

بۆ وىنە رۆژىك ھەبەر دەھات كە لە چىاى "كامىرانلى" ھىرشى كردو ھە سەر مالى زالمىك و بەىانى دەت بىست كە دەستەىەك جەندرمەى لە چىاكانى "حاجىن" ھەو تا چوكووراوا شكاندو ھە پەپى ناون . لەو ماو ھەدا سى جار ئىدرىس بەگ ھاتە واىواى . پاش ئەم شەپەرى لە ئاناوارزا تووشى بوو , ھەك گورگىكى تەنىا , ھەر بە شەو لە چىارا دەھاتە خوار بۆ چوكووراوا . ئەو ىش ھەردو پىى لە كەوشىك كردبوو و دەى گوت :

"ئىللاو بىللا دەمەوى چاوم بە شەھىن بكنەوى" و ىەك قسەى دىكەشى نەدەكرد .

ۋەسمانەزلە پرسى بە مەلا فەرھاد دەكردو ئەو ىش بە پى داگرتنەو ھە دەى گوت : "ئىمكانى نىە . نابى . ئەو جارى ناتوانى چاوى بە شەھىن بكنەوى . لە جى دا نازانىن ئەو كىىەو چ كارەىە , بىجگە لەوانەش , ئەو بۆخوى ئاغاىەكە ..."

ۋەسمانەزلە كىشەى لەگەل مەلا فەرھاد دەكردو دەى گوت :

"ئەگەر ئەو پىاوىكى خەرپ بوواىە , خان و ئاغا باىە , پىاوى ھكوومەت بوواىە , دىھاتىىەكان متمانەيان پى نەدەكردو پىيان نەدەگوت شەھىن ھاتو ھە دەشتى چوكووراوا . ئەم پىاو ىنسانىكى باشە . لەوانەىە كارىكى بە شەھىن ھەبى , قسەىەكى پىى ھەبى ."

مەلا فەرھاد دەى نەراندا :

"هیچ قسه یه کی نیه . ئەم پیاوه نابۆ حه مه دی ببینی . تۆ گه یشتی مام وه سمان ! له جۆ دا که س نازانی کۆیه و چ کاره یه . ئیستا کام دێهاتی بی ئه قل پێی گوتوه , با پێی گوتبی , گرنگ نیه ."

له وه لامی داخوازه کانی ئیدریس به گ دا ده یان گوت :

"ئیمه نه دیومانه وه ده زانین له کۆیه . چما ئه و شیتته , بیته ئەم ده شته ؟ ئه و له چیا یه ."

ئیدریس به گیش بی ئه وه ی باوه ر به قسه کانیا ن بکا , سواری ئەسپی خۆی ده بوو و له تاریکایی شه و دا هه ی لئ ده کرد .

سیلویرگلین له "ئه نده ل" که دئیه کی دوور بوو , نه وه یه کی هه بوو . ئەم منداله دارو نه دارو رووح و گیانی سیلویر بوو . سیلویر سه رانسه ری زستانێ پارووی له زاری خۆی ده گێرپه وه وه هه رچی وه ده سته ده که وت کۆی ده کرده وه بو ی ده نار د .

هه ناری زل و شووتی و کاله کی گه یوو پر ئاو , باسووقی چیاکانی ماراش , میوژه توو , تری و هه موو شتیکی بۆ نه وه که ی خر ده کرده وه . جگه له وانه خه لئفه میشتیکی گه وره شی هه بوو . هه نگوینی ئه و خه لئفه هینده زۆر ده بوو که له خه لئفه که دا جیی نه ده بووه وه وه ده بوو له ده ری خه لئفه که جیگای بۆ ساز بکا . دیاره هه مووان میشه نگوینیا ن هه بوون . به لام خه لئفه میشی سیلویرگلین شتیکی دیکه بوو . ئه و زۆر باشی ئاگا له میشه کانی بوو , بۆیه هه نگوینی میشه که ی وی سپی و پته و ده رده چوو و بۆنی گوئی خه له نگی لئ ده هات . میشه کانی سیلویرگلین له میشی ئه وانی دیکه گه وره ترو قه له وترو ترووسکه دارتر بوون .

سیلویرگلین شان هه نگوینه کانی لئ کردبوونه وه هه مووی له ته نه که یه کی پر نه خش و نیگار هاویشتبوو هه تا بۆ نه وه که ی به ری . ته نه که که ی به دیواره وه هه ل واسی بوو , به ئیشتیاوه ته ماشای ده کرد . ئەمه پیشه ی هه موو سالیکی بوو و ته نانه ت قامکی کیشی له وه نگوینه نه ده دا .

سندوو قه که شی پر بوو له سیوی بۆن خووشی کوستان و هه رمی و هه نجیرو تری و باسووق و میوژه توو . سیلویرگلین پاش ئه وه ی هه نگوینه که ی بریه وه وه له ته نه که ی کردو به دیواره وه هه لی واسی , ماوه یه که ته ماشای ته نه که که ی کرد . ئەم سال به هیچ جۆر ده سته له بهر دلی نه ده بووه وه که ته نه که هه نگوینه که هه ل گری و بیبا بۆ نه وه که ی . له هه ناوی دا شتیکی ده بووه کۆسپی ئەم کاره و ته نه که هه نگوینی هه لاوه سراو هیندی هه سته دژبه یه کی له هه ناوی دا ده بزواند . هه تا وای لئ هات روژیکیا ن به یانی خۆی پئانه گیرا , ته نه که هه نگوینه که ی له دیواری کرده وه , چه ره س و میوه ی نیو سندوو قه که ی له خورجینیک کردو هه مووی هه ل گرتن , چوو ه مالی وه سمانه زله و گوتی :

"بگره وه سمان ! زۆرم تین بوخۆم هینا , ئەم سال دلّم نه هات ئەمانه بۆ نه وه که م به رم . ده ستم نه ی هینا و دلّم رازی نه بوو . ئەم سال ئەمانه بده به و . زۆری به دبه ختی کیشاوه , هیچی نه خواردوه . ئاخ له و کیو و به نده نانه چ ده ست ده که وی به سته زمانه بی خوا . . . بووژاوه , بالای نه کردوه . ئەگه ر به سته زمانه چاک بخواو

بخواته وه له وانه يه كه ميک بالا بکا، بپوژيته وه. ئەمانه به ره بي ده يه. وهك شيري دا يكي حه لالي بي. پيي
بلي سيلوي رگلين گوتويه خوا من بکا به قوربانته.

وه سمانه زله به خو رانانيكه وه دهستي به سه رته نه كه ههنگوي نه كه دا هينا كه نه خشي ره نكاورپهنگي
لي هه ل كه ندرابوون و ئەمجار گوتي:

"باشه، باشه جوانكيه كه م سيلوي رگلين باشه. پيي ده ليم ئەمانه سيلوي رگلين بوي ناردووي. بيان خو و
وهك كي و قه له و به! با ئەوانه ي تو ده بينن سامت لي بكن. پيي ده ليم راسته شه هينيش چو كه له يه و
نيچيري شي له ده ست ده رناچي. به لام ديسان وا باشتره قه لافه تت به سام بي."

سيلوي رگلين به راويژيكي زور جيدي گوتي:

"ئه ري، ئه ري. ئەمن وام ده وي." و به خوشحالي پي كه ني. وه سمانه زله دهستي به سه رته نه كه
ههنگوي نه كه دا دينا و ده ي گوت:

"سيلوي رگلين، چه ند نه خش و نيگاريكي جوانته له م ته نه كه يه دا وه. چون ده بري سكيته وه. ئە تو دنيا و
به هه شتت له سه ر ئەم ته نه كه يه كر دوونه نه خش. يا خوا ده ستت نه رزي."

له سه ر زه مينه ي ره شي ته نه كه كه تفهنگيكي گه وره به رهنگي شين كي شرا بو وه وه ده ستيك به ني وه
كرا وه وي له په ناي تفهنگه كه ده بينرا.

وه سمانه زله گوتي:

"وه سمان به قورباني شه هين بي، به قورباني كورپه كه ي، به قورباني بيچو وه شي ره دليره كه ي، به
قورباني نووري چا وه كاني بي. به قورباني هه لكه وتووي ئەم جيهانه بي. به قورباني ئەو ده سته ي بي كه
وينه كه ي له سه ر ئەم ته نه كه يه كي شرا وه ته وه."

سيلوي رگلين به م قسه يه ي وه سمانه زله يه كجار دلخوش بو و گوتي:

"سيلوي رگلينيش به قورباني بي..."

چۆمى ساووران وردەبەردەكانى خۆى له ژور ئاكاچاسازوه پان دهكاتەوهو پاشان به هاشهيهكى نهرم له نيو وردە بەردەكان دا دەبیتە دوو كەرت و دواى بهجى هيشتنى تهپۆلكهيهكى چووكهلهى خيزه لان به رهو گۆلاوى ئاكاچاساز شوپ دەبیتەوهو پاش ئەوهى بهسەر گۆله پشكووتوووهكان و به بن بىيهكانى بهيه لاین دا تى دەپه پى، دەپزیتە نيو گۆلاوه كه. لیره هه موو رووه كيك زۆر سه سه وزو له شوقة. له نيزيك گۆلاوه كه له لای شيمال داره بى له ميژينه دهورى دورگه يه كى چووكه له يان داوه و له لای رۆژه لات واته له وشوینه كه دورگه كه دهست پى دهكا لیره وارپكى چووكه له لای داره چنار بهرچاو دهكه وى كه چۆمى ساووران وردە بەردەكانى خۆى كۆكۆ له بن داره كانى هه ل داوه ته وه. له جنوب، قاميشه لانیكى چر و پر به دارى سنۆبه رى خوړست و ده وه نه دپك وجهه نه وه خۆى ده نوینى و گۆلاوى بى برانه وهى ئاكاچاسازيش كه وتوه ته رۆژئاوا. قاميشه لانه كه به هه شتى په له وه ره كان بوو. هه موو رۆژى كۆمه لىكى يه كجار زۆر بالنده به رهنگ و شكلى جوراوجوره وه له سه ر داره كانى قاميشه لان هه ل ده نيشتن، سه دان هه زار جور بالنده ي گه وه ره و چوك به شكلى و رهنگى جوراوجور. سه ره له بى انى يان، وهختى كازيوه هه زاران بالنده، يه ك دهنگ گۆرانى يان ده گوت. كۆماى بالنده كان وهك هه ورپك له سه ر قاميشه لان ده نيشت و وهك هه ورپكى رهش له سه ر قاميشه لان هه ل ده فرى يه وه.

ئەم دورگه يه هى سه يفه لى بوو. پشتاو پشت بىستانه وان بوو. گه وره ترين شووتى و شيرن ترين كاله كه كانى چوكووراوا له خاكه ره لمه كه ي ئەم دورگه يه دا ره نيو ده هاتن. رهنگه زۆرمان نه گوتبى ئەگه ر بلين گه وره ترين گۆله مه خمه رى دنياو چله ريحانه ي گه وره ي به قه د چله خه له نكيك له م بىستانه دا شين ده بوون، كه له گه رماى هاوين دا بۆنه كه يان هه تا دوور ده رۆيشت. شهش سال بوو "خه ليل جيك" ئەم بىستانه ي به خيو ده كرد.

شهش سال له مه وه بهر پياويكى كۆسه ي زۆر بالابه رز هاته لای سه يفه لى كه سه رى له نيو شانى پۆچووبوو و چاويكى هه ل مساوى هه بوون. مژۆل و برۆى هه ر نه بوون و له روخسارى پر گنج و لۆنجى پا نه ده كرا تى بگه ي كه ته مه نى چه ند سال ده بى؟ ئەو گوتبووى:

"ئاغا سه يفه لى، براله. ئەم له م ژيانه وه رهن بووم. ئەم بىستانه وه ده ست من ده با ئاگادارى لى بگه م و زۆر پشت خىر ده گاتى. بۆخۆم ده زانم كه بىستانه وانى ئەم جوره جىگايانه ئەوپه ره كه ي سى سال به رگه ده گرى. پاشان له به ين ده چى. نوبه تى كه مه رشكىن بىستانه وانه كان يه ك له دواى يه ك له گه ل خۆى ده با."

سه يفه لى گوتبووى:

"باشه كاكه." و له و ساله وه پاريزگاري بيستانه كه ي به خه ليله كو سه ئه سپارد. به لام خه ليل نه ك هه ر نه مرد، به لكوو ته نانته تووشى ئوبه تيش نه بوو. وه ختيك ليان ده پرسى، ده ستي بو لاي نوشته يه كي ره نكاو ره نكي چاو هزار كه له ملي دا بوو، راده داشت و ده ي گوت:

"ئه من نوشته ي دژى ته پوم پييه."

خه ليله كو سه به هاري هه موو ساليك وه ختي داچاندني بيستانه كه ده هات و پاييزان دواي برانه وه ي بيستانه كه ون ده بوو. كه س نه ي ده زاني له كوئى را دي و بو كوئى ده چي.

سييه مين روژى هاتنى حه مه دوک بو ئاوايى بوو كه سه يفه لي هاته بيستانه كه و گوتى:

"خه ليل، ده توانم متمانه ت پي بکه م و گيان و مال و نامووسى خوتم پي بسپيرم؟ ده توانم له باره ي سوماي چاوي ميلله تيكي گه وره و هه ژارو زورليکراو متمانه ت پي بکه م؟"

خه ليل ده سبه جي تي گه يشت و ده ستي كرد به پيکه نين:

"ئاغا سه يفه لي، بو هينده ي له به ريه ك بکيشينه وه، "ئه و" سوماي چاوي خو شمه. هه تا کاتيک مني بيچاره زيندووم و هه تا وه ختيك له شم نه چووه ته بن خاكي ره ش، ته نانته خه يانته به تاله موويه کيشي ناکه م. جي يه كي واي بو دروست ده که م نه چاوي بنياده مي پي بکه وي و نه که س پي بزاني."

ئيدى پيوست نه بوو زياترى له سه ر برون و هه ر ئه و شه وه حه مه د له سه ر هه رزاليكي به رين كه خه ليل له نيو لکه کاني دوو داره بي دا هه لي به ستبوو، به ئاسوده ي لي خه وت.

خه ليله كو سه له قاميشي يه كجار باريك و ناسك شتيكي وه ك ميش به ندى ته نيبوو، و له و ميش به نده و له نيو ئه و قاميشه ته نراوانه دا چه ند هه واكيشي زور چووكي دامه زانده بوون كه هه م ميش به نده كه فينك ده بووه وه و هه م ته پو نه يان ده تواني بچه ژوروي. له کاتيک دا له ده ري به ميليون ته پو وه ك هه وريک ده يان گرماند، ته نانته بو نمونه ش ته پويه ك نه ي ده تواني بچيته نيو ميش به نده قاميشه كه. هه ر به هوي ئه و جو ره ميش به نده شه وه بوو كه خه ليل له ماوه ي ئه و شه ش ساله دا تووشى مالاريا نه ببوو.

شه ويكي مانگه شه و بوو. ئه و شه وه خه ليل تا به ياني نه خه وت و گوئي بو هه ناسه ي حه مه د راداشت و له باره ي به سه رهاتي ئه م پياوه ورديلانه يه وه به قوولي بيري کرده وه. ئيستا ئه م پياوه ورديلانه يه بريندارو ماندوو بوو و ئاگاي له دنيا نه بوو.

جگه له وانته ش خه ليل له هيچ يارمه تي يه كي دا يه قه مه رو سه يران و مه لا فه ره ادو وه سمانه زله كه خه ريكي ده رمان کردني برينه کاني حه مه د بوون، دريخي نه کرد.

ئه و گول و گيا يانه كه دا يه قه مه ر بو دروست کردني مه لحه م پيوستتي پي بوون و ده ستي نه ده که وتن، خه ليل له قاميشه لان و شاخ و داخ و چياکان په يداي ده کردن و ده ي هينان. ئه گه ر خه ليل نه بووايه، برينه کاني حه مه د به داو ده رمانى دا يه قه مه ر به پازده روژ ساپريژ نه ده بوونه وه. حه مه د كه نه ختيك باشتر ببوو، هه تا ده هات زياتر خو ي ده خوارده وه و له گه ل که س قسه ي نه ده کردو چاوي له چاوي که س نه ده کرد.

بهرامبهر به پرسياره كانی خه لیل و دایه قه مەرو سەیران دەمی هەلنە دە پچپری. جوړیك بوو، دەت گوت نە دە بینئ و نە دە بیسی. ئەو خوړاكە ی بۆشیان دینا، بئ ئەو هی تە ماشای بكاو لئی بتمی خیراخیراو به په له دەی خوارد. كه نانه كەشی دە خوارد دە چوو هه ژووری ئەو جیگایه كه خه لیل له لك و پۆپی بۆن خووشی مۆرد به شیوهی توونیل بۆی دروست كړد بوو، و له وی دا ده خهوت. كاتیكیش له و لانه دهاته ده ری وه كه سیك كه له خه ودا به ری دا بپروا له كاتیك دا لاقی له بهردو دارو بپكه شووتی و كالهك ده گیران، ده چوو ه نیو چۆمی ساووران و له نیو ئاوه كه دا راویچكه ی ده كرد.

خه لیلە كۆسه له وه لآمی پرسیارى سەیران و دایه قه مەرو وه سمانه زله و مه لا فه رهاد دا ده ی گوت:

"جندۆكه ده ستیان لئ وه شانده. ئەمن زۆ... ر كه سی جندارم دیون... راست وهك حەمەد بوون... راست... راست... له گوندی خویمان "ئالامسته فا" یه كه هه بوو، شه ویکیان..."

ئەم جار داستانی جندار بوونی ئالامسته فای موو به موو ده گپرایه وه ده ی گوت: "له كاتیك دا زه ماوه ندی جندۆكان ده بی و خه ریکی نان خواردن ده بن، ئالامسته فا پئی ان هەل دە میزی. به سته زمانه به چ را بزانی... به كورتی جندۆكه ش ئەویان به و جوړه گپژوو و پز كړد بوو." پاشان ده ی گوت حه تمەن حەمەدیش له چیاو به نده نان، یان له ئەشكه وتیك دا میزی به جندۆكان دا كړوه. دوكتۆرو ده رمانیش سوودی نابئ. ده بی هه ر ئەو جندۆكانه كه ئەویان تووشی ئەم وه زعه كړوه، به زه یی یان پئی دا بیته وه و وهك خۆی لئ بكه نه وه.

وه سمانه زله له كاتیك دا ده ستیكى له سه ر ده سکی ده مانچه كه ی و ده سته كه ی دیکه ی له سه ر شانی خه لیلە كۆسه بوو، به چاویكه وه كه وهك بلیسه ده دره وشایه وه ده ی نه راند:

"چاكت گوئ لئ بی خه لیل. له لای یه كه كه س بلیی ئەو جندار بووه، دەت كوژم، پیاو نیم ئە گه ر نه ت كوژم. خوینت له جیاتی ئاو ده خوومه وه. كۆسه ش به ئارامی وه لآمی ده دایه وه:

"جا ئەمه قسه یه ده ی كه ی مام سلەمان؟ چما ده كری شتی وا بلیین و هیوای میله تیك بكه ی نه ناھومیدی؟ ئە گه ر دیهاتی یه كان ئەم مه سه له یه ببیسن، دی یه كه چۆل ده كه ن و هەل دین. چما ده كری پیاو به كه س بلی. ئۆ... ی مام وه سمان، ئیمه ش به قه در تۆ له م شتانه حالی ده بین... پیمان ده لین خه لیلە كۆسه. ئیمه پیاویكى دنیا دیده یین. ئەو ریشه مان له بهر تاوی سپی نه كړوه."

رۆژیکیان خه لیلە كۆسه داوای مه نجه لیكى گه و ره و قابله سابوونیک و ده ستیك جلکی له سه یران كړد. رۆژی دواتر سه یران هه رچی خه لیل داوای كړد بوو بۆی هینا. سابوونه كه رهنگی په مه یی بوو و زۆر بۆن خووش بوو. سه یران ئەم سابوونه ی له نیو به روبوخچه كه ی دا له خه رمه ن جاوه هینا بوو و دلئ نه ده هات خه رچی بكا. خه لیل ده سه به جئ هه ر له وی ئاوریكى كړده وه و ئاوی گه رم كړد. پاشان حەمەدی له نیو پۆله قامیشیك دا رووت كړده وه و خیرا خیرا به قابله سابوونیک وهك مندالیك بشوا، پاك و خاوین شووتی و وشکی كړده وه و جلکه كانی لئ گوړین.

جلکه کان وه سمانه زله کړیپوونى. پانتولیکى ره شى نوئ و کراسیکى خه ت خه تی په خه حوسه ینی له که تانی ماراش و جووتیک که وشى پاژنه نوستووی کارى ئە دهنه بوون. ئەو جلکانه ی خه لیل له بهر حه مه دی کردن پر به له شى بوون. حه مه د بهو جلکه تازانه وه نه ختیک وردترو مندالتر ده هاته بهرچاو. ئە گهر ریشه دريژو تیک هالاوه که ی نه بووايه، به سویندو قورئانیش که س باوه پری نه ده کرد ئەم منداله حه مه دۆک بئ.

خه لیل گوئی:

"هه تا ئەم کورپه له لای منه ده بئ به له بارى سه روپیشى بو بتاشم."

پاشان چه قویه کی باش تیژ کردو له فیئکایى ئیوارئ دا سه رو پیشه که ی بو تاشى. حه مه د له حزه یه ک ته ماشای خه لیلی کردو به پرویه وه پئ که نی و ده ستى گرت و گوشى. خه لیل غارى داو چووه لای سه یران که له بن دار چناریک دانیشتبوو، به خو شحالی یه وه له کاتیک دا زمانى گیرابوو و به چاکى قسه ی بو نه ده هات گوئی:

"خوشکه سه یران، خوشکه سه یران. ده زانى چ بوو؟ ژيوه ته وه، ژيوه ته وه، وه لالا بيللا ده ستى گوشيم... ته نانه ت زور باشیش به پرومه وه پئ که نی."

سه یران پرسى:

"پئ که نی؟ به راستى پئ که نی؟"

له جیى خو ی هه ستاو هه ردووکيان به ره و حه مه د وه پئ که وتن.

حه مه د راوه ستابوو، ته ماشای وانى ده کرد. چاوى هه لئینابوون و ده ت گوت یه که م جاره ده یان بینى، به سه رسورمانه وه ته ماشای ده کردن و زه رده ی ده هاتئ.

سه یران ده ستى وى گرت، روخسارى داگیرسا، سوور هه ل گه پراو گوئی:

"به لالا دوور بئ برا."

حه مه د به حه به ساوى ته ماشای سه یرانى ده کردو زه رده ی ده هاتئ.

خه لیل گوئی:

"ناسیت؟ ئەم کچه سه یرانه. له گه ل دایه قه مه ر برینه کانى توئ ده رمان کرد. ناوى منیش خه ليله کو سه یه، ئەمن بیستانه وانى ئەم بیستانه م."

خه لیل هه ستى کرد حه مه د له شتیک ده گه پئ و له نیو بو شایى یه کی سه یردا ده خزئ و پۆده چئ...

خه لیل گوئی:

"چاو بو چى ده گپرى کاکه؟"

حه مه د ده وروبه رى خو ی ده پشکنى.

"له تفهنگه که ت ده گه پئى؟... لیره یه."

دهستی همه دی گرت و بردیه بن هرزاله که . گیشه گیایه که له بن هرزاله که بوو. وه لای دا، قوولکه یه که وه در که وت. له نیو قوولکه که دا حه سیریکی لول دراو هه بوو.

خه لیل داها ته وه، حه سیره که ی لیك کرده وه. تفه نگ، فیشه کدان، دوربین، ده مانچه و به کورتی دارونه داری حه مه د له نیو ئه و حه سیره دا بوو. حه مه د بی پسانه وه پی ده که نی، جاریکی دیکه به هه موو هیزی خویه وه دهستی خه لیلی گوشه .

له بن بی یه کان دانیشن و پالیان وه قه دی داره کان دا. سهیران چاوی له حه مه د نه ده ترووکاند. له هه ناوی دا شتیکی نهرم و خوش و گرم هه ل ده قولی. زور له میژ بوو ئه و هه سته ی له بیر خوی بردبووه وه. وه ختیك ته ماشای روخساری حه مه دی ده کرد، گه رمایه که له دوره وه ده هات و دلۆپ دلۆپ ده تکایه سه ر دللی. سهیران سه ری داده خست، به لام دیسان ده ی دی که به خوی نیه چاوی تیوه برپوه ... سهیران نه ی ده زانی ته گیری چیه. له نیو هه ستیکی سهیردا نوم ببوو. له بنه وه هه ر ته ماشای خه لیلی ده کردو له دللی خوی دا ده ی گوت: "ناکا شتیکی لی حالی بووی." خه لیل به هیچ جور له وه زعیکی وادا نه بوو، ئه مه ده بووه هوی ئه وه که سهیران خه یالی ته خت بی. پاشان به خوی نه بوو له روخساری حه مه دوه راما.

له دللی دا هه ستیکی نوی ده پشکووت و ده بزوت. سهیران له نیو شه پۆلی چه ند هه سته جورا و جوردا، به زه بی، ئه وین، هه ستیکی دایکانه و دوستانه دا په له قاژه ی بوو.

خه لیل دووسی جار بیستانه که گه را. پاشان دوو ده سکی گوله مه خمه ری و ریحانه هه ل که ند، یه کی وه سهیران و ئه وی دیکه ی وه حه مه د دا. حه مه د بۆنی به گوله کانه وه کرد. بۆنی گول و ریحانه ی پر به سی یه کانی هه ل مژی. جوریک بوو ده ت گوت تا نیستا قه ت بۆنی به گولیکه وه نه کردوه.

روژبا هه لی کردبوو و له جاده خۆلای یه کان و له خوار قه لای ئاناوارزا گیزه لووکه ی به رز به رزی ده خستنه سووران و جوولان.

سهیران به په له هه ستایه سه ری و گوتی:

"ئاگریك بکه مه وه و شورباویکتان بو لی نیم."

دهستی کرد به کۆکردنه وه ی پووش و په لاش. خه لیلیش یاریده ی دا. ئاوریان هه ل کرد. بۆنی پۆن و پیوازو دهنگی جزه جزه لستا.

سهیران زور به ته رده سته سفره ی راخست، ده ورپی شوربا و خواردنی دانان و گوتی: "فه رمون" حه مه دو خه لیل چوار میزلیکه دانیشن.

حه مه د بۆ یه که م جار له سه ره خۆو به ئیشتیاوه شوربا وه که ی خوارد. بۆ ئه وه ی تامی خواردنه که باش بچیژی، چاوی لیك ده نان و له حاله تیکی تیکه ل به سه رخۆشی دا که وچکی بۆ زاری ده برد.

پاش ئه وهى شۆر باوه كه ته واو بوو، چه ندين جار پوانيه ده وروبهرى خۆى. حاله تى سه رلى شيواو و سه رسورماوى كه سيكى هه بوو كه ته ليسمى شكابى، له خه ويكى قورس وه خه بهر بى و له دنيايه كى گه و رهى خه ون و خه يال را له نه كاو بيته وه سه ر دنياى راسته قينه .

دواى ئه وهى ماوه يه كه ته ماشاى ده وروبهرى كرد، سه ره نجام چاوى له سه ر سه يران به مؤله ق وه ستان. له حزه يه كه چاويان له يه كتره وه بپى و سه يران پووى وه رگيپا. حه مه د وه قسه هات و گوتى:

"ده ستت خو ش بى خوشكى. له ژيانم دا شۆر باوى وام نه خوار دبوو."

راويژى ده نكي حه مه د سه رانسهرى گيان و له شى سه يرانيى هه ژاند. ته واوى ئه ندامى له شى تووشى له رزينيك بوو كه هه ر بنياده ميك له دريژايى ژيانى خۆى دا ته نيا يه كه جار تووشى ده بى. ده ست و لاقى سست بوون. ده نكي حه مه د زور له دووره وه ده هات، له دنيايه كى ديكه وه، له دنيايه كى سه يرو ئه فسووناوى يه وه. سيبه ره ره نكاو په نكه كانى خورئاوا به سه ر و لات ده كشان. سه يران ده مه ساتيك له نيو ئه و سيبه رانه دا روخسارى حه مه دى لى ون بوو. له جيى خۆى هه ستا، چوه چه پ و راست و ئه م لاو ئه ولا. پاشان چوه ئه و ته نه كه يه ي هينا كه به قه دى بى يه كه وه هه ل واسرابوو، هاته وه لاي حه مه دو گوتى:

"هه نگوينه. سيلوي رگلين بوى نار دووى. هه نگويني كى باشه، ئه م هه نگوينه نادا به كه س. ته نيا داويه به تو."

به په له هه نگويني له ده فره كه ي حه مه د - كه شوتبوويه وه - كرد. حه مه د گوتى:

"خو ش بى خوشكى. چه ند زوو برينه كانى منتان چاك كرده وه."

سه يران به خو دا شكايه وه، سوور هه ل گه راو به ده نكي كى له رزوكه وه گوتى:

"به ماله ي دايه قه مه ر هه موويان نه شته رگه ر (جراح) بوون. ئه و خه لكى ئه و چيايانه ي سه ره وه يه. خه لكى سارى تان شمانلى" يه. خه لكى وي زور باش ده زانن بريني گولله ده رمان كه ن. ئه منيش خه لكى كيوپاره م. خه لكى لاي مه هه موويان به گولله بريندار ده بن..."

پاشان له نه كاو بى ده نك بوو. له قسه كردنه كه ي په ژيوان بووه وه.

چونكه ده ست و لاقى وه كه بى نيو ئا و ده له رزين و له ترسى ئه وهى حه مه دو خه ليل چاويان به و له رزينه بكه وي، خهريك بوو زراوى بچى. سوپاس بو خوا كه هه تا و ئاوا ببوو، و دنيا به ره و تاريك بوون ده چوو. پولى ته پوو ميشووله وه كه په له هه ور له بن گوييان و له ژوور سه يران گورانيان ده گوت.

سه يران تووشى حاله تيكي سه ير هاتبوو. له گه ل ئه وهى ده يه ويست له وي رابكا، نه ي ده توانى بپروا. تا ئيستا قه ت هينده وه دره نك نه كه وتبوو. ئه م جار له بهر تاريك بوونى هه وا نه شى ده توانى روخسارى حه مه دى به باشى ليك بكاته وه.

ده سه به جى له جيى خۆى هه ستا. حه مه دو خه ليليش له گه لى هه ستان. سه يران گوتى:

"درهنگم لی داها توه . خواحافیزتان بی ."

حه مه د ته نیا توانی ئه وه نده بلی:

"به م نیوه شه وه ... به تاقی ته نیا ..."

خه لیل پی که نی و گوتی:

"ئو ... هوؤو ... کاک حه مه د . ئه تو سهیرانی نانا سی . ئه و هر به م شه وه ده توانی به نیو هوردوویه ک دا

بروا . له هیچ که س و له هیچ شتی ک ناترسی ..."

سهیران به غاردان دوور که وتبووه وه و گه یشتبووه چۆمی ساووران و که وشه کانی دا که ندبوون و له ئاوی

ده په پیه وه . خیرا له ئاوه که په پیه وه , که وشه کانی له پی کردنه وه و له جاده خو له که دا که وته ری . له وه ههسته

که چه ندین سال له بیر خو بردبووه وه , که وتبووه هه ژان و خه ریک بوو بتویته وه . هیشتاش له شی ده له رزی .

له حزه یه ک خو له نیو هه لچوون و هه ژانیکی له راده به دردا ده دی و له حزه یه کیش تووشی شادی یه کی ئارام

به خش ده بوو .

ئەو شەوہ تا بەیانی خەو لە چاوی سەیرانی نەکەوت. لە خۆشییان لە کەولێ خۆی دا جیی نەدەبوو. هەستی جۆراوجۆری تووش دەبوون. لە خەیاڵیکی شیرن، ئەفسووناوی، ئارام و گەرم دا مەلە ی دەکرد. شتیکی ئارام بە بۆنیکی قورسەوہ، شتیکی وەك ئەوین، بەزەیی، خۆشەویستی و دۆستایەتی بەخیرایی بە دەمارەکانی دا دەگەراو خوینی ئەوی لە تەواوی ئەو ئازارانە ی چاشتبوونی، پاک دەکردەوہ و ئارامی پی دەبەخشی.

هیشتا هەتاو نەکەوتبوو کە سەیران لە جیی هاتەدەر و تەواوی لەشی خۆی بە بسکەکانیەوہ، بە پیست و نینۆکیەوہ بە چاوو گۆی یەوہ دایە بەر ئەو هەتاوہ کە خەریک بوو دەرکەوی. لە خەونی بی پرانەوہ ی بەختەوہری دا ون ببوو، بیستان، ئەو ئاوە کە بە هاژە هاژ بەنیو وردە بەردەکان دا دەپۆیششت و هەتا گۆیزینگی پی دەهات، دارە بی یەکان، پۆلی ئەو پەپوولانە کە وەك هەوریکی شین دەهاتن و لەسەر پشٹی سەوزی قامیشە لانی کە دەنیشتن و بنە چنارەکان، بالندەکان، خەلیلە کۆسەو هەموو شتیکی لەنیو بلیسەو گری بەختەوہری دا لە دەوربەری دەجوولان.

لە کاتیکی دا لەنیو هەژان و لەرزینی بی پرانەوہ ی خۆی دا ون ببوو، جاروبار تەواوی لەشی دەبوو بە گریک و ئاگر لە هەناوی هەل دەستا. دەت گوت ئەگەر قامک بەسەر پیستی دا بینی، دەستت دەسووتینی.

لووتکی چیاکانی رۆژەلەلات روون بووہوہ. سەیران تا ئەو رۆژە روون بوونی لووتکەکانی پیش تاوہلەلاتن نەدیوو. پیش ئەوہ ی هەتاو بکەوی، شووبایەکی نەرمی دەهات و زەوی هەلمی لی هەل دەستا. بالندەکان گۆران یان دەگوت. پەپوولە ی گەورە گەورە ی شین، زەرد، بنەوشی و سوور بەو بالانەیانەوہ کە وەك تەر بن، وا دەهاتنە بەرچاوی لە بالەفرە دابوون. میشەنگوینەو کوللەو میروولە لە هیلانەکانی خۆیان هاتبوونەدەر و چاوپەیی دەرکەوتنی هەتاو بوون.

زەوی، ئاسمان، دار، ئاو، حەیانان، بالندەو جروجانەوہر لە هەژانی بی سەبرانە ی ژیانەوہ دا لە خۆشیی دەرکەوتنی هەتاو دا نوqm ببوون.

هەموو شتیکی جوان و دلگر بوو، هەموو شتیکی لە خۆشییان بالی دەگرت. تاویکی دواتر هەتاو دەرکەوت. سەیران تا ئیستا هەتاو کەوتنیشی بەم جۆرە نەدیوو. ئاسمان روون بوو و رەنگیکی شینی خەیاڵویی بەخۆیەوہ گرت. ئاسمان پاک و خاوین و بریقەدار بوو. دەت گوت پاک پاک شوتوویانە، ئەوہندە پاک و تەمیز بوو، لە ئاسمان پەلە هەوریکیش نەدەبینرا. تەنانەت پەلە هەوریکیش بالی لیکی نەدەدا.

سەیران بەرەو ساووران وەرپی کەوت. غاری دایە لای گۆمیکی کە لەنیو دارە بی یەکان دا بوو. دەسبەجی خۆی رووت و قووت کردەوہ بازی دایە نیو ئاوی ساووران. روخساری و ئەندامی یە کجار ریکی و پیکی و باریکی و

راکشای له سهر ورده بهرده سپییه کان پاخرابوو. به دلّیکی پر له شادمانییه وه راکشابوو و هه ناسه برکه ی وی که وتبوو. له ترسی ئه وه ی نه وه ک کهس بی بیئی، خوی پوخته کرده وه. تا ئیستا ئاو و تاوه لات و ئاسمانی بهم دلگری و جوانییه نه دیبون و تا ئیستاش له دنیا یه کی وا جوان دا نه ژیا بوو. دنیا پر له خو شه ویستی و شادی بوو، و شادی به شیوه ی پوله که یه کی دره وشاوه به سهر جه یهان دا ده باری.

گوندیش له خه وه هه ستابوو. له کاتی که دا که زیه ته ره کانی ده هونیه وه هاته وه نیو دی. "عه لی ئه حمه د" یه که م کهس بوو که تووشی بوو. پیاوی که بوو هه فتا ساله که هه ر له ته مه نی لاهه تی دا پشتی چه مابوو. راهه ستا له روخساری سهیرانی پامو گوئی:

"کچی ئه تو چته کچی! ئه تو پی ده که نی، ده لئی فریشته ی. ئه تو چت بووه؟"

سهیران چوو باوه شی به شان کانی دا کرد.

"کچه شیته که، هه ی کچه شیته که! ئه تو چته. چه ندیش جوانتر بووی. هیچ کهس توی وا نه دیوه. به لام له هه ق نه گوزه ریین جوانتر بووی. ره گه زی تو ده چیته وه سهر حوری و فریشته؟"

قه لافه تی عه لی ئه حمه د، ریشه له خه نه گیراوه که ی، پشته کومه که ی و چاوه ریپوقاوی یه کانی له بهر چاوی سهیران جوانتر دیار بوون! عه لی ئه حمه دی تووره و تۆسن که له به یانی یه وه تا ئیواری له مندا لانی ده دا، چه ند پیاوی چاک بوو!

سهیران چوو وه ماله که ی و ده رگای سندووقه که ی کرده وه. بونی سیوی کویستان، عه تری گوله مه خمه ری و ریحانه ی وشک و نیرگزو پنگ که تیکه ل ببوون له ولاتی گه را. داوینی سهرده می کچینی یه ی که زوری خوش ده ویست و تا ئه و روزه ته نیا یه ک جاری له بهر کرد بوو، له سندووق ده ریئاو له بهری کرد. دیاره ئه گه ر ئه مه ش نه بووایه دیسان ئه و داوینه یادگاری رۆژیکی شادی به خشی ژیا نی بوو. پاشان گه ردن به ندیکی مه رجانی که به زیو و زیپر دروست کرابوو و له میژ سال بوو له بیری چوو بووه وه، له ملی خوی کرد. که وشه پاژنه بلینده بریقه داره کانی کرده پیی و پشتینده شاله لاهوره که ی له پشتی به ست، گواره زیپه کانی له گوئی کردو ئه نگوستیله زیپه که ی کرده دهستی و چوو بهر ئاوینه. ماوه یه که له ئاوینه دا ته ماشای خوی کرد. به راستیش له هه میشه جوانتر ببوو. له مالی هاته ده ری. سیلویرگلین یه که م کهس بوو که به م که شم و نه شمه وه چاوی پیی که وت. گوئی:

"ئه... ی! چه ند جوان بووی. پیکه نین نیشته وه ته سهر لیوانت کچه که. بوخوت هیچ ناگات لی یه؟ روخسارت پی ده که نی، وه ختی که پی ده که نی، چه ند جوان ده بی کچه که! ئه تو خوشحالی کچه که م."

روخساری سهیران و چاوه کانی که برژانگیکی دریژیان هه بوو، پی ده که نین.

"ئه... ی چه ند جوان بووی سهیران!"

سهیران شانی ویشی له ئامیز گرت و به گه رمی گه ردن می ماچ کرد. سهیران حه زی ده کرد هه موو کهس ماچ بکا. لیواولیو پر بوو له خوشحالی و هه ژان. پیی خوش بوو له گه ل هه رچی یه که به ره و پروو بی، دوست، دوژمن،

مړوځ، دار، جانه وهر، میښه نگوینه، همموان ماچ بکا. ئەگەر همموو دنیای ماچ کردبایه هیشتا تیر نه ده بوو. له میژ سال بوو ئەوینی گهرم و خرۆشاوی له دلای خوی دا شار دبووه، و ئیستا ئەو ئەوینه و ئەو هەل قولینه دەر وونی یه هممو له مپه ره کانی شکاندبوون، سه رپژی کردبوو و هەل دەرژا. هه رکه س دهی دیت و هه رکه س دهستی دهگرت و ته ماشای چاوه کانی دهکرد، ههستی دهکرد ئەوین و خوښه ویستی له دهسته کانی وی را دەرژیته دهستانی و له چاوه کانی را دیته چاوانیه وه.

سهیران پێ دهکەنی، دهی لاوانده وه و ماچی دهکرد.

دهمه ساتیک تۆزی خهفته روخساری وی داگرت، به لام خیرا سپیه وه و له خوی دوور خسته وه. سهیران چوو بۆ لای مالئ دایکی و براکانی که له گه رپه کیکی دیکه ی ئاوه دانی بوون. دایکی وه ختیک چاوی پێی کهوت که بۆ لای مالئ دئ، له ژووری هاته دهر و به پیره وه چوو. براکانی، براژنه کانی، منداله کان، خزم و خویش و کهس و کار هه موویان هاتبوونه دهری و به پیشوازیه وه دهچوون. سهیران به پیکه نینه وه ئامیزی به دایکی دا کردو پاشان دهستی ماچ کرد. دایکی دهگریاو له پهستا بونی به بسک و روومه تی کهه یه وه دهکردو ماچی دهکردو دهی گوت: "که وایه ئیمهت به خشیوه. بریا بابت مابایه و ئەم رۆژهی دیتبایه - له بهر هه نيسك دان خهريك بوو بخنکئ - بابت ههتا دواهه ناسه به عه زه ته وه بوو بت بینئ. ئیستا ئیسقانه کانی بابت له نیو گۆره کهی دا ئاسووده بوون. ئیمه زۆرمان خهراپه دهرهقی تو کرد کچم. به لام ئەتو ئینسانه تیت کردو لیمان خوش بووی."

دایکی وهک هه وری به هار فرمیسکی هه ل دهرشت.

براکانی و خزم و کهس و کاره کهی هاتنه لای و یه کتریان ماچ کرد. خهفته ی گه وری دهر وونیان ئەمپۆ له رۆژان زیاتر بوو. "سهیران چیی ببوو، هوی ئەم گۆرانه چ بوو؟ روخساریک که هه رگیز پێ نه دهکەنی و چاوه فرمیسکاوی یه کانی بۆچی وا پێ دهکەنین؟" به لام نه وهختی پرسینی ئەو شتانه هه بوو، نه کاتی بیر لئ کردنه وه یان.

دایک، براکان، بووکه کان وهک رۆژانی جیژن و زه ماوه ند خوښحال بوون. ئەوانیش ههتا ئەو کاته ی سهیران پێ نه که نیبوو، له دله وه پێ نه که نیبوون.

ئیسقا هوی ئەم گۆرانه هه رچی یهک بوایه گرنگ نه بوو. گرنگ ئەوه بوو سهیرانیک که چه ندین سال له بهری پارانه وه بۆ ئەوهی جاروبار چاویان پێی بکه وی، مال و ژیانیان به جئ ده هیشت و وه دوا ی ده که وتن بۆ چوکوراوا، سهیرانیک که له و ماوه یه دا ته نانهت یهک جاریش قسه یه کی له گه ل نه کردبوون، زه رده ی نه هاتبووه سه ر لیوان و چاوی له چاویان نه کردبوو، ئیستا دم به پیکه نین و به ئاره زوی خوی، ئەویش ئاوا به خوښحالی و بهختیاری به لاقی خوی هاتبووه سهردانیان.

دایک گێژو سه رسوپماو له نیو مالئ دا راوه ستابوو، نه ی ده زانی چ بکاو نه ی ده توانی چاوه مؤله ق ماوه کانی له روخساری کهه جوانه کهی هه ل گویژئ.

ئەم سەردانەش سەيرانى قانئع نەكرد. خۆشئالى دايك و براكانى و مندالەكان هەژانى دەروونىسى ئەويان ئارام نەكرد. بە پيچەوانە بەرە بەرە كەف و كۆلەكەى سەرپيژى دەكرد. لەنەكاو لە مالى دەرپەرى و بە پيكة نينه وه گوتى: "دووباره ديمه وه." و رويشت.

تەنيا پاش رويشتنى وى بوو كەدايكي و براكانى لە بارەى هوى خۆشئالى سەيران و چاپۆشى و لىبووردنى دەرەق بە خويان كەوتنە فكرە وه. بەلام هەرچەندى لەو بارەيه وه زياتر بيريان كرده وه, كەمتر بە ئاكام گەيشتن.

دايك هاوارى كرد:

"فكرى لىمەكەنە وه. هويەكەى هەرچى بى, جيى لەسەر گلينهى چاوه كانمە. هەر كاريك پيى خۆشه با بيكا. بە و ئاخري عومرىيه خۆشئالى كردم. ئاخ كچه كەم, جوانكيله كەم, سەيران." براكانيشى ورەيه كى تازەيان پەيدا كردبوو.

چارەنووسى سەيران و چوونيان بۆ چوكووراوا دلئانى بە خەم و خەفەت شەقار شەقار كردبوو. براكانى لە وه كە سەيران زوير ببوو و لە گوناھەكانيان خۆش نەدەبوو و ئەوانى بە مايهى چارەپرەشىيه كانى خوى دەزانى, هەميشە پەشيوحال و دلپەرۆش بوون.

بايشيان هەر بەم ئازارە وه ديقى مەرگى كرد. لە چوكووراوا براو كەس و كارەكەى سەيران هەر لەبەر ئە وه چاپوترسين ببوون و خويان لەهيچ كاريك هەل نەدەقوتاندى. سەيران بە و خۆشئالى و دەم بە پيكة نينهيهى خوى گيانئىكى تازەى بەبەر خەلكى ديكەش دا كردبوو.

سەيران بە غاردان چووه مالى دايەقەمەر. دايەقەمەر بە سام گرتوويى لەگەلى بەرەوپوو بوو:

"چت بووه كچه كە؟ چت بەسەر هاتوه. لە دىى دا هەموو هەر باسى تۆ دەكەن. دەلئىن خۆت رازاندوه تە وه و چوويه وه مالى دايكت. راستە؟ ئەتۆ چت بووه؟"

سەيران لە كاتيک دا گۆناكانى دە چال كەوتبوون, پىدەكەنى, بە و وهزعه وه كە چووبوو خەيالئىكى شيرن و شادمانىيه كى مندالانە وه, لە هەموو وختيک جوانتر بوو.

"كچه كە ئەتۆ چت لى بەسەر هاتوه؟"

دايەقەمەر دەستى بەسەرى دا هيناو ماوهيه كى دووردریژ لە پومايه وه پاما. پاشان پرسى:

"كچم, سەيران. ئەتۆ زۆر جوان بووى. كەس نازانى. مەسەله چيه؟"

سەيران سەرى داخستبوو, وهلامى نەدەدایه وه. پاش چەند لە حزهيه ك سەرى هەلبرى. پومەتى سوورو گرگرتوو بوون. گوتى:

"دايەقەمەر... دايەقەمەر..."

بەلام قسەكەى تەواو نەكرد.

قەمەر بەبى سەبرى گوتى:

"ده قسه بکه کچم. چما دته وئ ناوه که م په وان بکه ی، هر ده لئی دایه قه مەر، دایه قه مەر!"

سه یران دیسان سه ری داخست.

دایه قه مەر به نه رمی و میهره بانی گوتی:

"کچم، پیم بلئی چ بووه. رووداویکی باشت هاتوته پیش. پیم بلئی مه سه له چیه. به دایکی خوت بلئی..."

سه یران دیسان سه ری به رز کرده وه. چاوه ره شه گوره کانی دهره و شان. چاوه کانی سه رانسهر ببوونه

ئه وین و ده یان روانی. گوتی:

"دایه، با بچینه وئ، له گه لم وهره بچینه سه ر بیستان."

دایه قه مەر خو شحال بوو. پی که نی و گوتی:

"ئاوا! که وایه، ئه وه پیکه نینی هیناو ته سه ر لیوت... هه ی کچه شیته که..."

پاشان باوه شی پیدا کردو به گه رمی به خو یه وه گوشی:

"هیچ که س ته نانه ت دایکیش ت نابئی بزانی، نابئی بون بکا. کچه شیته که م، کچه شیته که م، کچه

شیته که م."

دایه قه مەر له گه ل دوویات کردنه وه ی "کچه شیته که م" به سپایی دهستی له پشتی دهاو مووه کانی ماچ

ده کرد:

"کچه شیته که م ئه گه ر هر ئیستا بچین هه موو تی ده گن مه سه له چیه. هه موو خه لکی ئاوی بی باسی تو

ده که ن. ده لئین: "سه یران چیی بووه، خو شحال!" پاشان بیانویه که ده بینینه وه ده چین."

"دایه ناتوانم، دلّم تا قه ت ناگری. دایه یارمه تیم بده. هه تا ئیستا شتی وام به سه ر نه هاتوه."

دایه قه مەر به پیکه نینه وه گوتی:

"هه میسه وایه کچم. ئه وینیکی راست و خاوین بنیاده می بی ئارام ده کا. خوینی ئاده میزاد دینیته کول."

دهستی سه یرانی گرت و گوشی.

سه یران به پارانه وه وه گوتی:

"دایه قه مەر به قوربان ت بم، وهره بچین. ئه تو بوخوت ده توانی تیم بگه ی. له و پوژده وه ئه وم دیوه خه ریکه

ده رم."

وه سمانه زله هاته وه ژووری. که چاوی به سه یران که وت، به خو شحالی گوتی:

"دایه قه مەر، کچه شیته که مان چیی بووه؟ پی ده که نی. هه موو خه لکی ئاوه دانی باسی ده که ن.

ده لئین: "پی که نیوه، پاشانیش چووه ته مالی دایکی و براکانی." ئه تو پی ت وایه مه سه له چیه؟"

دایه قه مەر به قه لسی یه وه گوتی:

"هیچ نه بووه. دیهاتی یه کانیش با برؤن لاجن. کارو کاسبی یان به جی هیشتوه هاتوون باسی پیکه نینی

کچه که ده که ن؟ بنیاده م خو هه میسه حاله تیکی نیه... ده گری... پی ده که نی... وانیه وه سمانه زله؟ ئه مه

چما قسه ی تیدایه ؟ ئەم دێهاتی یانەش با بپۆن لاچن. کچە کە کاریکی خەراپی کردووە چوووە لە گەڵ دایک و برایانی نأشت بوووە تەو، بە ئی؟ کاریکی خەراپی کردووە؟"

"دەقیقە یە کە هەڵمە چوو دایە قەمەر. دەتەوئ چونکە دێهاتی یە کەن باسی سەیرانی دەکەن، دەسبە جی بچم هەموویان وە بەر تەفەنگان بە دەم؟ گۆرانیکیان لە حالی کچە کە دا دیتووە و لەو بارە یە وە قسه دەکەن. ئەمە ئیدی شتیکی نیە، دایە قەمەر بۆ توو پەرە بوونیش نابێ. خۆ دێهاتی یە کەن لە بارە ی سەیرانە وە فکری خەراپ ناکەنە وە. خۆشحالێن لە وە ی ئەویان بە خۆشحالی دیووە."

دایە قەمەر دیسان بە توندی گوتی:

"چما قەرار بوو لە بارە ی کچە کە وە فکری خەراپیش بکەنە وە؟ قسه ی لا بە لا!"

وەسمانە زلە بە نەرمی گوتی:

"دایە قەمەر جاری قسه ت لە گەڵ ناکرئ. جاری ئەتۆ ئاگرت گرتووە."

"ئەتۆ وای حیساب بکە. باشە چ بوو؟"

پاشان چوو بۆ لای دەرگا و لە کاتیکی دا دەستی سەیرانی گرتبوو، بە دوای خۆی دا رادە کیشا، گوتی:

"وەسمانە زلە. ئەتۆ ئەمشە و بۆ نان خواردن بچوووە لای کورە کانت. ئەمن ئەمشە و لە مال نیم. قەرارە

لە گەڵ سەیرانی بچینه قامیشە لانی خوارئ."

رۆیشت و بە جادە کە ی پشت مائی دا وەرپئ کە و تن. جادە کە پەر لە تۆزوخۆل بوو و تۆز دەگە یشتە گویزینگان. گل وە ک ژیلە مۆ دە چوووە نیو قامکی لاقیان و دە ی سووتاند. هەتا و کە لە پشتە وە لیی دە دان پشت و پشت ملی دە سووتاندن. گیا و گۆل و پە لکە گۆلە کانی قەراخ جادە لە تۆزوخۆل دا سپی ببوون و خەر ببوونە وە. لاسکی ئە و گۆزروان و چلە دەرکانە کە هەتا و نە ی سووتاند بوون و تەر بوون بە نینۆکە شە ی تانە ی بە قە دەر دوگمە یە ک داپۆشرا بوون. سەیران نینۆکە شە ی تانە ی زۆر ناخۆش دە ویست، بە لام لە و لە حەزە یە دا ئەوانیش لە بەر چاوی جوان بوون.

سەیران لە پێشە وە دە کرئ بلیین غاری دە دا و دایە قە مە ریش بە هەموو توانایە وە هەولی دە دا بی گاتی.

دایە قە مەر پشوو ی سوار ببوو. ئەمجار ئارە قیش بە جۆلا و کە لە لە شنی دە چۆرا. سەرە نجام لە داوای بانگی کرد:

"راوە سته کچە کە، راوە سته ! ناتوانم بت گەمئ راوە سته !"

سەیران وەختیک ئاوپر دایە وە، دیتی زۆری دایە قە مەر بە جی هیشتووە. بە خۆدا شکایە وە. هەر لە وئ

راوە سته و چاوە پروانی دایە قە مەر ما. دایە قە مەر پاش ماو یە کە درێژ شە کە ت و ماندوو لە کاتیکی دا

بە زەحمەت لاقی لە دوو دە هاتن پیی گە یشتە وە. هەناسە ی سوار ببوو:

"مردم هەتا پیت گە یشتە وە. خەریکە دە مرم. وە ی ئە ژنۆم، وە ی ! داد لە دەستی پیری."

سهيران كه له گيژى و گوي پئنه داني خوي شهرمه زار بوو، تهماشاي دايه قه مەري نه ده كرد. دايه قه مەر بۆ نارام كردنه وهى سهيران به پيکه نينه وه گوتى:

"بۆچى په له ده كهى. هەر ده گه ينه بيستانى. پيش رۆژئاو بوون ده گه ينى... " دايه قه مەر خوشحال بوو و پئ ده كه نى.

هيشتا تير نه حه سا بو وه وه دانه نيشتبوو، سهيران راست بو وه وه و قيت را وه ستا. به هيچ جوړ نهى ده توانى دانيشى. خوي پئ راگير نه ده كراو سه برى نه بوو. دايه قه مەر كه ئەمەى دى زۆر دانه نيشت، ئەويش هه ستاو دووباره له و گه رمايه دا وه پئ كه وتن. سهيران پاش چه ند له حزه ديسان فكري رويشت. دايه قه مەري به جي هيشت و لى دوور كه وته وه. به لام دايه قه مەر له دواوه بانگى نه كرد. سهيران به نيو تو زوخول دا له جياتى رويشتن ده فپى. زۆرى پئ نه چوو ئەوه نده دوور كه وته وه كه له پيش چا و ون بوو.

دايه قه مەر دواى ماوه يه كى دوور ديريژ گه يشته بيستان. سهيران له شهرمان تهماشاي روخسارى وي نه ده كرد.

خه ليله كو سه له حالك دا به غاردان ده چوو بۆ لاي دايه قه مەر، گوتى:

"چاكتان كرد هاتن. ئەمپۆ دوو كه وه ريم كوشتوون. يه كيگمان بۆ بكه به كه وه رى پلاو ئەوى ديكه شيان به ره وه بۆ مام وه سمان، باشه؟ كه وه رى يه كان زۆر چه ورو چۆلن."

حه مه ديش غارى دا هات و ده ستى دايه قه مەري ماچ كرد. دايه قه مەر تهماشاي كرد، روممه ته كانى حه مه د خويناى تى گه رابوو. چاوه كانيشى وهك رۆژان تو زواى و مردووله نه بوون. نه ختيك ده دره وشانه وه:

"به خيراتى دايه. وه پره زيم كرد بووى. مام وه سمان چۆنه؟ له نيو دى چ خه به ره؟"

دايه قه مەر وه لامى دايه وه:

"خوشيت."

قه مەر له بنه وه چاوى له سه يرانى ده كرد. سهيران له خوشى يان سوور هه لگه رابوو، پشوو سوار بوو و قه وه زهى سنگى به توندى هه لداو پيداي ده كرد. له شى ده له رزى. به لام حه مه د هه ر ئاگاي له و باسه نه بوو. ئەم مه سه له يه سه رنجى دايه قه مەري راكيشاو له دلى خوي دا گوتى: "وهى كچه بيچاره كه م، وهى. هه ر ئاگاشى له حالى تو نيه! كاره كه ت واى به سه ر هات؟ خو ئەو ته نانه ت چاويشى له روخسارى جوان و به ژن و بالاي شوخ و شهنگ و چاوى ره ش و ئەو خو پازاندنه وه يه ت نيه.

وهك گه لاي دار له به رده مى ده له رزى، ئەو هه ر ئاگاشى لى نيه... روممه ت وهك هه نار گولى كردوه، زهنگول زهنگول ئاره قى ده رپرشتوه، ئەو هه ر ئاگاشى لى نيه... سه يرانه كه م، كچه بى به خته كه م. ديسان سووتاي... خو ئەم نه م ده زانى مه سه له كه وايه. پيم وابوو ئەويش ده زانى. ئا... ي كچه به خت ره شه كه م ئا... خ رۆژيكي خوشت نه دى. ئا... خ ئيستا چ ده كهى كچه جوانه به خت ره شه كه م؟ ته نانه ت خه ليله كو سه ش پى زانيوه، كه چى ئەو ميشي كيشى لى ميوان نيه."

سهيران به هيچ جور ناگاي له وه نه بوو كه همده سهرنجي ده داتې يان نا. چاوي حبه ساو و جادوولي كراوي له روخساري همده نه ده گويزته وه. نه هيچي ده گوت و نه هيچي ده بيست و نه له و به ولاوه هيچي ده دي. ته نيا ته ماشاي وي ده كرد. هه تا لاي ئيواري له بهر سيبه ري فينكي بييه كان دانيشتن. همده كه ميك هاتبووه وه سهرخوي، به لام ديسان قسه ي نه ده كردو هه ميشه له فكردا بوو. تووشي سه رلي شيواوي يه كي به سام هاتبوو.

دايه قه مەر له دلي خو ي دا ده ي گوت: "پياو نه وه نده جحيل بي، سه لت بي و كچيكي جواني وهك سه يراني ئاوا خو ي بو برازي نيته وه وه له چاوانيه وه راميني، چون ته ماشاي ناكا؟ چون حالي نابي و تي ناگا؟ نه م كوره تي ك چووه، جندوكه ده ستيان لي وه شانده. بنياده م ميشكي ساغ بي چون ده كرى كچيكي وا جواني وهك سه يراني له بهر ده مي راوه ستې و ناگاي لي نه بي؟ وه ي همده وه ي! وه ي بيچووه شي ره كه م وه ي! كي وه به نده ن، برس يه تي، نه داري، ناغا بي دينه كان و جه ندرمه بي ويژدانه كان حاليكيان به و به سته زمانه نه هيشته ..."

سهيران زور به توندي زه جري ده كي شاو دلي له خه فه تان دا شه قار شه قار بوو. وه ختيك خوا حه ز نه كار، بنياده م ناتواني رووي خو شي و ئاسووده يي ببيني. له سه ره تادا نه وي ني عه زيز، نه وي نيك كه خزم و كه س و كاره كه ي دزي راوه ستان، نه وي نيكي بي ناكام و ئي ستاش نه وي ني همده ... كچه كه هه تا مردن له ناگردا ده سووتې، له ناگري نه م نه وي نه بي به ره م و خو راي يه دا ده سووتې. سه يراني به سته زمانه بزانه چوني تيوه راماو، شيت و شهيدا بووه ناگاي له خو ي براوه! نه وي دي كه ش هه روا بزانه هيچ نه بووه ...

همده له نه كاو سه ري هه لي نا، چاوي له چاوي دايه قه م ره وه بري و به هه لچوون و هه ژان و به ده نغيكي له رزوكه وه پي گوت:

"دايه! نه تو ژنيكي ئاقل و به نه زموني. ده مه وي شتيكت لي بپرسم."

پاشان به سه رهاتي خو ي گي رايه وه. باسي دا يكي، خه جيچ، منداله كه ي، و نايب ره جبه كه به يه كجاري له گولاوي ئا كچا سازدا خه وتبوو، جه بار، عه لي يه شهل و سله مانه زله و دورمووش عه لي و دايه خو ري و به كورتي باسي هه موواني كرد. مه سه له ي هه مزه و وه زعي ئي ستاي دي باس كرد، له باره ي سمايله زله وه قسه ي كردو له كورتي بي بري نه وه هه رچي به سه ري هاتبوو، يه كه به يه ك گي رايه وه وه سه ره نجام گوتي:

"دايه، نه تو ژنيكي به نه زمون و ساردو گرم ديتوو و دلپاكي. نه تو پيم بلې نه من چ بكم؟ عه بد ي خان رو يشت هه مزه هات. هه مزه بروا به كر دي. عه لي سه فابه گ ده روا ..."

دايه قه مەر قسه كه ي لي وه رگرت:

"كه نعان دي."

"پاشان دووباره خه لكه كه له گه لم ده بنه دوژمن، نه حله ت بارانم ده كه ن و دوايه ش هه موو شه واني هه يني فاتيحه بو رووحانه تي عه لي سه فابه گ ده نيرن."

دایه قه مەر له فکروهه چوو. زۆری بیر کردهوه و ناخره که ی گوتی:

"لیم ببووره حه مه د. ئە من هیچم به ئە قل ناگا."

حه مه د رووی کرده سهیران و گوتی:

"خوشکی بیرو پای تو چیه؟"

بۆ یه که م جاریش سهرنجی بۆ لای جوانیی سهیرانی راکشا. خۆپازاندنه وه که شی هەر سهرنجیی راکیشا. له دلی خۆی دا گوتی: "ده کړی بنیاده م ئە وه نده جوان بی، له دنیا دا ژنی ئە وه نده جوانیش په یدا ده بی؟" سهیران له بهر خۆیه وه له زری و بی دهنگ بوو. سوور بوو، بنهوشی بوو، شه لالی ئاره ق بوو. دهستی سپر بوون و تف له زاری دا وشک بوو.

حه مه د له سهیری رویشت:

"سله مانه زله دهی گوت، تیکۆشان، شه پرکردن و پیش به زۆردارگرتن هه قه. بیرو پای تو چیه؟ ئە تو ده لئی چی؟ وه ختیك ئاکامی نه بی، سوودی چیه بنیاده م له گه ل زۆرداردا به شه پر بی و تیکی بشکینی. بیرو باوه پی تو چۆنه؟"

سهیران زۆری قسه له دل دا بوون که بیان کا. به لام نهی ده توانی قسه بکا. زمانی گیرابوو، ئە مجار له وهش ده ترسا که ئە گه ر قسه بکا دهنگه که ی هه موو شتیکی لی ئاشکرا بکا. ناخره که ی چاوی له زهوی یه وه بری و به دهنگی به سپایی گوتی:

"نازانم کا که، ئە من ئە و شتانه نازانم. هەر هیچیان لی نازانم. ئە تو حه مه دۆکی. ئە تو ئە و جۆره شتانه له هه موو که س، له هه مووی مه مانان باشتر ده زانی."

دایه قه مەر ده سه به جی هەر له وی ئاوری کرده وه. خه لیله کۆسه برپویش و مه نجه لئی مسی سپی کراوه ی هیئا له په نا دایه قه مەر دای نان. مه نجه لی خه لیله کۆسه له بهر خاوینی ده بریسکایه وه. دایه قه مەر ئیره یی به خاوینی مه نجه لی خه لیله کۆسه ده برد. خوی و رۆنه که ره یان هه بوو له گه ل که وه ده ری یه کی قه له وی هیندی مریشکیک... دایه قه مەر به سه لیه وه پلاو برپویشی ده م کرد. رۆنه که ره ی چۆقاوی به چه چه پیدای کرد.

رۆژبایه کی نه رمی هه ل کرد بوو. با بۆنی پلاوه که ی هه تا دووری له گه ل خوی ده برد.

سهیران له جیی خوی نه ده بزوت. هەر له وی وشک ببوو له حه مه ده وه پامابوو.

حه مه د پر به سی یه کانی بۆنی پلاوه که ی هه ل مژی و گوتی:

"ده ستت نه رزی دایه. ته نیا دایکانی باشی وه ک تو ده توانن پلاوی بۆن خۆشی وه ک ئە م پلاوه ده م بکه ن."

دایه قه مەر به قه لسی یه وه به سهیرانی گوت:

"هه سته کچی، بۆ له وی ره ق بووی. هه سته سفره که راخه."

سهيران دهسبه جي راپهري، سفرهكهي له كه پري را هيناو كه ميک له ولاتر له سهر زهوي راي خست. بادييه داره كه ناويکي فينکي تيدا بوو. هر تاويک پيشتر خه ليله کو سه له کاني يه ي هينا بوو. چواربه چوار له دهوري سفره كه دانيشتن. که ودهري پلاوه که يان به ئيشتياوه خوارد. له باري خواردن و خوراکه وه همه د به باشي وه خو که وتبووه وه. ئه ي باشه بو تا ئه و راده يه له سووتان و برژاني ئه و کچه جوانه بي خه بهر بوو و بوچی و گوئی لي خه واندبوو؟ که م بووني شتيک له وجودي ئه م کوپريژگه يه دا هه ست پي ده کرا. ئه و که مایه سي يه چ بوو؟

پاش نان خواردن، دايه قه مەر ويستی ده فره کان بشوا. به لام خه ليله کو سه نه ي هيشت. برياري دابوو بوخوي بيان شوا.

هه تاو خه ريک بوو ئاوابي. سي به ره ره ننگا وره ننگه کاني خورئاو خويان ده نواند. هه تاو خوي گه يان دبووه پشتي ئانا وارزاو به ئه سپايي خوي له ده شتي ده دا. سهيران بي ئه وه ي ئاگاي له خوي بي، چاوي له همه ده وه بري بوون. خوا که س تووشي ئه و سه و داسه ري يه نه کا. دايه قه مەر ده يه ويست هه ست. به لام که چاوي به سه يراني که وت له برياره که ي په ژيوان بووه وه. له دلي خوي دا گوتي: "با به سته زمانه که ميکي دیکه ش چاو له روخساري دلداره که ي بکا."

سه ره نجام هه تاو ئاوا بوو. تاريک داهات. له بهر تاريکي به زه حمه ت روخساري همه د ده بينرا. به لام سهيران هيشتا چاوي لي وه رنه ده گيړا. دايه قه مەر بيري کرده وه: "دنيا تاريک بووه، ئيدي شتيک نابيني. کورپه که ش خو هر ئاگاي له و باسانه نيه... ئه گه ره هه شي بي، ديسان فايده ي چي، چه ته يه که هه ميشه کفني خوي پي يه... هه رچوني بيري لي بکه يه وه، ديسان سوودي نيه." دايه قه مەر له نه کاو هه ستاو له کاتيک دا ده ي گوت: "هه سته کچي، دره ننگمان به سه ره ات" وه پي که وت:

"خواحافيز کورپنه، ئه گه ر کاريکتان هه بوو، ئيمه سبه يني يان دووسبه ي ديسان ديينه وه."

حه مه د به غاردان چووه نيو گولزاره که. دوو ده سک ريحانه و گوله مه خمه ري هه لپساندن و هيناني، ده سکيکي دا به دايه قه مەر و ئه وي دیکه ي وه سه يراني دا.

وه پي که وتن. سهيران په يتا په يتا ئاوري ده دايه وه و ته ماشاي دواوه ي ده کرد. هه نگاويکي هه ل دينا يه وه، پاشان ئاوري ده دايه وه و ته ماشاي دواوه ي ده کرد.

شه ويکي مانگه شه و بوو. نه که هه ره حه مه د، به لکوو بيستانه که ش به و هه موو پاني و به رينايي خويه وه له تاريکي دا ديار نه بوو. که چي سهيران ديسان ئاوري ده دايه وه و ته ماشاي دواوه ي ده کرد. لاقی له دوو نه ده هاتن. ئه م جاره دايه قه مەر پيش که وتبوو، و وه ختيک ده ي دي زوري سهيران به جي هيشتوه لاقی ده گرته وه تا بي گاتي. به و رويشتن و راهه ستانانه وه گه يشتبوونه نيزيک ئاوه داني که سهيران له دواوه بانگي کرد:

"راهه سته دايه قه مەر، راهه سته. ده ترسم."

دایه قه مەر راوه ستا بۆ ئه وه ی سه یران بی گاته وه . وه ختیك سه یران پی گه یشته وه , لی پی پرسى :
" له چ ده ترسی پی ؟ "

سه یران لی نیزیک بو وه وه . قۆلی گرت و نالاندی :

" ده ی کوژن . دایه ده ی کوژن . تا ئیستا قهت بیستووته و دیوته یاغی یه ک تا ئاخر بژی ؟ ته نانه ت گزیک
دۆرانیش کوژرا . دایه ئاخره که ی ده ی کوژن . " دایه قه مەر بی ده نگ بوو , و سه یرانیش بی راوه ستان قسه ی
ده کرد . دایه قه مەر وه لامیکی نه ده دایه وه . سه ره نجام وه قسه هات و گوتی :

" نوخشه ی خه راپی لی مه ده کچم , کی ده ی کوژی ؟ "

سه یران گوتی :

" هه موو , هه موو . ئاغاگان , جه ندرمه کان , حکومه ت هه موو به خوینی سه ری تینوون . "

دایه قه مەر گیژ ببوو . چاوه پروانی و ئاماده یی ئه و جوړه پرسیارو وه لامه ی نه بوو . له لایه کیش باوه ری وه ک
سه یرانی و ابوو . تا ئیستا نه بینرابوو یاغی یه ک ته مه نی دریز بی . به تایبه تی چما ده یان هیشته یاغی یه کی
وه ک حه مه دۆک به زیندوویی ده رچی ؟ داروبه ردو کیو و بالنده و پی پۆو ئاغاو خان هه موویان به چه کداری
به دوایه وه بوون .

دایه قه مەر ده ی گوت : " گولله کاری لی ناکا . ئه و بریسکه ی پی یه . دوعای چاوه زاری پی یه . حه زره تی
خدریش ده ستی به پشتی دا هیناوه " و به پی قاعیده ده بوو ئه م مه سه له یه ببیته هوی دل ئاسوده بوونی
سه یران . به لام گوپی لی نه بوو و به هیچی ده گرت ...

له په ستا ده ی گوت : " ده ی کوژن , ئاخره که ی ده ی کوژن . "

" ئه و بریسکه ی پی یه . بریسکه ی پی یه . ئه دی ... "

دیاره دایه قه مەر بوخوشی باوه ری به قسه کانی خو ی نه بوو .

" جگه له چاوانی گولله کار له هیچ کوئی یه کی له شی ناکا . "

سه یران بن پیلی دایه قه مەر پی گرتبوو و ئه وی بۆ لای ئاوه دانی راده کیشا . دایه قه مەریش لی کدا لی کدا
دوو پاتی ده کرده وه :

" جگه له چاوه کانی گولله کار له هیچ کوئی ناکا ... خو ئه ویش له چاوه کانی وریایه ... "

عهلی سه فابهگ پاش بیرو بهرژه وهندیکی زۆر، گه یشته ئه و ئاکامه که نابیی چاوه پروانی کۆمهگ و یارمه تی هیچ کهس بی. به لکوو ده بی بۆخوی له فکری چاره دا بی و بۆخوی بریار بدا. وادیار بوو قایمه قام و پاریزگاریش له ترسی پاشه پۆژ خویان تووشی مه سه له ی چۆل کردنی گوندی وایوی ناکه ن. قایمه قام له میژ بوو ئه و قسانه ی له وایوی کردبوون، خواردبوونیه وه و بریاره کانی خوی لستبوونه وه.

عهلی سه فابهگ به راویژیکی تیکه ل به سووکایه تی ناوی ده بردن و ده ی گوت:

"ئه مه ش بوو به حکومه ت؟ ئه وه پیاوه کانی، ئه وه قایمه قامه که ی، ئه ویش پاریزگار ه که ی! کور ه ئه مانه له کیلگه که م دا به تۆکه ریش راناگرم! وه لّاهی بیلاهی به تۆکه ریش رایان ناگرم. مسته فا که مال پاشاو عارف صائم به گیش دلّیان خۆشه که مه مله که ت راده گرن. خه یالیشیان ته خت ته خته. حکومه تی وا موته زا کاراداغلی خۆشمان ده ی توانی پیکی بیئی! زۆریش باشترو ریگ و پیکتر!"

پیاوه ئازاو به ئه زمونه کانی چیک لارو هه روه ها که سانی دیکه ی که ده یان توانی چه ک هه ل بگرن له ده وری خوی کۆ کردبوونه وه. له باره ی دوا زه بری کاریگه ره وه که پیویست بوو له وایوی بدری، شه وورپۆژ ته گبیروپریان ده کرد. ئه مجار باله خانه که ی نیو کیلگه شیان کردبووه قه لایه کی قایم. له پشت ده رگا و په نجه ره کانه وه ته لیسه خیز هه ل چنرابوون و ماله که پر کرابوو له فیلینتای نوی ئه لمانی و سندوو قه فیشه ک و ده مانچه و نیزه و دووربین و کلاوی سوورو جل و به رگی سه ربازی... ون بوونی زهینه ل و ئاده م چاکی ترساندبوو. وا ده هاته به رچاو که جووتیاره کانی وایوی پتر پیان لی هه لئناوه و ته ماعیان له گیانی کردوه. زه که ریا خه به ری هیئا که:

"جی نه ماوه نه مان پشکنیی، کهس نه ماوه لیمان نه پرسیبی... نه زهینه ل و نه ئاده م سه رو سو راغیان دیار نیه.

دیها تی یه کان و یه ک له وان ژنه که ی ده لئین زهینه لّیان خنکاندوه و له ئاکچا سازیان هاویشتوه و شرت و گومیان کردوه. ده لئین یوباز ئوغلیش ئاده می شرت و گوم کردوه.

زۆریان بۆ گه رام. نه به زیندوویی دیار بوون، نه به مردوویی."

ئه و رۆژه به یانی عه لی سه فابهگ هه ر که له خه وه ستابوو، فه رمانی ئاماده بوونی دابوو. وه لامی بۆ خه لکی وایوی ناردبوو که ده یه وی بجیته وی، چاوه پروانی بن.

نیازی بوو هه ر ئه و رۆژه چه کمه زه رده کانی، که زه که ریا زۆر جوان بۆی بۆیاخ کردبوون له پی بکا، پانتۆله خاکی یه ئه فسه ری یه که ی ده ورانی "شه پی سه ربه خوی" که هیشتا نوی بوو له بهر بکا، زنجیره زی ره که ی که له میژ سال بوو به کاری نه هینا بوو، وه به رۆکی بخاو کلاو گه رگه پی یه ره شه که ی بکاته سه ری.

جلکه کانی له بهر کردو خۆی رازانده وه " سمیله کانی بادن, ناقانه دهسك سه دهفه که ی له که له که ی چه پی بهست, فیشه کدانه جوانه گولدۆزی کراوه که ی له قه دی دا. کلکه وانه زیڤره گه وره کانی له قامکه کانی کرد. چونکه خه لکی لادی زۆریان ریز له زیڤو چهك و سه رباز ده گرت. له ئاوینه دا ته ماشای خۆی کرد, به پانتۆلی ئه فسهری و چه کمه ی زهردی بریسکه دارو قه مچی زیوکاری کراوه وه که له لاسکی چه کمه که ی چه قیبوو, به نیشانی " شه پی سه ربه خۆی " و به ده مانچه و زنجیری زیڤو کلاو گه رگه پی ره شه وه زۆر به سام دیار بوو. ئه م بیچم و قه لافه ته به راده ی پیویست ترسینه ر بوو, خه لکی ده تۆقاندو جووتیاره کانی ناچار ده کرد ریزی لی بگرن. به باوه پی وی خه لکی لادی هه رگیز ئه قلیان نه بوو. ئه قل و تیگه یشتن مه سه له یه که ده بی به دهستی بینی و ئه قلی دیهاتی یان هه میشه له چاویان دا بوو. ئه گه ر بۆی کراباو عارف صائم به گ پی نه زانیبا یه وه, هه میشه جل و بهرگی ئه فسهری له بهر ده کردو له و بیچم و قه لافه ته دا خۆی نیشانی دیهاتی یه کان ده دا.

ئو عارف صائم به گهش بو چوکوراوا ببوو ژانه سه ریکی گه وره, ئه ویش چ ژانه سه ریك! جل و بهرگی سه ربازی له بهر دورسون دورمووش کرد. پانتۆلی سواری یه زه که ریاش رهنگی ئه فسهری بوو. برپاری دا ئه وانیش له گه لی بچنه دی. به کورتی هه رکام له وه هژده که سه ی له گه لی بوون, نیشانه یه کی سه ربازی یان پیوه بوو. بو وینه یه کیك ئه ستیره ی نه فهراتی جه ندرمه ی له کلاوه که ی دابوو, یه کیك به له ک به ندی سه ربازی له سه ر که وشه که ی دیار بوو, یه کیك نیزه ی به قه دیه وه به ستبوو, یه کیك قایش پشتینی پانی سه ربازی له پشتی بوو, ئه ویان قه مسه له ی له بهر کردبوو, و ئه وی دیکه یان پاگونی لی دابوو... دۆستی باب و باپیرانی, یه غموراغا له جیاتی ئه سپه کانی که دزرا بوون, نیزیکه ی پازده ئه سپی خوش ره وتی چوار پینج ساله ی بو ناردن و پووله ره شکه یه کیش چیه لی نه ستاندبوو. ئه و ئه سپانه ی یه غموربه گ ناردبوونی, به راستی ئه سپی جوان و ره سه ن بوون.

علی سه فا پیش ئه وه ی سوار بی له پیش دا دوا رینوینی و فه رمانی خۆی به پیاوه کانی داو گوتی:
 " وه ختیك ئه من له گه ل دیهاتی یه کان قسه ده که م, هه مووتان له پشت منه وه راده وه ستن و چاوتان ده برنه نوخته یه ک, دهستی راستان له سه ر لووله ی تفه نگه کانتان داده نین و جووله له خۆتان ده برن.
 سواری ئه سپه کان بوون و وه ری که وتن. جووتیاره کان له بن دارتوویه کی قه د ئه ستوو که لک و پۆپی وه ک دوو بالی گه وره ی لیك کراوه ده هاتنه بهرچاو, چاوه پی بوون.
 هه موویان به په له بوون و هه ژانیکی بهرچاویان تیدا به دی ده کرا.
 عه لی سه فابه گ و پیاوه کانی به لینگ دان له نیو ته پ و تۆز دا گه یشتنه نیو دی. عه لی سه فابه گ بی ئه وه ی ئه سپه که ی له غار بخا, هه ر که گه یشته بن داره که خۆی له ئه سپه که فپی داو به ده نگیکی بهر ز گوتی:

"سلام علیکم."

جووتياره كان به دان به جهرگی خوداگرته وه، له کاتيک دا هه وليان ده دا هه ژانه که يان ئاشکرا نه که ن، به نه رمی جوابی سلاوه که ی بیان دایه وه:

"عليکم السلام."

پاشان عه لی سه فابه گیان بانگ کرد له سه ر نیوته ختیك که لایه کی به بزمار له قه دی داره تووه ئه ستورره که قایم کرابوو و دۆشه کیکی ئه ستووری له سه ر راخرابوو و له سه ر ویشه وه به پره یه کی تورکه نه یی بیان راخستبوو، دانیشی.

عه لی سه فابه گ له کاتيک دا به ده م ئه وانه وه که ریگیان بو ده کرده وه پی ده که نی، چوو له سه ر نیوته خته که دانیشته و لاقی هاویشته سه ر لاقی. دوگمه ی چاکه ته که شی کرده وه هه تا جووتیاره کان ده مانچه ده سک سه ده فه که ی و فیشه کدانه گولدۆزی کراوه که ی ببینن.

پاش ئه وه ی له گه ل یه کی حازران چاک و خوشیی کرد، بی ده نگ بوو. نوکه ره کانیشی له پشته وه به ریز راوه ستابوون، سنگیان ره پیش کردبوو، زگیان چال کردبوو، چاویان له نوخته یه که وه بریبوو، دهستی راستیان له سه ر لووله ی تفهنگه کانیان دانابوو و دهستی چه پیان له بهر فیشه کدانه کانیان راکردبوو، وه ک بهرد جووله یان له بهر خویمان بریبوو.

عه لی سه فابه گ که سه ری داخستبوو، پاش ماوه یه کی دووردریژ که وادیار بوو خه ریکی بیر کردنه وه یه، سه ری هه ل بری و به چاوه ئاگرینه کانی ته ماشای یه کی جووتیاره کانی کرد. هه موو ئه و جووتیارانه ی ده ی ناسین له وی بوون. سه یفه لی دهستی له بن هه نگلی نابوون و له ترسان وه ک میژۆکه ده له رزی. عه لی سه فابه گ به دیتنی ئه م دیمه نه خوشحال بوو. وه سمانه زله بی خه یال و بی ترس و له رز راوه ستابوو، به لام له روخساری مندالانه ی دا شتیك نه ده خویندرایه وه. روخساریک بوو پر له گنج و لۆنجی بی ئه ژمار له گه ل ئه زمونیکی زۆر که خستبوویه سه ر یه ک... بۆیه له هیله کانی روخساریکی وادا که له چرچ و لۆچ دا ون ببوو نه ده کرا هیچ شتیك بخوینییه وه... مه لا فه رهاد که میك ملی به لای راستیه وه نابوو، دهستی له سه ر زگی له بهر یه ک راکردبوون، چاوی له سه ر یه ک دانابوون و خو ی دابوو ده ست لوتف و که ره می خواو بی خه یال و نیگه رانی و پشت به خوا به ستوو راوه ستابوو.

ئه مپۆ سه فچه کاهیا حاله تیکی تایبه تی و بهرچاوی هه بوو. به شیوه یه کی نااسایی لیباسی له بهر کردبوو. له و گه رمایه دا پانتۆلیکی خوری له پی کردبوو و گۆره وییه به نه میرزایییه که ی ده گه یشته ئه ژنۆی. دوو قایشه شمیشیری په راویز لی نراوی له سه ر یه ک له پشتی به ستبوون، ده مانچه ساچمه زه نه که ی خستبووه نیوان ئه و دووانه. کراسیکی شینی ئاسمانیی له که تانی خه ت خه ت له بهردا بوو. کلاویکی لبادی شه پقه داری سپیی له سه ر نابوو. کاکۆلی نیوه راستی سه ری به ئه ستووری دوو قامک هونیبوونه وه، ئه م هونراوه زیوینه له پشت ملی هاتبووه ده رو ده گه یشته سه ر پشتیندی. له پشته وه ی خه لکه که به لیچ و لیوی داچۆراوه وه

دهى بۆلاندو سەرو خواری دەکرد. سیلوئیرگلینیش لەوئى بوو. سەپىترىن سەرىپۆشى خۆى كە وەك چۆرى شیری سەپى بوو، بەسەر خۆىدا دابوو.

ئەو دەلى سەفابەگى خستبوو سەرسوپمانەو، ئامادەبوونى براو كەس و كارەكەى سەيران لەو كۆبوونەو دەو دەبوو كە فكريى ئالۆز دەکردو دەىترساند. چونكە دانىشتووانى كۆپپارە هەم خەلكىكى ئازاو نەترس بوون، و هەم خویندەوارو رووناكبیر. ئەوان تا ئیستا خۆیان لە هیچ مەسەلەیهكى ئاوەدانى نەدەگەیانند. هەروا بزانه میوان بوون، ئەمڕۆ لێرە بوون و سبەینى دەپۆیشتن و خۆیان لە هەموو مەسەلەكان دوور رادەگرت. ئەگەر ئەوان خۆیان لە كاروبارى وایوای هەل قوتینن، مەسەلەكە شیوەیهكى دیکە پەیدا دەكاو ئەوانیش نیازیان هەیه لە كاروبارى وایوای دا بەشدار بن.

عەلى سەفابەگ بە دەم ئەو بى دەنگىیهو هەرچى زیاتر چاوى لە روخسارى دىهاتىیهكان دەکرد، بلیسهى رق و قینى سەركیش تر دەبوو. ئەگەر جارن بایه عەلى سەفابەگ قینى خۆى دەخواردەو بە سەرى دا زال دەبوو. بەلام ئیستا جلەوى رق و قینى خۆى بەرەللا کردبوو. بە باوەرى وى بەتوورپهه قسەکردن زیاتر كاری دەکردە سەر جووتیارەكان. بە كۆخەیهك گەرووى خۆى پاك كردهو. هەموو رەق رامابوون و چاوپروانى بەرنامەى دواى كۆخەكەى عەلى سەفابەگ بوون.

عەلى سەفابەگ دەستى بە قسان كرد:

"پاش ئەو هەموو خەراپەیهى لەگەلتان كردم، نەم دەویست پى لەم دىیه بنیمەو. دواى ئەو دەلى منتان لە چوكووراوا ئاوا خستە سەر زارو زمانان نەم دەویست چاو لە چاوى هیچ كامیكتان بكەم. بەلام تەنیا بۆ ئەو هاتم ئاخىر قسەى خۆمتان پى بلیم. هاتووم پیتان بلیم و ئیدی هۆبالى خۆتان بەستوى خۆتان. ئیدی پاشملە مەلین عەلى سەفابەگ، تاییفۆن بەگ پى نەگوتین و وشيارى نەکردینهو. مامینه، براینه، هەرچەند بەزمانم دا نایه پیتان بلیم مام و برا، بەهەر حال... ئیوه دەرەقى من زۆرتان خەراپه كرد. ئەسپىك كە سەربەسەر بە زېرم كریبوو، ئەسپه تاقانەكەم داو زەوىیهكم پى كرى. بەلام ئیوه بە كەللهشەقى مەزراكەم بۆ چۆل ناكەن. بۆچی؟ چما لە جى دیکە زەوى چنگ ناكەوئى؟ ئیوه لەبەر كەللهشەقى ئەم مەزرا پيسه پىر لە مېش و مەگەزە كە وەك گورگی برسى پیاوى دەخۆن، بەجى ناهیلن. لەدەشتى چوكووراوا ئەوئەندە زەوى چۆل و بەرپۆزەو هەیه دەتوانى هەزار دى لىدروست بكەى و ژيانى خۆتى تیدا وەپىر بخەى. بەلام ئیوه كاری بى قانونیتان كرد، قانونى حكومەتتان لەژیر پى ناو بە زۆرى زۆردارى لەسەر زەوىیهكانى من مانەو. پىم بلین بزانه ئەم زەوىیانەى منتان بۆ چۆل نەكرد. چما ئەو ملكه ئى من نیه، چما قەبالەكەم نیه؟"

وهك شيتان چاوى به جووتيارهكان دا گيړا. دپهاتىپهكان به حه به ساوى و بى دهنكى گوىيان بو قسهكانى راگرتبوو، چووكترين جموجوليان لى نه ده بينرا. على سه فا له دلى خوئى دا گوتى: "وه زعه كه ناجوره، شتيك له گورئى دا هه يه."

سه فچه كاهيا له حالئيك دا ده ستى له بهر پشتينئى راكردبوو، گوتى:

"جه نابى على سه فا، كورم دئى ئى تو نيه. پشتاوپشت هم ملكه هى ئيمه بووه. هم دئى يه ئى خومانه. هم خاكه ئارانئى ئيمه يه. هم تو له كوئى را هاتى؟ كورم، پيش هم وهى ببيه تايفون بهگ، هم تو له كوئى بووى؟" قسه يه كى ديكه شى نه كرد. ده ستى له بهر پشتينئى ده رهيئا، قه لنه كهى دووباره به ده مه وه گرت و ده ستى كرد به راويچكان.

على سه فابهگ چاوه پروانى دژكرده وه يه كى وا نه بوو. قسهكانى سه فچه كاهيا رق وقين و له گه ل رق وقينه كهى ترسى هم ويان چه نذات زياد كرد. نه راندئى و گوتى:

"باسئى منت كرد... چما هم من نه بووم هم سپيكم دا به يوبازئوغلى كه شه جه رنامهئى سه دو په نجا سالى هه بوو، و هم زه وى يانه هم لئى كرى؟ هم گهر هم زه وى يانه هه قى من نين، ملكى من نين، هم بوى نيوهئى خه لكى دئى ئيره يان چول كردو روئيشتن. يوبازئوغلى بو روئيشتن؟"

سه فچه كاهيا كه پياسهئى ده كرد، له جيئى خوئى راوه ستا. پشته چه ماوه كهئى راست كرده وه و تاويك قيت راوه ستاو به هاوار كرده وه گوتى:

"هم وانهئى روئيشتن ناكه س به چه بوون. شيرى پاكيان نه خواردبوو. له ترسان روئيشتن. به لام يوبازئوغلى بوئيه روئيشتن كه به فيتئى تو هم ونده يان لئى دا گه يشته شه رايه مهرگى. هم شيعه يه كى غه ريب و بئى كه س بوو. نهئى توانئى خو رابگرئى، هه لات و روئيشتن."

على سه فا نه راندئى:

"هم تو هم له مه يه و هه ر خه ريكي فيل و ته له كه به، له زه وى يه كانى من دا كي لگه ساز بكه، دارئى زه يتوون بنيژه تا دوايه به ره كهئى بخوئى."

سه فچه كاهيا له حالئيك دا لئوه هم ستوره كانى ده له رزين و زارى كه فئى كرده بوو، و وهك لوكى گهرم داهاتوو كه فئى ده پرژاند، گوتى:

"دياره هم له نايه م."

پياسهئى ده كرد، سه رداو پيدائى ده كردو له بهر خوئيه وه دهئى گوت: "با وه سمانه زله و سه يفه لئى مل دريژو مه لافه رهاد چاوپره ش وه رى گرن. كاميان ده توانن وهك من شيرانه له پيش على سه فابهگ راوه ستن و قسه بكن. ده بلين بزائم ده توانن زار هم لچپرن؟ وه لا هم من لاقم له سه ر لئوى قه برئيه... به دبخت و چاره پره شئى ده كه م، بئى مال و حالئى ده كه م. ناماده به كورم جه نابى على سه فا، تايفون به گئى قاره مان، ديفاع له خوت بكه."

"هه م داری زهیتوون ده نیژم، هه م چنار. پرته قالی پر ئاوو گیلایسی سوور ده نیژم. ئاده میزاد ده نیژم و ئینسان ده دروومه وه!"

عه لی سه فابهگ وهك مییشیک له خوئی ده رکا، دهستی راوه شان دو گوتی:

"هه رچی پیئت خووشه بنیژه و بچینه و بدروو، ئەمن کارم پیی نیه. ئەمن ته نیا له بهر خاتری ئینسانه تی هاتمه ئیره. هاتم ئاگادارتان بکه م. خه رمانه کانتان سووتاندم، قسه م نه کرد. داخوا له دنیای ئینسانه تی و موسولمانه تی دا خه رمان سووتاندن دروسته! ئەسپه کانتان دریم، هه موو شه وی بی نیو بژیر ماله که تان وه بهر تفه نگان دام. داخوا هه مووی ئەم کارانه به پیی قانونه کانی ده ولته تی کۆماری تورکیه دروستن. داخوا قانونی ئینسانه تی و ئیسلامه تی ئەمه ی به دروست ده زانی؟ ئەمن ده نگم نه کردو ددانم به جه رگی خووم دا گرت. هه مووی ئەمانه م ته حه ممول کردو هه موویانم بی وه لام هیشتنه وه. ئیوه ش گوتتان فلانه که س ده ترسی. گوتم له ئینسانه تی ده رنه چم. گوتم قه دیدی نیه له نیو دۆستان دا دل ئیشانیش روو ده دا. به لام ئیوه حالی نه بوون. به هیچ جوورتی نه گیشتن. به که لله شه قی یاخی بوون، دریژه تان به یاخی بوون دژی ده ولته و میلله ت دا. یاخی بوونی ئیوه راست وهك یاخی بوونی شیخ سه عید بوو. به لام ئەمن نه م هیشت حکومه ت پی بزانی. ئەگه ر مه سه له که م به و جووره که هه بوو، به حکومه ت گوتبا، ئیستا هه مووتان ملتان به په تی سیداره دا کرابوو و لاقتان راده ژان..."

ئه مجار عه لی سه فابهگ دوو قامکی وهك (٨) سه ره وژیر راگرتن و به بزواندنی قامکه کان شکلی جووته لایکی نیشان دا که به قه ناره وه راده ژان.

"به لئ جه نابان، که میک هوشتان بیته وه بهر خووتان، جه نابان!"

دهنگی له هه موو که لئین و قوژبنیک ده گه پراو هه تا زور دوور ده بیسترا. گه رما گاله ی ده کرد. هه رچه ند سیبه ری تووه گه وره فینک بوو، به و حاله ش عه لی سه فابهگ شه لالی ئاره ق بوو و ئاره ق به بن هه نگلی داو به رزگی دا هاتبووه ده ر.

"پاشان ئیوه جه نابان..."

تاویک راوه ستا بزانی قسه کانی چه ندیان کار لی ده کاو دوايه له سه ری رویشت:

"ئیوه جه نابان ئیوه ده زانن دوايه چیتان کرد؟"

ديسان بی ده نگ بوو، رهگی ملی به قه د کلکه ته شی یه که ئەستووور ببوون. چاوه داقلیشاوه کانی له چاوی یه که یه کی جووتیاره کانه وه بری:

"ئیوه، ئیوه، ئیوه هه مووتان خه یانه تتان کرد. پیاوه کانی منتان کوشت. به... لی پیاوه کانی منتان کوشت. جه نابان هه موو خه لکی چوکوو راوا ده زانن که ئاده م و زه ینه ل ئیوه کوشتووتان. پاریزگار له ئەده نه و حکومه ت له ئەنکه ره و عارف صائم بهگ له بن دهستی خوومان ئاگیان له و که تنه ی ئیوه هه یه. به لئ دۆست و برامان عارف صائم به گیش ئاگاداره و له و باره یه وه زوریش تووره یه. چما ئاده م و زه ینه ل

چی بیان له ئیوه کردبوو که ئەو بەستە زمانانەتان کوشت؟ زهینه ل ئاومالی خۆتان بوو. به تايبه تی که پینج مندالیشی ههتیو بوون. جه نابان، جه نابان، له و که تنه تان خۆش نابم. نایه لم خوینی پیاوه کانم به فیرو بجی. ئەگەر له م مهمله که ته دا حق و حقوق و قانونیک هه بی، خوینیان ون نابی.

پاشان له نه کاو ده رپه پری، وه ک شیتان به توندی دهستی راوه شاندن و لاقی به عهرزی دا دان: "ون نابی، ون نابی! هه تا رووحم له به ردايه نایه لم خوینیان ون بی. ئیوه دلتان به و که سه قایمه که له پشتتان راوه ستاوه. هه رکه ستان به پشته وه بی، گرنگ نیه. خوی گه وره پشت و په نای منه."

پاشان ئاوپری دایه وه دوی خوی و پیاوه کانی که له پشتیه وه قیت راوه ستابوون به جووتیاره کان نیشان داو به ده نگیکی ئه سپایی که به حال ده بیسترا، گوتی: "دیاره ئه مانه ش هه ن." و دوايه چاویکی لی داگرتن: "متمان به که س مه که ن. به پشتیوانیی که س زولم و ناهه قی مه که ن."

دهنگی به ره به ره ئارامتر و نه رم تر ده بوو. پاشان به راویژیک ئارام، وشک، دلنیاو لی پراوانه گوتی: "هیچ ده سه لاتیك ناتوانی له دهستی عه داله ت رزگارتان بکا. ئیستا گه یشتینه ئه سلی مه به ست. ده روژتان مؤله ت ده ده می. له ماوه ی ئەو ده روژده دا ده بی دی یه که چۆل که ن و برۆن. ئەگەر دی یه که چۆل نه که ن بریارم داوه تا دوا هه ناسه شه پرتان له گه ل بکه م. دی هی خۆمه و زه وی یه کانی دی ملکی خۆم. نایه لم که س هه قم بخوا. ئەگەر هه تا ده روژی دیکه دی یه که به جی نه هیلن و نه پۆن، به هه موو توانامه وه له گه لتان ده که م و به زۆر له زه وی یه کانی خۆم وه ده رتان ده نیم. ئەگەر پیتان وایه ده توانن بم کوژن، بسم الله فه رموون، ئەگەر به و کاره خوین ده پرتین و مال کاو له بن، با بن. ئەگەر مال له کان ئاور ده درین و پیش نوێژو مه لاکان به ریشی خویان هه ل ده واسرین هه تا گیانیان ده رده چی، با ده رچی. ئەگەر شه وان هه ر ش ده که نه سه ر دی یان و ژنان و کچان هه ل ده گرن و ده یان به نه کیو و به نده نان، با بیان به ن. ئەگەر دی هات ئاگر ده دن، با بدن. ئەمن به ش به حالی خۆم باکم نیه. ئەگەر ئاورم بو بی، ئاوم بو بی، ئەجه لم بو بی، هه ژدیهام بو بی، حکومه تیشم بو بی، دیسان باکم نیه."

پاشان ئاوپری دایه وه، دهستی بو لای پیاوه کانی که به له خۆبای بوونه وه وه ک بت قیت له جیی خویان چه قیبوون، راداشت و گوتی:

"ئه مانه ش ته نانه ت ئەگەر ره شه تا عوونیشیان بو بی، باکیان نیه."

دورسوون دورمووش هاواری کرد:

"ئه ری وه لالا."

"به لی جه نابان! ئەگەر له م ده روژده دا زه وی یه کانم به جی نه هیلن و نه پۆن به لایه کتان به سه ر دی که س به فکریشی دا نه هاتبی. ئەم دی یه ده بیته مه یانی که ربه لا. باشتان گوئی له قسه کانم بی، چاوو گوئی تان باش بکه نه وه. ئەگەر نه پۆن ئەم دی یه ده بیته مه یانی که ربه لا. مه یانی که ربه لا ده زانن چیه؟ ده زانن یانی چی؟ به لی ئیره راست ده بیته که ربه لا، که ربه لا..."

دیهاتی یه کان بئ دهنگ بپوون و له چاوه کانیسیان دا نه ده کرا فکریان بخوینییه وه. دیار بوو پیاوانه برپاری خویان داوه. سه فچه کاهیا قه لنه به تاله که ی به زاره بئ ددانه که ی گرتبوو و له په ستا ده چووه سه ری و ده هاته خواری. به دیتنی ئه م دیمه نه عه لی سه فابه گ پیکه نین گرتی: "ئه م پیاوه چ شتیك قورمیشی کردوه, به ومله باریکه ره قه له یه وه هه روه ک مندالیکی ده ساله ی نه خووشی نه دی بدی ده چی. پیم وایه سه د سال زیاتر ده بی."

"ئیستا جه نابان ئه مرؤ هاتم ئه م قسانه تان پی بلیم, پیتان بلیم ئه گه ر دی یه که چؤل نه که ن له وانیه چ توفانیك هه ستی, چ بوومه له رزه یه ک بی و چ به لایه کتان به سه ر بی. یان هه تا ده رۆژی دیکه دی یه که م بو چؤل ده که ن, یان به پشتیوانیی ئه و که سه ی ده ستان له پشتی ده دا, ئاماده ی به ره به ره کانی ده بن. ئه م جاره به ره به ره کانی یه که بی به زه یی یانه ده بی... تا..."

پاشان چاوی له سه فچه کاهیا که هه روا ده هات و ده چوو, کردو چاوه پروانی وه لامیک له وه وه بوو. به لام سه فچه کاهیا ته نانه ت سه ریشی هه ل نه بری. عه لی سه فا له سه ر نیوته خته که دانیشه وه. گری کرواته سووره بریقه داره که ی که ده رزی یه کی زیری مرواری نیشانی لی درابوو, شل کرده وه, به ده سه رۆکه یه کی سپی ئاره قی سه روچاوو ملی سپی. ده سه رۆکه که وا له ئاره ق دا خووسا, ده ت گوت له ئاوی رۆ کراوه.

سه فچه کاهیا له بئه وه ته ماشای ده کردو له دللی خوئی دا ده ی گوت:

"وه ک سه گ ده ترسی, ترسی ری نیشه وه. چاوی ترساوه, چاوترسین بووه و خه ریکه ده پارپته وه, ئه مه ش خوئی جوړه پارانه وه یه که. به تاییه تی ئه گه ر ده ی زانی "ئه و" له دیی ئیمه یه پانتۆله که ی پیس ده کرد, خوئی پیس ده کرد پیس!..." راوه ستاو به شیوه یه کی به رچاو ماوه یه کی دریز له عه لی سه فابه گی روانی. بیری کرده وه: "ئه گه ر ئیستا بچمه پیش و به و سه گه, به عه لی سه فا بلیم کوپه گه و جه عه لی! حه مه دۆک له چوکورواوایه, بوخووشی ئیستا له م دی یه یه وه هه ر ئیستاش له ماللی منه... باش باش پانتۆله که ی پیس ده کا."

دیشان دهستی به راویچکه کرده وه. له بهر خوئی وه ده ی بۆلاند:

"پی ده لیم, به عه لی سه فا ده لیم که ئه و وه ک شه هینیکی رهنگ خاکی هاتوه له چوکورواو نیشه وه, با ئه و بی نامووسه له ترسان سه که ت بی. ئه م چاکه یه ی له گه ل ده که م. ئه وده م ده بینی که چۆن چوکورواوی لی ده بیته به ندیخانه. ئه وده م ده زانم داخوا له م چوکورواو هه زار به هه زاره کونیك ده بینیته وه خوئی تیدا حه شار بدا؟"

سه فچه کاهیا جار به جار راده وه ستا. به چاوه زیت و وردو پر پیکه نینه کانی ده ی پروانیه عه لی سه فا که هیشتا هه ر خه ریک بوو ئاره قی ده م و چاوی ده سپیه وه. ماوه یه که ته ماشای ده کردو دووباره وه ری ده که وته وه. له بهر خوئی وه ده ی گوت: "نیوه شه ویك ده چمه ماله که ی, پیی ده لیم عه لی ئاغا! بابت له گه ل من دۆست بوو, ئه من دۆستی تۆم, حه مه دۆک لیره یه. له چوکورواو خوئی حه شار داوه. حه مه دۆک به نیازه تۆ

بکوژی. به لآم جارئ لیکی ده داته وه که گولله به کوئی له شته وه بنئ تا زیاتر نازار بچیژی. ئیستا له وه مه سه له یه ورد ده بیته وه. عه لی سه فابه گیش وه رده سوړئ و ده لئ له کوئی یه, له کوئی یه, حه مه دؤک له کوئی یه, له کوئی خوئی شاردوه ته وه؟"

سه فچه کاهیا ناورپی دایه وه ته ماشای عه لی سه فای کردو پی که نی. قاقا پی که نی. عه لی سه فا ناورپی دایه وه سه ری و ته ماشای کرد: "ئه م پیره پیاوه چی بووه؟ میشکی تیك چوو؟" دپهاتی یه کانیش ته ماشای سه فچه کاهیا یان ده کرد.

سه فچه کاهیا دووباره پی که نی: "ئه من پیی ده لئیم ئه وه به شه ی ئیدی نازانم, نازانم له کوئی خوئی شاردوه ته وه." پاشان دووباره وه ری که وه: "نابئ پیی بلئیم, نابئ به عه لی سه فا بلئیم" ئه و "لیره یه ته نانه ت وه سمانه زله و مه لاو سه یرانیش, هر هیچ بنیاده میك نابئ بزانی" ئه و "لیره یه. عه لی سه فا ده لئ له کوئی خوئی حه شار داوه. ئه منیش ده لئیم عه لی سه فا ئه مه یان ئیدی نازانم, به جیگا که ی نازانم. ئه گه ر بی زانم گوئی ئه و کورپه چه ته یه ده گرم و ده ی ده مه ده ستت. ئه و ده لئ چؤن ده کری له وه ده شته کاکه ی به کاکه ی یه ی چوکووراوا دا بی دؤزینه وه. پیاوی ون بوو خو وه ک گای ون بوو نیه... له کوئی و چؤن ده کری بی بینینه وه؟ ئه منیش ده لئیم ئه مه یان ئیدی نازانم عه لی سه فابه گ.

سه یفه لی ده ست له سه ر سینگ له کاتیک دا ملی به لاوه نابوو, له عه لی سه فا نیزیك بووه وه و گوتی: "به گ, ئه مه نیوه رپویه. چونکه ده م زانی جه نابتان دین, مه رم بو سه ر بریون. نیورپوژی له لای ئیمه بخون و برؤن."

عه لی سه فا له به رچاوی حه به ساوی جووتیاره کان هه ستاو چوو بو لای ئه سه په که ی. لایک له غاوی ئه سه په که ی بو گرت و رکیفی بو داگرت. عه لی سه فا پاش ئه وه ی خوئی هاویشته سه ر ئه سه په که ی نه راندی: "ئه من نانی ئیوه ناخوم."

پیاوه کانیشی سواری ئه سه په کانیا ن بوون و له حالیک دا هه ورئکی تۆزوخول له عه رزی هه ستابوو, به پرتاو دئ یان به جئ هیشت.

وه سمانه زله له دواوه ته ماشای کردن و گوتی: "ئاسه واری ئینسانه تی له قالبی ئه و بنیاده مه دا نیه. بنیاده م نانی کافریش رت ناکاته وه... ته نانه ت نانی دوژمنی هه زار ساله شی رت ناکاته وه." جووتیاره کان ته ماشایان کردو گوتیان: "ئینسانه تی تیدا نه ماوه."

سه یران وه ک شنه بایه کی جوانی و به خته وه ری به پیش ئاپورایه که دا تی په ری و به په له دپی به جئ هیشت و ریگای بیستانی گرته پیش.

له خواره وه له سهر ئه و جاده يه كه به بهر قه لای ئاناوارزادا ده پوښت كوچ و كوچباريک له ريزيكي دوورودريژدا به نيو ته پ و توژدا ده هاته پيش. ده سبه جي له دلي جووتياره كان, وه سمانه زله و مه لافه رهاد دا ئه و هيوايه وه خه بهر هات كه رهنه كوچ و كوچباري ئه و جووتيارانه بي كه دي يان به جي هيشتبوو و ئيستا ده يانه وي بگه رينه وه. هه تا خوړه تاو بهرز بوو به تامه زروي يه وه چاوه ري مان. ده وروبه ري سه عاتي ده, سواريك به پرتا و هاته نيو ئاويي. ئه م سواره لاويك بوو به ناوي "چه گيركه سوللوي". ئه سپيک كه سواري ببوو نه زيني پيوه بوو و نه هه وسار. ميواني تازه هاتوو به دهنگيكي بهرز دهستي به قسه كرد:

"له غه ريبايه تي دا گيانمان گه يشته سهر ليو. وه ختيك بيستان ئه و هاتوه ته وه, خانووه كانمان رووخاندن و باروبنه مان تيک ناو وه ري كه وتين. گوتمان شين له گه ل ئاوالان جيژنه پيروزه يه. ئه گه ر قه رار بي ئاوماله كانمان بكوژرين, پيکه وه ده مرين. ئه گه ر برسي بين پيکه وه برسي ده بين. ئه گه ر مال و خه رمانيان سووتان با هي ئيمه ش بسووتين."

لای نيوه پويه پيشي كوچ و كوچباره كه گه يشته نيو دي. هه رچه ند جووتياره كان پيشوازي يه كي گه رميان له و ئاوماله تازه هاتووانه يان كرد, به لام ئه وان شه رميان ده كردو له خه جاله تي يان نه چاويان له چاوي كه س ده كردو نه قسه يه كيان به زمان دا ده هات.

هه ركه س بارگه و بنه ي خو ي هه لگرت و له بهر ده ركي خانووه كه ي دايئا. به هاو كاريي خانه خو ي يه كان هه ركه سه له خانووي خو ي دا جيگير بوو. له ژير تووه گه و ره دا رايه خيان راخستن و پيکه وه شيويان كرد. هه ركه س له مالي خو ي شيوي ساز كرد بوو و هيئا بوويه بن داري و پاش نان خواردن ده ردي دل و سكالالا ده ست پي كرا:

"زورمان به لا به سهر هات."

"ياخوا كه س تووشي غه ريبايه تي نه بي."

"غه ريبی له مردن ناخو شتره."

"له دهستي غه ريبايه تي په نا ده به ينه بهر خوا."

"ئه گه ر به هه شتيش بي ديسان به كه لك نايه."

"نيشتماني باب و با پيرمان به به هه شت ناده ين."

"ئه وه نده به لامان به سهر هاتوه هه ر باسي مه كه وه مه پرسه."

"نه دوستيک نه كه س و كاريك."

"بي كه س بي كه س بووين."

"زۆر پېشتەر دەمانە ویست بېینه وه . دهزانن بۆ نه هاتینه وه؟ نه مان ده توانی له شهрман چاو له چاوتان بکهین!"

"دیتمان ئیدی چاره مان نیه , تا ئیره مان هاتبوو. ئاخه که ی وه پری که وتین."

"براینه ئیوه لیمان ببورن."

"ئیمه تان زۆر باش و به میهره بانی وه رگرت."

"وهك دوستیک..."

"خوا غه ریبایه تی بپری."

"غه ریبایه تی یانی به دبه ختی و چاره په شی."

"له عه رزی گه رم بدری, غه ریبایه تی."

"ون بی و بچیته بنی جه هه ننه م."

"بچیته جه هه ننه م."

"چاوی ئیمه یان ترساند."

"فریویان داین."

"له حکومه ت ترساین."

"حکومه ت بۆ لی ترسان ده بی."

"گوتمان هه ستین برۆین."

"گوتمان هه ستین بچینه وه دیی خو مان. ئه گه ر قه رار بی بمرین, با له گه ل خزم و که سی خو مان بمرین."

"به و ریگا پر ته پ و تو زانه دا وه پری که وتین و هاتینه وه."

"روومان نیه چاو له چاوتان بکهین."

"حکومه ت ده سه لاتی هه یه و سامی هه یه."

"پیاو به حکومه ت ناویری."

"حکومه ت له هه مووان خه راپتره."

"حکومه ت پشتیوانی له و ده کا. چه ته کان له گه لی هاوده ستن. ئاغاو خانه کانی له پشتن. شاروچکه له گه ل ئه وه ... خاوه ن پاره کان پاریزگاریی لی ده که ن, فه قیرو هه ژار..."

"بیچاره بووین."

"بیچاره بووین و مال و گوزه رانمان به جی هیشت و رویشتین. دیاره کاریکی باشمان نه کرد."

خزم و خویشه کان له دیتنه وه ی که س و کارو دوستانی کوچ کردووی خویمان له زه تیان وه رده گرت. بویه هه تا نیوه شه وی له بن داره تووه که دانیشتن و قسه یان کرد.

وه سمانه زله و مه لا فهرهاد له گه پانه وهی جووتیاره کان سهریان سورپما بوو. چونکه ئه و جارهی چوبوون هه رچه ندی له بهریان پارانه وه که س حازر نه بوو بیته وه. وه سمانه زله دهی گوت:

"ئه م، ئه م شه هیینه، ئه م بالنده رهنگ خاکیه، ته نانه ت ناوه که شی خاوه ن که شف و که رامه ته، ئه ویش چ جوړه که رامه تیک!"

مه لا فهرهاد له بنه وه زهردهی ده هاتی و بی ئه وهی قسه یه که له گه ل وه سمانه زله و ئه وانی دیکه بکا، به نیشانه ی سه لماندنی قسه کانی، سه ری له قاند. ئه وانه ی گه رابوونه وه ئه سپیشیان هه بوون.

ئه و شه وه تازه هاتووه کان تا به یانی نه خه وتن و ژماره یه که له خه لکی گوندیشیان له گه ل خو یان به بیداری هیشته وه. به تامه زرویی له باره ی حه مه دۆکه وه پرسیاریان ده کردو بی ئه وهی هه ست به ماندوویی بکه ن و به سه برو سیکه دانه وه گو یان بو ئه و شتانه راده گرت که له باره ی وی دا ده گوتران. وه ختیک پینج شه ش که سیش تاقه یه که داستانیان له باره ی حه مه دۆکه وه ده گپرایه وه، دیسان زور به حه وسه له وه گو یان بو راده گرتن:

"چون پیاویکه، شیوهی چونه؟"

"چاوه کانی چون، ده ست و لاقی چ شکلیکن؟"

"مووی سه ری، برۆکانی و برژانگه کانی چون؟"

"دهنگی چونه، چون قسان ده کا؟"

"به ژن و بالاو قه لافه تی چونه؟"

جووتیاره کانیش نه له باره ی به ژن و بالایه وه قسه یه کیان ده کردو نه له باره ی شیوهی قسه کردن و تایبه تمه ندی یه کانی دیکه ی له شی. ته نیا به گو تنی ئه وه که: "نازایه، وه که شه هیینه، وه که ته یری راوکه وه، گولله کاری لی ناکا، بریسکه ی له نیو نوشته ی چاوه زاره که ی دایه "خو یان له باسی شکل و قه لافه تی حه مه د لاده دا.

پیش هه مووان ژنان و به تایبه تی کچانی جحیل له باره ی به ژن و بالاو چاوو برۆیه وه پرسیاریان ده کرد. به لام له وه که سانه ی ئه ویان دیتبوو، وه لامیکی راست و دروستیان وه رنه ده گرت. چونکه به زمانی که س دا نه ده هات که بلن: "ئه گه ر چاوت پی بکه وی، یه کی ریوه له ی به قه د مندالیکه، مه لی دم و چاو، بلن جووتیک چاوی گه وره." نه یان ده توانی بلن: "ده سته کانیشی چوکه له ن." له کاتیک دا ده سستی حه مه د چوکه له نه بوون. چوارشانه بوو. به لام له پیش چاوی وان هه موو ئه ندانه کانی له شی حه مه د چوکه له بوون. له باره ی دهنگ و شیوهی قسه کردنیه وه شتیکیان نه بوو بیلن. چونکه نه دهنگی یان گو ی لی ببوو، نه شیوهی قسه کردنی... ته نیا دایه قه مهر نه بی که به خوشحالی یه وه پی ده که نی و به خو پانانه وه دهی گوت: "ئه و پیاویکی به راستی یه." پی ده که نی و له بنه وه ته ماشای سه یرانیی ده کرد که له په نای راوه ستابوو و سه رتاپای گیانی پر له ئه وین بوو.

له ماوهی چهند روژدا دی چوهوهه سهر دؤخی جارن. هه روا بزانه قهت نیوهی هه شیمه تی دی باریان نه کردوه و چهن دین سال له شوره کاتی ساری چام نه ژیاون. نه وانهی گه رابوونه وه، که میک ناهومی ديار بوون. نه وان له پیش دا پیان وابوو هه ر که گه یشتنه وه نه وانهی له گه له حه مه دؤک به ره وپوو ده بن. له گه له پیاوئیکی به خووهی سهرتاپا چه کداری سمیل بابر. به لام وا ده هاته به رچاو که نه که س دیویه تی و نه که س ده زانی له کوئییه. "

چهند روژ دواتر یوبازئوغلئیش به ژن و منداله وه هاته وه. له بهر نه وهی خانووه که ی سووتابوو، سړو سپیاله که ی له بن تووه گه وره دانا. جووتیاره کان ده سبه جی کونه کادی نیکیان خاوین کرده وه و ماله که ی یوبازئوغلئییان تی نا. یوبازئوغلئیی و ژن و منداله که ی زور په ریشان بوون. ده سبه جی جووتیاره کان یاریده یان داو هه رچییه کی که م و که سری هه بوو، به پیی توانا بویان دابین کرد.

"حکومته هیچ، جه ندرمه هیچ، ناغا هیچ، نه گه ر ئیزرائیلیش بی، جاریکی دیکه لیره را ناچمه جییه کی دی. با بم کوژن، ملم له بهر تیغ راده گرم و ده لیم لیی دن، ملم له موو باریکتره. نه گه ر له ملم ده دن، لیی دن با خوینه که م برژینه سهر خاکی باب و باپیرانم."

هه میسه ناخ و ئوفی هه له ده کیشاو داوی لی بووردنی له وه سمانه زله و مه لا فه رهاد ده کرد.

عه لی سه فابه گ له مه سه له که ناگادار بوو. له پیش دا باوه ری نه کردو شته که ی به پیکه نین و گالته گوزهراند. پاشان دوو که س له باوه رپی کراوترین پیاهه کانی، واته زه که ریاه دورسون دورمووشی نارده وایوی، که نه وانیش گوتیان شته که راسته. عه لی سه فا به راده ی شیت بوون تووره بوو و که فی پرژاندو روژیک له به ره به ری به یانییه وه هه تا بانگی نیوه پویه له دالانی باله خانه که ی دا هات و چوو و دوویاتی کرده وه: "نه من، نه من، نه من، من، من، من من هه رچیم پی خوش بی ده توانم له گه لیان بکه م! گورانیم بو ده لین... گورانی... من من... من من، من من. بهو تووتکه سه گانه نیشان ده دم... تووتکه سه گانه... تووتکه سه گانه... من من..."

سهره نجام به له شیکی کفت و داماو و به چاوئیکی که م سووماوه دهستی کرد به ورته ورت: "خوایه گیان، گوناهی من چیه؟ له ریگای حه لاله وه به دلپاکی له م مه مله که ته دا بوومه خاوه نی کیلگه یه ک. له کاتی که دا هیچ کام له وانه پیویستی یان بهو زه وی یانه نیه. که لله شه قی ده که ن. له کاتی که دا نه من زه ویی هه زار جار باشتو لهو زه وییه م بو په یدا ده کردن. ناخر نه من چیم لی کردوون که چهند ساله نه وه به لایانه م به سه ر دینن. مافیان پیشیل کردم. خه تای وانه که چهن دین ساله کیلگه که م به نیوه چلی ماوه ته وه. کلکی که رییه، نه دریژ ده بی، نه کورت ده بی. له جیاتی نه وهی بچمه نه سته مبول یان نه نکره کاریک په یدا بکه م و به خه یالی ئاسووده وه بخوم و بنووم و که یفی بکه م، له بهر خاتری مه مله که ته که م، له بهر خاتری نیشتمان که م له گیانی خوم بووردم... چما کی هه یه تی بگا... نه م دیهاتی یانه نافامن، ئینسانه تی نازانن. حالی نین. ناتوانم

حالیان بکه م. به به دبه ختی و چاره پره شی ده ژیم. ئەمن و مه لیحه به چاره پره شی ده ژیهین. ئەو ژنه به سته زمانه شم هینا له م جه هه ننه مه دا سه رگه ردانم کرد. هه موو له شی بووه ته زیکه.

له شی قه له وی پر برین و زیکه ی خیزانی هاته بهرچاو. به دم نالینه وه گوتی: "به خوا زولمه. دیهاتی به کان به م کارانه ئەمن ئازارو ئەشکه نجه ده دن. زولمه... ئەم کارانه شیایوی مروقیه تی نین. ئەی خه لکینه ئەم باره م چی دیکه پی هه ل ناگیری. ئەی هاوپی یان, ئەی هاوپی دلسۆزه کان, ئەی دۆستانی زه مانى شه پر, ئەی دۆستان, خه ریکم له بن باری قورسی ئەم زولمه دا ده نالینم! چی دی ئەم باره قورسه ناتوانم هه لگرم. ناتوانم له بن ئەم باره قورسه دا راست بيمه وه. ئەوه تا دنیا دنیا به ئەو به لایانه ی به سه ر من هاتوون, ئەو ناپیاوی یانه ی له گه ل من کراون, له گه ل هه یچ که س نه کراون."

"ئەو به لایانه ی به سه رت هاتوون له بهر ئینسانه تی و دل نه رمی خۆتن, له بهر ئەو دل له ميه ره بانه ن که له سینگت دایه..."

عه لی سه فا سه ری هه ل بپی چاوی به ژنه که ی که وت که به چاوی پر فرمیسه که وه له سه ر قه نه فه یه ک دانیشه وه. دلۆپه فرمیسه که به برژانگیه وه گیرسا بوونه وه و روومه تی به فرمیسه کان ته پر ببوون. دیسان داوینه که ی هه تا سه ر نیوکی هه ل دایه وه:

"هه ر بۆ ئەوه باجم منى نارده ولاتانی گرنگی دنیا, بۆ خویندن ناردمیه ئەسته مبول؟ بۆ ئەوه ی بکه ومه ئەم رۆژو رۆژگاره وه عه لی سه فا؟ به لئ؟ هه ر بینا دیت ئەم رۆژانه گوشتی له شم رزی و پارچه پارچه هه ل وه ری!"

لاقی سه رانه ر له جی ده می ته پوو میشووله دا ره ش و شین هه لگه پابوون و له کاتیك دا جی پیوه دانه که ی نیشانی عه لی سه فا ده دا گوتی:

"ناکا له بهر ئەمانه بی که ئەم جووتیاره زۆردارانه ی وایوی زولمان لی ده که ن, ئازارمان ده دن, چما ئاگیان له حالئ ئیمه وه له و به لایانه ی به سه رمان دین, نیه؟ خواجه گیان! ئیشه لالا ئەو زه وی یانه ده بن به گلکویان, ئیشه لالا ده بنه گلوی مندالانیان, گلکوی ژنه کانیان, گلکوی خویان!"

عه لی سه فا که زگی به ژنه که ی ده سووتاو له دل دا خوین ده گریا, نه پاندى:

"دیاره ده بن! کاریك ده که م ئەم زه وی یانه بن به گۆریان, گۆر, گۆر... ئەمن, ئەمن, ئە... من! ئەمن هه رچی پیم خۆش بی ده توانم بیکه م... بۆ هه ر دلۆپه فرمیسه که که له چاوی تو دی, گیانیکیان لی ده ستینم! گیانیك! ئەو زولمانه ی ده ره قی من و تو یان کردوون نایه لم بی سزا برۆن... به هه موو بیروباوه رپم, به خاکی پیروزی نیشتمانم, به مه مله که تم سویند ده خۆم که ئەم زولمه ناپیاوانه یه, بی جواب نه هیلمه وه. یه که به هه زار تو له یان لی ده که مه وه."

پاشان چوو بۆ لای مه لیحه خانم و ده ستی به سه ر مووه کانی دا هیناو به گه رمترین و ميه ره بانانه ترین راویژه وه گوتی:

"له وهی تۆم هیناوه ته ئەم جیگا پر مه ترسییه و له نیو ئەو بیابانه دا تووشی زۆلی ئەو زالمانه م کردوی، داوای لی بووردنت لی ده که م.

به لام بوخوشت ده زانی هه تا ئیره سه رکه وتوو بووم. ئەو زه وی یانه ی زه وتم کردوون به که م مه زانه. به میلیۆن قیمة تیانه. ئەگەر راستت ده وی نه ختیکیش خو شحالم. شتیکی وا به نرخ ئەگەر به ئاسانی وه ده ست که وتبایه، ئەو نرخه ی نه ده بوو. ژیان خه بات و تیکو شانه. مه لیحه ژیان به بی شه پرو مل به مله قیمة تی نیه و پیرو زترین شه ریش ئەو شه ره یه که له پیناوی زه وی دا ده کری! وه ده ست هی نانی کیلگه یه که به ئەندازه ی وه ده ست هی نانی نیشتمان به نرخه. ئەم دووانه هیچ فه رقیکیان نیه. مه گری مه لیحه. هیشتا زور که نجین. دوا پوژیکی روون و پر هیوا چاوه پیمانیه. ئیستاش ده مه وی بچم تو له ی چاوه جوانه کانت له خه لکی وایوی بستینه وه. بو هه ر دلۆپه فرمیسیکی تو هه زار جو ره به لایان به سه ر دینم. به زمیکیان پی ده که م بوخو یان که یف بکه ن. کاریک ده که م وه که سه گ په ژیوان ببنه وه که بوچی هاتنه سه ر دنیا، بوچی له دایکی خو یان بوون."

داهاته وه، مووی سه ری ژنه که ی خو ی هه ل دانه وه و پشته ملی که بو ترشی ئاره قی لی ده هات، ماچ کرد: مه لیحه ی خو م، خو شه ویسته که م، نینوکیکی تو سه د چوکو روا و دینی، که تۆم هی ناو له و جیگا پر مه ترسییه دا تووشی رو ژره شی و په ریشانی م کردی. به لام چ بکه م که ژیان خه بات و به ره ره کانی یه. ناچارین."

چوه سه ر پلیکانه کان. به سه ر خو ی دا زال ببوو. بانگی زه که ریا و دورسوون دورمووشی کرد: "چه ند که سیك له گه ل خو تان بین و وه رنه ئیره... پی اوی جی باوه ر بینن، ده چینه شار." به سواری وه ری که وتن. خه لکی شاریش له هاتنه وه ی دیهاتی یه کان بو وایوی ئاگادار ببوون. ده یان گوت:

"به سته زمان عه لی سه فابه گ! به سته زمانه نه که س و کاریکی هه یه، نه پشت و په نایه ک. دیسان دیهاتی یه کان هاتنه وه و زه وی یه کانیان لی زه وت کرد."

که میك دوا ی ئەوه ی عه لی سه فابه گ گه یشته شاری، ده نگویه کی دیکه له نیو شاری گه را که هه مووان باسیان ده کردو زیاتریان زگ به عه لی سه فابه گ ده سووتا.

"به سته زمانه عه ل سه فابه گ پی اویکی به دشانس و بی به خته. پارووی له زاری خو ی گپرایه وه، دای به خه لکی وایوی خو اردیان. ئەگەر یه کیکیان نه خو ش ده بوو، ده سه به جی دوکتوو یاسین خوین له بن سه ری بوون. ئەگەر به رد له نینوکی یه کیکیان درابایه، دلای عه لی سه فابه گ شه قار شه قار ده بوو. ته وای دا هات و دارونه داری عه لی سه فابه گ له به رده ستی جووتیاره کانی وایوی دا بوو. پی یان ده گوت: "عه لی سه فابه گ ئەم کارانه مه که، دیهاتی یه کان سواری سه ری خو ت مه که ئاکامیکی خه راپی ده بی"، ده ی گوت نا... ئەوانه م وه ک چاوی خو م خو ش ده وی، ئەوانه برای منن، سه ره ره و تاجی سه ری ئیمه ن." ماری له باخه لی خو ی دا

به خيو كرد بو ئه وهى پيوهى بڊاو دان و ئاوى دا به قشقه له هه تا چاوى هه ل كۆلئ. وهى عه لى سه فای بيچاره ... شه ويكيان ديهاتى يه كان هيرش ده كه نه سه ر مه زراكه ي و دهى دهنه به ر ده سپرئژ. دوو كه س له پياوه كانى ده گرن، له دارى يان ده به ستن و به زيندوويى كه وليان ده كه ن. پاشانىش ته رمه كه يان له ت و كوت ده كه ن و دهى هاوينه ژوورى مالى عه لى سه فا."

داستانى كوژرانى ئاڊهم و زهينه ل به ريوايه ت و شيوهى جوړاو جوړه وه ئه وه نډه به سوژو به زه يى يه وه ده گيرپرايه وه كه ژنانى شارى به دم ئاھ و ناله وه ده يان گوت:

"وهى مه ليحه خانم، وهى ... له به ر خاترى ئه م عه لى سه فا بئ ته قله ئيستا ده بئ هه زار جوړه به لات به سه ر بئ."

"ئاخر بنيادهم باوه پ به خه لكى لادئ، به م جانه وه رانه ده كا؟"

"باوه پ به و نان خوړو ناندئډ درپنانه ده كا؟ ..."

"به و خوږن خوړانه."

"به و پياو كوژانه ..."

"به و په يكه رى ترس و سامه كه ناوى نراوه ديهاتى ..."

"چما بنيادهم باوه پ ده كا؟"

"حكومه تيش مووى زور نه رمه."

"وهى مه ليحه خانم، وهى! وهى بئ شانسى غه ريب و بئ كه س!"

شار ببوو به ده ريايه كى به زه يى و دلسوزى. هه موو چاوبه گريان بوون. خه لك به قينه وه ته ماشاى ئه و جووتيارانه يان ده كرد كه له بازاړى شاردا ده هاتن و ده چوون. ددانيان له و جانه وه ره روته لانه له چيره وه ده برد كه به ئه ستوى شل و شه كه ته وه به ساويلكه يى راويچكه يان ده كرد.

عه لى سه فابه گ له پيش دا به سه ره اته كه ي تا ئه و جيگايه ي له ده ستي ده هات و به زمانى دا ده هات به راويژيكي به زه يى بزوين بو ياوه ر فارووق سه روكى جه ندرمه گيرپرايه وه. ياوه ر به بيستنى ئه و هه موو دل پره شى و دل پره قى يه نيوچاوانى گرژ بوو. پاش ئه وهى ئيواره داها ت و دووسئ ئيستى كانئك له گازينو كه ي "نافيزئوغلئ" خوړانه وه، ياللا توانى بيته وه سه ر حالى ئاسايى خوئ و له شوينه وارى ناله بارى ئه و رووداوانه رزگارى بئ. وره ي قازى و حاكمه كانى شار له هى ياوه ر فارووقيش خه راپتر بوو. له و نيوه دا ته نيا قايمه قام له حاليك دا به خوشحالي يه وه ده ستي ريك ده خشانډن ده ي گوت: "باشه، جيئ خوشحالي يه! با ئه و كا فرانه يه كترى بخون. ئاغاي من، نوورى چاوم، له زه مانى سه روه رمان، پادشامان دا كارى ئاوا درندانه ده كران؟"

عه لى سه فابه گ په ناى برده به ر سياسه تبار، فه تحى به گ و فه خرى يه شي ت و ئه وانيش برووسكه له دواى برووسكه بو ئه دهنه و ئه نكه ره يان لئ دا: "جووتياران راپه رپيون. مه زراكان ده سووتينن و مالان ويران ده كه ن."

خوښيان وهړې خستوه. زهوى په كاني چوكورواوا له جياتى ئاو به خوښ ئاو دهرين! به خوښ! ئيستا پاريزگار چ دهلي با بلي، چما هه مووى نه مانه راست نين؟"

هر ئو روژه دسته يه ك جه ندرمه بهرې كرانه وايواى. جه ندرمه كان يو بازئوغلئيان به تومه تى كوشتنى نادم و مه لافه رهاديان به تومه تى كوشتنى زهينه ل گرت.

على سه فابه گ و داواكارى گشتى "المدعى العام" وهك دوو برا دانىشتبون و بى په رده پيكه وه ته گبرو پايان كړدبوو، و بهو ناكامه گه يشتبون كه ئو دوو كه سه له هه مووانيان زياتر بو پيوه چه سپاندنى تاوانى پياو كوشتنه كه دست دهن. چونكه سه نهى يو بازئوغلئ هيچ كه س و كاريكى له چوكورواوا نه بوو، مه لا فرهاديش كه س نهى ده زانى له كوئى را هاتوه ته چوكورواوا.

داواكارى گشتى گوتى:

"سه فابه گ، نه مه لايه كابرايه كى گومانواوى يه. ده توانين مه سه لهى جاسوس بوونه كه شى بينينه گورې. پي يه وه ده لكى. ته نانه ت خه لكى وايوايش باوه ر ده كنه كه جاسوسه. ياللا قولئ لئ هه ل مال وه هيندى به لگه ي قايم و پته و له سه ر جاسوس بوونى بدوزه وه. بهم جوړه ده توانين مه لا فرهادى بگه يه نينه سنوورى ئيعدام و له كوئى ولا تى بگه يه وه. مه لا فرهادمان باش هه ل بژاردوه. دياره له بيرت نه چي كه ئو ميژه ر به سه ريكه و هه موو كار به ده ستانى پي ته خت له ناخونده كان ده ترسن و چاويان پي يانه وه يه. به تاييه تى نه م روژانه ... به لام سه فابه گ نيشانه كه مان باش هه نكاوتوه."

على سه فابه گ به سه رسورمانه وه ده ستى داواكارى گشتى گوتى:

"جه نابى داواكارى گشتى. نيشانه كه تان باش هه ل بژاردوه، مه لايه ك و شيعه يه ك ... پشتى ئو ديهاتى يه بئ قيمه تانه ده شكى. ئيوه وهرې خستنى شانويه كه به من بسپيرن ..."

على سه فا پاش نه م وتوويزه ده سبه جي چووه شار.

جووتياره كاني وايواى، مه لافه رهادو يو بازئوغلئيان كه ده ستيان له كه له بچه دا بوو، هه تا دهره وهى ناوره داني بهرې كړدو له كاتيك دا چه پله يان بو لئ دهن، ده يان گوت:

"زوو بچن و زوو بگه رينه وه. مه لا، خوا پشت و په نات بئ."

وه ختيك له ديى وه دهر كه وتن يو بازئوغلئ راوه ستاو گوتى:

"هه رچه ند هه مووى نه مانه م ليك دابوونه وه، به پيى خوم هاتمه وه. دم زانى واى لئ دي. به لام باوه ر بكنه نه من نادم نه كوشتوه. پياو كوشتن كاريكى ناشيرنه. دم زانى كه س باوه ر ناك، به لام هر نه بئ ئيوه باوه ر بكنه كه نه من نه م كوشتوه. نه مانه تان مندا له كانم بئ."

مه لا فرهاد له پيش دا نيازى نه بوو قسه بكا. به لام كه س نهى زانى بوچى راى خوئى گورې، ناورى دايه وه

سه ر جووتياره كان و به چاوى فرميسكاوى و دهنگيكي گيراوه وه گوتى:

"ئىۋە دەزانن ئەمن كىم و چ كارەم و پىۋىست بە گوتن ناكا. ئەمن ئىدى نايەمەوہ ئەم دىيە. لە دارم دەدەن. گەردنم ئازاكەن براينە."

بريسكەيەك درەوشايەوہ.

مەلا فەرھاد لە بن لىۋانەوہ ھىندىك دوعاى خویندن و زەردەخەنەيەكى تال ھاتە سەر لىۋانى. وەسبەينى ۱۲ دەورەبەرى سەعاتى دە گەيشتنە شارۆچكە. دەورى چاۋە جوانەكانى مەلا فەرھاد شىن ببوو و ھەلمسابوو. دەم و چاۋيشى شىن ھەلگەپابوون. خوین بە چەنەگەيەوہ وشك ببوو. جلكە شىرو شۆلەكانىشى شەلالى خوین بوون. پانتۆلەكەى ريشال ريشال ببوو و پىخواس بوو. خوین لە لاقەكانى دەچۆراۋ دەپژايە سەر خۆلەمىشى جادەكە.

وہزەى يۆبارنۆغلىيش ھەزار جار خەرپتر لە ھى مەلا فەرھاد بوو.

جى ساغيان لە لەشى دا نەھىشتبوو. وەك كۆنەپەرۆيەكى رىك ھاتووى خویناۋى دەچوو. وەختىك گەيشتنە نيزىك شارى ھەر يەكەى گورىسيكى رەشى ئەستورىيان لە مىلى كردن.

لە شارى ھەشيمەتتىكى زۆر بە تويكەلە شووتى و زىل و زال و قورپو داروبەردو ھىلكەو تەماتەى گەنيو و سەتلە دۆى ترشاۋەوہ چاۋەرپىيان بوون. وەختىك لە جادەكەى خوارەوہ سەروسەكوتيان دەركەوت لەگەل ھات و ھاۋارى ھەشيمەتەكە بەرەورپو بوون و بارانى تويكەلە شووتى و قورپو تەماتەو ھىلكەمريشكى گەنيويان بەسەردا بارى و جنىو و قسەى سووك و نەحلت و نەفرينيان پى بەخشرا. مەلا فەرھاد سەرى داخستبوو لە پيشەوہ دەپۆيشت و يۆبارنۆغلىيش ھەر بەو وەزەوہ بە دوايەوہ بوو. نە ھىچيان دەدى و نە ھىچيان دەبيست. ئەو دووانەيان لە نيو ئاپۆراى ئەو ھەشيمەتەدا كە دەيان نەپاندو جنىويان دەداو بەردبارانيان دەكردن, لە پيش دا برده بازار. "تەلال ئەحمەد غووزى" لە پيش دا لەبارەى ئەو تاوانبارانەو لەبارەى ئىنسانەتى و پياوكوشتنەوہ وتارىكى دووردرىژى خویندەوہ, وتارىك كە بە بيستنى فرميسك لە چاۋى گوىگران دا قەتيس دەما. پاش ئەم وتارە ديسان بارانى بەردو زىل و زال و قورپو جنىو بەسەريان دا بارى.

مەلا فەرھادو يۆبارنۆغلىيان لە كاتىك دا پەتيان لە مل دابوو و سەدان كەسيان بە دواوہ بوو, بە سەرانسەرى شارۆچكەدا گىرا. ئەحمەد غووزى لە ھەموو گەرەكەك و تارە توندو ئاگرينەكەى دووپات دەكردەوہ.

وہختىك گەيشتنە بەنديخانە ھىچ كامىكيان خۆى بە پىۋە رانەدەگرت و نىۋە بىھۆش لەبن ديۋارى بەنديخانە تخیل بوون.

ئەو شەوہ عەلى سەفابەگ لە گازينۆى نافيز ئوغللى بە شانازى پياۋە ناودارو ناسراۋەكانى شار ئارەق خواردنەوہيەكى پان و بەرىنى ۱۲ ھەپتە خست. لەو ميواندارىيەدا لەبارەى خەسلەتە باشەكانى زەينەل و ئادەم و لەو بارەيەوہ كە ئەو دوو كەسە چەندە ئىنسانىكى باش و راستگو بوون بە درىژى قسەى كردو

ئینسانه تی و سروشته باشه کانی ئەو دووانه ی یهك به یهك باس کردو گوتی ئەوانه بۆیه نه ده بوون ئاوا
زالمانه و ناپیاوانه و درپندانه بیان کوژن.
عه لی سه فا ئەوه نده له ناخی دلّوه قسه ی ده کرد که ئەو شه وه دلّی هه مووانی له خه فه تان پر خوین
کرد.

هه چهنه جارئ مابووی هه تاو بکهوئ، به لام دنیا وا رووناك بوو دهت گوت به یانی ئەنگوتوه. چۆمی ساووران به هاژه هاژ دههات و تی ده په پی. ئەو گول و پنگانه ی له لیواری چۆمه که روابوون له ئاونگ دا شه لال ببوون. میشه نگوینه و زهرگه ته بالیان له سه ر پشتی جوت کردبوون و له سه ر گوله کان خه وتبوون و جاروبار جووله یه کی وهك هه لچوون و له رزینیان لی ده بینرا.

بن که پره که و ده و روبه ری پرپوو له تویکله شووتی قاش کراو و قه پاله لی دراو... بوئی شووتی یه رزیو له سه رانسه ری بیستانه که و ده و روبه ری گه پابوو.

حه مه د ماوه یه ک بوو له خه و هه ستابوو و له نیو بیستانی راویچکه ی ده کردن و بیری ده کرده وه. به و رووداوانه دا ده چوه وه که به سه ری هاتبوون. هه موو به سه رهاته کان یه ک یه ک به پیش چاوی دا تی ده په پین. له کوئ را دهستی پی کردبوو و گه یشتبووه کوئ. ئیستا حکومهت به هه موو هیزی خۆیه وه و ئاغاکانی چوکوراوا به هه موو توانایانه وه به دوایه وه بوون. دهسته دهسته جه ندرمه یان ده نارده راوانانی. کی ده زانی ئەگه ر ئەویش چه ته یه ک با وهك چه ته کانی دیکه چیی به سه ر دههات!

له دلی خۆی دا ده ی گوت: "چی یان له گیانی من دهوئ؟"

چه ند روژ پیشتر وه سمانه زله به خۆشحالی هاتبوو بیستانه که:

"شه هینه که م، ئاخه ره که ی ئەو کاره مان له ده ست هات و پشتی عه لی سه فامان شکاند. ئەو دیهاتی یانه که پیشتر ناوی تو یان بیستبوو، به لام له ترسان له دی یه که هه لاتبوون، ئیستا که بیستوو یانه ئەتۆ لی ره ی، وه غیره ت که وتوون و رانه وه ستاون، وایوای بگه ره و هاتم. یۆ باز ئوغلایش هاتوه ته وه. هه تا ئەتۆ لی ره ی، ته نانه ت ئەگه ر هه ر له جیی خۆشت نه بزوی، دیهاتی یه کان له گژ کیویش راده چن. عه لی سه فاش هه ر ئەم روژانه به سزای خۆی ده گا. ئەو کورپه، مووسلووش به راستی هه ول ده دا. ئەو کارانه ی که مووسلووش ده یان کا هه مووان پی یان وایه له بن سه ری تۆ دان. له راستییش دا ئەگه ر ئەتۆ نه بای، ئەگه ر ئەتۆ غیره تت وه به ر نه نابان، وهك ژنان له بن عه لی سه فادا ده خه وتین! ئەمه حه قیقه تی که!

ئه سه په کانی ئاناوارزا تیژ ده پۆن

ته په کانی وه کوو گورگ پیاو ده خۆن

ئه گه ر مالی ئاغاکان ویران نه که ی

حه مه د ئیمه دات نانیین به کورپی خۆن

ئهم شیعره که له باره ی حه مه دۆکه وه دانرابوو، له زاری وه سمانه زله ترازاو دوایه ش له وه که به زاری دا

هاتوه، په ژبووان بووه وه...

"یانی، مه به ستم ئه وه یه که ئیمه خوومان خانووه کانیان به سه ردا ده رووخینین، ئه تو هه ر لیڤه ده مینیه وه، ده خووی و ده نووی. سیبهرت له سه ر سه رمان بی، به سه. هه ر ئه وه نده مان به سه. ئه تو لیڤه وه مینیه، ئیمه خوومان کاری خوومان ده که یین."

پاشان وه سمانه زله به راویژیککی جیدیتر له حالیک دا ترس و ناھومییدی له چاوانی دا شه پۆلیان دابوو، گوتبووی:

"شه هیینی خووم، ئه وه نده بزانه که هه موو خه لکی ئاناوارزا ده زانن ئه تو له چوکورواوی، به لام خه یالت ته خت بی. که س به جیی تو نازانی. هیچ کام له دیهاتی یه کانیسه له لای ئاغاگان و فه رمانبه رانی ده ولته ئاشکرای ناکه ن که ئه تو هاتوو یه چوکورواوا. خه لکی لادی له وه ختی خووی دا زور رازدارن. وه ک به ردی سه ختیان لی دی. وه ک به رد کوپم. ئه تو هه ر لیڤه ئیسراحت بکه."

حه مه د پاش بیستنی ئه و شیعره که وه سمانه زله خویندییه وه، تازه تی ده گه یشت که ئه و خه لکه چه ندیان چاوه پروانی له وه یه. چما پی یان وابوو ئه و کئی یه و چ کاره یه؟ ئه و بابایه ک بوو چه ند سال له چیاو به نده نان سوورابوو وه. به زور ناچار یان کردبوو بچیتته چیاو به نده نان. زوری به لا به سه ر هاتبوون، دی به دی و کیو به کیو گه رابوو، چونکه کونیکی ده ست نه که وتبوو په نای بو به ری، هاتبوو په نای بو ئیره هی نابوو.

حه مه د زور تی ده کوشا بو ئه وه ی رووداوه کانی ده ور به ری خووی باش تی بگا. زور روژان تا ئیواری و زور شه وان تا به یانی له گز فکران راده چوو و میشکی خووی زور ماندوو ده کرد. ئه و هیندیک له پیشهات و رووداوه کانی ده ور به ری خووی له سه ر بناخه ی ئه زموونه کانی رابردوو، حالی ده بوو، به شیکیشیان له پیش چاوی وه که مه ته لۆکه وابوون و بوی هه ل نه ده هاتن. ئه م وه سمانه زله یه ش به خوڤایی ئه و غار غارینه ی ده کرد. عه لی سه فابه گ درهنگ یان زوو هه موویانی له دی یه که یان وه ده ر ده نا. چونکه حکومه تی له پشت بوو، ئاغاگان له په نای بوون و چه ندین پیایوی چه کدار له ده ور به ری. وه سمانه زله دلای به چی خو ش کردوه، به حه مه دۆک به تا قه نه فه ریک. وه سمانه زله نه ی ده زانی ئه گه ر جه ندرمه کان پی بزائن، هه ر لیڤه ده توانن له باتلاغه کانی ئاناوارزادا بی خه نه ته نگانه وه و به ده سته یه ک جه ندرمه حه مه دۆکی وی وه که وباره به ده ستان بگرن!

حه مه د به پیکه نینه وه به خووی ده گوت: "ته سلیم نابم، ده م کوژن." بیری ده کرده وه که باشه، ئه وه دامان نا، دیهاتی یه کان عه لی سه فایان کوشت، داخوا عه لی سه فایه کی خه راپتریان لی قوت نابیتته وه، زوریش له عه لی سه فا خه راپتر! حه مه د ئه و به لایانه ی هه مزه به سه ر خه لکی ئاسیاب چه شمه ی هی نابوو، موو به موو بیستبوو: "ده بی کاریک بکه م. ویستم چاکه بکه م، ئه و به سته زمانانه م مال ویران کرد. دیهاتی یه کان هه رچه ندی لیم قه لس بن، جنیوم پی بدن و خه راپه م بلین هه قیانه ..."

له دلای خووی دا ده ی گوت: "... ئه م جاره ئیدی له چوکورواوا به زیندووپی ده رناچم. له م بیستانه دا ره حه ت و ئاسووده چاوه پروانی مردنم و فه رمانی ئیعدامم له ئه ستوی خووم کردوه و له ده شتی ئاناوارزادا

خه ریکي گه شت و گوزارم! ئه گهر عه بدی ده پویشت و هه مزه نه ده هات، کاره که ئاسان بوو. به لام عه بدی یه که ده پروا و هه زار هه مزه ی له جیگا شین ده بیته وه. له هه ل و مه رجیکی وادا هه موو تیکو شانیکی پووچ و بی سووده. خه باتی و هه سمانه زله ش له وایوی پووچ و بی به ره مه... هه ر ئه م روژانه ئیره به جی دیلن و ده چنه جی یه کی دیکه... ئه گهر چوونه جی یه کی دیکه، له ویش عه لی سه فایه کی دیکه یان لی په یدا نابی؟ پاییز دانایه، جه ندرمه کان لی ره من ده گرن. خه لکی وایوی جیگا که ی من به یاوه ری که ده لی ن و خوینه سووره که م ده پویشته سه ر خاکی رزیو و گه نیوی ئاکچاساز. لی ره جگه له وه ی له کن خه لیله کو سه نیوه خه و نیوه مردوو راده بویم، چاره یه کی دیکه م نیه."

له گه ل خه لیله کو سه ش له باره ی ئه و عه بدی یه وه که رویشت و ئه و هه مزه یه وه که هاته جیگای باسیان ده کرد، می شکی خو یان ماندوو ده کرد. به لام ریگا چاره یه کیان نه ده دوزیه وه، بچی هه ر جی یه که ئاغا و جه ندرمه هه یه. بچی هه ر کو ی یه که حه مه دوکی ده ناسن. ئای... با پروا حه مه دوک، با پرواته بن گل و له به ر چاوان ون بی. لی ره ماوه ته وه و چاوه پانی مه رگی خو یه تی. بچی ته هه ر کو ی یه که و سه ر له هه ر به ردی که بدا مردن به دوا ی دا دی!

خه لیله کو سه پیاویکی چالاک و توندو تو ل و نه ترس و سه رزیندوو بوو. ئه وه نده ئازا بوو هه ر ئه وه نده ی ده ویست چاویکی لی داگری هه تا له چاولی که نانیک دا خو ی بگه یه نیته مالی عه لی سه فابه گ. حه مه د به سه رسورمان و ئافه ریمه وه چاوی له خه لیله کو سه ده کردو بو خه لیلیش به هیچ جو ر جی یی باوه ر نه بوو که حه مه د ئاوا ترسی ری نیشتی و بی ده سه لاتانه چاوه پروانی مه رگی خو ی بی.

له دلی خو ی دا ده ی گوت: "حه مه دوک وا ده بی؟ دوور نیه، له وانه شه حه مه دوک که کان وا بن!" به لام ئه و روژه که خه به ری گیرانی مه لا فه رهادو یوباز ئوغلی یان بیست، خه لیل به دیتنی قه لافه تی حه مه دوک ناچار بوو چا و به بوچوونه که ی خو ی دا بخشینی ته وه. ده م و چاوو ده ست و ده نگ و هه موو شتیکی حه مه د له نه کاو به جاریک گوړان. ته نانه ت قه واره ی هه موو له شی له پر گوړانی به سه ردا هات و خه لیله کو سه به خو شحالی یه وه له دلی خو ی دا گوتی: "ئه و حه مه دوک که ی باسی ده که ن، ده بی ئاوا بی، ده بی ئه م جو ره بی."

سه یران خه ریک بوو ته وایو ئه و به لایانه ی به سه ر مه لا فه رهادو یوباز ئوغلی هاتبوون، له زنجیری قورسی ده سه ته کانیا نه وه هه تا دژکرده وه ی خه لکی شار هه مووی موو به موو ده گی پرایه وه... حه مه د بی ده نگ بوو. خه لیل له نه کاویکی دیتی روخساری حه مه د به جاریک گوړا. ده م و چاوی وه که ده مه شمشیریکی تیژیان لی هاتبوو. یه که دوو جار له چاوه کانی دا نووریکی چو که له پریشکی هاویشت و پاشان بریسکه یه کی پو لایین هات و له بنی چاوه کانی دا جیگیر بوو.

سه یران له پر له قسه کردن و هه ستاو به سه رسورپماوی یه وه جو ری که له حه مه ده وه راما ده ت گوت یه که م جاره ده ی بی نی. ده ت گوت ئه و پیاوه هه ر نیستا و هه ر له م له حزه یه دا پاش ون بوونیکی زور گه پراوه ته وه. بریسکه ی پو لاهه روا له چاوه کانی دا ده دره وشا.

بئ دەنگی یه کی قوول ولاتی داگرتبوو. قوول و به سام... دەنگی بالی میثوولهش نه ده بیسرا. دنیا گهرم بوو. هه موو شتیك له روونا کای یه کی سه رسورپهینه ردا ده سووتا, ده توایه وهو ده رویشته خوار. تیشکیکی زهره له میثکی حه مه د دا ده ره وشا, بلیسه ی لی هه ل ده ستا, بلاو ده بووه وهو تیشکی رهنگ زهره به روونا کای یه کی که چاوی له بهر هه ل نه ده هات و زور به خیرایی, ده سووپراو بلاو ده بووه وه. دنیا هه مووی زهره هه ل گه پرابوو. دنیا له تیشکیکی زهره دا که ده رویشته خوار, ده خرؤشاو بلاو ده بووه وه, نو قم ببوو.

حه مه د به لاجه لاج هه تا سه ر کانی یه کی که چوو. چه ند جار سه ری له ئاوی کانی یه کی که دا که وه ک سه هو ل فینک بوو, قوم کردو هیئایه وه ده ر. پاشان به چالاکی له نیو بیستانه که دا له کاتیك دا به رپیی خوی نه ده دی و لاقی له برکه کان ده گیرا, وه پری که وت. نیستا له ده وره به ری, هه موو شتیك له نیو چوو بوو. گیاکان, داره کان, گابه رده کانی ئانا و ارزا, ئاو, خاک, قامیشه لانی ئاکچاساز, کیوه پال ویک داوه کانی ئه وه بهر, هه موو شتیك سه رپاوه وهو له و نیوه دا وه ک په یکه ری رق و قین له جیی خوی مابوو. خه لیل و سه یران چاویان لی نه ده ترووکاند. حه مه د ماوه یه کی زور راویچکه ی کردن. رویشته و گه پرایه وه, رویشته و گه پرایه وه... پاشان قیت له نیوه راستی بیستانه که راوه ستا. وه ک شمشیریکی تیژ ده چوو که به زهوی دا چوو بیته خوار. خه لیل چوه لای و گوتی:

"براله, حه مه د ئاوا له وی قیت رامه وه سه ته. دنیا زور گهرمه تاو ده ت با. نه خو ش ده بی."

چوونه وه بن که پری. هه زاران زهره گه ته و ژهنگه سووره و میثه نگوینه و میثه ره شکه له سه ر تویکله شووتی یه کان هه ل فرین و باله ته نک و بلووری یه کانیان له بهر تیشکی توندی هه تاو به هه زاران له رزه وه بریسکانه وه.

حه مه د ته ماشای سه یرانی کرد. ئەم جاره روخساری بیچمیکی دیکه ی په یدا کرد. بوو به روخساریکی هیدی, دوست, شیرن و له بهر دلان. زهره ده خه نه یه کی کردو له کاتیك دا له بن که پره که داده نیشت, گوتی: "وهی مه لا فه رهاد, وهی! وهی که دل و غیره تی شیری هه بوو. ئەمن هه رگیز مه لای وام نه دیبوو. خه لیل! ده زانی وه سه مانه زله چیی ده گوت؟"

خه لیل گوتی: "ن...ا"

"گوتی ئەگه ره عه بدی برپاوه هه مزه ش بیته جیگای, دیسان له م جیهانه دا هیچ شتیك پووچ و بی سوود نیه... تیکووشان دروست و به ره هه قه. خه بات به ره هه ق و دادپه ره رانه یه. خه بات و مملانی راست و دروست هه رگیز پووچ و بی به ره هه م نابی."

که میك روخساری به پیکه نین کرایه وهو دووباره نیوچاوانی گرژ بوو:

"ده بی ئیوه به جی بیلم و برۆم. بچه کوئی؟ خه ریکم زه بر له و به سه ته زمانانه ده ده م. مه لا فه رهاد له به ندیخانه یه. له وان هه شه له سه ر هیچ و خو پایی ئەو به سه ته زمانه ی له دار بدن, ئەوان به لایه نگریی من له گه ل

عەلی سەفا بەر بەرەکانی دەکەن. بەلام عەلی سەفاش دەست ھەل ناگرێ، شەپکی بی بەزەییانە دروست دەبێ، ئاکامەکە ی چ دەبێ، هیچ! ئاکامەکە ی ئەو یە وایوای تیدا دەچێ... بچمە کوێ؟ کێوھکان، ئینسانەکان و دێرک و دالیش ئیمە قبول ناکن."

ھەناسە یەکی قوولی ھەل کیشا.

وھسمانەزە زۆر شتی گێرا بوو ھە. پیاویکی زینگ و بەھۆشە. بوخۆشی وەك رۆژ لێی روون بوو کە لە بەرامبەر عەلی سەفادا تێ دەشکێن و دە ی زانی ئەگەر عەلی سەفا بپروا کە نعان سەفا جیگای دەگریتە وەو بە لایەکیان بەسەر دێ ھەزار جار خەراپتر لەو ی عەلی سەفا. بەو حالە وە پیرە پیاو مردنی خۆی لە پێش چاو بوو، بەلام دیسانیش دەستی لە ھەول و خەبات ھەل نە دەگرت. عادی تەن بنیادەم کە پیر بوو گیانی خۆی زیاتر خۆش دەوێ. بەلام وھسمانەزە ئەو مەسەلە یە ی پێ گریگ نە بوو. ئەگەر ئەو نە بایە نە ک ھەر پیاویک بە لکوو پشیلە یە کیش لە دێی دا نە دەماو لە میژ بوو تە سلیمی داواکانی عەلی سەفا دەبوون. ھەموو سالی لە مانگەکانی ریبەندان و رەشە مەدا لە بیابانەکانی جنووبە وە ھەزاران ئاسک دەھاتنە چوکوراواو دەشتی ئاناوارزاو پەو پەو ئاسک لەو دەشتە دا دەگەر پان و دەلە وە پان. لەسەر سەری ئاسکەکان قەرە قووشی تیزبالی بە بالە نووک تیزەکانیانە وە دەفرین... خیرایی فرینی قەرە قووشەکان لە خیرایی ئاسکەکانیش زیاتر بوو. دەھاتن، لەسەر پشتی ئاسکەکان ھەل دەنیشان و لە پشتە وە پرا بە دەندووک چاوی ئاسکەکانیان ھەل دەکوێ و دەیان خوارد. وھسمانەزە دە ی گێرایە وە:

"ئاسکە کویرەکان دلێ بەردیان بو دەبوو بە ئاو. ئەو وەختە ی ئیمە لاو بووین سەدان ئاسکی کویرۆ داماو لە دەشتی ئاناوارزا دەسوورپانە وە. هیچ کەس دلێ نە دەھات بیان گری و سەریان بپری. ھەروا بوخۆیان دەمردن."

ھەمە د پێی خۆش بوو بێر لە حالی ئاسکە کویرەکان بکاتە وەو بە دەنگی بەرز دە ی گوت: "ئەمن ئاسکی کویرم کە کە و توومە دەشتی ئاناوارزا، ئاسکی کویری بیچارە کە بوو تە دیلی چەنگی قەرە قووش..."

لە دەشتی ئاناوارزا بەیان دەنگوت. رووی زەوی بەمژیک داپۆشرا بوو کە بەرزایی یە کە ی دەگە یشتە پشتین. وا دەھاتە بەرچاو کە دارەکان لاسکیان نیو و کە و توونە سەر مژە کە.

تاریک و روونی بەیانی دیسان ئەو تارمایی یە هات و لەم لای بی یەکانە وە لەسەر تە پۆلکە یەکی چووکە لە راوہستا. ھەمە د لە ھە و توویە ک لە مە و بەرە وە ئەو تارمایی یە کە دەھات و لەوێ رادە وەستا بە باشی ناسیبوو.

تارمایی ئە سپیکی خەنە یی عەرەبی بوو.

ئە سپی خەنە یی سەرانسەری شەوێ لە دەشتای خوار نارای قشلا لینگی دەدا، بە چوار نالی دەرویشت، دە ی حیلاندو ھەر کە رووناکایی یەکی دە ی وە ک فرپەرە بە دەوری خۆی دا دەسوورپا پاشان لە حالیک دا

هیشتا زوری مابوو بهیان بنگوی، دهاته بیستانه که و نارام و بی دهنکه دهنگ دهچووه سهر ته پۆلکه که ی رووبه پرووی بییه کان و بیئه وهی مووی لی ببزوی له جیی خوی راده وهستا. حه مه دیش هه موو شه وی هیشتا ئه سپه که نه هاتبوو له و میش بهنده که خلیل بوی دروست کردبوو دهاته دهره له دور وه ته ماشای ئه و ئه سپه ی ده کرد که له وهختی دیاریکراودا دهاته بیستانه که. په یکه ری ئه سپی خه نه یی له رووناکایی به ره بهیان دا که هه ده هات و زیادی ده کرد، نارام نارام دهره که وت. له وهختی تا وه لات دا په یکه ری ئه سپه که له بهر تیشکی هه تاو جوانی یه کی تایبه تیی به خوی وه ده گرت و دلی حه مه د به رام بهر به و جوانی یه بی وینه یه ده که وته لیدان و نه ی ده توانی چاو له و ئه سپه وه رگی پری.

هیشتا چاوی له ئه سپه که وه بریوو و هه ناسه ی راوه ستابوو. به وردی ته ماشای ده کرد که له په رده ی تاریکی ده اته دهر. هه ر که ئه سپه که له بهر تیشکی هه تاو دهر که وت دیسان تووشی دلّه کوته بوو. له میژ سال بوو دلی له بهر بهر جوانی دا ئاوا لیی نه دابوو. له گه ل هه موو تا وه لاتیک ده ی گوت: "ره سه نی ئه م ئه سپه له ره سه نی بنیاده میش جوانتره." نیوقه دی باریکی ئه سپه که پتر راکشابوو. گوی ناسک و باریکه کانی تیژ کردبوو و کلکه دریژه که ی که ده گه یشته سهر گو یزینگی به حال و بال راده وه شاندا. یاله دریژه کانی به سهر لاملی راستی دا که وتبوون. مووه ته پو خاوینه کانی که ده ت گوت مشت و مال کران، دهر بریسکانه وه. رهنگی پیستی ئه سپی خه نه یی له بهر تیشکی هه تاو ده گورا. جاریک وهک زیوی سپی وابوو و جاریک وهک شه وه رهش ده چوو، و چونکه میش و مه گه ز له سهر پیسته سفت و لووس و راکشاوه که ی نه ده نیشت، پشتی نه ده له رزی. نیستا له گه ل تاو گهرم بوون، ئه سپی خه نه یی ده جوولی. به هه موو هیزیه وه سه ری به راست و چه پ دا راده وه شیئی، پاشان ئه ندای دو هینده ی دریژی له شی راده کی شی. پان تر و گه وره تر ده بی و وهک هه ور ده خزی، دریژ ده بی، پان ده بی، گه وره تر ده بی و وهک ئه ستیره راده خزی بو سهر ئاکچاساز. پیسته که ی هیدی هیدی رهنگی زیو به خوی وه ده گری و دوايه ورده که م رهنگ و که م رهنگ تر ده بی و له بهر چاو ون ده بی. له گه ل ئاسمان و قامیشه لان و ئاوو داره کانی ده بیته یه ک و ده روا.

حه مه د هیشتا له باره ی ئه و ئه سپه وه که هه موو به یانان ده ی دی، شتیکی به خه لیله کۆسه نه گوتبوو. هه موو روژی له دلی خوی دا ده ی گوت: "ئاها، نیستا تاویکی دیکه کۆسه ی وه خه بهر دینم و ئه سپه که ی پی نیشان ده ده م." پاشان وا نوقمی ته ماشای ئه سپه که ده بوو که له بیری ده چوو خه بهری بکاته وه و ئه سپه که ش لیی ده دا دهر پویشت و خیرا له ئاکچاسازدا له گه ل قامیشه لان تیکه ل ده بوو و له بهر چاو ون ده بوو. حه مه د به غاردان چوو که پره که و به ده نگیکی ئه سپایی و له سه ره خو، به هه ژانه وه گوتی:

"خه لیل، خه لیل، هه سته!"

خه لیل ده سه به جی له جی دهر په ری، به پشته ده ستی چاوه کانی هه ل گلو فین. وهک مندالیک ده چوو که وهختیک له خه ویی هه ل ده ستینن، لیوان هه ل ده چنی و ئاماده ی گریانه. پاشان دهر پی یه که ی هه ل کیشا.

"وه ره خه لیل..."

حه مه د بن پيلي گرت و به دواي خوځي دا راي كيښا.

"ليږه راوه ستين."

خه ليل كه نه ختيك وه خو هاتبووه وه، به خه والووي پرسی:

"چيه، چ بووه؟"

حه مه د به قامك ئه سپه كه ي پي نيشان داو گوتي:

"ئو ئه سپه ي ببينه... ئه وه تا له وي..."

تاويك راوه ستان. وه ختيك چاوي خه ليل كه به ته واوي خه وه كه ي ره وي بوو، به تاريكايي راهات، گوتي:

"ده زانم، ئه م ئه سپه زور باشيش ده ناسم."

پاشان بي دهنگ بوو و قسه يه كي ديكي نه كرد. له په ناي يه كتر چاويان له ئه سپه كه وه بړي. هه ردووكيشيان دهيان زاني چ ده بي. سووچيكي هه تاو وه ده ركه وت و ئه مجار ئه سپي خه نه يي به هه موو جواني يه كه وه ده ركه وت. ته كانكي دايه خوځي وهك ئه وه ي بيه وي بفرې. سي جار لاقې پيشه وه ي هه لنيان و هاته سهر پاشووان. ئه مجار له بن داره بي يه كانه وه خزي بو سهر ئاكا سازو تيكل به قاميشه لان بوو.

خه ليل گوتي:

"ئهن ئه سپيك ده ناسم، ئه م ئه سپه..."

پاشان دهستي كرد به گيړانه وه ي به سه رهاتي ئه سپه كه...

حه مه د گوتي:

"خه ليل با ئه و ئه سپه بگرينه وه. ئه منيش ده زانم. ئه و شه وه ي مالي يو باز نوغلي سووتا، ئه من له نيو ديي

بووم... له وايواي بووم... ئه گه ر بتوانين ئه و ئه سپه ي بگرينه وه..."

خه ليل به دلنيايي يه وه گوتي:

"كه س ناتواني ئه و ئه سپه ي بگريته وه، كه س ناتواني ته نانه ت ليښي نيزيك بيته وه. ئه سپيكي سه يرو

سه مه ره يه. ده بيني جاريك له نه كاو ماوه يه ك ون ده بي و له هيچ كوځي ديار نيه و جاريكي ديكي كه به هيچ

جوړ چاوه پروان ني، له بهرچاوت قوت ده بيته وه. كه س نازاني له كوځي وه دي و ده چيته كوځي..."

حه مه د هه ناسه يه كي هه ل كيښاو گوتي:

"ئاخ، بريا تواني بامان ئه و ئه سپه بگرينه وه."

خه ليل گوتي:

"فكري ئه و ئه سپه له سه ري خو ت به ره ده ري."

پاشان پاشماوه ي به سه رهاتي ئه سپه كه ي گيړايه وه.

حه مه د تازه خهريك بوو خهوى لى بكهوى كه له نه كاو به حيلهى ئه سپيک كه عه رزو عاسمانى ليك ده دروون، راپه رى. به دواى حيلهى ئه سپه كه دا دهنگى هاويشتنى سى گولله ش به رز بووه وه. ئه سپه كه له په ستا دهى حيلاند. وهك حيلهى سام رى نيشتوى ئه سپيک ده چوو كه هه تا سنوورى شيت بوون ترسابى. حه مه د له هه رزاله كهى هاته خوار، بى نه وهى خوى پوشته كاته وه، به په له تاوى دا تفهنگه كهى و روشت. گه يشته سهر ساووران، په رپه وه ئه وبه رو له پشت ته پولكه يه كى چووكه له دامه زرا. خه ليليش به ئاره ق گيرو ده رپى وه به دواى دا هاتبوو.

حه مه د كاتيک خه ليلى به پيوه دى، رقى هه ستاو بانگى كردو گوتى:
"وه ره ئيره."

خه ليل هات و له په ناى وى چوكى دادا. له دووره وه دوو تفهنگى ديكه ش هاويژران و حيلهى ئه سپه كه توندترو شي تانه تر بوو و شه وگار دهنگى دايه وه.

حه مه د له رووبه پرووى خوى سي رهى له و جيگايه گرت كه بليسهى تفهنگه كانى لى هه ستابوو و پينج فيشه كى پيوه نان. له وه كه له و نيوه شه وه دا ته قهى له گرى تفهنگيكي نه ناسراو ده كرد، تووشى حاله تيكي سهير بوو. تاويك دواتر ديتيان تارمايى ئه سپيک به خي رايى و كه ميك دوور له خويان به پيشيان دا رابرد. حه مه دو خه ليل ماوه يه ك هه ر له وى چاوه رى مان. تارمايى ئه سپه كه له بهر چاويان ون بوو، روشت و دهنگى پيى له دووره وه هاته بهر گوى. گوىيان به عه رزى يه وه ناو گوىيان بو دهنگى سمى ئه سپه كه هه ل خست. دهنگه كه دوور كه وته وه دوور كه وته وه و پاشان بى دهنگ بوو.

ئه م تفهنگانه به چى يه وه نرابوون؟ داخوا جه ندرمه كان هه شارگهى حه مه ديان دوزيبووه وه؟ ئه گه ر هه شارگه كه يان ديبيته وه كى خه به رى پى داون؟ ته نيا دايه قه مه ر، وه سمانه زله، مه لا فه رهادو، سهيران به م هه شارگه يان ده زانى، له گه ل سه يفه لى مل دريژ... كه ئه گه ر له ت و كو تيشيان كردبان، جيى حه مه ديان به جه ندرمه كان نه ده گوت. نه كا مه لافه رهاد له به نديخانه له ژير ئه شكه نجه دا دركاند بيه تى، يان خه ليل؟ حه مه د ئاو رپى دايه وه و چه ند له حزه يه ك له بهر شو قى مانگه شه و ته ماشاى رو خسارى خه ليلى كرد. داخوا خه ليل له وانه بوو راپورتى لى بدا؟

"خه ليل، به فكرى تو كى جيگا كه مانى به وان گوتوه؟"

خه ليل گوتى:

"نازانم. كه س پيى نازانى هه تا پى يان بلى. ئه وانهى ده ش زانن ئه گه ر له ت له تيان كهى ئاشكراى ناكه ن."

"ئه دى سه يفه لى؟"

"ته ماشای ئه و مله دريژهي مه که , ده لئي قازه . سه يفه لي پياويکي به غيرته ."

"خه ليل , ئه گهر ليژه گه مارو بدرين ريگاي ده ربا زبونمان نيه . ئيره وهك كيوپاره نيه . له كيوي هه ر تاته به رديک و هه ر چله درکيک بنياده مي ده شاريتته وه . له م ده شته دا هه موو شتيک پياوي ئاشکرا ده کا . چوکورواو بويه نابي متمانه ي پي بکه ي . ياللا هه سته بچينه ئاکچاساز , يان ئه گهر هه ز ده که ي ئه تو هه ر ليژه چاوه ري به ."

خه ليل گوتي :

"ئه منيش له گه لت ديم . ئاخ بر يا چه کيکم بووايه ..."

"بچو له بن که پري ده مانچه که ي من هه ل گره و بي هينه ."

خه ليل به غاردان چووه بن که پري و ده سبه جي ده مانچه که ي هه ل گرت و گه رايه وه . هه مه د داها ته وه و گوتي :

"بروانه ... بروانه هووي تارمايي يه که خه ريکه دي ."

خه ليل ته ماشاي کردو گوتي :

"تفه نگيشي پي يه , به لام جه ندرمه نيه ."

پياوه که بو لاي وان ده هات .

هه مه د گوتي :

"ئه من ليژه ده چمه نيو قاميشه لان , ئه تو بچو پيشي . زورم لي بووه ته مه راق . ده مه وي بزائم كي يه .

پاشان له ساووران په ري يه وه , چووه نيو پوله قاميشيکي پرو دانيشته .

له پر له خواره وه ديسان دهنگي سمی ئه سپ به رز بوو . تارمايي يه که به بيستني ئه و دهنگه تاويک راوه ستاو پاشان ده سبه جي چوو له پشت ته پۆلکه يه که چووه که له سه ر زگ دريژ بوو . هه مه د گويي له خه ري چه خماخ بوو . دهنگي سمی ئه سپه که به ره به ره نيزيکتر ده بوو . له پشت ته پۆلکه که وه سي جار گر به رز بوو و دهنگي ته قه شه وگاري قه لاشته وه . به دواي دهنگي تفه نگه کان دا ئه سپه که پر به گه رووي حيلاندي و زوري پي نه چوو دهنگي پي ئه سپه که نه ما .

تارمايي يه که دوو سه د هه نگاويک له ولاي خه ليل بوو . خه ليل ديتي ئه و له جي خوي هه ستا . خه ليليش به خوي نه بوو له گه ل وي هه ستايه سه ري . تارمايي يه که خه ليلي ديت و چه ند هه نگاويک بو لاي هات , به لام له بهر هه رچي يه که بوو راوه ستاو پاشان گه رايه وه به غاردان راي کرده وه ئه و جيگايه ي لي را هاتبوو . خه ليل گوتي :

"ئاغاي خو م , هه مه داغا , کا برا خه ريکه راده کا . چ بکه م ؟"

هه مه د له قاميشه لان هاته ده رو به غاردان هاته وه لاي خه ليل . تارمايي يه که چووبووه نيو ئاودريک و

نه ده بينرا .

مانگ به سهر به رده لانه کانی ئاناوارزادا شوپ بپووه وه . به رده لانی ئاناوارزا له دوور له بهر شوکی مانگه شه و وه ک گه می به کی گه وره ی به زیونه خشاو ده چوو که له نیو ته م و مزدا به ئه سپایی ده چوو پيش و له بن پیشی دا باتلاغی ئاکچاساز به قامیش و جه گه نه مژاوی و تاریکه کانی وه وه ک ده ریا ده هاته بهرچاو . تاویکی دیکه که مانگ ئاوا بوو، به رده لانه کانی ئاناوارزا له تاریکایی دا نوقم ده بن و وه ک سیبه ریکی نادیار دینه بهرچاو .

حه مه د گوتی:

"پیوست نیه هیچ بکه ی . دیتت سیهری له چی گرتبوو و ته قه ی لی ده کرد؟"

خه لیل وه لآمی دایه وه:

"دیتم، ته قه ی له و جی یه ده کرد که دهنگی پیی ئه سپه که ی لیوه ده هات ."

حه مه د پرسى:

"ئه سپه که که سی سوار بوو؟ ئه من هیچ نه دی."

خه لیل وه لآمی دایه وه:

"ئه منیش نه م دی."

"ئه سپه که بۆ کام لا چوو؟ نه کا ئه سپه که ی خوومان بی."

خه لیل به دلنیا یی یه وه گوتی:

"ئه سپی خوومان بوو."

شه ویکی گه رم بوو . به زه حمه ت هه ناسه یان هه ل ده کیشا . ته یریکی سه یر په یتا په یتا به دهنگی شووم که مووی له شی بنیاده می راست ده کردنه وه ، ده ی خویند . شه و له بهر دهنگی بالی ته پویان گرمه ی ده هات . ته پویه کان وه ک کۆمه له هه ورکی پر هیرشیان هینا بووه سه ر حه مه دو خه لیل، حه مه د گوتی:

"سه یر بوو . به راستی چوکووراوش جی یه کی سه یره . کابرایه که له نیوه شه وی دا ده چیته ده شتی و ئه سپیک وه بهر تفهنگان ده دا . ئاخه ئه مه کاره ؟ به تایبه تی که ناش توانی ئه سپه که بیکی . ئاخه شتی وا ده بی؟"

خه لیل دیسان زۆر به دلنیا یی گوتی:

"ئه سپه که ی خوومان بوو."

به قسه کردن چوونه وه سه ر هه رزالی و چوونه وه نیو میش به نده که . مانگ ئاوا بوو . ئه ستیره کان زۆرترو گه وره تر بوون . ئه ستیره کان له زه مینه یه کی شین دا نیژرابوون . ئاسمان به ئه ستیره رازابووه وه . له ئاسمان له بهر ئه ستیره ی زۆر جیگا نه بوو ده رزی لی فری بده ی . هیچ ئه ستیره یه ک ئاوا نه ده بوو . شه ویکی کپو مات و بی با بوو .

دهنگی ئارامی هاژه ی ساوورانیان ده هاته بهرگوتی .

ديسان دهنګى سمى ئهسپهكه بيسټرايه وه. به لام وا ديار بوو ئهسپهكه زور دووره. دهنګى پيى ئهسپهكه ورده ورده نيزيك دهكه وته وه.

حه مه د له مئش بهنده كه هاته دهره له هه رزاله كه هاته خوارو گوتى:

"براله خهليل، زورم لى بووه ته مهراق كه بزائم ئهسپهكه مان كهسى سواره يان نا؟"

خهليل گوتى: "ئهنئيش دهمه ويى بيم" و له هه رزاله كهسى هاته خوار. ديسان هاتنه وه جيى پيشوويان و له پشت ته پولاكه كه خويان هه شار دا:

"دهنګى پيى ئهسپهكه بهره بهره نيزيكتره ئاشكراتر ده بوو. ئهسپهكه هات و راست له و له حزه يه دا كه به پيشيان دا تى ده پهرى، ئهوانى ديت و سلهميه وه و هاته سهر پاشووان. تارمايى ئهسپهكه چه ند جاريك به ره و ئاسمان كشاو ئه مجار هاته وه خوار. ئهسپ له بهر چاويان ون بوو. روئيشت و له دووره وه دهنګى سمه كانى بيسټرا.

حه مه د گوتى:

"ئهسپى خو مان بوو."

خهليل دووپاتى كرده وه:

"ئهسپى خو مان بوو."

"يه كيك دهيه ويى بى كوژى."

خهليل گوتى:

"عه لى سه فابهگ دهيه ويى."

"رهنگه."

چوونه وه سهر هه رزالى و له مئش بهنده كه يان خزينه وه. ئه و شه وه هه تا به يانى دهنګى سمى ئهسپهكه نيزيك ده بوو و دوور دهكه وته وه. گه لاويژ له ئاسمان دا خوئى نواند، شه و فينك دا هات. گه لاويژ دهره وشا. چوار پينچ هينده ي ئهستيره يه كى ئاسايى ده بوو. جاريك وهك هه تاو دهره وشاو جاريكى ديكه نووره كه ي مات و ليلى ده بوو. نووره كه ي جاريك مهيله وزه ردو جاريك ئامال سپى ده بوو. رهنګى ده گوري، وهك گرى ناگر دهره وشا يه وه و پاشان وهك سه هوئل ده ي بهست.

له هه رزالى هاتنه خوار. له نيزيك بى يه لئين له نيو پولا قاميشيك دا خويان شارده وه. ئهسپهكه هيدي هيدي وهك ئه وه ي له سهر نووكى لاقى بپروا به ههنگاوى دريژ دريژ هات و له شوئنى هه ميشه ي خوئى دا راوه ستا. بهره بهره كه هه وا روون ده بوو، په يكه رى ئهسپهكه ش دهره كهوت و روونتر ديار بوو. ئاره قى كرد بوو. شوئنه وارى كه ف له سهر مل و كه فه لى ده بينرا. ئهسپى خه نه يى ته ر بوو و له بهر تيشكى يه كه مين رووناكايى هه تاو دهره وشا يه وه. ماندوو بوو، ملي بهردا بووه وه، دت گوت خه وي لى كه وته.

خهليل پرسى:

"لیئی نیزیک بېمه وه، به لکوه بو من رام بېی؟ حه یوانات، ئەوانه ی له هه مووانیش وه حشیترن، له بهر من هه ل نایه ن، ته نانه ت چه قه ل و ریویش له من ناسله مننه وه." حه مه د بې ده نگ بوو.

خه لیل هه ستا. که وشه کانی دا که ندن و به روینیکی وه ک خزین چوو بو لای ئەسپه که، له ئەسپه که نیزیک بووه وه. له گه ل نیزیک بوونه وه، لیکندا لیکندا "کوپوو کوپوو" ی بو ده کرد. ئەسپ چووکتین گورانی به سه ر خوی دا نه هینابوو. خه لیل هه رچه ندی له ئەسپه که نیزیکتر ده که وته وه، هومیدی زیاتر په یدا ده کردو حه مه دیش زور به ئیشتیاوه چاوی تیوه بریبوو. خه لیل له ئەسپه که نیزیک و نیزیکتر که وته وه. سی هه نگاوی مابوون بی گاتی. راست له و له حزه یه دا که ده یه ویست خوی فری داته سه ر پشتی و سواری بی، ئەسپ گوئی له چه رمه وه بردن، ئاوپری دایه وه سه ر خه لیل و به روانینیکی وه ک روانینی ئاده میزاد ته ماشای خه لیلی کرد، سه ری هه لیناو له نه کاو هه ستایه سه ر پاشووان.

حه مه د دیتی که به ژنی ئەسپه که چۆن دریژ بوو و ئەندامی له کوئی وه تا کوئی راکشا. ئەسپی خه نه یی به چاولیک نانیک له بیستانی ده رچوو، و وه ک بریسکه تی ته قاند. هه تا چه ند له حزه یه ک سیبه ریکی ره شی دریژ که به سه ر بیستانه که دا بازی ده دا، له بنی چاوه کانی حه مه دو خه لیل دا مه له ی ده کرد.

سەيران ھەروا دەى گوت:

"دايه , دايه , دايه قەمەر ئەمەش بوو بە کار؟ دلم گرى گرتوھ , سەرم لە گيژەوھ دى. خوم بەسەر پيوھ راناگرم . دايه ئەمن دەترسم."

دايه قەمەر بەختەوھرو خوئشحال بە پيکە نينيکی بە ماناوه گوئی بو قسەکانى رادەگرت . بەلام لە روخسارى دا شتيکی وەك بەزەيى پيداھاتن بەدى دەکرا: "کچە بئى مرادەکەم , جوانترين ئافەريدهى سەر دنيا , ديسان ريگاگەت لى گورپاوه . ترسەگەت بەجى يە . لەروانگەى وانەوھ حەمەدوک چەتە يەکەو چەتەش ئەمپو زيندوو يەو سبەينى کەس نازانى چى بەسەر دى . ديسان ئەى جوانى جوانان , ئاگرت لە دل بەردەبى و بليسى لى ھەل دەستى."

بەلام ئەوھى بەدلى دا دەھات لەگەل سەيرانى باسى نەدەکرد . پاش عەزیز , ئەمەش حەمەد . . . مەخابن , بەختى جوان چاکان وەك روخساريان جوان نيه . جوان چاکان بە بەختيکی ناشيرنەوھ لە دايك دەبن . لەو چەند سالە دا پياو لە ئاويى دا نەما ئاشقى سەيرانى نەبووبى , لە کاتيک دا ئەو تەنانەت چاويکيشى لە چاوى ھيچيان نەکرد . چونکە دەى گوت , ھيچ پياويک نايەتە سەر جى وبانى عەزیز . . . سەرەنجام ھات و ئاشقى حەمەدوک بوو . ئەوينيکی وا ناھوميدانە دەردیکی گرانە , و ئەو کورپيژگە يەش بە ھيچ جور لە فکرى دا نيه , ئەو کچە چەندين رۆژە بە سەوداسەرى ھيلانەى لە چاوانى دا کردوھ , بە ھەر بيانوو يەك بى , بەشەو يان بەرپوژ دەچيئە سەردانى ھەتا گوئی لە دەنگى بى و ھەرکە دەرفەتيکی بو رى کەوت دادەنيشى و ھەتا بەرەبەرى ئيوارى لە روخساريەوھ رادەميئى . يانى پياويک ئەم حالەتە تى ناگا , ئەويش پياويکی بەھوشى وەك حەمەد . رەنگە ئەويش بزانى ئەم ئەوينە بئى ئاکامەو بو ئەوھى کچەکە لەوھ زياتر ئازار نەچيژى , خوئ بئى مەيل نيشان دەدا .

دايه قەمەر پيى گوت:

"خەفەت مەخو کچم . ھەر پياويک بت بينى ئاشقت دەبى . قسەى تيدا نيه ئاشقت دەبى . لە دى يەكى وا گەورەدا پياويکم بو وەببينە لە جوان و پيرو ساغ و نەخوئش کە ئاشقى تو نەبووبى . لە تەيرى ئاسمانەوھ بگرە تا مارو ميرووى سەر زەوى ئەگەر نييرينە بى , ئاشقت دەبى . حەمەد کارەساتى زور گەورەى بەسەر ھاتوون . ئەو کارەساتانە بەستە زمانەيان لە پى خستوھ ."

سەيران بە سۆزى دلەوھ دەى گوت:

"چاوم لى ناکا دايه , ھەر چاو لە چاوم ناکا . لە حالى من بئى خەبەرە . ھەر بە فکريشى دا نايە . وەختيک تەماشاشم دەکا ھەر دەپرسى "عەبدى رويشت ھەمزە ھات . ئەمە ريگاچارەى چيە ؟" لەوھ زياتر بير لە ھيچ

شتيک ناکاته وه. ناتوانی ئه و فکره له سهري خوی دهرکا. ئەم فکره وهك خۆرکه خهريکه ميشکی دهخوا. لهوانه شه ههر له فکری خه جيچی دا بی. خه جيچ له من جوانتر بوو؟"

سهيران له نیو دی دا حاله تيکی پر له نيگه رانی و هه ژانی هه بوو. له گز فکراڻ پرا ده چوو و هه ميشه ده چوو دهره وهی ئاوه دانی و دهی پروانیه لای بیستانه که و به و کاره نهختیک سوکنایی دههات. هیندی جاریش له حالیک دا جینگلی دهان ئازایانه له بهر خویه وه دهی گوت: "ئه گهر بزانی ئه من ناشقی بووم و خۆشی نه ویم و ئەمه شم پی بلی، خۆم ده کوژم." روخساری ناسک به لام پیاوانه ی هه مه د له بهر چاوی لانه ده چوو. وهختیکیش تامه زرویی سه رتا پای له شیی داده گرت، بی ئارام و قه رار دههاته لای دایه قه مه رو به پارانه وه وه دهی گوت:

"دایه خه ریکم ده مرم. شتيک په یدا بکه بوی به رم."

دایه قه مه ریش به پیکه نینه وه دهی گوت:

"کچه شیتته که، هه رچی له م ماله دا بوو هه لت گرت و برده ته بیستان. ئیدی هیچت نه هیشتوه که..."

پاشان شتيکی په یدا ده کردو دهی دا به سه يرانی که بیباته بیستان و له دلی خوی دا دهی گوت:

"کچه شیتته که م، جوانی جوانانم، کچه بی به خته که م، بی که سه نا هومیده که م ئاخری کاره که ت چ ده بی؟"

سهيران هیچ له فکری به رودوایی کاری خوی دا نه بوو، ته نیا بیری له هه مه د ده کرده وه که: "ئازاریکی پی نه گا، نینوکی له بهر دیک هه ل نه نگوی، با سهيران له تاوان بمری، با له داخ و ترسی ئه و به لایانه ی به سه ر هه مه دی دین بمری..."

رۆژیکیان به یانی دیسان سهيران هاته مالی دایه قه مه ر، شهوی تا به یانی دلۆپیک خه و نه تکابوو ه چاوه کانی:

"دایه، ئەمن ناتوانم ئوقره بگرم، شتيک وه بیینه بوی به رم."

هه رچه ندی گه ران و بیریان کرده وه، شتيکیان ده ست نه که وت بیبا. هه رچی له ئاوی دا هه بوو و ئه وهی له مالی ده ست ده که وت، سهيران هه مووی له گه ل خوی بردبوونه سه ر بیستان. سهيران هه ر رۆژه به بیانوی بردنی شتيک وهك سیر، رۆنه که ره، هه نگوین، گۆره وی، کراس و ده سحیب ده چوو سه ر بیستان.

"ئه م جاره به دهستی به تال بچۆ. ئاوا باشتره. ئه گه ر هیچ له گه ل خۆت نه به ی، بوی ده بیته فکر که بۆچی هه موو رۆژی ده چیه وینده ری. چه ند رۆژیک به دهستی به تال بچۆ. ئه وده م ئه ویش فکری بۆ په یدا ده بی که ئه و کچه بۆ هه موو رۆژی دیتته ئیره؟"

سهيران نهی ده توانی ئه و کاره بکا. له بهر چاوی وی به دهستی به تاله وه چوون بۆ بیستان وهك مردن وابوو. به ده ست به تالی چوون قه دری ده هی نایه خوارو ئه و هه سته ی بۆ پیک دههات که ده لئی روت و قوت له پیش چاوی هه مه د راوه ستاوه.

ماله که یان سه‌نگ و سووژن نا، زوړیان فکر کرده‌وه، به لّام شتیکیان نه‌دیه‌وه به که لکی بردن بئ. له نه‌کاو دایه‌قه‌مه‌ر هاواری کرد: "دیمه‌وه" و ده‌سبه‌جئ چووه سهر سندووقه دارگوپزه نه‌خشاوه‌که‌ی. به په‌له سندووقه‌که‌ی هل‌پچری، هل‌ی کولئ و زوو‌ئو شته‌ی لیئ ده‌گه‌پا دیتیه‌وه. پاشان له کاتیک دا مؤدنه زهرده کاره‌بایه‌که‌ی له ده‌ستی‌دا راده‌وه‌شان‌د، دایه ده‌ستی سه‌یرانئ و گوتی:

"ها بگره. بو‌ئو هم‌پرو‌ئو مه‌ت به‌سه. سبه‌ینیش خوا که‌ریمه، شتیك په‌یدا ده‌که‌ین. وه‌ختیک ئیمه زه‌ماوه‌ندمان کرد ئم دارجگه‌ره‌یه که‌ریم ئوغلئ ئاغای گوندی "یوروک" بو‌مام وه‌سمانتي هی‌نابوو."

سه‌یران ده‌ستی له‌ستوی دایه‌قه‌مه‌ر کرد، ماچی کردو گوتی:

"به قوربان‌ت بم دایه، دایکی ئینسان و دلپاکم... " پاشان له نه‌کاو قسه‌که‌ی بری و سیبهری خه‌فته‌تیک نیشته سهر دم و چاوی و له کاتیک دا داریغاره‌که‌ی بو‌لای دایه‌قه‌مه‌ر راده‌داشت گوتی: "ئاخر ئو جگه‌ره ناکیشئ."

"کچه شیتته‌که. ئیمه‌ش ده‌زانین ئو سیغار ناکیشئ. هل‌ی گره، بیبه."

سه‌یران قانع بوو و ده‌سبه‌جئ وه‌رئ که‌وت. له‌به‌ر گه‌رماو له‌نیو تو‌زوخول دا ئه‌وه‌نده خو‌ش ده‌رپویش‌ت ده‌ت گوت غار ده‌دا. پشووی سوار ببوو و ئاره‌قی ده‌رکردبوو. جله‌کانی شه‌لالئ ئاره‌ق بوون. ئو بو‌ئو وه‌ی له‌حزه‌یه‌ک زووتر بگاته بیستان خوی به‌ ئاوو ئاوردا ده‌دا.

وه‌سبه‌ینئ را مریشکیان سوور کرده‌وه و روژی سیه‌م سه‌یران سه‌رشیری بو‌حه‌مه‌د برد...

سه‌یران ئیدی شهرمی ده‌کرد بچیتته‌مالئ دایه‌قه‌مه‌ر. هم‌وو روژی ئیواران هر که‌ خو‌ر ئاوا ده‌بوو، ئارام و بئ‌ده‌نگ، بئ‌ئوه‌ی که‌س بی‌بینئ له‌ مالئ وه‌ده‌ر ده‌که‌وت، ده‌چووه بیستانئ و چاوی له‌وه‌رزاله‌وه ده‌برئ که‌حه‌مه‌د له‌سهری ده‌نووست و هه‌تا تاو هل‌ده‌هات له‌وی چاوه‌روان ده‌ما.

ئاپورای ته‌پوو می‌شووله شالوویان بو‌دیناو ده‌سته‌کانی سه‌یران له‌ته‌پو ده‌رکردن ماندوو ده‌بوون. ته‌پویه‌کان ته‌نانه‌ت له‌سهر جله‌کانیشیه‌وه پی‌یانه‌وه ده‌دا.

شه‌ویکیان سه‌یران قیرووسیای لی‌کردو به‌زگه‌خشکه خوی گه‌یاند ه بن ه‌رزاله‌که‌ی چه‌مه‌دو سه‌رانسه‌ری شه‌وی گویئ بو‌ده‌نگی هه‌ناسه‌کانی راگرت و سوکنایی هات.

پیاویکی چه‌کدار هه‌تا به‌یانی له‌ده‌وربه‌ری بیستانه‌که ده‌خولایه‌وه. یه‌کی کورته‌بالا بوو، کاتیک به‌رئ دا ده‌رپویش‌ت، هه‌ستی پیئ نه‌ده‌هات. جار جاریش ده‌هاته نيزیک ه‌رزاله‌که‌و گویئ هل‌ده‌خست و پاشان به‌ غاردان ده‌گه‌رایه‌وه بو‌لای ژوروی نارلی‌قشلاو دور ده‌که‌وته‌وه.

سه‌یران له‌و باره‌یه‌وه هیچی بو‌حه‌مه‌د باس نه‌ده‌کرد. چونکه به‌رامبه‌ر به‌و پیاوه چه‌کداره خوی به‌ پاریزه‌ری چه‌مه‌د ده‌زانی و له‌ دلئ خوی دا ده‌ی‌گوت: "با ئو بخه‌وی، ئازایه‌که‌م، به‌جه‌رگه‌که‌م با بخه‌وی، ئه‌من لیئ وریام."

شه ویک له شه وان پیاویکی چه کدار هات و راست رووبه پووی هه رزاله که له سه ر لیوی ساووران راوه ستا. پاشان لاقه پر له برینه کانی دریژ کردو شوتنی. پیاویکی کورته بالا بوو. سهیران به زه حمه تارماییه که یه ده دی. له جیی خوی هه ستاو چوو بو لای پیاوه که. کابرا ده سبه جی راپه پی، گه راپه وه و ناماده ی راکردن بوو. سهیران بانگی کرد:

"راوه سته. ئەتۆ کیی؟"

"پیاو" هکه هه ر که دهنگی ژنیکی بیست راوه ستاو چاوه ری ما. سهیران له ئاوه که په ریه وه، هاته کن تارماییه که وه به توورپی لی پرسی:

"ئەتۆ کیی. هه موو شه وی لیره چ کاریکت هه یه؟"

کابرا گوتی:

"ناوم ئاده مه. میرشکاری عه لی سه فابه گم... ئە سپیکمان به ره لالا بووه، ئاغا پیی گوتووم... ئاغا پیی گوتووم که... هه تا ئە سپه که نه گریه وه، نابی بییه وه... ئە وه چه ند مانگه..."

سهیران نه ختیکی دیکه لی نیزیک بووه وه. ئاده م له سه ر قسه کانی رویشته:

"ده زانی چیه خوشکی، ئەم ئە سپه ئە سپ نیه... ئە... ری. ئە سپ نیه، جندۆکه یه، په ری یه، وه ک تارمایی و خه یاله... له پر ده بینی له بهر لووتت قوت ده بیته وه له نه کاو ده بینی ون بوو."

سهیران ئە و سام ری نیشته نه ی پیشی نه ماو گوتی:

"ده یان گوت ئەتۆ کوژراوی. یوبازنۆغلی یان گرت بردیانه به ندیخانه. ده لین ئە و توی کوشته وه."

ئاده م وه لامی دایه وه:

"ئە من خه به رم نیه. ئە من ئاگام له هیه نیه. ئەم ئە سپه جندۆکه یه، په ری یه..."

پاشان وه رسووراوه هه تا تینی تیدا بوو به ره و به ستین غاری دا. حه مه د که له دهنگی وتووژی ئە و دووانه وه خه بهر هاتبوو، خوی له هه رزاله که فری داو نه راندی:

"کی یه؟"

سهیران له حالیک دا ده له رزی ده سبه جی له سه ر عه رز دریژ بوو. به بیستنی دهنگی حه مه د ده ست و لاقی سست بوون.

حه مه دو خه لیل چه ند جاریان بانگ کرد. ده وروبه ری بیستانه که یان سه رانسهر پشکنی. به لام که سیان نه دیته وه.

هه تا لووتکه ی کیوه کان روون بوو و گه لویژ دره وشا، سهیران نه ی توانی له و جیی لی راکشابوو، هه ستی، و هه ر له وی به ده ست و لاقی سست و له رزۆکه وه مایه وه. خاکی گه رم له شی گرگرتووی ئە وی گه رمتر ده کرد.

به دهنګی ته قه له خهویکی شیرن راپه‌رین. دئ گه مارؤ درابوو و له هر چواردهوری دهنګی ته قه دهات. خه لکی ئاویی که چاوه‌روانی شتیکی وا نه‌بوون و پئی‌ان و ابوو هه‌موو شتیکی ته‌واو بووه، ئه و شه‌وش ئاسووده و ئارام لیی خه‌وتبوون. دهنګی ته قه جار به‌جار نیزیکتر ده‌بوو و چهند له‌حزه دواتر له‌نیو ئاوه‌دانی دا دهنګی ده‌سپړژ به‌رز بووه‌وه.

ئوغله‌مه‌یه‌که‌ی وه‌به‌ر ده‌سپړژ داو شه‌و پر بوو له شیوه‌ن و گریانی ژن و مندال. ئه‌سپان ده‌یان حیالند، سه‌گ ده‌وه‌رین، که‌له‌باب ده‌یان خویند، ژنان هاواریان ده‌کردو مندال ده‌گریان. دهنګی ته قه برپایه‌وه و دهنګی سمی ئه‌سپان به‌ره به‌ره دوور که‌وته‌وه و دوايه بئ‌دهنگ بوو.

لای پارشیوان دیسان دئ وه‌به‌ر ده‌سپړژ درایه‌وه. دیسان ئه‌سپان حیالندیان و سه‌گ وه‌رین و زیږو هؤری ژنان ده‌رو ده‌شتی پر کرد. دهنګی گریانی ژنه‌کان ورده ورده دوور که‌وته‌وه و چووه نیو قوولایی شه‌و و بئ‌دهنگ بوو.

جووتیاران له ماله‌کانیان هاتنه‌ده‌ر. په‌لامارده‌ران سی کچی ئه‌و مالانه‌یان که تازه هاتبوونه‌وه به پرچان راکیشابوون و له‌گه‌ل خویان بردبوون.

ئو روژه جووتیاره‌کان بئ‌ته‌وه‌ی ده‌ست له ره‌ش و سپی بدن یان قسه‌یه‌که‌ بکه‌ن، به ده‌ست و بالی هه‌لواسراوه‌وه له‌نیو دئ دا ده‌هاتن و ده‌چوون.

شه‌وی دواتر دیسان سواره‌کان هاتنه‌وه. پاش گولله‌باران کردنی دئ سی که‌ویلیان ئاور دان. بو به‌یانی عه‌لی سه‌فا دورسوون دورمووشی نارده ئاوه‌دانی.

دورسوون دورمووش هاته ئاوه‌دانی، رووی کرده سه‌یفه‌لی و گوتی:

"به‌ستان نیه؟ ئاغا ده‌لئ ئه‌گه‌ر به‌سیان نیه، ئه‌گه‌ر دئ‌یه‌که‌ چؤل ناکه‌ن و نارپون ئیمه به‌رنامه‌مان زور به‌ده‌سته‌وه‌ن. گوتمان ئیوه برای ئیمن، که‌س و کارمانن، به‌لام..."

ئهمجار دورسوون دورمووش ده‌ستی له‌به‌ر پشتینئ ناو وه‌ک عه‌لی سه‌فا که‌می‌ک خوئی به‌پشته‌وه‌دا شکانده‌وه‌وه به‌لاسایی کردنه‌وه‌ی ئه‌و ده‌ستی به‌قسان کرد:

"نه دئ‌یه‌که، نه پینج دئ و نه پاریزگاری ئه‌دنه‌هیچیان ده‌ره‌قه‌تمان نایه‌ن. دیهاتی‌یه‌کان! هاوونیشتمانان، براینه، ئه‌وه‌ی بزائن که ئه‌گه‌ر له ماوه‌ی حه‌وتوویه‌که‌ دا ئه‌م دئ‌یه‌که‌ چؤل نه‌که‌ن و نه‌رپون و بتانه‌وی که‌لله‌شه‌قی بکه‌ن، ده‌بئ فاتیحه‌ی دئ‌یه‌که‌تان بخوینن، هه‌رچی گیان له‌به‌ری له‌م دئ‌یه‌دایه له‌پیاوو منداله‌وه بگره‌تا بالنده‌و میرووله هه‌موو له‌نیو ده‌چن. شه‌ویک دئ‌یه‌که‌که‌مارؤ ده‌ده‌ین، شه‌ویک که‌بایه‌کی به‌قه‌وه‌تی بئ، ئاگری تی‌به‌رده‌ده‌ین. نایه‌لین گیان له‌به‌ریش له‌دیی وه‌ده‌رکه‌وی. هه‌رکه‌سیش بیه‌وه‌ی

وهدهرکهوئى به تفهنگ لئى ددهمین و له نیو ئاگره کهى داویننه وه. ئیوه چند دیهاتى یه کهى بئویژدان بوون،
چهند بئقیمه تن. بۆچی زهوى و زارى خه لک چۆل ناکه ن و نارۆن؟"
پاشان خۆى هاویشته سه ر ئه سپه کهى و رۆیشت.

که میك دواتر دئیه که تووشى شله ژانیکى سه یر بوو: هیرش که ران ئه و سئى کچه ی بردبوویانن شه که ت و
کفت و پرووت و قووت به مه مکى خویناوى و له شى رهش و شین هه لگه راوه وه له پشت ئاوه دانى به ره لالیان
کردبوون. کچه کان له کاتیک دا به ده ستیک ئه ده بی خوینان داپۆشیبوو و به ده سته که ی دیکه یان هه ولیان
ده دا مه مکه خویناوى یه کانیان داپۆشن، شپرزه و په ریشان هاتنه وه نیو دئى. هه ریه که ی چارشویکیان
به سه ردا دان و بردیاننه وه مال ه کانیان. کچه کان هه رسیک نه خووش بوون. له لایه ن ژماره یه که ی زۆره وه
ده ستریزى به نامووسیان کرابوو.

له مه خفه ره وه ژماره یه که جه ندرمه هاتنه ئاوه دانى، به لام جووتیاره کان پئیان گوتن هه یچ نه بووه و
شکایه تیشیان نیه .

سه فچه کاهیا دئى پر له خوین بوو، له حالیک دا یه کجار زۆرى رق هه ستابوو له دئى خۆى دا گوتى: "بۆچی
پیم نه گوتن که حه مه دۆک لیره یه ؟" راوه ستا تا شه و داها ت. وه ختیك کورپه که ی و کچه کانى و نه وه کانى
خه وتن به سپایى له جئى ها ته ده ر. پئویست نه بوو خۆى پۆشته کاته وه، چونکه هه ر به پۆشته یى راکشابوو.
ده سبه جئى وه رپئى که وت. داخوا مه وداى نیوان ئاوه دانى و کیلگه که ی عه لى سه فا چهند بوو؟ داخوا به یانى
ده ی توانى بگاته وینده رپئى؟

وه ختیك هه تاو که وت نیوه ی ریگا که ی بریبوو. لای ئیوارپى بوو که توانى به لاژه لاژ خۆى بگه یه نیته
باله خانه که ی کیلگه ی عه لى سه فابه گ. عه لى سه فابه گ له مالئى بوو. به دیتنى سه فچه کاهیا تئگه یشت ده بی
خه به ریک هه بی.

سه فچه کاهیا ده ی گوت:

"کورپى خۆم عه لى ئاغا ماندووم، شه که تم، برسیمه خه ریکه ده مرم. هیندئى قسه م پئته، به لام له پیش دا
ده بی که میك بیمه وه سه رخۆم."

دنیا یه کجار گه رم بوو، وه ختیك شه و به سه ر ده ستان دا ها ت تازه سه فچه کاهیا ده ها ته وه سه ره خۆ.
به دۆى ساردو تاس که باب و که وه ره ی پلاو میواندارى بیان لئى کرد. سه فچه کاهیا پاش ئه وه ی نانه که ی خواردو
ته واوى کرد، گوتى:

"قسه کانمان تاییه تین. نابئى له خه لکی گوندی که س بزانی که ئه من ها توومه ئیره. ئه گینا ده م کوژن.
ئه و جانه وه رانه له ت و کوتم ده که ن. ئه من له ژیانى خۆم دا جانه وه رم زۆر دیون، به لام خه لکی وایواى
جانه وه ریکى دیکه ن. خوا ئه گه ر ددانیان بداتئى نابئى نینۆکیان بداتئى و ئه گه ر نینۆکی دانئى نابئى ددانیان
بداتئى!"

عەلى سەفا دەستى گرت و ھەلىستاندو بردىھ ژورىكى دىكە . دنيا يەكجار گەرم بوو . عەلى سەفا گوتى :

"فەرموو ئاغاي خۆم , گويم لىتە ."

سەفچە كاهيا بە پستەي "ئەتۆ من ناناسى عەلى ئاغا . . ." دەستى بە قسان كرد :

"بابى تۆ نيزىكترىن دۆستى من بوو . سەردەمىك ھەردووكمان كوئخا بووين . ئەمن كوئخاي وايواي بووم و ئەو كوئخاي چىك چىك لار . . . مەبەستم لە كوئخا ئەوھىھە كە ئەمپۆ پىي دەلئىن موختار . مەبەستم ئەوھىھە كە تۆ تەمەنت كەمە , ئەودەم ھىشتا نەببووى . ئەوھە زەمانىك بوو كە عوسمانىيەكان دنيايان گرتبوو . ھاتووم پىت بلىم كە مەترسىيەكى گەورە لەسەر سەرت دەسوورپى ."

عەلى سەفا شلەژاو گوتى :

"بلى مام سەفچە ."

"دەت كوژن . . ."

"كى دەيەوى بىم كوژى؟"

"بۆخوى , ھەر ئەم رۆژانە ."

"كى دەيەوى بىم كوژى؟"

سەفچە كاهيا بە راويژىكى ئارام و ھىدى گوتى :

"ھەمەدۆك عەلى ئاغا ! ھەمەدۆك دەيەوى بت كوژى ."

عەلى سەفا بە شلەژانىكى زياترەوھە گوتى :

"ھەمەدۆك لە كوئىيە ؟ كەنگى ھاتوھ , چىي لى ھاتوھ , كەنگى ؟ چەند كەسى لەگەلن . . ." ئەوھى لىي

دەترسا , خەرىك بوو بەسەرى دەھات .

"زۆرم بىر كەردەوھە . دوو مانگە بىر دەكەمەوھە , نەم دەويست پىت بلىم . بەلام نەم توانى . رازى نەبووم

بمى . ئىستاش ھاتوومە مالىت كە ئەو خەبەرە ناخۆشەت بدەمى ."

عەلى سەفا گوتى :

"تىگەيشتم , رەعيەت ھەتا يەككى لە پشت نەبى , ئاوا كەللەشەق نابى . ئىستا حالى بووم . حالى بووم ."

"مەسەلەكە روون بووھە ؟ . . ."

"ئىستا ئەوان لە كوئىن , چ دەكەن ؟"

"راوھستە عەلى ئاغا , سەبركە ! نازانم دوو مانگ پىش بوو , سى مانگ پىش بوو يان زياتر , شەويك گوتيان

ھەمەدۆك ھاتوھتە ئاوھدانى . چووم گەيشتمە بن تووھ گەورە دىتم قىامەتە . . . درم بە ھەشىمەت داو

چوومە لايان . لەنيوھپراستى ئاگرىان كردبووھە . لەبن دارتووھەكە بەرپەو مافوورەيان راخستبوون . سەيفەلى

سى مەرى سەر برىبوون . خەرىك بوون قسەيان دەكردن . ئەوھى پىيان دەگوت ھەمەدۆك كەبراىەكى يەكجار

كەلگەتى بارىك بوو . بەپراستى خوا بەژن و بالايەكى سەيرى پى دابوو . وەك سپىدار دەلازاىەوھ .

سه یفه لی، سه یفه لی مل دریژی ده لیم گوتی: "به خیر بیی، خیرو به ره که تت هیئا، چۆن بوو په یدا بووی؟" پاشان پرسى: "بۆچی هاتووی؟" ئەویش گوتی: "هاتووم عەلی سەفای بکوژم. بیستوومه زۆلم له دیهاتی یه کان ده کا. " گوتی: "له چیاى پرا هه ربۆیه هاتوومه چوکوراوا که ئەوی بکوژم. " "ئى، که وایه وای گوت... به لى؟"

"وای ده گوت. دیاره زۆر شتی دیکه شی گوت: "ئه گەر مالى ئاگا کانم به سه ریان دا نه پوو خاند ناوی خۆم ده گورم. " گوتی: "عه بدیم کوشت، به لام عه بدی شتی که نه بوو، ده بی عەلی سەفای بکوژم هه تا ناوبانگم له دنیا دا، له کیوان دا هه تا ئەنکه ره ده نگ بداته وه! " زۆر پی که نی. ئەوه نده پی ده که نی که... ده ی گوت: "ئىستا ئەو، ئەو عەلی سەفابه که بی خه به ره. " ده ی گوت خه به ری مه رگی خۆی نیه، نازانى ئیزرائیل له چیاو به نده نان هاتووه ته خوارى. " عەلی سەفا گوتی:

"با وا بى. من، من، من من من... چەند کەس دەبن؟"

"زۆرن... زۆر... هه موویان چه کدارن. فیشه کدانه کانیا ن گول دۆزی کراوه. ژماره یان یه کجار زۆره. چاوه کانی ده ت گوت پۆلان. په یتا په یتا سویندی ده خوار دو ده ی گوت: "دیهاتی یه کان! مه ترسن. هه تا ئەم ماوم مه ترسن. هه تا ئەم ماوم منه ت له شاو سولتانیش هه ل مه گرن. ده ره قه تی هه موویان دیم. " ده سته کانی زۆر زه لام بوون. ده ستیکی پیوه بوون وه ک چنگورکی هه لۆ. ده ی گوت: "ئه گەر نه توانم عەلی سەفا به گی بکوژم بۆچی ناوی خۆم ناوه حه مه دۆک و وه چیاو به نده نان که وتووم، ئەدی بۆ پیم ده لین شه هیئا چیاکان؟" پیاوه کانی پیان نه ده گوت حه مه دۆک. ناوی نه یی یان بۆ داناوه. هه مووان پیان ده گوت شه هیئا.

"ئىستا له کوئیه، له دىيه؟"

"زۆر زرينگ و زۆله! چما له دىي ده مينىته وه؟ ئەو ته نانه ت له دىي ئيمه ش تاقه شه ويك مايه وه. ده ی گوت: "ئه من به نیاز نیم له چوکوراوا بمینمه وه. هه ر ئەم رۆژانه کاره که م ته واو ده که م. هه ر ئەم رۆژانه له جياتى ئاو خوینی عەلی سەفا ده خۆمه وه و له و گه رمای هاوینه دا دلای خۆم فینک ده که مه وه، پاشان دووباره ده چمه وه چیاو به نده نان، چه ته ده بی لاقیکی له چیا بی و لاقیکی له نیو لیره وار. " ده ی گوت: "هه تا ئەوم نه کوشتوه له چوکوراوا نارۆم. " قسه که ی هه ر ئەمه بوو و هیچی دیکه ی نه ده گوت. "

"ئىستا له کوئى بى باشه. ئەتۆ خه به ريك مه به ريكت لىي نيه؟"

دهنگى به ته واوى ده له رزى.

سه فچه کاھیا گوتى:

"با، هه مه..."

له په ستاش هه ناسه ی هه لده کیشان و له دلې خوی دا ده ی گوت: "ئا... خ خ خ ! ئە گەر هەر ئە و رۆژە ی حە مە دۆک هاتبوو خە بەرم پئی دابا که هاتوو ته چوکورواوا ئە م ناپیاوه پرپو وچه ده ترساو ئە و هە موو بە لایه ی به سەر نه دیناین. " رهنگی روخساری عه لی سه فابه گ ورده ورده شین هه لده گه پراو سه فچه کاهیا به دیتنی ئە و دیمه نه له خو ش ی یان له که ولی خوی دا جیی نه ده بوو:

"هه مه , خه به ریم هه یه . ئیستا رهنگه له چیا ی "حه میده " بی . له بن ئە و داره که خه لک بو مراد خواستن ده چنه بنی . ئە مه یه ک... له وانه یه له قه لای ئاناوارزا بی , ئە مه دوو . له وانه یه چووبیته لای "قه ره ته په " ئە وه سی . له م ده شته دا نابی بوی بگه پئی . ئاو کابرا گه له گه ته , ئە و حە مە دۆکە چه ته یه کی زۆر زرینگ و حه رام زاده یه ."

عه لی سه فابه گ له فکروه و چوو , چاوه کانی بریسکه یه کیان دا , ته واوی ئە ندامی له شی له نۆبه تی دا گریان گرت و روخساری ره ش ئە سمه ری سوور هه لگه پرا . پاشان ئاره قیکی ساردی ده رکرد . سه فچه کاهیا گوتی :

"ئە و خوین خۆره تو ده کوژی . وریای خۆت به . شتیکی دیکه ی ده گوت . ده ی گوت : "پیاویکی زۆر گه وره م له پشته . " ده ی گوت : "عه لی یه فهندی چوزانی ئە من کیم له پشته . " ده ی گوت : "ئە گەر ئە م عه لی سه فابه گه بزانی ئە من کیم له پشته . " دوور له رووتان په رژینیکی قایم بی , ده ی گوت "عه لی سه فابه گ . " ده ی گوت : "ئە گەر عه لی سه فابه گ بزانی له ترسان لیوی ده قه لشن , دئی ئیوه هیچ , هه موو خاکی چوکورواوا ئە نه دۆل به جی دیلی و هه تا ئە وه به ری ده ریای مه رمه ره راده کا . به لام مه یه لن پئی بزانی . چونکه هه لدی و ناتوانم بی کوژم . نه وه کا . نه وه کا , نه وه کا بزانی ! ئە م جوړه سه گانه عاده تن ترسه نوکن . ئە م بی قیمه تانه وه ک که رویشک بی غیره تن . نه وه کا پئی بزانی , ئە گینا هه لدی . " ده ی گوت : "با له هه موو شتیکی ناگادار بی , به لام مه یه لن ئە و یه که یان بزانی ."

عه لی سه فا به توندی راچه نی . خه ریک بوو چاوی پئی ده رپه پرن , نه پراندی :

"ناوه که ی گوت ؟ ئە و که سه کی یه ؟"

سه فچه کاهیا به ده م خو خاوکیش کردنه وه گوتی :

"ناوه که ی نه گوت . ئە و زۆر زرینگه ! چما ده یلی ؟ به لام تی گه ی شتم پیاویکی زۆر گرنگه , له ئە نکه ره ش داده نیشی ."

عه لی سه فا له حالیک دا هاواری ده کرد : "بوخۆم ده زانم " ده رپه ری و گوتی : "ده زانم کی یه " پاشان هات رووبه پرووی سه فچه کاهیا راوه ستا . ده ستی پیره پیاوی گرت و ماچی کردو له سەر سه ری داناو گوتی :

"دۆستی بابم ! ئە تو ژیا نی منت نه جات دا . فکری هه موو شتیکی کردبوو , ته نیا ئە مه یانم به فکرا نه هاتبوو که حە مە دۆک بو کوشتنی من هاتوه ته چوکورواوا ."

سه فچه کاهیا ده ستی گرت و له کاتیکی دا ده ستی به سه ردا دینا گوتی :

"ئەتۆ زولمت کرد. ئەتۆ زۆر زولم لەو خەلکە دەکەى عەلى ئاغام. زولم هیچ وەخت کارىكى باش نىه. " عەلى سەفا دەستى لە دەستى وى راپسكاوت و وەك بەردىكى بى دەنگ چاوەرپى ما تا بزانی سەفچە کاهیا چ ئاکامىك لە قسەکانى خۆى وەر دەگرى.

"كارىكى باشت نە کرد کە یۆبازنۆغلى و مە لافەرھادت بە گرت دا. یەکیان پیاوی خوایه و ئەوی دیکە شیان بابایەکی غەریب و بیچارە یه. زەینە ل و ئادەم ئەوان نە یان کوشتوون. پیاوہەکانى حەمە دۆک کوشتوویانن. ھەر پیاوہەکانى ویش ھەموو شەوئ مالا کەت وە بەر تەنگان دە دەن. راکیشانى کچەکانى دىئى ئیمە و دەستدریژی بە وانیش کارىكى دروست نىه... دووپاتیان مە کەوہ عەلى ئاغا, دەت کوزن. ئەمشە و بچۆ لە جى یەك خۆت بشارەوہ. ئەمشە و نا سبەى شەوئ دە یانەوئ مالا کەت بە سەردا ویران بکەن. بیستوومە حەمە دۆک دە یەوئ بە دەستە یەکی سەد کەسى یەوہ بى و ھیرش بکاتە سەر مالا کەت. بلئى مە لافەرھادی ئازاد بکەن. ئەسپ و ماین و گاوگۆلە کە مان وئ دەوہ. " عەلى سەفا نە راندی:

"نايان دەمەوہ. یا دىھاتى یەکانى وایوای لە سەر زەوی و زارە کەم دەر دە کەم یان دە کوژریم. پاشان چو دەرگای ژوورە کەى کردەوہ و بانگی خوارەوہ ی کرد: "ئەسپەکان حازر کەن!" ئەمجار دووبارە ھاتەوہ لای سەفچە کاهیا. ئەو بە پىوہ راوہ ستابوو. باوہ شى بە سەفچە کاهیا دا کردو گوتى: "بژى یاخوا, زۆر سوپاس" ئەمەى گوت و خیرا وە دەر کەوت.

لە خواری ئەسپەکان ئامادە بوون. ھەشت سوار بە لە حەزە یەك سواری ئەسپان بوون و ملی رىگایان گرت بەرە و شار. وەختىك عەلى سەفا گە یشتە شارى, دەسبە جى دەنگۆى لە نیو شاردا بلاو کردەوہ کە حەمە دۆک بە سىوچوار سوارەوہ لە ئاکچاساز بینراوہ. خەبەرە کە بە چەند رۆژ لە شارەوہ گە یشتە سەرتاسەرى چوکورواو. وەختىك خەبەرە کە دەماودەم گەراو ھاتەوہ لای عەلى سەفا بە تەواوی گۆرابوو و ببوہ شتىكى دیکە:

"دەستەى حەمە دۆک لە جياتى سىوچوار کەس کە عەلى سەفا بالۆى کردبووہوہ, سەدو ھەشتا کەس بوون. حەمە د لە ئاناوارزا نە بینرابوو, بە لکوو لە جى دا ئەوئى کردبوو بئکە یەك و لەوئى را دارو لە لەى بۆ ھەموو خان و ئاغاکان و بۆ حکوومەت دادەنا. دەى گوت: "ھەتا ئەمن زیندووم نایەلم حکوومەت و ئاغا خانە خوین خۆرەکان ئەو فەقیرو ھەژارەو ئەو رەش و رووتانە تالان بکەن. ئەگەر پىویست بى ھەمووانیان لە بەین دەبەم. دەورانى ئاغا یان بە سەرچوو!"

بەرە بەرە ئاغا یەکان ترس و سامیان پى دە نىشت. دىھاتى یە فەقیرو ھەژارەکان و ئەو رەوہ جانەوہرە چاوەرپوانى پرىشكىك بوون. ئەم ترسە نەینى یە لە کۆنەوہ ھیلانەى لە ناخى دلئى ئاغا خانەکان دا ساز کردبوو.

به هاتنه گۆرپی ناوی حه مه دۆك دووباره سروودو شیعرى خۆمالی كه وتنه سه ر زارو زمانان و به گوئی
ئاغاكانیش گه یشتنه وه. هینانه گۆرپی مه سه له یه كه له شیعر و گۆرانى یه خۆمالی یه كان دا مه سه له یه كى
خه تهرناك بوو. له زمان حه مه دۆكه وه ده یان گوت، هه تا مالى ئاغاكان و پیران نه كه م هه رگیز ئه م ده شته
به جى ناهیلیم. یان:

وا حه مه دۆك ده لى له سه ر چیاكان
جه ندرمه له دووى ئازایه ك ده گه رپین
پیاویك كه ئاغاكان له ترسى ناوی
شه و به دلّه خورپه وه ده خزینه نیو نوین
چونكه ئه و ده زانى و باشیش ده زانى
چیا به رزه كانیش له هه لۆ ده ترسین
ئه و گۆرانى و شیعره خۆلاتى یانه عه لى سه فایان هینده ی دیکه ده ترساند.

جووتیاره كانى وایواى به خۆشحالى یه وه ده یان گوت: "شیرى دایكى لى حه لال بى. شیرى دایكى له
حه مه دۆك هه لۆى لووتكه به رزه كان حه لال بى. دارو نه دارمان، ژن و مندالمان قوربانى تاله موویه كى بى."
ده ستدریژی به نامووسى كچه كانیان كرابوو. گاوگۆله كه یان به تالان برده بوون، ئه سپه كانیان لى دزیبوون،
ماله كانیان سووتاندبوون، كه س و کاریان له به ندیخانه بوون. به لام ئه و هه مووه كارى نه ده كرده سه ر
وره یان:

"به لى! حه مه دۆك چوه ته شاخه كانى ئاناوارزاو نه خشه و به رنامه داده پیرى... به لى! سویندى خواردوه
كه گیانى عه لى سه فا بستینى... " له ئاخى هه موو رسته یه كیش دا ناسناوى "هه لۆى چیاكان" یان
"شه هینى شه هینه كان" یان لى زیاد ده كرد.

جوانترین و به ناوبانگترین شیعره خۆمالی یه كان له تارىفى حه مه دۆك دا له وایواى داده نران. كه س
نه ی ده زانى ئه م شیعرانه كى دایان ده نى.

وه سمانه زله ده ی گوت: "زۆر سهیره! چما له م دنیا یه دا چه ند حه مه دۆك هه ن؟ ئه وه نده ی ئیمه بزانی
حه مه دۆك له لای خه ليله كۆسه یه و له نیو بیستانى خه رىكى حه سانه وه یه. داخوا ئه و كورپه مان رۆژى شتیكه و
شه وى شتیكى دیکه؟"

رۆژیکیان به یانى خه بهر هات كه جه ندرمه حه مه دۆکیان له شاخه كانى ئاناوارزا گه مارۆ داوه. دنیا پر بپوو
له جه ندرمه و به ره و حه مه دۆك ته قه یان ده كرد. حه مه دۆك ئه و رۆژه به تاقى ته نى له گه ل ئه و هه مووه
جه ندرمه یه شه پى كردبوو، پیاوه كانى له گه ل نه ببوون، چووبوونه به رزایى یه كانى كووزان. حه مه د پى
گوتبوون: "ئیه برۆن، نامه وى به لایه كتان به سه ر بى. ئه من به ته نیا له گه ل ئه مانه شه پر ده كه م." حه مه دۆك

ئەو رۆژە سى جارى جەندرمەكانى لە بەردەلانەو ھەتا دەشتى و ھەتا لىوارەكانى جەيھان پەپى نابوو و پاشەكشەى پى كردبوون.

شەپى ئاناوارزا ھىشتا درىژەى ھەبوو و پەيتا پەيتا خەبەرى خۆش و ھىوابەخشى ئەو شەپە بۆ جووتيارەكان دەھات.

شەوى دواى ئەو رۆژە كە ئەم خەبەرە بە خەلكى وايواى گەيشت، ھەتا بەياني چاويان لىك نەنان و ھەر خەبەرى ئاناوارزيان پرسى: ھەمەد ئەو شەوھش بە تاقي تەنيا لەگژ جەندرمەكان راجووبوو و ئەو شىرەى لە مەمكى داىكى خۆيان خواردبوو لە تفنكانيانى ھىنابوو ھەر. ئەگەر بىويستايە دەىتوانى ھەر لەوى ھەموو جەندرمەكان دەم و دەست قەلاچۆ بكا، بەلام ئەو بىجگە لە ئاگانان نيازى كوشتنى كەسى نەبوو.

وھسمانەزلەو سەيران، ھەمەدۆكەكەى نىو بىستانيان موو بە موو لە دەنگ و باسەكە ئاگادار كرد. ئەويش ئەو شەوھە تا بەياني چاوى لەسەر يەك دانەنان و چاوپروانى ئاخىرى كارى ئەو ھەمەدۆكە بوو كە لە ئاناوارزا لەگەل جەندرمەكان لە شەپ دابوو.

رۆژى دواى ئەو شەوھە بەياني زوو جەندرمەكان سەرانسەرى ئاناوارزيان داگير كرد. دەنگى تەقە تەواو ببوو. پياوھەكانى لايەنەكەى دىكە يان كوژرابوون، يان رايان كردبوو. جەندرمەكان ھەموو كەلین و قوژبنى بەردەلانەكانى ئاناوارزيان يەك بە يەك پشكنى. بەلام ھىچ گياندارىك تەنانەت مارو مارمىلكەشيان لىنەدى. ھەموو جىيەكيان سەنگ و سووژن نا. تەنيا لە قەلاى توووپووس دوو مېرمنداليان دىنەوھە كە لە پەناى يەك دانىشتبوون و وھەك مېژۆك دەلەرزىن. ئەو كەسانەى شەپى جەندرمەكانيان كردبوو، ئەم دوو مېرمندالە بوون. ديارە لە دەوروبەريش دەنگى تەقە بىستراوو، بەلام نەيان دەزانی چ كەس و چ كارەن. ئەم دوو مېرمندالە پاش دوو رۆژ شەپ لەگەل جەندرمەكان ھەلاتبوون و پەنايان بۆ ئەو قەلايە ھىنابوو و لەوى لە ترسى گيانى خۆيان نەيان دەزانی چ بكەن. رۆژو نيوپك بارانەى گوللە بەسەريان و بەسەر دەوروبەريان دا بارى. ھەر چوار ئەسپ كە لەو خوارە بەستبووياننەوھە بەر گوللە كەوتبوون و سەكەت ببوون و كەلاكيان ھەر لەوى كەوتبوو. لە دوو مېرمندالە كە ئەوى موو زەرديان قسەى دەكردن و ئەوى دىكەيان كە كورپىكى رەش ئەسمەر بوو، دەلەرزى و شەقەشەقى دادانى دەھات.

لاوھە موو زەردەكە دەىگوت:

"جەنابى ياوھەر ئىمە دوو مانگ لەمەوبەر چووینە گەل دارودەستەى يەغمووراغا. يەغمووراغا ئىمەى لە كن ئەسپ دزىكى وھستاكار دانا دەورەمان دى. ئەم ئەسپانەمان لە گوندى ئەندەل دزىبوو، و لە گەپانەوھە دا بووین كە لە رىگادا جەندرمەكانمان دىت. چووین لەنىو شاخەكان دا خۆمان شاردەوھە. بە خوا تۆبەى دەكەین كە جارىكى دىكە ئەسپان نەدزىن. ھەزار جار تۆبە دەكەین.

"ئەم چەكانە كى داونى بە ئىوھە؟"

"يەغمووراغا."

ياوهر فارووق هه تا تینی تیدابوو زلله یه کی له بنانگوئی میړمندالّه که راکیشاو گوتی:

"جاریکی دیکه ناوی یه غمووراغات به زمانی دا بی، زمانت ده بریم."

ياوهر فارووق وهك شیتانی لی هاتبوو. ئاخر بؤ نهی ده توانی ئه و حه مه دؤکه بگری؟ هه میسه له چنگی دهرده چوو. وهختیک له بهرده لانیك که وهك دورگه که وتوه ته نیوه راستی چوکوراوا ئه و کابرایه بتوانی وا به ئاسانی له دهستی رابکا، دیاره که هه رگیز ناگری.

ياوهر به و گهرمای هاوینه له نیو تو زوخولی چوکوراوا دا سه رگه ردان بوو. هه تا خه به ریکی له چپای حه میدوه بؤ ده هات غاری ده دا بؤ ئه وی، و ئه گهر له قهره ته په، کارماجان و ته نانه ت له چپاکانی نووری حه ق و پاتسیان له لیواری ده ریای مه پر مه ره خه به ریکی بؤ هاتبایه، هه تا وی غاری ده دا. ئه و غارغارینه له چوکوراوا دا ته نیا یه ک قازانجی هه بوو، ئه ویش ئه وه که ئه فسانه ی جوراوجور له باره ی حه مه دؤکه وه ساز بکری:

"پاش هه موو شه ریك شه هیئیکی سپی له نیو بهرده لانه کان دا هه ل ده فری بؤ ئاسمان. ئه م شه هیئنه وهك نور دهرده وشا، شه هیئیک بوو یه کجار سپی... یه کجار تیژبال به جوریک که نه گولله ی ده گه یشتی و نه به چاو ده بینرا." ئه و حه مه دؤکه ی له نیو بیستانیش دانیشتبوو هه موو ئه و ئه فسانانه ی ده بیسته وه.

له و بینه و بهر یه دا يوهر فارووق به بهر راوانی حه مه دو پیک هه لپرژان له گه ل ئه و دا هه ژده ئه سپ دزو شه ش چه ته ی وردیله ی گرتبوون.

ياوهر فارووق که به هیچ جوریک نهی ده توانی حه مه دؤک بگری و ئه گهر له گه لیشتی به ره وروو ده بوو له دهستی دهرده چوو، له رقان له دین دهرده چوو و داستانی قاره مانه تی حه مه دیش روژ به روژ زیاتر به ره ژوو ده چوو. ئه مه ش زیاتر ده بووه هوی ده هری بوونی يوهر فارووق. هه ربویه هه ر دیهاتی یه ک که وتبایه بهر دهستی ده ی دایه بهر کوهک و گوپال.

دوو شه و دوو روژان له گوندی ئاناوارزا که له خوار قه لای ئاناوارزا هه ل که وتوه، مایه وه. هه موو خه لکی ئه و دی یه ی به لاو و پیره وه به نوره دایه بهر کوهک و گوپال.

دوو روژ دواتر وهختیک له گه ل جه ندرمه کانی له دیی ده چوووه دهر، ته نانه ت بؤ نمونه ش دیهاتی یه ک نه بوو بتوانی بهری پیی له عهرزی دابنی. هه مووان لی کرا ده یان نالاند.

ئه گهر به جیگای حه مه دیان زانیبایه، راستی یان ده گوت. به لام که س نهی ده زانی له کوئی خوی حه شار داوه... به و حاله ش يوهر باوه ری نه ده کرد: "ئه م دیهاتی یه یاغی و بی قیمه تانه هه موویان، هه موویان ده زانن ئه و له کوئی یه. ده ی په رستن. کردوویانه به هیئیکی رزگاری دهر. هه ر روژه له باره ی ئه و داو له و باره یه وه که ئه و ئینسانیکی نا ئاسایی یه چیرۆکیک دروست ده که ن."

هرچه ند ياوهر وه ختيك داستاني ئه وشه هينه ده بيست كه له سهر سهرى حه مه د ده سوورپى وه ختيك ده يان گوت بريسكه له نيو نوشته ي چاوه زاره كه ي دايه , قاقا پى ده كه ني , به لام به و حاله ش له ئاسمانى هر جى يه ك دا له گه ل حه مه د ليكيان ده دا , چاوه كانى به دواى شه هينيكي سپى دا ده گه پان .

"حه مه دوك له كوئيه ؟"

"نه م ديوه , نه ده زانم و نه ناويم بيستوه ."

"ته نانه ت ناويشت نه بيستوه ؟"

"نا نه م بيستوه ."

"راى خه ن !"

كابراى راده خست و پاش ماويه كه به لاقى خويناوى يه وه له حالتيك دا له سهر سهر و روخسارى جى پاژنه چه كمه و له سهر له شى جى سهره نيژه ديار بوو , راستيان ده كرده وه .

"نه ناويم بيستوه و نه ده زانم له كوئيه ."

خه لكى گوندى "توورلى" , له هه واره كانى "مه جيديه ؟ , توركمه نه كانى ئوك سووزلوو و جووتياره كانى ناراي قشلاو ده ده فاكلى ... هيج كاميكيان نه حه مه دوكيان ديوو و نه ناويان بيستوو .

ئاخره كه ي نوره گه يشته سهر وايواى . ياوهر فارووق حه وتوويه كه له م دئيه مايه وه . هه موو خه لكه كه ي وه بهر كوته ك و گوپال دا . ئه ويش نه جاريك به لكوو چه ندين جار , ته نانه ت ژن و منداليشى داركارى كرد . وه سمانه زله حه وتوويه كى ته واو خوئنى دانا . به جوړيك كه ترسيان بوو بمري . پاش حه وتوويه ك راواندن به ره به ره وه هوش هاته وه . ياوهر به ده ستى خوئ نينو كى سه يفه لى هه ل كه ندن .

له نيو ئاوايى ته نيا يه كه س , واته سه فچه كاهيايان داركارى نه كرد . ته نانه ت بو شوينه ونكه ش بووبى تاقه يه ك پته يان لى نه داو كه سيش سهرى له و سوپه ده رنه كرد .

"يان جى حه مه دوكم پى ده لئىن , يان هه مووتان له بن داران دا ده كوژم ."

"نه حه مه دوكمان ديوه , نه به جى يه كه ي ده زانين نه ناويان بيستوه ."

جووتياره كانى وايواى ده گريان , ده يان نالاند , هاواريان ده كردو جينگليان ده دا . به لام بيجه له دوپات كردنه وه ي ئه م قسانه هيجيان به ده م دا نه ده هات :

"حه مه دوك , شه هينه كه م !"

خه لیل ئه و رۆژه ش وهك هه موو رۆژه كانی دیکه هه ر كه هه تاو كه وت دهسكه گیایه کی ته پرو تازه ی به دهسته وه گرت و هییدی هییدی بۆ لای ئه سپه كه چوو. له کاتیك دا چاوی له ئه سپه كه وه بریبوو گیایه كه ی بۆ راده داشت... ئه سپه كه نه ده بزوت. هه روا بزانه ئاگای له هیچ نیه. پاشووی راسته ی به به رزگیه وه نووساندبوو و راوه ستابوو. گوئی به ردا بوونه وه و یاله كانی ئه وه نده ریك و پیک بوون ده ت گوت به شان هه كراون. به شیک له مووی کلکی ده كه وته سه ر كه فه لی. وا ده هاته به رچاو كه ئه مپۆ له رۆژه كانی دیکه دهسته مۆتر بی. حه مه د هه ناسه ی راگرتبوو و ته ماشای خه لیلی ده كرد كه جاریک ده چوو ه پیش و جاریک راده وه ستا. هه نگاویك ده چوو ه پیش و راده وه ستا و چاوه ری ده بوو به لكوو ئه سپه كه بی بۆ لای گیایه كه. ئه سپ ته نانه ت چاویكیشی لی نه ده كرد.

خه لیل له ئه سپه كه نیزیك و نیزیكتر بووه وه. گیایه كه ی له دهستی راسته وه دایه دهستی چه پ و هه نگاویك دوور له ئه سپه كه راوه ستا، دهستی بۆ بردو دهستی به مله دریزو پته وو بریقه داره كه ی دا هیئا. ئه سپ سه ری بۆ لای خه لیل وه رگیراو ته ماشای كرد.

خه لیل بۆ ئه وه ی ئه سپه كه دلنیا بكا زاری هه تا بنانگوئی یان لیك كرده وه و پی كه نی. پیكه نینه كه ی كه میك جامه لووسكه یی تیدا بوو. حه مه دیش ویپرای وی له دووره وه به رووی ئه سپه كه وه پی كه نی.

هه ر كه خه لیل ویستی ئه و هه نگاوه ی نیوانیشیان ببری و دهست له ملی ئه سپه كه بكا، ئه سپ خۆی له بهر یه ك كیشایه وه، گوئی قوت كردن و راست له و له حزه یه دا خه لیلیش چنگی له یالی گیر كرد. ئه سپه كه دووسی جار هاته سه ر پاشووان. خه لیل دهستی له ملی كرد. حه یوان چه ند جار هه تا تینی تیدا بوو سه ری راوه شاندا. به لام نه ی توانی خه لیلی به ردا ته وه. ئه مجار خیرا وهك خول خوله به دهوری خۆی دا سووپا. ئه ندام و لاقی خه لیل له هه وا بوون. خه لیل به رامبه ر به خیرایی راپه رو توانای ئه سپه كه نه ی توانی خۆی رابگری. باسکی لیك کرانه وه و چه ند میتر ئه ولاتر فری درایه سه ر زهوی. ماسوولكه ی لاقی ئازاری دیبوو. ئه سپه كه پاش ئه وه ی هیندیکی دیکه ش به دهوری خۆی دا سووپا، راوه ستا و خه لیل له کاتیك دا هه ولی ده دا هه ستیته وه، ئاویریکی وه سه ر دا. ئه سپ له حالیک دا لاقی به عه رزه نه رمه كه دا ده چوونه خوار، چوو ه نیو بیستانی و له نیو چه ند چله قامیشی سه رسه وزو ته پرو تازه راوه ستا. چله قامیشه كان كه فه ل و كه له كه ی بیان ون ده كردو ته نیا ئه ستوی دریزو راکشاو و کلکه قیته كه ی به ده ره وه بوون. له پشتی ئه سپی راكردو له و به یانییه زوو ده دا هه لمیکی نه رم هه ل ده ستا.

خه لیله كوۆسه شه كه ت و ماندوو به هه ناسه برکه هات به حه مه دی گوت:

"ئەمىرۇ خەرىك بوو تەسلىم بى، وادىيار بوو دەيەوى رام بى. بەلام شتىكى دى و سلاهميەو. حەمد لمبوزىت دى، پەرەى كونه تفنكانىت دى چۆن لىك كرابوونەو؟ وەك كوورەى ئاسنگەران هەناسەى دەهات. حەمد بە پىكەننەو گوتى:

"بۇ كوئى دەچى؟ ئاخىرەكەى تەسلىم دەبى، بەرە بەرە رادى. چما رۆژەكانى پىشى و ابوو؟ لەوانەيە سبەينى بىگرى. خەليل لە حالىك دا دەستى بە چەنەگە كۆسەكەى دا دىنا، گوتى:

"ئەگەر قەرار بى بەگىر بى، دەبى بە لاقى خوى بى. ئاخىر دەزانى ئەو حەيوانانە زۆريان من خۆش دەوى. هەموويان لىكرا ئەوئەندەيان خۆش دەويم مەپرسە. تەنانەت مارىش ئازارم بى ناگەيەنى. تەنانەت مارىش. حەمد بە پىكەننەو گوتى:

"تەنانەت تەپۆش."

خەليل زۆر بە جىددى گوتى:

"تەنانەت تەپۆش ئازارم نادەن. ئەمن دەردى هەموو ئافەرىدەيەك دەزانم."

"تەنانەت زمانىشيان دەزانى؟ وەك حەزرەتى سولەيمان."

خەليل دووپاتى كردهو:

"وەك حەزرەتى سولەيمان. وەك حەزرەتى سولەيمان... هەرکەسە هونەرىكى هەيە. هونەرى منىش ئەوئەيە كە بالندەو پىرۇ خۆشيان دەويم."

پاشان لە حالىك دا لەبەر خۆيەو قسەى دەکرد چووه بن كەپرى."

قايش پىشتىنە چەرمەكەى كە بە بزمارى كۆلەكە كە پرەكەو هەل و اسرابوو، لى كردهو و پاش ئەوئەى لە قەدە بىيەكى بارىكى خست، چەقۆيەكى دەسكرى "ئەلىستان"ى لە گىرفانى دەرھىنا، بە ئىشتياو تەماشاي كردهو گوتى: "پۆلاى خالىسە". ئەمجار چەقۆكەى هەل پچرى، تفىكى گەرەى لەسەر قايشەكە رۆكردو دەستى كردهو تىزكردنى چەقۆيەكەو رووى كردهو حەمدو گوتى:

"ئەمىرۇ دەمەوى رىشت بۇ بتاشم."

حەوتوويەكى تەواو بوو كە خەليل هەموو رۆژى بەيانى لە خەو هەل دەستاو پاش ئەوئەى ماوئەيەك بە ئەسپەكەو خەرىك دەبوو، تا ئىوارى خەرىكى تىزكردنى چەقۆيەكەى دەبوو.

"... وا تىز بوو هەر راي دىرى، دەبى. سابوونىكى بۆن خۆشىشم پەيدا كردهو. لەو كۆلۆنيايەش كە خوشكە سەيران بوى هىناوى، لە خۆت دەدەى."

رىشى حەمد زۆر هاتبوو و دەخورا. لەمىز بوو رىشى نەتاشىبوو، بەلام ئەم رۆژانە پىشى خۆش نەبوو رىشى هەبى. ئەم كۆسە نەحەتىيەش بەنياز نەبوو بەم زووانە چەقۆيەكەى تىز بكا... بەو پىيە سالىكى دەويست بۇ ئەوئەى چەقۆيەكەى تىز بى.

هه تاو گهرم ببوو كه كۆسه گوتى: "ته واو بوو. ئىستا بوويه. وهك گويزان تيز بوو." حه مه دى له سه ر نه رديوانى هه رزاله كه داناو خاواى يه كى له ملى كرد. ئاوه كه هه ر بوخوى شيله وگهرم بوو. سابوونى له دم و چاوان دا، سابوون كه فى كرد. ئه مجار وهك سه رتاشيكي كارامه چه قويه كهى به دوو قامك گرت و به رزى كرده وه. چاويكي لى كردو ئه مجار ده ست به كار بوو.

به شيك له ريشى زور هاتووى حه مه دى نه رم و بى برژانه وه تاشى. حه مه د گوتى:

"خوش بى خه ليل، ده ستت نه رزى، زورت زه حمه ت پيوه كيشاوه، به لام به راستى چاك تيز بووه، ده ستت زور خوشه، هه ر ئاگام نه كرد."

پاشان چاوى ليك نان و خوى دايه ده ستى چه قوى تيزى خه ليل.

خه ليل له ماوه يه كى كه م دا ريشى حه مه دى تاشى، تيف تيفه ي داو له و كوئونيايه ي سه يران بوى هينا بوو به لويچان له ريشى دا. ئه مجار گوتى:

"هه سته كاكه، پيروزت بى."

حه مه د گوتى:

"ده ستت خوش بى خه ليل. زور باش بوو. هه ر هيچ ئاگام نه كرد."

رويشت و پاشان وهك شتيكى بير كه وتبيته وه، گه رايه وه و پرسى:

"ئه مرؤ هه رامه ت دى؟"

خه ليل گوتى:

"ديتم. لاي نيوه شه وى زور دوور تى په رى و به ره وژوور چوو."

حه مه د هه رچه ند وه لامى پرسىاره كهى وه رگرتبوو، به لام ديسان نه رپويشت. هه روا راوه ستا بوو. خه ليل له

مه به سته كهى حالى بوو و گوتى:

"خوشكه سه يران دووى شه و نه هاتبوو..."

پاشان به په له گوتى:

"ئه م روژانه دى يه كه مان زورى به لا به سه ر هاتوون. دوينى شه وى نه م ديت."

ئاهم كه تى گه يشتبوو ئه سپه كه به بيستانه كه فير بووه، هه موو شه وى تا به يانى به ده ورى بيستانه كه دا

ده سوورا. به لام به هيچ جوړيك نهى ده ويړا له بيستانه كه نيزيك بيته وه. هه رچه ندى دهى زانى ئه سپه كه

هه موو روژى ده چيته بيستانه كه وه تا به رى به يانى له بن داره كان راده وه ستى، به لام ديسان نه ده چوو

نيزيك بيستانه كه. چه ند له مردن ده ترسا، ئه وه نده ش له و بيستانه ده ترسا.

ئاهم له ژيانى خوى دا تفه نگچى يه كى نه دي بوو وهك ئه و پياوهى نيو بيستانه كه كارامه و ده ست راست

بى. ئه و پياوه كه له و دووره وه ته قهى له بلنيسه ي تفه نكه كهى كرد، خهريك بوو بى كوژى. به حال و بال

ده رچوو بوو. له و شه وه وه تا ئىستا هه ميشه بيرى له و كابرايه ده كرده وه، به لام فكرى بو هيچ كوئى

نه ده چوو. دوو كه س له نيو بېستانه كه بوون كه يه كيان خه ليله كوځسه بوو. له ميژ سال بوو ئه وي ده ناسي. ئه وي ديكه يان غه ريبه بوو. به قه د مندالېك ده بوو. به لام ئه وه نده ي لئ روون بوو كه تفه نځي يه كه ناتواني خه ليله كوځسه بئ. ئه و غه ريبه يه پارچه ئاورېك بوو بوځوي. ئه وه نده تفه نځي يه كي ده ست راست بوو كه ده ي تواني چاوي كه وده ري به تفه نځ بپيكي.

ئادهم هه تا ئه و روژه كه بيستي حه مه دوك هاتو ته چوكووراوا، هه روا سه رگه ردان بوو. پاشان فكري كرده وه. ئه و تفه نځي يه بئ هاوتايه له حه مه دوك به ولاوه نابئ كه سيكي ديكه بئ. ئه گه ر ئه و پياوه حه مه دوك باو ئادهم چووبا جيگا كه ي به عه لي سه فابه گ گوتبايه و شه ويك جه ندرمه ده وري بېستانه كه يان گه مارو داباو ئه ويان گرتبايه، ئه م له وه دوا كه وتني ئه و ره سه ني په ري و جندوكه يه، ئه و ئه سپه پيسه رزگاري ده بوو، و ئابرووي له ده ست چووي وه ده ست ده كه و ته وه، و دووباره باوه شي گه رمي ژنه كه ي و ئاسووده يي نيو مه زرا كه ي به ده ست ديئايه وه. به لام ئه گه ر ئه و پياوه حه مه دوك نه بئ و جه ندرمه كان به خوږايي بين بېستانه كه گه مارو بدن و پاشان به ده ستی به تال بگه رپينه وه، ئه وده م "ئو كه ره ي له و قورپه ي وه په رپينه". ئه مجار بېستانه كه ژنيكيشي لئ بوو كه هه موو شه وي لئ ده وري بېستانه كه ده خولايه وه: "ئم بېستانه به راستي جي يه كي سه يره، جي يه كي به سام. ئم ئه سپه ش فير بووه راست ده چي ته وي و خوي په نا ده دا."

ئادهم چه ندين روژ له نيو شك و گومان دا په له قاژهي بوو. هه موو شه وي تا به ياني به ترس و له رزه وه له دوور به ده وري بېستانه كه دا ده گه را. به لام نه ي ده وي را ته نانه ت دوو هه نگاويش ليئ نيزيك بيته وه.

حهمه د چووه سه ر چومي ساوران. له بن بي يه كي كوځنه سال دانيشت و پالي به قه ده كه يه وه دا. ئاوي روون و زولال، خوي به سه ر ورده به رده سپي يه كاني بني دا پان كردبووه وه و به دره وشانه وه يه كي ئارامه وه ده رويشته خوار. حهمه د چاوي له و ئاوه وه كه له روونايي دا نوم ببوو، برئ. ئاوه كه به حاله حال هه تا گويزينگي ده هات. به رده گه وره كان هه تا نيويه يان له ئاوه كه ده ركه وتبوون و سه ره كه يان وشك ببوووه. ته نيا به شيك له ئاوه كه كه رووبه پرووي حهمه د بوو قوولتر بوو و بنه كه شي له جياتي ورده به رد خيزو ره لم بوو. ماسي يه ورديله كان كه له قوولايي ئاوه كه دا جوانترو بريقه دارتر ديار بوون، به سركي به دواي يه ك دا ده هاتنه سه ر ئاوه كه.

له پيش دا گه لايه ك به سه ر ئاوه كه دا تي په ري، پاشان ژه نځه سووره يه كي مردووي زور گه وره. ئه مجار په پوله يه كي گه وره ي به قه د بالنده يه ك به ره نځي نارنجي له حالتيك دا له سه ر ئاوه كه هه ل نيشتبوو و باله كاني له سه ر رووبه ري ئاوه كه ليك كردبوونه وه، تي په ري. په پوله نارنجي يه كه زيندوو بوو، ره نځه هه ر له به رچاوي حهمه ديش وا بووي. سي به ره كه ي كه ده كه و ته بن ئاوه كه، له گه ل خوي ده چووه خوارو له و خواره وه له سه ر ورده به رده كان گه وره و چووك ده بووه وه.

خوره تاو زور به تين بوو. گهرمايه كي قورس دهشته كه ي ده برژاند. پياو نه ي ده تواني چاو هه ليني و ته ماشاي نه و خوره تاوه بكا كه زهويي ده تونده وه. نه و گهرمايه ي له زهوي هه ل ده ستايه وه، وهك چه ند هه وداي دريژي نووراني بوو كه دت گوت بكه ويته سهر هر شوينيك ده ي توينيته وه. به زويي نه و تاوه روونه له گهرمان ده بوو به دووكه ل و ده چووه هه واو به رده گه وره كاني ده تونده وه و بنه كه ي قه لشتي ده دان... نه م تاوه زولال و جوانه له و كيوانه وه ده هات كه له دوره وه به حاله حال و به شيويه كي خه يالوي ده بينران. نه م تاوه له بن تاته به ردان و له بن داره سنوبه رو تووسكاو مؤرده كان هه ل ده قولي، به پري ده بوو، سهره وژير ده چووه خوارو روون ده بووه وه به كه ف پرژاندن ورده به رده كاني خوي له ده شتاييه كان دا بلاو ده كرده وه، له ده رووه كان دا خر ده بووه وه و نه مجار ده گه يشته ني ره. حه مه د چومي ساووران وهك به ري ده ستي خوي شاره زا بوو. چ به مندالي و چ له سهرده مي ياغي گه ري يه كه ي دا سهرانسه ري نه م چومه گه رابوو. ته ماشاي تاوه كه ي ده كرد، نه وي دورو تاريك ده هاته به رچاو. بو يه كه م جار چه ند روژيك بوو خه يال پالوي ده كردن و ديسان بو يه كه م جار له و چه ند روژه دا مه سه له ي "عه بد ي رويشت و هه مزه هات" ي له بير چووبووه وه. نه گه ر زانيباي نه م فكره له و مي شكه شكل هورپنه چووه ته ده ري خوا ده ي زاني چه ند ي پي سهر ده بوو. سهران نه وي خوش ده ويست. هر له يه كه م روژه كان دا نه مه ي بو ده ركه وتبوو. چه ند روژيك دوودل بوو، به لام پاشان به ته واوي دلنيا بوو كه نه و كچه خوشي ده وي. كچه كه له ناگري نه وين دا ده سووتاو هينده ي نه مابوو شيت بي. كچيكي له خوبايي وهك وي هر نه وه نده ي ده تواني رازي دلي خوي ناشكرا بكا. حه مه د له وه كه ده ي دي سهران هه موو شه وي دي و هه تا به ياني له ده وروبه ري بيستانه كه ده خوليته وه، زور خوشحال بوو، و خوين له ده ماره كاني دا ده هاته كول. بير كرده وه له سهران خويني سه ودا سه ري به توندي له ده ماره كاني دا ده بزواند.

حه مه د هر نه و شه وه كه ديتي سهران له ده وروبه ري بيستانه كه ده سوورپيته وه، تي گه يشت كه نه ويني نه وه كچه كه ي ناچار به و كاره كرده. له و شه وه شه وه نيدي خه و له چاواني نه كه وت. چاوه كاني له نيو جاده تاريكه كان دا به دواي تارمايي سهران دا ده گه ران و وه ختيك ده ي دي ده سبه جي له خوشي بيان سهرخوش و له خوي بي خه به ر ده بوو. به لام به و حاله ش له باره ي سهرانه وه نيگه ران بوو. چونكه نه و به سته زمانه زوري به لا به سهر هاتبوون، نه كا له و شه وانه دا گرفتاري يه كي ديكه شي تووش بي...

نه وه نده تامه زرو بوو كه شه ويك خوي پي نشان داو ده ستي بگري، هر هينده بوو شيت نه ده بوو. به لام هه رگيز بوي پي نه ده كه وت. هه ست كردن به وه كه سهران خوشي ده وي حه مه دي كرده بووه ئينساننيكي ديكه. نه و له و كاته دا ته نيا بيري له سهراني ده كرده وه. نه و چاوه شينه مه خمه ري يانه ي كه راستگوو دوست و پر له نه وين و خوشه ويستي بوون، به هيچ بنياده ميكه وه نه ديتبوون. جوته چاويكي وا گهرم، سووتينه ر، پر له نه وين، دوست، ئينسان و پاك له ره گه زي بنياده م دا ده ست نه ده كه وت.

سهيران له پيش چاوى به نرخ تر ده بوو و جوانتر خوى دهنواند. هه موو شهوى وه خه بهر ده هات و گوڤى بو هه ستي پيى سهيرانى هه لده خست، له خوښى بيان له كه ولى خوى دا نه ده گونجاو له گه رمايى نه وينيكى بئ پايان دا ناگاي له خوى ده بپرا. له كاتيک دا سه رتاپاي له شى ده بووه تاسه و تامه زړويى به و نياز ه كه بچيته لاي و ده ستي له نيو ده ستي ني، له هه رزاله كه ده هاته خوار، به لام هه رگيز نه و نياز هى به جئ نه ده هات، ده چووه پشت ره گه داريك و هه ر له وى خوى خر ده كرده وه و له كاتيک دا تووشى بو راني نه وين ببوو له رزه يه كى نارام و له بهر دلانى تووش ده بوو... چما ده كرا ده ستي وه ده ستي سهيرانى بكه وى، جوانيكى ناوا چما ده ستي پي راده گه يشت؟ نه ده كرا هه ر بيريشى لئ بكريته وه. هه مه د هه ر جاره ي بيرى له وه ده كرده وه سه رى ده سوورا. له لايه كى ديكه زوريشى زگ به سهيرانى ده سووتا. وه ختيك بيرى له و و نه وينه كه ي ده كرده وه، فرميسك له چاوى دا قه تيس دهما. هه مه د بيرى ده كرده وه كه بيه وى و نه ي هه وى روژيك له روژان ده كوژي و نه گه ر نه ش كوژي ديسان ناتوانى ماوه يه كى زور لي ره وه مينى. له ناورى ياخى بوونيك دا ده سووتا. ميشكى، ده ست و لاقى، مووه كانى و ته واوى نه دنامه كانى له و ناگره دا نارام و نو قره يان لئ هه لده گيرا.

له و كاتانه دا وپراي نه وه ي له شى له نيو تاوله رزيك دا گرپ ده گرت، ديسان نه و بريسكه ي پولايه ده هاته نيو گلينه ي چاوه كانى و نه و زه رده نالئونويه، نه و دره وشانه وه رهنك هه تاوى يه له كاسه ي سه رى دا بلاو ده بووه وه.

له سه ر ناوا رزا به شيك له ناسمانى دى له گه ل هه وريكى سپى كه له جيگاي خوى نه ده بزوت... ناسمان زور شين و هه وره كه بئ نه ندازه سپى بوو. دا هاته وه و ده ستي له ناوى روكرد، ناو به نيو قامكه كانى دا هاته خوار. ناوه كه ي بئ نه نداز روون بوو، ناو نه بوو هه ر نوور بوو ده رويشت. خه ليله كو سه به نيو بيستانه كه دا ده رويشت و گلى بن بر كه بيستانه كانى وه رده گيرا. خه ليل چه ند ئينسان و چه ند باش و چه ند دوستيكى گيانى به گيانى يه!

ياوه ر فارووق، شه رپى ناوا رزا... نه و شه هينه سپى يه كه وه ختى شه ره كان له ناسمان چه رخي ده دان... غار غارينى ياوه ر، به رد به به ردو كيو به كيو له چوكووراوا، داركارى كردنى جووتياره كان له سه ر وى هه تا وا يان لئ ده هات خوڤن بميزن، ئاخ ر چو ن ده كرئ پياو به زه يى به وه سمانه زله دا نه يه ته وه؟ پيره پياو په نكه خوى له سه د سال دابئ. هه مه د چه زى نه ده كرد بير له و رووداوانه بكا ته وه. هيندى جار هه ستي ده كرد نه و دردو نازاره ي له دلى دا يه، سه رپيژ ده كاو ديته ده رئ. تووشى دلته نكي ده بوو، له بئ ده رته تانيى خوى وه زاله ده هات و بئ نه وه ي گوڤى بداته نه وه كه خه ليله كو سه گوڤى لئ ده بئ هاوارى ده كرد: "خوايه، بم كوژه، بم كوژه، بم كوژه و رزگارم كه، يان ريگايه كى نه جاتم نيشان بده، يان بم كوژه. نه من تواناي نه و جه هه ننه مه م نيه كه منت تووش كردوه. خه ريكم ده پليشيمه وه."

ئەو لیدانەى بەر وەسمانەزەلە کەوتبوو کارى لە جەرگ و هەناوى حەمەد کردبوو. شەویکیان تا بەیانى نالاندی و جینگلی دان و هەر دەى گوت:

"بریا منیان کوشتبایە، بەلام لەو پیرەپیاوەیان نەدابایە، چ دەبوو، چ دەبوو ئەگەر منیان کوشتبا؟"
هیندیک جار نیووشەوی لە نەکاو دەردەپەری، پری بە تەنگەکەى دا دەکردو بە غار لە بیستانەکە و دەردە کەوت. بەرەو ئاناوارزا شوپ دەبوو و کاتیک لە نەکاو "عەبدی رویشت و هەمزە هات" ی وەبیر دەهاتەو دەست و لاقى شل دەبوون، لەسەر ئاگرى بێدەرەتانى دادەنیشت و دەووستا. لەو شەوانەدا کە حەمەد بە غاردان لە بیستانەکە دەچوو دەرد، خەلیل ئەوئەندەى وەدوا دەکەوت هەتا لە قوولکەیهک دا یان لەنیو چلە دپکیک دا بە بێهوشى دەى دیتەو. ئەو دەم بن پىلى دەگرت و لەگەل خوی دەهینایەو نیو بیستانەکە.

سێبەرەکەى کەوتبوو سەر بنى ئاوەکە. راست وەك خەلیلە کۆسە دەستی لە چەنەگەى خوی وەردا. سێبەرەکەى کەوتبوو سەر بنى ئاوەکە. دەستەیهک ماسى بەسەر سێبەرەکەى دا تىپەپین، ماسى یەکان بەسەر سێبەرەکە دا دەرویشتن و سێبەرى پر جموجۆلى وان بەسەر وەردە بەرەدە درەوشاوەکان دا بلأو بوو وە. بۆنى ئالەتى کىوى لە هەوا گەرا. لەو رۆژەو کە هاتبوو چوکوراوا ئەمرو یەکەم جار بوو کە لووتى هەست بە بۆنى شتیک بکا. زۆر لەمیژ بوو مەراقى بوو بۆن لە شتیک بکا، بە هەناسەى درىژ سى یەکانى خوی پر کردن لە بۆنى ئالەتى کىوى. بە دواى بۆنى ئالەتى کىوى دا شەنەبایەکی زۆر نەرم بۆنى خەلەنگى لەگەل خوی هینا. دەورانى مندالی یەى بە شىو یەکی ناروون و خەیا لوى بە بەرچاوان دا تىپەری. دەرووبەرى ئاشى سمایلەزەلەش پر لە خەلەنگ بوو. دایکى لە چلە خەلەنگەکان گەسکی ساز دەکردن. حەمەد خەبەرى کورژانى سمایلەزەلەى نەبوو.

دایم لە فکرى ئەو دا بوو کە ئەگەر بگىرئ چۆن رەفتاریکى لەگەل دەکەن. وەختیکیش رەفتارى یەکەم جارى سمایلەزەلەى لەگەل رەفتارى دوا یەى بەراورد دەکرد ئینسانى بە ئافەریدەیهکی نەناسراو دەهاتە بەرچاو. وەختیک سمایلەزەلەى وەبیر دەهاتەو دلى پر دەبوو لە شادى و خوشى.

ئەمجار بۆنى پۆتراک لە ولاتى گەرا. ئەم بۆنە تاییەتى چوکوراوا بوو. لە گەرمایەدا خاکی گپگرتوى چوکوراوا هەمیشە بۆنى تالى پۆتراکى لى دەهات.

لە جى خوی هەستا، ئاوپى دایەو لای ئاوەدانى و تەماشای ئەو جادە یەى کرد کە ئارام ئارام توژی لى هەل دەستا. جادەکە هیچ ریبواریکى تیدا نەبوو. ئەگەر هەر ئیستا هەستا وەپرى کەوتباو چووبایە مالى سەیرانى و گوتبای: "ئەمن هاتم"، چ دەبوو؟ سەیران چ دژکر دەو یەکی لە خوی نیشان دەدا؟ حەتمەن گوناکانى هەل دەگىرسان و تەماشای روخسارى حەمەدى دەکرد. چاوه جوانەکانى لە خوارەو دەبپرى و سەرى هەل نەدەبپرى و گەردنە جوان و هەلکشاوەکەى...

حه مه د دانیشته و دووباره له ئاوه که وه پاما. روخساری سهیرانیی له ئاوه که دا دی. جگه له روخساری سهیرانیی هیچی دیکه ی نه ده دی. روخساری سهیرانیی جار له گه ل جار ده گورپا، ده ی پروانی، پی ده که نی، هاواری ده کرد، تووپه ده بوو، میهره بان ده بوو، توندو تیژ ده بوو، و ئه مجار چاوه شینه مه خمری یه کانی هه ل دیناو بریسکه ی ئه وینیان تیډا ده دره وشا.

حه مه د مات و حهیران ته نیا ئه و جووته چاوه ی ده دی، نه فکری له هیچی دیکه ده کرده وه و نه هیچی دیکه ی هه ست پی ده کردو نه قسه یه کی به زمان دا ده هات. ده چووه نیو دنیا یه کی ئه فسووناوی و تی پی دا ون ده بوو، خو ی ده دایه دم شه پو لی ده ریای ئه وین و له نیوان خه وو دنیا یه کی ئه فسووناوی و جادووی پی دا هاتو چو ی ده کرد.

جووتیاره دارکاری کراوه کان، وه سمانه زله، ئه و عه لی یه شه له که چاوه پپی بوو، زولم و زوری عه لی سه فا، جه ندرمه کان، عه بدی و هه مزه و مردن و جیا بوونه وه و هه موو شتیکی له بیر خو ی برد بووه وه.

له و به ری، له نیو گیا و گول دا له که کان به لاقه دریزو سووره کانیا نه وه به شل و شه ویقی ده سوورانه وه. ئه و روژه تا نیواری چه ندین جار هه ستاو ته ماشای لای ئاوه دانیی کردو دوا یه له جیی خو ی دانیشته وه، ته ماشای قوولایی روونی ئاوه که و ئه و شتانه ی کرد که به سه ر ئاوه که دا ده پویشتن. که و ته به ره به ری نیواری. عاده ته ن سهیران لای نیواری ده هات. زور وه ختانی ش نیوه شه ویی ده هات و له جیی هه میشه ی، خو ی خر ده کرده وه و ده نووست.

حه مه د ئه و روژه قسه یه کی له گه ل خه لیله کو سه نه کرد. خه لیله کو سه له وه زعی حه مه د حال ی ده بوو. له جی و بانه که ی دا دریز بوو، به لام خه وی لی نه که وت. جی یه که ی به جی هیشته و چووه نیو بیستانی پیاسه ی کرد. له و ریگایه وه راما که به ره و ئاوه دان ی ده پویشته و نیستا له تاریکی دا ون ببوو. هیشتا مانگ ئاوا نه ببوو و له سه رووی ئاناوارزا دیار بوو، به لام به زووی له پشت شاخه کانه وه ون ده بوو. له بیستانی دوور که و ته وه و وه ک ئا دم له ده وره به ری بیستانه که راویچکه ی کردن. هیندیگ شه وان ئه و وه خته ئه سپی خه نه یی به رمبازی له لای روژه ه لاته وه ده هات و به ره و ئاناوارزا شوپ ده بووه وه. پاشان لای به یانی پاش ئه وه ی چه ند جار له ده وری بیستانه که هه ل ده سوورا له بن دارچناریک که ئاوه که له و ده وره به ره قوول بوو راده وه ستا، ماوه یه کی زور خه ریکی ئا و خواردنه وه ده بوو، ئه مجار ده هات و له سه ر ته پو لکه یه کی چو وکه له که له په نای داره کانی ئه و به ر بوو، ده چه قی.

ئا دم دیسان دهستی کرد بوو به خولانه وه، به لام پی ش ئه وه ی حه مه د پی بزانی، ئه و که چاوی به حه مه د که و تبوو تی پی ته قاند.

حه مه د ئه وی ره چاو کرد. له دوور له بهر تیشکی مانگه شه ویکی که م شو ق ئا دم ی به پی او یکی یه کجار که له گه ت هاته بهر چاو.

مانگ ئاوا بوو. حەمەد ھاتەوہ ئەو شوینە کە بە روژ لێی دانیشتبوو، ھەر لەوێ دانیشتەوہ و لاقی لە ئاوەکە روژکردن. ئاوەکە نەختیک فینک ببوو.

روژبایەکی نەرم کە لە پاش نیوہ پۆیەوہ ھەلی کردبوو ھیشتا بە ئارامی دەھات. جار جار بایەکی دەخست و سەرلەنوێ ھەلی دەکردەوہ.

حەمەد بە بیستنی ھەستی پێیەک راچەنی، بەلام لە جیی خۆی نەبزووت. لەوانەبوو ئەگەر بجوولیتەوہ سەیران رابکا. سەیران بەسپایی و لەسەرەخۆ ھات. لە ئاوەکە پەریەوہ و چووہ جیی جارانی و لەوێ لەسەر عەرزى دانیشت. رووناکایی ئەستیران لە تیشکی بئینی مانگ کە نەختیک لەمەوبەر ئاوابوو، زیاتر بوو، حەمەد بە حال و بال تارمایی سەیرانی دەدی. بە بیستنی ھەستی پێیانی دەست و لاقی سست بوون و دلای بە توندی لێی دەدا. چەندین جار بەسەری دا ھات کە ھەستى و بچیتە لای سەیران. بەلام دلەکوئەییەکی وا توندی لێبوو، و لەشى بە جوړیک دەلەرزى کە لەگەڵ ھەستایە سەرپێ، ناچار بوو دووبارە دانیشیتەوہ.

پاش ماوەیەک توانی ھەستیتە سەرپێ. ھەستاو چوو بۆ لای سەیران.

سەیران بە دیتنی کەسیک کە بۆ لای دەھات، بئێوەی لە جیی خۆی ھەستى خۆی لە پاش قەدی دارەکان گرت و بە زگەخشکە خۆی گەیانە لای ئاوەکە.

حەمەد چەند وشەییەکی روو بە سەیران بە دەم دا ھات، بەلام دەنگی گێراو تەنانەت خۆشى لە قسەکانی حالی نەبوو و بئێدەنگ بوو. سەیران کاتیک دەنگەکی ناسی راوہستا. حەمەد لە حالیک دا لە خۆشى بیان خەریک بوو بال بگری خۆی گەیانە سەیرانی و دەستی گرت. دەستی وەك ئاسنی سوورەوہبوو گەرم بوون. حەمەد سەیرانی لە ئامیز گرت و سەیرانیش بئى ھەست و بئى رووح خۆی بە سنگی حەمەدەوہ نووساند. حەمەد دەستی لە ئەستۆی کردو گەردنی ماچ کرد، لێوہکانی دەبرژانەوہ.

لەو کاتەدا شەو و دارو ئەو ئەسپەى ھاتبوو لە لایان راوہستاوو و ھەموو شتییکیان لەبیر چوو بووہوہ. بۆخۆشیان نەیان زانی کەنگی خۆیان رووت کردەوہ و یەکتریان گرت. ئاگیان لە وزەوزى ئەو تەپۆیانەش نەبوو کە وەك ھەور لە دەورەیان دەیان گرماند. بە جوړیک بوون بە یەك وەك ھەر لە ئەوہل دا بۆ یەکتەر دروست بووبن.

دوو سئ جار چوونە نیو ئاوەکە و ھاتنەوہ دەرو یەکتریان گرتەوہ. وایان یەکتەر گرتبوو کە ھەتا ھەتایە لیک جیا نەبنەوہ. ئەم یەك گرتنە تامی خاک، تامی رووناکی و تامی ژيانی دەدا. لە نیوہراستی ئەم جیھانەدا تاق و تەنیا مابوونەوہ. دەت گوت یەكەمین جووتی بەرەى ئادەمیزادن.

بئێوەی تەماشای یەکتەر بکەن بە لیواری چۆمەکەدا بەرەو خوار رویشتن. پاشان گەرانەوہ. حەمەد چووہ نیو بیستانی. شووتی یەکی گەیی لێ کردەوہ. شووتی یەکیان شکاندو خواردیان. شووتی یەکە فینک بوو. شەنبای بەیانی ھەلی کردبوو.

له فینکایی هه‌واو تییری دا سووکه له‌رزهی‌کیان به‌له‌شی دا هات. هه‌ر که دنیا رووناک بوو چاویان له چاوی یه‌کتر کردو له نه‌کاو هه‌ردووکیان پی‌که‌نین. تی‌که‌وه رمان و له‌نیو سه‌رسامی و سه‌رسورمان دا له‌دنیای ئه‌فسوون و مؤجیزه‌دا به‌رووی یه‌کتره‌وه پی‌که‌نین.

ئه‌سپه‌که‌یان دی. دیسان له جیی جارانی راوه‌ستابوو. پاشووی راسته‌ی به‌به‌رزگیه‌وه نووساندبوو و گوئی به‌ردابوونه‌وه. سه‌یران چوو بو لای ئه‌سپه‌که. ده‌ت گوت چه‌ندین سا‌له له‌گه‌لی راهاتوه، لی‌ی نیزیک که‌وته‌وه، لاواندیه‌وه و پاشان یالی گرت و به‌دوای خو‌ی دا هی‌نا. ئه‌سپ وه‌ک به‌رخ‌ی ده‌سته‌مۆ به‌دوای سه‌یران دا هات.

حه‌مه‌د رووی کرده لای هه‌رزاله‌که‌و بانگی کرد:

"خه‌لیل، خه‌لیل، خه‌لیل."

خه‌لیل که‌هیشتا خه‌و به‌ری نه‌دابوو، ئه‌وه‌ی ده‌ی‌دی باوه‌ری پی‌نه‌ده‌کرد. له‌دلی خو‌ی دا گوتی: "حه‌تمه‌ن خه‌ون ده‌بینم."

"خه‌لیل، ته‌ماشای که‌خه‌لیل."

خه‌لیل چاوی هه‌ل‌گ‌لۆفین و دووباره ته‌ماشای کرد:

"خوایه گیان! چ ده‌بینم؟"

سه‌یران ئه‌سپه‌که‌ی له‌گه‌ل خو‌ی هی‌ناو له‌په‌نای که‌پری به‌ره‌ل‌لای کرد. ئه‌سپ له‌جیی خو‌ی نه‌بزووت. سه‌یران ده‌ستی به‌سه‌ر مل و که‌فه‌ل و نیوچاوانی ئه‌سپه‌که‌دا هی‌نا. لاچاوی به‌لاچاوی ئه‌سپی خه‌نه‌یی‌یه‌وه نووساند. ئه‌سپ و سه‌یران چه‌ند له‌حزه‌یه‌ک ئاوا مانه‌وه.

حه‌مه‌د فکری کرده‌وه‌و له‌دلی خو‌ی دا گوتی ئه‌م ئۆگری و دۆستایه‌تی‌یه به‌ره‌می ئه‌و شه‌وانه‌یه که‌ئه‌و دووانه تا به‌یانی له‌په‌نای یه‌کتر راده‌وه‌ستان و ئاوا پالیان ویک ده‌دا، ئه‌سپ به‌بو‌نی سه‌یرانی ده‌سته‌مۆ ببوو. ئه‌گینا ئاوا له‌نه‌کاو له‌نیوان ئینسانیک و ئه‌سپیک دا ئه‌م ئۆگری‌یه دروست نابی. مه‌گه‌ر ئه‌وه که‌سه‌یران بوونه‌وه‌ریکی تایبه‌تی بی.

خه‌لیل ده‌سبه‌جی ته‌نافیکی ئه‌ستووری هی‌ناو له‌ملی ئه‌سپه‌که‌ی کردو پاشان سه‌ری ته‌نافه‌که‌ی له‌داریکی نیزیک خو‌یان خست.

ئادەم لەكاتىك دا غارى دەدا بۆ لای كىلگەكەى عەلى سەفابەگ بىپسانەو لەبەر خۆيەو دەى گوت: "وہ اللہى خۆيەتى. بىللاھى خۆيەتى, تەللہى خۆيەتى! رزگاريمان بوو, گيانمان لە دەست كوشتنى ئەسپى خەنەيى رزگار بوو. ئاغاش بە قەد عەرزو عاسمان لىم رازى دەبى. كى دەىتوانى جىيى كابرەيەكى وا بدۆزىتەو, كى دەىتوانى خەبەر بە ئاغا بەدا كە... وەللہى خۆيەتى. بىللاھى خۆيەتى. تاويكى دىكە جەندرمەكان بە سەرکردايەتى ياوەر و كورپو كالەكەى خۆمان لەگەل دىھاتىيەكان بە سەرکردايەتى عەلى سەفابەگ بىستانەكە گەمارۆ دەدەن و ئەويش بى ئەو دەى دەست بۆ چەكەكەى بەرى, ھاوار دەكا تەسلىم, تەسلىم, تەسلىم... ئەدى ئەگەر ئەو نەبوو؟"

لاقى لە عەرزى چەقین و راوہستا. لەو نيوەشەو دەدا گەرايەو وە بىستانەكەو لەبەر خۆيەو گوتى: "ناویم بىستوہ, ناوى, بەلام چەتەيەكى بەناوبانگى وەك وى دى و چەند مانگان لەبەر دەستى خەلپە كۆسەدا دەبىتە بىستانەوان؟ ھىچ كارى دىكەى نىن؟ لەنيو تەپۆو قامىشەلان دا ماوہتەو دەيەوى ئاغاي بكوژى؟ كەسيك بىھەوى بىكوژى لەسەر رىگا بۆسەى بۆ نانىتەو؟ ئەم كابرەيە تەنانەت لە جىيى خۆشى نابزوى. كەسيك بىھەوى ئاغاي بكوژى, لە جىيى خۆى نابزوى؟ حەمەدۆك نابى لە جىيى خۆى ببزوى؟ ھەو نىە, ھەو نىە..."

لە ئارەق دا شەلال ببوو. گەرايەو لە حالىك دا بۆترشى ئارەقى لەشى بە ھەوادا بلاو دەكردەو, شل و شەويق و بەسپايىو لەسەرەخۆ وەرپى كەوتەو:

"ئاغا حەز ناكا كەس فرىوى بەدا. كەسيك درۆى دەگەل بكا, نىنۆكانى دەرخوارد دەداتەو. ئەو شەو, ئەو ژنەتيوہ دەنگىكى زۆر شىرنى ھەبوو. چىي گوت؟ گوتى ئادەم چما ئەتۆ نەكوژاوى؟ كى قەرار بوو بىم كوژى؟ ئەو بىم كوژى و نەم كوژى, ئەم ئەسپە خەنەيىيە دەم كوژى. ئەسپى خەنەيى كوشتى, گيانى لىستاندم. ئەو جندۆكەيە, پەرىيە, ئەفسوون و جادوويە, ئەفسوون و جادوو! ئاغا وەللہى بىللاھى ئەفسوون و جادوويە. وەبەر تەفەنگ نايە. كەس ناتوانى بىپىكى, ھىچ ئادەمىزادىك, ھىچ بنىادەمىك ناتوانى بىھەنگىوى. بە ھىچ جۆر ناتوانى بىھەنگىوى. ئەگەر كەسيكىش بتوانى تەفەنگى لى بەدا, دەستى گۆج دەبن و چاوى كویر دەبن. ئەو ئەسپە شەجەرەى سەدوپەنجا سالى ھەيە. ئەمە درۆى تىدا نىە, ئەو شەجەرەيە حەتمەن نىشان دەدا كە ئەسل و نەسەبى دەچىتەو سەر پەرى و جندۆكە. ئاغا ئەتۆ زۆر بە ھەلە چووى, زۆر بە ھەلە چووى كە منت وەدواى ئەم ئەسپە خستوہ. ئەو ئەسپ نىە..."

قه لافه تی ژنه که ی، هه می شه ده هاته به رچاوانی. ئەم ئە سپه ئاده می مال و پیران کرد بوو. هه روه خت یادی ژنه که ی ده کرده وه هه موو ئەو به لایانه ی به سه ری هات بوون و ته وای مان دوو بوونه که ی له بیر ده چوو وه وه سه رتاپای له شی پر ده بوو له تامه زرۆیی و ئاره زوو، و ده سته کانی گریان ده گرت:

"وه لاهی، بیلاهی خو یه تی."

گه رایه وه دووباره به ره و کیلگه ده خو ی نووسا.

"ئەو خه لیله کۆسه یه ش ده کوژن، ئاخه بنیاده م به ئاشنایه کی چه ندین ساله ی که زارو گه رووی له گه رمان وشک بوون، نالی: "هاورپی وهره شووتی یه که به ره بیخو، دلّت فینک ده بیته وه؟" خه لیله کۆسه ش ده کوژن. چرووکی ناکه س به چه، با بی کوژن."

ئاده م هه تا تولعی به یانی له به یینی کیلگه و قامیشه لان دا هاتوچوی کرد، ده رویشت و ده گه رایه وه. وه ختیك تاو هه لات، ئەو هیشتا له نیوه راستی ده شتی سهرگه ردان بوو.

راست سی شه وو سی روژان هه تا نانی پی پیچه که ی و ئاوی مه تاره که ی ته و او بوو له قامیشه لانه وه بو کیلگه و له کیلگه وه بو قامیشه لان چوو و گه رایه وه، چوو و گه رایه وه...

سی شه وو سی روژان له جه هه ننه می گومان و دوودلی دا ده سووتا، و ئەم ئازاره هه تا وه ختیك له نیوه شه وی دا خو ی له بن پلیکانه کانی باله خانه دیته وه دریزه ی هه بوو. له سه ر پلیکانه کان دانیشت و چاوه پروان بوو روژ بیته وه و ئاغا له خه وه سته.

وه ختیك دنیا رووناك بوو ئیشك گرانی باله خانه چاویان پیی کهوت و نه راندیان: "ئه تو کیی" و بو لای چوون. ئاده م ده سه به جی راست بووه وه گو تی: "ئه منم، ئاغا له خه وه سته؟"

ئاغاش که راست له و کاته دا چاوی پیی کهوت بوو، له پلیکانه کان هاته خو ار. ئاده م هه ر که ئاغای دی گو تی:

"ئاغا، ئاغا، ئاغا، ئاغا، ... ئە من ..."

عه لی سه فا به ده نگیی کی کزو بیحالی که وه ک لیکاو به نیو ددانه کانی دا هه ل ده رزا بانگی کرد:

"دورسون دورمووش! کو ریم وهره ئیره."

ئویش له حالیک دا ده ی گو ت: "فه رموو، فه رموو" له به رده م عه لی سه فا قوت بووه وه. عه لی سه فا گو تی: "وهره، وهره" و به پلیکانه کان دا چوو سه ری. کاتیك له پلیکانه کان وه سه ر کهوت، راوه ستاو ده سته بو لای ئاده م - که له خو ار پلیکانه کان وشک ببوو و له په سته چاوی ده ترووکاندن، پانتۆله که ی هه تا ئەژنۆی ریشال بوو، ده ست و لاق و ده م و چاوی که مره یان به سته بوو و وه ک هه موو شتیك ده چوو، وه ک بنیاده م نه بی - راداشت و گو تی:

"کو ریم، دورسون دورمووش، چما ئەو نه کوژرابوو؟ چما له سه ر کوشتنی وی خه لک له به ندیخانه وه له بن

داری ئیعدام نین؟ ئیسته چیی لی بکه یین؟"

"چى تۆ بفرموى ئاغا!"

ماويهك چاويان له ئادهمهوه بېرى و به رق و قينهوه تەماشايان كرد. عەلى سەفابەگ بە راويژيكي ئارام و بئەه لچوون گوتى:

"كوپم، دورسوون دورمووش، بۆ هيندهى بير لى دەكهيهوه، چما ئەو هەر بەراستى نەكوژاوه؟"
"راسته ئاغا."

"ئىستا كهوايه بئەهوهى كهس بزاني له گەل خۆت بيبه ئاكا سازو مهيه له كهس بزاني پاچ و پيمه پەش هەل گره و كه سيش له گەل خۆت مه به. ئەم كارەم به تەنيا بۆ بکه. جوړيک له نيو باتالغ دا بى شارەوه كه به كهس نەبينریتەوه. به لام شوينه كهى نيشانه بکه نهوه كا دوايه كارمان پيى بى."
"به چاوان ئاغا."

"ببوره كوپم دورسوون دورمووش، به و كارە چووكه لانه ماندووت ده كه م. به لام بوخۆت ده زانى ئەگەر له شار تى بگەن كه ئەو زيندوويه به جار يک دەبمه پوولە پەشكهيهك. ئەمن نازانم ئەو نەگبەته چۆن وا له نەكاو پەيدا بووهوه و تووشى ژانەسەرى كردين. له بەر خۆيهوه دەى بۆلاند. ئاخىر ئەمانە ئينسانن، چەند مانگان ون دەبن دوايه روژيک دینهوه كه... له مانە بيزارم، بيزار. من، من، من، من! ياللا كوپم، ليم ببوره، چاره مان نيه، هيشتا دەبى زۆر گرفتارى له دەست ئەو تووتكه سەگانه بچيژين."
"دەى چيژين ئاغا گرنگ نيه، سەرى تۆ سلامتە بى."

له پليكانەكان هاتە خوارى، تەفەنگ و فيشه كدانه كانى له ئادەم وەرگرت و دانیه دەستى يەكێك له پاسەوانەكان و پاشان به توندى فەرمانى پى دا:

"وهره به دوام دا."

ئادەم گوتى:

"براله، دورسوون، دەبى چاوم به ئاغاى بکهوى، مزگينى يه كم هيناوه."

دورسوون نەپراندى:

"وهره بزائم، مزگينى يه كهت سەرت بخوا. بۆمان بوويه ژانەسەر."

"دەبى ئاغاى ببينم."

دورسوون ديسان نەپراندى:

"وست به، پيىت وايه ئاغا دەيهوى چاوه رووت كا. وه پيش كهوه دەى."

ئادەم وه پيشى كهوت و روپشت:

"با بچين، بچين ئەتۆش به چاوى خۆت ببينه كه به هيچ جوړ گوللهى وى ناكهوى. چاك بوو. جيى

ئەسپه كه پى دەزانم. ئىستا هەر بگهينه وى وهك به دەستى خۆم دام نابى بۆت دەبينمهوه. گوللهى لى نادى. ئەگەر ليشى بدرى كارى لى ناكا. به لام مەسەله يهك كه دەمه ويست باسى بکه م شتيكى ديكه يه..."

حه مه دۆكۆك هه يه ها؟ ئە من دىتم. كچىكىشى له گه ل بوو... ئە گه ر پىت خو ش بوو ئە تۆش تفهنگىك به ئە سپه كه وه بنى, بزانه ده توانى لى دى؟ ئە و له ره گه زى په رى يانه. كه س ناتوانى تفهنگى لى دا. ئە و جندۆ كه يه... ئە وهى ده مه ويست بىللم ئە مه نه بوو, حه مه دۆكۆك هه يه ها؟ ئە من دىتم. جارى با ئە سپه كه ت پيشان بدهم, پاشان ده چىن و جى وىشت نيشان ده ده م. وه ختىك ئاغا ئە م باسه بىسى, هه م تۆى خو ش ده وى و هه م من. وانيه براله, دورسوون؟"

دورسوون دورمووش له ده ستى ئە و كا براه كه به لووتى قسه ي ده كردو ده ي پراوند جاپزو ده هرى ببوو. دورسوون دورمووش گووى له قسه كانى نه ده گرت.

له بهر خاترى ئە م چه په له ده بوو ده ست و په لى خويناوى بن. ئە م جو ره كه سانه مردن هه قى خو يان بوو... ئا ده م كه له پيش ئە سپى دورسوون دورمووشه وه ده رپويشت, را وه ستا, زه رده يه كى هاتى و گو تى: "واني بهراله دورمووش, جى يه كه يت نيشان ده ده م. ئە و ده م ئاغا هه م له تو رازى ده بى و هه م له من, له منيش رازى ده بى."

دورسوون گو تى: "ئە رى, زۆر رازى ده بى" پاشان نه پاندى: "برۆ."

خهريك بوو هه تاو بكه وى كه گه يشتنه ئا كچاساز.

ئا ده م گو تى:

"براله, دورسوون, تا وىكى دىكه ئە سپه كه به چوارنالى دى و راست لى ره وه تى ده په رى. ئە تۆش خو ت تا قى بكه وه, به لكوو توانى لى بدهى. به لام هىچ پىم وانيه بى ئە نگىوى. زه حمه تى تۆش هه روه ك هى من به فىرۆ ده چى. پاشان لى ره وه ده چىنه بى ستانه كه. جارى كىش تو به و دوو چاوانه ي خو ت بى بىنه باشه؟ ئە تو حه مه..."

قسه كه ي ته واو نه كرد. گولله كالانه ي چاوى كون كرد.

"براله, دورسوون مه م كوژه, ئاخىر بوچى. ئە من ژنه كه شمم نه دى..."

به خلور خلور به عه رزى يه وه پان بووه وه. دورسوون سى تفهنگى دىكه شى له ئا ده م دان. لاقى چه پى ئا ده م چه ند له حزه يه ك جوولا, پاشان ته زوويه كى پىدا هات و جووله ي لى برا.

ئا ده م له په وروو له سه ر زه وى درىژ ببوو و ده ست و لاقى له بهر يه ك بلاو كرد بوون. خو ينىكى زۆر له بن

چه نه گه ي كو ببوو وه.

مانگی گه لایوژی گه رما له چوکورواوا گاله دهکا. عهرزو عاسمان دهتویتهوه و گر دهگری. زهوی قه لشتان دهدا، پووش دهپه پری و دنیا له زهرداییه کی گرگرتودا نومق دهبی. کومه ل کومه ل نینوکه شهیتانه به لاسکه وشکه کانهوه دهنوسین، پیسته رهق و رهنگاورهنگه که یان کال ده بیتهوه و به سپیاییه کی وهک بلیسهوه دهرهوشین. میش و مهگه زو تاک و تهرا په پوله ی پاشماوه ی به هار گه وره و پیر دهن و به قه دهر چند هینده ی جروجانه و هرو میش و مهگه زو په پوله ی دیکه یان لی دی.

له گه رمای گه لایوژی چوکورواوا بالنده کانیش وهختی هه لفرین که یف و ده ماغی جارانیان نامین و به ره بهری نیوه پویه بو نمونه ش بالنده یه که له ئاسمان دا نابینری. ئه و گه رمایه که بالنده ی حه و وشک ده کاو تلپ بهری ده داته وه، پی دیه لاین مه ل وهرین.

کیو و ته پوله که داغ و سووربووه کان له تیشکیکی وهک مزدا ون دهن و وا دیته به رچاو که خه ریکی توانه وهن. له ئاسمانه وه که له گه رمان رهنگیکی خوله پوتینه ی به خویه وه گرتوه، هه زاران و به ملیون هه و دای باریکی روونای هه تا چاو هه ته ر ده کا، ده پرتینه سه ر زهوی. کیوه پال به پاله وه خه و تووه کانی توورپووس که هه تا دوور راکشاون و ئاسویان له باوه ش گرتوه " چپای حه میده، نووری حه ق، گاورد اغلاری، ئیلان کاله، دووملووکاله، قه لای ئاناوارزاو سهدان ته پوله کی وردو درشت له دووره وه له پشت رووناکاییه کی وهک دووکه ل به ئاسته م لی که ده کرینه وه. ده لئی لی و ناروون له پشتی توپیکه وه ده بینرین. له سه رانسه ری ده شتی دا له به یانیه وه تا ئیواری له به ر بلیسه ی گه رما دهنگی قه لشینیه زهوی و برژینی رووه که کان دیته به ر گوئی و له ونیوه دا هیچ بوونه وهریکی گیاندار نایه ته به رچاو. پیاو له و گه رما سه خته دا به رده وام ئاره ق دهرده کاو ئاره قه که ش له گه رمان وشک ده بیته وه، له زهوی و شاخ و به رد هه لم هه ل ده سته، ده لئی خه ریکی توانه وهن. به لام ئاوه کان له گه رمایه کی وا داوه ستاوو قورس دا هه لم ناکه ن، به لکوو خویان پان ده که نه وه و بی ئه وه ی هه ست پی بکری که ده پون، ده خزینه ری بازه که ی خویان.

حه مه د یه که م جار بوو له ژیانیه خوی دا گه رمایه کی وای ده دی. جاری واش بوو خه ریک بوو بخنکی، به لام خه لیه کو سه که به و گه رمایه راهاتبوو، هه روه که هیچ نه بووبی، ده ی گوت: " براله حه مه د، زور سه خت نیه، ئاخره که ی رادیی."

لای ئیواران ده شتی ئاناوارزاو زیندوو ده بیته وه. له دووری له سه ر ده ریای مه رمه ره کومه له هه وری سپی به ره و ئاسمان به رز دهنه وه و هاوکات له گه ل وهری که وتنی هه وره کان روژبایه کی فینکیش هه لی ده کا. له پیش دا ماوه یه کی دی، ئه مجار ده یخاو پاشان له نه کاو زور به توندی هه لی ده کاته وه. له نیزی که ده ریای مه رمه ره، له جاده کان و به نده نه کان گیزه لووکه به به رزایی سپیداری که به ده وری خویان دا ده سوورپین و له

دهشتی دا وه پری دهکون. ئەم گیزه لووکانه له کاتیگ دا بهرز دهبنه وه, دادهمرنه وه, گه وره دهبن و چوک دهبنه وه, بهرز دهبن و نهوی دهبنه وه, له دهشتی دا وه پری دهکون. له نه کاو ته واوی جاده کان, بهنده نه کان, ته پۆلکه کان, عه رزو عاسمان دهچنه هه وریکی گه وره ی تۆزوخۆله وه دهشتی بی پرانه وه ماوه یه کی دریز له بن ئەو هه وره دا ون ده بی, به جۆریگ که سه ری لووتی خۆت نابینی. هیندی جاریش ئەو رۆژبایه وه ک بای پاش باران تۆزقالتیک تۆز چیه, له زهوی هه ل ناستینی.

جار جار دنیا هیند گه رم ده بی که می شه نگوینه له خه لئیف دا, جووچکه په له وه ر له هیلانده دا, کیسه ل له قاپیلکی خۆی دا, گۆل له نیو خونچه داو میرووله له شاره که ی خۆیان دا له گه رمان وشک ده بن. خاکی سووتاو بۆنیکی دیکه ی هه یه, وشک و تال و گیره. له م فه سه له دا له بارترین رووه کی خاکی ره ق هه لاتووی چوکوراوا برکه "تووکریوم" و پۆتراکی تال و وشک و چله خه له نگ به بۆنه وشک و گه رما بر دووه که یه وه ن. له پووشپه ردا گۆلاوی ئاکچاساز وه کۆل دی. ئاوی گۆلاوه که به جۆریگ گه رم ده بی که ناتوانی قامکیشی تی رۆ که ی. له و گۆلاوه وه کۆل هاتوه دهنگی زلقه زلق دیته به رگۆی. گۆلاو شه وورپۆژ وه ک ئاوی مه نجه لئیک که وه کۆل هاتبی قولته قولتی دی و ده کۆلی. گۆلاو له تهختی بنی را ده له رزی و وه ک غوولیکی گه وره به نه پوهۆر هه ناسه هه ل ده کیشی. ئەم هه ناسه دانه له گه ل ئەو نه پوهۆری له قوولایی گۆلاوه که هه ل ده ستی, له گه ل قولته قولتی ئاوه وه کۆل هاتوه که ی دا, هه موو ئینسانیکی ناشاره زا له ناوچه که تووشی ترس و سام گرتووی ده کا. به تایبه تی شه وان, ئەویش له شهوی تاریک دا که مووی له شی بنیاده م له ترسان ده بنه نه شته ر.

ئه گه ر حه مه د پیاویکی خاراوو به ئە زموونی وه ک خه لیلی له په نا نه بوایه, نه ی ده توانی له خاکی ئاناوارزاو له ته نیشت باتلاغی ئاکچاساز بژی.

حه مه د دیسان به عاده تی خۆی زوو له خه وه ستاو به مه به ستی خوشوتن چوه سه ر چۆمی ساووران. ئەوه ی ده ی دی باوه ری نه ده کرد. داخوا خه ونی ده دی؟ ته پایی ئاوی تییدا نه بوو. داها ته وه ده ستی له ئاوه رۆی چۆمه که دا. ته نیا خیزو چهوی وه به ر ده ستی هات. به و خه یاله که رهنگه به هه له له جیاتی چۆمه که رووی کردبیته جی یه کی دیکه به په له چوه راست و چه پ و سه رو خوار. سه ری له و جی یانه دا که شاره زایان بوو و ده ی زانی ئاوه که له و پرا دی. به هه له نه چووبوو. ئا و ون ببوو! به لام چۆن ری تی ده چی که چۆمیکی گه وره له نه کاو غه یب ببی؟ بیری کرده وه: "کی ده زانی, له وان هیه ئەمه ش له سروشته تایبه تی یه کانی چوکوراوا بی. پاشان به فکری دا هات که خه لیلی له خه وه ستینی و هۆیه که ی له و بپرسی.

بانگی کرد:

"خه لیل, خه لیل, خه لیل, ئاوه که وشک بووه خه لیل."

خه لیل که وه خه به ر هاتبوو پرسی:

"چ بووه؟"

"ئاۋەكە وشك بوۋە."

خەللىل بە غاردان ھات تە ماشاي چۆمە وشكەكەي كىرد. ھەمەد پرسى:

"لەم وەر زەدا ھەمىشە ئاۋەكە وای لىدى؟"

خەللىلە كۆسە نەختىك بىرى كىردە ھەو گوتى:

"ھىندى ۋەختان، ھىندى ۋەختان لە وەر زى برنج چاندن دا كەم دەبىتە ھە، بەلام قەت نەم دىۋە ئاۋا لە بن ۋە وشك بىيى." لە سەر لىۋى چۆمە وشكەكە دانىشتن ۋە لاقىان بە لىۋارەكەي دا بەردانە ھە.

ھەتا خۆر ھەلات بىئە ھەي قسەيەك بىكەن لە پەناي يەكتر دانىشتن ۋە بىريان كىردە ھە. ھەتا ۋەك كۆما پۆلۋىيەكى سووتىنەرى گووشراۋ سەرى ۋە دەرنائ دەسبەجى ژالەكانى وشك كىردە ۋە ۋەرو بەرى تۋاندە ھە. خاكى نماۋىي تەختى بنى ساۋورانىش ھەتا لاي نىۋە پۆيە وشك ھەلات ۋە ۋە جىيانەي كە بەرزتر بوون درزى چۈكەلەي ۋەك داۋى جالجالۋوكەيان دا.

لاي ئىۋارى سەيران ھات. زۆر شلەژا بوۋ ۋە رەنگى روخسارى لە سوۋرىيە ھە بەرەو شىنى دەچۈۋ. دەم ۋ چاۋ ۋە بسكەكانى، برۆ ۋە برژانگ ۋە دەست ۋە لاقى لە تۆزۈخۆل دا ون بىۋون. تەنيا ددانەكانى سىپى دەچۈۋون. ھىندەي غار دابوۋ ھەناسە بىر كەي وى كەوتبۈۋ:

"ئاۋەكەي بەست. ئىستا چ بىكەين؟ ەلى سەفا ئاۋەكەي بىرى. ھەموو شتىكمان قىۋول كىرد. ئىستا تەگبىرمان چىيە؟"

ھەمەد لە پىش دا نەي دەزانى چۆمىكى ۋە گەۋرە چۆن دەكرى لە نەكاۋ وشك بىي. بەلام بە قسەكانى سەيران تىگەيشت كە چۆمىكى ۋە گەۋرە چۆن دەكرى لە رەگ ۋە رىشە ھە وشك بىي. چەندىن سال پىشتر كىبراىيەكى خەلكى ماراش بە ناۋى "مستەفا پىشمان ئوغلى" دىتە ۋە دەشتە. چەند جۆگەيەك لە ساۋوران جوى دەكاتە ھە، چەند بەندىك ھەل دەبەستى. دەشتەكە دەكاتە باتلاغىكى لەبار بو مەرەزەجاپ. بەلام ھەرگىز وای نەدەكرد ناۋى ساۋوران بە تەۋاۋى وشك بىي، ھىچ نەبى بە ئەندازەي ئاش گىرپىك ناۋى زەرد لە پاشماۋەي مەرەزەجاپەكان بە چۆمەكەدا دەھات. سەيران گوتى:

"دوینى سى سوار بە چوارنالى ھاتنە ئاۋەدانى. سەردەستەكەيان دۇرسوۋن دۇرموۋش بوۋ. دۇرسوۋن دۇرموۋش دىھاتىيەكانى كۆ كىردە ھەو گوتى:" لە لايەن ئاغاۋە پەياممىك بو ھىناۋن. ئاغا سلاۋى لىدەكردن ۋە دەيگوت زەۋىيەكانم بو چۆل كەن ۋە دىيەكە بەجى بىلن ۋە برۆن. ئاغا گوتى ئەگەر دىيەكە چۆل نەكەن ۋە نەپۆن ۋە ئەگەر بە پشت گەرمىي ۋە ھەمەدۆكە چلمنە لە زەۋىيەكانم نەچنەدەر، ئىستا كە بە برسى كىردن ۋە دەستدرىژى بە نامووس نەم تۋانىۋە ئەزىتەيان بىكەم، بە بىئاۋى ئەزىتەيان دەكەم. پىيان بلى ۋە ۋاۋاۋ دەكەمە بىبابانى كەربەلا. دىيەكانى دىكەش ھەروا. دىيەكانى دىكەش بە ئاگرى ئىۋە ھە دەسووتىن، با بسووتىن. چارەي دىكەم نىيە. گوناھەكەي لە ئەستۋى من نىيە، لە ئەستۋى ئىۋەيە. خەلكى دىيەكانى

دیکه ئەگەر بێ ئاو بوون، با بێن حیسابی خۆیان لە حیسابی وایوای جیا بکەنەو. خەلکی وایوای لە زەوی یەکانی من وەدەرنین، ئاوەکەیان حازرو ئامادەیه. بەگ گوتی با بێن و نەیکەنە کەللەشەقی. هەموو شتێک تەحەموول دەکری بەلام بێ ئاوی نا. پاشان ئاوی گۆلاوەکەش نەدەن بە منداڵان، چونکە هەموویان دەمرن. ئەمن گوتنەکەم لەسەرە، گوناھەکە ی با لە ئەستۆی من دا نەبێ. "دورسوون دورمووش ئەمانە ی گوت و سوار بوو لێی دا رویشت."

سەیران وەك گوناھێکی کردبێ، چاوی لە چاوی حەمەد نەدەکرد.

چەند رۆژ دواتر مەسەلەکە بە تەواوی روون بوو وە:

وەك دەرکەوت عەلی سەفا دەچیتە لای پێشمان ئوغلێ و دەلی:

"مستەفابەگ! ئەگەر هەموو ئاوی چۆمەکە وشک کە ی بۆ ئەوێ خەلکی وایوای زەوی یەکانی من بەجێ بهێلن و برۆن، سێ سالان بێ ئیجارە زەوی یەکانم دەدەمێ بیان کە یە برنج."

پێشمان ئوغلێش کە شتێکی وای لە خوای دەوی دەسبەجێ دەچێ بەندەکان بەرزتر دەکا بە جۆرێک کە دلۆپە ئاوێک چیه نەچیتە ئەودو بەندەکەو بە چۆمی دا نەچیتە خوار.

عەلی سەفا لە حالێک دا خۆی رادەنا، بە پێکەنینەو دە ی گوت:

"ئەمن، ئەمن، ئەمن، ئەمن ئەو، ئاوا دەکەم. هەر کارێک پێم خۆش بێ دە ی کەم. با ئیستا بچن و دلی خۆیان بەو حەمەدۆکە خەیاڵی یە خۆش بکەن." عەلی سەفا بۆ یە دە ی گوت: "حەمەدۆکی خەیاڵی" چونکە یاوەر فارووق پاش ئەوێ سەرانسەری دەشتی گەراو شوینی حەمەدۆکی نەدۆزیەو "سەرەنجام گەیشتە ئەو ئاکامە کە جووتیارەکان هەر بە خەیاڵ حەمەدۆکیکیان بۆخۆیان داتاشیو. ئەم بیروباوەرە ی خۆشی لەگەڵ هەمووان باس کرد. یاوەر فارووق هەر بەو نەدەش رازی نەبوو و ئەو بیروپرایە ی خۆی وەك راپۆرتێک دا بە وەزارەتیش.

عەلی سەفابەگ وێرایی قبوول کردنی بیروپرای یاوەر لایەنی خۆپاریزی و وریایی وەلا نەناو بەرپۆوە بردنی کاروباری مەزراکە ی هەتا هەل هاتنی مەتەلۆکە ی حەمەدۆک بە دورسوون دورمووش ئەسپاردو بۆخۆی چوو. ئەو مالا کە لە شار هەیبوو. چونکە حەمەدۆک خەیاڵی بووایە یان راستی، ئاشکرا بوو کە بە لایەک هەپەشە لە گیانی وی دەکاو مەترسی هەمیشە لە دەوری سەری دەسوورێ.

بە برینی ئاوەکە لە خەلکی وایوای باشتترین و کاریگەرترین شیوێ هەپەشەو تۆقاندنی دۆزیبوو وەو لەو بارە یەو زۆر خۆشحال بوو. برینی ئاو لە دێ یەکی تەواو ئەویش لە مانگی گەلاوێژدا... "پیاوی دەوی خۆی بۆ راگری."

جووتیاران رۆژی یەکەم و دووھەم و سێھەم ئاوی گۆمیلکەکانیان خواردەو. پاش حەوتوویەک ئاوی گۆمیلکەو قوولکەکانیش وشک بوو. کاریزیان لێ دان. خەلک لە بەیانی یەو تە ئیواری و لە شەوی پارتا بەیانی

له سهر کاريزه کان ريزيان ده به ست. پاش ماوه يه کی کورت کاريزه کانيش وشکيان کرد. له و قولگانه ش دا که له قه راخی چۆمی و له نيوه پراستی چۆمه که ش دا هه ليان که نندن دلۆپه ئاويک کۆ نه بووه وه. زۆريان چالاولی دان. بالاپياويک به عه ززی دا چوونه خوار هه مووی خيزو خرکه به رد بوو. با چه ندی ده يان توانی چالاوليان هه ل که نندا، به لام فايده ی چی؟ دوو سه تل ئاويان هه ل دینجاو چالاول وشک ده بوو. جووتياره کان نه وه نده يان چالاول هه ل که نند هه موو به ری ده ستیان بلۆقی کردو خوین و زوخاوی پيدا هاته خوار. له نيو ئاوايی به تاقه رۆژيک جه نازه ی هه شت مندال به خاک نه سپيرا.

گه رماو توو زوخولیکي زه رد که بی پسانه وه به سهر جووتياره کان دا ده باری هه تا ماله کانيان و هه تا که لین و قوژبنی ماله کانيان و بگره هه تا بن پیستی دانیشتونانی نيو ماله کان کاری ده کرد.

له گوندی "ئاشاغی چيانلی" کابرایه ک له سهر دلۆپه ئاويک نيزیکترین دۆستی خوی کوشت.

حه مه د به يانیان زوو له خه وه هه ل ده ستا، به نيو به ندی چۆمه که دا وه ری ده که وت و چه ند سه عات به ره و لای سه رووی چۆمی ده رۆيشت. ده گه يشته نيزیک شاری و ده گه رایه وه. رۆژ به رۆژ قه لشتی نيو به ندی چۆمه که زۆرترو قولتر ده بوون. خاکی هیندیك شوینی جی چۆمه که ببوو تۆزیکي خۆله پۆتینه ی گه رم و توپی سه ره وه ی خاکه قه لشیوه که وه ره ها رووبه ری هیندیك له گۆمیلکه گه نیو و قه وزه گرتوو هه کان پر له که لاکه ماسی و ره قه ی توپیو بوون...

له نيو گۆمیلکه يه کی قه وزه گرتوو پیس و بۆن کردوودا ره قه يه ک بۆ نه وه ی له تینوان نه خنکی، به ناھومیدی په له قاژه ی ده کرد، سه ری له نيو ئاوه قوراوی يه که دینایه ده رو ته ماشای ده وره به ری خوی ده کردو قورپه که به سهر سه ره ناھومید هه که يه وه وشک ده بوو.

حه مه د له مردنی نه و ئاوه به قه د مردنی ئینسانیک که خۆشی ویستی ئازاری ده چاشت. چۆمه بی ئاوه که گه نیو و مردوو بوو، و به میلیون درزو قه لشتی گه وره و چوکی تیدا بوو.

حه مه د هه موو رۆژی له گه ل تازیه و شیوه نی نه و چۆمه وشک کردوه ده ژیا. به هیچ جۆر ده خوی را نه ده دی بیر له حالی جووتياره کان بکاته وه. بیری نه وانی له میشکی خوی دوور ده خسته وه و ته نیا به هه ناسه هه لکیشانه وه ده ی گوت:

"بووینه به لا، بووینه به لای گیانیاں."

خه لکی گونده کانی ئاشاغی چيانلی و "گوبه د" و "ئامبریاں ئارکی" له ده وری يه کتر کۆ ده بوونه وه و هه ليان ده دا ریگا چاره يه ک بدۆزنه وه، به لام به هیچ جۆریک گيروگرفته که يان بۆ چاره سهر نه ده کرا.

نه گه ره لی سه فابه گ له ترسی حه مه د نه چووبا شارۆچکه، له وانه بوو جووتياره کان له گه رمای نيوه رۆپه ک دا له کاتيک دا له گیان جاپز ده بوون، له نه کاو راست بنه وه و دی يه که چۆل بکه ن. له دانیشتونانی دی يه کانی دیکه وه ک "چيانلی" و ده ده فاکلی و نارای قشلا تاقه که سیکیش نه هات، که پی يان بلای: "براینه وه رن نه م

دئیه به جئ بهیلن با ئیمه له به لای بی ئاوی رزگارمان بی، هم ئیوه رزگار دهن و هم ئیمه، پروان منداله کانمان زهر دووییان گرتوه خه ریکن وه ک میس و مه گه ز قریان تی ده که وی.

له هر گوندهی نه فه ریک هه ستا چه ندین جار پیکه وه چونه لای قایمه قام و به دریژی وه زعی خویان و حال و نه حوالی دئییه کان و مردنی منداله کانیاں بو باس کرد.

قایمه قامیش هه موو جارئ به خوشحالییه کی بی نه ندازه وه که له بن دلسوزییه کی به درودا شارر ابو وه، دهستی ریک ده خشاندن و دهی گوت:

"زور نارپه حهت بووم... به لا دوور بی، به لا دوور بی. سه رتان سلامهت بی... زور نارپه حهت بووم، به لام چاره نیه، مسته فا پیشمان ئوغلئ برنجی چاندوه... سامانی نه ته وایه تییه، ناتوانم ریکا بدهم بسووتئ و له نیو بجئ..."

"زور باشه، نهی ته گبیر چیه؟"

"زور نارپه حهت بووم، زوریش به داخم. فکری لی بکه نه وه کاکئ من، ریکا چاره یه ک بدوزنه وه." پاشان له حالیک دا دهی نه راند، دهی گوت:

"ده تانه وی ئاوتان بو بکیشم؟ چما نه من قایمه قام یان میراو؟"

"عه لی سه فا به تایبه تی نه و کاره ی کردوه. دهی وهی ئیمه وه دهرنی و زهوییه کانمان داگیر بکا. به تایبه تی نه و کاره ی کردوه. نه و جئ ئاوه که ی پیدا دهرپا مه ره زه جار نیه... دیهاتی دهروبه ری نه و شوینه وه بن ئاو که وتوون، که وتوونه بن قورپو لیته."

قایمه قام دهی گوت:

"کاکئ خوم، نه من خوی تی هه ل ناقوتینم. به تایبه تی دهست له کاروباری عه لی سه فابه گ وهر نادهم. نه من کوخای ویم، یان نوینه ری قانون؟ بچن له گه ل عه لی سه فابه گ ریک که ون، پاشان وهر نه لای من. وه ختیک ده توانن له گه ل عه لی سه فابه گ پیک بین، بو هاتوونه لای من؟ بچنه کن عه لی سه فابه گ، بچنه مالئ. چما ئیوه وه کیلی دیهاتییه کانی دیکه ن که وه بن قورپو لیته که وتوون؟ نه گه ر نه وان شکایه تیان هه یه با بینه لامان. چما هاوین دوو مانگ زیاتری ماوه؟ ئاب و نه یلوول و برپایه وه. که میک ته حه ممول بکه ن کاکئ خوم. سه برو ته حه ممول له شی بنیاده می پی قایم ده بی. کاکئ خوم ئاو که م خواردنه وه بو له ش ساغی باشه. زور نارپه حهت بووم. بو بی ئاوییه که تان زور نارپه حهت بووم. ناوچه که مان زور گه رمینه، زور گه رمه. پیاو به ده مه ساتیک شه لالی ئاره ق ده بی نووری چاوم! ته نانهت خه ریکه ئیسکه کانیشم ببه ئاره ق و برژینه خوار. هه وا زور گه رمه، زور گه رمه."

برووسکه یان بو نه دهنه و نه کهره لی دا جوابیکیان وهر نه گرته وه و دژکرده وه یه کیان نه دی.

حه مه دو خه لیلیش جاروبار بی ئاو ده بوون، به لام خه لیل دانه ده ما. له نیو باتلاغه که له کانییه ک ئاوی فینک و زولالی دینا. ئاوه که ی هه میشه تازه و فینک بوو.

سهيران هر که دهرفته يکی بو دهره خسا دهاته لای همه د.

جووتياره کان هرچند به شيويه يکی زور بهرچاويش نه بی، پشتيان له همه د کردبوو. زوربلی يه کان و توقيوه کان و کلؤل و داماوه کان له قسه کانيان دا جاروبار پلاریکیان له همه د دهگرت و که م که مه قسه يان دهره پانندن.

ئهم قسانه وهك خه نجر کاریان له دلی سهیرانی ده کرد. ئهو، همه دی به تاوانبار نه ده زانی و ئه وهنده ی له دهستی هاتبا، هه ولی دها همه د بهو قسانه نه زانیته وه. وه سمانه زله به رامبه ر بهو قسه به تویکلانه رقی هه ل دهستاو به توندی تووره ده بوو. به جوریک به گز ئه وانه دا که قسه يان به همه د دهگوت، دهاته وه که خوا خویان بوو وهك خویان لی بیته وه. بهو حاله ش زاری خه لکی جه وال نه بوو زاری بدروی:

"هاتنی همه دۆك بو چوکورواوا چ دهردیکی دهرمان کرد؟"

"عه لی سه فا نابوتی کردین."

"هر که ناویم بیست هاتمه وه ئاوه دانی."

"ناوه که ی له سه ر گوره که ی بنوسن."

"پیمان وابوو ده توانین هومیدمان پی هه بی."

"ره بی خوا ناهومیدی کا."

"ئه سپه کانمان چوون."

"ماله که مان چوو."

"نامووسمان چوو."

"گیانمان چوو."

"هر که ناویمان بیست و زانیمان هاتوه، دی یه که مان به جی نه هیشت و نه پویشتن."

"ناوی له سه ر گوره که ی بنوسن."

هرچه ندی بی ئاوی و ژماره ی نه خوشه کان زیاتر ده بوو، زیاتر تینیان بو وه سمانه زله و همه دۆك دینا:

"له بهر خاتری وان مه لافه رهادی به سته زمان، خوشه ویستی باره گای خوا ئه وه له به ندیخانه دا دهرزی."

"بریا فریوی وانی نه خواردبایه."

"به سته زمانه، له داری ده دن."

نه ده بوو ئهم قسانه به گوپی همه د بگه نه وه و نه ده بوو همه د قورسایي ئهم وه زعه هه ست پی بکا. سهیران که وتبووه ته نگانه وه. به لام وا دیار بوو همه د بۆنیکی کردوه، فکری بو هیندی شت ده چوو، تووره و نارپه حهت و په رت و په رییشان ده بوو. ئهم له وه را دهرده کهوت که هه میسه سهیرانی پرسیار کوت ده کرد. له وانه ش بوو هوی ته وای نارپه حه تی یه کانی همه د قسه یه ک بووی که رۆژی رابردوو دایه قه مه ر له

زاری دهرچووبوو:

"حه مه د، كورپه تاقانه كه م. له وه كه هه ر لیره ماویه وه و ده خوی و دهنوی نارپه حه ت نی؟ ئاوت كه هه یه،
ئه ویش ئاوی فینك، وانیه؟ ئیمه له نیو دی ئاگرمان گرت و سووتاین بو دلۆپه ئاویك ئاماده یں گیانمان
بده یں."

له وانیه دایه قه مه ر له م قسانه نیازیکی خه راپی نه بووی. به لام وهك ئه وهش نه ده چوو هیچ مه به سستیکی
نه بی. ئه م قسانه ته وس و ته شه ریکی روون و ئاشکرایان تییدا ده بینرا. قسه کانی دایه قه مه ر وهك گولله
کاریان له دلی حه مه د کرد.

دواتر دایه قه مه ر خوشی له و قسه یه ی کردبووی په ژیوان بووه وه. به لام تازه ده رچوو بوو، قسه ئه گه ر له
زاری ده رچوو ناگه ریته وه. له و رۆژه به دواوه دایه قه مه ر ئیستاش و ئیستاش پیی له بیستانئ نه نایه وه.
"بو ئه و خه لکه بووینه ژانه سه ر. ئاخ تووشی برسیه تی و تینووه تیمان کردن. ئا...خ كه تووشی چ
حالیکی په ریشانمان کردن، بووینه هوی ئه وه ی نامووسیشیان بچی، هومیدیانمان ناھومید کرد، دل قایمی و
متمانه شمان لی ئه ستانندن. ئا...خ، ئا...خ ئا...خ."

ئیدریس بەگ شەوانە وەك گورگیکی تەنیاو دڤندە لە چوکورواوا دا دەگەرا، و ئەو جەندەرمانەى بەدوایەو بەوون - هەرچەندیک بوونایە - سەری لى دەشیواندن. دەشتى چوکورواوا پیاوی وا بى باکی کەم بەخۆیەو دەیبوو. ئەو جەندەرمانەى ئاگیان لە ئازایەتیی و بى باکی ئەو هەبوو، و دەیان زانى چۆن لە مردن بى منەتە، هەولیان دەدا زۆرى لى نيزیک نەبنەو. بۆ وینە ئەگەر خەبەر یان دەزانی کە ئیدریس بەگ لە رۆژەلاتە، ئەوان بۆ لای رۆژئاوا دەچوون و لەوێ بەدوای دا دەگەران. لەلایە کیش هەمووان دەیان زانى چەندى بەلا بەسەر هاتوون و لەبەر ئەوەش ریزیکى تايبەت یان بۆی هەبوو.

ئیدریس هەولیکى بى سوودی دەداو چاوەروانى یەکی خۆپایى هەبوو. لە چوکورواوا خان و ئاغا نەما دەستەوداوینى نەبى و پیاوماقوول نەما پەناى بۆ نەبا. تەنانەت چوو ئەنتەپ بۆ لای خورشید بەگى کورد کە مەرداریکى گەورە بوو.

خورشید بەگ پى گوتبوو: "دەى ناسم، عارف صائم دەناسم، لە شەپدا پیکەو بووین. بەلام ئەم رۆژانە پەرپوو بوو و خۆی لى گۆراو. زەحمەتە قسەى حیسابى بچیتە مێشکەو. هېچ کام لەو قسانە کە تۆ ئیستا دەیان کەى حالى نابى."

بەو حالەش سواری ئەسپ بوو و لە ئەنتەپەو چوو لای عارف صائم بەگ و تکای لى کرد لەگەل ئیدریس بەگ ئاشت بىتەو.

بەلام عارف صائم هەر ئەو جابەى دایەو کە بە خەلکى دیکەشى دابوو و بە دەستى بەتال بەرپى کردەو.

ئیدریس بەگ سەرۆکى عیلى تورکەنەکان کوردەلى ئاغاى - کە پیاویکی زۆر بەرپز بوو، و زستانان لە ئارانى چوکورواواو هاوینان لە زوانى توورپوس دەژیا. سى جار ناردە لای عارف صائم بەگ. عەلى ئاغاى شایى بەخۆو سەنگین هەرچەند هەر جاریک دەچوو لای عارف صائم بەگ بە دەستى بەتال دەگەرایەو، دیسان لەبەر خاترى ئیدریس بەگ سى جارن چوو لای عارف صائم بەگ.

پاش عەلى ئاغا "قوردئوغللى" خەلکى کووزان کە پیاویکی زاناو خویندەوار بوو، بۆ تکایە چوو لای عارف صائم بەگ. شەجەرەى قورد ئوغللى دەچوو سەر عوسمانى یەکان و "کایخانلى" یەکان. ئەویش بە دەستى بەتالەو هاتەو.

ئیدریس بەگ دەست و داوینى "پایاسلى ئوغللى" بوو. ئەم پیاو کە لە بنەمالە یەکی یە کجار گەورەو بەناوبانگ بوو، بەلام بە دەست کورتى لە مالە گەورەکەى باب و باپیرانى دا بە تەنیا دەژیا، بۆ نیو بژى چوو کە عارف صائم بەگ، بەلام ئەویش ئاکامیکى چنگ نەکەوت.

"رهمه زان ئوغلى" خەلكى ئەدەنە، يەغموراغا سەركردهى ئەسپ دزەكان. "كارا مسته فا ئوغلى توفيق"، ئەحمەدەفەندى "يە سمىل دريژ، خەلكى "چوكاك"، "بولات مسته فا" مل خوار كه كورپى زۆر بوون و پياويكى يەكجار بەهۆش بوو، هەموويان يەك بەيەك چوونە لای عارف صائم بەگ. هەرچەند هەمووانيان دەيان زانى نيوېژىيەكەيان بىسودە، ديسان بۆ ئەوہى بىدلئى ئيدريس بەگ نەكەن، دەچوونە لای عارف صائم بەگ.

تەنيا وەلامىك كه ئەو كابرايە بە تەواوى راسپاردەكانى نيازپاكي و ئاشتىي دايەوہ ئەوہبوو كه دەىگوت: "ئاخرەكەى بە زيانى من تەواو دەبى؟ زۆر باشە رادەوہستين بزانيں ئاخركەى چۆن دەبى." عارف صائم بەگ دەرەقى ئيدريس بەگ زۆرى ھەست بە دلئۆزى و بەزەيى دەكردو جەرگى بۆى دەبرژا، بەلام چارەى نەبوو. ئەم پياوہ پاشەبەرەى ئەو ئينسانە جواميرو بىفروفيل و ئازايانە بوو كه تويان لەم چەرخەدا بربووہوہ! و بوونى دوژمنىكى ئاوا بۆ ھەموو كەس شانازى بوو. عارف صائم بەگ بەراستى شانازى بەخويەوہ دەكرد كه دوژمنىكى واى ھەيەو دەىگوت:

"مەخابن، مەخابن، سەد مەخابن كه لەم دنيايەدا تەنيا لەگەل وى دەم توانى دۆست بم."

ئيدريس بەگ پاش ئەوہى كەس نەما بىنيرىتە تكيەو ناھوميد بوو، رۆژيكيان ئيوارى ھاتە مالى وەسمانەزلەو بىئەوہى لە ئەسپەكەى دابەزى، بانگى كرد:

"مام وەسمان، مام وەسمان!"

وەسمانەزلە بە زاراوہ چەركەسىيەكەى پرا ناسيەوہو زانيشى بۆچى ھاتوہ. بە پيشوازىيەوہ چوو و گوتى:

"ياللا با برۆين."

پاشان ئەسپى ئيدريس بەگى راکيشايە نيزيك نەرديوانى ھەرزالى و لەسەر نەرديوانەكە پرا سواری پاشكۆيە ئەسپەكەى بوو و گوتى: "برۆ."

ھيشتا ھەمەد بەخەبەر بوو كه گەيشتنە بيستانى. لە ئەسپەكە دابەزين. ھەمەدو ئيدريس بەگ لە تاريكى دا باوہشيان بە يەكتردا كرد. ھەمەد گوتى:

"جارى با ئاگرىك بەكەينەوہ كه بتوانين روخسارى يەكتر ببينين."

دەسبەجى كۆمايەك چيلكەو چاليان خرپ كردهوہو ئاورىكى خۆشيان كردهوہو دور لە ئاورەكە دانىشتن. ئيدريس بەگ دەسبەجى ھاتە نيو ئەسلى مەبەستەكەوہ. راستەو پراست تەماشاي روخسارى ھەمەدى نەدەكردو لەبنەوہ چاوى لىدەكرد، و ھەمەدیش چووكترين جموجۆلى ئەو پياوہ بە ديمەنەى - كه روخسارى وەك مسى سوور وابوو- لەبەر چا و ن نەدەبوو. حالەتيكى ھەبوو كه متمانەو باوہرى دەدا بە مروف. ئيدريس بەگيش ھەمەدى راست بەو جۆرە ھاتە بەرچاوكە تاريبيان بۆ كردبوو، بەلام كەمىك ساويلكەى ھاتە بەرچاوان و روخساريشى مندالانە بوو. دەست و لاقى وەك دەست و لاقى منداليكى بزۆزو

نائارام بوون، وهك دهستی مندالیكى بزۆزه كه دت گوت هر تاويك پيش ئيستا فرپرهو بووكه شووشه كاني
شكاندوهو به غاردان هاتوته ئيره... هيچ هلس و كهوتىكى حمه د بو ئيدريس بهگ سهرسورهيته رو
چاوه پروان نه كراو نه بوو.

ئيدريس بهگ گوتى:

"براله حمه د، دمه ويى هاوكاريت له گه ل بكم. هاتوم ئەمەت پى پيشنيار بكم. دمه ويى له ژير
فرمانى تودا بم. چونكه ئەتو پياويكى زور به ناوبانگ و ئينسانىكى پاك و ئازاي. به فرمانده رايه تى تو
له گه ل دوژمنان شه پ كردن بو من شانازى يه كى گه وره يه."

زورى قسه كرد، له قسه كاني دا هيندى مه سه له ي هينانه گورى كه حمه د تا ئيستا نه ي بيستبوون. حمه د
ئەوى په سند كردو ئافه ريمي پى گوت.

حمه د بى دهنگ بوو، و جوابيكي نه ده دايه وه. لاي نيوه شه ويى بوو كه حمه د به رامبه ر به و هه موو
پى داگرته ي ئيدريس بهگ خوى پى رانه گيراو مه سه له ي "عه بدى روشت و هه مزه هات" ي موو به موو بو
باس كردو به م رستانه دوايى به قسه كاني خوى هينا:

"ته نيا ئاكاميك كه له رژانى خوينا خه جيچ، مردنى دايكم و ئاواره يى له چياو به نده نان دا وهرم گرت،
ئەوه بوو كه "عه بدى روشت و هه مزه هاته جيگاي."

ئيدريس بهگ گوتى:

"هه مزه ش بكوژه."

حمه د كه له ساويلكه يى ئيدريس بهگ پيكه نيني سوار ببوو، گوتى:

"دووباره هه مزه يه كى ديكه ديه جيگاي. ليژه له و جوژه هه مزانه زورن. پيت وايه به و ئاسانى به خاشه بر
ده بن؟"

ئيدريس بهگ گوتى:

"ئەمن ئەمانه نازانم. ئەگەر من بوومايه له پيش دا هه مزه له نيو ده بردو كاتيك هه مزه يه كى ديكه
ده هات، ئەودەم بىرم له حالى ويش ده كرده وه."

وه سمانه زله و خه ليل و هاوپرى چه ركه سه كاني ئيدريس بهگ بى ئەوه ي بينه نيو باسه كه وه گوىيان بو
وتوويزه كه يان راگرتبوو. ئەوان هه قيان له دووى حمه د ده دا. ئەگەر يه كيك بكوژى هه زارى ديكه له
جى يه كى شين ده بيته وه. ئەگەر هه مووانيش يه ك جى قه لاجو بكه ي، ده سته يه كى ديكه ديه جيگايان.

حمه د به م رستانه باسه كه ي بريه وه:

"به لى، ئەوه ي ده ست و بالى به ستووين، ئەوه ي من ده كوژى، بى ئاكام مانه وه ي زه حمه ته كانم نيه.
ئەوه ي وهك خوړكه من ده خواو له نيوم ده با، ئەوه يه كه كاره كه م خه راپتر كرد، له خه راپ خه راپتر بوو. هاتم
بروى بو چاك بكم، ليم دا چاوم كوپر كرد، ئەويش چاوى دى يه كى گه وره. له سهر من ديه تى يه كان توشى

زولم و زور بوون، له برسان بايان كردو مردن، له سهر من... له سهر من دهستدریژی کرایه سهر نامووسی کچه نازداره کانیان. ئیستا ئه وهی دهست و بالی منی به ستوه، ئه م مهسه له یه یه. "

ئیدریس به گ که له ریشهی دهر دو ئازاری همه د حالی نه ببوو، له حالیک دا له جیی خوی هه ل دهستا گوتی:

"جاری ئه من دهر پوم. دوو روژی دیکه دیمه وه. گرنگترین کاری ژیانم جی به جی ده که م و دیمه وه. جاری دهر فته تم نیه. وهختیک هاتمه وه دهچینه چیاو بهنده نان و له وی هه موو ئه وانیهی باست کردن، لیم حالی بکه. وهختیک حالی بووم ده توانم بیه مه له میک بو برینه کانت. "

حه مه د وه لآمی نه دایه وه. ئیدریس به گ سواری ئه سپه که ی بوو و گوتی:

"به خوام سپاردی. قه رارمان دوو روژی دیکه. "

حه مه د گوتی: "به خیر چی... " و به خه م و خه فته تیکی سهیره وه له پشته وه را ته ماشای کرد. وه سمانه زله ته ماشای روخساری حه مه دی نه ده کردو پیشی نه ده گوت شه هینه که م. ئازارو دل ئیشانیکی قوول له چاوه کانی دا ده بینرا، و خه فته تیکی وه ک تازیه داری نیشتبوو ه سهر روخساری. گنج و لۆنجی ده م و چاوی زیاتر ببوون. روخساری وه ک چه ند دانه داوی جالجالوکه ده چوو که له سهر یه کیان دانابن. وه سمانه زله به ری به یانی بیستانه که ی به جی هیشت:

"کورم حه مه د، ئه و عه لی سه فایه نابووتی کردین، پشتی شکاندین، ئیمه ش به رامبه ر به وی هیچمان له دهست نه هات، "

پاشان وهر سووپاوی بی ئه وهی ئاور وهدوای خوی بداته وه، لئی داو رویشته.

وه ک داریکی پزیو که له سهر زهوی که وتبی و رزیوو گه نده له که ی هه ل وه ری و وه ک گورانی یه کی تال و خه مناک له بهر گهرمادا دوور که وته وه. شتیک به ری ئه وکی حه مه دی گرت.

ئیدریس به گ به یانی زوو پیش کاریوه گه یشته باله خانه که ی عارف صائم به گ. پاسه وانانی چه کداری مائی ئه ویان دی، به لآم نه یان توانی فه رمانی راوه ستانی پی بدن. ئیدریس به گ به سواری چوو ه ژووری حه وشه ی. له نیوه راستی حه وشه که بیست هه نگاو دوور له خانوبه ره که راوه ستاو هاواری کرد:

"عارف صائم به گ، عارف صائم به گ! ئه من ئیدریسم، ئیدریس. ئه من هاتم. "

عارف صائم به گ له نوینی خه و دهر په ری، هاته په نا په نجه ره که، لایه کی په نجه ره که ی کرده وه و ته ماشای دهر پی کرد. ئیدریس به گ له حالیک دا سی که س له پیاوه کانی خوی له دواوه بوون، قیت و قنج له سهر ئه سپه که ی چه قیبوو و به مووه زه رده کانی که له بن کلاوه چه رمه ره شه که ی را رژابوونه دهر و به چه ک و زین و ره ختی زیونیشان و به و چاوه شینه پرشنگدارانه ی که وه ک چاوی بالنده یه کی راوکه ر ده چوون، ههروه ک په یکه ری غیره ت و ئازایه تی و به خو نازین ده چوو.

"عارف صائم بهگ، عارف صائم بهگ. ئەمن ئیدریسم. ئەمن هاتم."

عارف صائم بهگ په نجه ره که ی کرده وه و به نه رمترین و گه رمترین و دۆستانه ترین راویژ گوتی:

"فهرموو ئیدریس بهگ، فهرموو بۆ سه ری، هه ر ئیستا خۆم پۆشته ده که مه وه."

"عارف صائم بهگ ئەمن نایه مه سه ری. ئەتۆ فهرموو بۆ خواری. پاشان ده مانچه که شت هه ل گره و به چه که وه وه ره. ئەتۆ سه رباریکی. ده مه وی حیسابی خۆم له گه ل تۆ یه ک لا بکه م. ده مانچه که ت هه ل گره و ته شریف بیته خواری."

عارف صائم بهگ په نجه ره که ی پیوه داو کشایه وه بۆ ژووری هۆده که ی. ئیدریس بهگ به بی سه بری له جیی خۆی راوه ستابوو و چاوی برپیوووه ده رکی خانووبه ره که، چاوه پروانی هاتنی عارف صائم بهگ بوو. زۆر چاوه ری بوو، هه وسه له ی به سه ر چوو. یه که مین روونا کایی رۆژ ده شتی لسته وه و گه یشته جی. هه تا به قه د سپیداریک به رز بوو. ئیدریس بهگ هیشتا چاوه ری بوو. سه ره نجام تا قه تی به سه ر چوو:

عارف صائم بهگ، عارف صائم بهگ...

قه سه که ی نا ته واو ما. گولله یه ک له پشته وه را هاویژرا، له ئەستۆی دراو گه رووی له به ر یه ک هه ل ته کاند. له شی بی گیانی ئیدریس بهگ ئارام و بی ده نگ له سه ر ئەسه په که که وه ته خواری. کلاوه چه رمه که ی نه ختیکی ئەولتر له په نای سه ری خزی، قژه زیپینه کانی بلاو بوون و له گه ل تۆزوخۆل لیک دران. خوینه که ی له نیزیکی شانانی خر بووه وه و ئەمجار هه تا مووه کانی رۆیشت و قژه کانی سوور کرد.

هاویری یه کانی له ئەسه په کانیان دابه زین. کلاوه چه رمه که یان له سه ر سه ریان هه ل گرت و به ده ستیان وه گرتن و به خۆیان وه گوشین و چه ند له حزه یه ک له حوزوور سه رکرده که یان بی ده نگ راوه ستان. دوا ئەرکی خۆیان به جی گه یاندو ئەمجار ته رمه که یان زۆر به ئارامی وه ک ئەوه ی بترسن ئازاری پی بگا، له سه ر پشتی ئەسه په که دابه ست و به بی ده نگ له وی دوور که وتنه وه.

عارف صائم بهگ چه ند له حزه یه ک له پشته وه را ته ماشای کردن و گوتی:

"هه یف، سه د هه یف، ده کرا دۆستایه تی له گه ل بکه ی."

عه لی یه شه ل خه به ری کوژرانی ئیدریس بهگی بۆ هه مه د هینا.

هه مه د چه نده به کوژرانی ئیدریس بهگ تیک چوو، ئەوه نده ش به هاتنی عه لی خۆشحال بوو.

رۆژيكيان به يانی تازه دنيا رووناك ده بوو كه ژماره يه كي زور خه لك له ده شتی جنوبي قه لای ئاناوارزاوه به ره و رۆژه لات وه پړی كه وتن. كه س نه ی ده زانی بۆچی وه پړی كه وتوون و ده چنه كوئ. له ریگایه دا دانیشتونانی هیندیک له گونده كانی پشتی ساوران وهك "چیانلی", "نارلی قشلا" و "ده ده فاكلی" یش هاتن و ره گه ل ئه و كۆمه له كه وتن. جووتیاره كان, گه و ره و مندال, ژن و پیاو, ساغ و نه خوش و پیرو لاو وهك میشه نگوینه كه خه لیفه كه ی خوی به جی دیلی, دی یه كانیان چۆل ده كردو ره گه ل ئاپورایه كه ده كه وتن. ئیستا ده ركه وتبوو كه ئه و خه لكه بۆ كوئ و به چ مه به ستیك وه پړی كه وتوون. هه وریکی دريژو دووری تۆزوخۆل به ره و شارۆچكه له زهوی به رز ده بووه وه. ئه و هه و ره دريژه هه تا ده هات دريژترو پان تر ده بوو. خه لیل چوبووه سهر داریکی به رز, چاوی له ئاپورایه كه بوو و بۆ حه مه دیشی باس ده كرد. چه ند له حزه يه ك دواتر به په له له داره كه هاته خوارئ و گوئی:

"خۆت بشاره وه, ده سته يه كیش له دیی خۆمانه وه دینه ئه م بهر."

خه لکی گوندی وایوایش وه ری كه وتبوون, ژنه كان له پیشه وه, مندالان به دواي وان داو له دواي مندالانیشه وه پیاوه كان هاتن و وه نیو بیستانی كه وتن. هه رییه كه ی یه ك دوو شووتی یان لی كردنه وه, له بن هه نگلی یان نان و بی ئه وه ی راوه ستن, یان قسه يه ك بكن ملی ریگیان گرت و رویشتن و تیکه ل به ئاپورایه كه بوون كه نه ختیك له پیش وانه وه ده پړیشتن. خه لیلیش له گه لیان چوبووو.

نیوه ی حه شیمه ته كه له به ری پێیانه وه تا تۆقی سه ریان له قورپو چلپاو دا شه لال ببوو. پیشمان ئوغلئ به ندی چۆمه كه ی ترازاندبوو, ئاوه كه ی به ردابوووه سهر ده شتی و بۆیه ژماره يه ك له دی یه كانی سهر ریگا وه بن ئاو كه وتبوون.

ئه گه ر كه سیك له پیشمان ئوغلئ ده پرسى:

"ها پیشمان ئوغلئ ئه وه چ كاریك بوو كردت؟"

به پیکه نینه وه وه لامی ده دایه وه:

"چ بکه م براله, خو ناتوانم ئه وه هه موو ئاوه بخۆمه وه, دیاره ده بی به جی یه ك دا به ری ده مه وه..."

پیشمان ئوغلئ پیاویکی زگ زلی ده م به پیکه نین بوو.

ده ی گوت:

"با له و گه رمای هاوینه دا ئه م قو... نه تیرو پړ ئاو بخۆنه وه. ئه گه ر ئه مانه له جی ئه و دیهاتی یانه بان كه ئاویان نیه, ئه وده م چ قورپکیان وه سه ری خویان ده كرد؟ خه لکی ئه م خواره بۆ دلۆپه ئاویك گیانیان

دەردەچى. ئىستا ئەمانە ناشكورى بەو نىعمەتەو دەكەن كە ھەتا گويىزىنگى لاقىيان ھاتوہ؟ ئاوہكە بەر دەدەمەوہ، ئاوہكە بەردەدەمەوہ سەر گوندەكانيان با لەو گەرمايەدا چاوو دلّيان تىراو بى. "

پيشمان ئوغلى لەنيو شارۆچكەدا بازار بە بازارو دوكان بە دوكان دەگەر، ئەم قسانەى دەكردو خەلكى وەپىكەنەن دەخست. لە ھەمووان زياترەلى سەفابەگ و ياوەر فارووق كەيفيان بەم قسانە دەھات. دەستيان بە بەرزگيانەو دەگرت و قاقا پى دەكەنەن.

وہختىك حەشىمەتەكە لەنيو ئەو ھەورە پان و بەرینە تۆزو خۆلەدا كە سات بە سات پان ترو دريژتر دەبوو، گەيشتنە گومبەزى نيزىك شارى، لەحزەيەك راوہستان. دەمەساتىك جموجۆلكيان دەنيو كەوت و ئەمجار خرۆشىكى گەرەو مەزنيان ليوہ ھەستا كە دەنگى گەيشتە نيو شارى. ئەوان سەرانسەرى ريگاكانيان تا ئەم نوختەيە بە بى دەنگى برىبوو. جووتيارەكانى دەوروبەرى چۆمى ساووران، جووتيارانى ديھاتى وەبن ئاوكەوتووى دەوروبەرى "غەداپلى" دەست ولاق و دەم و چاوو مووى سەرو تەواوى ئەندامى لەشيان لە دەريايەك تۆزوخۆل ھەل كشابوون و ھاتبوونەدەرو وەك پەيكەريكيان لى ھاتبوو كە لە تۆزوخۆل دروستيان كەردى.

دانىشتوانى شارۆچكە وەختىك ئاگادار بوون كە كۆمەلئىكى زۆرو رق ھەستاو لە جووتيارەكان روويان لە شارى كەردوہ كە جووتيارەكان لەبن گومبەزى راوہستان و بە نركەى خۆيان گويى ئاسمانيان كەپر كەرد. خەلكى شار لە پيش دا بەبى باوہرى و سەرسورمانەوہ تەماشاي يەكتريان كەردو بى دەنگىيەك شارى داگرت. ئەمجار پى كەنەن و دەستيان كەرد بە گالتەو گەپ. بەلام لەپر تەماشايان كەردو ديتيان كە لە بەندەنەكەى خوار گومبەزەوہ ئاپۆرايەكى بى ئەژمارو لەبران نەھاتوو وەدەر كەوتن. دەسبەجى دەپرەبەى ھەموو دوكانەكان دادرانەوہ، ھەموو خۆيان لە مالەكانيان ھاويشتەوہو دارگەلەى قايميان بە پاش دەرگاكانيانەوہ نا. ياوەر فارووق نەى دەزانى تەگبىرى چيە. قايمەقام، فەرمانبەرانى دەولەت، ئاغاكان و جەندرمەكان لە مەخفەرى جەندرمەدا خۆيان حەشار دا. ياوەر فارووق بە راويژىكى توندەوہ فەرمانى دا سەرەنيزە لە تەفەنگەكانيان بەدەن.

داخوا ئەمە شۆرش بوو؟ زۆربەى ئاغاكان وەك ميژۆك دەلەرزىن. روومايان وەك رووماى مردووان زەرد ھەل گەرەبوو. قايمەقام لەبن ديوارىك ھەل كوشمابوو. دەسحىبەكانى لە گىرفانى دەرهينابوون، و پەيتا پەيتا لەبن ليوانەوہ دوعاى دەخويندن و فووى لە خۆى دەكەرد.

حەشىمەت ھەر كە چاويان بە پردىكى جوانى گەرە كەوت كە لە خوار تەپۆلكەكەى ئەم لای شارەوہ بە بەردى سىپى دروست كرابوو، دەستيان كەرد بە غاردان. بەندەكان لەبن ئەو پردە بوون.

پيشمان ئوغلى ئاوى ساوورانى بە ھۆى ئەو بەندانەوہ وشك كەردبوو. حەشىمەتەكە بەرە بەرە ھات و ھەموويان لە پەناى بەندەكان راوہستان. كەس دەنگى لەبەر دەرنەدەھات. ھەر كەس دەگەيشتە جى

دهات و چاوی له و ئاوهوه ده بپری که وهک دهریایه کی چوکه له له پشت بهنده کانه وه داوه ستابوو. ته ماشای ده کردو چاوه پری ده ما.

له نه کاو ئاپوری حه شیمه ته که ههروهک هیچ نه بووی ئارام ئارام وه نیو ئاوه که که وتن. ده مه ساتیک وه زعه که شیواو پاشان تا چند له حزه یهک بیجگه له ئاپوری حه شیمه ته له نیو ئاوه که دا هیچ دیار نه بوو. وهختیک نه و حه شیمه ته که به توندی پالیان ویک دابوو، لیک ترازان، بهنده کان چووکترین شوینه واریان نه مابوو. نه بهردیک، نه داریک و نه ته نانه ت چله دریک. حه شیمه ته پالیان ویک دا، خوین به بهنده کان داداو پاشان لیک ترازان. ئاو به ره و خوار هه له پرتا. هاوکات له گه ل دهنگی هه له پرتانی ئاوه که هاواری خوشحالیش له حه شیمه ته که به رز بووه وه که له هه موو شاره که گه پراو شاری خسته له رزین. جووتیاران له گه ل نه و ئاوه ی به ریان دابوو وه، به ره و خوار وه پری که وتن. پاشان لیکرا دا هاتنه وه و له و ئاوه که به که ف پرتانندن ده پویشته خوار ئاویان خوار ده وه. نه وان له گه ل ئاوه که دا سه رخوش له باده ی سه رکه وتن وه پری که وتبوون. وا پی ده که نین و شادمانی بیان ده نواندو به جوړیک که وتبوونه جوش و خروش که که س گوپی له قسه ی که س نه بوو. ده ت گوت گوئیان که پ بووه وه هیچ نابیسن. نه و ئاوه ی به ره و خوار هه ل ده پرتا چندین کیلومتری سه ره و ژیری بپری و نه مجار راوه ستا. چونکه به ستینه که هه زاران قه لشتی دابوو که لاقی بنیاده میان تیوه ده چوو. ئاوه که ده هات و ده چوو قه لشتیکه وه. پاش نه وه ی پری ده کرده وه ده پویشته خوارو کاتیک ده گه یشته قه لشتیکی دیکه دیسان راده وه ستا تا پری ده کرده وه نه مجار دریزه ی به ریگای خوی ده دا. حه شیمه ته چاویان بریبوو نه و ئاوه نه حله تییه که نه ده چوو پیش. نه و شه وه بی نه وه ی بخه ون تا به یانی له سه ر ئاوه که چاوه پری مان. ئاوه که له شه وی پرا تا به یانی ته نیا هه زار، هه زارو پیئسه د هه نگاویک چوو پیش. ئاوه که ده هات، ده هات و له نه کاو به خوړه خوړ ده پرتایه نیو قه لشته کان.

وهختیک خه لکی شار له نه سللی مه سه له که ئاگادار بوون، به خوشحالی له ماله کانیاان هاتنه ده رو نه وانیش وهک جووتیاره کان هاتن و له سه ر نه و ئاوه که به سستی ده چوو پیش و به رده وام قه لشتی پر ده کرده وه، کو بوونه وه وهروهک جووتیاره کان چاویان له ئاوه که وه بپری و چاوه پری مان.

قایمه قام که زور ترسابوو، هه ر که ئاگادار بوو مه سه له چیه، به تووره یی هاواری کرد:

"ده بی هه موویان بگرین."

نه مه ش هه ر نه و شته بوو که عه لی سه فابه گ له خوی ده ویست. ده سستی کرد به هاندانی قایمه قام. به لام یاوه ر فارووق حه زی به م کاره نه ده کرد. به باوه پری وی: "خه لک بی ئاو ماونه وه و هاتوون به ندی کابرایه کیان خه راپ کرده، نه مه شتیک نیه."

به لام له پیش چاوی عه لی سه فابه گ نه م کاره شتیک بوو وهک شورش و یاخی بوون. باوه پری و ابوو که دیهاتی به کان یاخی بوون و په لاماری شاریان داوه و به توندی پیی ده چه قاند که:

"ئەگەر ئەمانە، ئەگەر ئەم كرده وە يەي ئەمانە بى سزا بېوار، ئەگەر ئەمانە بە توندى سزا نەدرين، ئاكاميكي زۆر دژواری بەدواوه دەبى. ئەمە ياخى بوونىكە. ھەموو ئەو دېھاتى يانەي بەشدارى ئەم كارە بوون، دەبى بگيرين."

داواكارى گشتى لەوى راوہستابوو، و بىروپاى خۆى دەرئەدەبىرى. عەلى سەفابەگ ئەوى بىردە قوژبنيك و ھىندى شتى بە گوئى دا چپاندو زەرفيكي پىرو ئەستوورى لەنيو دەستى نا. تاويك دواتر داواكارى گشتى گوتى:

"ئىستا بۆ دادگا دەنوسم ھەمووى ئەمانە بگرن. حوكمى گىرانىان ھەر ئىستا دەردەچى."

پاشان قۆلى لە قۆلى دادپرس راگردو پىكەوہ وەدەرکەوتن.

دوانيوہرۆى رۆژى دواتر بوو. رۆژباي دەھات و تۆزوخۆليكي زۆرى پەھەوا خستبوو.

دەستەيەك جەندرمە بە فەرماندەرايەتیی یاوەر فارووق لەو جووتیارانە كە چاویان لە ئاوەكەوہ برببوو، نيزيك بوونەوہ. ئاوقەلشتەکانى پىردەكردەوہو نەدەچووە پيش. جەندرمەكان ھاتن و چەند تەفەنگيكيان ھەل تۆقاند. جووتيارەكان كۆ بوونەوہ سەر يەك و جەندرمەكان ھەستیان كرد ئىدى پيويست بە تەق و تۆق ناكا. جووتيارەكانيان بردو لە ھەوشەي مەخفەرى جەندرمەدا كۆيان كردنەوہ، و چونكە ھەوشەي جەندرمە جىي ھەمووانى تيدا نەدەبووہوہ، ژمارەيەكيان بردنە مزگەت و ھەوشى مزگەوت و بەشيكيشيان لە "ئالا مەسجيد" و قوتابخانەي سەرەتايى و "ئەرمەنى شۆرنى" دا ھەپس كردن. ھەوشە بەتالەكانى شار پىر بوون لە جووتيارى بەندكراو، و لە كاتيک دا يەك دوو جەندرمە لىيان وريا بوون، لەبەر ئەو گەرمايە برسى و تينوو مابوونەوہ. ھىچ كەس لەو جووتيارانە كە لە برسان و لە تينووان جينگليان دەدا نيزيك نەدەكەوتەوہو پارووە ناننيك و چۆرە ئاويكي نەدەدانى.

لەو بىنەو بەرەيەدا عەلى سەفابەگيش بىكار دانەنيشت و وەلام لە دواي وەلام بۆ جووتيارەكانى گوندى "وايوای" ي بەرپى كرد: "ئەگەر دىيەكەم چۆل كەن و بىرۆن، وا دەكەم لىتان خۆش بن. ئەگينا بە تاوانى ياخى بوون لە ھكۆومەت سەردەستەكانتان ئىعدام دەكرين و بۆخۆشتان ھەريەكەي بە پازدە بيست سال ھەپس مەھكۆوم دەبن."

جووتيارەكان چەند رۆژيكي ديكەش خۆيان راگرت و حازر نەبوون ئەو كارە بكەن. بەلام برسەيتى و تينووەتى ئەوانى تووشى وەزە و ھالتيك كىردبوو كە ھاواری مندالانى تينوو و نالەي ژنان خەوو ئاسوودەيى لە خەلكى شار ھەلگرت. دانىشتوانى شار كە تواناي بيستنى ئەو ھەموو نالەو ھاوارەيان نەبوو، لای بەيانيان و ئاويان بۆ بەندىيەكان ھينا.

وہسمانەزلە حازر نەبوو لەگەل عەلى سەفا بەرەو پوو بى. دەيگوت:

"ئەگەر بش مرم حازر نيم قەلافەتى چەپەلى ئەو كابرايە ببينم."

به لآم سه يفه لي مل دريژ كه هيشتا برينه كاني چاك نه ببونه وه، له گه ل حسامي كورې وه سمانه زله و وه لي چوونه مالي عه لي سه فابه گ. داواكارى گشتى و قايمه قاميش له وى بوون و خه ريكي خواردنه وه بوون. چوون له سووچيك له سهر قه نه فه دانيشتن و به ئه دهب ده ستيان له سهر ئه ژنويان داناو سهريان بهردايه وه. داواكارى گشتى گوتى:

"ئيوه زورتان خه راپه دهره قى عه لي سه فابه گ كرده، زولم له و پياوه ده كه ن."

سه يفه لي هه ستايه سه رپى - سه رى له ميچى ده درا- گوتى: "به هيچ جور..."

داواكارى گشتى گوتى:

"وست به، دانيشه له جيى خوت. دويى شه وى پينچ كه س له لاهه كاني گوندى ئيوه له كاتى ناگردانى كيلاگه ي عه لي سه فابه گ دا گيراون."

عه لي سه فا ليى زياد كرد:

"پينچ كه س، يه كيان ده لي مووسلوويه، ئه وى ديكه شيان ناوى سلله مانه. ئاخه هاوپرئيان، چيتان له من ده وى، ئه من چ خه راپه يه كم دهره قى ئيوه كرده؟"

سه يفه لي هه ستايه سه رپى و گوتى:

"نازادمان بكه ن، دى يه كه چول ده كه مين و ده روين. باب و باپيرانمان وه ختيك ژيانى كوچه رايه تى بيان وه لا نا، هاتنه سه ر ئه م خاكه. به لآم ئيمه به جيى ديلىن، چاره مان نيه، قيسمه تمان ئه وه بوو. عه رزى باب و باپيرانمان به جيى ديلىن..."

راويژى قسه كاني جورىك بوو ده ت گوت شيوه ن و فغان ده كا.

عه لي سه فا به گه شكه بوونه وه گوتى:

"كه نكي ده رون؟"

سه يفه لي ديسان هه ر به و راويژى وه ك شيوه ن و فغانه وه گوتى:

"ده سبه جي، هه ر كه به رتان داين سه رى خومان هه ل ده گرين و ده روين."

داواكارى گشتى گوتى:

"ئيسا كه وايه هه ستن برؤن. سبه ينى به يانى نازادن."

هه ستان و رويشتن، بو سبه ينى به يانينيش جووتياره كان هه موو نازاد بوون.

جووتياره كاني وايواى وه ختى گه رانه وه به زمانى له تينووان له دم دا وشك بوو و به بى ده نكي يه وه

سه رانسهرى ليوارى ساوورانيان پيووا. ناوه كه ته نيا هه تا گوندى "نامبرين ناركى" چووبووه پيش. له خوار

ئه و دى يه ناوه كه هيشتا هه ر ده رزايه قه لشته كانه وه و پرې ده كرده وه.

ئەو تېشكە زەردەي لەكاسە سەرى دا ھەبوو، بە گەيشتنى چەند ھەوداى بارىكى نوور كە لە دوورەو ھە دەھاتن، زۆرترو بەرلاوتر بوو. ھەلە پڑا، بە خىرايىيەكى بىئەنداز دەستى بە سووران كرد، پەرش و بلاو بوو، پريشكى ھاويشت و پيوە چوو، ئەمجار بە توندى درەوشايەو ھە.

ھەوا زۆر گەرم بوو. ھەمەد تەماشاي بەستينە وشكەكەى دەكرد، تەنكاويك ھاتبوو ئارام و بىدەنگ قەلشتەكانى پىر دەكردەو ھە. لە دللى خۆى دا گوتى: "ديارە گوندى وايواى بار دەكا." و ديسان ئەو بريسكە پۆلايە ھات و نيشتە بنى چاوەكانى ھە. وەسمانەزلە، سەيران، سەيفەلى مل دريژ، مەلا فەرھادى چاوجوان، يۆبارتۇغلىي كەللەشەق، دايەقەمەر و سيلويگرگلين ھاتنە بەر چاوانى. ديار بوو ھەموويان نيازبان ھەيە وايواى بە جى بيلن و برون. لەوانەشە ماوہيەك بى روين و دىيەكەيان چۆل كىردى. دوو رۆژ دەبوو كە سەيران سەرى بىستانى نەدابوو.

ئاخر جار كە ھات چاوەكانى لە پەژارەيەكى كوشندەدا دەدرەوشانەو ھە. تەنانەت يەك قسەى نالەباريشى بە ھەمەد نەگوت. بەلام وا بە نارەھەتى و دل پەنجاوى تەماشاي كرد كە ھەمەد ھەتا ميشكى ئيسقانەكانى لەرزى. شكان و ترسان داغى خويان بە نيوچاوانى سەيرانيشەو ھە نابوو، و درەنگ يان زوو ئەويشيان لەپى دەخست.

عەلىيەشەل لەوى بوو. لەسەر لاقە شەلەكەى دانيشتبوو و خەريك بوو لە پەلەبىيەك فیت فیتەيەكى سەيرى دروست دەكرد. خەليلە كۆسە چووبوو گويى روبرو تەماشاي ئەو ئاوەى دەكرد كە قەلشتەكانى پىر دەكردەو ھە.

عەلى پاش ماوہيەك سەرى ھەلپى و تەماشاي روخسارى ھەمەدى كرد. ھەر كە چاوى پىي كەوت بريسكە پۆلايىيەكەى لە چاوان دا بەدى كرد. لەحزەيەك شتىكى لە نيوان شادمانى و خەفەت و پىكەنين و گريان دا ھاتە سەر روخسارى و رابرد. ھەمەد ھەستا، چوو بۆ لاي عەلى و لە پەناى راوہستاو بە دۆستانەترين شيوہ تىيەو ھە راما. دەستى لەسەر شانى داناو ماوہيەك ھەر بەو جۆرە مايەو ھە پاشان چوو ھە بن كەپرەكەو بوخچەكەى لە بن نوينەكانى ھىنايەدەر. كراس و پانتۆليك كە لەبەرىدا بوون، دايكەندن و لەولاي دانان و خيراو لە چاو ترووكاندنيك دا جلكەكانى خۆى لەبەر كردنەو ھە. دەمانچەو خەنجەر و دووربينەكەى لە خۆى دان و فيشەكدانەكانى بەستن. فيلینتايەكەى لە شانى كردو ھەبا گولدۆزى كراوہكەى كە كارى ماراش بوو لەسەريەو ھە لەبەر كرد. تەقيلەكەى چەند لەحزەيەك لە دەستى دا ھىناو برد، بەلام لەسەرى نەناو لە گىرفانى ھەباكەى راكرد. گۆرەويەكانى دەگەيشتنە ئەرتۆي. كەوشەكانى رەق ھەلاتبوون

و که می‌ک لاقی‌یان ده‌گوشی، به‌لام هه‌رچۆنی‌ک با فره‌وان ده‌بوونه‌وه. ئیستا راست ئه‌و قه‌لافه‌ته‌ی هه‌بوو که یه‌که‌م رۆژی هاتنی بۆ چوکورواوا هه‌یبوو.

هات و به‌رامبه‌ر به‌عه‌لی‌یه‌شه‌ل راه‌ستا. بریسکه‌ی چاوه‌کانی زۆرترو دره‌وشاوه‌تر ببوو. ئه‌و تیشکه زه‌رده‌ی له‌کاسه‌ی سه‌ری‌دا بوو، له‌په‌ستاو بی‌پسانه‌وه وه‌ک لافاو ده‌پژا، قه‌لشته‌کانی پڕ ده‌کردنه‌وه و ده‌دره‌وشا.

عه‌لی‌یه‌شه‌ل گوتی:

"هه‌مزه‌ ئه‌گه‌ر بژی، هه‌زار سالی دیکه‌ش بژی، له‌و ترسه‌ی که‌وتوه‌ته‌ گیانی نابیته‌وه بنیاده‌مه‌که‌ی جارن. عه‌رزى به‌خزمه‌تی ئاغای خۆم بکه‌م هه‌مزه‌ نابیته‌وه هه‌مزه‌که‌ی جارن. کاکه‌! ئه‌و ترس و سامه‌ بچیته‌ خوینى هه‌ر که‌سیکه‌وه، بچیته‌ دلێ هه‌ر که‌سیکه‌وه حیسابی ته‌واوه‌و فاتیحه‌ی خویندراوه. عه‌رزى به‌خزمه‌تی ئاغای خۆم بکه‌م هه‌مزه‌ ده‌سته‌و داوینى شاخ و کێو و ته‌یری ئاسمانیش بووه. ئه‌م دوایی‌یانه‌ وای لی‌هاتبوو ئه‌گه‌ر په‌ره‌ مریشکیکی که‌وتبایه‌ سه‌ر، ئه‌گه‌ر گوئی له‌وزه‌ی می‌شوله‌یه‌ک بایه‌ ده‌رده‌په‌ری و هاواری ده‌کرد: "حه‌مه‌د هات" و رای ده‌کرد. ئاخه‌که‌شی دیتی خۆ شارده‌وه له‌نیو مال و ته‌ویله‌و دیهات دا سوودی نیه‌ رووی کرده‌ چیاو به‌نده‌نان. هه‌ر رۆژه له‌ئشه‌که‌وتی‌ک دا خۆی شارده‌وه. ده‌چوو له‌تاریکترین قوژبنی کونی‌ک دا خۆی هه‌شار ده‌دا. نه‌نانی ده‌خوارد، نه‌ئای ده‌خواردوه، نه‌ده‌خه‌وت. هه‌ر له‌وێ کوشم هه‌ل‌ده‌هات و ده‌مایه‌وه. پاشان له‌نه‌کاو ده‌رده‌په‌ری و هه‌تا تینی تیدا بوو هاواری ده‌کرد: "عه‌لی، ئه‌وه‌ دێ، نه‌جاتم بده، ئه‌وه‌ دێ" و باوه‌شی به‌من دا ده‌کرد. به‌م جۆره له‌عه‌لی‌کۆ ئه‌شه‌که‌وتی‌ک نه‌ما کونی‌ک نه‌ما که‌ نه‌چووبین و سه‌رمان پيدا نه‌کردبێ. ئه‌و رۆژه به‌یانی که‌ له‌شوانیکی بیست ئه‌تۆ هاتوویه ده‌شتی، نازانم بلێم چه‌ند خۆشحال بوو. له‌گه‌رانه‌وه نایه. به‌ته‌واوی زگم پئی ده‌سووتا."

حه‌مه‌د پرسى:

"به‌زه‌بیته‌ به‌هه‌مزه‌ی دا هات؟"

عه‌لی‌یه‌شه‌ل گوتی:

"به‌زاتی خوای به‌زه‌بیم پئی‌دا هات. ئه‌و رۆژه لی‌کدا لی‌کدا ده‌ی‌گوت: "حه‌مه‌د ناتوانی به‌ساغی له‌چوکورواوا ده‌رچێ. چوکورواوا ته‌له‌ی مه‌رگی چه‌ته‌کانه. "ده‌ی‌گوت: "ئه‌گه‌ر نه‌جاتیشی بی، نیوه‌گیان ده‌بێ و پاشانیش لی‌ره‌ ده‌گیر من ده‌که‌وی. به‌لام ئه‌من هیچ کارم پئی نیه. له‌گیانی خۆش ده‌بم و دوو دانه له‌دی‌یه‌کانیشمی ده‌ده‌می، ئه‌ویش له‌گیانی من خۆش ده‌بێ."

پاشان سه‌ری وه‌سه‌ر سه‌رینى کردو نووست. سێ شه‌و و پۆژان خه‌وت. هه‌ر که‌ وه‌خه‌به‌ر هات بانگی منی کردو گوتی: "زوبه‌ عه‌لی، زوبه‌ زوبه، سواری ئه‌سه‌په‌که‌ی من به‌و ده‌سه‌به‌جی بپۆ بۆ چوکورواوا یارمه‌تی عه‌لی سه‌فابه‌گ و یاوه‌ری بده. ئه‌تۆ نه‌بی که‌س ناتوانی له‌چوکورواوی کاکى به‌کاکى شوینى ئه‌و شه‌یتانه‌ی هه‌ل‌گرێ... "سواری ئه‌سه‌په‌که‌م بووم و هاتمه‌ چوکورواوا چوومه‌ مالى عه‌لی سه‌فابه‌گ. پیم گوت: "هه‌مزاغا

سلاوت عهرز دهكاو دهستی مه بارهكت ماچ دهكا. "عهلی سه فا زۆری خوښ وېستم. نهی هېښت له په نای خوئی به ولاوه تر بچم. چهندين روژ له لای مامه وه و هك پاشايان ميوانداري لى كړدم. بهرده و اميش له باره ی شوین گيړان و ورده كارى به كانيه وه پرسيارى لى ده كړدم. ناخره كه ی روژيكيان پيم گوت: "ئاغا، ئه من بو به جى گه ياندى فه رمانيك هاتوومه ئيره. هاتووم شوینی ئه و حه مه دوكه بى قيمه ته بدوزمه وه تا ئيوه بى گرن. "گوت: "هه تا وه ختيك ئه و زيندوويه، ئيمه ئاسوده ييمان نيه. پاشان هاتووم ئه وه شت عهرز كه م كه شوینی ئه و حه مه دوكه به ره للايه م ديوه ته وه."

عهلی تا ئیستا روخسارى حه مه دی ئه وه نده خه فه تبارو ئه وه نده رهق وه كوو به رد نه دييوو و تا ئیستاش ئه و بريسه كى پولايه ی نيو چاوى به و جوړه نه دره وشابووه وه.

پاش نيوه پو بوو. له جنوب، له دوورى، له سه ر دهريای مه پمپه په له هوره سپى به كان ورده وړد و يك ده كه وتن و گوره ده بوون و به ره و ئاسمان به رز ده بوونه وه. پاش تاويك شه پوليكي توندى روژبا هه لستا. دنيا نه ختيك فينك بوو، و پاشان كهوت. ئه مجار دووباره هه لى كرده وه و ديسان خستيه وه. ئه وده م كه په له هوره سپى به كان به ته واوى پر بوون، به ره و ئاسمان هه ستان و هه تا به رزتر ده بوون روونتر و گوره تر ده بوون. پاش ئه وه روژبا به توندى هه لى كړدو توووخولى وه حه وا خست. له سه ر جاده كان گيژه لووكه هه ستان و له جنوب به وه به ره و چپاكانى تووړووس وه پرى كه وتن.

حه مه د دهستی عه لى به شه لى گرت، چاوى له چاوى به وه بپى و بى دهنگ بوو.

عهلی وهك له گه ل خوئی قسه بكا، گوتى:

"زور باشه."

حه مه د:

"ئه من ده مه وئى سه ريكي وايواى بدهم."

عهلی گوتى:

"ئىستا كه وايه له ده رى شارى چاوه پيت ده بم. بپوانه! باش گوى بو قسه كانم راگره. ئاودرپىكى وشك له

ده ره وه ی شارى هه يه، پى ده زانى؟"

"ئه رى، ده زانم."

"باشه، راست له لای راستى جاده كه له و جى به كه له ئاودرپه كه ده چپه خواری، داره به نيكي زور پيرو

كوئه سال هه يه. له بن ئه و داره ش قه بريك هه يه. ئه م داره ته نانهت له تاريكىش دا وهك قير دياره. له بن ئه و

داره چاوه پوانت ده بم."

حه مه د خوئی هه ل داو سوارى ئه سپى روت بوو. هه وساريك كه خه ليل چهندين روژ به هونينه وه يه وه ببوو،

له ئه ستوى ئه سپه كه ی كړد. كوئه بى خه به ر له دنيا له و ئاوه وه پامابوو كه ده چووه قه لشته كانه وه.

حه مه د رووی تی کردو گوتی: "گهر دنم ئازا که خه لیل." "ئه مجار ئه سپی دهنگ داو بیستانی به جی هیشت، چوو هه ور یکی ته پ و توژو که میك دواتر له نیوه راستی گوندی وایوای له بن تووه گه وره جله وی ئه سپه که ی کیشاو راوه ستا.

وه سمانه زله نه خووش بوو، له جیی دا که وتبوو، به لام نهک له مائی خوئی به لکوو له بن تووه گه وره جی یان بو له سه ر نیوته ختیك راخستبوو. دایه قه مه رو سه یران خزمه تیان ده کردو پیی راده گه یشتن. له سه ر نیوته ختیکیش که له خواره وهی وه سمانه زله بوو جیی سه یفه لی یان راخستبوو. دایکی سه یرانی و دایکی ده لی مووسلوو که روژی پیشتر کوره که ی له بن چناری گیرابوو، له وی بوون. له دیی دا جگه له و چه ند که سه که ست نه ده دی. دیهاتی به کان بی نه وهی ئاو ریکیش وه دوای خوئیان بده نه وه، دی به که یان به جی هیشتبوو.

سه یفه لی به رق دا چوو بوو، ده ی گوت: "نارۆم و نارۆم، ئه من ده مه وی له سه ر عه رزی باب و با پیرانم بمرم." به گریانه وه ده ی گوت: "ناویرم له جی به کی دیکه بمرم." ژن و منداله که شی به و حاله به جی یان نه هیشت و له دیی دا مانه وه.

جگه له وانه چیا نشینه کان واته بنه ماله ی سه یرانیش ماله کانیا ن به جی نه هیشتن، و خیزانی مه لا فه ره ادیش له لای وان مایه وه.

حه مه د له ئه سپه که ی دابه زی و چوو بو لای وه سمانه زله. وه سمانه زله به دیتنی وی هیدی هیدی سه ری له سه ر سه رینی هه لگرت و ته ماشای کرد، پاشان دووباره سه ری وه سه ر سه رینه که ی کرده وه و چاوی پیکه وه نان.

روخساری ژاکاو و له جارن پر گنج و لوئج تر بوو. له بهر چرچ و لوچان ته نانه ت چاویشی به ده ره وه نه بوون. حه مه د چوو ده ستیی له نیو ده سه ته کانی خوئی گرت.

وه سمانه زله به زه حمه ت چاوی هه لئیان، ته ماشای حه مه دی کرد. حه مه د له چاوه کانی دا دل ئیشانیکی دوور له لی خووش بوونی خوینده وه.

حه مه د به ده نگیکی پچر پچره وه گوتی:

"چۆنی مام وه سمان، به لا دوور بی."

وه سمانه زله وه لامیکی نه دایه وه. حه مه د به ینیك چاوه پروان بوو به لام وه سمانه زله ده نگی لی ده رنه هات.

حه مه د دیسان دووپاتی کرده وه:

"مام وه سمان، ده لیم چۆنی؟"

وه سمانه زله دیسان وه لامی نه دایه وه. دایه قه مه ر نیو بیژی کردو گوتی:

"وه سمان، وه سمان بروانه حه مه د هاتوه گه رن ئازاییت لی بخوازی. کوره که ده روا. لیت ده پرسئ

چۆنی."

وه سمانه زله چاوی هه لێنان و ته ماشای روخسای حه مه دی کردو تێیه وه راما. پاش تاویک به دهنگیک که به حال و بال ده بیسترا، گوتی:

"پیر بووم رۆله م، پیر بووم، ماندوو بووم حه مه دم، ماندوو بووم، تێشکاوم کوپم، تێشکاوم..."

ئیدی چاوه کانی لیک نانه وه. حه مه د زانی که وه سمانه زله به توندی لێی زویره. ئەگەر زویره دل پره نجاو نه بایه پێی ده گوت شه هی نه که م.

حه مه د چوو له لای سه یفه لیش. ئەحوالی ویشی پرسی. مله درێژه که ی سه یفه لی نه ختیکی دیکه ش درێژ ببوو. سه روچاوی هه موو بریندار بوون و بایان پێ نیشتبوو.

حه مه د له جیی خۆی هه ستا. چاوی به و گونده چۆل و بێ دهنگه دا گێپرا. چاوی سووپا سووپا هه تا له سه ر سه یرانی راوه ستا. پاشان دووباره چوو له لای وه سمانه زله و دیسان دهستی وی له نیو هه ردوو دهستی خۆی گرت و ماچی کرد. ئەمجار به دهنگیکی له رزۆک و تیکه ل به گریان وه گوتی:

"گه ردم ئازا که مام وه سمان."

لێوه کانی وه سمانه زله بزوتن. حه مه د چوو له لای دایه قه مه ر، دهستی ویشی ماچ کرد. دایه قه مه ر له باوه شی کردو لاملی ماچ کرد. حه مه د پاش گه ردن ئازایی له هه موو ئەوانه ی له وی بوون هات له په نا سه یرانی راوه ستا. به هیه ج جۆر نه ی ده توانی سه ر هه ل بپێ و ته ماشای روخساری بکا. دهستی راستی سه یرانی به ته نیشتی دا به ر ببوو وه، به سپایی گرتی و گوشتی. پاشان دیسان به سپایی وه ک ئەوه ی بترسی دلی بره نجی سه یرانی له باوه ش گرت و له حالیک دا هه روا سه ری به ردابوو وه خۆی هاویشته سه ر ئەسه په که ی، ئەسه پی لینگ داو به خیرایی له نیو هه ورێکی تۆزوخۆل دا له دیی وه ده ر که وه وه.

سه یران بێ ئەوه ی بتوانی پێی بلێ خواحافیز، ئوغرت خیر بێ، بێ ئەوه ی بتوانی له پشته وه را چاوی لێ بکاو بێ ئەوه ی بتوانی بگری یان پێ بکه نی هه روا له بن تووه گه وره له به ر هه تاوی ره ق راما.

وه ختیکی حه مه د گه یشته داره به نه که ی نیزیک شاری، هه تاو له میژ بوو ئاوا ببوو. عه لی به شه ل که له دووره وه تارمایی به که ی له نیو ته پ وتۆز دا دیبوو، هاته سه ر ریگی.

حه مه د گوتی:

"عه لی."

"خۆم."

حه مه د جله وی ئەسه په که ی توند کرد. عه لی گوتی:

"هه ر ئیستا ده چین. ئەم وه ختانه ئاغا له مالی یه. ئەگه ر له مالیش نه بوو ئەتۆ ده چیه سه ری و چاوه پوانی ده بی. ده لێی دورسوون دورمووش له کیلگه وه منی ناردوه. له بیرت نه چی دورسوون دورمووش."

حه مه د گوتی:

"له بیرم ناچی."

"گومان ت لئ ناکه ن. هه موو شه وی پیاوی وهك تۆ چه كدار زۆر هاتوچۆی ئه و ماله ده كه ن."

به كۆلانه چۆل و تاریكه كانی شارۆچكه دا تئ پهرین و گه یشتنه دهركی مالئك كه دیواره كانی بلیند بوون. ده رگایه کی گه وره بوو به سه ر ده روازه یه کی به رزه وه .

عه لی له ئه سپه كه ی دابه زی و ده رگا دارینه كه ی كرده وه . لاو لاوه ی ده رگا كه جیره ی لئ هات. هه مه د ئه سپه كه ی لئ خوړی بۆ ژووری و خیرا دابه زی.

عه لی جلّه وی ئه سپه كه ی گرت و پلیکانئیکي به هه مه د نیشان دا كه نه ختئك نیزیكتر بوو. هه مه د به غاردان له پلیکانه كان وه سه ر كه وت و له ده ركه ی دا. دهنگی ژنئك له ژووری را پرسى:

"كئیه؟"

هه مه د به ئارامی گوتی:

"ئه منم، له كئیلگه وه دئیم. دورسوون دورمووش ئاغا نار دوومی. ئاغا له مالئیه؟"

دهنگی ژنه كه له پشته وه هه ستا كه بانگی ئاغای ده كرد:

"نه فه رئك هاتوه، ده لئ له كئیلگه وه هاتووم، دورسوون نار دوومی."

هه مه د به بیستنی دهنگی ئاغا كه ده ی گوت: "بی هئینه ژووری." ئارامی یه كه ی نه ماو دلّه كوته ی وی كه وت. ئاغا له سه ر جئی درئیز ببوو و رۆژنامه یه کی به دهسته وه بوو. هه مه د هه ر كه چووه ژووری، به سپایی ده رگا كه ی پئوه دا. ئاغا سه ری له سه ر رۆژنامه كه هه ل گرت و به بئ موبالاتی پرسى:

"چیه، دیسان چ بووه؟"

هه مه د له نه كاو به دهنگئیکي قایم و دلیرانه گوتی:

"ئه منم. ناوم هه مه دۆكه. ده م ناسی؟"

عه لی سه فابه گ رۆژنامه كه ی له ده ست كه وته خواری هه روا له سه ر جئیه كه ی مایه وه. رهنگی ده م و چاوی هه تا ره شكئینه ی چاوه كانی وهك گئچ سپی بوو. لئوه كانی له رزین. چه ندین جار زاری كرده وه و پئیکیه وه نایه وه به لام نه ی توانی یه ك قسه بكا.

هه مه د ئه و فیلینتایه ی به دهسته وه بوو، رای داشتئ و سئ جاری ده ست پئدا هئنا. چرای ژووره كه به بای گولله كان كوورژایه وه هه ر له و كاته دا له نیو خانووبه ره كه قیامه تئك به رپا بوو. هه مه د به سپایی له پلیکانه كان هاته خواری. هه وساری ئه سپه كه ی له دهستی عه لی وه رگرت، خوئی هاویشه سه ر ئه سپه كه ی و به چوارنالی له شاری وه ده ر كه وت. پاش ئه وه ی نه ختئك له شاری دوور كه وته وه جلّه وی ئه سپه كه ی گرت و گوئی هه ل خست. له شاری جگه له هه لّاو هه نگامه یه کی ناروون دهنگئك نه ده هاته به ر گوئی. نه دهنگی ته قه ده هات و نه دهنگئیکي دیکه.

دووباره ئه سپی لینگ دا.

وهختيک گه‌يشته ئاسياب چه‌شمه خه‌ريک بوو هه‌تاو بکه‌وي. ئه‌سپه‌که‌ی يه‌کسه‌ر لئ‌خوڤی بوو ده‌رکی
مالي عه‌بدی‌خان. له‌به‌ر ده‌رگا راوه‌ستاو بانگی کرد:
"هه‌مزاغا، هه‌مزاغا."

هه‌مزه هه‌ر که گوئی له‌ده‌نگه‌که بوو ده‌رپه‌ری و هاته لای چه‌مه‌د "چه‌مه‌د ده‌مانچه‌که‌ی هه‌ل‌کيشاو به
ده‌نگيکی ئارام گوئی:
"وه‌پيش که‌وه."

هه‌مزه راوه‌ستاو چه‌ند له‌حزه‌يه‌ک له‌ حالیک دا له‌ په‌ستا چاوی ده‌ترووکاندن، ته‌ماشای ئه‌و پياوه‌ی
ده‌کرد که سواری ئه‌سپه‌که بوو. ئه‌وی ناسی و له‌ کاتيک دا رای ده‌کرد بوو نيوه‌پراستی ئاوه‌دانی هاواری کرد:
"خه‌ريکن ده‌م کوژن، خه‌ريکن ده‌م کوژن." به‌ ده‌نگيک که ده‌ت گوت ده‌ستيان له‌ بينی ناوه‌و خه‌ريکن
ده‌ی‌خنکينن، هه‌ر هاواری ده‌کرد:

چه‌مه‌دۆک خه‌ريکه ده‌م... کو... ژي، ده‌م کو... ژي، ده‌م کو... ژي!

به‌م لاو ئه‌ولادا رای ده‌کرد. له‌م ده‌رگاوه‌و ده‌رگای ده‌دا. به‌لام ده‌رگای هيچ ماليک نه‌ده‌کرايه‌وه.
چه‌مه‌دیش به‌ مه‌ودايه‌کی که‌مه‌وه لئ‌ی وريا بوو. هه‌مزه ماوه‌يه‌ک وه‌ک توفانی شيوهن و گريان و ناھوميدي و
مه‌رگ به‌ هه‌موو هي‌زيه‌وه‌و به‌ که‌وتن و هه‌ستانه‌وه له‌ ده‌رگای هه‌موو ماليکی داو به‌ پارانه‌وه گوئی:
"خه‌ريکن ده‌م کوژن، خه‌ريکن ده‌م کوژن، به‌ قوربانانن به‌م خه‌ريکن ده‌م کوژن."

ته‌نانه‌ت گه‌يشته به‌ر ده‌رکی خو‌شيان، پاراپيه‌وه، به‌لام ده‌رگای ماله‌که‌ی خو‌يشی بوو نه‌کرايه‌وه.

هه‌تا به‌ری پئ‌یانی شه‌لالی ئاره‌ق بوو. چاوی هيچيان نه‌ده‌دی، وه‌ک مريشکی سه‌ر بپراو به‌م لاو لادا
ده‌پو‌يشت و شه‌که‌ت و داماو به‌ هه‌ر چوار لای ئاوه‌دانی دا رای ده‌کرد. له‌حزه‌يه‌ک راوه‌ستا. نه‌ختيک بي‌ری
کرده‌وه، پاشان هه‌موو هي‌زی خو‌ی کوو کرده‌وه‌و به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی ئاوه‌دانی ده‌خوی نووسا. هه‌تا له‌ دي‌ی
وه‌ده‌ر که‌وت، لانی که‌م ده‌ جار هه‌ل‌ئه‌نگووت و ته‌پلئ‌ی سه‌ری وه‌ عه‌رزی که‌وت و هه‌ستايه‌وه.

چه‌مه‌د بي‌ئه‌وه‌ی بشله‌ژي و بي‌ئه‌وه‌ی مه‌ودای نيوان خو‌ی و هه‌مزه که‌م يان زياد بکا، ئه‌سپه‌که‌ی به
دوادا لئ‌ده‌خوڤی. هه‌ر جاريک هه‌مزه ده‌خوی ده‌نووسا، ئه‌ویش خي‌راتری لئ‌ده‌خوڤی و کاتيکيش ئه‌و
ئارامتر ده‌پو‌يشت چه‌مه‌دیش له‌سه‌ره‌خو لئ‌ی ده‌خوڤی.

به‌م جو‌ره هه‌مزه له‌ پيشه‌وه‌و چه‌مه‌د به‌ دواي دا، سئ‌ جار به‌ده‌وری دي‌ دا سوورپان. هه‌مزه تاويک
راوه‌ستا، ئاوڤی دايه‌وه‌و به‌ چاويکی چه‌به‌ساوه‌وه ته‌ماشای چه‌مه‌دی کرد. پاشان ديسان له‌ نه‌کاو وه‌ک
شي‌تان رای کرده‌وه. گه‌يشته ني‌و دي‌. خو‌ی به‌سه‌ر پيوه رانه‌ده‌گرت. هه‌ردووسئ هه‌نگاو ده‌پو‌يشت و
ده‌که‌وت. له‌سه‌ر خاك و خو‌ل پان ده‌بووه‌وه، پاشان به‌ زه‌حه‌تيکی زور هه‌ل‌ده‌ستايه‌وه، هه‌ولئ ده‌دا
هه‌لئ. چه‌مه‌د به‌م جو‌ره ئه‌وی هه‌تا گوڤه‌پانی ني‌و ئاوايی به‌کيش کردو له‌وي نه‌پراندی:

"لئ‌ره راوه‌سته."

کهس له و دهوروبه ره نه بوو. گیان له بهر دیار نه بوو. هیچ گیان له بهر یك، ته نانه ت نه سه گيک، نه پشيله يه که و نه له ناسمان بالنده يه که...

همزه به دوا هول و توانای خوئی جار یکی دیکه هاواری کرد:

"فریام کهون، خه ریکن دم کوژن، خه ریکن دم کوژن و هه ره له وئی به پیوه رهق راما. به چه پ و راست دا به لا دا دهات و وه که لا ده له رزی. له کاتی که دا ددانی، ددانی نه ده گرت گوتی: "ئاغای خووم، مه م کوژه، هه ره پینج دی یه که مت ده ده می، توخوا مه م کوژه..."

پاشماوهی قسه که ی به سه ری زمانیه وه ما. حه مه د فیشه کی ده مانچه که ی له سه ری به تال کردن. هه مزه ده سبه جی نه مرد، به په نجه کانی دهستی کرد به چنگه کرکه و عه رز هه لکه نندن. وه ک خول خوله به دهوری خوئی دا ده سووړاو عه رزی هه ل ده که ند.

حه مه د به نارامی فیلینتایه که ی له شانی دهره یناو سیړه ی لی گرت. به سته یه که فیشه کی به هه مزه وه نان. هه مزه هه ره له وئی له په وړوو جوولای لی بړا. حه مه د به سواری به دهوری دا ده سووړا. عه مباری تفه نکه که ی پر ده کردو له ترمی بی گیانی هه مزه ی به تال ده کرد. وه ک شیتان به دهوری ته رمه که دا نه سپی لی ده خوړی. نه ی ده توانی رقه که ی نارام کاته وه به سته یه کی دیکه شی پیوه ده نان.

نه گه ره که سی که له دووره وه ته ماشای حه مه دی کرد بایه، پیی و ابوو خه ری که سه مایه کی سهیری کون به نه سپه که ی ده کا.

سه ره نجام حه مه د ماندوو بوو. له نیوه راستی گوړه پانه که به سه ره نه سپه که وه له سه ره سه ری مردوو که قیت راوه ستا. ناره قی کرد بوو. ناره ق به چوړه چوړ له کاکول ره شه کانی وه ده تکایه سه ر ملی نه سپه که ی. ناره قی پشتیشی له عه بایه که ی په ریوو. نه سپه که ش که فی دهر کرد بوو، رهنگی نه سپی خه نه یی تاریکتر دیار بوو، و مه یله وړه شیکی وه که خه لووز بوو.

جووتیاره کان چه ندین جار به ترس و له رزه وه له دهرگا و په نجه ره ی ماله کانیان را سه ریکیان پیدا گرت. نه ویان وه که شاخیکی قایم و پته و به سه ره نه سپه که وه دی و دوايه سه ریان برده وه دواوه.

نه سپی خه نه یی وه که کووره ی ناسنگه ران ده هه ندمی و حه مه د هه روا به سه ره نه سپه که وه مات و بی جوولای رهق راما بوو.

هه تاو به قه د سپیداری که به رز بوو، و حه مه دی به دم و چاوو مووی شه لالی ناره قه وه و نه سپی خه نه یی گه ردن کیلی چاو گه وره ی له تیشک دا نوقم کرد. سیبه ره کان کورت و خر بوونه وه، دیسان دهنگی که له نیو ناوه دانی نه هات. به جوړی که دهنگی بالی میشوولت گوئی لی نه ده بوو. هه موو جی یه که چول و بی دهنگ بوو. دت گوت له و روژه وه نه و دی یه دروست کراوه، گیان له بهر پیی تی نه ناوه. ته نیا بی دهنگی بوو و نه سپیکی خه نه یی به سواره وه و له خواره ش که لاکیکی خرپووه وه و ره ش هه لکه پراو و ئیدی هیچ... دت گوت دنیا به تال و هه تاله نه دهنگی په له وه ری که و نه وزه ی بالی زه رگه ته یه که. ته نیا له دوری له ناسودا

خاردهشت به رهنگی شینه وه ئارام ئارام هه ناسه ی دهاو له ژیر تیشک دا خهوی لی که وتبوو، و شتیکی دیکه ش دابارینی پوله که ی تیشک به سهر که فله ی ئه سپه که دا بوو که سات به سات جوانتری ده کرد...
حه مه د به سواری ئه سپه که له جیی خوی مابووه وه و چاوه کانی وه ک شه هیئیک به نیو خانووه کان دا ده گه پان و له مهیدانه چۆله کانی ئاوه دانی به خۆپایی بو جووله یه ک و دهنگیکیان ده پروانی. حه مه د چاوه پری بوو: "ئیستا ده رگایه ک، پینج ده رگا، ده ده رگا و ده رکی هه موو ماله کان ده کریته وه و خه لک هه ر ئیستا...
تاویکی دیکه مهیدانه که پر ده که ن." "بوچی ئه و چاوه پروانی یه ی هه بوو؟ بوخوشی نه ی ده زانی. به لام دیسان چاوه پری بوو.

ماوه یه کی دووردریژ چاوه پری ما، دی یه که هه ر بی دهنگ تر و چۆل تر بوو. حاشا له ریواریکیش. حه مه د له تاسه ی دهنگیکی چوکه له دا ده سووتا. له پر به دهنگی پی یه که که به سپایی له دووره وه ده هات، تیک رابوو. وهختیک سهری بو لای دهنگه که وه رسووران، دایه خۆری دیت که جوانترین جلکه کانی له بهر کردبوون، چارشییوی سپیی به سهر وه بوو، گواره و گهر دن به نده مه رجانه که ی له ملی کردبوو، پشتینه ئاوریشمه که ی کاری ته رابولسی له پشتی به ستبوو و له سهر را ده هاته خوارئ.

سهری ئه سپه که ی بو ئه ولایه که ئه وی لی را ده هات، وه رسووران دو رویشت بو لای. تاویک دواتر گه یشتنه رووبه پرووی یه کتر. رهنگ و رووی حه مه د کرایه وه، زه رده خه نه یه کی هاتی و ته ماشای یه کتریان کرد. پاشان هه ردووکیان سهریان وه رسووران دو ته ماشای ئه و مردووه یان کرد که دریژاو دریژ له سهر زه وی که وتبوو. دایه خۆرییش زه رده ی هاتی. پاشان چاویان سهرانسهری جاده که ی به تاقی کرده وه دووباره هاته وه و له سهر ته رمه که چه قی. قوولکه به رده که ی نیزیک ته رمه که پر له خوین بوو، میشه شینکه یه ک له سهر خوینه که وه ک بریسکه ده دره وشایه وه.

دیسان چاویان له چاوی یه کتره وه بپری. حه مه د دوو هه نگاوی دیکه ئه سپه که ی بو لای دایه خۆری لی خوری و گوتی:

"دایه، دایه، دایه گه ردنیم ئازا که."

دایه خۆری هیچی نه گوت و قسه ی به زمانی دا نه هات. حه مه د جلّه وی ئه سپه که ی بو لای عه لی کو وه رسووران دو لینگ دا. ئه سپی خه نه یی وه ک هه وره تریشقه له دیی دوور که وته وه وه ک تیریکی ره ش به ره و عه لی کو هاویژراو به ده مه ساتیک له بهر چا و ون بوو.

که لاکه هه مزه دوو روژی دیکه هه ر له وی له په نا قوولکه به رده که له سهر زه وی مایه وه. جووتیاره کانیش له ماله کانیان نه هاتنه ده ر. ته نیا ئه وانه ی زۆریان هه ز ده کرد بزنان چ باسه، له که لینی ده رگاوه سهریان ده ردیناو ئه وه نده ی چاویان ده ی دی ته ماشایه کی ئه و ته رمه یان ده کرد که له نیوه پاستی مهیدانه که که وتبوو. پاشانیش ده سبه جی سهریان ده برده وه دواوه.

به یانی سیهه مین روژ هه سو شیلیم له حالیک دا په تیکی به دهسته وه بوو له مائی هاته دهر، گه یشته نیوه پراستی مهیدانه که. په ته که ی له لاقی مردووه که خست، مردووه که ی به راکیش راکیش برده شوینیکی دور له ئاوی و هلی داشته لیژاییه که له خوار ئاشه که ی سمايله زله وه بوو. له حالیک دا پی ده که نی، گوتی:

"سزای خۆت وهرگرت ق... ی که چه ل. کافر، باشیان هه قی خۆت نایه بهری دهستت. ئیستا برۆ ببه به خۆراکی سیسارگه که چه له"

پاش لابرندی تهرمه که، جووتیاره کان ماوه یه که بی ئه وه ی کاریک بکه ن و رهش و سپی له سه ر یه که دانین و بی ئه وه ی قسه یه که له گه ل یه کتر بکه ن، به سام گرتووی ته مبه ل و بی کار دهستیان بهردانه وه له نیو دیی دا دههاتن و دهچوون...

جووتیاران روژیک به پاریزه وه چون دهرگای عه مباری خوارده مهنی هه مزه که چه لیان کرده وه. ژنه کانی هه مزه بی ئه وه ی ناره زاییه که دهر بپن له دوره وه ویستابوون و به بی موبالاتی ته ماشای ئه و جووتیارانه یان ده کرد که عه مباری خوارده مهنی یان ده کرده وه. عه مبار پیر بوو له ته نه که روژ و ته نه که هه نگین و هیزه دوشاو، سندووقه کشمیش، بادام، گوپز، میوژه توو، له تکه سیو و له تکه هه رمی. خوارده مهنی یه که له پیش چاوی هه موو خه لکی دی بی ئه وه ی چووکتین ناره زاییه تی و شکایه تی لی پهیدا بی، برایانه دابه ش کرا. به شی ژنه کانی هه مزه شیان وه لا ناو گوتیان: "بگرن، ئه مه ش به شی ئیوه."

پاش ئه وه ی ماوه یه کی زور به سه ر دابه ش کردنی خوارده مهنی یه که دا رابرد، خه لکه که روژیک له بهر دهرکی مائی هه مزه کو بوونه وه داوای پوول و پاره کانی خویان کرده وه. یه کی له ژنه کان تووره که یه کی گه وره ی هیئاو دایه دهستیان که لیواو لیوا پیر له پاره ی کاغز بوو. دانیشتن و دراوه که شیان وه ک برایان دابه ش کردو به شی ژنه کانی هه مزه شیان جیا کرده وه وی یان دان. پاشان هه رکه سه چوو، ئه سپ و ولاغ و بزن و گاو مانگای خوی که زور به یان هه مزه که چه ل هیشتا نه ی فروشتبوون، له دهرکی مائی هه مزه را برده وه بهر دهرکی خوی. ئه مجار دهرگای ئه و عه مبارانه یان کرده وه که چه ندین سال بوو پیر کرابوون له گه نم و جوو هه رزن و ئه ویشیان برایانه دابه ش کردو وه هه همیشه به شی ژنه کانی هه مزه ش دیاری کرا.

جووتیاران هه مووی ئه م کارانه یان زور به بی دهنگی، که میک به ترس و پاریزه وه نه ختیکیش به شه رمه وه، ئارام و بی هه رواو هه نگامه جی به جی کرد.

پاییز داهات، به لام که س وه خو نه که وت. بای ساردی پاییزی هه لی کرد، سیبه ره کان دریزو رهنگ په پیو و بی گیان بوون. دپروه لانه کان وشک بوون و چه قله کان په رین، به لام دیسان چووکتین جموجول بو کاروکاسبی له که س نه بینرا.

ئەگەر دەنگى دەھۆلى "ئەبدال ئوغلى بايرام" فرىايان نەكەوتايە، بىگومان وەرزى وەردو شىويش دەھات و دەپۆيشت و جووتيارەكان ھەروا دەستيان دە پاش خۆيان دەگرتن و شانيان بە پىشتەو دەدا لار دەكردنەو دەو لە يەكتەرەو رادەمان و لەنيو دى دا دەسوورپانەو دە.

رۆژيكيان بەيانى ھىشتا ھەتاو نەكەوتبوو، لە گۆرەپانى نيوەپاستى دى دەنگى دەھۆليكيان ھاتە بەر گوى. دەنگى دەھۆلەكە بلىندو پرمتمانەو سەنگين بوو.

جووتيارەكان دەسبەجى زانيان كە ئەو دەھۆل كوتە لە ئەبدال ئوغلى بايرام بەولاوە كەس نىە. چونكە لە سەرانسەرى توورپوس دا كەس نەبوو بتوانى وەك بايرام دەھۆل بكوئى. "جومەك" ى كورپىشى زورپناى لى دەدا. ئەويشيان بە دەنگى زورپنايەكەى ناسيەو دە.

ئەبدال ئوغلى بايرام لەگەل كورەكەى بە ھەموو قەوەتى خۆى دەھۆلى لى دەدا، دادەنيشت و ھەل دەستايەو دە، ھەلبەز دابەزى دەكرد، دەىگوراندو ھەللاو ھەنگامەى وەرپى دەخست، ھەل دەسوورپاو سەماى دەكرد. خۆى لەنيو جۆش و خرۆشيكى بىپايان دا بەرەللا كوردبوو، ببوو بە گەردەلولوليك لە شادى و دلخۆشى و لەنيو ئاوايى دا دەستى كوردبوو بە گرمەو ھەرا. ئەبدال ئوغلى ئەوئەندەى عومرى خۆى وەبىر دەھات ھەرگيز ئاوا شادو بە كەيف نەببوو.

لاى نيوەپۆيە بوو كە جووتيارەكان يەك يەك ھاتنە گۆرەپانەكە. تەپو تەمىزو پاك و خاوين بوون. جوانترين جل و بەرگى رۆژانى جيژنيان لەبەردا بوو. ژنە بەسالداچووەكان چارشىوي زۆر سپىيان بەسەر خۆيان دا دابوو، و كچانى جھيل دەسمالى والى سوورپان بە سەرەو بوو. جلكى رەنگاوپرەنگى سوورو سەوزو بنەوشىيان لەبەر كوردبوو.

ئەو رۆژە داىە حۆرى ببووە يەك چەپكە گول، بە جۆريك كە لەنيو ئەو ھەموو حەشىمەتەدا ديار بوو. ھاتن و گۆرەپانەكەيان پىر كىرد. لە گۆرەپانى ئاوايى دەرزيە ھەلاويشتبا نەدەكەوتە عەرزى. چەند لەحزە دواتر، حەشىمەت كەوتنە تەماشاي سەماو ھەلپەپىنى بايرام و جومەك. جووتياران لە مەيدانى ئاوايىدا لەنيو ھاوارو خرۆشى خۆشحالىيەكى مەزن دا سوورپان و سوورپان و بەدەم شايى و ھەلپەپىنەو بەرەو دپوولان وەرپى كەوتن.

دەنگى دەھۆلى بايرام گەيشتە بەر گويى جووتيارانى گوندەكانى ديكەى خار دەشتيش. لەو دىيانەشەو دەنگى دەھۆل دەھات. ئەوانيش بەرەو دپوولان وەرپى كەوتن. دانىشتووانى ھەر پىنج دى وەرپى كەوتن و لەلاى رۆژەلات، لەسەرەتاي دپوولانەكە لە بنارى چىاي عەلىكۆ يەكيان گرتەو دە. لاوان داسەكانيان بەدەستەو گرت و دپوولەكانيان دروون، و كچەكان دپوولەكانيان كۆ كىردەو ھەو كىردياننە قۆرىي گەورە گەورە. بايرام بە دەھۆلەو چووە سەر يەككە لەو قۆرىيانەو دەستى كىرد بە سەما، سەمايەك كە تا ئىستا جووتيارەكان وىنەيان نەديتبوو. بايرام خۆى ليك دەكىشايەو، خىر دەبوو، بە دەورى خۆى دا دەسوورپاو باسكى تىك با ھەل دەدان. ئەمە ھەلپەپىنيكى يەكجار كۆن بوو. جووتياران بە ئىشارەيەكى بايرام

که هه روا سه مای ده کرد، ئاگریان له و قۆرییه دپووه بهردا که ئه و سه مای له سه ر ده کرد. بایرامیش له نیو بلیسه ی ئاگره که دا له کاتیگ دا جوولاندنی ئه ندامانی له شی له گه ل سه مای بلیسه ئاگره کان ریگ ده که وت، هه روا سه مای ده کرد. وه ک گپی ئاگر شه پۆلی دا، سووپا و ئه مجار قیت و قنچ له نیو ئاگره که هاته ده ری و تیکه ل به حه شیمه ته که بوو.

گپی ئاگر له قۆرییه دپووه کانه وه گه یشته ده شته که. سه رانسه ری ئه و ده شته که به دپووی وشک داپۆشرا بوو به جاریک گپی گرت. بای زریان بلیسه ئاگره کانی هه لگرت و بلاوی کردنه وه، به م لاوای دا بردن و رشتنی، بلاوی کردنه وه و گه یاندنیه لای جنووب.

له دپووه لانه وه دهنگی قرچه قرچی سووتانی چه قلی وشک ده هاته بهر گوئی و هه راو هه نگامه شه وی پر کردبوو. گرپه کان له م سه ری ده شته وه غاریان ده دا بو ئه وسه ر. لای پارشیوان سه رانسه ری دپووه لانه که گپی گرت و ده شته که له نیو لافاوی ئاگر دا که وته شه پۆل دان.

ئیدی خه به ریگ له حه مه دۆکه وه نه هات و ناوو ناوبانگی ون بوو.

له و رۆژه وه تا ئیستا جووتیارانی خارده شت هه موو سالی پیش وه رد برین له پیش دا دینه دپووه لانه که و به بهرپا کردنی ری وشوینی جیژن دپووه لانه که ده سووتینن. بلیسه ئاگره کان سی شه و و رۆژان وه ک لافاو به و ده شته دا ده رۆن و ده سووپین. ده شت له نیو گه رده لوولیکی ئاگر دا ده که ویته جموجۆل و دهنگی قرچه قرچی سووتانی دپووه کان دیته بهر گوئی. هاوکات له گه ل ئه م سووتمانه تۆپه له نووریگ له سه ر لووتکه ی عه لی کۆ ده ته قیته وه و لووتکه ی چیا یه که سی شه وان وه ک رۆژی رووناکی لی دی.